

بيست و سئ چيروک

ن : ليڦ تولستوي

و: همه کهريم عارف

پېرست

حه مه كه ريم عارف پياويك له شيركو بيكهس

ليف تولستوي ۱۸۲۸-۱۹۱۰

پاڅى يه كه م:

۱- خوا ئاگاداره، به لام به سهيره

۲- يه خسيري قه فقاڅ

۳- راوه ورچ

پاڅى دووهم:

۴- مروځ به چى دهڅى

۵- فهراموځكردنى پزيځكيك...

۶- دوو پيره ميږد

۷- له ههر شوينى خوځه ويستى هه بيټ...

پاڅى سييه م:

۸- ئه فسانه يه ك

پاڅى چواره م:

۹- خراپه مايه ي گومانه،...

۱۰- دوو كچولهي به ئاوه زتر...

۱۱- ئه لياس

پاڅى پيځه م:

۱۲- سى تهر كه دنيا

۱۳- بيچوه جن و پارچه ناننيك

۱۴- مړوځ پېوېستی به ..

۱۵- دهنکه گهنمیک به ئه ندهی ...

۱۶- زړ کوړ (فه لیون)

۱۷- گونا هکاری په شیمان

۱۸- ته پلې به تال

پاڅی شه شه م:

۱۹- قاوه خانه ی سورات

۲۰- زور گران

پاڅی هه وته م:

۲۱- ئه سه رحه دونی شای ئاشور

۲۲- کار، مردن ، نه خوښی

۲۳- سی پرسیار

حەمە كەرىم عارف

پياويك لە بارانى وشەى بەردەوام!

(شىركۆ بىكەس)

ئەو وەختەى بە عشقەو ئەنوسىت وئەبىتە ھاودەمى زمانى بەخشىن
وداھىيان. ئەو كاتەى ھەموو ژيانى ئەدەبىتە دەست قەلەم وئەبىت بە
پەروانەى دەورى وشە وچراى كتيب ورستەيەكى جوان. تۆ ئىتر لەو
دەرئەچى بە تەنھا بۆ خۆت بژىت وتۆ ئىتر تەمەنت ئەبى بە تەمەنى
گەلاوگۆلى خۆشەويستى وژيانى بە ژيانى مىللەتتەك وتيگەل بە ئايندە ئەبى
ولەگەل باراندا ئەبارىت ولەگەل ھەتاودا ھەتاو!

حەمە كەرىم عارف

پياويك لە شەونخونى و

لە رېژنەى وشەو

خۆشەكردنەوەى قەلەم و

پەنجەرەيەك بۆ خەمى كەسك و

گەزنگى بەيان.

حەمە كەرىم عارف

ژى يەك بۆ خۆشەويستى ئەبەدى

ئەدەب وچاوى مەوقايەتى و

گۆرانىي ھەمىشە پاراوى

گەرووى ژيان!

ھەشتا ئەستىرەى كتيب لەو تەمەندە

ھەشتا جۆگەى روون لەو دارستانەدا.

ههشتا فرین لهو ئاسمانه زیوینه دا.

ههشتا ماچی منیش لهم نووسینه دا!

ئه مشه و به تهنه خۆم له سه ره میزه کهم

ئه م مؤمی ریزلینانه م بو ئه و عاشقه داگیرسان!

به تهنه خۆم و چه ند دیره شیعیکی جاویدان.

به تهنه خۆم و په پوله یه کی غه مگین و

چه ند کاغه زیکی سپی چاوه پروان.

به تهنه خۆم که وتمه هه لدانه وهی

لا په ره ی چاو به شه ونمی ئه و می رگه و

خوینده وهی هه ناسه کانی ئه و گو مه و

گی رانه وهی حیکایه تی بالنده یه کی

ده نگ زامدار!

به تهنه خۆم، نه حه مه که ریم خو ی زانی و

نه رۆژنامه یه ک ونه گو قاریک و

نه شه قامیکی که رکوک ونه مه قامیکی

عه لی مه ردان، تهنه هه ر خۆم ومی زه کهم

که سی تر نا.

که رکوکیه ک

په پر له کوردستان و

لیوانلیو له جیهان!

که رکوکیه ک

ھەموو دىنيا دىننىتە ناو ئەم پەيغەوھو

پەيغىش ئەبى بە گۈلى سان .

لە دىئاوھ

چەندىن دەرياچەى رۇمانى

رژانە ناو ئەم ولاتى زمانەوھ .

چەندىن نزارى چىرۋكى

ھىنايە ناو ئەم رووبەرى زمانەوھ .

چەندىن ئاوينەى دىرۋكى

بە دەوونماندا ھەلۋاسى .

كەركوكىيەك

باخى نووسى و

كىلگەى نووسى و رانەوھستا !

كەركوكىيەك ..

خۆرەتاوى ناو جىھانى بۇ وەرگىپراين

مانگە شەوى بۇ وەرگىپراين

عەشقى گەورەى ئەفراندنى بۇ وەرگىپراين

ئەلبىر كامۇ . ئەلكساندەر فەدايەف . ھىرب مىدۇ . قاسمۇف . كازانتزاكىس .
چىخۇف . گوینتەر دىشنەر . فنسنت فان گوگ . مالرۇ . شەكسپىر . م . گۈركى .
ھۇمىرۇس . چرنىشفسكى . چاپكوفسكى . ئىدگار ئالان پۇ . جاك لەندەن . گوگۇل .
سىرۇس پرھام . بلىخانوف . كرىس كۇچرا . مەھدى حسىن . سابت رەھمان .
ئەحمەد مەحمۇود . سەمەدى بىھەرەنگى . عەزىز شەرىف . نەجەف قولى پىسيان .

ئەشرەفى دېھقانى. مەسعود ئەحمەدزادە. گەوھەر مراد. يەلماز
گونای..چەندىن وچەندىن كەژو دەرياچەو دەشت و رووبارى تىرىش...

لە سى وپىنچ سالىدا ھەشتا چراوگى

بە ژوورەكانى ئەم زمانەدا ھەلواسى.

لە سى وپىنچ سالىدا..ھەشتا ريگاي تازەى

لەم نەخشەيەدا كردهو

ھەشتا تۆوى گولئى شەست پەر

ھەشتا پەيزە،ھەشتا شەبەنگ و

ھەشتا تابلۆ

لەم زمانەدا...ئەم گەرووى چرىكانە دەگمەنن.

لەم رەنگانەدا..ئەم تۆنى دەنگانە دەگمەنن.

لەم ھەورانەدا..ئەم بارىنانە دەگمەنن.

لەم دەغلانەدا..ئەم گولە گەنمانە دەگمەنن.

من ئەمشەو تەنيا ھەر خۆم وچەند شىعرئ

ئەم چراى رېزلينانە لە سەر مېزەكەم دائەگىرسىنم.

بۆ كەركوكىيەك كە سەر رېژە لە وشەو

كە لىوانلىيۆھ لە خۆرەتاو..سلاو ئەى بارانە

جوانەكەى زمانى كوردى.سلاو ئەى

كەركوكى خۆشەويست!سلاو!

سلەيمانى ۲۰۰۹/۷/۱۵

لیف تۆلستۆی

۱۸۲۸-۱۹۱۰

لیف نیکولایوۋیچ تۆلستۆی لە ۱۸۲۸/۸/۲۸ لە مولکەکەى باپیریدا، بابى دایكى، یاسنایا پالیانا لە بەشى کریيونسكى لە بیست کیلۆمەترى باشوورى شارى تولا كە نھو بوو بە ویستگەى ھیلى ئاسنى مۆسكۆ بۆ كروسك، ھاتووھتە دنیا. مائە باوانى لە ئەشرافو نەجیمزادان بوون. دایكىشى ھەر ئەشرافزادە بوو و كیژى جەنەرال گراف نیکولا سرگیوۋیچ فالكونسكى (۱۷۵۳-۱۸۷۱) بوو. ئەو ئەم مولكەى ئاوەدان كردبوو و لە رەخە جەنگەلیەكەیدا سى خانووى تەختەى دروست كردبوو، یەكیكیان گەورەتر بوو و لە ناوەرپاستدابوو دوانى بچووكترى وەكو یەكیشى لەملاو لەولایەو دروستكردبوو. تۆلستۆی لە خانووى ناوەرپاستینەدا ھاتە دنیاو تا شەش سالى لەویندەر ژیاو كە ئەم مولكە بەمیرات بەر ئەو كەوت، ئەو خانووەى ناوەرپاستى، كاتى كە بىپارە بوو بوو، ھەمووى بە مولكدارىكى دراوسى خۆى فروشتبوو وئەویش بردبووى بۆ ناو مولكەكەى خۆى و پاش ماوہیەك ئاگرىك كەتبوو وەو سووتا بوو.

ئەم مولكە پاش مردنى باپىرى، بە دایكى كە كیژە گەورەى باپىرى بوو بپرا، وپاش مردنى دایكى بە لیف تۆلستۆی كە كورپى گەورەى دایكى بوو، بپراو پەنجاو پینچ سالى دوایى تەمەنى لەویندەر گوزەراند، كە مرد جەنازەكەیان بۆ ئەویندەر بردو بە خاكیان سپاردو پاش مردنى ژنەكەى ئەو مولك و خانووەیان كە لە مۆسكۆ ھەى بوو كرد بە مۆزەخانەى كە تايبەتى و ئیستا بە كۆرى زانیارى سۆقیەت سپێردراو.

دایكى تۆلستۆی ژنىكى فریشتە تەبیەتى، فرە میھرەبان بوو و تۆلستۆی بەخۆى لە رۆمانى (جەنگ و ئاشتى) دا بەنیوى پرنسس ماریا وەسفىكى كردوو. ئەم دایكە زۆر میھرەبانە كە ھیشتا ساواكەى نەگەى بوو سى سالان كۆچى دوایى كردو یەككە لە خزمە دوورەكانیان، مادموژیل تاتیانا ئەلكساندرقنا ئیرگولسكایا ئەم مندالەى دەگەل سى براى تریا كە لەو

گه وره تر بوون، پهروه رده و به خيوكرد. ماوه يه كي كه م دوای مردنی دايكيان بابيشيان مردو ژيان يكي په شيوو په ريشاني بويان به جي هيشت. له بهر نه مه و به م به ستي كه م كردنه وهی مه سرف، مندالهی سيويان له ماله كهی موكويان دوور خسته وه و نارديان بو هه مان موك كه به دايكي برا بو و له ويڼدهر هه نديجار له لهی ئه لمانی و هه نديجار كه شيشی روسی پيی راده گه يشتن.

ئو چه ند سالهی كه تولستوی له و موكهی دايكيا، له ياسنايا پاليانادا ماوه ته وه، كاريكي يه جگار گه وره ی له روح و دهر وونی كردگو ئه م شه هامه ت وبوي رييه تاييه تيهی كه وای ليكردو وه گه ليك له كوت وبه ندو باوه كومه لايه تيهه كانی سهرده می خوی بشكي نی، رهگ وریشهی ده چي ته وه سهر ئو ئازادی و ژيانه ساده يه ی كه له روژگاری مندالیدا هه ی بووه. ئو خو شه ويستيه تاييه تيهی كه دهره ق به ئاده ميزادان هه ی بوو دريژه ی ئو ميهرو سوژه تاييه تيهه ی كه له مندالیدا له ناخو دهر وونی ئه ودا پهيدا بووه، به خوی له م باره يه وه دهنووسيت: "نهك ههر دايكم به لكو هه موو ئو خه لكانه ی ئه وئ له بابمه وه بيگره تا عه ره بانج چيهه كان خه لكان يكي زور باش بوون و به شايسته ی خو شه ويستی و ميه ره بانيم ده زانين".

دايكي ژنيكي زانا بوو، له ئه ده بياتی رووسيدا دهستی هه بوو و زمانانی فهره نسی و ئالمانی و ئينگليزی و ئيتاليایي ده زانی و له ئه ستيره ناسی و نجوم گه ری و ميژووی سروشتی و زانسته كانی ديكه شدا دهستی هه بووه و زوريش دل به ندی هونه ره جوانه كان بووه و به خوی پيانوی به باشی ليده داو ئو به يت وحيكايه تانه ی كه له بيري بوون يان خوی دای دهنان به جوانی ئه دا ده كرد. له ته مه نی بيست و سی ساليدا شووی به نيكلولائي ليچ تولستوی بابی نووسه ری مه زن كه چوار سال له و بچو وكتر بوو و پياويكي قوژی مه جلیس ئارای خو ش مه شره ب بوو كرد. بابی تولستوی كه پياويكي ميه ره بان و دلوقان و بنده ست په روه ر بوو له شه ره كانی ۱۸۱۳-۱۸۱۵ دژی سوپای ناپليون به شداري كردو وه و پاشان دهستی له كاری سوپایي هه لگرتو وه و دوای ژن هيئان به تاقی ته نيا خه ريكي كاری گوندياتی و جووتيري بووه.

تۆلستۆی نهیتوانی له مندالیدا، له بهرزى ئەخلاقى دایكى و میهرو دلۆقانى تاییهتی بابى بهرخوردار بى چونكه له هاوینی سالى ۱۸۳۷دا كه نۆ سالان بوو بابیشى مردو، تۆلستۆی زیاد له ههموو كهسێك قهرزاربارى ئەو پهروهردەو سەرپەرشتى و چاودێریانەى تاتیانا ئیرگولسكایه كه لى دەکردو پاشان بوو به مەحرەمى رازەكانى تۆلستۆی و لهبەرهمەكانیا زۆر جار كاریگەریی مەعنەوى ئەوى له پهروهردەى هەزرى خۆیدا دەربرپوه و نیشان داوه.

لیف نیکۆلایوفیچ تۆلستۆی لەو زەمانەدا منالیکى شەپانى لاسار بوو كه تەنانت بەمامۆستاكانى خوشیدا هەڵدەشاخى و لەزەتى له ترساندن و تورەکردنى خەلكانى گەرەتر دەبینى، بۆ نموونه رۆژێك هەر بۆ ترساندنى خەلكى مالهكه له پەنجەرەى قاتى دووهمى تەلارەكهوه خۆى هەڵدایه خواری و به رێكهوت لەمردن خەلەسى. سىفەتێكى ترى ئەوه بوو هەر له منالیهوه ئاشقى شۆرەت وناوبانگ بوو، به جۆرى كەحەزى دەکرد له مەیدانهكانى شەپیشدا سەرنجان بۆ لای خۆى راکیشیت. لەگەڵ ئەمەشدا مندالیکى تیز سەرنج و به ئاوەز بوو، له ههموو ئەمانە سەیرتر ئەوه بوو كه له تەمەنى یازده سالىدا ئاشقى ژنێك بووه و پەنجا دانە سال لەوهدا له سالى ۱۸۸۹دا ویستویهتى ئەم ئەقینە له كتيبيكدا شروقه بكات، بەلام دواى دەستبەردارى ئەم كارە بووه.

سەرەنجام له سالى ۱۸۴۱دا خات يوشكوفا كه سەرپەرشتى ئەوى له عۆیه گرتبوو، بۆی دەرکهوت كه ئەم مندالە پڕ هۆش وگۆشه پيوستى به زانیارى جدى تر لەو زانیاریانە هەیه كه له مۆلكەكهى دایكیدا پى دەلینەوه. ئەوه بوو لەگەڵ خۆیدا بۆ شارى قازانى بردو پینج سال و نيو لەویندەرى هیشتەوه. تۆلستۆی كه له سالى ۱۸۴۴دا قوناغى ئامادهی تەواو كرد چوو بهشى عەرەبى و توركى زانستگەى قازان، چونكه له ههموو روسیادا تەنیا ئەم زانستگەیه بهشى خویندى زمانانى رۆژەهلاتى تیا بوو. لەم سەروبهندهدا دەبیوست بچیتە ناو كارین سیاسیهوه، بەلام وازی لەمە هیناو له كۆلیجى مافى ئەوى ناوى خۆى قەید كرد، بەلام هەر زوو له كارین دادقانیشت تەوهلا

بوو، بۆيە بەريکوپيکي و بەرده وامي له وانه کانيا ئاماده نه ده بوو، و زۆربه ي کاتي خۆي به رابواردن و خۆشگوزهراني ده برده سەر.

هەر زوو لهم کارهش بېتاقهت بوو وکه لکه لهي خويندنه وهی که وته سەر، به لام ته نيا ئه و شتانه ي ده خويندنه وه که له گه ل زه وقی خويدا ده گونجا، و به خۆي لهم باره يه وه ده لیت: "هەر که بابەتيک سهرنجی راده کيشام ئیدی چه پ و راستم نه ده کردو هه ولّم دها هه رچييه ک په يوه ندي به بابەته که ي منه وه هه بوو ده رک بکه م، تيگه م. له قازان يش هەر دريژهم به م ريچکه يه دها".

لهم ماوه يه دا ئاشقی فەلسەفە بوو، چونکه لاويکي زور کنه کار بوو ده يويست لهم ريگه يه وه په ي به حەقيقه ته کاني ژيان ببات، وئەيش ميناکی عومەری خه يام زوري هه ولداوه په ي به رازو نه يني خولقان و ئەفه راندن و مه به ستي ژيان و بوون و هوو سونگه ي مهرگو نه مان به ريت و بزانييت بوچي دين و بو ده رپون و مه به ست لهم هاتنو رويشتنه چيه ؟ لهم سه روبه نده دا به راده يه ک خووي به زاناياني پيشينه وه گرتبوو که په يکه ريکي جان جاک روسوي به زنجير له ملي خوي کردبوو.

له کوّتايي ئەم قوّناغه ي که له قازان بوو، ده ستي به نووسينه وه ي روژانه ياداشته کاني خوي کرد، ده يويست لهم ريگه يه وه په ره سه ندو پيشکه وتني ده رووني و روحی خوي هه لسه نگيني و هزروه زريني هەر روژيکي خوي له گه ل روژي پيشوودا به راورد بکات و به مجوره ريگه ي گه شه کردن و پيشکه وتن ببري، وهه موو شه ويک ده گه ل ويژداني خويدا تاك ده که وته وه و ده رگاي له رووي ئەغيارو نه يار داده خست و ده که وته دادگايي کردني خودی خوي و ده رووني خوي.

کاتي که هيشتا له قازان بوو سه روهت و ساماني بنه مال ه که يان له نيوان ئەوو براکانيا دابه ش کردو ياسنايا پاليانا به ر ئەو که وت. لهم سه روبه نده دا ئەم لاوه هه ژده سالانه هه رکه بوو به خاوه ني مولکي تايبه تي خوي يه کسه ر هه ستيکي دلوقانه و سه رپه رشتکار ييه کي حه کيمانه ي سه باره ت به جوتيارود يها تيان له دل و ده رووندا په يدا بوو، وبو ئەوه ي وه زعو حالي ژيانيان چاک بکات و له حالي ملکه چي کويلايه تي رزگار بکات چوو بو ئەوي و ته نانه ت له پيناوي ئەمه دا ده ستي له دريژه داني خويندنه که شي هه لگرت،

بەلەم ھەلبەتتە ژيانى ئارامو يەك نەواۋىيەكھاۋى ياسناياپاليانا خاۋى دەكردهو ھو تەمەللى دەكرد، و ئەۋىش لاۋىك بوو پەلەى بوو بگاتە كەمال، نەمە ناچارى دەكرد ئەۋىندەر بەجىبىللى، ئەۋە بوو چوو بوۆ مۆسكوۋ دواى ماۋەيەكى كەم بوۆ ئەۋەى بچىتە كۆلىژى مافى پوترسبۆرگ چوو بوۆ ئەۋە شارە. سەرەنجام لە سالى ۱۸۴۸دا شادەنتامەيەكى لە زانستگەى پوترسبۆرگ ۋەرگرت، بەلەم خۆى لەمبارەيەۋە دەنۋوسىت: "ھىچ شتتىكم لە ئەدەبىيات نەدەزانى". پىدەچىت بەھرەۋ زەۋقى ئەدەبى ئەۋەتەنیا دوو سال دواتر، پاش ئەۋە سەفەرەى كە بوۆ قەفقازى كر دوۋە، پىژابى و نەشۋنماى كر دبىت، چۈنكە لە مانگى نىسانى ۱۸۵۱دا دەگەل نىكۆلاى برايدا كە بە مامورى بوۆ ئەۋى دەچوو، بوۆ قەفقاز رۆيى. ئەم دەقەرە خۆش و پاراۋو تەروپەرە بە جورى رايكىشا كە خزمەتى سەربازى لەۋىندەر قەبول كر. لەم سەروبەندەدا لە بىرى نووسىنى رۆمانىكى گەۋرەدا بوو كە دەيوست يادگارە خانەۋادەيىەكانى خۆى ۋەكو كىتبى (مىژۋوى بنەمالەى سىرگى ئاكساكوف، لەۋىدا تۆمار بكات.

سروشتی چه موش و بیاکی خەلکی ئاسیاش بجه پېننن. ئەوروپاییه کان تەنیا ئەو کاتانەى که کۆلۆنیانیان پەیدا کردوو و چوون بۆ ئەویندەر، ئەم جورە بابەتانەیان هیناوەتە ناو ئەدەبیاتی خۆیان. لەم سەردەمەدا تۆلستۆی بە تەواوەتی پەپرەوی لە ریساو نەریتی نەتەوایی ئەدەبیاتی روسی دەکردووە کەمەین دیاردەى نەینى ئاینى ئەویش یادگاری هەمان قۇناغەو باشتەین هزری ئەو لەم قۇناغەدا رووداویکە که خۆى بۆ پۆگۆدینى، یەکیک لە نزیکترین دۆستەکانى گێراوەتەو که کاتى قەولى دابوو چیتەر دەست بە وەرەقەو نەدات و لەگەڵ ئەمەشدا بەلینى دا بوو ئەو برە پارەیهى لە قوماریکا دۆراندبوو بداتەو، بەلام ئەم پارەیهى بۆ هەلنەدەسوراو چونکە هەرچەند بیری کردەو فیکری بە هیچ کویرا نەگەیی، بە ملکەچى و مەلولىه وە دوعایه کی خویندبوو و لى خەوتبوو، لە خدا پارابوو وە چارەیه کی بۆ بکات. که بیدار بوو بوو وە نامەیه کی، که بە هیچ جورى چاوەروانى نەبوو، پێگەیی و ئەو پارەیهى که پېویستی بوو بوو بۆیان ناردبوو.

بلاو بوونەو هى ئەم هەوەلین چیرۆکانە یەکسەر بوو مایه شۆرەت و ناوبانگی تۆلستۆی. چرنیشفسکی یەکەم کەس بوو که پەى بە گەورەیی و مەزنایه تی ئەم نووسەرە تازە کوورەیه بردو گوتى گرنگترین هونەرى ئەو بریتیه لە وردکردنەو و شیکردنەو هى جیهانى روحى و دەروونى و تیگەییشتن و بەرجەستەکردنى گۆرانکاری چۆنیەتیە سایکۆلۆژیەکان و توانا و بەهرەى تایبەتى ئەو لە شروقه و رافەو دەرپرین و نیشاندانى دیالکتیکی روح و دەروندایە. مەبەستى چرنیشفسکی لە دیالکتیکی روح، وەسفی دینامیزمى هەمیشەیی و بەردەوامى پەرەسەندنى چۆنیەتى و جیهانە سایکۆلۆژیەکانە. چرنیشفسکی پى وابوو که خەسلەت و خەسیتی دوو هى تۆلستۆی بریتیه لە دل بەندى بە بنەما بەرزە ئەخلاقییه کان و پەپرەوى کردنیان، و ئەم باوەرهى لە ئەنجامى کتیب خویندەو هى زۆرو راما و وردبوونەو لە ژيانى زاهیری و باتینى خەلکی و رۆچوون بە هەستە شەخسییه کانى خۆیدا، لا دروست بوو بوو، لەبەر ئەمەش بوو که لە نقیساریدا خۆیبوونى تەواوى هەبوو و پەپرەوى هیچ سەرمەشقیکی ئەدەبى و فەلسەفى نەدەکردو تا خۆى بیری لە بابەتیک نەکردباو و لە بنچ و بناوانى

نەکردباو قورۋى بنى دەرئەھىنابا باوەرى پېنەدەکردوپەسندى نەدەکرد،
ئەمەش بوو ھۆى ئەو كە گەلەك لەو پەرنسپ و بنەمايانەى كە بەر لەو
بە سەلماوچەسپاويان دەژمارد، بشلەقېنى و رېگەى تازە لە ئەدەبىياتدا
بكاتەو.

يەككى تر لە تايبەتمەندىيەكانى نقيسارى تۆلستۆى ئەو توانا گەورەيەيە
كە لە وەسفى تەبىئەتدا ھەيەتى،ولەم بارەيەو بە زۆرى ديمەنەكانى
تەبىئەت دەگەل خەسلەت و سۆز و گودازى قارەمانەكانى خۇيدا دەسازېنى و
ژینگەيەك دەخولقېنى كە تەواو دەگەل ھزرىن واندا دەگونجى و تېكەدەكاتەو.
چونكە بە خۆى ماوەيەك لە ريزى سوپادا بوو بەشدارى شەرى کردوو لە
وەسفى شەرگەو مەيدانانى شەرو نيشاندانى ورەى سوپايياندا توانايەكى
تەواوى بەدەستەيئاو، بۆيە لەم بارەيەو چەند چىرۆكىكى نووسيوە كە
بەناوبانگترينيان برىتيە لە: "دەستبرد" و (جەنگەل برى) لەم دوو چىرۆكەدا
ھەست و سۆز و گودازى شەرقانان و ئەتوارو کرداريانى لە دەمى خەتەرو
تالوكەدا بە ھەموو وردەكارىيەكى ئەخلاقيەو نيشاندەو.

ئەو نووسەرەى كە لە مندالى را ھەميشە خولياى ھونەرنوېنى لە مەيدانى
جەنگ، لە كەللەدا بوو وردە وردە پېى نايە تەمەنى لاوى و فام كردنەو،
بىزارى خۆى لە زېدەگافى و دەستدرىژى زۆرداران بۆ سەر ژيژدەستان بە
توندى دەربرپيوە. بۆ نموونە لە رەشنووسەكانى چىرۆكى (دەستبرد- دزى)دا
چەندىنچار ھىرش و پەلامارى لەشكرىانى تزارى بۆ سەر خەلكى قەفقاز
سەرکۆنە کردوو تا لە قەفقاز بوو لەشكر كېشيبەكانى دەربارى تزار ھەستى
نيشتمانپەرورەى ئەويان نەدەجولاند، بەلام كە بۆ شەرى قرم رۆيى،
رووداوەكانى ئەويىدەر ھەستى نيشتمانپەرورەيان لەلا جولاند. لە ھەيقى
نۆقبەمبەرى ۱۸۵۴دا چوو بۆ شەرى قرم و لە بەرگريە ميژوويەكەى شارى
سباستوپولدا بەشدارى كرد. تا سالى ۱۸۵۳ لە قەفقاز مابوو وزەحمەت و
مەينەتيەكى زۆرى ديتبوو، لە سالانى ۱۸۵۴ و ۱۸۵۵دا لە شەرى قرمدا يەكك
بوو لە سەرکردە جەنگيەكانى كنيازگورچاكوف - Gortchakof و جگە لە
شەرى سباستوپول لە شەرى چرنايا - Tchernnaiaش بەشدار بوو. لە رۆژانە
ياداشتەكانى ئەم قۇناغەدا نووسيوەتى:

"میلله تی روس هیژیکی مه عنه وی زۆر گه وری ههیه. له گیروداری ئهم ساته قهیراناوی ومیژوو بیانهی که به سهر روسیادا ده بورئ حه قیقه تیکی فره که شف ده بی ئهم ئاگری نیشتمانیه روه ریهی، که له ئه نجامی دیتنی ئهم به ده به ختی و نه گبه تیانهی روسیادا له دل و ده روونی رۆله کانی ئهم سهرزه مینه دا هه لایساوه، کاریگه ریه کی بنجبرو هه میشه یی ده بیئت. رۆله کانی ئهم ولاته له ئیستا به دواوه به لیاقهت و شایسته ییه کی پتره وه دینه ناو کاره کۆمه لایه تییه کانه وه. ئهو جۆش و خرۆشه ی که ئهم رۆکه شه ر هیناویه تییه پییسی، له ئاینده دا فیدا کاری و له خو بورده بیان له جاران به هیژ تر ده کات".

به ماوه ییه کی کهم پاش ئه وهی چووه ته سباستوپول، ئهمه ی بۆ براکه ی نووسیوه: "وره ی سهربازان به راده یه ک به رزه که نایه ته گوتن و باسکردن، ته نانه ت له یۆنانی کۆنیشدا ئهم هه موو قاره مانیه تی و دلاوه ریه یان نه نواندوه. کورنیلف له ته فتیشو به سه رکردنه وهی ریزبه ستیکی هیژه کانی ژیر دهستی خویدا له هه موو شوینی کدا له جیاتی پیروزیایی ئاسایی که له سهربازان ده کړئ، ده یگوت: کورینه ده بی گیان به خت بکه ین، ئاماده ن؟ سهربازه کانیش به هه مان دهنگی دلیر په رسقیان ده داوه: به لئ، گیان به خت ده که ین. هه لبه ته ئهم کاره ته نیا خۆنواندن نه بوو، چونکه له سیمای هه ر سهربازی کدا ئه وه ده بینرا که عه زمی جه زمه بمرئ و تا ئیستا بیست و دوو هه زار سهربازو ئه فسه ر به دلاوه ریه ییه کی بی وینه وه ئهم عه زمه یان برده وه ته سه ر. چ رۆژگاریکی خوشه!" هه روه ها له ۴ی سیپتامبه ری ۱۸۵۵دا بۆ تاتیانا ئیرگولسکایا، که له مندالیدا به خیوی کردگه، ده نووسیئت: "که له سه ر قولله کانی خۆمانه وه شارم له ژیر ئاگرو ئاسنو ئالای فره نسیه کاندایینی، فرمیسک له چاوانم رزا".

تۆلستۆی به خۆیشی له م شه رو فره ته نانه دا قاره مانیه تی زۆری کردوه و ئهو خولیای هونه ر نوینییه ی که له مندالیدا له که لله ی دابوو به جوړئ هیناوه ته دی که بۆ ماوه ی پتر له یه ک مانگ له ترسناکترین شوینی شه ره که دا، که به سه نگه رو قولله ی چواره م به ناوبانگ بوو، مایه وه و ئه وه ی له و شه ره دا دیتبووی له سی شاکاری بچووکدا به ناو نیشانی (سباستوپول له

كانونى يه كه م، له مايس، له ئاب(دا، تۆمار كردوو و نووسيوه. له م چيرۆكانه دا يه كي ك له هه وه لى ن ئه و نووسه ره ئه و روپا يانه ي كه نه گبه تيه مه رگبار ه كانى شه رگه و مه يدانانى شه رى را قه و شو قه كردوو، چونكه له و سه رده مه دا گه يى بووه ترو پكى توانا ي نقيسارى خو ي. ئه و وه سفه ي كه ده رباره ي ورده كار بيه ماد بيه كان و ئه و ورده كار يانه ي كه ده رباره ي سا يكو لۆژيا و وه روبارى ده روونى سه ربازانى مه يدانى ئه م شه رو شو رو خو ينر يژيانه كردوو بيه تى ئه و په رى نقيسارى ئه و ده نو ينى. ه يچ كه سي ك نه يتوانيوه له وه سفى وردى وره و بارى ده روونى خه لكانى مه يدانى جه نگدا بگاته ئاستى ئه و. بو نمو نه ئه وه نيشان ده دات كه چو ن هه مان ئه و پيا وه ي كه ده قيقه يه ك له وه پي ش له گه رمه ي جه نگدا گيانى خو ي به خت ده كرد، دوا ي ده قيقه يه كى دى ناشيرين ترين شي وه ي خو په رستى ده نو ينى. له گينه له م باره يه وه زه ينى دا هينه رو به هره ي به رزو سه ركيشى تو لستوى هه ندئ له م ورده كار بيه نه ي خو لقان دبئ و كرد بي تى به بيانوويه ك تا شه رانه ي تى خودى به شه رى له ري گا وه شه رح و شو قه بكات، به لام به خو ي له كو تايى چيرۆكى دو وه مدا زو ر به روونى و ره وانى له م باره يه وه ده لي ت: "قاره مانى چيرۆكه كه ي من، ئه و قاره مانه ي به دل و گيان خو شم گه ره كه، ئه و قاره مانه ي كه هه ولم دا وه مو و جوانى و گه و ره بيه كى به رجه سته بكه م، ئه و قاره مانه ي كه تا هه تا هه تايه به زندوويه تى ده مي ني ته وه، راست بيه " جا روودا وه كانى ئه م رو ژگار نه ي ئيمه سه لماندى كه ليف تو لستوى له باس و پينا سه و نيشاندانى سه ربازى روسيدا زي ده رو يى نه كردوو و ئه و حه قيقه ت و راست بيه ي كه ئه و ويستويه تى بي خاته به رچاو هه مان سه ربازه كه به ساده يى و دل نيا بيه وه، بي ه يچ لاف و گه زاف و خو هه لكيشان و خو نواند ني كه وه، بي ئه وه ي ئه جري كى دنيا يى يان پا داشت يكى ئا ينى بخوا زي ت به رگرى له خاكى باوانى خو ي ده كات. له چيرۆكى (سبا ستوپول له كانونى يه كه م) دا ده لي ت:

پاش ئەۋەى سىياسىيول تەسلىم بوو، تۆلىستۆى لە نىۋەى دوۋەى مى ئوقۇمبەرى ۱۸۵۵دا بۇ پىترسبۇرگ گەرايەۋە. ئەو نوۋسەرو شاعىرە مەزنانەى كە لەو رۆژەدا لە پايتەختى تزاراندا بوون، ۋەك تورگنىف ونىكراسوف وگونچاروفو پىسىمسكى وچرنىشفسكى ۋەكو نوۋسەرى نمرە بىەكى روسىا، ئەۋىيان لە كۆرى خۇياندا پىشۋازى كرد، ھەرچەندە ھىشتا ئەدەبىياتى نەكرد بوو بە پىشەى بىەكجارەكى خۇى. بەلام زوو بە زوو ۋلە ھەمان سالددا داۋاى خانەنشىنى لە سوپا كردو داۋاى ماۋەيەك نقىسارى كرد بە رىگەى ژيانو گوزەرانى خۇىو رەنگە ئەو زىاتر لە ھەر نقىسەقانىكى دىكەى بەر لە شۇرش توانبىتى لە رىگەى قەلەمەكەى خۇيەۋە ژيانىكى ئاسوودە دابىن بكات.

جگە لەو نوۋسىنانەى پىشتىر نوۋسىبوونى، لە سەرەتاي ئەم قۇناغى دوۋەى نقىسارىيەدا چەند چىرۆكىكى ترى مىناكى (مندال، مەشمولى عەفوى گشتى، و دوو سوارى) بىلوكردەۋە. بىلۋبوۋنەۋەى (كازىۋەى مولكدارىك) كە لە ھەمان سەرۋبەندا بىلۋبوۋنەۋەى، بە ۋەرچەرخان ورووداۋىكى ئەدەبىياتى ئەو سەردەمە ھاتە ژماردنو ھەموو گوتىيان لە داۋاى چىرۆكە بەنىۋبانگەكەى تورگنىف (يادا شتەكانى راۋچى) ئىدى ھىچ بەرھەمىكى دىكەى لەمە باشتر لەم بۋارەدا بىلۋنەبوۋنەۋەى. تۆلىستۆى لەم چىرۆكەدا نەك ھەر زمانى رەۋان و جوانى تورگنىفى بەكاربردبوو، بەلكو كىشەومىلمانى نىۋان مولكدارانو ۋەرزىرانى لە تورگنىفش باشترو ئاشكراتر شروۋە كردوۋە.

تۆلىستۆى، پاش ئەۋەى لە خزمەتى سوپايى دەرچوو، داۋاى دوو ھەيقان سەفەرىكى ئەۋروپاي رۆژاۋايى كردو شەش ھەيقان لە فەرەنسائوسويسراو ئالىمانىاۋباكوورى ئىتالىيادا گەرا. داۋاى ئەۋە لە سالى ۱۸۶۱دا سەفەرىكى ترى بۇ رۆژاۋاى ئەۋروپا كرد. لە سەرەتاي قۇناغى نىقسارى خۇيدا كە چوو بو ياسنايا پالىانا، لىبرا گۇرانوكرانەۋەيەك لە ژيانى ئەو ۋەرزىرانەى لەسەر مولكەكەى ئەو كاريانەكرد فەراھەم بكات ۋئەم گۇران وكرانەۋەيەى بە كەردنەۋەى قوتابخانانى سەرەتايى دىھاتى دەست پىكرد تا سەرەتا چاۋى مندالەكان بە نورى زانست روناك بكاتەۋە، جا بۇ پەى بردن بەو بنەمايانەى كە لەم بۋارەدا لە ئەۋروپادا باو بوو ئەم دوو سەفەرەى كرد. لە سەفەرى

سويسرادا بوو كه چيرووكى (لوتسرن)ى نووسى و له م چيرووكه دا ههست و سۆزى
خۆى دهر باره ى ئه م سه فهره شروقه كردوو ه .

له ئاخرو ئۆخري ته موزى سالى ۱۸۵۷ دا له سه فهرى يه كه مى گه رايه وه ،
ماوه يه كى كه م له مۆسكۆ مايه وه و ئه وسا بۆ ياسنا ياپاليانا چوو و تا سالى
۱۸۵۹ به راده يه ك سهر گهرمى ريفورمى كۆمه لايه تى و چا ككردنى ژيانى
دیهاتيان و مندا له كانيان بوو كه له ماوه ى دوو سالاندا ته نيا چيرووكى (سى
مردن) ورومانوكيكي به ناو نيشانى (به خته وه رى خانه واده ى) نووسى و
پاشان چيرووكى (ئالبيرت)ى كه ئوتوبيوگرافى ساز قانيكه ، ته واوه كرد .
چيرووكى (سى مردن) يادگارى زه مانىكه كه سهرقالي ريفورمى ژيانى
وه رزيران بووه و له و زه مانه دا باوه رى وابوو كه ژيانى سروشتى و ئاسايى
گوندييان زۆر له ژيانى ده ستركردى قه لب و رياكارانه ى مفته خوړانى شاران
په سند تره ، له م چيرووكه دا مردنى سى بوونه وه رى ، واته ژنيكى مولكدارو
پياويكى ديهاتى و دره ختيكى به وپه رى وه ستايى نيشان داوه ، ئه و ژنه
مولكداره كه له سه رانسه رى ژيانا جگه له سك له وه ريڻى و ريا و قه لبكارى
هيج كار يكي ترى نه كردوو به شيويه يه كى بيزه وه رو كریت گيان ده سپيريت ،
به لام ديهاتيه جوتياره كه كه له هه موو ته مه نيا هه ر هاو نيشينى سروشت بووه
به وپه رى دلنبايى و بارسووكى و ئاسووده ى له جيهان ده روات ، و مهرگى
دره خته كه ش كه پتر له و دوو بوونه وه رى دى ئاو يته وپا به ندى سروشته ، به
شكودارى و جوانيه كى تاييه تيه وه روو ده داتوبه راده يه ك سروشتى و پرشكوويه
له تۆ وايه مهرگ نيه و خو ئاماده كردن و خود رابوونىكه بۆ ژيانىكى تر . له م
سه روبه نده دا تۆلستوى شه يدای ته ببيعه ت و دل به ندى بيروبا وه ركانى رۆسو
بووه و پر به دل باوه رى وابوو كه هه رچييه ك له گه ل ته ببيعه تدا
بگونجى و بسازى جوان وشه ريفه وه رچيه ك له سروشت دوور بى ،
ناشيرين و سووك و كر يته . تۆلستوى هه مان بيروبا وه رى كه م و زۆر وه نه ديچار له
به ره مه كانى ديكه ى خويدا دووباره كردوو ته وه و هه ميشه خۆى وا
نیشاندا وه كه شيفته و دل به ندى ته ببيعه ت و سروشته ، هه ر بۆيه ش له
۱۸۶۱/۲/۱۹ وه كه له ياسنا ياپاليانا دا جيگير بوو ، تا ده رۆژ پيش مردنى خۆى
ئيدى له وى وله باوه ش سروشت وه ده رنه كه وت .

تۆلستۆی به دريژايی ئەم ماوهيه جارچی وپهيامبهري سولحوئاشتی بووه و پهروهردهو فيركردنی مندالانی به يهكيك له كاره گرینگهكانی خوئی زانیوه و بۆ ئەم مهبهسته رۆژنامهيهکی تاييهت به پهروهردهو فيركردنی بهناوی مۆلكهكهيهوه دهركردو لهويڊا زۆربهی كات بيروباهوپى تاييهتی دهبرپوه. بۆ نموونه به دەم شهرحی باوهپو بۆچوونی خوڤیهوه دهبرارهی پهروهردهی نهتهوهیی بیروباهوپى زۆر ليكدژی لهمهپ فيركردن وپهروهردهو مهدهنيهتوپيشكهوتن خستوهته روو. بۆ نموونه نووسيوپهتی كه پيشكهوتن تهنيا بۆ ژمارهيهکی دياريكراوه كه ئەو دهرفهتهيان ههبيوبۆ خهلكانی دی نهك ههر زیاده بهلكو به زیانیشه، خویایه كه لهم بارهيهوه بیروباهوپهكانی جان جاك رۆسوئی دووباره كردوهتهوه.

له سالی ۱۸۶۰دا دهگهڵ خوشكهكهیوخوشكهزاكانیدا بۆ دیدهنی يهكيك له براكانی كه بۆ مالیجهی نهخۆشی چوو بووه ئەوروپا، سهفهري دووهمی بۆ رۆژاواي ئەوروپا كردو ئەم سهفهري پتر له نۆ ههيقانی خایاند، جارهکی دی ماوهيهك له ئەلمانیاو فهرهנסاوتیاليا گهراوكهميكيش له لهندهن وبرۆكسل مايهوهولهه سهفهريدا تاسهههندی ئەوه بوو كه فيركهكان بدینیوله فيركردنوپهروهردهو كارامهترو مهعلانترببی. لهم سهفهريدا بوو كه نووسهري نیودار (گرتسن)ی له لهندهن بینیوله برۆكسل (پروندن)ی پيشهواي به ناوبانگی سوسیالیستهكانی فهرهنسای ناسی و ئاشنايهتی دهگهڵ چهند ناوداريکی پۆلاندی وئالمانیشدا پهیدا كرد. کاتی كه بۆ یاسنایا پالیانا گهراپهوه سهیری كرد له غیابی ئەودا دهولتهتی تزاری كۆمهليك موفهتیشی بۆ ئەويندهر قريكدوووه تهفتیشیكي وردی مالهكهيان كردوو، چونكه دلۆقانی و میهرهبانی ئەو دهگهڵ وهزیریان وگوندیان وههولدانی بۆ چاكکردنی وهزعو حالی كۆمهلايهتیان وبيدارکردنهوه و فيركردنیان، بهدگومانی لهلای دهولت چيكدبوو وئهیان به بزوينهرو هاندهری شۆرش و ههراو ههنگامه زانی بوو. تۆلستۆی كه لهم سهفهري گهراپهوه له سالی ۱۸۶۲ له گهڵ سۆفیا ئاندرئوونابرسدا، كه كیزی پزیشکیکی ئالمانی نهژادی ئاكنجی مۆسكو بوو، زه ماوهندی كرد. ئەم ژنه كه تا كۆتایی ژيانى نووسهري مهزن ههر لهگهڵی بوو، له گهنجیدا جهزبهو لوتفیكي تاييهتی لهلای ئەو ههبوو، تهنا نهت له ئەدهب و موسیقاشدا بی بههره و سهلیقه نهبوو، بۆیه

زه ماوه ندى ده گهل تۆلستۆيدا به بهرترين شادى و نيعمهت ده زانى. ئەم ژنه له دايكبووى سالى ۱۸۴۴ بوو و له ۱۹۱۹/۱۰/۲۲ دا كۆچى دوايى كرد، واته شازده سالان له شووه كهى بچووكتر بوو ونۆ سال دواى ئەو مردو بو ماوهى چل وههشت سال شهريكى ژيانى بوو. يازده فرزه ندى هينا كه ههشتيان هاتنه بهرهم له دواى بابو داکيان مان، پينچ كور: سيڤرگى، ئيليا، ليف، ئاندرى، ميخائيل و سى كيژ: تاتيانا، مارييا، ئالكساندرا، ويڤراى ئەمهش ئەم ژنه چهند دهچوو هه ساله وه درژپه سندرئو بيانوگرترو ناسازگارترى به دخوو تر ده بوو. له ههلسوكه وتيا ده گهل پياوانى تر دا زور ريو رهم و داب و نه ريتى رهچاو نه ده كرد وهه ميهشه شووه كهى ده رهنجان و ده يخسته گومانه وه. تۆلستوى له بهرهمه كانى خويدا چه ندين جار به گوشه و كينايه و دركه باسى په يوه ندى خيزاندارى خوى كرد وهه ته نانهت يه كيڤ له به ناو بانگرتين بهرهمه كانى (سونات كروتزر - Sonate Kreutzer) به باسى ئەم بابته ده زانن.

سوفيا ئاندرئوينا به ههمو ماناي وشه ژن بوو، يانى خه مساردو بى موبالات سه بارهت به شته گرنگه كان و منچرولا سارو پابه ند به شته بى بايه خو نرخه كان. ته بيهه تيكي هه بوو كه زور زوو له هه ر شتيك بيتا قهت ده بوو و دلى، بو ماوه يه كى كه م نه بى، به هيج شتيك خوش نه ده بوو. ئەو هه موو شانازييهى كه به نسيبي ميڤرده كهى بوو به دروستى نه ده بينى و له زهتى لى نه ده بينى، به پيچه وانه وه له وه موو بايه خهى كه خه لكى پيان ده دا به گومان بوو، له وه ريفورمانهى كه له ژيانى ديها تياندا ده يكر دوله و ليڤورده ييهى كه ده رهق به وان (ديها تيان) ههى بوو، نارازى بوو، ته نانهت ئەو رۆژانه ياداشتهى كه تۆلستوى ده ربارهى رووداوه رۆژانه كانى خوى تۆمارى ده كرد، به نهينى ده خوينده وه و اى ده زانى نهينى يه كيان تيدا يه كه ده بى كه شفيان بكات. سه ره نجام ئەم به دخوويى و به دگومان يانه گه ييشته نه شوينيكي تر سناك و بوونه باعيسى مه رگى نووسه رى مه زن.

تۆلستوى، له سه ره تاى ژيانى ژنو ميڤردا يه تيدا به پيچه وانه وه يه جگار شاد بوو و تا راده يه ك ئاشقيني ده گهل ژنه كهيدا ده كرد و خوشى ده ويست وهه ميهشه له ژياندا زور دل به ندى مندا له كانى بووه و تا قه په ناگهى بو ره هايى له ده ست دژواريه ناخوش و ناگه وارا كانى ژيان ميهر و سوژى مندا له كانى بووه.

بۆيە لەم قۇناغەدا كە ھېشتا بەدخوويەكانى سۆفيا ئاندرئونا دەستى پېنەكردبوو، چەندىن شاكارى نەمرى بەرھەم ھيئا. لە سالى ۱۸۶۰دا چىرۆكى (پالىكوشكا)و دواى ئەو لە سالى ۱۸۶۲دا چىرۆكى (قوزاقەكان)ى بلاوبوونەو. چىرۆكى (قوزاقەكان) يەككە لە جوانترىن و رۆمانتىكى ترين بەرھەكانى ئەو. لەو چىرۆكەدا ھزروھزرىنى تايبەتى قوزاقان لە باوھشى جوانىەكانى سروشتى قەفقازدا بە شىوازىكى يەجگار جوان ھاتووتە نىشاندان و دەربرىن. لەم چىرۆكەدا يروشكاومارىانكاى كىژى جوانى قوزاقو لوكاشكا بەكەمالى سادەيى، لە ئاسوودەيى موتەلق داو لە ژىنگەى مېھرو ھەفادا دەرژىن. ئولنىن Olenine بەپېچەوانەو بوو بەشارنشىن وگىرۆدەى خەياللاتى تاقەتبەروئالۆزوكىشماكىشى دەرروونىيەو ھەمىشە لە نىو گىژەنگو شەپۆلى پەريشانىدا دەست و لاقان دەكوتىو ئەو پاكى و بىگەردىە دەرروونىيەى دۆراندوو، لەگەل ئەمەشا بەغىلى بە ژيانى سادەى ئەم خەلكە بەختەوەرە دەباتوھەرچەند دەكات دەرروونى خۆى وەكو ئەوان ئارام بكات ناتوانىو بۆيە ھەست دەكات كە لە ناوياندا نامۆو بىگانەيە، و بۆيە ھىچ سوودىك لەو قىيان وخۆشەويستىيە نابىنى كە بۆ ماريانكاى دەرەدەپرئوسەرەنجام ھىچ چارىكى نامىنى جگە لەوھى كە لە نىو ئەم خەلكە پرۆاتوھەسرەت وناكامى دەگەل خۆيدا بەرى.

چىرۆكى (پالىكوشكا)ش كە پيش ئەو نووسراو، دىمەنىكى ترە لە ناكامىەكانى دەستەيەكى ترى ئەو زەمانە، يانى ناكامى گوندنشىنەكان، ئەم چىرۆكە باسى ژيانى وەرزيړيكە كە بەباوهرى تۆلستۆى مۆلكدارەكان ھەرچىەكان كردوو تا ژيانى باشتربكەن، ھىچ ئەنجامىكى نەبوو، واديارە لەم چىرۆكەدا ويستوويەتى زەحمەتى بېھودەى خۆى لە راي چاككردنى وەزعى جوتيارەكانى سەر مۆلكەكەى خۆى بەرجەستە بكاتو نىشانبدات.

لە سالى ۱۸۶۹دا ھەوھەلەين فەسلەكانى رۆمانە بەناوبانگە ئىقلىمگىرەكەى (جەنگوئاشتى) نووسى و گوڤارى بەنيوبانگى (پەيام ئاوهرى روسيە) لە سالى ۱۸۷۰دا دەستى بە بلاوكردنەوھى كرد. بىگومان ئەم بەرھەمە نەك ھەر شاكارى بى چەندوچونى ئەم كەلە نووسەرەيە، بەلكو لە شاكارە جاويدانەكانى ئەدەبىياتى جىھانەو دەبى بلاوبوونەوھى بە وەرچەرخان و

رووداوویکی گرینگ له ئەدەبیاتدا بزانری. ئەم رۆمانە لە کاتی
بلاوبوونەوهیدا لە هەموو دنیا دا دەنگی دایەو و وێرایی ئەمەش تۆلستۆی لە
کارەکانی تری نەکرد. لە کاتی کدا لە سەرانی سەرانسەری روسیادا خەلکی ئەم
کتییەیان، کە بوو بوو مایە شۆرەتی هەمیشەیی ئەو، دەخویندەو، ئەو لە
یاسنایا پالیانادا کتییی ئەلفباو کتییانی سەرەتایی بوو قوتابیه
سەرەتاییەکانی خۆی چاپ دەکرد. بایە خدان بەلایەنی سایکۆلۆژی لەم
کتییانەدا یەجگار جوانە، چونکە لە هەر لاپەرەیه کدا پیاو مەوێکی یەجگار
مەزن و بەرزە ئەندیش دەبینی کە بە زەحمەتیی تایبەتیهو هەولێ داو
ئاستی هزرو هزینی خۆی بپنێتە خوار و ببی بە هاو زوبانی منداڵانی
سەرەتایی و هەندێجار لە مەبارەیهو گۆی گرهوی بردو و تەو و کۆمەڵە
شاکاریکی سەیری فەراهم کردگە کە بە تەواوەتی دەگەڵ روح و زمانی
منداڵایە.

هەموو رەخنەگرە مەزنەکانی دنیا بیروبووچوونی خۆیان لەمەر رۆمانی
(جەنگ و ئاشتی) دەربریو. ماکسیم گۆرکی کە باوەریکی تایبەتی بە
تۆلستۆی هەبوو، لە سەرەتای قۆناغی نقیسانی خۆیدا کە ریکەوتی
کۆتاییەکانی ژيانی ئەو بوو، لە یاسنایا پالیانادا چوو تە دیدەنی، دەرەق
بەو رۆمانە دەلیت: "جەنگ و ئاشتی باشترین بەرەمی ئەدەبی سەدە
نۆزدەیهەمە". تەنانەت گوستاف فلویر، نووسەری فرە بەنیوبانگی فەرەنسی
دانەری ئەم بەرەمی بە شەکسپیری دوو م ناو بردبوو، وپاش خویندەو
ئەم رۆمانە نامەیهکی زۆر گەرم و گۆری بوو تورگنیف، نووسی بوو و سوپاسی
کردبوو کە نۆسخەیهکی رۆمانەکە بوو نارد بوو، لەو نامەیهدا دەلیت:
"ئەگەر بلیم بەرەمی نمرە یەکە، وەکو ئەو یە هێچم نەگوتی، ئەمە چ
نیگارکیش و چ دەروونناسییکی بی وینەیه، بە دەم خویندەو ئەم رۆمانەو،
زۆر جار بە جۆری ئاویتە دەبوو و رایدەکیشام کە بی ئختیار لە جی خۆ
را دەپەریم و ئافەریم بوو نووسەرەکە دەنارد".

ئەم رۆمانە باسیکی یەجگار جوان و وەستایانەیه دەربارە راپەرینی
میللەتی روس لە هەنەر ناپلیون لە سالی ۱۸۱۲ و ۱۸۱۳ کە شکست و
پاشەکشە بەنیوبانگەکی ناپلیونی لیکەوتەو. ئەم نووسەرە مەزنە بە دەم

شروځه ی رووداوه کانه وه، جوښ و خرڅوښی خه لکی ولاتی خو ی به جوړی وه سف کردووه و نیشانداه که بی چه ندوچون ئهوپه پری کاری کردووه ته سهر هزو بیری ئه و که سانه ی که له دوی ئه وه وه هاتوون. به خو پایی نیه که له م کتیبه دا هیزی روحانی و ئه خلاق ی خه لکی ئه و ولاته به هوکاری ستراتیژی پیشکوه تنی روسیه ده زانی. ده لیت ئه گهر له شهره به ناوبانگه که ی (ئوسترلیتس) دا هیشتا ئه م تاییه تمه ندییه نه ته وه بیانه له لای سهر بازی روسی په یدا نه بوو بوو له بهر ئه وه بوو که ئه م قاره مانه گیان بازانه ئامانجیک ی پیروزیان له بهر ده م دا نه بوو که شایسته ی خو به خت کردنیان بی. به لام له جهنگی بو ردینو - Borodino دا که یه که مین جهنگی گهره ی نه ته وه بی روسی بوو ئامانج گوړاو ئه و سهر بازه ی که له جهنگ کردن له رای خه لکی دیدا خه مساردو بی موبالات بوو، ههر که هستی کرد شهر به روکی خو ی گرتووه راپه پری و تا بهر ده م شهره که نه وه ستایه وه، شهوی بهر له م شهره ههرچی سهر باز هه بوو خو ی سازدا بوو و عه زمی جهزم کرد بوو که سبه ینی فتح بکات، ئه م ویست و وره و متمانه و باوه رپه به ته ویلی ههر سهر بازو ئه فسه ریکه وه ده بینرا. بالا دهستی ئه م سهر بازه گیانفدایانه به سهر سهر بازانی ناپلیون دا که خوشیان نه یانده زانی بوچی وبو کی ده جهنگن، وته نیا به مه بهستی گوپرایه لی فهرمانی ئیمپراتوره که یان هاتبوونه مهیدانی جهنگ، بووه مایه ی ئه مه که ئه م خودای شهره و ئه م بالاترین سهر داره ی شارستانیه تی تازه، شکست بیئی و له شکره که ی پهرش و بلاو بیته وه و بهو حاله وه بو ولاتی خو ی گه پرایه وه. به لام کوتوزوف، سهر داری به نامی روسیا که تولستوی ئهوپه پری ستایشی کردووه، چونکه ئامانج و مه بهستیکی پیروزی له بهر ده م بوو، به شانازی سهر که وتن گه یی.

تولستوی وه کو جاران له مولکه که ی خویدا سهر قالی کاره کانی بوو، که له سالی ۱۸۷۳ دا قات وقری ناوچه ی سامارای گرته وه و تولستوی به جوړی نیگه ران کرد که چوو بو ئه ویندهر، که گه پرایه وه له (روژنامه ی موسکو) دا باری سهرنچ و دیتنه کانی خو ی بلاو کرده وه که دهنگیکی سهری دایه وه، چونکه ده ولت هه ولی ده دا حه قیقه ت وه شیرئوپه رده پوښی بکات، به لام تولستوی بیهیچ رتوشیک ههرچی که یینی بوو خستبوویه سهر کاغه زو

دەولەت ناچار بوو مدارای خەلکەکە بکات و یەكسەر یارمەتی و کۆمەك بە خەلکی ئەویندەر بگەیهنێ.

تۆلستۆی لە ساڵی ۱۸۷۵ دا دوو هەمین شاکاری بێ چەندوچوونی خۆی، واتە (ئاناكەنينا)ی بۆلاوكردهوهو چاپكردنی تا ساڵی ۱۸۷۷ درێژەى كێشا، واتە چوار دانە ساڵ سەرقالی ئەم كارە بوو. هەوێجار نەخشەیهكى تری بۆ دارپێژا بوو و سەرەنجام بەو شیوێهیهى كە ئەمڕۆ لەبەر دەستدایە دەرچوو. لەو سەرۆبەندەدا كە مژولى نووسینی ئەم رۆمانە بوو، دیسان هەندێ رۆداوان روویان دا كە زۆریان كار لە هزرو بیرى كرد. لە ساڵی ۱۸۷۷ دا شەپك لە نیوان روسیاو عوسمانیدا هەلگیرسا، جارەكى دیکە هەستى نیشتمانیپەرورەى نووسەرى مەزنى جۆلاند. لە كاتى شەپكەدا هەمیشە نینگەرانی و درپۆنگ بوو، كە لە كۆتایی شەپكەدا سوپاییانى روس شارى (قارس)یان گرت، ئوخزنیكى كەوتە دڵ و دەروون و هیمن و ئارام بوو و هەو لەم قۆناغى ئارامى و ئاسودەییەدا ئەم رۆمانە بە نیوبانگەى تەواو كرد.

كاتى كە ئەم رۆمانە تەواو بوو دۆستۆیفسكى نووسی: "ئاناكەنينا لە رووى ئەدەبیەت وە لوتكەى كەمالە. هیچ بەرھەمىكى ئەدەبى ئەوروپای ئەم رۆژگارە ناگاتە ئاستى".

ئاناكەنينا كیژیكى جوانى خوین گەرمى پڕهست و سۆزە، و بەگەنجى دەبى بە هاوسەرى (كارنین)ی فەرماندار كە دواى ماوێهەك دەگاتە پلەو پایەیهكى بەرز لە پیتربۆرگ. كارنین پیاویكى وشكى بى زەوقى بى سۆزە. لە هەموو ژيانا جگە لە كارین ئیدارى و نووسراوین فەرمى بیهوودە هیچ كاریكى دیکە ناكات، بە تەواوى دلبەند و پابەندى خورافات و باوەڕین كۆن و بى نیوهرۆك و بۆچەلى ژینگەى ئەشرافى خۆیهتى. هەشت ساڵى سەرەتای ژيانى ژن و میردایەتیا بە ئارامى و یەكنه وایی و نهگۆرى دەبۆرى. ئانا لەم ماوێهەدا هەموو ژيانى خۆى بۆ كاری ناوماڵ و تەربیت و پەرۆردەى (سیرگى)ى كۆرى تەرخان دەكات و نازى دەكیشیت، وئیدی سەرگەرمى هاتوچۆى ئەشرافى و شادى و بۆنەكانى ژینگەى ژيانى خۆیهتى. ئانا ئەو بەختەوهرى و ئاسودەییە مادییەى كە لەو رۆژگارەدا هەزاران ژنى گەنج بە ئاواتیان دەخواست و هەزاران بابو داك بۆ كیزهكانیان بە ئاوات دەخواست هەبوو،

بهلام سهره نجام ته ببيعته هیستیارى ئهو بهمه قاييل نه بوو و منه ی بهخته وه ريبه کی دی ده کرد .

کوت و پر روثیک ئه فسه ريکی لای قوز به نیوی فیرنسکی دهناسیت و زوو به زوو، ئه شقی ئه وی له دلّه ی بی ئارام و پر ئاره زووی خو ی گرت. ئه م ئه شق و قیانه له دلّی ئانادا که تا ئهو روزه تینوی رووداویکی وه ها بوو، جو شى سه ندو سه راپای بوونی گرت ه وه بو ژيانیکی دیکه ی ئاماده کرد. ئهو روزه له پرا زانی که تا ئیستا له چ ژینگه یه کی تاریک وساردا ژیا وه و چو ن له به خته وه ری بی به ش بو وه و چو ن ئه شق و قیان ده توانی ژیان دلگیرو خو ش بکات. کاتی که ده خوازیّت خو ی به و ئه فسه ره ته سلیم بکات، به خو ی ده لیّت: "گوناحی من چیه که خوا به م جو ره ی دروست کردووم که ده بی که سی کم خو ش بو ی تا بتوانم بلیم زندووم".

سهره نجام دابونه ریت وقه رارداده کانی ژیانى ئه شرافیه ت وه لا وه ده نی و ماله که ی خو ی به جی دیلی و خو ی به و جیهانه نوییه دا ده کات که ده رکه ی له روودا کرد بو وه وه. مه خابن که فیرنسکی ئهو پیا وه نه بو وه که بتوانی له گه وره یی و حه قیقه تبینی ئه شق و قیانی ئانا تی بگات، ئه شق و قیان له نک وی ته نیا سه رگه رمی و رابواردنی ک بوو، له کاتی کدا لای ئانا و بو ئانا هه موو شتی ک بوو، وله پی ناوی گه بیشتن به م ئا واته گه وره ترین فیدا کاری کرد بوو.

ئانا، له نیو ئه م به ده به ختی و ره نه جه پوی و نا ئومیدی به له ئه شق و قیان، دیسان به خو ی ده لیّت: "من تینووی ئه شقم و چ ئه شقی کیش له گوړی نیه. که واته ژیان بو من ته نیا باریکی گرانه و هیچی تر. تیشکی مو م کاتی پیویسته که که سی ک بیه وئ شتی ک بدینی. که شتی ک بو دیتن له ئارادا نه بی، و ا چاکتره مو مه که بکوژینه وه". ئانا ئه م مو مه ی ته مراندو جه سته و قه لافاتیکى، که له جوانی و قوزیدا زینه ت و ئارایشی ژینگه ی ئه شرافیه تی پایته ختی تزاران بوو، له ژیر چه رخی قیتارا به ده ستی مه رگ سپارد. ئهو ئه شق و قیانه ی که ئانا به سه رمایه ی به خته وه ری و ئامانجی ژیانى خو یی ده زانی، سه ره نجام له ژینگه ی ریا و قه لبا کاری ئه شرافیه تدا فه وت و فه نای کرد، سه ری خوارد.

تۆلستۆی، لەم رۆمانەدا قارەمانانی نمرە دووشی ھیناوەتە مەیدان، لەوانە لڤین - Levine و کیتی دەزگیرانی، کە سەرەنجام و پاش دوو دلی و راراییەکی فرە دەبیت بە ھاوسەری. ھەلبەتە لڤین تاپۆ نوینەری ھزرین نووسەرە کە پاش تاقیب و گەرانیککی زۆر بە دووی بەختەوهریدا، ئەو شادی و بەختەوهرییە تەنیا لە دنیای خەیاڵدا دەدۆزیتەووە لە ریگە پالاوتنی نەفس و پارێزکاری لەخراپەو سادەژینییەو دەیگاتی و جگە لە باوەشی خیزان و کاری کشتیاری و خزمەتکردنی ژێردەستانی خۆو جووتیاران چ ریگە دی بو گەییشتن بەو ئاواتە نیە. تۆلستۆی ویستویەتی بەمجۆرە ریگە ئەو بەختەوهریە راستەقینەییە کە ئاناکارینا منە دەکردو پپی نەدەگەیی و کیتی بەو شیوەییە دۆزی بوویەو، نیشانبدات.

ئەم رۆمانە تۆلستۆی وەسفیککی تەواو عیاری روسیای زەمانی ئەو، بۆیە بە وردترین و رەوانترین رۆمانی ئەو رۆژگارە دەزانن. ئەو رۆژە کە تۆلستۆی ئەو رۆمانە بڵاوکردەو لە ھونەری نفیساری و شارەزایی لەم بوارەدا گەیی بوو لوتکە، بۆیە بە گەورەترین نووسەری ئەو رۆژگارەیان زانی، لە فەسلە جیاوازەکانی ئەم رۆمانەدا زۆر دیمەنی وەزە و حالی کۆمەلایەتی و سیاسی روسیای ئەو رۆژگارو سەردەمە دەبینرئ، و دەشیت لە باری سەرنجی سایکولوژیەو بە رۆمانیککی فەلسەفی بزانرئ.

تۆلستۆی لەم رۆمانەدا ویستویەتی ئەم حەقیقەتە سەلماوہ ئاشکرا بکات کە ریگە بەختەوهری لە رووی ئەشرافی روسیای ئەو زەمانەدا داخراو بوو لە ھەر نەگبەتیەك ھەلاتوون تووشی نەگبەتیەکی تر بوون. کۆتوبەندو رئ و رەسم و داب و نەریت و تەشریفاتکاری لەمپەرو بەر بەستیکی لە نیوان ئەوان و بەختەوهریدا چیکردبوو، لەوہش خراتر پیاوان و ژنانیان بوو بوون بە دیل و ئەسیری ئەم داب و نەریت و قەرادادانە، خووی مروّقانە خویان لە دەست دابو و بوو بوون بە خەلکیککی وشک و نەگبەت و سەرگەردان و ئەگەر بیانویستبا پە بە بەدبەختی و نەگبەتی و بیھودەیی بوونی خویان بەرن، شتیکی تریان بە بەختەوهری دەزانی کە نەك ھیچیان لی ھەلنەکړاند بەلکو نابوتی دەکردن.

تۆلستۆی لەم رۆمانەدا زۆر پرسی جۆراوجۆری کۆمەلایەتی میناکی داب و نەریتی مولکداران، ئەو یاساوریسیانەى که بۆ پەردەپۆشی ئازاوە و ھەراوھەنگامانیان دانا بوو، ریسوایی و بێ سەرۆبەری دەزگا دەولەتییەکان و تەنانەت پەرسە گرینگە زانستی و ھونەری و فەلسەفییەکانیشی ھێناوەتە ناو ناوان و زۆر وەستایانە تاوتوویی کردوون و رووداوە میژوووییەکان و وەزە و حالێ کۆمەلایەتی ئەو رۆژگارەشی نەبۆاردوو.

لەو سەرۆبەندەدا که تۆلستۆی (ئانا کارنینا)ی دەنووسی، واتە لە ١٨٧٠ھە تا ١٨٨٠، ھزرو بیرى دەربارەى ژيان و بونیادی ژین و ئەخلاق و ئاكارو ئاین و پەيوەندیە کۆمەلایییەتیەکانیش دەگۆراو یان بە گوتەییەکی دی ئەو بۆچوونە رەخنەییانەى که لەم ماوەیەدا لە ھزرو بیریا رەگى داکوتا بوو، پایەدارترو مکوم تروتیژبین تر دەبوو. رووداوەکانى رۆژگاریش ئەم گۆران و شورپشانەیان بەرینتر دەکرد و ئەویش لەو ئەنجامەى که دەبۆایە بیگاتى نزیکتر دەبوو و مکوم تر دەبوو.

شاکارەکانى دیکەى ئەم قۆناغەى: (دان نان بە تاوانا، باوەرى من، دەبى چ بکرى؟) پتر لایەن و مۆرکی فەلسەفیی و سیاسیان ھەيە تا لایەنى ئەدەبى رووت، و لەم بەرھەمانەدا ریبازو ریچکەى جیھانبینی خۆى شروۆقە کردوو. لەم سى بەرھەمەدا بە زمانىكى راشکاوى بى پەروا پەردەى لەسەر وەزە و حالى سیاسى و کۆمەلایەتی و ژيانى چینه بالاکانى ولات ھەڵمائیو.

تۆلستۆی، لەو رۆژگارەدا یەكجار پەرۆشی نەگبەتی و نەزانی گشتی و ئەو بى سەرۆبەریانە بوو که خەلکی بىتاوان گیرۆدەى بوون، و دەبیویست بە پى توانای خۆى ئەم بارودۆخانە بشلەقینى و بگۆرئ، لەم سى کتییەدا و دیارەتۆلستۆی وردە وردە نەگبەتی خەلکی رەنج بیوہروبیبەش، لە خویشیدا دەبینى وزۆر بە گلەیی و گازاندەيە. خویایە رۆژى دى که جووتیارەکانى سەر مولکەکەى خۆى دەکات بە شەریکی خۆى و سەر و بەشیکیان لە مولکەکانى خۆى دەدات. نەفرەتى لە دام و دەزگای شوم و تاوانبار دەکرد که سەبەبکارى ئەم ھەموو بەدبەختى و نەگبەتیانە بوو.

بەلام ھیشتا نەگەییوہتە دوا ئەنجامى ھزروبیرەکانى خۆى و تەنى جاردان و بلاوکردنەوہى ئامۆچیارى ئاکارى و ئاینى بە چارەى دەردو ھەوینى

دلدانەوھى بىي بەشانى رۆژرەش دەزانى نەك ئەو راپەرپىن و سەرھەلدانانەى
كە لەو سەرۋەندەدا ھەزرىن شۆرەشگىرپان پېشنىياز دەكردو بە چارەسەرى
ئەم دەردانەيان دەزانى. تۆلستۆي پېي وابوو كە دەستكەوتوسەركەوتنە
زانستى و ھونەرىيەكان ئادەمىزادىيان لە جاران بەدبەخت تر كەردوو. بۆيە
بە ئاشكرا دژى كەلتورو شارستانىيەتى نوئومودپىر بوو، وبە توندى ھېرشى
دەكردە سەر.

لە راي پېشقەچوونى ئەم ئامانجە بەرزوشەرىفەدا روحانىيانى مەرايى كەرو
رىكارى روسىاي بەر تانەو تەشەران دەداو ئەوجا پەردەى لە رووى
ستەمكارىيەكانى كارگىرپان و بەرپۆەبەرانى ولات ھەلدەمالى. يەككە
لەوكانانەى ئەو بوو لە سالى ۱۸۸۱دا نامەيەكى بۆ ئەلكساندەرى سېيەم،
ئىمپراتورى روسىا نووسى و داواى بەخشىنى بۆ ئەو شۆرەشگىرپانە كەردوو
بە كوشتنى ئەلكساندەرى دووھم تۆمەتبار بوون. (پوبدنسوف)ى دەربارىي
بەناوبانگ كە رەمىزى كۆنەپەرسىتى و كۆنەپارىزى ئەو رۆژگارە بوو، ئەم
نامەيەى بە تزار نەگەيانە، وتۆلستۆي ھەر لەو سەرۋەندەدا لە رۆژانە
ياداشتەكانىدا دەينووسى: "شۆرشى ئابورى تەنيا لەگىن نىيە، بەلكو حەتمىيە.
پېم سەيرە كە بۆچى تا ئىستا ئاگرەكە بلىسەى نەسەندووھ".

بلاوبوونەوھى ئەم زنجىرە بەرھەمەى تۆلستۆي بوو ھۆى ئەو كە دەولەتى
تزارو كلىساي روسىا سىماى تورەى خويانى نىشانبدەن، بەلام ئەو دەسەلاتو
خۆشەويستىيەى كە لە دلى خەلكى روسىادا پەيداي كەردبوو، ئەو قەدرو ريزەى
كە لە ھەموو جىھاندا ھەى بوو نەيانھىشت كە كارگوزارانى ئەو رۆژگارە
ھىچ ئازارىكى پىي بگەيەنن و ميناكى گەلەك لە گەورە نووسەرانى روسىاي
تزارى ھەوالەى زندانى بكن. بەلام لەلەيەكى ترەو ئەو رىبازە نوپىيەى كە
لە ژيانى شەخسى خويدا گرتبوويە بەر، تەنانەت ژىنگەى خانەوادەيىشى لى
تەنگ كەردبوو وكەس و كارەكەى ژيانىيان لى تال كەردبوو، بە رادەيەك كە
چەند جارەك لىبرا كە مال و مەندالەكەى بەجىيىلى.

لەم قۇناغەدا، جىھانبىنى ونۆرپىنى تۆلستۆي بۆ ھونەرىش گۇرا بوو.
ھونەرىكى بە سوودمەند دەزانى كە دەردى خەلكى دەرمان بكاتو
بەدبەختى و مەينەتيان چارەسەر بكات، و بۆيە لەو ھونەرەى كە تەنى ھەواو

هه وهسو سه رگه رمی چینه بالا کانی دابین ده کرد بیزار بوو. بویه جاره کی دی، وه کو قوناغی شکوفایی لایی خوی، بایدا یه وه سهر ئه ده بیاتی نه ته وه یی و میلی مینا کی ئه فسانه و چیرۆک و گۆرانی و ئاواز و داستان و پهندی روسی و له مباره یه وه هه ندی چیرۆکی نووسی و له رای دابین کردنی ئه م ئامانجه داو له پیناوی بیدار کردنه وه ی عه وامی خه لکی، که وته نووسینی هه ندی نمایشنامه ی ئه وتۆ که ده بی له ریزی به ره مه به رجه سته کانی دا هه ساو بکری. (هیزی تاریکی) که یه کی که له باشتین شانۆنامه کانی، به ره مه و یادگاری ئه م قوناغه یه.

ئه م شانۆنامه یه شروقه یه کی ره وان و جوانی ئه و زیان و ئاسیوه فراوانه یه که بی ئاگایی و نه زانی به خه لکی ده گه یه نی، نووسه ری مه زنی (شهرو ئاشتی، و ئانا کارنینا) لیره دا روویه کی هونه رو توانایی خوی ده نویی و نیشان ده دات. ئه و که سه ی که توپه یی له دامرکان نه هاتنه وه ی خوی ده رباره ی به دکاران و سته مکاران به و هه موو گیانه به رزه و به و هه موو شه رافه تی ویزدان وه نیشان دا وه ده ربیره، له م شانۆنامه یه دا دلسۆزی و نیگه رانی قولی خوی ده ره ق به زۆر لیکراوان و به شمه ی نه تانی کۆمه لگه ئاشکرا ده کات.

تۆلستۆی له سالی ۱۸۸۱ دا بۆ سه ره په رشتی خویندنی مندا له کانی بۆ مۆسکو چوو، و له م سه فه ره دا بازار پین گشتی (خیتروادینکا) و ئه و ماله گشتیانه ی که هه ژاران شه وانیا ن له وئ راده بوارد، بینی. هه ر له و کاته دا له مۆسکو دا بۆ سی دانه روژ سه ر ژمیریان ده کردو له و سی روژ ده ئه و هه ژاری ونه گبه تی و به دکاریانه ی که له سه رانه ری روسیادا له بره ودا بوو بینی، و ئه م دیمه نانه ی له کتیبه به نیوبانگه که ی خویدا (ده بی چ بکری؟) نیشان دا وه به رجه سته کردو وه. هه ر له م کتیبه دایه که پوخته ی هزری خوی ده رباره ی ئاین و ئه خلاق و زانست و هونه ر نیشان دا وه و ده شیته ئه و کتیبه به کورته و پوخته یه کی روونی بیروبا وه پی ئه و له م بوارانه دا دابنری. له به ره مه مه کانی ئه م قوناغه یدا خۆزیا و ئاره زوو ئاواتی ملیۆنان خه لکی مزیارو کریگرت ه و زه پخرپی بی مال و حال، که دیل و ئه سیری ده ستی زالم و سته مکاری سه رمایه داران بوونه، هینا وه ته ئارا. بویه ده رباره ی ئه و گوتوو یانه: "ئایدولۆژیای تۆلستۆی هاوارو گازی و فریاد و ناله ی ملیۆنان وه رزیرو

كشتيارانى بى زهوى ومهينه تبارى روسيايه". هەر هەمان پياوى گەورە گوتوويه تى: "دهرياي بى كه نارى ميللهت كه تا بنى بنى هاروژا بوو، به هەموو بى توانايى و سستى به كانيه وه به هەموو لايه نه به هيزه كانيه وه له به رهه مى تۆلستۆيدا رهنگى داوه ته وه".

تۆلستۆى به خۆى له كتيبي (دان نان به گوناح) دا ده لئيت: "من دهستم له ژيانى پيشووم شتوو چونكه من نه ده ژيام. جوړه لاساييه كى ژيانم ده كرده وه. زۆرى ئەو نيعمهت و فره يى ئەو ئاسوودە ييه كى كه ئيمه ي تيداين نايه لئيت ئيمه پەي به حەقيقەت و ئامانجى دروستى ژيان به رين. ژيانى كۆمه لئيك ميمل و مشه خوړى جيهانى وه كو ئيمه، هيج مانايه كى تيدا نيه، هيج دهرس و په نديكى تيدا نيه. تهنى ژيانى خه لكى ساده و رهنج بهر، ئەو خه لكه ي چه رخی ژيان ده گيرن، چه مك و مانای هه يه. جا بو حالى بوون له حەقيقەت و كه شفكر دنى حەقيقەت، به ناچارى ده بى له ژيانى خه لكى رهنج بهر و ساده نزيك بيه وه". تۆلستۆى له پراي هاوسۆزى ده گهل ئەم خه لكه ساده و رهنج بهر دا كه مه به ستى وه رزيرانى كريگرته و زه پخړيى روسياى تزارى بووه، دژى دام و ده زگاي زۆردار و مله ورى ئەو روژه رابوو.

وه كو پيشتر باسكرا، هەر له ميانه ي ئەم چاره سه رانه وه به راشكاوى گوتوويه تى كه پيشكه وتنى زانست وه ونه رو ئەوه ي كه لتورو شارستانيه تى پي ده لئين بو ئەم خه لكه رهنج بهر و زه حمه تكي شه جگه له زيان هيجى ترى پى نيه، چونكه به هيج ميتۆديكى سياسى و ريكخراويكى كۆمه لايه تى و جيهان بينى و تيوريه كى ئابوورى ناتوانى خه لكى به راستى به خته وه ر بكرى. تاقه ريگه ي به خته وه رى ئاكارو ئەخلاقي به رزه و كه سيك به خته وه ر كه ئەو ئەخلاقه به ده ست بئى. پرته و تيشكى به خته وه رى كاتى به سه ر تاريكى نه گبه تى و په شيوى و په ريشانيه جوړاو جوړه كاندا زال ده بئت كه هەموو خه لكى جيهان به ئەخلاقي به رز گو ش بكرين و ئەم ئەخلاقه به رزه ش جگه له پالا وتنى ده روون و پا به ندى به ئاموچياري روونى ئاينان و شه ريعه تانى مه زنى دنيا، به هيج شتيكى دى فه راهه م نابئت.

مه خابن كه ئەم باوه ربه مه ردانه ييه تۆلستۆى ئەو كاريگه ريه ي نه بووه كه ئەو به ته ماي بوو، چونك ئەو ئاموچياريه كاني خۆى له سه ر بناغه و پايه ي

پەندو ئامۇزگارى ئاينى و ياسا و دەستورانى مېتافىزىكى و پېرەنسىپى روت دانا بوو، و ياسا سەلماوھەكانى گۇرانى مېژووى و پەرەسەندى ئاسايى و روتى حەتمى شارسىتانيەتى بە ھەند نەگرتبوو. راستە كە تۆلىستوى پېرەنسىپى سەرمایەدارى و زالى سەرمایەدارى بە تاقە سەرچاوى نەگبەتى و چارە رەشى ھەزارانى رۇزگارى خۇ دەزانى و ھوى ئەم كەسایانەى كە دەبىنى و ئەم دەردو رەنجە بەسویىەى كە ھەستى پېدەكرد دەگەراندەو بە ھەمان پېرەنسىپى سەرمایەدارى و ھەندى جارىش كە دەھاتە سەر چارەدۆزى لە ھەندى پېرەنسىپانى سوسىالیستى نىك دەبوو و ھەو بە خۇ سەرمەشقى پراكتىكى سنووردار كەردى مولكایەتى دانا بوو، بەلام لەگەل ئەمەشدا پەپرەوى ئەم ھزرە توندەرەوانانەى نەدەكرد كە لە زەمانى ئەودا لە ئاخرو ئۆخرى ژيانىدا بەخیرایى برەوى دەسەندو رەواجى پەیدا دەكرد. ھەر ئەمەش بوو تە ھوى ئەو كە دەربارەى بۆچوون و ئاموچىاریەكانى گوتوویانە: "ھەرچەند ئاموچىارى و بۆچوونە فەلسەفەكانى تۆلىستوى بە شىوہیەكى گشتى كۆنەپەرستانەو نا عەمەلى بوو، ئەوجاش نكۆلى لە بايەخو گرنگیان لە رەوت و رىبازى سوسىالیستىدا ناكړ. تۆلىستوى لە مەیدانى سوسىالیزم و ئامانج و مەرامى سوسىالیستىدا راو بۆچوونىكى ئىجابى و سودمەندى دەرئەپریو. بەلام رەخنەى بى پەرەوى ئەو لە پېرەنسىپەكانى سەرمایەدارى جەزەبەىەكى توند بوو لە سیستەمى سەرمایەدارى و لە مەیدانى كېشماكېشى چىنايەتى پېشەرە و رۆشنېر دەگەل سەرمایەدارىدا، ئەم رەخنە بى پەرەوانە جەزەبەىەكى كاریگەر و بناغە روخېن بوو". ئەوانەى كە بیروباوهرى ئەویان بە رەنگدانەوہى خۇزیاوئاواتى ملیونان وەرزیرو زەپخړ و نامرادى ئەو رۇزگارە زانیوہ ھەقیانەو دەشیت تۆلىستوى بە پىشتیوانى جۆرە حكومەتېكى باب فرزەندى و عیلىاتى دابنړ.

ھەلبەتە ئەم گوتارە پېر جورئەتانەى ھەر دەبوا دام و دەزگای حكومەتى ستەمكارى رۇژ بچولېنې، بۆیە كارگوزارانى دەولەتى تزار رېگەیان لە بلاو بوونەوہى پەيام و گوتارە ئاينى و فەلسەفى و سیاسى و كۆمەلایەتیەكانى دەگرت.

ناچار دەبوايە رېڭەيەك بۇ بلاوكردنە ۋەيان ۋەدۆزى، بە يارمەتى ۋەكۆمەكى چىرتكۆف، يەككەك لى دۆستە نىزىكەكانى، بەرھەمەكانى ھەۋەلجار لى سويسراۋ پاشان لى لىندەن بلاوكردەۋە لى سالى ۱۸۸۴ بە دواۋە تۆلىستۆۋىچىرتكۆف بە شەرىكى چاپخانىۋە ۋەشانخانىيەكى چاپمەنى تاييەتيان بە نىۋى (پوسردنىك) لى دەرىيى روسيا دامەزراندو گەللىك لى بەرھەمۋەنۋوسىنەكانى ئەم قۇناغەى ژيانى لىۋىندەر بلاۋبۋونەۋە بە قاچاخ دەھاتنە ناۋ رووسيا.

ئەۋ بىروبوچۋونانەى كە لى بەرھەمىن ئەم قۇناغەيدا دەربارەى ئەدەبۋەركى ئەدىيانۋەفەيلەسوفان دەرى بىرون، بىروبوچۋونى جوانو مايەى سەرنجن. زۆر بە جدى دژى ئەدەبۋەنەرىك كە لى راي سەرگەرمىۋەلدخۆشى دەۋلەمەندانۋەمىملانى كۆمەلگەدا بوايە دەخەبتى. باۋەرى ۋابوۋ كە ھونەر دەبى نەتەۋەيىۋگشتى بىۋلايەنى ئەخلاقىۋ كۆمەلايەتى تىدا بى، دەبى بە جۆرى بى كە خەللى رەشۋكىۋ رەنجبەر بە زوۋى دەركى بىكەنۋەدەردەكانى خۇيانى تىدا بىيننۋ بۇ دەرمانى ئەۋ دەردانەيان بگەرىنۋ پىداۋىستىيە مەنەۋىيەكانى خۇيانى لىۋە ھەلىنجن. باۋەرى ۋابوۋ كە نوۋسەرو شاعىر نابى لى جەماۋەرى مىللەت دوۋرىنۋ كونجى قەناعەت بگرن، دەبى لى دەۋرۋەرى كۆمەلگەۋ لى ناۋ كۆمەلگەۋ لى گەل كۆمەلگەدا بژىن، چونكە ھونەرۋ زانست بالاترىن ئەركى كۆمەلايەتيان دەستۋادايە، ئەۋىش رابەرايەتى كىردى ھىرو پەرۋەردەى سۆزو رىنۋىنى ھەستى عەۋامى خەللىكە. دەيگوت ھونەرمانە مامۇستاي قوتابخانەى ژيانە، بۆيە ھەمىشە دژى پىرەنسىپى ھەرە باۋى (ھونەر بۇ ھونەر) بوۋ ۋپەپەرەۋى (ھونەرى ئامانجدار)ى دەكىد.

ھەلبەتە ئەمە بوۋ بوۋە ھۆى ئەۋە كە بايەخىكى تاييەتى بە كەلتۋورى نەتەۋەيىۋ كەلەپورى فۆلكلورى بداتۋبە جۆشۋ خروشىكى تاييەتيەۋە نەقلۋ ھىكايەتۋ گۆرانىۋچىرۆكۋ پەندۋ قسەى نەستەقى روسى گىردەدەۋەۋە ۋەكو خۆى گوتۋويەتى لى بەرھەمەكانىا سوۋدى لىۋەردەگىرتن. ھەر ئەم ئەشقە ۋادارى كىرد زنجىرە چىرۆكىكى مىللى بنوۋسىتۋ دەيۋىست لىم رېڭەيەۋە ئەخلاقى عەۋامى خەللىكە بخاتە سەر رېڭەى راست ۋدروست.

ئەم چىرۆكانەى بە زمانىكى زۆر سادەو بە شىۋازىكى نزيك لە شىۋازى پۈشكىن نووسىۋەو ھزرى بەرزو دروستى خۆى بە زمانى پەندو ۋە عزى زۆر سادەو ھەندىجار بە شىعەرىن زۆر رەوان دەرپىۋە.

ۋەكو پېشتەر ئامارە كرا، ھەر بە ھەمان مەبەست ژمارەيەك شانۋنامەى عەوامقامى نووسىۋەو لەوانەشدا ھەمان پەرەنسىپ وبنەماى رەچاۋ كەردوۋە، كە ھەندى لەو شانۋنامانە بە ھاوتاي شاكارەكانى شەكسپىر دەرزانو بەناۋبەنگىرىنيان (ھىزى تاريكى)يە. لەم درامايەدا نىشانە دەرۋونى و پېچ و پەنا روحيەكانى بەشىۋە تايبەتتەكەى خۆى، بەۋپەرى ۋەستايى رون كەردوۋەتەۋە. ئەمە جگە لەۋەى كە پەرەسەندى بىنەماى سەرمايەدارى لە گوندىكى دوورە دەستدا نىشانەدات و ئەو جىاۋازىيە ناشىرىن و بەرجەستەيەى كە لە نىۋان پەرەنسىپانى كۆنۋرپىبازى كۆن لەگەل جىھانى نوۋى سەرمايەدارىدا پەيدا بوۋە، ئاشكرا دەكات. نامىشى ئەم درامايە لە روسيادا بە رووداۋىكى گرېنگ ھاتە ژماردنۋدۋاى ماۋەيەكى كەم پاچقەى ئەم بەرھەمەيان بە زمانانى دىكەى ئەۋروپا نامىش كەرد.

پاش ماۋەيەكى كەمى دىكە كۆمىدىاي (سوۋدەكانى زانست)ى نوۋسىۋەلەۋىدا پەردەى لە روۋى چاۋچىنۆكى و تەمەكارى و بەرژەۋەندپەرستى دىۋوى دەۋلەمەندانى بىكارو مەفتەخۇر ھەلمالى بوو. لەم شانۋنامەيەدا دەستەيەك لە خەلكى بىكارو بەرەللاى سەرۋەتپەرست لە گەردى بەيانىيەۋە تا ئىۋارى ھىچ كاريان نىيە جگە لە باس و خواسى ئامادەكردنى روح و باسى خورافات و پىروپوچان. لە ھەنبەر ئەۋانەدا ژمارەيەك خەلكى بىيەش و نامراد دەبىنرى كە تۆلىستۆى بەۋپەرى دىلسۆزىۋخەمخۇرىيەۋە باسيان دەكات. لە مالى ژن و مىردىكى دەۋلەمەندا، كە قارەمانانى سەرەكى ئەم شانۋنامەيەن، ژنىكى كارەكەرى بە ھۆش و تىزبىن ھەيە كە بە ناسكىيەكى تايبەتتەيەۋە ئامادەى باسو خواسەكانى ئامادەكردنى روحانى گەۋرەكانى خۆى دەبىت و گالتەۋ قەشمەريان پىدەكات. سەرەنجام بە ھەمان زەبەردەستى و تىزھۆشىۋەلە رىگەى ئامادەكردنى روحانەۋە وايان لىدەكات كە بە نرخیكى كەم زەۋىوزارەكانى خۇيان بە جووتيارانى نەدار بفرۆشن.

چيروكى (مهركى ئىقان ئىليچ) يەككە لە شاكارهكانى ترى تۆلستوى كە كەمىك دواى ئەم شانۆنامەيە بلأويكردوووتەو، گى دى موپاسان، نووسەرى زۆر بەنيوبانگ كە پاچقەى فەرەنسى چيروكى ناقبرى خويىندوووتەو هەر هەمان رۆژ لە دەفتەرى يادگارەكانى خويىدا نووسيويتەى: "ئەم كتيبەى تۆلستوى بەتەواوتەى منى لە خۆم نائوميد كرد. ويستم دە دە كتيبەكانى خۆم بسووتينم". بابەتى ئەم چيروكە وەسف و باسى ترسو واهيمەيەكە كە پياويكى ئاسايى لە هەنبەر مەرگى خويىدا هەيەتى. هيجكەسك پيش ئەوو تەنانەت پاش ئەويش دەردو ئازارە كوشندەو گيان پروكئەكانى پياويكى لە حالى مەرگو گيانەللأى، كە هەموو تەمەنى بە خورايى رويشتووو هيج كاريكى لينەووشاوتەو، بەم توانادارى و حەقيقەتبينيەو بەرجەستە نەكردوو.

دوو كتيبى ديكەى كە دواى ئەو بلأوى كردنەو (ئاوازيك بو كروتيسر) (ئەهریمەن)ش لەو بەرهەمانە بوون كە لە سەرانسەرى دنياىدا دەنگيان دايەو. لە ئاخرو ئۆخرى ژياندا، بابەتيك كە پتر بىرى تۆلستوى مژول كردهو پەيوەندى نيوان پياوو ژن بوو. لەم دوو چيروكەدا پەيوەندى نيوان ژنو پياوى هيناوتە ئاراو گەييوەتە ئەم ئەنجامەى كە تاقە بزوينەروئەنگيزەى ئەو پەيوەنديە شاوتەو لەشپەرستى و خو ويستيبەو حەقيقەت و ئەشقيكى رووت و پەتى تيدانيە. تۆلستوى باوهرى وا بوو كە ئەو مەيلەى پياو بو ژنى هەيە ئەگەر جمكانەى جيهانى مەعنەوى وقيانى پاك و بيگەرد نەبيت ئاگريكە دەسووتى و دەبى بە خۆلەكەو و مروف دەكات بە هاوتاي گيانەوهران. لەم دوو كتيبەدا بە تايبەتى و لە هەموو كتيبەكانى كوتاييەكانى ژيانا بە گشتى هەمان ئەو هزروبيرانەى كە لەمەر زيانەكانى نەزانى هەبوو پەروەردە كردهو لە سالى ۱۸۷۵هە تا سالى ۱۸۹۰ هەرچيەكى نووسيوە رەنگدانەو ئەم بيرەيە. لەم بەرهەمانەى خويىدا ئەشقى شەهوانى بە كوشندە زانيو ئەو نيشاندەو كە چ رۆژە رەشيبەك بە نسيبى قوربانيانى ئەم هەواو هەوەسە دەبيت.

لە سالى ۱۸۹۱دا رايگەياند كە چاوپۆشى لە مافى هەموو ئەو بەرهەمانەى خوى دەكات كە لە سالى ۱۸۸۱هە تا ئەو كاتەى نووسى بوونى، ئەم كارەى

خزم و كەسو كارەكانى ناپەھەتو بېتاقەت كرد. لەم قۇناغەى ژيانىدا زۆربەى كاتى خۆى بە ھاوكارى و دەستگىرۆيى خەلكى و كارىن خىرخوازى رادەبوارد. لە سالانى ١٨٩١، ١٨٩٣، ١٨٩٨ دا قاتو قىيەكى دژوار لە ناوچەكانى رىازان و تولاولفدا رووى دا. تۆلستۆى ھەرچىەكى لە توانادا بوو بۆ دلدانەوھى مالۆيرانانى قاتو قىيەكە بە كارى برد. بە خۆى بۆ ئەو دەرەھەنە دەچوو، شتى بە ھەرزىرو جووتياران دەداو پىتاكى بۆ دەكردن و بە نووسىن و گوتاران ھاوسۆزى و ھاوخەمى خۆى بۆ خەلكى دەرەبۆرى. بۆ نمونە كاتى وتارىكى بەنيونىشانى (بۆچى جووتيارانى رووسيا گىرۆدەى قاتى و برسىتىن؟) نووسى و لەو گوتارەدا بە توندى و بىپەرۋا رەخنەى لە دامودەزگاي سياسى و كۆمەلەى تى رۆژ گرت، دەرباريانى تزار ئەم گوتارەيان بەرادەيەك لەبەر گران بوو كە مقۆ مقۆى دوورخستەوھەو گرتن و ناردنى تۆلستۆى بۆ شىتخانە ھاتە بەرەوھە. لەو زەمانەدا دۆستىك نامەيەكى بۆ تۆلستۆى نووسىوھە و تيايدا دەلى: "يەك ھەفتەيە كە گوتارەكەتان بووھتە و يردى سەر زاران، پارەداران و مفتحەخۆران پىس ھاروژاون".

ھەر لەم سەروبەندەدا چەندىن نامەى بۆ تزار نووسىوھە دەستبەردارى رەخنەو ئىرادەكانى خۆى نەبووھە. بۆ نمونە لە ئاخروئۆخرى دىسامبەرى ١٩٠١ دا نامەيەكى بۆ نىكۆلاى دووھەم، دوا تزارى روسيا نووسى بوو و داواى لى كردبوو نىرى دىكتاتورىەت و زۆردارى بشكىنى و رىگە بە خەلكى رووسيا بدات كە ئازادانە گوزارشت لە مەيل و كەلكەلە مادى و مەنەوئەيەكانى خۆ بكن، ئەو ياسايانە ھەلبوھەشنىتەوھە كە عەوامى خەلكيان كردووھە بە زەرخى و گلاوانى ھندوستان و خەلكانى بى بەھرەو مەحروم لە ژيان، ئازادى بىروباوھرو فىربوون و پەرورەدە رابگەيەنى و لە ھەموو ئەمانەش فەرتر ئەوھەيە كە مافى مۆلكدارى لە تاقمى مفتحەخۆرانى بى حونەر بسەنىتەوھەو زەوى بەسەر جووتىرو و ھەرزىراندا دابەش بكات.

دوا شاكارى جىھانى تۆلستۆى رۆمانى (ژيانەوھە) يەوھە كە لە سالى ١٨٨٩ دا ھەوھەلجار لە گۆقارى (نىقا) دا بلابووھەوھە، كە لە سالى ١٩٠٠ دا ويستيان لە پوترسبۆرگ بە كتيب بلاوى بكنەوھە كاربەدەستانى سانسۆر ھەندى بەشى بەرجەستەيان، كە دەگەل سياسەتى ئەو رۆژگارەدا تىكى نەدەكردەوھە لى

لابرد، بۆ ماوه يهكی زۆر نووسخه ی تهواوی ئه و رۆمانه بریتی بوو له پاچقه ئینگلیزی و ئالمانی و فهره نسیه کانی، دهقه تهواوه روسیه که ی چرتکۆف له لهنده ن چاپی کرد، بۆیه ئهمرۆ دوو نووسخه ی ئه و رۆمانه له بهر دهستی خه لکیدا یه که یه ککیان تهواوه و ئه ویتریان نا تهواوه. هه رچه نده ئهم رۆمانه بۆ ریسوا کردنی کلّیسا نه نووسراوه و ته نیا له هه ندی شوینیدا ئامار ه ی بۆ به دکاری و تاوانکاری که شیشان تیدا یه، ئه نجوومه نی بالای روحانیانی رووسیا له سالّی ۱۹۰۱ دا تۆلستویان له کلّیسا ده رکردو ته کفیریان کرد.

ژیانه وه، چیرۆکی یه جگار پرچۆش و هه ستبزوینه ده رباره ی ژیا نی کیرژیکی سه ر به چینی سییه می رووسیا به نیوی (کاتیوشا ماسلوقا) که له لاویدا له ژینگه یه کی ئه شرافیدا ژیا وه و له وینه ده ر شازاده یه کی لا و به نیوی (نه خلیودوف) فربوی داوه و گومرای کردووه و خستوویه تی دنیای به دکارییه وه. کاتیوشایان به غه ره زو به هه له، له روودای قه تلیدا تۆمه تبار کردووه و داویانه به دادگا و (نه خلیودوف) وه کو ئه ندامیکی ئه نجوومه نی دادقانی بۆ داوه ری بانگرا وه. له ئه نجامی سستییه وه ناتوانی زه مینه ی ته بری بوونی خو شبکات، به لام له و به ینه دا هه ست به خه تا و تاوانی خو ی ده کات و ده زانی که ئهم به دبه ختی هه و به سه ری هی نا وه. لی ره دا ویزدانی نووستوو و غافل ی شازاده بی دار ده بی ته وه و له رای قه ره بوو کردنه وه ی ئهم کاره خراپه ida هه ول ده دا ئازادی کاتیوشا فه راهه م بکات و ته نانه ت له گه لیا بۆ تارا وگه ی سییریا ده روات.

له م سه فه ره دا تی که لی ژماره یه ک له خه تابارانی سیاسی ده بی ت، که هه ندیکیان گیانی کی شو ر شگێړانه ی توندره ویان هه یه، له م به ینه دا نووسه ری مه زن، به و په ری هونه رمه ندیه وه ئه و حال ته ی شه رمه زاری و په شیمانی و هه ول وکو ششه ی که نه خلیودوف له رای ئازادی قوربانیه که ی خویدا ده ی نوینی و ده ida، به رجه سته کردووه. لاپه ره زۆر جوانه کانی ئهم رۆمانه بریتی یه له راقه و شو قه ی نه گبه تی و ره نج و عه زاب و جه ورکی شانی ئهم تاقمه تۆمه تبار ه له دادگا و زندان و تارا وگه دا، و به نا چاری دیمه ن و په رده ی زۆر زندو و له مه ر بارودۆخی کارگێړی و رامیاری و دادقانی ئه و رۆژگا ره ده که ویت ته به رچاوان.

تۆلستۆی له هه‌موو شوێنێکدا ئهم خاله هه‌ره گرینگه‌ی هه‌ناوه‌ته ئاراهه که ئهم هه‌موو سته‌مکاریه له شوێنانی دیکه‌ی دنیا‌شدا کاری خۆی ده‌کات و ملیۆنان خه‌لکی رۆژ گیرۆده‌ی ئهم سه‌رکێشی و زوڵم به‌دکاریه‌ن که به زۆری سه‌ره‌نێزه به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌سه‌پێنری. گه‌لێک له ره‌خنه‌گرانی جیهان ئهم لاپه‌ره به‌ناوبانگانه‌ی رۆمانی ژيانه‌وه، به گه‌وره‌ترین جه‌زه به‌ ده‌زانن که نووسه‌ریک له پره‌نسیپ و بنه‌ماکانی سه‌رمایه‌داری و حکومه‌تانی سته‌مکاری دابێت. زۆرجار گو‌توویانه که هه‌یچ یه‌کێک له کتێبه‌کانی تۆلستۆی له رووی وردی و قولبێنی و وردکردنه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی گیان و ده‌روونی زۆرداری و جه‌ورکێشی و هه‌ستین مه‌ردانه‌ی م‌رو‌ف‌دوستیدا به پێی ئهم کتێبه‌دا ناگات. تۆلستۆی له سه‌رانسه‌ری رێگه‌دا دیهاتی وێران، خه‌لکی برسی و رووت، جووتیرو وه‌رزێران، لاوانی شو‌ر‌ش‌گێ‌ر، دادوه‌رانی خۆپه‌رستی مه‌سله‌حه‌تچی دزیو و فه‌رمانبه‌ران و کارگوزارانی گه‌نده‌لکاری ده‌وله‌ت نیشانده‌دات و سیمای زۆر قیزه‌وه‌رو ناله‌بار و بی‌زراوی کارگوزارانی ده‌رباری تزاری له هه‌موو شوێنێکدا دیاره.

ئه‌وه‌ی له کاری نفیساری تۆلستۆیدا جوان و مایه‌ی سه‌رنجه ئه‌مه‌یه که له ئه‌ده‌بیاتدا به وه‌سفی قه‌فقاز ده‌ستی پێکرد و وه‌له کۆتایی کاره‌که‌شیا دووباره بۆ قه‌فقاز گه‌راوه‌ته‌وه و کتێبه به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی (حاجی مراد) ی نووسیوه. حاجی مراد پیاویکی چیان‌شینی دلی‌ری خه‌لکی قه‌فقازه که له رای ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی خاکی ولاتی خۆیدا راپه‌ریوه و ده‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک له هه‌قالانی خۆیدا له‌م پێناوه‌دا تی‌ده‌کو‌ش‌یت و ئهم دلاوه‌ره قه‌فقازییه یه‌کێکه له باشت‌ترین ئه‌و قاره‌مانانه‌ی که سووره له‌سه‌ر باوه‌رپێکی نه‌گۆرو له به‌رانبه‌ر هه‌یچ زوڵم و زۆریکدا کۆل‌نادات. سه‌یر ئه‌مه‌یه که ئهم تۆلستۆیه په‌یامبه‌ر ته‌بیعه‌ته که له‌لایه‌که‌وه له به‌ره‌مه‌کانی خۆیدا خه‌لکی بۆ چاوپۆشی و لی‌بورده‌یی هانده‌دا و ئامۆژگاری ده‌کردن که به خراپه وه‌لامی خراپه نه‌ده‌نه‌وه، له‌م رۆمانه‌دا که یه‌کێکه له دوا به‌ره‌مه ئه‌ده‌بییه‌کانی تا ئهم ئه‌ندازه‌یه ئهم چیان‌شینه قاره‌مانه قه‌فقازییه که به‌م مه‌ردایه‌تییه هاتووه‌ته مه‌یدان ستایش ده‌کات، و ئهم رۆمانه له راستیدا داستانی‌که ده‌رباره‌ی راپه‌رینی مه‌ردانه‌ی ئهم خه‌لکه رۆژگار ره‌شه‌ی که گیرۆده‌ی کۆت و زنجیری ئه‌ساره‌ت و کۆیله‌یه‌تین، هه‌ر بۆیه گه‌وره هه‌زرقانان ده‌رباره‌ی تۆلستۆی

گوتوویانه: " له کاروانی پهره‌سەندنی به‌شەریه‌تدا هەنگاوێک له پێشتر بووه".

تۆلستۆی لهو چه‌ند سال‌ه‌ی دوایی ته‌مه‌نیشیدا هەر به‌کارین ئه‌ده‌بیه‌وه خه‌ریک بوو. هەرچه‌نده له سالانی ۱۹۰۱-۱۹۰۸ گیرۆده‌ی نه‌خۆشیه‌کی دژوار بوو، به‌لام ه‌یشتا هەر به‌ تاقه‌تو به‌گور‌ بوو وئومیدی ئه‌وه‌ی لێده‌کرا چه‌ند سالێکی دیکه‌ش بمی‌ن. له سالێ ۱۹۰۵دا له ده‌فته‌ری یادگاریه‌کانیدا ده‌نووسی‌ت: "له جاران پتر له ره‌فاهیه‌تو ئاسووده‌یی خۆمو له ده‌ست کورتی و هه‌ژاری ئه‌وانه‌ی ده‌وروبه‌رم بێتاقه‌تو بێزارم".

شۆرشی سالێ ۱۹۰۵، ده‌لاقه‌یه‌کی ئومیدی له رووی ئه‌و پیاوه‌دا کرده‌وه که له سه‌رانسه‌ری ته‌مه‌نیا هه‌میشه هەر چاوه‌روانی قه‌بوونی ده‌روویه‌ک بووه. به‌لام ئه‌و ده‌ورو دوکانه‌ کۆنه‌په‌سته توندوتیژو گیان پرۆکینه‌ی دوا‌ی ئه‌وه بو‌ تۆله ئه‌ستادن له شۆر‌شگێران دامه‌زرا، چه‌پس و دوورخستنه‌وه‌و کوشتنی ئازادخ‌وازان ئه‌م پیاوه مه‌زنه‌ی له پیریدا زۆر په‌ریشان کرد، بو‌ نمونه له سالێ ۱۹۰۸ نامه‌یه‌کی به‌نیوبانگی به‌ نیونیشانی (ناتوانم بێده‌نگ بم) بلا‌وکرده‌وه‌و تیایدا شه‌لاقێکی فره مه‌ردانه‌ی به‌ سه‌ری دامو ده‌زگای تزاریدا کیشا. ئه‌م پیاوه‌ی که له‌وه‌پیش خه‌لکی بو‌ ئاشتی و سه‌برو ئارامی هانده‌دا چیتر نه‌یده‌توانی له چوارچێوه‌ی ئه‌و جیهانی په‌ندو ئاموچیارینه‌دا وه‌می‌ن، و ئه‌و که‌سه‌ی که له سه‌رانسه‌ری ژیا‌نیا هەر ده‌رسی رازی بوون و ئاشتی و لی‌بوره‌یی خه‌لکی داده‌دا ئه‌مجاره‌یان به‌ جو‌رئ له زو‌لمو بێدادی ته‌نگه‌تاو بوو و هاروژا بوو که به‌ ئاشکرا خه‌لکی بو‌ راپه‌رین و په‌لامارو تی‌کشاندنی نیری ملکه‌چی و کۆیلایه‌تی هانده‌دا. به‌خویشی له‌م قو‌ناغه‌دا به‌وپه‌ری ساده‌یی ده‌ژیا‌وگوزه‌رانی خو‌ی و خیزانه‌که‌ی به‌و سووکه‌ کشتیاریه‌ی که هه‌ی بوو دابینه‌کرد، به‌لام خو‌ی له به‌رانبه‌ر چین وگروپه‌ سیارو‌ژه‌کانی رووسیا که له هه‌موو شتێک بێ به‌هره‌و به‌ش بوون، به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌زانی و هه‌ستی ده‌کرد ئه‌رکی‌کی پیرو‌زی ده‌ستویه‌ که نابێ دریی‌گی لی‌بکاتو لی‌ی بێده‌نگ بێ.

ئه‌و شته‌ی که ئه‌م نی‌گه‌رانی و په‌ریشانیه‌ی زیاتر ده‌کرد ژیا‌نی خانه‌واده‌یی خو‌ی بوو. که‌سه‌کانی خوویان به‌ شکو‌و گه‌وره‌بیه‌وه گرتبوو. ئه‌و له ده‌رامه‌تی

مۆلى مافى نووسىنى كىتەپكەنى خۇش بوو بوو وچاوپۇشى لىكردبوو. ئەو سووكە دەرامەتەى كشتوكالى ياسنایا پالینا كە ھەموو رۇژانى ژيانى ئاخىرى پىرى لەویندەر رادەبوارد، بەشى نەدەکردن وتینویەتى وانى نەدەشكاند. ژنەكەى و پىنج كورىوسى كىژى كە لە كۆى یازدە مندالى مابوونەو، دەیان رەنجاندو زویریان دەکرد. تاقە دلخۇشى ئەم مەزنە پیاوہ ئەو شۆرەت و نیوبانگە جیھانیە گەورەیه بوو كە كەم نووسەرى ناودارى جیھان لە ژيانى خۇدا بەخۇیانەوہ دیتوہ، لە ھەر چوار نكالى دنیاوہ دەچوونە دیدەنى و گەورەترین زانایان و ھونەرمەندانى ئەو رۇژگارە ناسین و ھاوئشینى ئەویان بە شانازی دەزانى، ھەر لەم سەروبەندەدا بوو كە دوو نووسەرى مەزنى رووسى، ئانتون چیخوف و ماكسیم گوركى چووبوونە دیدەنى، لە سەرانسەرى دنیاوہ نامەو بروسكەى پى دەگەیی، بەرھەمەكانى تەقربیەن بۇ ھەموو زمانە زندووەكانى رۇژھەلات و رۇژئاوا پاچقەكرابوون، سەد حەیف و مەخابن كە ئەم پیاوہ بەم ھەموو مەزناتى و شۆرەتە جیھانییەوہ لە ولاتى خۇیاو لە مالى خۇیدا ئاسوودەیی ھزرى نەبوو. ئەم قۇناغى پەرىشانى و نیگەرانییە پىنج سال درىژەى كىشا. بە خوى لە سالى ۱۹۰۵ لە دەفتەرى یادگارەكانیدا دەنووسیت: "كاتى ژيانى ئارام و ئاسودەى خۇم دەگەل دەستكورتى و ھەژارى خەلكیدا بەراورد دەكەم، دلەم دەنیشیتە سەر خوین، ژارو خەلكین دەستكورت و نەگبەت. تاقمىك چاك دەپۇشن و تیر دەخۇن و دەخۇنەو، كە جگە لە فریودان و دژمنایەتى یەكدى چ كارىكیان نیە، وخەلكانىكى زورى ديكە بە ناوى رەنجبەرو كارەكەروخولام بۇ ئامادەکردنى كەرەستەى خۇشگوزەرانى و ئاسوودەیی خۇیان، بەردەوام دەچەوسیننەوہ". بەلام ئەم ئاسوودەییەى كە لەم دیرانەدا پى شادمانە، لە دوا رۇژەكانى تەمەنیا نەمابوو. سەربارى ھەموو ئەمانەش ئەوہى دەینووسى و كاربەردەستانى دەولەتى دپدۇنگ دەکرد، لە مالەوہ پەسندیان نەدەکردوہەندیجار لە نیویان دەبرد.

سەرەنجام پیرەمیردى ھەشتاو دوو سالە لەو لوتكەى شانازیە جیھانیەوہ، لەو رۇژانەدا كە ملیۆنان خەلكى دنیا لییان دەپرسى و نیگەرانى بوون، لە ۱۹۱۰/۱۰/۲۸ دواى نیوہشەو، بەو سەرماو تۆفەى سەرەتای زستانی رووسیا، لە نوینی خەو وەدەرکەوت و لە ئەنجامى ئەو ناپەھەتییەى بەو شیوہیە بوى

چېببوو بوو به پهله جلکې پوښی و تورپه و دلگران، بېمالاوايي له ماللهکې خوی وده درکهوت و له وېستگه بچووکهکې یاسنایا پالیانادا، شوینیکیان له نمره سی قیتاردا پی داو بهرهو باشوور رویی. له سغه ره دا تووشی برک وسینه پالو بوو وحالی تیچو. له قیتاره که دا که بو باکوری قه فغاز دهچوو دهرمانی نه و نه بوو، هرکه گه یی وېستگه ی ئاستاپوڅ و له سهر ری ریا زانه وه گه یی ئورال، دایانه زاندو بردیانه مالله په رپوته کې سهروکی وېستگه. زولم و بهدکاری ئاده میزادان و ناپایه داری جیهان کاری خوی کردبو و نه یان توانی نه پیاهه مهنه له چنگی مردن رزگار بکه. له هه مان ژووره په رپوته کې وېستگه دا، له ۱۱/۷ دا پاش ده رۆژ نه خوشی سخت له دنیا ده رچوو. له هه مان رۆژ دا جه نازه که یان بو یاسنایا پالیانا برده وه و له کوتایی یه کی له شه قامه سی به رداره کانی نه و، له بهینی چوار درختی کونی (شیردار - جوړه درختی که، وهرگیر) دا، له شوینه دا که به مندالی لی داده نیشت و یادی چیرو و حیکایه تی په ریانی ده کرده وه، له شوینه دا که به مندالی ده یگوت جادو گه ریکی دارین خوی له وینده و هشاردو وه، به خاک سپردراو نه پیاهه له وه گه وره تر بوو که ته نانه ت به رده نووسی کیش له سهر گوړه کې دابنه.

نه مړو ئیتر گومان له وه دا نیه که لیف نیکولایو چیچ تولستوی له رۆله هره گه وره کانی تیره به شهر بووه. گه وره یی نه و ته نیا له وه دا نیه که به شهر دوستی خوی له جوانترین قالبی جیهانیدا دارشتو وه، مهناتی نه و له وه دایه که هه میسه هه ولیداه ژیانی پاچه ی هزروبیر و باوه رپه کانی بی. نه هه ول و کو ششی له پی ناوی مشت و مال دانی دل وده روون و برینی قوناغه کانی که مالدا، له سهرانسه ری به ره هم و نووسینه کانی، هر له لاوبیه وه تا ده می مردنی ده بینرئ و خویایه. له خورایی نازناوی (دیرنشینی یاسنایا پالیانا) یان نه دا وه ته پال و خه لکی جیهان له پله ی په یامبه ریدا دایاننا وه، تولستوی ژیانی ته نیا له رای خزمه تی خه لکیدا ده ویست و هونه ری به ریگه و که ره سته ی نه خزمه ته ده زانی. باوه ری و ابو که هونه ریش و هکو ژیان ده بی ریگه ی که مال بگریته به رو له هر وه ستانیك دوور بی. کوړ نه و کوره یه که هه میسه عه ودالی مانا و گوزاره و رونکاری تازه بی تا بتوانرئ به هونه ره کې بگو ترئ: "نه مه یه هونه ری رۆژگاری ئیمه".

كەم نووسەر، ھونەر مەندىيى و ھەستايى ئەويان لە وارى ورد كەردنە و ھە شىكەردنە و ھى روح و سايكۆلۆژىي ئىنساندا ھەبوو، بەلام نەك روحە نەخۆشەكان، وەكو ئەوانەى كە دۆستۆيىفسكى نیشانمانى دەدات، بەلكو روحيىن دروست و بەھيىز، قارەمانانى چىرۆكەكانى بە رووتى لە بەردەممانا دەردەكەون، ئەو ھەقدژيانەى كە لە روح و سايكۆلۆژىيا و ئاكارىياندا ھەيە، و ئەو بىروباوەرەنەى كە لە ھەنبەر پرسە گرینگەكانى ژيان و پىداويستىيە روحى و دەرونيەكانى مروّف دىنە پىشئ، ھەر ھەمووى بە باشتريىن شىوہ دەنوئى. ئەو لە چاوى دىھاتىيەكى سادەوہ، لە چاوى پىاوئىكى كارامەوہ، لە چاوى كەسكەوہ كە نەكەوتبووہ گىژاوى غەرەزو بەرژەوہندىيەوہ ژيانى لە پىناوى كارو كارى لە پىناوى ژياندا دەيوست، دەپروانيە ئەم جىھانە گەورەيە. بۆيە دەيتوانى ھەموو ئەم درۆ و ساختە چىياتى و خۆپەرستى و مەسلەحەت چىياتى لە ھەموو جىھاندا بلاوہ و لە ھەزار كەس يەكئى لىي خەلەسيوہ ببىنئ و ھەموو دزىوى بەرەنجامە نەفرەت ئەنگىزەكانى بە خەلكى نىشانبدات. تۆلستۆي لە ھەموو ژيانىا ھەر منەى حەقىقەتى كردو جگە لە حەقىقەت ھىچى نەدى و ھىچى نەواند.

بەرھەمە زندووەكانى تۆلستۆي ئاويىنەيەكى يەجگار پىرشنگدارو روونى ژيانى رۆژگارى ئەوہ . لە سالى ۱۸۶۱دا ياساى ئازادى جووتىيارانى زەرخرئ و وىپراى سوور بوون و پىداگرتنى بنەماكانى سەرمايەدارى كە تازە دەيوست لە روسيادا ھەوار بخت، پەسندكرا. ھەموو پىرەنسپى و بىنەماو ياسا رزىوو كۆنەكان، كە دامودەزگاكانى حكو مەتيان لەسەر بىنا كەردبوو، ھەرەسى ھىناو ئەم شۆرش و گۆرانكارىيانە، واتە لە نىوچوون و ھەرەسى دەورودوكانى پىشوو و ھاتنە سەركارى پىرەنسپى و سىستەمى كارخانەدارى و سەرمايەدارى كە ديارىي و سەوقاتى شارستانىيەتى موزىپرى ئەوروپاى رۆژاوايى بوو، لە بەرھەمەكانى تۆلستۆيدا رەنگ دەداتەوہ.

لەم بەيىنەدا ئەو پىاوہى كە لە ژىنگەيەكى ئەرستۆكراتى ئەشرافى ھاتبووہ دنيايەو بەشكى ژيانى خوى لەو ژىنگەيەدا قەتاندبوو، بە يەكجارى لە ژىنگەكەى خوى دادەبىرئ و بىئەوہى ھىچ سنوورئ بىلئىتەوہ لە ناكاودا دەداتە پال مليۆنان جووتىيارى رۆژ رەشو خەلكى بەدبەخت و دەبئ بە

هاوزوبان و هاوخه می وان. لهوه بهدواوه په یوه ندی و مامه له و هاوئا ههنگی وی دهگه ل ئه م چینه ی خه لکیدا له سه رانسه ری به ره مه کانیا زه لال و خویایه. لهگه ل ئه مه شدا نهیده توانی له هه موو ئه و کوټ و به ندو له مپه رانه ی که ژینگه و کو مه لگه له به رده میان دانا بوو ره هابی. باوه ری وابوو که رووداوه میژووییه کانی جیهان له وه به هیژترن که که سیك بتوانی به ربه رستیکی له به رده ما دروست بکات و ته نانه ت پردی کیشی له سه ر دروست بکات و بنیاده م له وه بی ده سه لات و بی توانا تره که کو مه لگه کو نترول بکات.

له و سه روبه نده دا که تولستوی کتیبه به نیوبانگه که ی خوی (جهنگ و ناشتی) ده نووسی، له رووسیادا نوو سه رانی تری میناکی پیساروف باسو ستایشی (ئاوه زو ئیداره ی ئاقلانه ی ژیان) یان ده کرد. به لام ئه و له شاکاره که ی خویدا کاری رووداوه کانی به حه تمی ده زانی و ته نانه ت له م بیرده دا تا راده یه ک قه ده ری بووه.

تولستوی میناکی چیخوف و گو رکی به هه موو مانای وشه، رووسی بوو وگوندییان و خه لکی چه وساوه ی رووسیای، به هه موو چاکی و خراپییه که وه که لیی ده دیتن، به مروقی کامیل ده زانی، پیی وابوو که مال ئه وه یه که یه کیك چاکی و ره فتاری ئه م نه گبه ته ساویلکانه بکات به پیشه ی خوی. به لام ئه م باوه رپه شی هه بوو که هونه رمه ندان و زانایانی جیهان باشتین ئاموچیاری خه لکین. گرنگترین لایه نی ئه ده بی ئه و ئه مه یه که سیمای راسته قینه ی زه حمه تکیشان و چه وساوان و پیشقه چوونی وان به ره و ئامانجی ستراتیژی مروقانی، وه ره وها دزیوی و قیزه وه ری چینی ده سه لاتدارو بالای به جوړی نیشانداوه که م که س به باشی ئه و نیشانیداوه.

له دنیای نقیساریدا ئه وه ی که پایه ی تولستوی یه جگار به رزکردووه ئه مه یه که پاش دوو دلویه کی که م لیپراوه هونه ری خوی بخاته خزمه تی کو مه لگه وه و نمونه ی به رجه سته ی ئه م هزرین و بیرکردنه وه یه ش له زوربه ی به ره مه کانیا، له وانه له ئاناکارنینادا هه یه و ره نگیداوه ته وه و یه کیك له قاره مانه کانی، لوین نمونه ی راسته قینه ی ئه وه. له وتاریکدا که به ناو نیشانی (ئاینی من) نووسیویه تی، هوپه کانی ئه م گوړینی بیروباوه رپه شروقه ده کات و پاش ئه وه له زنجیره وتارو کتیبانیکی دیدا بنه ماکانی ئه م

باوهره روون دهکاتهوه. لهو سهروبهندهدا ههنديک پييان وابوو که تۆلستۆی له جيهانی هونهردا له کورتی دهداتو تهنانهت تورگنيف له نامهيهکيا که له دهمی مردنا بۆ ئهوی نووسيوه، بهمجوره دواندوويهتی: "دۆستی من، بگهريوه سهر کاره ئهدهبييهکانی خۆت، ئهم هونهرمهندييهی تۆ لهويويهوه ههرچيهک ئيمه ههمانه لهويويه... دۆستی من، تۆ که مهنترين نووسهري ولاتی رووسيای ئهم داوايهی من قهبوول بکه". (تۆلستۆی)يش ئهم داوايهی قهبوول کرد، له نيوان ئهم دوو گهوره نووسهردا که له خهلکانی دی باشتري قهدری يهکیان دهزانی جۆره دردۆنگی و رهنجانيک رووی دابوو. کاتی که تورگنيف دهستنووسی رۆمانه بهنيوبانگهکهی خۆی "باوکانوکوپان"ی بۆ دهخوييتتهوه، تۆلستۆی خهوی ليکهوتبوو، بهلام تورگنيف له دهمی مردندا ئهم ساردييهی له بير بردبوو و تۆلستۆی دهبوو تهسليم به دوا داواي ههفرکهکهی خۆی بۆ.

پاش ئهوهی ماوهيهک ههموو کاتی خۆی بۆ باسی باوهرين ئاينی و راقهوشروقهی تهوراتو ئينجيلو خوداناسی و عيرفان تهرخان کرد، ههمديس بايدايهوه سهر کارين ئهدهبی و (مردنی ئيقان ئيليچ) و (ئاوازيک بۆ کرويتسر) و (هستاو شاگرد) و (هيزی تاريکی) يادگاری ئهم قوناغهن و لهم چهند بهرههمهدا گهرايهوه سهر ههمان دهست رهنگينی و هونهرنويینی ئهو زهمانهی که (جهنگ و ئاشتی) دهنووسی. (ژيانهوه) يهکيکه له دوايهمين نموونهی جوانی ئهم دهست رهنگينی و هونهرنويينييهی ئهو.

تۆلستۆی ماوهيهک بهر له بلاوکردنهوهی ئهم رۆمانه تهنازولی له مافی نووسينهکانی کردبوو، بهلام که ئهم کتيبه بلاوبوووه ههقهکهی وهرگرت تا به پارهکهی ئهو کتيبو نووسينانهی تری که دهترسا فروشيکی ئهوتویان نهبی، چاپ بکات.

ههندي له رهخنهگران رۆمانی (جهنگ و ئاشتی)يان به پوختهترین و گهشتريين نموونهی دهسترهنگينی وهونهري تۆلستۆی زانيوهو گوتوويانه ئهم رۆمانه بالاترين پلهی هاوئاهاهنگی هونهري تيډايهوزنجيرهی رووداوهکانی تهواو ئاسايی و سيستهماتيکهو نووسهرهکهی بالاترين ئاستی پوختهیی فيکری نيشاندهدا. تۆلستۆی به خۆی له کتيبی (ئاينی من)دا دهربارهی خۆی حوکمی

داوه و گوتوويه تي كه بهر له وه دوو چاري قهيران وهه قذري و په ريشاني فيكر بوو بوو. له و سه روبه نده دا هم په ريشاني و هه قذرييه به بهر نه جامي نه و قهيرانه فيكرييه ده زاني كه له ده و روبه ري سالي ۱۸۷۵ دا له روسيا پهيدا بوو بوو. به لام له راستيدا هم قهيرانه بهر له وهش له بهر هه مه كانيا دياره و له دواتر يشدا ئاشكراتر ده بيت. له راستيدا نه و نووسه ره به تواناو ده ستره ننگين و هونه رهنده ي كه له كتيبي (مندالي وجه وانيدا) داو له زور شويني (جهنگو ئاشتيدا) نه وهنده دلي به زيان خوش بووه و ته نانه ت له م باره يه وه له هه موو نووسه راني رووس گه شبين تر بووه، كه چي له چيروكي (مردني ئيفان ئيليچ) و (ئاوازيك بو كرويتسر) دا پرسى ترس له مردني هي ناو ته ئاراو ته نانه ت له هه وه لين بهر هه مين سه رده مي لاوي خويدا هه مان هزرو بيري په روه رده كرده وه. هه رچه نده گه شبين بووه، به لام هه ر له سه ره تاوه ره شبينييه كي ئاشكراشي له لا هه بووه. نه وي كه نه وهنده له ورد كرده وه و شي كرده وه ي باري دهرووني و روحى مروفا بالا دهست بووه و ده يتواني هوكارو نه ننگيزه ي هه موو هزرو فكريك له هه لس و كهوت و رهفتاردا كه شف بكات، دواي چهند كتيبيكي دي له ناكاودا وهك پياويكي ساده له نه جامي هي زيكي شار او ده دا كه خويا نيه چيه، ده بي به پياويكي ديندارو خواناس، نمونه ي هم گوړانه له ناكاهه (پتريزوخوف) له كه يه كيكه له قاره مانه كانى جهنگو ئاشتي ي نه و كه به گوته ي خوي زور پيش قهيرانى سالي ۱۸۷۵ وه سفي نووسيوه.

تولستوي به هه موو شوړه تيكي جيهانييه وه هه ميشه هه ر نووسه ريكي رووسي ته واو عه يارو بي عه يب بووه و هه ميشه هم خه سلته نه ته وه ييه ده مينى و له په يره وي كردني روحياتي گشتي خه لكى رووسياي نه و زه مانه دا بيرو باوه رو هه سته كانى خوي پي كفه سازان دووه. يه كيك له تاييه تمه ندييه گشتييه كانى بهر هه مه نه ده بيه كانى نه مه يه كه قهت باوه رو متمانې به تاك نه بووه و واى وينا كرده وه كه ناتوانى به ته نيا به هي زي خوي به ده ستي خوي هيچ به هيچ بكات. هه رچه نده له يه كيك له كتيبه كانيدا (يادگار هه كانى سباستوپول) دا گوتوويه تي كه جگه له حه قيقه ت هيچ قاره مانى كي ديكه وه سف ناكات، هه لبه ته له م گوته يه دا زيده رو يي كرده وه.

تاقە قارەمانى پەسندو دىلخۈزى ئەو ھەمىشە رەمەكى مەردم بوو. ئەو ھەقىقەتەي كە گەرەكى بوو كەشفى بىكات لە بىروباوهرى خەلكى بىركردنەوھى ئەوانەو ھەلى ھىنجاوھ. پىيى وابوو كە باشتىن ژيان، ژيانى ھاوبەشى تاكەكانى نەتەوھىيە. ھىزو ئەندىشەي دروست ھەمان ھىزو ئەندىشەي ئەوانە چۈنكە زانىست، ئەقلى ئاۋەز ناھىيىلىق ئاۋەز تەنبا لە ھەستى ئاسايى جەماوهرى خەلكىدايە. نابى لە بىرى ئەوھدا بى كە ئەم جەماوهر رىنوئىنى بىكەي، بەلكو باشتىر وايە كە بىكرى بە رىنوئىنى سەرمەشق چۈنكە ھىزى بەشەر لەوھدايە كە شەپۇل و پىلى ئەم ئۇقيانوسە لەگەل خۇيدا بىيات و ھىزى پىيى بىخىشت. لە شاكارەكانى تۇلستۇيدا پىياوانى مېژوويى يان خەيالى كە لە رەشو روتى خەلكى باشتىر بالاتىن سەرنجىان رانەكىشاوھ، مەگەر كاتىك كە نوئىنەرى ئەندىشەي نەتەوھىيى بن و نەخۈازن ھىزى خۇ بەسەر خەلكى تردا بسەپىنن. بۇيە لە (جەنگو ئاشتى)دا كوتوزوف، چۈنكە لە خۇي ھاوكارەكانى خۇي بەد گومانەو تەنبا پىشتى بە ھەستى ئەندامانى مىللەت قايمە، بەسەر ناپلىۋندا پەسند دەدا. ناپلىۋنى بىست سالى وىنا دەكرد كە رابەرى ئەوروپايە، كەچى تەنىكى بەر شەپۇلان بوو كە بە باوھى شەپۇلەكانى مېژووھو دەپۇيى و گەمەي دەستى رووداۋەكان بوو و بە خۇي نەيدەزانى.

بە ھەمان جۇر لە رۇمانى (ئاناكارنىنا)دا يەككى لە قارەمانەكانى، (لوين) كە، پىياۋىكى سادەو دىنەرم بوو سەرنجام ھەقىقەتى دۇزىيەوھو رىگەي ژيانى دۇزىيەوھو، لە كاتىكدا فىرونسكى كە پىياۋىكى بەھۇشو زىرەك و جەربەزە بوو خۇي كە سوكارەكەي بەدبەخت كرد. خالىكى دىكە ئەمەيە كە تۇلستۇي تەنبا لەمەدا ھاوبىرو بۇچوونى دۇستۇيفسكى بوو كە دلاوهرى بى پەرۋايى بەكار نايەت و مەملانى لە ژيانا ناگاتە ھىچ شۇيىنىك و جگە لە تەسلىم بوون و رازى بوون ھىچ چارىكى دىكە نىيە. بەلام ئەو تەسلىم بووانەي كە لە بەرھەمەكانى دۇستۇيفسكىدا پەسند ئاكارن و خەلكانىكىن كە لە ژياندا شىكىستان ھىناوھ، لە كاتىكا لە بەرھەمەكانى تۇلستۇيدا داننان بە بى توانايى و زەبوونى لە ھەنبەر سىروشت و كۆمەلگەو يەزداندا بۇ تاك نەك ھەر كارىكى ئاقلانەيە بەلكو رىگەي گەيىشتن بە بەختەوهرىيەو بەختەوهرى تاك تاقە ئامانجى ژيانە.

له بهرهمی تۆلستۆیدا ههمیشه چهند پیاویکی جیاواز ههن كه رهنكدانهوهی یهكترن. ئهگهر توانیویهتی له جیاوازی دهروونی رزگار بئو بهم كار هسرنجی ژمارهیهکی زۆر له خهلكی زهمانی خۆی راکیشی، به زهبری ئهو قوهتهیه كه له هونهری نقیساریدا ههی بووهو لهبهر ئهمه توانیویهتی قارهمانیك بئینتته ئاراو بخولقینئ. ئهگهر وهكو خهلكانی دی له مهیدانی كاردا بوایه ئهویش دووچاری ناكۆکی هزرو رووداوان دهبوو. لی چونكه پیاویکی هونهرمهند بووه توانیویهتی ژیاانی ههمه جوړو پر رووداوی سهزهمینو ولاتی خۆی له ئاوینهیهکی روناكو پرسنگداردا بنوینئ. له رووی جازیهی جیهانیهوه رهنكه هاوتاو وینهی نهبی، بویه به ههمان ئهندازهی كه له كوختهو كۆلیتی گوندییاندا لهزهتیان له خویندنهوهی بهرهمهكانی دهبینی له ژینگه و ناوهندی ئهشرافی سانپترسبورگیشدا ههمان لهزهتیان لی دهبینی.

ئهو شارهزاییهی كه ئهو دهربارهی ژیاانی رۆژگاری خۆی ههی بووه، بووته مایهی ئهوه كه قارهمانانی جیاواز بئینتته ناو ناوانو میناکی ههر نووسهریکی دی خودی خۆی باس کردووهو روحی خۆی له ههموو شوینیکدا تۆوداوه. لهم رووهوه جیاوازییهکی ئاشکرای لهگهڵ نووسهراانی رۆژاوااییدا ههیه كه ههرگیز پپوه نهبووه خۆی باشترو زیاتر له وهی كه ههیه بنوینئو نیشانداتو زیاتر مایل بهوه بووه كه دهربارهی خۆی ناملایم بی.

ئهمه جگه لهوهی ئهم مهیله كه له بهرهمین پوشکیندا ئاشکراترو له بهرهمین دۆستۆیفسکیدا ههست پیکراوتره خهسلتهو خهسیتی گشتی نووسهراانی رووسییهو رهنكه جوانترین لایهنی ئهدهبیاتی رووسی بی.

قارهمانان، له بهرهمین تۆلستۆیدا وهكو بهرهمین تورگنیف دهستهیهك قارهمانی گشتین، ئهو شا قارهمانانهی كه له سهراسهههه بهرهمهكانی ئهودا دهبینرین له نیکولنکای قارهمانی چیرۆکی "مندالی"یهوه بیگره تا (پوزدنیشف)ی قارهمانی چیرۆکی (ئاوازیك بو کرویتسر)و (نهخلیودوف)ی قارهمانی رۆمانی (ژیاانهوه) خهلكانیکن كه بهوپههه زهبهردهستی ژیاانامههی خۆیان نووسیوهو گهلیك له جوزییاتی ژیاانی تۆلستۆیان تیادیه، ههچ یهكێك لهو حالته و سیفتهو تایبهتمهندییه نأاسایانیهیان تیادیه

که (بایرون)ی شاعیری ناوداری ئینگلیزی دهیداته پال قاره‌مانه‌کانی خوی. به زوری خه‌لکانی ئاسایی و ته‌نانه‌ت مامناوه‌ندین که له ژيانا نه‌گبه‌تی و به‌دبه‌ختیان پتره له شادی و به‌خته‌وه‌ری، به زوری کاری ناسایشته ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت وه‌کو قاره‌مانه‌کانی تورگنیف ئهم سیفه‌ته‌شیان تیدا نیه که ناکامی و بی‌مورادی خویان به شوخی و هه‌نه‌کان وه‌شی‌رن یان ده‌رب‌رن. بو نموونه قاره‌مانانی میناکی فیرنسکی و ئه‌ندری قولکونسکی له (جه‌نگ و ئاشتی)دا که پیاوانی جوانو به‌هره‌و توانای سه‌رریژیان هه‌یه‌و له ژياندا به‌خته‌وه‌رن، هه‌میشه رووبه‌رووی شکست خواردووانی ژیان و نه‌فره‌ت لی‌کراوانی چاره‌نووس و قه‌ده‌ر ده‌بنه‌وه. و‌پ‌رای ئه‌مه‌ش نووسه‌ر به‌خوی به‌سه‌ر که‌سانی دیکه‌دا په‌سندیان نادات و سه‌ره‌نجام له ناکاودا له دوو‌پ‌یانیکدا به‌خت پش‌تیان تیده‌کات.

قاره‌مانانی نمره دووش له چیرۆکه‌کانی تۆلستۆیدا هه‌ر یه‌که‌یان نوینه‌ری یه‌کێک له چینه‌کانی کۆمه‌لگه‌ن، بو نموونه نیکولای راستوف له رۆمانی (جه‌نگ و ئاشتی)، ستیقا ئه‌بلونسکی له رۆمانی (ئانا‌کارنينا) که خه‌لکانی‌کی به‌خته‌وه‌رن چونکه نه له شوینانی به‌رزو نه له شوینانی نزم منه‌ی به‌خته‌وه‌ری ده‌که‌ن و به شیوه‌یه‌کی گشتی خه‌لکی‌کی خوویستن به‌لام دلۆقان و میره‌بانن و تۆلستۆی به‌خویشی بزه‌یه‌کی هه‌قاره‌ت ئامیزیان به روودا ده‌دات.

گرینگ‌تر له هه‌موو ئه‌وانه، قاره‌مانانی‌کن که ئه‌و پتر بایه‌خیان ده‌دات و به پیاوانی‌کی داناو که له ناخی خۆدا هه‌ندێ حه‌قیقه‌تیان پێیه‌و چاوه‌روانی چ شتی‌ک نین له ژیان چونکه ژیان هه‌یچیان نادات و که شایسته‌ی ئه‌وان بی‌و له‌قه‌د خویان بی‌. شادی و به‌ختیاریان له ده‌روون و ناخی خۆیاندا، روح و ده‌روونی‌کی ساده‌و پایه‌دارو خاکیان هه‌یه. وه‌کو ئه‌و ساژقانه داماو‌ه‌ی که له چیرۆکی (لوتسرن)دا وه‌سفی کردووه یان پلاتن کاروتایف له رۆمانی جه‌نگ و ئاشتی‌دا یان (ئاکیم)ی وه‌رزیری پیر له چیرۆکی (هیزی تاریکی)دا.

ئه‌و ژینگه‌یه‌ی که نووسه‌ر ئهم قاره‌مانانه‌ی تیا نیشانده‌دات زور به‌رینه، تۆلستۆی له سه‌ره‌تاوه هونه‌رمه‌ندی و ده‌ستره‌نگینی خوی له بواری نیشاندانی ده‌روونی مندا‌ل‌اندا نواندووه‌و له‌م مه‌یدانه‌دا که‌سی‌کی ته‌واو

حەقیقەتەن تەبیین و حەقیقەت نووین بوو. وەکو نیکولنکو لە کاتیکیدا
 عەسری (رەوندک) کەسەر و داخان بەسەر گۆرە کە ی دایکیا دەپێژی، لە بیرو
 خەیاڵی هەزاران شتی دیکەشدا یە کە هیچ پەییوەندییەکی بە دەردە
 کوشندەکانی ئەو وەو نە. ئەو ژینگەییە کە نیکولنکو تێدایە ژینگەییەکی
 ئەشرافییە و ئەو وەسفە ی کە ئەو لەمەر ئەم ژینگەییە کردوو و لە وەسفیا
 ئەو پەری خەمساردی و بێموبالاتی نیشان دەدات. بە هیچ جووری رەنگدانە وە ی
 وەزعو حالێ کۆمەلایەتی ئەو رۆژگارە نیە و لەو تەسەورە ی کە خەڵکانی دی
 دەربارە ی ئەو بارودۆخە هەیانە دوورە. گرتس و چرنیشفسکی لەو رۆژگارە دا
 ئەم جوورە پرسیارانە یان دەکرد: (خەتای کییە؟ چ بکری؟) لێ تۆلستۆی هیچ
 وەلامیکی ئەو پرسیارانە ی نەدا و تەو، وە دەنوینی کە هەر ئاگای لییان
 نەبوو. (منداڵی، نەوجەوانی و جەوانی) و (بەختەوهری خیزان) و (دوگوسارد)
 لە جوملە ی ئەم زنجیرە بەرھەمە ی ئەو.

خۆشەويىستى يەكتروفيداكارى رەۋاترىن و ئاسانتىن بەختەۋەرىيە. لەۋە بە دواۋە خۇيىۋونى خۇدىۋمروڧدۇستى پىكەۋە لە بەرھەمەكانى خۇيدا نىشانىدەدا.

لە رۇمانى جەنگ و ئاشتى و ئاناكارنىنادا ئەم لىكدى و جىاۋازىيە كەمتر دىارە، چونكە لە زۆربەى شوينەكاندا زياتر بايەخى بە وینەگرتن و بەرجەستەكردنى رووداۋەكان داۋە تا بە فىكرو ھىزان. ئەۋ ئەنجامگىرىيەى كە لە مەيل و كەلكەلە شەخسىيەكانەۋە كىروۋىيەتى ۋەكو خەلفىكە لە قەدى درەختىكى گەۋرە دەرچۈۋ بى، بۇيە لىبراۋن لە ئەسلى رۇمانەكەى دەرېنن و بىكەن بە پاشكۆيەك. لە بەرھەمى ئەم نووسەرە مەزنىدا پىرەنسىپى ھەستىن فىترى و خۇرسك ھۇى شەخسى و تايىبەتى ھەيە:

گەۋرەيى ئەۋ زياتر لەۋەدايە كە بىتەۋى و نەتەۋىۋلە رىگەى ئەۋ ئالۇگۆرە دەرۋونىانەۋە كە دەشىت بگوتىرئ خۇبەخۇ روۋىاندۋە، كارىگەرىيى دەرەكى ۋەردەگىرئ. ئايا لىبراۋە ئەم كارىگەرىيانە شىپىكاتەۋەۋە پاژەكانى لىكىد ھەلاۋىرئ؟ يان ويستويەتى بەكاردانەۋەيەك ئەۋ رەگەزانەى كە ژيان پىك دىنن لىكىد جىا بىكاتەۋە؟ لەم بەينەدا زۆر پىناسەۋ پىۋەرۋ بەلگەۋ بەلگاندن ھەيەۋ ۋاپىدەچىت كە سەلمانەكانى خۇى كەمتر لە خەلكى تر قەبۋل بىكات، ھەرۋەھا جۆرە سەلماندن و بەلگاندنكى ژنانەشى تىدا ھەيەۋ بەلاى ئەۋەدا دەچىت كە بەلگە لوزىكىيەكان و كارىگەرىيە راستەۋخۇكان، بە گوتەيەكى دى ئەقل لەگەل دىدا يەك بىكات.

ھەلبەتە ئەۋ ئەنجامگىرىيەى لەم كارەۋە كراۋە چوون يەك نىيە. دەشىت بگوتىرئ كە رۇمانى جەنگ و ئاشتى بە شىۋەيەكى گشتى و لە روانگەى گشتىيەۋە كەم دابىژىك پاشكۆۋ رەنگدانەۋەى ھەستە مروڧانىيەكانە. مەبەستى ئەمە نىيە كە شتىك سەلمىنى، بەلكو دەخۋازىت رووسىا ۋەكو چۆن لە سەردەمى شەرەكانى ناپىلوندا بوۋە، لە ئاۋىنەيەكى فرە مەزن و بىگەردا بە چاكىبىنيەكى تايىبەتيەۋە نىشان بدات و تەنەت پىرەنسىپەكانى زەرخرى جوتىارانىشى ھىناۋەتە ئاراۋە. ھەر شتىك رووسى بى لە گۆشەنىگەى تۆلىستۆيەۋە ئازىزە، چونكە بەخۇيشى رووسى بوۋە. لە بەرھەمەكانى تۆلىستۆيدا نە ئەۋ خەمساردى و بىموبالاتىيە تايىبەتيەى گوتە

ههيهو نه کاریگه رپه زپیری ئه و نووسه ره فهره نسیانه ی که هاو عه سری ئه و بوونه و په پره وی ری بازو میتودی ناتورالیزمیان ده کرد. له راستیدا جوړه ته و جوړه چاوپوښییه که سه باره ت به بی تواناییه مروقانیه کان و بی ئه نجامی بالاترین ژیان، ئه م ههسته جاره کی دی ئه و (تولستوی) له دۆستویفسکی نزیك ده خاته وه.

به لام ئه م ههسته له بهر هه مه کانی تولستویدا سنووردار تره و خه لکانی دل به ژان و گونا هکار ناگریته وه، نه ک له بهر ئه وه ی تولستوی له دۆستویفسکی سه ختیگر تر بووه، به لکو له بهر ئه مه ی که ژان و نازارو گونا ح له گوښه نیگی ئه وه وه ئه وه نده بی بایه خه که ئه وه نایه نی بایه خی بدری تی. ده شیت بگو ترئ روحی شان و نامه نووسانی یونانی کون له م بیرانه ی تولستویدا خویایه، که خه تاو غه می قاره مانه کانی خو یان به ویستی ره های خوا وه ندان ده زانن . ئه م گه وه نووسه ره ی رووسیاش مینا کی گه لیك له خه لکی ولاتی خو ی قه ده ری بووه و جه برو ئیختیاری قه بوول کرد بوو، ئه و هزو بیرانه ی که له (یادگار ه کانی سباستوپول) دا گه لاله ی کرد بوو، هه ندی جار له (جهنگ و ناشتی) شدا چو وه ته وه سه ری، ته نانه ت به ئاشکرا ئه م با وه پره ی به قه زاو قه ده ر له و جهنگه خو ی ناو یانه دا که نه وه سانی کی له چاره نووسی ناپلیون و چاره نووسی رووسیادا فه راهه م کرد بوو، جی کرد و وه ته وه.

به مجوره کوتوزوف له ئه نجوومه نی سو پاییدا که نه خشه و پلانی جهنگی ئوسترو لیتس له وی ده کیشن، خه و ده بیاته وه و پاشان له شه وی پیش شه په که دا ده گه ل رادنیودا رومانیک ده خو ی نیته وه و به م شیوه یه فیکری ئه سلّی خو ی نواند و وه. به مجوره کوتوزوف کاری ئا وه زداران ده کات چونکه ریگه ده دات روودا وه کان کاری خو ی بکه ن و داوا ناکات گوړان له قه زا بکات، له م کتیبه دا روودا وه کان به هه ول وکو ششی ئه م و ئه وه وه به ند نییه، به لکو به نده به کاری بی بیر کرد نه وه ی خه لکانیکه وه که ویستی جیهانی و نا ئینسانی بزو ی نه ریانه، پیاوان ته نیا گه مه ن. که سیك که بیه وی ری نیشان ده رییان بکات و ئه گه ر به و ریگه یه دا که بو ی دانا ونه پړون، گله بیان لی بکات شایانی گالته پی کرد نه. ده توانی حال ته ی ده رونیان له ئه نجامی هیزه په نهانیه کان و ئه وه ی به دلیاندا دی که شف بکری، و تولستوی هه مان

ئەو كارەى كە لە باس و وەسفى شەپەكانى سىاستوپولدا گرتىبويە بەر،
جارەكى دى لەم كىتەپەدا دووبارەى كىردووەتەو، بۆيە ھەوئەلەين كەسانىك كە
(جەنگو ئاشتى)يان خويندووەتەو سەريان سوورپاوەو ئەم حيرەتو
سەرسورمانە تەنيا لە رووسىادا دەرکەوتووە، چونكە لە ئەوروپاي رۆژاوادا
كەمتر لە رووسيا باسى ئەوەيان كىردووە. بېگومان تۆلىستۆي بۆ نووسىنى
مىژووي شەپەكانى ناپليۆن شارەزايىو زانىارى تەواوي ھەبوو.

ھەر ئەو زانىارىانەى كە لەلاويدا، كاتى كە لە سالى ۱۸۵۴دا ئەفسەرى
دەستەى تۆپخانە بوو، بە دەستى ھيئاو لە مەيدانەكانى شەپى
ئوسترلىتس و پارادينو بەكارى بردووە، گومانى تيا نىيە كە ھىچ نووسەرئىك
نەيتوانيوە لەو باشتر دەستەيەكى تۆپخانە يان سوارە لە مەيدانى جەنگدا
نیشان بدات، لى وا ديارە ئەم ئەفسەرە بچووكەى تۆپخانە ئەوەى لە ياد
چوو بى كە چۆن كارى ئەم تاقم و دەستانە پەيوەندى بەكارى تاقم و
دەستەكانى ترەو ھەبوو لايەنى ھونەرمانەندىو دەستپەرەنگىنى ئەو بەسەر
لايەنە سوپايەكەيدا زال بوو گەيىووە ئەمەى كە ئەم جۆرە پەيوەندىيە
لە ئارادا نەبوو. چ شتىك بوو ھوى ئەمە كە لە جەنگى ئوسترلىتسدا
لايەنىك زالو لايەنىك شكستى ھيئا؟ ناپليۆن ھىچى لەو بارەيەو نەزانىو
كوتوزوفش بى ئاگا بوو. ئەو پيشرەو ھەرەنسيانەى كە بە رىكەوت لە
فلانە جى بوونە توانيويانە بە ھوى ئەو تەم و مژەو كە دەورى گرتبوون ئەو
پيشرەو رووسيانەى كە دەبايە لەوى بوايەن غافلکىر بکەن.

بى سەروبەرىو بى زاكونىو پەشيوى كارى خوى كىردو جگە لەمە چ شتىكى
دى نەبوو. لە چەندىن لاپەرەدا كىتەپەكەى تۆلىستۆيش بى سەروبەر
دەنوئى. لە رووى سوپايەو ئەم بەشەى كىتەپەكە مندا لانەيە، بەلام لە
بارى ھونەريەو ئەو نىگاركىشە دەست رەنگىنەى كە ئەم دىمەنەى كيشاو،
كۆمەلە دىمەنىكى، زۆر لىھاتووانە رەسم كىردووەو شاكارىكى لى چىكرىدون:
بەمجۆرە گوئى بە پرەنسىپە چەسپاوەكانى ھونەر نە دواو، تەنانەت گوئى
بە ھەقىقەت دۆزىش نەداو. بەلام ناتوانى نكولى لەو بكرىت كە فىلمىكى
لەو رووداوانە چىكرىدووەو لەم فىلمەدا نەك ھەر جوزىياتى نیشان داو

به لكو به زهبرى مۆنتاج و ليكدانى پاژهكان، گشتهكانيشى يهك خستوووه و ليكى داوون.

هه لبه ته نهو جوزيياتهى كه نهو ديتوويه تى زوربهى نهو وردى و ئيحتوبارهى نيهو گوتراوه كه بايه خدانى فره به جوزييات هه نديجار نهو لادان و هه لانه فه راههم دهكات.

له شويينيكي ترى نهو كتيبه دا شروقهى رووداو هكانى سالى ١٨١٢ى مۆسكو ده بينري. ئاشپه زيكي فره نسي كه گوماني سيخوريان ليكردبوو له دار داوه. تۆلستوى ده لئيت: "جه لاده كه نهو كابرا تۆمه تبارهى له سياسه تگا كه وه هينايه خوارى، كابرايه كي توندوتۆلى تۆكمه بوو، ردينيكي دوو فليقانهى زهردباوى هه بوو، گۆرهويه كي دريژى نهستوورى زبرى شين و جليكي سهوزى له بهر بوو".

نهو جوزيياتهى كه وهسفى كردوو هيه جگار ورده به لام دروست نيه، چونكه نهو پياوهى كه له داريان دابوو به ناچارى رووت بوو وهىچ جلكيكي له بهر نه بوو.

له رووى فهلسه فييه وه نهو باوه رهى كه نووسهر به قهزاو قهدهرى ههيه، له روانگهى نهو ويشه وه موسه لهم نيهو به ئاشكرا پيچه وانهى نهو باوه رهى گوتوووه. قاره مانانى جهنگ و ئاشتى دوو دهستهن: دهسته يهكيان نهو كهسانهن كه دهزانن چ مه بهست و ئامانجيكيان ههيه له وان ه ئيمپراتورى فره نساو ئيمپراتورى رووسيا، شازاده بالكونسكى و باب ه پيره كهى، مالباتى كوراگين و نهو ژنهى كه قاره مانى ژنان هى چيروكه كهيه، واته ناتاشاراستوفا. دهسته كهى تريان نهو كهسانهن كه رهوتى رووداو هكان ده گه ل خو دا ده يان بهن: پتير بزوخوف، راستوقى پيره مي، شازاده خانم ماريان، پلاتون كاراتويف و كوتوزوف. هه لبه ته له دوا نه جامدا پيشكه وتن بو نهو دهستهى دووه مهيه. به لام نه گهر له نزيكه وه پروانين نهو بهخته وه رييهى نهوان سوكنايى به دل ناب ه خشيت، بو نموونه پتير بزوخوف مي ردى ژنيكي خه تاكاره، بو نه گبه تى ئامادهى شهر بووه، له گه ل رادينوداو خو يشى نازانى له وى چ دهكات و بو چى بو نه ويندهر چوو ه، پاشان له كوچه و كو ل لانانى مۆسكو دا مالو يران و سه رگه ردان ده بى، له ويدا فره نسييه كان وا ده نوين به تاوانى به شدارى له سووتانى شاردا ده يانه وى گولله بارانى بكهن، پاشان به هه مان

سەرگەردانی له پاشماوهی لهشکری ناپلیۆن هەڵدئو، ئەم کەسایەتیه کە تۆلستۆی دەخوای ئەبەر چاوی خەلکی بپرازیڤیتەوه، رەنگە نەتوانی هەموو خۆینەران راکیشت.

له رووی میژوویییهوه کوتوزۆف کاتی دژمن نەخشەى جەنگی دەکیشا، خەو بردووییەتهوه یان رۆمانی خویندوووتهوهو سەرەنجام بەسەر ناپلیۆندا زāl بووه، خۆشبهختانه له میژووی ئەو رۆژگارەدا کەسیکی واهی نەبووه، بەلکو به پێچهوانەى ئەوهوه بووه.

تۆلستۆی له نووسینی (ئاناکارنینا)دا به هەمان شیوه به پره‌نسیپه‌کانی خۆیه‌وه پابه‌ند بووه. له‌م رۆمانه‌شدا هەمان جوزییات یه‌کجار زۆره‌، به‌لام له ژینگه‌یه‌کی سنووردارتردا که ژینگه‌ی بنه‌ماله‌یه. هه‌روه‌ها هەمان ناکوکی له‌ نیوان خۆببوونی خودی مه‌غروران‌ه‌و پرتوانایانه‌و ته‌سلیم بوونی ناچاری و بی‌ده‌سه‌لاتانه له‌ هه‌نبه‌ر هیژیکی بالاترو پهنه‌ناییدا ده‌بینرئ. ئەم ناکوکی و جیاوازیه له‌ یه‌ك کاتدا له‌ بوونی شا قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وئ که گرفتاری کیشماکیشیکی ده‌روونییه‌و له‌ نیوان ژیا‌نی پرت هه‌راو هوریا‌ی شارانی گه‌وره‌و ژیا‌نی هی‌دی و هی‌منی کشتزاراندا وی‌ل و سەرگه‌ردانه‌. له‌لایه‌که‌وه پیاوانی به‌هۆش و کارامه‌و له‌لایه‌کی تره‌وه خه‌لکی ساویلکه‌و دل‌ساف و خۆشباوه‌رو ئەم گروپه‌ی دووهم که‌ لوین نوینه‌ریانه له‌ گروپی یه‌که‌م که‌ بزوخوف نوینه‌ریانه، ده‌به‌نه‌وه‌و، به‌لام لوین که‌ فرزه‌ندی روحانی هەمان بزوخوفه ئەمجاره‌یان ده‌بوايه ده‌ستووری شفا‌به‌خشی روحانی که‌ تۆلستۆی به‌ خۆی له‌ گه‌نمه‌زاره‌کانی یاسنایا پالیا‌نا ده‌یدا به‌ خه‌لکانی تهربات‌وئه‌ویش که‌فاره‌تی کاره‌ خراپه‌کان نیه‌.

له‌م به‌ینه‌دا هزری سوسیالیسته‌کانیش که‌ له‌ رۆمانی جەنگ‌و ئاشتی‌دا هیشتا نه‌ی هی‌نا بووه ناو ناوان ده‌رده‌بڕئ، به‌ تایبه‌تی له‌و به‌شه به‌ناوبانگه‌ی راوگه‌که‌دا که‌ لوین هی‌رش ده‌کاته سەر بلونسکی و له‌ نا‌کاو بو‌ی ده‌رده‌که‌وئ که‌ خواردنی به‌ری رهنجی خه‌لکانی دی زولم‌وبی‌دایه له‌و خه‌لکانه‌. تۆوی هەموو فەلسەفە تازە‌که‌ی تۆلستۆی که‌ له‌ ئاینده‌دا به‌و راده‌یه په‌روه‌رده‌ی کردووه به‌ ناوی ئەوه‌وه ناسراوه، لی‌رده‌دا تۆو ده‌کریت. سه‌یر له‌مه‌دایه که‌ بو‌ نۆبه‌ره‌کردنی ئەم تۆوه‌ لوینی هه‌لبژاردووه، چونکه ئەم خورده‌ مولکداره‌،

سەر لېشيوآوييکه که له رۆژى زهماوهندهکهيدا له بېرى دهچيت بو کليسا
برواتو له کاتى ههلبژاردنا له ههموو کهسيک دهپرسيت دهبي رهئى بهکى
بدات؟ تۆلستوى وا دهنويى که ئەو پياويکى خوينهوار بووهو به هوى
به رههمين فهيله سوفانى ئالمانيه وه تووشى گومان و دوو دلى بووه، بهلام
بيزارى خوى له ههمان فهلسهفه دهردهبرئ. لهگهه ههموو ئەمهشا پياويکى
زبرو سهختهو له نيو ئەم سهرگهردانیه روحيهدا ئهرکى خوى نازانى تا
رۆژى سهرى قسان دهگهه جووتيارىکدا دهکاتهوه و جووتيارهکه ريگه
راستى پى نيشان دهدات. پى دهليت ئەوهنده بهسه که پياو ريگه راست
بگرئ و تهنيا له خدا رينويى بخوازئ. بويه لوين له گونديدا دهژى و
رينويى ئەو پياويکى جووتيره. جووتيارىکى دیکهش له رۆمانى
(جهنگوئاشتى)دا ههيه، کاراتوئيفى ناوه، ئەويش باوهري وايه که دهبي
کويرانه پهپرهوى خدا بکرئ. لهو رۆمانهدا هيشتا تۆلستوى بهگومانه و خويا
نيه مهبهستى له کام خودايه. بهلام لهم رۆمانهدا ئەو خودايه که لوين به
رينويى خويى ههلهبژيرئ مهسيح نيه بهلکه بودايه و ئەوهى لهم بهينهدا
سهيره ئەمهيه که خويا نيه تۆلستوى چۆن پرهنسيپى نيرقانای بوداييان و
فهنافى الله لهگهه ئەو قانونهدا که دايناوه دهسازيئ.

دهربارهى ئەو جياوازی و ناکۆکيهى که له بهينى ژيانى شارو ژيانى گوندا
ههيه و تۆلستوى ژيانى گوندى پهسندکردوه، نووسهرانى دیکهش، لهوانه
پوشکين، ههمان باوهريان ههبووه و ههلبهته بېرى رۆسوو جورج سانيش
کاریگهرييان بهسهر تۆلستويه وه ههبووه، لى رۆسوو جورج سان ريگهيهکى
روناکيان گرتووته بهرو گوتارى تۆلستوى بهو ئەندازهيه روون نيه. لهم
بارهيه وه زاراوهيهکى تاييهت بهخوى ههيه و ناوى ناوه (دروى ژيانى
شارستانiane) و تهنانهت لهو کتیبانهدا که پاشتر نووسييونى و له وارى
فهلسهفهى رووتدا، لهم بارهيه وه دوو دلهو جارئ زانسته تازهکان و جارئ
شيوهى حوکمرانى لهم کارهدا به کاریگهر دهزانئ.

لايهنى هونهريى ئاناکارنينا شايستهى ههمان ستايش وئيرادگيريانهى
رۆمانى جهنگو ئاشتييه. ههمان هونهرمهन्दى ودهسترهنگينى ئەو له شروقهى
جوزيبات و وهسفى جيهانين روحانيدا دهبينرئ وههمان جياوازی و ناکۆکى له

كوليات داو هه مان ريزبه ندى ئه فسانانى جياواز هه ن كه سهرنجى خويىنهر
بو بابته تين چاوه پروان نه كراوو تهنانهت دريژدادرى نابهجى راده كيشيت.
له لايه كى تره وه به هه مان وه ستايى و هونه رمنديى ته واوه تى پيچ و
په ناكاني دهروونى ئه و ژنه ي كه قاره مانى ئه م چيروكه يه، راقه و شروقه
كردووه. لايه نه سهرنج راكيشه كاني ئه م باره دهروونيه ژنانه يه ئه مه يه كه
سه فهرىكى هه نده ران ده كاتوله ويوه ده گهل دلداره كه ي خويىدا پاش ئه وه ي
ده ستبه ردارى شووه كه ي خوى ده بى ده گه پيته وه و ويىراى سهرزه نشت و لومه ي
خه لكان ده گهل دلداره كه يدا ده چيىت بو شانوو چونكه له ويىدا بوئى ته وه يين
ده كه ن له چاوى كه سيكه وه ده ي بينى كه ئه وى له و كاره قه ده غه كردبوو.
هه رچه نده دل به ندى دلداره كه ي خويه تى، به لام ئه و ميهر وسوزه ي ده ره هق به
منداله كه ي هه يه تى ئارامى لى هه لده گرئ، هيچ جوړه هه ست جولانيك له
ئارادا نيه و تاقه شتيك كه له دابو نه ريتان به ده ره ئه مه يه كه ژنه ي
خه تاكار به مه به ستى ئازاردانى شووه كه ي خوى، به دم خه مينيه يه كى
زوړه وه دان به هه له و خه تاي خويىدا ده نيىت. خوييه كه تولستوى ئه م خاله ي
له به ره مه مه كاني ئوستروفسكى و تهنانهت ليرمانتوفه وه وه رگرتووه و
ليرمانتوف له رومانى (قاره مانى زه مانى ئيمه) شدا ئه م خاله ي هيئاوه ته
ئاراوه.

لايه نيكي ديكه ي سهرنج راكيشى ئه م كتييه شهرخو شروقه ي مندال بوونى
كىتى لوين و مهرگى ميړده كه ي، لوينه و له م دوو هه لويسته دا وردبينى و
هه لچوونيكى تاييه تى هه يه و تولستوى ئه نجامگيرييه كى پر جوش و خروشي
له ريكه وتى ئه م دوو رووداوه وه هه ليىنجاوه و له دابى ژيانى ئاسايى هيوه تر
رؤييوه و خانمانيكى سه لارو سه نگينى ئه وتوى هيئاوه ته ئاراوه كه له
كتييه كاني تريدا نيه. ليړه دا حه قيقه تجويى ئاويته ي جوانيه يه كى تاييه تى
كردووه و له سهرانسه رى ئه م باسه دا تاقه وشه يه كى ناشيرين و فكوكه يه كى،
كه هه ستو سوز بهاروژينى، به كار نه بردووه.

گه له ك له ره خنه گره كان گوتوويانه تولستوى بهر له رومانى جهنگو ئاشتى و
بهر له ئاناكارنينا بايه خيكي ئه وتوى به سايكولوزياو بارى دهروونى ژنان

نەداو، بەلام لەم دوو رۆمانەدا هەندێ وەسفی دەربارەی ژنان هەیە کە بریکیان یەجگار جوان و شیرن.

گوتووایانە کە ئەم هونەرنوینییهی ئەو دەگەرپێتەووە بۆ زەماوەندەکەی خۆی و ئەو کارە کە هاوسەرەکەی، سوفیا ئاندربیونا، لێی کردوو. بەلام ئەو شتە کە مایە سەرسامیە ئەمەیه کە وێرای ئەو پرەنسیپانە بۆ ریفۆرمی کۆمەڵایەتی دایان، لە ئاناکارنینادا خەتاکاری زۆر ئاسایی ژنیکی مێردار بوو بە تەوهرە بێرکردنەو.

پاش بۆلەوونەو ئەم رۆمانە تۆلستۆی تا ماوێهە بەرەمەکانی خۆی بۆ وەعز تەرخان کردوو. کاتی کە کتیبی (ئاینی من) بۆلەوونەو، لە تۆ وایە ئەو کە لە (ئاناکارنینا) دەربارەی گۆرانی باوەری لوین گوتوووبوو، حالەتیکە کە بەسەر خۆی هاتبوو. گەلێک لە هزرقانانی جیهان، لەوانە شوپنەهاوێ هارتمان، فەیلەسوفانی ئالمانی سەر بە رییازی راسیونالیزم لە پەرپەییەندییهکی راستەوخۆیان دەگەڵ تەبیەت و خوداناسیدا گرتوو (تۆلستۆی) ش میناکی وان بوو. تا ئەو رۆمانە کێشمەکێشێک لە نیوان ئاوەزو هەستی ئەودا هەبوو، ئاوەز بەرەو ئامۆچپاری فەیلەسوفان و هزرقانانی تازە بکێش دەکرد و هەست بەرەو تەبیەت و سروشتی دەبرد و جاویدانی بوون و هەرمانی روح و بایەخدان بە خواناسی بە گوێیدا دەدا. لەو دەچیت کە گومانێ لە حەقیقەتی ئەم قەیران و ئاستەنگە دەرونی و روحانیە هەبوو بێ، لەوێهە وای وێناکردبێ کە حەقیقەتێکی تازە دەک کردوو و هەولێ داو تیشکی ئەو حەقیقەتە لە خەڵکانی دی درێغی نەکات.

لە کتیبی (دان نان بە گوناخ) داو کتیبی (ئاینی من) دا بنەمای ئەم باوەرەو بناغە ئەم ئامۆچپاریانە خستوو تە روو وە بەرەمە دیکە خۆیدا رەخنەیهکی وردی لە حیکمەتی ئیلاهی شەری گرتوو و پاچقەیهکی تازە چوار ئینجیلەکەی کردوو. هۆی دەست دانە ئەم کارە دژوارە لە کتیبی (ئاینی من) دا بەمجۆرە وەستایانە دەرپرپوو: "نەتوانی مودەتێکی درێژ خو بەم هزرەو بەگرم کە پاش هەژدە سەدە کە قانون و یاسای مەسیح هەزاران هەزار خەڵکی بەکاریان هێناو، دواي هەژدە سەدە کە هەزاران هەزار

خەلگان تەمەنى خۇيان سەرفى مۇتاللاو خۇيىندەنەو ۋە لىكدانەو ۋە ئۇم ياسايە
كردوۋە، سەيرم كرد كە من شتىكى تازەى تيا دەبىنم".

كەسك كە كىيى (ئايىنى من) بخۇيىنئەو دەگاتە ئۇم ئۇنجامگىرىيەى كە
پاش دۇستۇفسكى، ئامۇچىارىيەكانى مەسىحى لەم پىنج خالەدا چر
كردوۋەتەو: "ركونى مەبن، زىنا مەكەن، سوپىند مەخۇن، بەزىرى وتوندوتىرى
بەرگى لە خۇ مەكەن، شەر مەكەن". ناچار بەھۇى ئۇم ئامۇچىارىيەكانەو دام
و دەزگاۋ رىكخراۋە كۆمەلەيەتەكانى زەمانى خۇى بە دياردەو روالەتە
جىاۋازەكانى ئۇو دامو دەزگايەنەو، ۋەكو دادگا، ۋەيزى سوپايى ۋ باجو...ھتد
يەكسەرۋ راستەوخۇ ۋەلاناۋەو نەى ھىشتوون. پىدەچىت كە رۇمانى
(زىانەو)شى بۇ ئۇم مەرامو مەبەستە نووسى بى.

نېۋەرۇكى ئۇم رۇمانە ئەمەيە كە پىاۋىك ۋەكو ئۇندامى دەستەى گەواھى بۇ
دادگا بانگ دەكەنودەبى راي خۇى دەربارەى ژنىك بدات كە ماشوقەى ئۇو
بوۋەو ئۇو وازى لىھىناۋەو ژنەى توۋشى بى نامووسى كردوۋە. ئۇنجام
گوتارى ئۇم رۇمانە ئەمەيە كە دەبى ئۇنجوۋمەنانى مونىسيفەو ھەر جۇرە
دادگايەكى دىكە لىبرى. لەم رۇمانەدا پىاۋىكى دىكەيان كە گسكىكى دزىوۋە
كىشاۋەتە دادگا. خاۋەنى گسكەكە بۇ گەواھى ھاتوۋە دەلىت ھاتوچۇى بۇ
دادگا تا ئىستا دوو ھىندەى نرخی ئۇو شتەى كە لىيان دزىوۋە خەرچى
تىچوۋە: ئۇنجام ئەمەيە كە دەبى واز لە دزان بەھىنرى لە كارى خۇدا
ئازادىن. ئۇمە ئۇوۋەيە كە لە روالەتى ئۇم قسانەو دەخۇيىنرئەو ۋە لەۋەشە
ھەندى لە خۇيىنەرانى رۇمانەكە ئۇنجامىكى دىكەشى لىۋە ھەللىنجن.

كاتىوشا، ژنىكە كە لەم رۇمانەدا باسى كراۋە، ھەرچەندە چاۋى كەمىك
تيلە، بەلام يەكجار دلفىنە. وادىارە خۇشى ئاگادارى ئۇو گومانە بوۋە كە
ھەندى لە خۇيىنەران لە بەرھەمەكانى ئۇويان دەكرد، بۇ نموۋە لە يەككىك
لە دوا كىيەكانىا كە بەناۋىشانى (ئايىن ۋ ئاكار) كە لە سالى ۱۸۹۳دا بلاۋى
كردوۋەتەو پاش ئۇوۋەى دوو پەيوەندى ئۇسلى لە نىۋان ئىنسانو جىهاندا
شروۋە كردوۋە، لە مىانى باسپىن دىدا پەيوەندىيەكى سىيەمىشى نىشانداۋە
كە زادەى پەيوەندى يەكەمە.

ئەو ئەنجامە گوماناۋىيەى كە لەم بانگەشانەو ھەلدەھىنجىرى وا دەنۆينى زادەى جياۋازى وناكوڭى بىروباۋەرى ئەو گروپە جياۋازانە بووبى كە لەو رۆزگارەدا لە ئىمپراتورىيەتى پانوبەرىنى رووسىادا زۆر بابوۋەو ھەرۋەھا ھەستى بىموبالاتى كە لەو رۆزگارەدا بوو بوو بە خوۋى مىللى رووسەكان لەم كارەدا بى كاريگەرىيى نىيە. حكومەتو دەۋلەتى ئەو زەمانە سوود لەم بانگەشانە ۋەردەگرىتو بە ھۆيەو ھەيگە لە بانگەشەى شۆرشگىرى كە يەجگار لەو ترسناكتىر بوو، دەگرىت. بىگومان بىروباۋەرىك كە بانگەشە بو تەسلىم بوون ۋە سەردانەواندن لە ھەنبەر خراپياندا بكات، لە روانگەى ھىچ دەۋلەتلىكەو ئاقىيەتى ئەو ھەندە ترسناكى نىە.

ھونەرمەندى ۋەدەستپەرەنگىنى ئەو لە نووسىنى رۆمانان ۋەئەو كورتە چىرۆكانەى كە ناو بە ناو لە بەينى بەرھەمە ھەلسەفەكانى خۇيدا بلاۋى دەكردنەو بە ھەمان تىن ۋە تاۋو گەشاۋەيى رۆزى يەكەمى خۇيەو مابوۋەو، ھەرچەندە لە ھەندىكىاندا ھەمان ۋە عزو ئاموچىيى دووبارە كىردوۋەتەو. ھەلبەتە بە زۆرى ئەو دەستوورەى كە گوتە بە ھەموو ھونەرمەندانى داۋەو گوتوۋىيەتى: "نىگاركىشى بكن، قسە مەكەن" ھەرامۆش كىردوۋە، بەلام دوو بەرھەمى دىكەى ئەو كە يادگارى ھەمان قۇناغن، واتە (ئاۋازىك بو كرويتسەر) ۋە (مەرگى ئىقان ئىلىچ) كە لە ھەردوۋىكىاندا باسى سەلبىياتو گەندەلى زەۋجىنى كىردوۋە، لە زۆر بەرھەمى پىشۋوتى ئەو باشتىرن.

ھەندى كەس، پازدنىشەف، قارەمانى چىرۆكى (ئاۋازىك بو كرويتسەر)يان بە ۋىنەيەكى نووسەرۋ بە جارچى ۋە پەيقدارى ئەو زانىۋەو ھەندىكى دى ئەم بۆچۈنەيان رەت كىردوۋەتەو. لە راستىدا ھەلبىژاردنى ئەم بابەتە سەير دىتە بەرچاۋ، بەلام لە وتارىكدا بەناۋىشانى (ژيان) كە لە ھەمان سالدا ۱۸۸۹ نووسىۋىيەتى ۋە لە پاشكۆيەكدا كە بو (ئاۋازىك بو كرويتسەر) لە سالى دواتردا نووسىۋىيەتى ھەمان بابەتى ھىناۋەتەو ناۋ ناۋان ۋە پىدەچىت كە ئەم چىرۆكە ژياننامەى خودى نووسەر بى. ئەو شتەى كە پىچەۋانەى ئەخلاقەو لە پەناۋپاسارەكانى ۋىژدانى ئىمەدايەو ئەو فاكتەرە مەترىاليانەى كە جگە لە مەرگ چ شتىكىتر بە ئىمە نالىت، رووبەروۋى يەكتىر كىردوۋەتەو بەمچۆرە ئەو جياۋازى وناكوڭىيە ئاشكرايانەى كە لە ژياندا ھەيە

نیشانداوه. جا بؤ دهر باز بوون و رزگاریی لهم ناکوکیانه چ چارهیهک نیه ئهوه نهبی که تا دهتوانین له جیهانی مادی بچینه دهرئوئه م جیهانه مادیه فاکتهری کاتی گوپزانهوهی ویزدانی ئیمهیهو دهبیته هوپیهک بؤ ههرهسهپینانی. ئهگهر بمانهوی دهربارهی رهگهزو توخمی هیولایی بوونی خۆمان چاوپوۆشی بکهین له بهرانبه ر ئازارو ترس له مردن دهمرین و مهرگ ههر مهرگی هیولایی دهبی. کهواته ناچار ژيانی حهییوانی و به پلهی یهکه م پهیهوهندی سیکی که بناغه ی ئه و ژيانهیه نابوت دهبیته، (مهسیح) ش ئه م حهقیقهته ی له وه پپیش خستووته روو، بهلام چ کهسیک گوپی نه داوه تی. وهکو چۆن په رستنکاری له ئایینی مهسیحیاندا نیه، زه وجینش له ئایینی مهسیحیاندا نابی، ههر وه ها له شکر ی مهسیحیان و دادگای مهسیحیان و دهولته و حکومه تی مهسیحیانیش نابی هه بی. مهسیحی راسته قینه ده بی پهیهوهندی ژنو میردایه تی به گونا ه بزانی، نابی هاوسه رگیری بکات. ئه گهر له وه پپیش ژنی هیئاوه ده بی هاوسه ره که ی رابگری به لام وهکو خوشک رهفتاری له گه ل بکات. ههرچه نده ئه م ئاموچیارانه له چاوی هه ندی میرداندا دلگيرو په سه ند بی، به لام گومانی تیا نیه که جیه جی کردنی کومه لیک مه ترسی تیدایه، له گه ل ئه مه شدا تۆلستوی دل به ندیه تی. زنجیره یهک له م هزره سهیرانه، که له رۆمانهکانی جورج ساندیشدا ههیه، دهخاته روو وقسه ی خوی ده بریت و له زمانی (بازدنیشف) وه ده لیت: "هه موو ئه مانه تازه بوون و زوری سه رسام ده کردم.." به لام تا چ ئه ندازه یهک ئیلهاماتی روحی و دهروونی له هه نه بر ئه م ساده دل یانه ههیه و ده لیت: "له ژنیکی به نازو عیشوه ی کارامه ی ئه زمووندار که لیبراوه پیاویک گومرا بکات بپرسن که کامیان په سند ده کات: له بهرانبه ردا له درۆو خیانهت و بیمیه ری خوی دلنیا بی یان به جلیکی نا قۆلاوه له بهرانبه ریا دهر بکه وی؟ هه ل به ته ئه وه ی یه که م هه ل ده بری ئی".

لیره دا حهقیقهت دۆزییهکی جوان دیته ئاراوه. بازدنیشف که ژنه که ی کوشتووه، کاتی که دهروات بکهو پته گیان دۆستی ژنه که ی که رایکردوو هته ژووره که ی ته نیشته وه، سهیر ده کات که پیللوی له پی نیه. پیللوهکانی داکه ندوو به و مه به سته ی که (به دکاره کان) باشت ر غافلگیر بکات، وههستیکی

شەرمەزارى دەیگریتو ئەمە خۆبە خۆ نایەلئى بچیت. دەشیت ئەمە لە جیى
یەك كتیى فەلسەفە دابنرى.

لە رووسیادا رەخنەگران تا رادەیهك بە توندی داوهرییان دەربارەى ئەو
چیرۆكە میلایانە کردووە كە تۆلستۆی زۆربەى وەختى خۆى بۆ تەرخان
کردوون، گوتووایانە كە تۆلستۆی ویستوویەتى شتى سادە بنووسیت بەلام
دەرەقەت نەهاتووە، دەشیت بگوترئ سادەییەكەى تا رادەیهك دەستكرده.

یەككە لە دوا چیرۆكەكانى، كە بەر لە رۆمانى (ژیانەوە) نووسیویەتىو
بەناونیشانى (خاوەنكارو كرىكار)ە، بە باشتەر زانیووە بریتییه لە شەرحى
بابەتە هەرە باوەكەى بئى كەلكى و بیهودەیی سەروەت. پیاویكى دارفرۆش كە
پیاگیكى زبروقسە رەقو نا ئینسانە دەگەل كرىكارىكى خۆیدا بۆ بیشه
دەرپوات، رىگە ون دەكەنو بەفرىكى زۆر غافلگىرى دەكات. ئەسپى
عەرەبانەكە دەكاتەو، سوارى دەبئو هەلدیتو هاوسەفەرەكەى خۆى بە
جیدیلئى. ئەسپەكە كە لە نیوان تۆفو بۆرانەكەدا رئ دەرناكات،
دەیگەرپنیتەو بۆ لای سورتمەكە(خزاك) - عەرەبانەیهكى تاییەتیە، كە
كابراى كرىكار لە سەرما پەناى بۆ بردووە - بەفر تەقربەن دای پۆشیووە لە
سەرما كەسیرە بوو. لە پر بیهودەیی ئەو هەولە سەختو دژوارەى كە بۆ
رزگارکردنى خۆى داویەتیو بیسوودی ئەو هەولانەى پیشتەر لە پیناوى سامان
پیکەوەنان داویەتیو لەم دەمەدا هیچ سوودیک بەو ناگەیهنئى، لە ویزدانى
ئەم خاوەنكارە تەمەعكارەدا بیدار دەبیتهوو پەردەى دەستكردى هەستین
خۆپەسندى ئەو دەدریتو هەستى سەرەتاییو خۆپسكى مەردمدۆستىو
ژیردەست پەرورەى بە سەریا زال دەكات، بیری بە هیچ كۆییەك ناگات ئەمە
نەبئ كە بە پالتۆكەى خۆىو بە بەدەنى خۆى ئەو بەدبەختەى كە تا ئەو
كاتە بەو رادەیه فەرامۆشى كردبوو، گەرم بكاتەو. خۆى بە سەریا دەداتو
دواى چەند سەعاتیک ئەو بەو حالەو دەبین كە دوا كارى خۆى ئەنجام
داو و لەسەرمانا مردوو، بەلام كرىكارەكەى لە مردن رزگار کردوو.

ئەم چیرۆكە كە لەبارى هونەرییو شەرح و شروقهو لەوپەرى سفتىو
فەساحەتو بەلاغەتدایه، شاكارىكى بئى چەندو چوونە. بەلام دەبئ ئەو

ساغ بکریتهوه که ئایا له رووی سایکۆلۆژییهوه ئهم بیدارییه کوتو پپرو
گۆرانهی که له هزری ئهم پیاوه دا روویداوه سروشتی وئاساییه؟!.

وینیهی ههمان گۆرانی کوتو پپرو له نهخلیودوف، قارهمانی رۆمانی
(ژیانهوه) شدا دهبینرئ. نهخلیودوف، لهوهپیش ئهفسهری گاردبووه، پیاویکی
ئههلی رابواردن، خوشگوزهران و سهراپا غهرق له فسق و فجورو داوین پیسی و
شههوتپرانی، ئاشقی خو ئارایی و روالهتبازی و بادهنووشی، بهم حالهوه،
کیزیکی به نیوی کاتیوشا که له ماله خزمهکانی ویدا کارهکهری کردووه له
رئ دهکردووه. بهلام له پپرو دهکهوێته ههولئ ئهوهی که له قهحیبهخانهو
پاشان له کاری قورس و تاراوگهی رزگار بکات. ئهو هزرۆبیرو هۆکارانهی که
تۆلستۆی ههوهلجار له چیرۆکی (خاوهن کارو کریکار) داو پاشان له رۆمانی
(ژیانهوه) دا بو نیشاناندانی ئهم گۆرانه کوتو پپرو بئ پیشهکیهه بهکار
بردوون جیاوازی ئاشکرایان لیکدی ههیه. ههمان جیاوازی له نیوان (ئاوازیك
بو کرویتسه) و (مه رگی ئیقان ئیلیچ) ش ههیه.

ویپرای ههموو ئهمهش ناتوانرئ نکۆلی لهوه بکری که (هیزی تاریکی)
شاکاریکی بئ چه ندو چوونهو له ئه ده بیاتی جیهاندا له لوتکهی جوانیدایه.
تۆلستۆی لهم شانۆنامهیه دا دهستوریکی تازهی به جیهانیان داوه بو شانۆی
عه و امپه سند. ههلبهته یهکیک له بابته و نیوه رۆکهکانی که بریتییه له
داننان به ههلهو خهتاو ملدان بو سزا، تازهیی تیا نیه و نووسه رانی تریش
خۆیان لیداوه و پهروه ردهیان کردووه. بهلام ههچ که سیك بهر له تۆلستۆی
نهیتوانیوه ئهم خال و بابته گرینگه به شیوازو گوزارشتکارییهکی ئهمه ند
پپرو فه ساحهت و سفت و چپرو به تۆنیکی ئهمه ند راشکاوانه و زندو و پپرماناو به
کاکل ئه نجام بدات و بخاته روو. لهم شانۆنامهیدا سروشت و خووی مرۆفانی
له ژیا نی گوندیا تیدا بئ ههچ پیشهکیه کوبئ ههچ رتوش و دهسکارییه ک وهکو
چۆن ههیه دهبینرئ، دیمه نو دیمه نسازی، ئهو قسه و هه ستانه ی که تیایدا
به کار هاتووه، ئهو ورده کاریانه ی له بواری دهروونپشکنیدا هاتوونه ته ئارا
ته نانه ت که مترین جوزیاتی قسه و رهفتار به و په ری هونه رکاری و وه ستایی
تیایدا گونجی نراوه و به کار هاتووه. نیکی تا که جووتیا ریکی خه تاکاره به
زمانی ئاسایی میلی قسان دهکات، بهلام هه ندئ زاراوه و ئیدیۆمانی له سه ر

زاره که ئەو دەگەیهنی دەگەڵ خەڵکانیکی دیکە که گوندنشین نەبوونە هاتوچۆی هەبوو. دەشت پەڕی بەو بێرێ که هێڵی ئاسن و سکە قیتار گەییووتە ئەم گوندەو لە نیو کوخی دیهاتیەکان و مەخانی گوندەدا تۆوی گەندی هزروبیری خەڵکی شاری داچاندوو.

هەندێ لە رەخنەگران، رەخنە زۆر توندیان لە هەندێ لەو بیروباوەرانی تۆلستۆی که دەگەڵ ژیانی کۆمەڵایەتیداو بە تاییەتی ژیانی مودییری جیهانی ئەمرۆدا بە ئاشکرا ناکۆکن، گرتوو. بیروباوەری ئەویان سەبارەت بە دژایەتی زەوجین و هەندێ لە زەتپەروری تری دنیایی که لەوێ زیاد لە هەر شتێ ئادەمیزاد بۆ کارو کۆشش و ئاوەدانی و سوود گەیاندن هان بدات، پەسند نەکردوو. کاری هزرییان، که ئەو (تۆلستۆی) لە کاری بەدەنی بەنزمتری دەزانی، بۆ ژیان و شارستانیەت بە پێویست و حەتمی زانیو. گوتووینە که ئەگەر بە گۆڕی ئاموچیاڕیەکانی ئەو کاری بەدەنی تاقە تەوهری ژیان بێ، ژیان بێ تام و بێ ئەنجام دەبێت. ژیانی دەرویشانە و شک که لایەنی عیبادەتکاری و ریازەتی فیکری بەسەرا زālە، بە زیانی ئادەمیزادان دەشکێتەو کێشە و دەرە کۆمەڵایەتیەکان دەرمان ناکات. خالیکی دیکە که رەخنەیان لێگرتوو ئەمەیه که ئەو (تۆلستۆی) کارو کۆشش، زانست و جیهانبینی ئادەمیزادی لە رووداوەکانی جیهان و پێشەتە چاک و خەراپەکاندا بەکاریگەر نەزانیو و هەولیداو جەبریەت بەسەر ئختیاردا پەسند بدات و خەڵکی قەدەریانە گۆش بکات و بۆ مل دان بە هەر رووداویکیان ئامادە بکات. ئەو گیانی (بەرگری نیگەتەیف) و مقاومەت نەکردن لە هەنبەر خراپەکاندا، ئەوێ که پاشان گاندی پێشەوای مەزنی هند ناوی نا (لاعونف) که لە زۆر بەرهەمی ویدا رەنگی داووتەو و هەیه، یادگاری قۆناغی بێدەسەلاتیه لە هەنبەر حکومەتە ستەمکاری و زۆرداریەکاندا، لەگەڵ گەلیک لە پرنسپیه بەشەریەکانی ئەمرۆدا تێک ناکاتەو و تەنانەت لەگەڵ ئەوێدا که خۆی گوتووێتی که هەمیشە سەرکەوتن بۆ جەماوهری خەڵکە، تێک ناکاتەو و ناسازی.

تەنانەت گوتووینە تۆلستۆی که خۆی بەم رێگا خزو پڕپێچ و دەورانەدا کردوو، بە خۆیشی خزیو و بە ئاموچیاڕی زۆر کۆنی سەلبی رێگە لە

پیشفه چوونی ئاده میزادان به ره و جیهائیکی باشتتر گرتووه و ته نانه ت له
ئاموچیاریه کانی بودا نزیك بوو ته وه .

ژماره یه کی دیکه له ره خنه گران ره شبینی ئه ویان که له لایه که وه له
شوبنها وه رو له لایه کی تره وه له بایرون نزیك ده بیته وه، به ناسازگار
نه زانیوه . له کو تایی ژیانیدا که خه لکی هاندا وه هه رچیه کیان گه ره که له
نیو جه ماوه ری خه لکیدا منه ی بکه ن هه مدیس زیده روئی کردو وه ده سه لاتی
په یف و کاریگه ری بلیمه تی زانایان و پیشه نگاهی زانست و هونه ری پشتگوئ
خستو وه . ئه گه ره له زه مانی ئه ودا حکومه ت و ده ولته تانی سته مکارو دادگایانی
زالم که به قازانجی به رژه وه ندییبه نزمه کانی چینی ده سه لاتدارو
ئه رستوکرات کارده که ن وخه لکانیکی زور به دبخت و روژ ره ش ده که ن، ئه مه
مانای وا نیه که حکومه تان و دام و ده زگای به سوود و مه رد و مدو ست و
خزمه تگوزار په یدا نه بن و ئه م نه گبه تی و سته مکاریانه لا نه بن . ئه گه ره
دادگا و دادسی و سوپایی و کاربه ده ستانی ئه م و ئاسایش زوردارو زالم نه بن
هه لبه ته ژیان ی خه لکی باشتتر ده بی، به لام ئه گه ره هه ره له بنی نه بی ت خویا
نیه که ئه م خه لکه ی که ئه و به و جو ره په ی به روژ ره شی و دامو یان بر دبو و
له مه به خته وه رتر بن . به ماوه یه کی زور به ره له تولستوی، جان جاک
رو سوش، بیرو باوه رو هزریکی نزیك له وه ی تولستوی هه بو و که ته نانه ت له
شور شه کانی شدا ده ورو کاریگه ری خوی هه بو و، به لام ئه و شور شانه نه شیان
بناغه ی ئه م ژیا نه کو مه لایه تی هه لته کی ن، و تاقه ریگه ی جوتیارو
خوشگوزه رانی ئاده میزاد بو و به مه ی که ئه م دام و ده زگایانه هه بن، به لام به
ژیانی خه لکی نه بن .

هه لبه ته گو مانی تیا نیه که ئه و پیا وه ته ماعکاره چا وچنو که زالمه ی که
مال و سهروه ت و سامانی ئیمه ی به کوشتار و تالان زهوت کردو وه بو و نه وه ریکی
بیژه وه ری ناشیری نی به ده عه مه لی ناپه سنده . به لام ناتوانی نکولی له وه ش
بکری که ئه و پیا وه چله کی ش و ریا زه تکی شه ی که گو شه ی بیکاری گرتو وه به
هه مان ئه ندازه ی ئه و ناپه سند نه بی ت . هه لبه ته زندو و ده بی بمینی و ده بی
بژی و ژیا ن کاری ده وئ و کار زندو و ده یلی ته وه . ئه گه ره خه لکانی دی کاری
ناشیرین و دزیو بکه ن ئه مه نی شان ه ی ئه و نه یه که ه یچ که سیك کار نه کات،

پېښو ته کارى خراپ له جيهاندا نه هیلړئ و بناغه و پایه ی ژيان له سهر کارى
باش رږبښئ. هه ق به و زانایانه یه که تهنیا کارى باشيان به مهرجى ژيان
داناوه، نهک له بهر نه گهرى دهر دو رهنج خه لککې مل بو څوکوژى بدات.

ئو که سانه ی که هم ره خانه یان له هندی له بهر هه مه کانی تۆلستوى
گرتووه گوتوویانه که هه موو جیلوه و دلگيرییه کی ژيان له پېشقه چوون و
تهره قى دایه. دامو ده زگایه ک باش و جوانه که تهره قى و پېشکه وتن ئاسان و
ئاماده بکات. نه گهر که سېک بخوازی هه موو ئاموچیاریه کانی ئو به کار
بېښئ، ئو ئازادیه ی نابې که پېښو ته له وارى پېشکه وتن هه ی بې، وه کو
چون ژيانى هونه ریی خودی تۆلستوى ش سهرمه شق و نمونه یه کی هم
ئازادیه بووه له هه نبر پېشکه وتن و، تهره قى و بهرزی جيهان له هه موو
شتیک پتر پېښو ته به زانسته و نکولې کردن له زانسته و فهراموش کردنى
بېگومان به زیانى ئاده میزادان ده شکیته وه.

ئهمه جگه له وه ی تۆلستوى به څو کاتې نامه یه کی بو یه کی له دۆستانى
څو نووسیوه به ئاشکرا دژى ئو کومه له یه بووه که له و روژگار هدا له
رووسیا هه بووه و (بویه لیودى) یان پې ده گوتن و ژماره یان یه کجار زور بووه و
پشتیان کردووه ته ژيان و کاروکو شش، و به ئاشکرا گوتوویه ته که
ئاموچیاریه کانی ئو وان به زیان به خش ده زانئ. له نیو ئو گروپ و
کومه لانه دا که له رووسیادا هه بوونه و له بیروبوچوونى کومه لایه تیدا
زیده رویمان کردووه، تۆلستوى زیاتر به لای کومه له ی (دوخو بورتسى) واته
(تاقیکارانى هزر) و کومه له یه کی دی دا به ناوی (مولوکان) مایل بووه و، هم
کومه له یه ش (مولوکان) وه کو تۆلستوى پې و ابووه که حه قیقه ته ئاینى
مه سیحی که شف کردووه و ئوانى تر هه موو هه لهن. بویه نه ده چوونه ژیربارى
خرمه ته سوپایى و دانى باج و په پره وى کردنى هندی یاساو ده ستوران
ته نانه ت وا باوه که به یه کی له شوینکه وتووانى هم ریازیه یان گوتووه:
"هه واله ی سبیریاتان ده کهن، شوینکى یه جگار خراپه، سه گیش ناتوانى
له وئ هه لکات". په رسقى داوه ته وه: "خو خوا له وئ هه یه!".

ويپړای ههموو ئهمهش ناتوانرئ نكولئ لهوه بكرئت كه لهو روژگار هرهشې
بيډادى حوكمرانى دكتاتورپانهى تزاران دا، دهسلات و كاريگهريئ تولستوى
له بيدار كړنهوهى خهلكيدا زور بووه.

ههولئ بهردهوامى ئهو له دژايهتې كړدنې ئهو دهزگا سهركوتهكاره دا،
بيگومان يهكيك بووه له فاكتهره ههره گرینگهكانى راپهپړينى جهماوهري
خهلك. تولستوى نزيكهى چل سال لهم پيناوه دا ئهوپهپرى خهباتى كړدووهو
بههرههمه نهمرهكانى بوون به يهكيك له كاريگهترين فاكتهرهكانى بيدارىو
هوشياربوونهوهى خهلكى ئهو روژگار ه.

يهكيك له تابلو بهنيوبانگهكانى (رپين)ى شيوهكارى ناودارى رووسى
وينهيهكى تولستوييه كه له ياسنايا پاليا نادا، له كيلگهيه كدا ئهسپيكي
سپى كه هوه جاريكيان لئ بهستووه، داژوئو له دواوه ئهسپيكي ديكه كه
چانيكيان لئ بهستووه، به دوى خويدا راده كيشيت. نيوكوتيكى كه وهى
يه خهوازى له بهر كړدووهو كاسكيتيكى سپى له سهر ناوهو پوتيكى دريژى له
بيدايه، ههلبهته ئهم تابلويه باشتري ناسنامهى كارى ئهو كه زهوى ولاتى
خوى دهكيلئو ناهه مواريه كان تهخت و ههموار دهكات. ههلبهته مهبهستى
رپين ئهمه بووه كه ئهگهر زهوى كيلدراو ناهه مواريه كان تهخت كرا، توو
دهدرئو ئاو دهرئو چه كهره دهكاتو دهرؤيتو گول دهكاتو بهر دهكات، وهكو
ئهمه رووي داو بوو.*

*- برپوانه: ميژووى ئهدهبياتى رووسى، سهعيد نهفيسى. و: هممه كهريم
عارف. خانهى وهرگيران، چاپى يهكه م، ۲۰۱۰

پاژى يهكه م

چەند چىرۆكىك بۆ نۆلاوان

۱ - خوا ئاگاداره بەلام بە سەبرە

بازرگانىكى گەنج بە نىۋى ئىقان ئاكسىنوف لە شارى قلادىمىريا دەريا. دوو
دووكان و خانوويەكى ھەبوو.

ئاكسىنوف ، پىياۋىكى پووخۇش، قىز لوولى ، قىز زەرد بوو. قىسە شىرىن و دەنگ
خۇشبوو. لە گەنجىدا مەي خۆر بوو . ئەگەر زىادە خۆرى بىكردايە ، لە كافە و

باره‌که‌دا ده‌یکرد به هه‌را و فه‌رته‌نه و ئاژاوه. به‌لام دواى ژنه‌يان خوارده‌وى ته‌رککرد. مه‌گه‌ر جارجاره ده‌مىكى ته‌ر بکردايه.

هاوينىک، که خوى ئاماده ده‌کرد بو بازارى نيزنى پروات، که خواحافيزى له هوسه‌ره‌که‌ى کرد، پى گوت: " ئيقان ديميتريچ ئه‌مرو سهر مه‌که، دويشه‌و خه‌ونىكى ناخوشم پيوه بينيت!".

ئاکسينوف، پىکه‌نى وگوتى: " وا دياره ترسى ئه‌وه‌ت هه‌يه ئه‌گه‌ر بگه‌مه ئه‌وى، له باده نوشيدا زياده‌روى بکه‌م".

هاوسه‌ره‌که‌ى به‌رسقى دايه‌وه: " نازانم له چى ده‌ترسم، ته‌نيا ئه‌وه ده‌زانم که خه‌وىكى ناخوشم پيوه بينيت. له خه‌وما که له شار گه‌رايته‌وه وکلاوه‌که‌ت له سهرت داکه‌نى قزت پاک سپى بووبوو".

ئاکسينوف پىکه‌نى وگوتى: " ئه‌مه نيشانه و نوقلانه‌يه‌كى باشه. ده‌بينى چو‌ن هه‌موو کاله‌که‌م له بازارا ده‌فروشم و به سه‌لامه‌تى ده‌گه‌رپيمه‌وه و ديارى و سه‌وقاتيش بو تو دىنمه‌وه".

به‌وجوره خواحافيزى له خيزانه‌که‌ى کرد. سوارى گاليسکه بوو وروى. له نيوه‌ى ريگا تووشى يه‌کى له بازارگانه ئاشناکانى خوى بوو. شه‌وى هه‌ردووکیان پىکه‌وه له خانىکدا لاياندا. دواى ئه‌وه‌ى چايه‌کیان خوارده‌وه، چوون بو ژووره‌وه تا بنوون.

ئاکسينوف که‌سىكى زوو راب بوو. ده‌يوست به‌يانى به‌فنى به‌رله‌وه‌ى هه‌وا گه‌رم بى، بکه‌ويته‌رئ. بو‌يه به‌يانى سه‌حه‌رى هه‌ستا، به‌ عه‌ره‌بانچيه‌که‌ى گوت گاليسکه‌که ئاماده‌بکات و ئه‌سپه‌کانى لى ببه‌ستى.

پاشان، چوو بو لای خاوه‌ن خانه‌که، که له کوخته‌يه‌كى پشت خانه‌که‌وه ده‌ژيا، کرىکه‌ى دايه و که‌وته‌رئ.

پاش ئه‌وه‌ى نزیکه‌ى چل کيلومه‌ترىکى برى، وه‌ستا تا ئه‌سپه‌کانى ئاليک بدات. له راپه‌وى خانه‌که‌دا که‌مىک ئيسراحه‌تى کرد وخوى به‌هوله‌که‌دا کرد. داواى کرد سه‌ماوه‌رى بو هه‌لکه‌ن و چايه‌كى بو لىنه‌ن. گيتاره‌که‌ى هه‌لگرت و که‌وته ژه‌نين. له ناکاوا گاليسکه‌يه‌كى سى ئه‌سپه له ريگاوه هات

ئەسپەكان زەنگولەيان بە ملەوہ بوو. ئەفسەرێك لەگەڵ دوو سەربازدا، لە گالیسكەكە دابەزی. یارۆی ئەفسەر هات بۆلای ئاكسینوف وپرسیارپێچی كرد كه كێیە؟ لە كوێوہ دێ؟ ئاكسینوف وەلامی پرسیارەكانی دایەوہ و گوتی چایت بۆ داكەم؟ بەلام ئەفسەرەكە درێژەى بە پرسیارەكانی دا و پرسى:

"دوێشەو لە كوێ بووی؟ بە تەنیا بووی یان بازرگانێكى دیکەت لەگەڵدا بوو؟ ئەم بەیانییە ئەو بازرگانەت بینی؟ بۆچی بەو سەحەرییە لە خانەكە وەدەرکەوتی؟"

ئاكسینوف، هۆی ئەم پرسیارانەى نەدەزانى، بەلام هەموو رووداوەكانى لە سیری تا پيازی گیرایەوہ. پرسیارى كرد بۆچی ئەم پرس و جۆیە لەمن دەكەى وەكو ئەوہى دز یان رێگرەم؟ من سەرگەرمى كارى خۆم، پێویست بەوہ ناکا، پرس وجۆم لە گەڵدا بكریت.

ئەفسەرەكە، سەربازەكانى بانگكرد وگوتى: "من ئەفسەرى پۆلیسى ئەم دەقەرەم، بۆیە پرس وجۆت لە گەڵدا دەكەم، چونكە دوێشەو بازرگانە هاوسەفەرەكەت كوژراوہ و سەریان بریوہ، دەبێ شتەكانت بپشكنین".

خوێان بە خانەكەدا كرد، سەربازەكان بار وبنەكەى ئاكسینوفیان كردەوہ وپشكنیان، ئەفسەرەكە لە ناكاو لە كیسەيەكدا كێردیكى دۆزییەوہ. هاواریكرد: "ئەم كێردە هی كێیە؟"

ئاكسینوف، سەیری كرد كێردیكى خوێناوى لە كیسەكەى ئەو دەرھیناوە، ترسا.

"ئەمكێردە بۆ خوێناوییە؟"

ئاكسینوف، دەیویست وەلام بداتەوہ. بەلام زمانى چوو بووہ كلیلە. بە دەمەلالكى گوتى: "نازانم هی من نییە".

ئەفسەرەكە گوتى: "ئەم بەیانییە جەستەى سەربەرداوى یارۆی بازرگانیان لەناو جیگاكەى دۆزیوہتەوہ. تۆ تاقە كەسیكى كە گومانى ئەم كارەت لێبكری، چونكە دەرگای ژوورەكە لە ناوہوہ قفل بووہ وكەس لە ژوورەوہ نەبووہ. ئەم كێردە بە خوێنەش لە ناو شتەكانى تۆدا دۆزراوہتەوہ. بە سەر و

سيما و پهفتارتدا دياره كه ئهم تاوانه كارى تو بووه! پيم بيژه بوچى ئهم
كابرايهت كوشتووه؟ چه ندت پاره وپول ليدزيوه؟

ئاكسينوف، سويندى خوارد كه شتى واى نه كړدووه. دواى ئه وهى پيكه وه
چاين خواردووه ته وه ، ئيدى كابرآى بازرگانى نه ديتووه ، جگه له هه شت
هه زار پوښلى خوئ هيچ پاره يه كى ترى پي نيه. كيږده كه ش هى ئه و نيه.
به لام دهنكى دلير و پته و نه بوو، پهنكى زهره هه لگه رابوو. له ترسا ده له رزى،
وه كو ئه وهى ئه و تاوانبار بى.

ئفسه ره كه، ئهمرى به سه ربازه كان كړد ئاكسينوف بگرن وسوارى
گاليسكه كهى بكهن. لاقيان به ست وخستiane بنه بانى گاليسكه كه وه. هيماى
خاچى كيشا وده ستى به گريه وزارى كړد. ده ستيان به سهر پاره وكهل و
په له كانيا گرت. ئيدى له زيندانى نزيك ترين شاريان تووند كړد. له
فلاديميردا، تاقيبي خو و خده و هه لسووكه وتيان كړد. بازرگانان و خه لكانى
شار گوتيان: " له گه نجيا كابرآيه كى مه يگوسار و به ره لا بوو، به لام ئيستا
بياويكى باشه. " ئه وسا دادگايى كرا. به وه تاوانبار كرا كه بازرگانى كى
خه لكى ريزانى كوشتووه و بيست هه زار پوښلى لى دزيوه.

ژنه كهى، كه تووشى پوژ پهنى خوئ بوو بوو نه يده زانى چييكات. مندا له كانى
هه موو بچووك بوون ، يه كيكيان شيره خوړه و به رمه مكه بوو. مندا له كانى
هه لگرت، چو بو ئه و شارهى كه ميږده كهى له ويښده ر حه پس بوو. هه وه لچار
پيگه يان نه دا ميږده كهى بدنيئ. به لام دواى لالانه وه و پارانه وه يه كى زور،
پيگه يان دا. ژنه يان بو لاي ميږده كهى برد. كه شو وه كهى به جلكى زيندانه وه
ويئ له زنجيراو له نيئ تاوانباران و دزاند بىنى له خو چوو. دواى ماوه يه كى
زور وه خو هاته وه. ئه و جا ده ستى مندا له كانى گرت و له لاي ميږده كهى
پوښشت. هه والى ماله وهى پيگه ياند و ئه و جا پرسى يارى ليكرد بو واى به سهر
هاتووه. پياوه هه موو شتيكى بو گيږا يه وه. ئه و جا ژنه پرسى: " ئيستا
ته گيرمان چيه و ده بى چ بكهين ؟ "

- ده بى عهرز و حاليك به تزار بده ين كه پيگى له تياچوونى كه سيكى
بيگوناح و تاوان بگريئ.

ژنه که ی گوتی: عهریزه ی بۆ تزار قږیکردووه، به لّام قه بوولی نه کردووه.

ئاکسینوف، هیچ وه لّامیکي نه دایه وه. سهری له بهر خو نا.

ههنگی هاوسه ره که ی گوتی: " به خوږایی خه وم به سپی بوونی قژته وه نه بیني، بیرت دئ؟ نه ده بوو ئه و سه فهره شوومه بکه ی. " قامکه کانی کرد به قژه که یدا و گوتی: " قانیه، ئازیزه که م به هاوسه ره که ی خۆت بلّی، تو ئه و کابرایه ت کوشه ت؟ "

ئاکسینوف گوتی: " توّش لیم به گومانی؟ " ههنگی روخساری له نیو ههر دوو دهستی ناو دهستی به گریان کرد. ئه وسا سه ربازیک هات وگوتی کاتی دیدار ته واو بوو. ئاکسینوف بۆ دواچار خواحافیزی له ژن و منداله کانی کرد.

کاتی ئه وان پوښتن. ئاکسینوف هه موو قسه کانی وه بیر خوی هیڤایه وه. بیری کهوته وه که ته نانه ت هاوسه ره که شی له و به گومانه. له دلّی خویدا گوتی: " ته نیا خودا ئاگای له هه موو شتی که و ده بی په نا ببریت ته بهر ئه و که به دادمانا بگات. "

ئیدی عهرزو حالی نه نووسی و داوای شه فاعه تی نه کرد. ئومیدی به کهس نه ما. کهوته نوێژ ونزا بۆ خودا و ته واو...

ئاکسینوف، حوکمی شه لّاخ وبیگاری درا، ناچار ملی بۆ بیگاره زیندان دا. وهختایه ک جی زامی شه لّاخه کان سارپژ بووه وه، ده گه لّ حوکمدراوانی دیکه دا ره هه نه ی سیبیریا کرا. ئیدی بیست وشه ش دانه سال به مه حکوومی و چه پسی له سیبیریا مایه وه. قژه که ی وه کو به فر سپی بوو. ردینی درپژ و بۆز بوو. خه نده له لیوانی توّرا، پشتی چه ماوه، هه نگاوه کانی سست بوون. که م دوو بوو، قهت پینه ده که نی، هه میشه هه ر نوێژ و نزای ده کرد.

ئاکسینوف، له زینداند، فیّری پینه دوّزی بوو، ده رامه تیکی که می په یدا کرد، کتیبی " ژینامه ی پیاو چاکانی " کړی. تا پوژ بوایه و دنیا پوناک بوایه ئه م کتیبه ی ده خوینده وه. پوژانی یه کشه ممه، له کلّیسای زیندانه که دا، په یامی چه وار ییه کانی ده خویندو جار جار ییش تا دهنگی باش بوو ستایشی ئایینی ده خویند.

ئاكسىنوف، چونكى كەسكى بۆيە بوو، سەرپەرشتىيارانى زىندانەكە خوشيان دەويست. زىندانىيەكانى دى رېزىيان دەگرت. ھەركاتى داوايەكان لە بەرپرسانى زىندان ھەبوايە ئاكسىنوفيان بە نوینەرايەتى خو بو لای دەنارد. ئەگەر لە نۆو زىندانىيەكاندا ئاكوکىيەك پەيدا بوايە، بو چارەسەرى ئاكوکىيەكەيان دەھاتن بو نك ئاكسىنوف تا ئاوبزىيان لە نۆوانا بکات.

ھىچ ھەوالىكى لە مال و منداڵەكانى نەبوو. تەنانەت نەيدەزانى ئايا ژن و منداڵەكانى ھىشتا ماون يان نا . رۆژىك گروپىك مەھكوومى تازەيان بو زىندان ھىنا. عەسر، زىندانىيە كۆنەكان لە دەورىان خپ بوونەو و لىيان پرسىن خەلكى كام شار و گوندن و بۆچى ولە سەر چى زىندانى كراون؟ ئاكسىنوفىش، لە جەم تازە زىندانىيەكان، بە خەمىنى رۆنىشتبوو، و گووى لە قسە و باسەكان دەگرت.

يەكەك لە مەھكوومە تازەكان كە كابرايەكى تىكسمراوى بالابەرزى شەست سالە بوو و تەنكە پىشىكى بەردابووو و ھۆى زىندانى كردنەكەى بو ئەوانى دى دەگىرايەو و گوتى:

" برادەرىنە، ئەسپىك بە خزاكىكەو بەستراوو، من ئەسپەم كردهو و برەم. ئىدى گىرام و بە دزى تۆمەتبار كرام، ھەرچەند گوتەم، ئەو ئەسپەم بۆيە برد تا زوو بگەمە مالەو و ئىدى بەرەللاى بكەم، كەس باوهرى نەكرد و نەكرد. سەربارى ئەمەش خاوەن خزاكەكە دوست و ئاشنام بوو. بۆيە ھىچ گوناحىكم نەكردوو، فايەدى نەبوو، گوتيان: " نەخىر، ئەسپەكەت دزىبوو. " بەلام نەيانتوانى بىسەلمىن لە كوئ و چۆنم دزىبوو. ھەلبەتە من جارى لە جاران خەتايەكى گەورەم كردبوو، ھەق بوو زۆر زوتر بو ئىرهەيان ھىنابوومايە. بەلام ئەو جارە كەس پىي نەزانىم. كەچى ھەنووكە بى سووچ و گوناح، بى ھىچ بەلگەيەك بو ئىرهەيان ھىناوم. ھەلبەتە پىشتريش بو سىبرىيان ھىنابووم، بەلام زۆر نەمامەو. "

يەكەك لە زندانىيەكان لىي پرسى: خەلكى كوئى؟

- خەلكى فلادىمىرم، خانەوادەكەم لەو شارەن. نۆوم مەكارە، بەلام بە سىمىونىچ بانگم دەكەن.

ئاكسىنوف سەرى ھەلپرى وگوتى: " سىميونيچ، ئايا ھىچ ھەۋالېكت لە خانەۋادەو مالباتى ئاكسىنوفى بازىرگانهكەى خەلكى فلادىمىرەۋە ھەيە؟ ھېشتا لە ژيانا ماون؟ "

- ھەلپەتە بۇ ناسىن دەياناسم، خانەۋادەى ئاكسىنوف ۋەزە وھالېان باشە، دەۋلەمەندىن، بەلام بابەكەيان ۋەكو ئىمە تاۋانبارە ولە سىبىريايە! ئەدى تۆ باپىرە بۆچى رېت كەۋتوۋەتە ئىرە؟

ئاكسىنوف، نەيدەۋىست باسى پوژ رەشى خۆى بگىرپىتەۋە. ئاھىكى ھەلگىشا وگوتى: " من لە سەر گوناحەكانم بىست و شەش سالە لىرەم. "

مەكار سىميونيچ پرسى: " چ گوناحىك؟ "

ئاكسىنوف بەرسقى دايەۋە: " ديارە، دەبى شايەنى ئەمە بووبم "

لەۋە زىاترى نەگوت. بەلام ھاۋرپىكانى، باسى رەۋش وھال وھىكايەتەكەى ئاكسىنوفيان بۇ تازە زىندانىيەكان گىراپايەۋە وگوتيان كە چۆن كەسىك بازىرگانىكى كۈشتوۋە وكىردە خويىناۋىيەكەى خستوۋەتە ناو كەل وپەلەكانى ئاكسىنوفەۋەو بى سوۋچ وگوناح ئاكسىنوفيان مەھكۇوم كىردىبوو. مەكار سىميونيچ، كە بە مەسەلەكەى زانى، تەمەشايەكى ئاكسىنوفى كىرد و بە دەست كىشاي بە پانى خۇيدا وگوتى: " سەيرە. بەپاستى سەيرە. بەلام باپىرە بۆچى وا تىك شكاۋى؟ "

ئەۋانى دى لە مەكارىيان پرسى بۆچى بەۋجۆرە ھەپەساۋە؟ پىشتىر ئاكسىنوفى لە كۆى دىتوۋە؟ لى مەكار ھىچ ۋەلامىكى نەدايەۋە. تەنیا ئەۋەندەى گوت: " كورپىنە، بە پاستى سەيرە كە من لىرە پروبەپروۋى ئاكسىنوف بىمەۋە. "

ئەم قسەيە كىردىيە كارىك ئەكسىنوف لە دلى خۇيدا بىرسىت، ناكە ئەم پياۋە بزانىت كى كابرەى بازىرگانى كۈشتوۋە. ئەۋجا گوتى: " سىميونيچ، پىدەچى ئاگات لەم بەسەر ھاتە ھەبىت؟ لەۋەيە پىشتىر منت لە شوينىك بىنى بى؟ "

- چۆن ئاگام لى نىيە. قسە بىكەۋىتە زاران، دەيلىنەۋە ھەزاران. ئەۋ بويەرە زۆر كۆنە، لە بىرم چوۋەتەۋە.

ئاكسينوف پرسى: "باشە بىستوتە كى ئۇو بازىرگانەى كوشتووه؟"

مەكار سىمىونيچ پىكەنى وگوتى: "بىگومان، بكوژەكەى ئۇو كەسەىە كە كىردە خويناوئىيەكەيان لەنىو كەل و پەلەكانىا دۆزىووتەووه. ئەگەر كەسىكى دىكەش كوشتبىتى، نەت بىستووه: "دز ئۇو كەسەىە كە دەگىرىت. "چۆن دەشىت كىردەكە بخرىتە ئۇو بوخچەىەووه كە لە ژىر سەرى خوتا بووه؟ بىگومان خەبەرت دەبووهووه."

ئاكسينوف، ھەركە گوئى لەو قسانە بوو، ئىدى دلنباوو كە بكوژى بازىرگانەكە، ئەم پىاووئىيە. ھەستا و لەوئىندەر پۆئى. بە درىژاىى ئۇو شەووه خەو نەچووه چاوى. حالئىكى زۆر خراپى ھەبوو. جوړەھا دىمەنى بە مىشك وخەيالدا ھات. لەوانە دىمەنى خواحافىزى لە ھاوسەرەكەى، ئۇو پۆژەى وەبىرھاتەووه كە لىپرېابوو سەفەرى نىژنى بكات. دەتگوت ئىستايە. سەر وسىما وقسەكردن وخەندەى ژنەكەى دىناو بەرچاوى خۆى. مندالە بچووكەكانى دەبىنى. يەككىيان پالتۆىەكى بە شانەووه بوو. ئەوئىترىان بە باوھشى داىكىيەووه بوو. ئەوسا خۆى وەكو ئۇو كاتە ھاتەووه بەرچاو. گەنج، پرووخۆش و دەم بە پىكەنىن وخەنۆل. بىرى ھاتەووه چۆن لە پارەو وھەىوانى خانەكەدا، كە لەوئىدا دەستگىرىيان كرد، انىشتبوو وگىتارى لىدەدا. چەند بىخەم و خەيال بوو. ئۇو شوئىنەى كە لەوئى شەلاخكارىان كرد ھىناىەووه بەرچاوى خۆى، كابراى مىر غەزەب وئەو خەلكەى بە دىارىيەووه وەستا بوون، لە زەىنى خۆدا بەرجەستە كردن. كۆت وزنجىرەكان، كاروانى حوكمدراوان، بىست و شەش سالى ھەپس و پىرى زووپرەس، ئۇو دىمەن و خەيالانە بەجوړى خەمبارى كرد كە دەىوئىست خۆى بكوژىت.

ئاكسينوف، لە دلئى خۆئىدا گوتى، ھەموو ئۇو كارەساتانە لە ناوچەوانى ئەم كابرا ھىچ و پوچ و بەد خووهووه بوو. رقىكى واى لە مەكار سىمىونيچ ھەلگرت، ھەزىدەكرد، ئەگەر بە لە ناوچوونى خوئىشى بووه، تۆلەى لىبكاتەووه. بە درىژاىى شەو ھەر نوئىژ و نزاى كرد، بەلام سوكنايى نەھات ونەھات. بۆ پۆژى دواىى لە مەكار سىمىونيچ نزىك نەبووهووه، تەنانەت تەمەشاشى نەكرد. دوو ھەفتەىەك بەم جوړە تىپەرى. شەوان خەوى لىنەدەكەوت. نائومئىدى بە جوړى سەر و دلئى گرتبووكە نەىدەزانى چ بكات.

شه‌وېک له زیندانه‌که‌دا رږی ده‌کرد، دیتی له ژیر یه‌کېک له‌و سه‌کوږانه‌وه، که زیندانیی‌ه‌کان له سه‌ری ده‌نووستن، خول ده‌رژئ. هه‌لوږسته‌یه‌کی کرد تا بزانی ئەم خول له کوږنده‌ره‌وه دیومه‌سه‌له چیه. له ناکاوا سیمونیچ له ژیر سه‌کوږیه‌که‌وه هاته ده‌ره‌وه. که ئاسکینوفی بینی ترسا. ئاکسینوف، ویستی بیئ‌وه‌ی ته‌مه‌شای بکات، به‌لایا ره‌ت بی وېروات. لی مه‌کار ده‌ستی گرت وگوتی: له ژیر دیواره‌که‌وه کونیکی هه‌لکوږیوه و خولی کونه‌که ده‌کاته چه‌کمه‌کانی خوږیه‌وه وه‌ره که زیندانیی‌ه‌کانیان بو بیگار برده ده‌ری خول‌که‌له ده‌ریپرا ده‌ریژئ، و له سه‌ری رږی:

" پیره‌میرد ئە‌گه‌ر ده‌می خوت بگری و قسه نه‌که‌ی توش له گه‌ل خوما ده‌ریاز ده‌که‌م. ئە‌گه‌ر خه‌به‌رم لییده‌ی له ژیر شه‌لاقدا ده‌مکوژن به‌لام دلنیا به به‌رله‌وه‌ی بمکوژن، ده‌تکوم. "

ئاکسینوف، له هه‌ژمه‌تاندا ده‌له‌رزی، به رقه‌وه روانیه دژمنه‌که‌ی. ئە‌وسا ده‌ستی له ده‌ستی راپسکاند و دوور که‌وته‌وه وگوتی: " من هه‌زم له هه‌لاتن نییه و پږیست به‌وه ناکات بمکوژی، زور ده‌می‌که منت کوشته‌وه. به‌لام سه‌بارت به‌وه‌ی خه‌به‌رت لی بده‌م ، ئە‌وه په‌یوه‌ندی به توه نییه، خه‌به‌رت لی‌ده‌ده‌م یان نا، ئە‌مه وه‌ستاوته سه‌ر خواست و مه‌شیه‌تی خوا. "

رږی دوايي، که زیندانیی‌ه‌کانیان بو بیگار ده‌برد، سه‌یریان کرد، خول له چه‌کمه‌ی یه‌کېک له زیندانیی‌ه‌کان ده‌رژئ. زیندانه‌که‌یان پشکنی، کونه‌که‌یان دوزییه‌وه. سه‌روکی زیندان هات. یه‌ک به یه‌کی زیندانیی‌ه‌کانی پشکنی تا بزانی کئ ئەم کونه‌ی هه‌لکه‌ندوه. هه‌مووان نکولیان کرد. ئە‌وانه‌ی ده‌شیان زانی، خه‌به‌ریان له سیمونیچ نه‌دا. چونکه ده‌یانزانی ده‌یگر نه‌ ژیر شه‌لاخ و نیوه مه‌رگی ده‌که‌ن. سه‌ره‌نجام سه‌روکی زیندان رووی کرده ئاکسینوف، که ده‌یزانی راستگوږیه وگوتی:

- پیره‌میرد تو پیاوړی‌کی راست و دروستی. به‌خوا سوږندت ده‌ده‌م پیم بلئ کئ ئە‌وه کونه‌ی هه‌لکه‌ندوه؟

مه‌کار سیمونیچ، بیخه‌م وخه‌یال راوه‌ستابوو و ته‌مه‌شای دیمه‌نه‌که‌ی ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ته‌مه‌شای ئاکسینوفیشی نه‌ده‌کرد. ده‌ست و لیوانی ئاکسینوف

دهلهرزین. تا ماوهیهک نهیتوانی لیو بیزوینی. له فکران را چوو: "بوچی دهبی رازی کهسیک وهشیرم که ژیانی ویران کردم. با سزای ئه و بهلایه وهرگری که بهسهر منیا هیئا. بهلام ئهگهر خه بهری لییده م لهگینه له ژیر شهلاخدا بمریت. خو له وهشه گومانه کهشم له جیی خویدا نهبی. باشه ئهگهر من ئهم کاره بکه م چ خیریکی بو من تیا ده بییت، چ قازانجیک ده کهم؟"

سهروکی زیندان، پرسیاره کهی دووباره کرده وه:

- پیره میړ، راستمان پی بللی کی دیواره کهی هه لکولیوه؟

ئاکسینوف، ته مه شایه کی "مه کار سیمیونیچ" ی کرد و گوتی

"جه نابی ره بیس ناتوانم هیچ بلیم. ویستی خوا ئه مهیه که هیچ نه لیم. چیت پی باشه، ئه وه م له گهل بکه، ئه وه تا له بهر ده ستندا، ملم له موو باریکتره."

سهروکی زیندان، چه ندی پیداکری کرد فایده ی نه بوو، ئاکسینوف له وه زیاتری نه گوت، ئیدی مه سه له که به و ده فه وه مایه وه.

شه وی ئاکسینوف، له سهر جیگا کهی خو راکشابوو. خهریک بوو خه وی لیده که وت، کهسیک به ئه سپایی و بیدهنگی هات و له سهر ته خته کهی ئه و دانیشته. ئاکسینوف، له تاریکییه که دا ته مه شای کرد، مه کاری ناسییه وه. گوتی: "چیت له من گهره که؟ بوچی بو ئیره هاتووی؟"

مه کار سیمیونیچ، بیدهنگ بوو. ئاکسینوف له جیی خو هه ستا و گوتی: "چیت له من ده وی؟ ههسته برۆ، دهنه بانگی پاسه وانه کان ده کهم!"

مه کار سیمیونیچ، سهری نایه په ناگوئی ئاکسینوف و گوتی: "ئیقان دیمیتريچ، بمبوره."

ئاکسینوف گوتی: "بوچی؟ له چی بتهوورم؟"

- من ئه و که سه م که یاروی بازرگانم کوشت و کیرده که م له نیو که ل و په له کانی تودا شارد ه وه. ئه و شه وه به ته ما بووم توش بکوژم، لی ده نگیک له

دەرپړا هات. خیرا کړدده کهم له کیسه کهی تودا شاردده وو له پهنجه ره کهوه هه لاتم.

ئاکسینوف، بیده نگ بوو. نهیده زانی چ بللی. مه کارسیمونیچ له قهراخ تهخته خه وه که دابه زی، له سهر ئهرزه که به چوکا هات وگوتی: "ئیقان دیمیتريچ بمبوره. مه عز بو ره زای خوا بمبه خشه. من دان به وده دا دهنم که من بکوژی بازرگانه کهم تا تو ئازاد بکهن و به گه پړیته وه بو لای مال و منداله کانت."

ئاکسینوف گوتی: "قسه کردن بو تو ئاسانه، هیچی تی ناچی، به لام من بیست و شش ساله باجی تو ددهم. ئیستا، تازه بو کوئ برؤم؟ هاوسه ره کهم مردووه. منداله کانم فهراموشیان کردوم. هیچ شوینیک شک نابهم بوی برؤم."

مه کارسیمونیچ هه لنه ستا. سهری به ئهرزه که دا ده کیشا وده پارایه وه: "ئیقان دیمیتريچ بمبوره. ئهو کاته ی خستبوویانمه ژیر شه لاه، ئه وهنده ی ئیستا که تو ده بینم، عه زابم نه ده کیشا... که چی تو به زه بیست به مندا هاته وه و ناوت نه دام. مه عز بو ره زای خودا منی به دبه خت و سیا کرده وه ببوره."

دهستی به گریان کرد. ئاکسینوف که گوئی له گریان ی ئهو بوو، ئه میش دهستی به گریان کرد. ئه و جا گوتی: "خوا بته خشیت! له وهیه من سه د ئه وهنده ی تو گوناخبار بم."

که ئهو قسانه ی کرد، سوکنایی دل ی هات. ئیدی ئاره زووی چوونه وه بو مال بو لای مندالان، له هزر و بیری دهرچوو. نهیده ویست له زیندان ئازاد ببی، هه موو ئاره زوویه کی هاته سهر ئه وه ی به زووترین کات پوژی ته و او ببیت.

ویپرای ئهو قسانه ی ئاکسینوف، مه کارسیمونیچ دانی به تاوانه که ی خویدا نا. به لام کاتی ئه مری ئازادی ئاکسینوف هات، ده می بوو بالنده ی پوچی له قه فزه ی جهسته ی ئازاد بوو بوو.

۲ - يەخسىرى قەفقاز

ئەفسەرىك ھەبوو بە نىۋى جىلىن كە لە ولاتى قەفقازدا خزمەتى عەسكەرى خۇى دەکرد. پۇژىك لە زىدى خۇيەو ھە نامەيەكى بۇ ھات. نامەكە لە دايكىيەو ھەبوو. لە نامەكەدا نووسىيوى: "من پير بووم، ھەزم دەكەم بەرلە مردن جارەكى دى رۇلە ئازىزەكەم بدىنم. جا وەرەو ھە تا خودا ھافىزىم لىبكەيت وپاشان بە خاكەم بسپىرەو پاشان ئەگەر مەشپەتى خۇاى لەسەر بوو، بۇ خزمەتى خۇت بگەرپىتەو ھەرەكەتى دوعاى خىرى منت لەگەلدا بى. كىژىكىم بۇ دۇزىويتەو ھە، كىژىكى ئاقلە و مولك و مالىكىشى ھەيە. ئەگەر چوو ھە دلتەو ھە وئەقلىت گرتى ئەوا دەتوانى بىخوازىت و لە ولات وزىدى خۇت بىننيتەو ھە."

جىلىن لە فكران راجوو. دايكى پير وزەمىنگىر بوو بوو. رەنگە دەرەتەكى دىكەى بۇ نەلوئ دايكى بدىنى. وا چاك بوو بروات. خۇ ئەگەر كچەكەش جوان بى بۇچى نەيخوازى؟ مردوو لەو ھە پاكتر ناشورى.

چوو بۆ لای سهرههنگهكهی فهرماندهی. مۆلّهت و مادوونی وهرگرت. خواحافیزی له هاوپیكانی كرد. شهوی بهر له سهفهرهكهی، سهربازهكانی خۆی دهعهوت كرد و له ئاههنگی خواحافیزیدا چوار قهرا به قوډكای بۆ كپین و خۆی بۆ رۆیشتن ئاماده كرد.

لهوسهر و بهندهدا له قهفقاز شهپ و پيكدان بوو. رپگيا وبان نه به شهو و نه به رۆژ ئهمين نه بوو. ئهگهر بابایهكی رپوسی زاتی كردبا له قهلا و مهتهرپزهكهی خۆی چ به پیاده و چ به سواری دوور كهوتباوه ئهوا تاتارهكان یان دهیانكوشت یان به دیلی دهیانگرت و بۆ شاخهكانیان دهبرد. بۆیه قهرار بوو ههموو ههفتهیهك دووجار، كاروان و مهفرهزهیهكی سوپایی لهم قهلاوه بۆ ئهوه قهلا برۆن تا رپیواران به سهلامهتی لیروهه بگهیهننه ئهوی.

دنیا هاوین بوو. بهیانی زوو قافلّهی خهلكهكه لهپهنا قهلایهكه خربوونهوه. سهربازهكانیش هاتن. سهربازهكان پيشكهوتن و ئهوسا ههمووان كهوتنه رپ. جیلین سواری ئهسپيک بوو وعهرهبانیهك كه لهگهلا کاروانهكهدا بوو شتهكانی بۆ ههلاگرتهبوو. دهبوايه نزیکه ی بیست و پینج کیلومهتر رپگه بپرن. جوولّه و لقینی قافلّهكه خاو بوو. سهربازهكان ناو به ناو دهوهستان. یان پيچكه ی یهكیک له عهرهبانهكان دردهچوو. یا ئهسپيک جهنه ی ده به ست ونه ده رپیی. ئهوسا دهبوايه ههمووان بوهستن و چاوهنۆر بکهن.

ههتاو له ناوهندی ئاسمان تیپه رپ وهیشتا نیوه ی رپگهكه یان نه بری بوو. گهرد و خاك گهرم بوو و گهرمی ههتاو له كیشا نه بوو. هیچ پهنا و پاساریك لهو دیار و دهقه رهدا نه بوو. دهو روبه رپ رپگا كه دهشتیكی كاكی به كاكی بوو، نه دارئ نه دهوه نیكی پپوه نه بوو.

جیلین كهوتبووه پيش کاروانهكه وه. ئهوسا دابهزی تا کاروانهركه ی بگاتئ و كهلوپه لهكه ی پپیگات. له ناكاوا وله دواوه دهنگی شه پیوری وهستانی هاته گوئ. کاروانهكه وهستا. له فكران راپچوو، له دلی خویدا گوئی: "باشه وا باشتتر نییه به ته نیا سهفه ربكه م؟ ئه سپه كه م ئه سپيکی باشه. ئه گهر تاتارهكان پهلامارم بدهن، دهتوانم به چوار ناله له دهستیان دهرباز بم. له وهیه ماقوولتر ئه مه بی سه بر و هه دار بگرم!"

له کاتیځا خهريک بوو سی و دووی دلی خوئی دهکرد، ئهفسهريکي دیکه ی سواره ی تفهنگ بهشان، به نیوی کوستیلین، گهییبه ئاستی وگوتی: " جیلین وهره با به تهنیا برۆین، ئهمه وهزعه نییه. من زۆر برسیمه وگهرماکەش له کیشا نییه. کراسهکههم له ئارهقهدا ههڵکشاوه. "

کوستیلین، پیاویکی کهتهی قهلهو بوو. ئارهقه له روخساره سوورهکهی دهتکا. جیلین کهمیک بیری کردهوهو پرسی: "تفهنگهکهت فیشهکی تیا به؟"

- بهلێ پره.

- دهی با برۆین بهلام بهو مهرجهی بهکتر بهجی نههیلین!

ئیدی به پێگا کهدا و بهناو دهشت و بیابانهکه کهوتن. بهدهم دهمهتهقی و ههقهیهقی نهوه، چاویان لهمبهه و له بهری پێگا که بوو. ئهمبهه و ئهوبهریان تا دووری دوور لیوه دیار بوو. بهلام که دهشتهکهیان بری، پێگا که بهرهو دۆلیکی نیوان دوو گرده داگهرا. جیلین گوتی: "وا چاکه بجینه سهه ئهم گرده وتهمهشایهکی دهو روبهه بکهین، دهنه دوور نییه، بیئهوهی بهخو بههسین، تاتارهکان پهلامارمان بدن" بهلام کوستیلین گوتی: "ئهوهی بو جیهه؟ با برۆین."

جیلین قاییل نهبوو وگوتی: "ئهگهر ههزدهکهی تو لی ره بههسته تا من دهچمه سهه ری و تاقییهکی دهو روبهه دهکههم و دهگه پیمهوه."

سهه ری ئهسپهکهی بهرهو هههرازهکه وهرگی را. ئهسپهکهی جیلین ئهسپیکي راوی چاک بوو. له چاو تروکانیځا وهکو ئهوهی بالدار بی جیلینی گهیانده سهه ر گرده که. (به جوانوویی به سهه ر پوبلی کرپیوو وخوئی به خیوی کردبوو) هیشتا نهگهیی بووه تروپکی گرده که، نزیکه ی سی تاتاری بینی ههه ر سهه ر شهقاویک لهمهوه دوور بوون. ههه ر که چاوی بهوان کهوت سهه ری ئهسپهکهی وهرگی راو گهرايهوه. لی تاتارهکانیش ئهویان بینی بوو... به چوار ناله و تفهنگ به دهست دووی کهوتبوون. جیلین ئهسپهکهی به چوار ناله، بهرهو خوار تاودا و لیځدا لیځدا بهه ر مامیزانی دهنه و به دهه م هاوارهوه به کوستیلینی گوت: "تفهنگهکهت سوار بکه."

له دلی خویا به ئهسپهکهی گوت: " ئهی ئهسپه میړه بانه کهم لهم داوهم
رڼگار بکه! سهرسم نه دهی دهنه تیا دهچم. ههرکه دهستم بگاته
تفهنگه که، ئیدی ناتوانن دیلم بکهن."

بهلام کوستیلین، له جیاتی چاوه پوانی جیلین بکات، ههرکه چاوی به
تاتاره کان کهوت، له جیاتی ئه وهی چاوه نوږی جیلین بکات، بهوپه پری خیرایی
به ره و قه لاکه ئهسپه کهی تاو ادا. لیکدا لیکدا، قامچی بهم کهفه ل و به و
کهفه لی ئهسپه که دا ده کیشا. ئهسپه که بالی گرت، له نیو ته پ و توژا، ته نیا
کلکی ده بینرا.

جیلین، ههستی کرد وه زعه که خراپه، تفهنگه که پوی بوو. به ته نیا و به
شمشیریکه وه دهیتوانی چ بکات؟ به تاو به ره و قافلکه و سهر بازه
پاسه وانه کان پوی. بهلام شهش کهس له تاتاره کانیش، به ره و ئه ویندهر به
تاو هاتن تا پیشی لیگر نه وه. ئهسپه کهی باش بوو، بهلام ئهسپی تاتاره کان
له وهی ئه و باستر بوون. پیشیان لیگرته وه. هه ولیدا جله وی ئهسپه کهی
رابکیشت وړیگا کهی بگوریت. بهلام ئهسپه که به جوړی گوری بهستبو وه،
که نه ده گیرایه وه. ړیک به ره و پرووی تاتاره کان پوی. تاتاریکی ردین سووری
بینی که سواری ئهسپیکه که وهی بوو بوو. تفهنگه کهی بهرز کردبو وه
وبه ره و ئه و ده هات، هاواری ده کرد و ددانی گرپ ده کرده وه.

جیلین بیری کرده وه، " من ده زانم ئیوهی نه حله تی چ مالیکن، ئه گهر به
زیندوویه تی بهر دهستان بکهوم ده مخه نه ره شچاله وه و له ژیر شه لاخاندا
دهم پسینن. دلی خوتان خوش مه کهن، به زیندوویه تی ناکه ومه دهستان!"

جیلین، ههرچه نده که ته وه لام نه بوو، لی ئازا و بویر بوو. هه لیکیشایه
شمشیر و به ره و یاروی تاتاری ردین سوور هیرشی برد وله دلی خویدا گوتی:
"یان له ئهسپه کهی بهر ده ده مه وه یان برینداری ده کهم! شمشیر بو پوژیکه
وا نه بی بۆکه ی باشه!"

هیشتا دوو مه تریکه مابوو بگاته کابرای تاتاری، له دواوه ته قه ی لیکرا،
ئهسپه کهی بهر کهوت، تهختی زه وی بوو، لاشه ی ئهسپه که به سهر جیلیندا
کهوت. هه ولیدا ههستیه وه، به لامدوو تاتاری ره زاگرانی بۆگهن خویان به

سەریا دا وکەوتنە بەستەنەوێ هەردوو دەستی لە پشتهوێ. تەکانیکی دا و ئەو جووتە لەسەر پشتهی لادا. بەلام دەم و دەست سی تاتاری دیکە لە ئەسپەکانیان هاتنەخواری. بە قوناغە تەنگ کەوتنە لێدانی سەری، چاوانی کەوتنە ریشکە و پیشکە و بە پشته کەوت و لەخوچوو. ئیدی تاتارییەکان تەنگ و بەرۆکە یەدە کەکانیان لە زینی ئەسپەکانیان کردەوێ و هەر دوو دەستیان لە پشتهوێ، بە شیوەیەکی تاتاریانە تووند بەست. ئەوسا کلاوێ کەیان لە سەر داکەند، پۆتینەکانیان لە پێی داکەند. زۆر بە وردی پشکنیان، جلەکانیان لە بەری دادری، پارەکان و سەعاتە کەیان برد.

جیلین، وەهۆش هاتەوێ. تەمەشای دەوروبەری خۆی و ئەسپەکە ی کرد. بەستە زمانە هەر بەو دەقەوێ لە عاردی کەوتبوو. لاقەکانی بە حەواوێ بوون. بە دەم لەقە فرتیوێ دەیویست هەستی بەلام چوارپەلی نەدەگەیینە عاردەکە. کونیک بووبووێ سەری و خوینیکی رەشی لێوێ دەهاتە دەرێ، ئەرزەکە ی دەوروبەری ئەسپەکە، بە درێژایی نیومەتر هەر خوین بوو.

یەکیک لە تاتارەکان خۆی گەیانە دیار ئەسپەکە. زینەکە ی لێکردەوێ، ئەسپەکە هێشتا هەرلە لەقە فرتی و ئاویلکە دانا بوو. کابرای تاتاری خەنجەرەکە ی دەرھینا و بە ملی ئەسپەکەیدا هینا، قرخە قرخیکی لە گەرۆوی ئەسپەکەوێ دەرھات. پاشان دوا تەکانی داو تۆپی.

یارۆی تاتار، زین وزینپۆشەکە ی هەلگرت. یارۆی تاتاری پدین سوور سواری ئەسپەکە ی بوو. ئەوانی دی جیلینیان نایە تەرکی وی، بو ئەوێ نەکەوێ بە کەمەربەندی یارۆی پدین سوورەوێان بەست. ئەوسا هەموویان بەپەلە بەرەو بەرزاییەکان دوورکەوتنەوێ.

جیلین، بەسەر ئەسپەکەوێ، بەم لاو بەولادا دەخزی ولە دواوێ سەری بە پشتهی یارۆی تاتاری بۆگەندا دەکەوت. جگە لە پشتهی کابرا و ملە ئەستوور و تاشراو و شینەکە ی کابرای تاتار هیچی دیکە ی نەدەبینی. سەری جیلین زامدار بووبوو. خوین بە سەرو چاوانیەوێ و شک بووبووێ. نەدەیتوانی لە سەر زینەکە بجوولێت و نەدەیتوانی خوینە و شکەوێ بووێ کە ی سەر و چاوی بسترێت. هینە بە تووندی بازووەکانیان بەستبوو، ملی هاتبووێ ژان.

هه‌وراز و نشیویکی زۆریان ته‌ی کرد. گه‌یینه‌ی پروباریک، له‌ ئاوه‌که‌یان دا وپه‌رینه‌وه. ئه‌وسا گه‌یینه‌ی پڕیه‌کی سه‌خت که به‌ دۆلکا ده‌رۆیی.

جیلین، ده‌یویست بزانی‌ت کی‌وه‌ی ده‌به‌ن، به‌لام خوینی وشکه‌وه‌ بوو پیلوه‌کانی هینابوونه‌وه‌ یه‌ک. نه‌یده‌توانی ئاو‌پ بداته‌وه‌. خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. له‌ روباریکی دیکه‌ په‌رینه‌وه‌. ئه‌وسا به‌ قه‌د پالێ گردی‌کی په‌قه‌ن و به‌رده‌ل‌اندا سه‌رکه‌وتن. له‌ویدا بوونی دووکه‌ل ده‌هات. سه‌گ وکسۆکان له‌وینده‌ره‌وه‌ ده‌حه‌پین. گه‌یینه‌ یه‌که‌مین گوندی تاتارییه‌کان. تاتارییه‌کان له‌ ئه‌سه‌په‌کانیان دابه‌زین. مندا‌لان هاتن و له‌ ده‌وری جیلین خر بوونه‌وه‌. به‌ده‌م هاوار وه‌ورای شادییه‌وه‌ که‌وتنه‌ به‌ردبارانی. یارۆی تاتار مندا‌له‌کانی دوورخسته‌وه‌. جیلینی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ دابه‌زاند و بانگی پیاوه‌کانی کرد. تاتاریکی گۆنا زه‌ق به‌ ده‌نگییه‌وه‌ هات، ئه‌م کابرایه‌ ته‌نیا کراسی‌کی له‌به‌ر بوو، کراسه‌که‌شی به‌ جو‌ری شر و شه‌پریو بوو هه‌موو سینگ و به‌رۆکی به‌ ده‌ره‌وه‌ بوو. کابرای تاتار ئه‌مری پیکرد. یارۆ پۆیی وکو‌ت وزن‌جیریکی هینا. بریتی بوو له‌ دوو پارچه‌ دار به‌پوو، که‌ سه‌روو ئه‌لقه‌ی ئاسنینیان پپوه به‌سرابوو، قفل و کلیلیان پپوه‌بوو.

ئه‌وسا به‌ دوو قۆلی، هه‌ر دوو بازووی جیلینیان کرده‌وه‌ وکو‌ت وپپوه‌نده‌که‌یان له‌ لاقی به‌ست. ئه‌وجا بو ئاغه‌لیکیان برد، خستیانه‌ ئه‌وینده‌ره‌وه‌وه‌ ده‌رگا‌که‌یان له‌ سه‌ری داخست.

جیلین، که‌وته‌ سه‌ر زب‌لدانی‌ک، له‌ شیاکه‌ و سه‌رگین. ماوه‌یه‌ک به‌ بی جوول‌ه‌ مایه‌وه‌. ئه‌وسا به‌ ناو تاریکییه‌که‌دا که‌وته‌ گه‌ران تا جی‌گایه‌کی نه‌رمی دۆزییه‌وه‌و لی‌ی دانیش‌ت.

(٢)

جیلین، شه‌وئ نه‌خه‌وت. ئه‌و کاتانه‌ی سا‌ل بوو که‌ شه‌و کورت بوو. زۆری پینه‌چوو، پۆشنایی پۆژ له‌ درزی‌کی دیواره‌که‌وه‌ به‌دیاره‌که‌وت. جیلین هه‌ستا، که‌وته‌ پروشان‌دنی درزه‌که‌ تا گه‌وره‌تری بکاته‌وه‌. له‌وپوه‌ پوانییه‌ ده‌ره‌وه‌.

له‌ درزه‌که‌وه‌ پڕی‌گایه‌کی به‌دی کرد که‌ به‌ره‌و داوین وبناری گرده‌که‌ داده‌گه‌را. له‌ سه‌متی راستی پڕی‌گا‌که‌دا کوخته‌یه‌کی تاتاری هه‌بوو، دوو دره‌ختی له‌

نزیکه وه هه بوو. سه گیکێ رهش له ئاستانهی ده رگا که دا وه رکه وتبوو. بزنی که به خۆی و کارژوله که یه وه، به کلک بادان له ناوه ده سوو پرایه وه. ئه وسا ژنیکی گهنجی تاتاری بینی که کراسیکی ده لبی شوپی رهنگینی له بهر بوو، که ئاوه ل کراسه که ی وچه که مه دریشه کانی له ژیرییه وه دیار بوو. پارچه په رۆیییه کی به سهر سه ره وه بوو، مه نجه لیکێ گه وه ی ئاوی نابوو سه ری. دهستی مندالیکێ تاتاری سه رتا شراوی سفرکراوی گرتبوو، کورکه به تۆی یه ک کراس بوو. ژنه هه ولیده دا به لانسێ خۆی راگریت. به ده م ریگا وه، ماسولکه کانی پشتی ده له رینه وه. ژنه که ئاوه که ی برده ژووره وه. زۆری پی نه چوو که تاتاریه ردین سووره که ی دوینی له کوخته که وه ده رکه وت. چاکه تیکێ ئاوریشمی له به ربوو. خه نجه ریکێ مشتوو زیوینی به قه ده وه بوو. جووتی پیلای به بی گۆره وئ له پی کردبوو. کلاویکی رهشی فه رووی نابوو تیلکه ی سه ری. کابرا به ده م باویشکدانه وه له کوخته که ها ته ده ره وه. به قامکان ردینه سووره که ی شانه کرد. ئه و جا هه لوه سته یه کی کرد. ئه مریکی به نوکه ره که ی دا ورۆیی.

هه نگی، دوو گهنج که ئه سپه کانیان بو ئاودان بر دبوو، گه رانه وه. هیشتا ده م و قه پۆزی ئه سپه کان ته ربوون. چه ند مندالکی سه ر تا شراوی بی ده رپی که ته نیا سه رو کراسیکیان له بهر بوو، په یدا بوون، له نزیکێ ئاغه له که کو بوونه وه و ته رکه یه کیان هه لگرت وله درزی دیواره که وه بر دیانه ژووره وه. جیلین هاواری به سه ریاندا کرد. منداله کان، به ده م هه لاتنه وه بلاوه یان لی کرد. که غاریان ده دا لاقه باریک و بچوو که کانیان ده بریقانه وه.

جیلین، زۆری تینوو بوو. گه رووی وشک بوو بوو. له فکران راچوو، خۆزیا ده هاتن و به لای که مه وه ته مه شایه کیان ده کردم. له ناکاوا گوپی له کردنه وه ی قفل وزن جیری ده رگای ئاغه له که بوو. کابرای تاتاری ردین سوور وه ژوورکه وت: کابرایه کی دیکه ی له گه لدا بوو. کابرایه ک بوو له و بچوو کتر بوو، ره شتاله یه کی چا وره شی چا وگه ش، گونا ئال و ردین کورت، پرووخوش وه مه شیه خه نۆل و ده م به پیکه نین بوو. جل و به رگه که ی ته نانه ت له جل و به رگی یاروی ردین سووریش نایابتر بوو. عه بایه کی ئاوریشمی شینباوی په راویژ زی ردۆزی، دابوو به شانیا. خه نجه ریکیمشتوو زیوینی گه وه ی به

قه‌دهوه بوو. جووتی گۆره‌وی له پێدا بوو وجووتی پێلاوی ئەستووری به سه‌ریاندا له‌پێی کردبوو. کلاویکی که‌وله به‌رخ‌ی سپی له‌سه‌ر بوو.

تاتاره‌ ردین سووره‌که هاته ژووره‌وه، پرته‌پرتیکی کرد، پێده‌چوو بێزار و بێتاقه‌ت بێ. شانی دا به لاشیپانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه. یاری به خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌کرد و عه‌ینی گورگ ته‌مه‌شای جیلینی ده‌کرد. تاتاره‌که‌ی دی، چالاک و چه‌له‌نگ، ده‌تگوت سپرینگی له ژێر پێیاندايه، یه‌که‌راست بۆلای جیلین هات. له‌به‌رده‌میا هه‌لتروشکا. ده‌ستی نایه سه‌ر شانی. به په‌له و به زمانی تاییه‌تی خۆی که‌وته قسان. چاوه‌کانی ده‌ده‌روشانه‌وه و به‌رده‌وام چاوی ده‌تروکاند. به زمان ده‌نگیکی له ده‌می ده‌ردینا ولیکدا لیکدا ده‌یگوت: "پووس باشه. پووس باشه."

جیلین، یه‌که وشه‌ی لی حالی نه‌بوو. گوتی: "تینوومه. ئاوم بده‌نی با بیخۆمه‌وه." کابرای ره‌شتاله پیکه‌نی وگوتی: "پووس باشه." و به زمانی خۆی هه‌ندی شتی گوت.

جیلین، به ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ لیوی کرد که گوايه تینوویه‌تی. هه‌نگی کابرا ره‌شتاله حالی بوو. پیکه‌نی. پووی کرده ده‌رگا‌که وکه‌سیکی بانگ کرد: "دنیا."

کچۆله‌یه‌که به هه‌شتاو هاته ژووره‌وه. هه‌ر سیازده سالیک ده‌بوو. لاوازیکی ده‌موچاو باریکی ره‌ش ئەسمه‌ری سیما تاتاری بوو. وا دیاربوو کیژی بوو. ئەمیش چاو ره‌شیکی روخسار شیرین بوو. کراسیکی شینی ئاسمانی شو‌ری بێ که‌مه‌ربه‌ندی، له‌به‌ر بوو. په‌راویزی کراسه‌که‌ی وئاسینه‌کانی به هه‌وداو داوی سوور چنرابوو. ئاوه‌لکراسی له‌به‌ر بوو، له سه‌ر سه‌رپاییه‌کانیه‌وه پێلاوی پاژنه‌داری ئەستووری له پێی کردبوو. گه‌ردانه‌یه‌کی له مل بوو که‌له دراوی زیوی پووسی دروست کرابوو. سه‌رپۆشی به‌سه‌را نه‌دابوو. پرچی به نه‌وار به‌ستبوو به دراوین زیو پازاندبوویه‌وه.

بابی شتیکی پێگوت، کیژی به هه‌شتاو وه‌ده‌رکه‌وت، به کاسه‌یه‌که ئاوه‌وه زه‌رپیه‌وه. کاسه ئاوه‌که‌ی دایه ده‌ست جیلین وله هه‌نبه‌ریا هه‌لتروشکا. به

چاوانی ئەبڵەقەوێ تەمەشای ئاوخواردنەوێکە ی جیلینی دەکرد، وەکو ئەوێ جیلین حەیانیکێ هۆفی بی.

هەرکە جیلین، کاسەکە ی بۆ کێژێ گەراندهوێ، کێژێ راپەرێ و لە ترسا وەکو بزە کێوی دەرپەرێ، بابی پیکەنین گرتی. کێژێ کاسەکە ی وەرگرت. بابی شتیکی دیکە ی پیکوت. کێژێ بەز وەدەرکەوت و بە چەند نانیکەوێ هاتەوێ. دووبارە دانیشت و بە چاوانی ئەبڵەقەوێ لە جیلین راما.

ئەوسا، جووتە تاتارەکە رۆیشتن و دەرگاکیان قفل دا. یاروی نۆکەر هات وگوتی: "ئایدا، ئاغا، ئایدا."

ئەویش رەووسی نەدەزانی. جیلین وای بۆ چوو کە داوای لێدەکات بچیتە دەرەوێ.

جیلین، بە شەلەشەل، دووی کابرای نۆکەر کەوت. چونکە پێی لە کۆت و زنجیرا بوو و زۆر بە زەحمەت هەنگاوی بۆ دەنرا. کە لە ئاغالەکە وەدەرکەوت، چاوی بە گوندیکێ تاتاری کەوت. نزیکە ی دە مایک دەبوو. مزگەوتیکێ تاتاریانە ی منارە بچووکێ تیاوو. لە بەر مایکا سێ ئەسپی زینکراو، هەبوون، کە منداڵانی بچووک هەوسارەکانیان گرتبوون. تاتارە رەشتالەکە لەو مالهەوێ وەدەرکەوت. بە دەست ئامازە ی بۆ جیلین کرد کە دووی بکەوێ. ئەوجا پیکەنی و بە زمانی زکماکی خۆی شتیکی گوت و خۆی بە مالهەکی خۆیدا کرد. جیلین، دووی کەوت. ژووریکێ باش بوو. دیوارەکانی وەستایانە کەفمال کرابوو. لە پال دیوارەکە ی پێشەوێ نوینی رەنگاوپرەنگ بە ریک و پیکێ لە سەر یەک هەلچنرابوون... دیوارەکانی تەنیشتەوێ، مافورین نایاب و گرانبەهایان پێوێ هەلواسرابوو. تەفەنگ و دەمانچە و شمشیرین زیونیشان بەسەر قالێچەکانەوێ، بە دیوارەکانەوێ هەلواسرابوون. لە پال یەکیک لە دیوارەکاندا، ئاگردانیکێ بچووک هەبوو. ناو ژوورەکە خاوین بوو. گۆشە یەکی زەمینە ی ژوورەکیان بە کولاف (لەبەد) داپۆشی بوو. قالێچەیان لە سەر لەبەدەکە راختبوو، کۆمەلێک دۆشەکی پەریان راختبوو. پێنج تاتار، لەسەر دۆشەکەکان دانیشتبوون. تاتارە رەشتالەکە و تاتارە رەشتالەکە و سێ تاتاری میوان بوون. سەرپایی ناو مایان لە پێدا بوو. سەر و سەرینیان لە پێشەوێ بوو. لە سەر سینیهکی گەورە دنیایەک کولیرە چەورە ی هەرزە

وکاسهیهک کهرهی تواوه و قهراپهیهک بوزا، بیرهی تاتاری له بهردهمیاندا دانرابوو. کولییره وکه رهکیان به دهست دهخوارد.

تاتاره رهشتالّه که، بلهز ههستایه سهر پییان و ئهمری کرد جیلین له لایه کهوه له سهر ئهرزه پرووته که نهک له سهر قالیچه که دانیشین. پاشان دووباره له سهر قالیچه که دانیشته وهو میوانهکانی خوکی کولیچه و بوزا کرد. نوکه ره که، جیلینی لهو شوینه دا، دانیشان که ئهمری پیکرابوو. پاشان پیلاوهکانی خوئی داکه ند و له نزیک ده رگاکه و لای پیلاوهکانی دی داینان. له نزیکی ئاغایه وهوله سهر لباده که دانیشته. بهدهم ته مه شاگردنی نان خواردنی ئهوانه وه، لیوی خوئی دهلسته وه. تاتاره کان، تا توانیان خاردیان. ئهوجا ژنیک که جلکی وهکو جلکی کیژانی پویشیبوو: کراسیکی دهلبی شوپ و ئاوه لکراسیکی له بهر وسهرپویشیکی به سهریا دابوو، هات وپاشماوهی سفره کهی کو کرده وهو بردی. دهست شو رکیکی جوان وئا فتاوهیه کی لووله باریکی هیئا. تاتاره کان دهستیان شوورد و ههستانه سهر پییان. دهستیان به سینگه وه گرت وفوویان به ههر چوارلادا کرد، و سه لاواتیان دا و پاشان کهوتنه گفت و گوئیان، تا یه کییک له میوانه کان، پروویکرده جیلین و به زمانی پرووسی گوتی:

"قازی محهمه دتوی یه خسیر کردووه "تاتاره ردین سووره کهی نیشان دا: " ... قازی محهمه دتوی به عهبدول مراد داوه... "تاتاره رهشتالّه کهی نیشان دا. " ... هه نووکه عهبدول مراد خاوهنی تویه. "

جیلین، هیچی نه گوت. ئهوسا عهبدول مراد به دهم پیکه نینه وه پروویکرده جیلین و دووباره ی کرده وه: "سهر بازی پرووسی، پرووسان خه لکی باشن!"

دیلمانجه که گوتی: "ئهمرت پیده کات که نامه بو کس و کارت بنیریت و داوایان لی بکهی که سهر به هات بو بنیرن تا ئازادت بکات. "

جیلین، که مییک له فکران راچوو و ئهوسا پرسى: "چه ندی له بری ئازادی من دهوئ؟ "تاتاره کان ماوهیهک له بهینی خو دا قسانیان کرد وئهوسا دیلمانجه که گوتی "سئ ههزار روبل "جیلین گوتی: "نا ئه و پارهیهم پی هه لئاسوورئ. "

عهبدۆل مراد له جیی خۆی راپه‌ری وه‌ردوو بازووی به‌رز ونزم کرده‌وه،
روویکرده جیلین و وایده‌زانی له‌م تیده‌گات. دیلمانجه‌که گوتی: " ئاماده‌ی
چه‌ند بده‌ی؟ " جیلین له‌ بیره‌وه چوو وگوتی: " پینچ سه‌د رۆبڵ " .

تاتاره‌کان که گویان له‌و قسه‌یه‌ بوو، هه‌موویان به‌ په‌له‌ و به‌یه‌که‌وه که‌وتنه
قسان. عه‌بدول مراد هاواری به‌ سه‌ر تاتاره‌ ر‌دین سووره‌که‌دا کرد، ئه‌وه‌نده
به‌ په‌له‌ قسه‌ی ده‌کرد، که‌ تفه‌که‌ی ده‌می به‌م لا و به‌ولادا ده‌پ‌ژرا. کابرای
ر‌دین سوور، چاوی نووقاندن و ته‌قه‌یه‌کی له‌ زمانی هه‌ستاند .

دوای ماوه‌یه‌کی که‌م هی‌ور بوونه‌وه‌و دیلمانجه‌که گوتی:

" پینچ سه‌د رۆبڵ به‌شی ئاغا ناکات. ئه‌و به‌ دووسه‌د رۆبڵ هه‌لی گرتوووته‌وه
. قازی محهمه‌د ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ به‌و قه‌رزار بوو، تو‌ی له‌ جیاتی ئه‌و قه‌رزه
به‌ عه‌بدول مراد داوه‌. داوای سی‌ هه‌زار رۆبڵ ده‌کات، له‌وه‌ که‌متر قه‌بوول
ناکات. ئه‌گه‌ر ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ نه‌ده‌یت، له‌ ره‌شچالانت تووند ده‌کات و
ده‌تگریتته ژیر شه‌لاخان! "

جیلین، له‌ دلی خۆیدا گوتی: " پیاو تا پ‌تر له‌مانه‌ بترسی‌ت، وه‌زعی خراتر
ده‌بی‌ت. " له‌ جیگای خۆی راپه‌ری وگوتی: " به‌م سه‌گه‌ بلی، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ول‌ی
ئه‌وه‌دا بی من بترسینی، ئه‌وا نامه‌ بو‌ که‌س نانیرم و یه‌ک پولی قه‌لبیش
نابینی. من قه‌ت له‌ ئیوه‌، ئه‌ی سه‌گینه‌ نه‌ترساوم و ناترسی‌م. "

دیلمانجه‌که که‌ وته‌کانی ئه‌وی پاچقه‌ کرد. هه‌موو پیکه‌وه و به‌ که‌ره‌تی
که‌وتنه‌وه قسه‌.

ماوه‌یه‌کی زۆر چه‌نه‌یان لی‌دا. ئه‌وسا کابرای ره‌شتاله‌ له‌ جیی خۆی راپه‌ری و
له‌ جیلین هاته‌ پ‌یشه‌وه‌ وگوتی: " ر‌ووس ئازان. ر‌ووس ئازان! " ئه‌وسا پیکه‌نی
وقسه‌یه‌کی به‌ دیلمانجه‌که گوت که‌ پاچقه‌ی کرد. گوتی: " هه‌زار و پینچ
سه‌د رۆبڵ "

به‌لام جیلین، له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو وگوتی: " له‌ پینچ سه‌د رۆبڵ
زیاتر ناده‌م. ئه‌گه‌ر بمکوژئ هه‌ر هیچی ده‌ست ناکه‌وئ. "

تاتارەکان، دیسان دەستیان بە ئاخافتن کردەو. ئەوسا نۆکەرەکیان ناردە
دەرئ بۆ ئەوێ شتێک بێنێ. ئیدیجاری سەیری جیلین و جاری سەیری
دەرگاکەیان دەکرد. نۆکەرەکی زقڕییەو. کابرایەکی کەتە چوارشانە
شرپۆشی لە گەلدا بوو کە ئەویش پێی لە کۆت و زنجیردا بوو.

جیلین، لە سەرسامیا زاری بەش کردەو. ئەو پیاوێ کوستیلین بوو. ئەویشیان
یەخسیر کردبوو. هەر دووکیانیا لە لای یەکەو دانا. کەوتنە گێڕانەوێ بە
سەرھاتی خۆیان. ئەو کاتە ئەوان بە دوو قۆلی قسانیا دەکرد، تاتارەکان
بە بێدەنگی چاودێریان دەکردن. جیلین بە سەرھاتی خۆی گێڕایەو،
کوستیلینیش گێڕایەو کە چۆن ئەسپەکی وەستاو و چۆن فیشەکی
تفەنگەکی سەری کردوو و ئەم عەبدول مرادە گەبەوتە سەری و یەخسیری
کردوو.

عەبدول مراد، لە جێی خۆی راپەری و هەستایە سەرپێ و ئەوجا ئاماژە بۆ
لای کوستیلین کرد و شتێکی گوت. دیلمانجەکی تێی گەیاندن کە هەنووکە
هەردووکیان یەک خواوەنیا هەیە و هەر کەسیکیان زووتر سەربەهایەکی
بدات زووتر ئازاد دەبێت.

بە جیلینی گوت: "تۆ پیاوێکی توورە، بەلام ئەم ھاورپییەت پیاوێکی
ھێدیە. نامە بۆ کەس و کارەکی نووسیو. ئەوانیش پێنج ھەزار روبل
دەنێرن. بۆیە خواردنی باشی دەدریێ و مامەلەییەکی باشی لە گەلدا
دەکریێ."

جیلین بەرسقی داوەو: "ھاورپیکەم بۆی ھەبە بە کەیفی دلی خۆی بکات،
رەنگە ئەو دەولەمەند بێ، بەلام من نیمە. ئەوێ گۆتم ھەر ئەوێ. ئەگەر
قاییل نیت بمکوژن، ئەمەش دادتان نادات، چونکە ھیچتان دەست ناکەوێ...
ئەگەر نامەش بنووسم، لە پێنج سەد روبل زیاتر داوا ناکەم."

ماوەیەکی بێدەنگ بوون. عەبدول مراد لە ناکاوا راپەری. کارتۆنیکی بچووکی
ھینا قەلەم و مەرەکەب و پەرە کاغەزیکی لی دەرھینا و خستیە بەردەم
جیلین و دەستی خستە سەر شانی و ئاماژە کردی کە بنووسیێ. بە پێنج
سەد روبل قاییل بووبوو. جیلین، بە دیلمانجەکی گوت: "سەبر بکە، پێی

بَلِّی دهبی خۆراکی تهواومان بداتی، جل و بهرگی باش وپیلاومان بداتی، دهبی هەر دوو کمان پیکه وه بین، تا بیتاقت نه بین، ههروهها دهبی ئەم کۆت و زنجیره مان له لاق بکاته وه. " جیلین روانیه خاوه نه که ی و پیکه نی. خاوه نه که شی پیکه نی و گوپی له قسه ی دیلمانجه که گرت و گوتی: " باشترین جل و بهرگیان ده ده می: پالتویه ک و پیلاویک که شایسته ی زاوا بی! خواردنی سازاده و میرانیان ده ده می. ده توانن پیکه وه له ئاغه له که دا بن، به لام کۆت و زنجیره که له لاقیان ناکه مه وه، هه لدین. به لام قهیدی نییه شه وانه ئه وهشیان له لاقی ده که مه وه! " ئه و جا له جیی خۆی راپه ری و ده ستیکی به شانی جیلین دادا و گوتی: " تو باشیت. منیش باشم. "

جیلین، نامه که ی نووسی، به لام له سه ر زه رفه که ئه دره سیکی هه له ی نووسی، بو ئه وه ی نه گاته جی. له دلی خۆیدا بیری له وه ده کرده وه که هه لبیت.

ئه وسا جیلین و کوستیلین بران بو ئاغه له که، که میک گه نه شامی و مه سینه یه ک ئاو و تۆزیک نانیان دانی، دوو پالتوی کۆنیان دانی، هه ندی پیلاوی عه سکهرییان دانی که پیده چوو، له پیی جهنده کی سه ربازانی رووسیان ده ره ییان. شه وی کۆتو زنجیره که یان له لاقیان ده کرده وه و ده رگی ئاغه له که یان ده کرده وه.

(۳)

جیلین و هاوپیکی یه ک هه یقی ته وایان به م جوړه برده سه ر. خاوه نه که یان هه میشه پیده که نی و ده یگوت: " تو ئیقان باشیت. منیش عه بدول مراد باشم. " به لام خواردنی خراپی ده دانی. نانی هه لنه هاته ی ئاردی هه رزنی بو ده کردن به کولیږه، خو هه ندی جار هه ویږی ده دانی.

کوستیلین، دووباره نامه ی بو که س و کاره که ی نووسی و دهسته وئه ژنو دانیشتبوو و چاوه رپوانی وه لامی نامه که ی ده کرد تا سه ربه ها که ی بو بنیږن.

به لام جیلین، ده یزانی چ که سیک وه لامی نامه که ی ناداته وه. چونکه نامه که ی ناگاته هیچ که سیک. هیچ نامه یه کی دیکه شی نه نووسی! له دلی خۆیدا ده یگوت: " دایکم پاره ی له کوئ بوو تا سه ر به های من بدات؟ خۆی به و

پارهیه دهژی که من بۆی ده نیرم؟ تا پینج سهد رۆبل کۆ بکاته وه ده مرئ. خوا یاربئ ته گبیریکی حالئ خۆم ده کهم و هه رچۆنئ بئ هه ل دیم! " ئیدی بیرى له وه ده کرده وه چۆن هه ل ئیت. به ده م فیکه لیدانه وه به ده ورئ گونده که دا ده سووراپیه وه . به قور، بووکه له و په یکه رانی دروست ده کرد. یان به شوول و ته رکه ته یکه و سه به ته ی دروست ده کرد. جیلین له کارئ ده ستیدا به توانابوو.

جاریکیان بووکه له یه کی دروست کرد که سهر و لووت و ده ست و لاقئ هه بوون. جلکئ تاتاری له بهر کرد بوو. بووکه له که ی له سهر بان دانا، کاتئ ژنانئ گوند هاتن بۆ ئاوبردن، کیژئ خاوه نه که یئهم، دنیا بووکه له که ی بینئ و ژنه کانی دیکه ی بانگ کرد، گۆزه و جه ره کانیان له سهر شانیان داگرت تا ته مه شای بووکه له که بکه ن. جیلین بووکه له که ی هیئایه خواری و ده ستی دريژ کرد که بووکه له که یان بداتئ. ژنه کان پیکه نین، به لام جورئه تیان نه کرد بووکه له که ی لیوه ربه گرن. ئیدی بووکه له که ی له عاردی دانا و به خۆئ چوو نه یو ئاغه له که وه و چاوه روانئ کرد تا بزانی چ رووده دات.

دنیا، به غار خۆئ گه یانده لای بووکه له که . ته مه شایه کی ده وره وه ی خۆئ کرد، بووکه له که ی هه لگرت وهه لات.

بۆ سه به ی به یانی، ته مه شایه کی ده ره وه ی کرد. دنیا له مال هاته ده ره وه . بووکه له که ی له باوه ش گرت بوو له ئاستانه ی ده رگا که دانیشته . به په رۆ کۆنه جلیکی سووری بۆ بووکه له که کرد بوو. وه کو مندالی شیره خۆره به باوه شییه وه ده ی هه ژاند، لای لایه ی تاتاریانه ی بۆ ده کرد. پیره ژنی که هاته ده ره وه . سه رزه نشتی کرد. بووکه له که ی له باوه شی ده ریئا و پارچه پارچه ی کرد و دنیای بۆ کاریک نارد.

جیلین، بووکه له یه کی باشتری دروست کرد. دای به دنیا. رۆژی که دنیا گۆزه یه کی بچووکی هیئا و له سهر ئه رزه که داینا و خۆیشی به دیارییه وه دانیشته . چاوی برپییه جیلین. پیکه نی و ئامازه ی بۆ گۆزه که کرد. جیلین سه ری سوورما له دلئ خۆیدا گوته: " ده بی بۆ ئه وه نده دلئ خۆش بی؟ "

گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت، پێی وابوو ئاوی تیاپه، به‌لام ده‌رکه‌وت شیریی تیاپه. شیره‌که‌ی خواردوه و گوتی: "چه‌ند به‌ له‌زه‌ت بوو!"

دنیا زۆر خوشحال بوو و گوتی: "باشه، ئیقان، باشه!" له‌ جیی خۆی هه‌ستا و ده‌سته‌کانی پێکدا مالین. هه‌نگی گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ هه‌شتاو پۆیی. له‌و پۆژه به‌ دواوه، هه‌موو پۆژیک به‌ دزییه‌وه تۆزی شیریی بو دینا.

تاتاران، جوړه په‌نیریک له‌ شیریی بزن دروست ده‌که‌ن که‌ بو وشک بوونه‌وه له‌ سه‌ربان دایده‌نه‌ن. دنیا هه‌ندیجار به‌ دزییه‌وه له‌م په‌نیره‌ی بو جیلین ده‌هینا. دنیا جاریک که‌ عه‌بدول مراد به‌رخیکیی سه‌ربری بوو، کیژئ که‌می‌ک گۆشتی له‌ ئاسینی کراسه‌که‌ی شارده‌وه و به‌ دزییه‌وه بو جیلینی هینا. ئه‌م جوړه شتانه‌ی دینا، له‌ ئه‌رزه‌که‌ی داده‌نا و به‌ پاکردن ده‌پۆیی.

پۆژیک زیرانیکی تووند هه‌لیکرد، پاشان باران دایکرد، بارانی به‌ لیژمه، یه‌ک سه‌عاتی خایاند. جوگا‌کان لی‌وپرژ بوون، ئاو لی‌ل و قو‌پاوی بوو، پو‌وباره‌که‌ هه‌ستا، ئاوه‌که‌ له‌ ئاستی بو‌اره‌که‌وه هه‌فت پێیان به‌رز بووه‌وه. لافاو و له‌هی ئه‌وه‌نده به‌هیز بوو تاو‌یرانی له‌گه‌ل خۆدا راده‌مالی. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ئاو له‌ جوگا‌کان و پو‌وباره‌که‌ ده‌رژا. هه‌وره‌ تریشه‌ و چه‌خماخه‌ی کو‌ساران نه‌ده‌برایه‌وه. که‌ لافاو‌ه‌که‌ نیشه‌وه، کو‌لانه‌کانی گوند پ‌ر‌بوون له‌ ئاو، وه‌کو پو‌وباریان لی‌ هات‌بوو. جیلین، چه‌قۆیه‌کی به‌ ئه‌مانه‌ت له‌ خاوه‌نه‌که‌ی وه‌رگرت، به‌ چه‌قۆیه‌که‌ لو‌وله‌کیکی بچو‌وکی دروست کرد و ئه‌وسا به‌ چه‌ند پارچه‌ داریک چه‌رخیکیی دروستکرد و بو‌وکه‌له‌یه‌کی به‌ هه‌ر لایه‌کی چه‌رخه‌که‌وه هه‌لو‌اسی. کچۆلان، هه‌ندی‌ک په‌رۆ کو‌ن و ورده‌والایان بو هینا. جلکی پیاو و ژنی دیهاتی له‌به‌ر کردن. ئه‌وسا له‌ جیی خۆيانا داینان و چه‌رخه‌که‌ی به‌ جو‌رئ دانا که‌ ره‌وتی ئاوه‌که‌ بی‌جو‌ولین. ئیدی چه‌رخه‌که‌ که‌وته‌ خولانه‌وه و بو‌وکه‌له‌کان که‌وته‌نه‌ سه‌ما. هه‌موو خه‌لکی گ‌و‌ونده‌که‌ کو‌بو‌ونه‌وه: له‌ کچ و کو‌رانی بچو‌وکه‌وه بی‌گره‌ تا ده‌گاته‌ پیاوان و ژنانی تاتار، هه‌ر هه‌موویان هات‌بوون بو ته‌مه‌شا، هه‌موو به‌ سه‌رسامی ده‌یانگوت: "ئا پ‌و‌وسی! ئا ئیقان!"

عهبدول مراد، سهعاتيكي چالمهي پرووسي ههبوو. سهعاتهكه خراپ بووبوو. جيليني بانگ كرد. سهعاتهكهي نيشان دا، به زمان "نچ نچ" يكي كرد. جيلين گوتي: "بمديه، بوئي چاك دهكهمهوه، دهخهमेوه كار!"

سهعاتهكهي به چهقو كردهوه، ههموو بورغوهكاني دههينا، پاشان داينانهوه و سهعاتهكه كهوتهوه كاركردن. كابرا يهكيك له كوئه عهبا كوئهكاني به دياري دايه جيلين. جيلين به ناچاري قهبوولي كرد. بهلاي كهمهوه دهيتواني شهوان به خويدا دابات.

لهوه بهدواوه جيلين ناوبانگي دهركرد. ئيدي تاتاران له گونده دوورهكانهوه دههاتن بو لاي. تفهنگ و دهمانچه و سهعاتي سهقهتيان له گهل خوذا دينا و جيلين بوو چاك دهكردنهوه. خاوهنهكهي ههنديك ئهوزار و تفاقي بو فراههم كرد. وهكو گيره ومهنگهنه و دريل و ههپه و ...

روژييك تاتاريك نهخوش كهوت، هاتن بو لاي جيلين وگوتيان: "وهه چاكي بكهوه."

جيلين، سهري له پزيشكي دهرنهدهچوو. بهلام ويپراي ئهوهش پويي تا تهمهشايهكي بكات و له دلي خويدا دهيگوت: "بهلكو خوا بهختهكي له خويهوه چاك ببتهوه!" بو ئاغهلهكه زفرييهوه، كهميك ئاوي هينا، برپك لم و گلي تيكرد. ئهوسا له بهردهم تاتارهكهدا چهند ويديكي خويند، ئاوهكهي دا به نهخوشهكه تا بيخواتهوه، ئيدي له خوش شانسي خويا، كابراي تاتار چاك بووهوه.

جيلين، وردهورده خهريك بوو له زمانيان حالي دهبوو. ههنديك له تاتارهكان ميانهيان لهگهل پهيدا كرد و لاي نزيك بووبوونهوه. ههركاتي پيوستيان پيي بوايه بانگيان دهكرد ئيقان؟ ئيقان؟ بهلام ههنديكيش ههبوون به گومانهوه سهيريان دهكرد، وهكو ئهوهي حيوانيكي هوئي درنده بي.

تاتاره ردين سوورهكه رقي له جيلين بوو. ههركاتي ئهوي ديتبا پرووي گرژ دهكرد و پرووي ليوهردهگيرا وجويني دهدايه. پيرهميديكيش ههبوو، كه له ناو گوندهكه داندهنيشت، بهلام جارجاري له بناري گردهكهوه سهردهكهوت.

جیلین ئەو کاتانە دەیبینی کە دەچوو بۆ مزگەوتەکە. کابرایەکی کورتە بالا بوو، سەرۆبەستییکی لە سەر دەبەست. ڕدین و سمیلکی کورتی سپی وەکو بەفری هەبوو. دەم و چاوی چرچ و لۆچ و سوور بە ڕەنگی خشت. کەپووی دەنووکە دالاشی بوو. تەنیا دوو دانی لە دەما مابوو. بەدخوایی لە چاوە قاوەییەکانی دەباری. عەمامە بە سەر و دار عەسا بە دەست وەکو گورگ دەهێروانیە دەوروبەر. هەرکە جیلینی دەبینی، بۆلەییەکی دەکرد و ڕووی وەرەگیرا و توورەیی خۆی دەنواند.

جیلین، جارێک لە گەردەکەو هاتەخواری تا بزانی ئەم پیرەمیژدە لە کوێ دادەنیشیت. ملی ڕیگای گرت، تا گەییە بیستانییکی بچووک کە دیواریکی بەردینی کەلەکە چنی بە دەورا کیشرابوو. لەو دیو دیوارەکەو دار گیلان و قەیسە بەدی کرد، کوختەییەکی سەربان تەخت لەناو بیستانەکەدا بوو. زیاتر نزیک بوو، چەند شانە هەنگییکی بەدی کرد، کە میش هەنگەکان بە گیزەگیز بە دەوریا دەسوورپانەو. پیرەمیژدە بە دیار شانەییەکەو هەلکۆر مابوو. دیاربوو کاریکی دەکرد. جیلین ویستی تەمەشا بکات، ملی هەلبەری کوێ و زنجیرەکە یای زینگیەو. پیرەمیژدە ئاوری دایەو. هەر هەلی کیشایە دەمانچە و فیشەکی ئاراستە ی جیلین کرد. جیلین خۆی دایە پەنا دیوارەکە و فیشەکە ی پێ نەکەوت. ئەوسا پیرەمیژدە چوو بۆ لای خاوەنەکە ی جیلین و سکاڵای لێ کرد. تاتاری خودانی جیلین، جیلینی گاز کرد و بە پیکەنینەو پرسى: "بۆچی بۆ مالى ئەو پیرەمیژدە چووی؟"

- "هیچ نیازیکی خراپم نەبوو دەمویست بزنام چۆن دەژی."

تاتارەکە ی خودانی جیلین، قسەکانی جیلینی بۆ کابرای پیرەمیژدە گێڕایەو. بەلام پیرەمیژدە توورە بوو. داد و بیڤادی دەکرد. ددانەکانی گپ دەکردەو. کۆلە مستی لە جیلین ڕادەوێشان.

جیلین لە پیرەمیژدە کە تێنە دەگەیی، بەلام وای بۆ دەچوو کە یارۆی پیرەمیژدە بە عەبدول مراد دەلیت نابێ ئەم کابرا ڕووسە لەوێ پتر لە گوندەکەدا ڕابگرێ. بەلکو دەبی خۆی و هاوڕێ ڕووسەکە ی بکوژیت. سەرەنجام کابرای پیرەمیژدە ڕووی.

جیلین، له ئاغای پرسی ئەم پیرەمێردە کێیە؟

ئاغا گوتی: "ئەمە پیاویکی مەزنە! ئازاترین پیاو. زۆری له پروسەکان کوشتوو. کاتی خۆی زۆر دەولەمەند بوو. سێ ژن و هەشت کۆری هەبوون، هەموویان له یەک گوندا دەژیان. پاشان پروسەکان هاتن. گوندەکیان وێران کرد و هەوت کۆریان کوشت. تەنیا یەک کۆری مایه‌وه‌و ئه‌ویش پادەستی پروسەکان بوو. پیرەمێرد خۆی پادەستی پروسەکان بوو. سێ هەیفان له ناو پروساندا مایه‌وه‌و تا کۆرەکه‌ی دۆزییه‌وه‌و به‌ده‌ستی خۆی کوشتی و هەلات. له‌وه‌ به‌ دواوه‌ له‌ هیچ شەپکا به‌شداری نه‌کرد. چوو بۆ مەکه‌ تا له‌ خوا بپارێته‌وه‌. بۆیه‌ که‌شیده‌ له‌ سەر ده‌کات، چونکه‌ حاجیه‌. هەزی له‌ چاره‌ی پروسانی وه‌کو تۆ نییه‌. پزده‌ له‌سەر ئه‌وه‌ی تۆ بکوژم. به‌لام من ناتوانم تۆ بکوژم. من له‌ بری تۆ پارهم داوه‌، له‌ جیاتی پاره‌ هه‌لم گرتوووته‌وه‌. ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی خووم به‌ تۆوه‌ گرتوووه‌ و خۆشم ده‌ویی. نه‌ک هه‌ر ناتکوژم، به‌لکو ئه‌گه‌ر قه‌ولم پێ نه‌دابای، پێگه‌م نه‌ده‌دا برۆیت." له‌ قاقای پێکه‌نینی دا و به‌ پروسای گوتی: "تۆ، ئیفان، باش، من، عه‌بدول، باش."

(٤)

جیلین، یەک هه‌یفی دیکه‌ی به‌م جو‌ره‌ گوزه‌راند. به‌ پۆژه‌وه‌ به‌ ده‌وری گونده‌که‌دا ده‌سوورایه‌وه‌. خۆی به‌ کارپێ ده‌ستییه‌وه‌ مژوول ده‌کرد. شه‌وان کاتی بێده‌نگی بالی به‌سەر هه‌موو شوینیکا ده‌کێشا، له‌ ناو ئاغه‌له‌که‌وه‌ خه‌نده‌کی لێده‌دا. هه‌لبه‌ته‌ ئەم خه‌نده‌ک لێدانه‌ کاریکی ئاسان نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌رزه‌که‌ به‌ردی زۆری تیاوو. به‌لام به‌ بره‌هه‌نگه‌که‌ (موره‌ت) ی تییان به‌ربووو. ئه‌نجام کونیکی کرده‌ دیواره‌که‌، که‌ ئینسانیکی لیوه‌ ده‌ر ده‌چوو. له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت خۆزیا ده‌مزانی ئێره‌ کویییه‌ و پووبکه‌مه‌ کوئ و چ پێگه‌یه‌ک بگرمه‌به‌ر. به‌لام هیچ تاتاریک ئاماده‌ نییه‌ پێنوینیم بکات. " چاوه‌روانی کرد تا پۆژیک ئاغای به‌ سه‌فه‌ریک له‌ گوندی وه‌ده‌رکه‌وت. دوا‌ی فراقین به‌ گرده‌که‌ی ده‌ریی گوندا هه‌لگه‌را تا ته‌مه‌شایه‌کی ده‌وروبه‌ر بکات. به‌لام ئاغا، به‌رله‌وه‌ی سه‌فه‌ر بکات به‌ کۆرەکه‌ی گوتبوو، ئاگای له‌ جیلین بێ و نه‌یه‌لێ دوور بکه‌وێته‌وه‌. کۆپیزگه‌که‌ به‌ غار دووی جیلین که‌وت و

هاواریکرد: " مەرۆ، بابم قەبوول ناکات. ئەگەر نەگەرپێتەوێه بانگی درواسێکان دەکەم."

جیلین ھەولیدا قەناعەتی پێیکات: گوتی: " دوور ناکەومەوێه. نیازم وایە تا سەرگەردەکە بڕۆم، ھەندێ گەیا دەرمانی بۆ چارەسەری نەخۆشان پەیدا بکەم. ئەگەر ھەزدەکە تۆش لەگەڵم وەرە. چۆن دەتوانم بەم کۆت و زنجیرەوێ ھەلێم؟ سبەینی تیرۆکەوانیکت بۆ دروست دەکەم."

بەھۆرە کورە قاییل کرد. بە دوو قۆلی پۆشتن. سەرکەوتن بە گەردەکەدا کاریکی زەحمەت نەبوو. بەلام کۆت و زنجیرەکە لاقی ئازار دەدا. درێژە بە پۆشتن دا، بەھەر گەیا نە سەریەک بوو خۆی گەیانە ترۆپکی گەردەکە. دانیش وەکەوتە پوانینی دەورەبەر تا پێگا و بان و ئاراستەکان دیاری بکات.

لە باشوورەوێ، لە پۆشت ئاگەڵەکەوێ، دۆلێک ھەبوو کە گەلە ئەسپێک لەوێندەر دەلەوێران. لە خوارترەوێ گوندیکی دی دیاربوو. لەو دیو گوندەکەوێ گردیکی پک و پۆژ ھەبوو، لەو دیو ترەوێ گردیکی تر ھەبوو. لە نیو گەردەکانا لە ئاسۆی شینباودا، لێرەوار و بێشە بوو. لەو دیو لێرەوارەکەوێ، شاخ بوو، کە تا دوورتر دەبوو بەرزتر دەبوو. لوتکە بەرزترین کۆ بەفریکی سپی وەکو شەکر دایبۆشی بوو. لوتکە یەکێ گەردن کەشی بەفر گرتوو، لە ھەموو لوتکەکانی دی سەرکەشتەر و بەرزتر بوو. لە پۆژەلات و پۆژئاواشەوێ، ھەر شاخ و داخ بوو. لێرەوێ دوو کەلی گوندانی ناو دۆل و قەدپالەکان بەدی دەکرا. لە دلی خۆیدا گوتی: "ئەمانە ھەموویان گوندی تاتارین!" ئەوسا ئاوری لای قۆلی پووسیای دایەوێ. پووباریک لە ژێر پێیدا بوو، لەگەڵ گوندی کەدا، کە باخ و بێستانی بچووک بچووک دەوریان داوو. کۆمەلێک ژنی بینی، کە لە دوورەوێ لە بووکەلە دەچوون. لە سەر پووبارەکە دانیشتبوون و جلیان دەشۆرد. لەو دیو گوندەکەوێ گردیک ھەبوو. ئەم گەردە لە گەردەکە پووبەرووی باشوور بەرزتر بوو. دواي گەردەکان و دارستان و لێرەوارەکان، دەشت و تەختانییەکی ھەموار بوو و لە دوورەوێ شین دەچوو و لە دووری دوورەوێ لەو پەری دەشتەکەوێ، شتیکی دیاربوو لە ھەوریان دوو کەل دەچوو. جیلین ھەولیدا ئەو وەبیر خۆی بپێتەوێ کە لەو قەلایەدا کە ئەو خزمەتی ەسکەری تیا بەسەردەبرد خۆر لە کام لاوێ ھەلەھات و لە کوێندەرەوێ ئاوا

دهبوو. زانی که به ههله نهچووو دهبی ئه و قهلا پرووسیه لهو دهشته دا بی. ههستی کرد ئهگهر بیهوئ ههلی، دهبی به نیوان ئه و دوو گرده دا بروت. خوړ بهره و ئاوابوون دهپویی. شاخه پر بهفرهکان سوور دهچوونهوه و گرده بوړهکان تاریکتر دهبوون. تیشکی زهردهپهپ، ئه و ته م و مژهی کهله دۆلهکهوه بهرز دهبووهوه و ئه و دهشتهی که وای وینا دهکرد، قهلا ی پرووسهکان لهویندهره، هه ره هه مووی به جوړیک پرووناک کردبووهوه، له دوورهوه له ئاگر دهچوو. جیلین زیاتر پروانی، چاوی تیژ کردهوه، سهیری کرد شتی که له دۆلهکهوه، وهکو دووکه ل، دووکه لی ئاگردان بهرز دهبیتهوه و لوول دهخوات، ئیدی دلنیا بوو لهوهی قهلا ی پرووسهکان لهو ئاقاره دایه.

پوژ ئاوا بوو. دهنگی بانگ بهرز بووهوه. کات درهنگ بوو. مه پ ومالات بهره و ئاغه لآن کرانه وه. دهنگی چیلان بهرزبووهوه. کوپیزگه که، بهردهوام دهیگوت: "با بو مال برپوینه وه!" لی جیلین هزی نه ده کرد برواته وه.

سه رهنجام زقپینه وه. جیلین له دلی خویدا دهیگوت: "ئیستا که ئاراسته ی ریگا که م بو ده رکه وتوو، کاتی هه لاتن هاتوو!"

ئیدی بیری له وه کرده وه که ئه و شه وه هه لی. شه و زوړ تاریک بوو، مانگ بهره و ئاوابوون دهچوو. به لام له به د شانسی ئه ودا، تاتاره کان هه مان شه و بو گوند گه رانه وه. ئه م تاتارانه عاده تن به دهم گفتوگو وپی که نینه وه په ز وړانه کانیا ن وه پیش دده و ده گه رانه وه. به لام ئه م چه له به بی په ز وړان زقپی بوونه وه. ئه وه ی هی نابوو یانه وه جه نازه یه ک بوو، جه نازه ی برایه کی کابرای ردین سوور بوو که کوژرابوو. به خه مباری و خه مینی گه رابوونه وه. هه موو پیاوانی گوند گردبوونه وه تا جهنده کی یاروی کوژراو به خاک بسپیرن. جیلینیش چوو تا ته مه شا بکات.

جه نازه که یان له کفنیکی سپیه وه پیچا وبه بی تابووت بو ده ری گونده که یان برد، له سه ر چیمه نی ژیر چه ند دارچناریکدا دایاننا. ئه وسا مه لاو پیره میردان هاتن، شاشکه کانیا ن له ملیان ئالاند، پیلاره کانیا ن داکه ند، له ته نیشت یه که وه، له نزیک جه نازه که وه، به چیچکانه وه له سه ر پارژنه ی پیان هه لئروشکان.

مهلا له پېشه‌وه بوو، سئ پیره‌میردی که‌شیده به‌سەر له دوایه‌وه ریز بوون، تاتاره‌کانی دیکه‌ش له دووی ئه‌وانه‌وه ریز بوون. هه‌مووان خه‌مبار وخه‌مین چاویان بری بووه عاردی و به‌بئ ده‌نگی دانیشتبوون. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌و حاله‌وه تیپه‌ری تا مه‌لا سه‌ری هه‌لبه‌ری و گوته‌ی: "ئه‌للا!" ته‌نیا ئه‌و وشه‌یه‌ی گوت، دووباره هه‌موویان سه‌ریان دانه‌وانده‌وه. دیسان ماوه‌یه‌کی زۆر بیده‌نگ بوون. بئ جووله له جیئ خو دانیشتبوون. نه جووله‌یان ده‌کرد و نه ورته‌یه‌کیان لیوه ده‌هات. دیسان مه‌لا سه‌ری هه‌لبه‌ری و گوته‌ی: "ئه‌للا" هه‌موو له دوایه‌وه گوتیان‌وه ئه‌للا، ئه‌للا. دیسان بیده‌نگی. ته‌رمه‌که له به‌رده‌میان و له‌سەر چیمه‌نه‌که دانرابوو. خه‌لکه‌که‌ش به‌راوه‌یه‌ک بئ جووله بوون له تو وایه ئه‌وانیش مردوون. که‌سیان نه‌ده‌چوولان. جگه له خشه‌خشی گه‌لای دار چناره‌کان که به‌دهم شنه‌باوه، ده‌هه‌ژان، هیچ ده‌نگی‌کی دی نه‌ده‌بیسترا. ئه‌وجا مه‌لا دوعایه‌کی خویند. هه‌موو هه‌ستان. جه‌نازه‌که‌یان هه‌لگرت و بردیان بۆ لای چاله‌که، چاله‌که چالیک ئاسایی نه‌بوو. له شیوه‌ی سه‌ردابیکی چکوله‌ی ژیر زه‌مین ئاسادا هه‌لکه‌ندرابوو. ده‌ست و لاقی جه‌نازه‌که‌یان گرت و به‌ئه‌سپایی خسته‌یه‌ ناو چاله‌که‌وه و هه‌ر دوو ده‌ستیان له سه‌ر سینگ قه‌د کرد.

نوکه‌ره‌که باوه‌شیک زه‌لی هینا، چاله‌که‌ی له زه‌ل پڕ کرد و بله‌ز خۆلیان به‌سه‌ردا کرد. ئه‌وسا خۆل و گله‌که‌یان ته‌ختکرد. ئه‌وسا کیلیکیان له‌م سه‌ر و له‌و سه‌ری گۆره‌که چه‌قاند. ئه‌رزه‌که‌یان کوتایه‌وه. دووباره به‌ریز به‌دیار گۆره‌که‌وه دانیشتن. ماوه‌یه‌کی زۆر بیده‌نگ بوون. سه‌ره‌نجام هه‌ستان و به‌دهم یا ئه‌للا و ئه‌للا هه‌لکه‌ره‌وه ئاهیان هه‌لکیشا.

تاتاره‌ پدین سووره‌که، سه‌ر و بریک پاره‌ی به‌پیره‌میره‌کان دا. ئه‌وسا ئه‌ویش هه‌ستا. قامچییه‌کی هه‌لگرت و سئ جارن کیشای به‌ته‌پلی سه‌ری خۆیدا و بۆ مائی خۆی گه‌رايه‌وه.

جیلین، پوژی دوايي، لای به‌یانی کابرای تاتاری پدین قرمزی بینی له‌گه‌ل سئ که‌سی دیکه‌دا بارگیریک بۆ ده‌ریی گوند را‌ده‌دا. وه‌ختایه‌ک له‌گوند وه‌ده‌رکه‌وتن، یاروی تاتاری پدین قرمز پالتۆکه‌ی دا‌که‌ند. قو‌لی لئ هه‌لمائی، بازووه ئه‌ستووره‌کانی وه‌ده‌رکه‌وتن، خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌لکیشا، به‌به‌ردیکی

زیر تیژی کردەوێ. ئەو تاتارانەیی لە گەڵی بوون، سەربیارگیرەکیان گرت. پدین قەرمز خەنجەرەکی بە ملی بارگیرەکیان هینا و سەری بێ. پیرە بارگیر تەختی زەوی بوو. دەستی بە کەوڵ کردنی ئەسپەکی کرد، بە دەستە گەرەکانی پێستەکی کەوڵ کرد. پاشان ژنان و منداڵان هاتن. تا ورگ و ریحۆلە و جەرگ و هەناوی بارگیرەکی بشۆن. هەنکی بارگیرەکیان لەت و پەت کرد و بە لەت و پەتکراوی بۆ ماک کابرای پدین سووریان بردەوێ. هەموو خەلکی گوند بۆ بەشداری لە دەعوەت و زیافەتی مردوو، لە ماک کابرای پدین سوورا کۆبوونەوێ. خەلکی گوند سێ دانە پۆژ گۆشتی یابو و بوزیان خوارد و خواردەوێ و دوای خیریان بۆ مردووێ کرد. هەموو تاتارەکان لە گوندا بوون. جیلین، لە پۆژی چوارەمدا، لە کاتی نانی نیوهرۆدا، دیکەتی دا کە خەریکە خۆ ئامادە دەکەن تا لە گوندی بچنە دەری. ئەسپان هیئەران و خۆیان ئامادە کرد. سواری ئەسپەکان بوون، کەوتنەپێ. نزیکەیی دە زەلام بوون، پدین سووریشیان دەگەڵ بوو. لێ عەبدول مراد، لە گوندی مایەوێ. مانگ لە سەرەتادا بوو، شەو هیشتا تاریک بوو.

جیلین دەبیرەوێ چوو، " ئەمشەو شەوی هەلاتنە! " پاشان بە کۆستیلینی گوت، لێ کۆستیلین جورئەتی نەکرد. گوتی: " چۆن دەکری هەلپین، لە کاتیگا رینگا نازانین "

- من رینگا بەلەدم.

کۆستیلین گوتی: " ئەگەر رینگاش بەلەد بی، ناتوانین بە شەویک خۆ بگەیهینە قەڵاکە.

جیلین گوتی: " ئەگەر نەگەشتین، لە لیڕەوار و بێشاندا دەمپینەوێ. تەمەشاکە، بێک پەنیرم شاردوووەتەوێ. ئاخر مانەوێمان لیڕە و بەدەم خەم خواردنەوێ چ سوودیکی هەیە؟ ئەگەر سەربەهەیهکەت بۆ بنیڕن هەر نەیسە... ئەدی ئەگەر ئەو پارەیهیان پێ هەلنەسوورا؟ تاتارەکان حاڵی حازر تووهرن چونکە پرووسەکان یەکیکیان لێ کۆشتوون، ئەمانە باسی کۆشتی ئیمە دەکەن."

کۆستیلین کەمێک لە فکران پۆچوو و گوتی: " باشە با برۆین."

جیلین، خۆی به کونه کهدا کرد، گه وره ی کرده وه تا کوستیلینیش بتوانی لیوه ی
ده ربجیت. ئەوسا به دوو قۆلی چاوه پروانیان کرد، تا چاوی گوند بجیتته خه و.

بیدهنگی بالی به سهر دنیا دا کیشا. جیلین له ژیر دیواره که وه ده رچوو،
ئەوسا به چپه به کوستیلینی گوت: "وهره."

کوستیلین خۆی به کونه کهدا کرد، لاقی له به ردیک گیر بوو، دهنگیک له
به رده که به رز بووه وه. ئاغا سه گیکێ درێ هه بوو، سه گیکێ بازگ بوو، ناوی
ئولیاشین بوو. ئولیاشین گوئی له دهنگی به رده که بوو و دهستی به وه پین
کرد. سه گانی دیکهش به دوا ی ئەودا که وتنه وه پین. جیلین فیکه یه کی
هیواشی بو کرد و پارچه په نیریکی بو هه لدا. ئولیاشین جیلینی ده ناسی، بو ی
که وته کلکه له قی و له وه پین که وت.

به لام یارۆی تاتاری خودانی ههر دوو یه خسیره کهش گوئی له حه پیه ی
سه گه که بوو و له نیو کوخته که وه هاواری کرد: "ئه هۆی هۆی، ئولیاشین!"

جیلین، که وته خوراندنی په نا گوپی سه گه که. سه گه که هیور بووه وه و خۆی
له لاقی وی هه لسو و دووباره که وته کلکه سووتی.

جووته پیاو، ماوه یه که خۆیان دایه په نایه ک. بیدهنگی بالی به سهر هه موو
لایه کا کیشایه وه. به رخی که له نیو ئاغه له که وه پژی و دهنگی ئاوی
رووباره که که خۆی به به رده کاندایه کیشا، ده هاته گوئی. دنیا زۆر تاریک
بوو، ئەستێران به ئاسمانه وه ده درهوشانه وه. مانگی نوئی که ئەم لاو ئەولای
روو له ئاسمان بوو، سوور ده چوو وه و به ره و که لی ئاوا بوون ده چوو. ته م و
مژی ناو دۆله کان وه کو شیر سپی ده چوونه وه.

جیلین هه ستا وگوتی: "هاوړی بکه وه رێ" که وتنه رێ. لی هه رکه چه ند
هه نگاوێک رویشتن، گوپیان له دهنگی مه لا بوو که له سه ربانه وه بانگی
ده دا: "ئه لاهو ئەکبه ر... به ناوی خوا ی ده هه نده دلۆقان... وه رنه نوێژێ!"
ئیدی بۆیان ده رکه وت که دیهاتیه کان به نیازی نوێژ بو مزگه وت ده چن.

ناچار خۆيان دايه پهنای دیوارێک. ماوهیهکی زۆر چاوه‌پوانیان کرد تا هه‌موو خه‌لکه‌که په‌تیبوون. سه‌ره‌نجام بێده‌نگی دووباره به‌رقه‌رار بوو.

"ده‌ی با برۆین به‌ته‌مای خوا" نیشانه‌ی خاچیان کیشا و دووباره که‌وتنه‌پڕ. له‌مه‌یدانیکه‌وه‌ تێپه‌رین. ئه‌وسا به‌گه‌ردی‌کا به‌ره‌و رووباره‌که‌ نشیو بوونه‌وه‌. گه‌یی‌نه‌ رووباره‌که‌ و په‌پینه‌وه‌. له‌ناو دۆله‌که‌دا درێژه‌یان به‌پێگای خۆ دا.

دنیا ته‌متومانێکی چڕ بوو، له‌ عاردی ته‌م و مژ بوو، لی ستێران به‌به‌رزی ئاسمانه‌وه‌، چریسه‌که‌ چریسک پرشنگیان ده‌دا. جیلین به‌گوێره‌ی ئه‌ستێره‌کان پێی ده‌کرد. له‌و ته‌متومانه‌دا هه‌وا سارد و پێکردن ئاسان بوو. پێلاوه‌کانیان که‌ کۆن و دراپوون، ئازاریان ده‌دان. جیلین پێلاوه‌کانی داکه‌ندن و تووپی دان و به‌ پێ خاوسی پێی ده‌کرد. له‌م به‌رده‌وه‌ بازی ده‌دایه‌ سه‌ر ئه‌و به‌رد و ئه‌ستێره‌کانی کردبوو به‌ پێنوویی خۆ. کوستیلین دوا‌ی که‌وت و گوتی: "هێواشتر برۆ، ئه‌م پێلاوه‌ ته‌نگه‌ پێمی بریندار کردووه‌."

جیلین گوتی: "دایکه‌نه‌! پێکردن به‌ پێی په‌تی ئاسانه‌تره‌."

کوستیلین، پێی په‌تی کرد. به‌لام حاڵی خرا‌تر بوو، به‌رد پێی بریندار کرد و زیاتر دواکه‌وت.

جیلین گوتی: "ئه‌گه‌ر پێت بریندار بن چا‌که‌دنه‌وه‌. به‌لام ئه‌گه‌ر تاتاره‌کان بمانگرن، بێگومان ده‌مانکوژن، که‌ زۆر له‌ زامدار بوونی لاق خرا‌په‌ره‌."

کوستیلین هه‌چی نه‌گوت. درێژه‌ی به‌ پێکردن دا. به‌رده‌وام ده‌ینالاند. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ نیو دۆله‌که‌دا پێیان کرد. پاشان له‌ قۆلی راسته‌وه‌ هه‌په‌ی سه‌گیان هاته‌ گوێ. جیلین وه‌ستا، پوانیی ده‌وروبه‌ر. که‌وته‌ هه‌لگه‌ران به‌ گه‌رده‌که‌دا، به‌ ده‌سته‌کانی رێگا‌که‌ی سه‌ح ده‌کرده‌وه‌، گوتی: "رێگا‌که‌مان هه‌له‌ کردووه‌. له‌ راده‌به‌ده‌ر به‌ قۆلی راستا هاتووین. گوندیکی دیکه‌ دیاره‌. هه‌مان ئه‌و گونده‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ر گه‌رده‌که‌وه‌ دیتبووم. ده‌بێ بگه‌پێنه‌وه‌ و به‌ گه‌رده‌که‌ی ده‌سته‌ چه‌پا هه‌لگه‌پێین. ده‌بێ بێشه‌یه‌کمان بێته‌پڕ."

کوستیلین گوتی: یه‌ک خوله‌ک سه‌بربه‌که‌، با نه‌فه‌سی تازه‌ بکه‌مه‌وه‌، هه‌ر دوو پیم زامدار بوون و خوینیان لێده‌چۆپڕ."

- هاوړی گوی مه دهیه، سارپژ دهنه وه. دهی به باز داز بدهیت، نه ئوها!
" نهوسا جیلین به غاردان گه پرایه وه، به گرده که دا به رهو بیسه که هه لگه را.
به لام کوستیلین هیشتا هر له دواوه وه بوو و دهنالاند. جیلین گوتی: "
بیدهنگ "وله سهر سهرکه وتنی خوی به رده وام بوو.

له گرده که سهرکه وتن، وه کو جیلین گوتبووی، بیسه یه کیان هاته پیه نیو درو
وتوترکاندا ری خویان کرده وه. جله کانیان که شر بوو، نه وهنده دی شرو وړ
بوون، سهره نجام گه یینه سهر ریگایهک. ملی نهو پیه یان گرت.

" نیست! " گویان هه لخت، دهنگی سمی نه سپ له سهر ریگاکه وه ده هات.
گوی قولاخ له جی خو چه قین. دهنگی پی نه سپ بوو. به لام له پر نه ما.
که وتنه ری. دیسان دهنگی سمی نه سپ هات. وهستان، دهنگی پی
نه سپه که ش نه ما. جیلین، به ماته مات چوه پیسه وه. نزیک بووه وه. شتی که له
ناوهندی ریگاکه وهستا بوو. دنیا زور تاریک نه بوو. شته که له نه سپ ده چوو،
به لام نه سپیش نه بوو، شتیکی سهیری به سهره وه بوو که له ئینسان
نه ده چوو. جیلین گوی له پر خه پرخي بوو " تو بلای نه مه چی بی؟ " جیلین
فیکه یه کی سووکی کیشا. هه یوانه که هه لات و به هه شتاو خوی به ده وه نه
چاره که دا کرد و دهنگی شکانی لق و پوپین دار و ده وه نان بهرز
بووه وه، ده تگوت گیزه لووکه یه که خوی به ناو دار و ده وه نه کاند ده کرد و لق و
پوکانی ده شکاند.

کوستیلین، به پرا ده یه که ترسابوو، که که وته سهر نه رزه که. لی جیلین پیکه نی
وگوتی: " گا کیویه. نه دی گویت لی نییه چو به شاخه کانی لق و پوپي
داره کان ده شکینی؟ ئیمه له وه ده ترساین که چی نهو له ئیمه ده ترسیت! "

نهوسا، ده ستیان به ریکردن کرده وه. ورچی گه وره خه ریک بوو ئاوا ده بوو.
دنیا خه ریک بوو پوناک ده بووه وه. به یان دهنگوت.

نه یان ده زانی ئاخو ریگاکه یان دروسته یان هه له یه. جیلین وای وینا ده کرد
نه مه هه مان ریگایه بوو که تاتاره کان لیروه وه ئهویان بو گونده که بر دبوو.
هیشتا هه وت میلیان بو قه لا پروسیه که مابوو. به لام هیچ نیشانه یه که دیار

نه‌بوو تا به ته‌واوی دلنیا ببیت. هه‌ل‌به‌ته ئاساییه پیاو به شه‌و رښگه‌ی لی‌ب‌گورئ.

دوای ماوه‌یه‌ک گه‌یی‌نه مه‌یدانیکی پرووته‌ن. کوستیلین له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که ر‌و‌ن‌یش‌ت. گوتی: " چیت پ‌ی‌خ‌و‌شه واب‌که. من ئیدی ته‌واو، یه‌ک هه‌نگاوم پ‌ی‌نا‌ن‌رئ، لاقم له دووم نایه‌ن. "

جیلین، هه‌ولیدا قه‌ناعه‌تی پ‌ی‌ی‌ن‌ئ. به‌لام ئه‌و گوتی:

- نا، ده‌زانم ناتوانم ب‌گه‌مه قه‌لا‌که، بر‌نا‌که‌م!

جیلین، توو‌ره بوو و به زبری گوتی: - ده‌ی باشه، هه‌ر خ‌و‌م ده‌ر‌و‌م، خوا حافیز!

هه‌نگی کوستیلین هه‌ستایه سه‌ر‌پ‌ی‌ان و دووی که‌وت. پ‌ی‌نج کیلومه‌تری دیکه‌یان بری. ته‌م و مژی ناو‌ب‌ی‌شه‌که چ‌ر‌تر بووه‌وه به ئاسته‌م به‌ر‌پ‌ی‌ خ‌و‌یان ده‌بینی. ئه‌ست‌یر‌ه‌کان‌یش ر‌ه‌نگ‌یان بوارد‌بوو. له ناکاوا وله پ‌ی‌ش خ‌و‌یا‌نه‌وه گو‌ی‌ان له ده‌نگی سمی ئه‌س‌پ‌ان بوو. ده‌نگی نا‌ئ‌ی ئه‌س‌پ‌ه‌که که به‌ر به‌رد ده‌که‌وت ز‌و‌ر ئاش‌ک‌را بوو. جیلین، له ئه‌رزه‌که پ‌ال‌که‌وت و گو‌ی‌ی به ئه‌رزه‌که‌وه نا. گوتی: " به‌ل‌ئ، سواری‌ک به‌ره‌و ئیمه‌ دئ. "

به هه‌شتاو له ر‌ی‌گا‌که دوور که‌وته‌وه، خ‌و‌یان له ده‌وه‌نه جار‌ه‌که‌دا مات داو چاو‌ه‌روانیان کرد. جیلین، به مات‌ه‌مات له ر‌ی‌گا‌که نزیک بووه‌وه، سه‌ر‌ی‌کی ک‌ی‌شا، تاتاری‌کی به سواری ئه‌س‌پ‌ی‌که‌وه بینی که چ‌ی‌ل‌ی‌کی دابووه پ‌ی‌ش و له‌به‌ر خ‌و‌وه س‌و‌زه‌ی ده‌کرد. تاتاره‌که لی‌یان تی‌پ‌ه‌ری. جیلین ب‌و‌ل‌ای کوستیلین ز‌ق‌ر‌پ‌یه‌وه. گوتی:

- خوا ر‌ه‌حمی پ‌ی‌کردین، تی‌پ‌ه‌ری و ئیمه‌ی نه‌بینی. هه‌سته با بر‌و‌ین! "

کوستیلین هه‌ولیدا هه‌ست‌یت، به‌لام خ‌و‌ی به پ‌ی‌وه نه‌گرت و که‌وت.

- ناتوانم، به شه‌ره‌فم ناتوانم، ته‌واو به‌به‌رمه‌وه نه‌ماوه!

کوستیلین قه‌ل‌ه‌و و قورس بوو، ئازای له ئاره‌قه‌دا هه‌ل‌کش‌ابوو. پ‌ر‌یش‌کی ته‌مه‌که فی‌ن‌کی کرده‌وه. پ‌ی‌یه‌کانی یه‌ک‌پ‌ار‌چه خو‌ین بوون. ته‌واو شه‌ل بوو‌بوو.

جیلین دەستی دایه ژیر بالی تا بهرزی بکاتهوه. کوستیلین له ناکاوا
هاواریکرد: "واي چەند دیشیت!"

جیلین خەریک بوو دلی بوەستی وگوتی: "بۆ هاوار دەکە؟ خو یاروی تاتاری
هیشتا لەم نزیکانهیه. بێگومان گوپی لە دەنگت بوو. " لە دلی خویدا گوتی:
" لە پێ کەوتوو. چی لێکەم؟ برادەر، خو ناکرێ بە جی بیلم!"

"دە باشه، هەستە وەرە کۆلم. ئەگەر بە راستی ناتوانی برۆی، من دەتکەمە
کۆل. " بەهەر حال کوستیلینی کردە کۆل و دەستی نایه ژیر رانهکانی ئەو
وکەوتەرێ. گوتی:

" مەعز بۆ خوا، دەستەکانت مەکە ملەم، دەخنکیم، دەستت بخە سەر
شانەکانم."

بارەکە جیلین قورس بوو، پێی ئەویش بریندار بووبوو. ماندوو بوو.
ناوبەناو دەوێستا تا کوستیلین هاوسەنگ بکاتهوه. تەکانی دەدا تا لەسەر
پشتی ئەم بەرزتر ببیتەوه. ئەوجا درێژە بە پرێگە دەدا.

دیاره کابرای تاتاری گوپی لە هاوارەکە کوستیلین بووبوو. جیلین لە ناکاوا
گوپی لە دەنگی کەسیک بوو بە زمانی تاتاری هاواری دەکرد و بە سواری
ئەسپیک بە تاو لە دووی ئەمانەوه دەهات. سوارەکە وەکو تیر خۆی بە ناو
دار و دەوهەنەکاندا کرد، تەفەنگەکە دەرهینا وکەوتە تەقە، گوللە بەر
کەسیان نەکەوت، کابرای تاتار بە زمانی خۆی شتیکی دەگوت و بە چوار
نالە خۆی گەیانده سەر پرێگاکی.

جیلین گوتی: " هاوڕێ کارمان تەواو بوو، پرێگاکیمان لێگۆراوه. ئیستا ئەم
تاتارە سەگ باوکە دەروات خەبەر بە تاتارەکانی دی دەدات، ئەوانیش دین
بە کلاو دەمانگرن. ئەگەر چەند میلێک لەم ناو دەوور نەکەوینەوه، کارمان
کراوه، بێگومان تیا دەچین!" لە دلی خویدا گوتی: " نەعلەت لە شەیتان!
ئەمە چی بوو لە خۆم کرد بە بار، ئەم بارە چی بوو لە خۆم نا؟ ئەگەر
هەر خۆم بوايەم، حەوت زەمان بوو لێرە دوور کەوتبوومەوه.

کوستیلین گوتی: " بە تەنیا برۆ! بۆچی بە سایي منەوه تیا بجیت؟"

- نا نارۆم! به جیهیشتنی هاوړی نامه ردییه.

دیسان کوستیلینى کرده کۆلى. نزیکه ی یهک کیلومه تری تریان بهو حاله وه بری. هیشتا له ناو لیږه واره که دا بوون وئو سهری بیښه که یان لیوه دیار نه بوو. تهم ومړه که خه ریک بوو دهره وییه وه. ههوران بهری ئاسمانیان ده گرت و ستیران به دهره وه نه مان. جیلین، په کی بوو. گه یینه ئاستی کانیاویک، که دیواریکى که له که چنیان له دهوری دروست کرد بوو. جیلین وهستا و کوستیلینى له کۆلى داگرت. گوتی: "با پشوویهک بدهم و توژئ ئاو بخوینه وهو که میک په نیر بخوین. باوه پ ناکهم پځایه کی زورمان مابیت!" به لام هیشتا فریای ئه وه نه که وتبوون ئاو بخونه وه، له ناکاوا دهنگی سمی ئه سپان له دواوه هاته گوی. دووباره خوین به نیو دهو نه جاره که دا کرد وبه دهسته راستا و له سهره و لیژییه که دا، پراکشان.

دهنگی تاتاران هات، له هه مان ئه شوینه دا که له پځا که لایاندا بوو وهستان. له گهل یه که دا که وتنه قسان. ئه وسا سه گیکیان به ره لا کرد تا به بون بیان دوزیته وه. ئه وسا دهنگی شکانه وهی چل و چپوان هات. سه گیکى نامو له پشت دهو نه کانه وه پهیدا بوو. هه لوه سته یه کی کرد و که وته وه پین.

ئه وسا تاتاره غه ریبه کان هاتن، جیلین و کوستیلینیان دهستگیر کرد و دهست ولایان به ستنه وهو خستیاننه سهر دوو ئه سپ و که وتنه ری.

دواى سى کیلومه تره ری، تووشی عه بدول مرادی خاوه نیان بوون، که دوو تاتاری دیکه ی به دواوه بوو. دواى هه ندیک قسان ده گهل تاتاره بیگانه کاند، جیلین و کوستیلینى سواری ئه سپه کانی خو ی کردن و بو گونده که گه رایه وه.

عه بدول مراد، ئه وکاته پینه که نی ویهک قسه شى له گهل نه کردن. له گهل به یاندا دووباره گه یینه وه گونده که. له سهر جاده که دایان گرتن. مندا لان له دهوریان خرپوونه وه، هاواریان ده کرد و به به رد و قامچی تییان به ربوون.

تاتاره کان له دهوری یه کدى خرپوونه وه. ئه و پیره میرده شیان له گهل بوو که له بناری گرده که ده ژیا. که وتنه گفتوگو. جیلین گوی لیوو، باسی ئه وه یان ده کرد که چی له و و کوستیلین بکه ن. هه ندیکیان ده یانگوت ده بی بو کوساره

دووره‌کان قړې بکړین. به‌لام پیره‌میږده‌که پږدبوو له سهر ئه‌وه‌ی: " ده‌بی بکوژین!"

به‌لام عه‌بدول مراد گوتی: " من پاره‌م له برییان داوه، به کرین کرپومن، ده‌بی سهر به‌هاکه‌یان وه‌ر‌بگرم!" پیره‌میږده‌که گوتی: " هیچت ناده‌نی. ته‌نیا سهر یه‌شه‌ت بو دروست ده‌که‌ن. ناندان و به‌خیو کردنی پروس گونا‌حه. بیان‌کوژه و بیرپته‌وه!"

ئوسا بلاوه‌یان لیکرد. که ئه‌وان پوښتن عه‌بدول هات به لای جیلینه‌وه‌و گوتی: " ئه‌گه‌ر تا دوو هه‌فته‌ی دیکه سهر به‌هاکه‌تان نه‌گا، ده‌تان‌گرمه ژیر شه‌لاخان و ئه‌گه‌ر جاري‌کی دی هه‌ول‌ی هه‌لاتن بده‌ن، وه‌کو سه‌گ ده‌تان توپینم. نامه بنووسن، نامه‌ی دروست بنووسن.

قه‌له‌م و کاغه‌زیان بو هی‌نان ودوو نامه‌یان نووسی. دووباره کوټ و زنجیریان له پي‌ کردن. بردیانن بو پشت مزگه‌وته‌که. له‌وینده‌ر خستیاننه چال‌یکی قوول‌ه‌وه که پانتاییه‌که‌ی چوار مه‌تری چوار‌گوشه بوو.

(٦)

ئیس‌تا ژیانیان به راستی سه‌خت و دژوار بووبوو. هه‌ر‌گیز کوت و پیوه‌نده‌کانیان لی نه‌کردنه‌وه‌و پ‌یگه‌یان نه‌ده‌دا بی‌نه ده‌ری و هه‌وايه‌ک بگوړن و بایه‌کی بال بده‌ن. وه‌کو سه‌گ، گونکه هه‌ویریان بو هه‌لده‌دان و ئاوی خواردنه‌وه‌یان له قوتوویه‌کی ته‌نه‌که‌دا بو شوړ ده‌کردنه‌وه.

چاله‌که ته‌نگ وشیدار بوو. بو‌گن‌خیکی ناخو‌شی لی‌ده‌هات. کوستیلین خراپ نه‌خو‌ش که‌وت. له‌شی ئاوسا، ئازاری زور بوو. ئازای گیانی ده‌یزریک‌اند، یا ده‌ینالاند یا ده‌خه‌وت.

جیلین، خه‌مینی دای‌گرتبوو. تروسکه‌ی ئومیدی به دی نه‌ده‌کرد، هیچ پ‌یگایه‌کی هه‌لاتنی شک نه‌ده‌برد. هه‌ول‌یدا، کونیک هه‌لکه‌نی، به‌لام نه‌یده‌زانی گل‌ه‌که‌ی بکاته کوئ. خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ستی به‌مه کرد. بو‌یه هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لیکرد.

رۆژیک به نائومی دی له نۆ چاله که دا دانیشتبوو، بیرى له پرزگارى ده کرده وه. دلی زۆر تهنگ بوو. له ناکاوا کولیچهیهک که وته باوهشییه وه. نه خیر کولیچهیهکی دیکه ی به دوودا هات. دواى کولیچهکان به لیشاو گیلایى به سهرا دابارى. سهرى ههلبیری، سهیری کرد دنیا بوو! دنیا ته مهشای کرد، پیکه نى و به ههشتاو پۆی. جیلین ده بیره وه چوو: " دوور نییه دنیا یارمه تیم بدات!"

گۆشهیهکی بچووکى چاله که ی پاک کرده وه تهختى کرد. که میک گلی هه لکه ندو دهستی به دروستکردنی بوو که له کرد.

ژمارهیهک بنیادهم وئه سپ و سهگی دروستکرد و له دلی خویدا گوتی: " هه رکاتى دنیا بیتی، ئه مانه ی بو هه لده ده مه سه ره وه."

دنیا پۆژی دووهم نه هات. جیلین گوپی له دهنگی سمی ئه سپان بوو. چه ند سواریک به لایاندا تیپه رین، تاتاره کان له مزگه وته که دا کۆبوونه وه ی راویژکارییان هه بوو. ئیدی به دهنگی به رز گه نگه شه یان ده کرد. چه ن دینجار وشه ی " پووس " دووباره کرایه وه. دهنگی کابرای پیره میړی شاشک به سهرى ده ناسییه وه. هه رچه نده له هه موو قسه کانیا ن حالى نه ده بوو، به لام به مه زه نده بۆی ده رکه وت که ده بی سهربازانی پووس له و نزیکانه بن و تاتاره کان نیگه رانی ئه وه بوون که نه با سهربازه پووسه کان بی نه ناو گونده که وه. نه یانده زانی چی له دیله کان بکه ن.

دواى ئه وه ی ماوه یه ک گفت وگو وگه نگه شه یان کرد، بلاوه یان لی کرد. جیلین له ناکاوا گوپی له دهنگیک بوو که له سهرووی چاله که وه هات. سهرى ههلبیری، سهیری کرد دنیا به دیار چاله که وه هه لکوپماوه به جوړی سهرى شوړ کردووه ته وه که ئه و دراوانه ی کردبوونی به ملوانکه به جوانی ده بینران. چاوهکانی وه کو ئه ستیره ده دره وشانه وه. دوو پارچه په نیری له ئاسینی کراسه که ی ده ره ییان و بو جیلینی خستنه خواره وه.

جیلین په نیرهکانی گرته وه و گوتی: " بوچی دوینی نه هاتی، چه ند بوو که له یه کم بو دروست کردبوویت!" بوو که لهکانی یه ک یه ک بو هه لدا یه سه ره وه. به لام دنیا سهرى با دا و ته مهشای بوو که لهکانی نه کرد، وگوتی: "

بووکه له ناون. " ماوه يهک به بېدهنگی دانيشت. پاشان گوتی: " ئيفان
گهره کيانه بتکورن " و به دهست ئامارهی بو گهردنی خوۍ کرد.

- کی دهيهوۍ بمکوریت؟

- باوكم. پيره ميږد ده لیت کوشتنن فهرزه. من دلّم پیت دهسووتی!

جیلین گوتی: " نه گهر دلت پیم دهسووتی، نه ستوونیکي داری دريژم بو بینه. "

کيزی سهری بادا. يانی که ناتوانم. جیلین ههر دوو دهستی تیک ئالاندن
ولی پاریه وه: " دنیا، تکت لیده کهم بومی بینه، دنیای ئازیز تکت
لیده کهم! "

دنیا گوتی: - ناتوانم، هه مووان له مال هوهن، دهم بینن.

نه و قسه يه ی کرد ورؤیی.

دهمه و ئیواری جیلین هیشتا له جیی خوۍ دانیشتبوو و ناو به ناو سهیریکی
سهره وهی ده کرد. نهیده زانی چی پرووده دات و چاره نووسی چی ده بیت.
ستیران هه له اتن. لی مانگ هیشتا هه لنه هاتبوو. دهنگی بانگ بهرز بووه وه.
پاشان دنیا کر وکپ بوو. جیلین حایرو سهرسام بیري له وه ده کرده وه که
کيزی ناویری داواکهی جیبه جی بکات.

له ناکاوا گلّه که به سهریا رژا. سهری هه لبری، سهیری کرد نه ستوونیکي
دریژ به قه راخی چاله که ده که وئ. سهره نجام گه ییه بنکی چاله که. جیلین
زور خوشحال بوو. سهری نه ستوونه کهی گوت و رایکی شایه خواره وه.
نه ستوونیکي زور قایم و پته و بوو. پیشت له سهربانی کوخته کهی ئاغادا
دیتبووی.

چاوی هه لبری. نه ستیران به بهرؤکی ئاسمانه وه دهره وشانه وه. ریک له
قه راخ چاله که وه چاوانی دنیا، وه کو چاوین پشیک ده بریقانه وه، به نه سپایی
گوتی: " ئيفان، ئيفان! "

دهستی له بهر دهم دهم و چاوییه وه ته کان دها، بو نه وهی تی بگه یه نی که
به نه سپایی قسه بکات.

جیلین گوتی: "چییه؟"

- هه مووان پویشتن ته نیا دوو کهس نه بی...

ههنگی جیلین گوتی: "دهی کوستیلین رابه، با هه ولکی دیکه بدهین، من یارمه تیت ددهم تا سهر بکه ویت!"

به لام کوستیلین، به گوئی نه کرد، گوتی: "نا، دیاره که من ناتوانم لی ره بجوولیم. چاوه روانی چی له مه ییتیکی وه کو من ده که ی. من ناتوانم له جیی خوم ئه دیو و ئه دیو بکه م، چ جای هه لاتن؟"

- "که واته خواحافیز، گله بیم لی مه که!"

ئهوسا به کترین ماچ کرد. جیلین ئهستوونه که ی گرت و به دنیای گوت سهری ئهستوونه که بگریت و ئیدی به ئهستوونه که دا هه لژنا. یه ک دوو جارن خزی. پیوه ند و زنجیره که ریگه ی نه ده دا. کوستیلین ژیر پای گرت. گه ییه سهر چاله که. دنیا به ده م پیکه نینه وه به دهسته چکوله کانی گرتی و بو سهره وه ی راکیشا. گه ییه سهره وه. ئهستوونه که ی هه لکیشایه سهره وه و گوتی: "دنیا گیان ئه مه ببه وه شوینی خوی، ده نا پی ده حه سن و لی ت دده ن."

دنیا ئهستوونه که ی به راکیش راکیش برد. جیلین له گرده که وه داگه را. که له گرده که وه داگه را و گه ییه بنار، به ردیکی تیژی هه لگرت، تا قفلی پیوه ند که ی پی بشکینی. قفله که زور قایم بوو، نه ده هاته شکاندن. ئهوسا گوئی له دهنگی پای که سیک بوو که له گرده که وه داده گه را. له دل خویدا گوتی "رهنگه دنیا بی."

دنیا هات، به ردیکی هه لگرت و گوتی: "بینه با من تاقی بکه مه وه"

ئهوسا ئه ژنوی دادا. به لام مه چه که چکوله کانی که به ئه ندازه ی چله داریکی باریک بوو، هیژی پیو یستیان تیا نه بوو. به رده که ی توور داو دهستی به گریان کرد. جیلین، سهرله نوئ خهریکی قفله که بوو. دنیا به لایه وه دانیش و دهستی نایه سهر شانی.

جیلین، چاوی به دهوروبهردا گئیرا. به دهسته چهپا و له پشت گردهکوهه
پووناکییهکی سوور دیار بوو. مانگ خهریک بوو ههلهدهات. له دلی خویدا
گوتی: "پیش ئهوهی مانگ ههلبی دهبی له دۆلهکه دهرچم و خو بگهیهنمه
بیسهکه. بهردهکهی تووردا و به کوټ و زنجیرهکهوه کهوته ری و گوتی: "
دنیا گیان خوا حافیز! ههرگیز له بیرت ناکهم!"

دنیا، رایگرت، دهستی به گیانیا گئیرا، تا شوینیک بدوژیتتهوه، ئهوپه نیرهی
تیا دانیت که بوی هیناوو.

جیلین په نیرهکهی لیوه رگرت وگوتی: "زور سوپاس بچکۆله دواي من کی
بووکهلهت بو دروست دهکات؟" ئهوجا دهستی به سهریا هیناو قزهکهی
نهوازش کرد.

دنیا دهستی به گریان کرد. دهم و چاوی له نیو دهستهکانی نا. ئهوسا وهکو
کارمامزیک به ههشتاو به گردهکهدا ههلهگهرا و به دهم راکردنهوه خرینگه
ئهو دراوانه دههات که به گیسووهکانیهوهی ههلواسیبوون.

جیلین، نیشانهی خاچی کیشا، کوټ و زنجیرهکهی به دهست ههلهگرت تا
دهنگی نهیات. ئهوسا کهوته ری. پووی کرده ئهو شوینهی که مانگ خهریک
بوو سهری لیوه دهردینا. ئیستا ریگا که شارهزا بوو بوو. ئهگه ر پاست
برویشته بایه ده بویه نزیکهی ده کیلومه تران بروات. خوژگه بهر له ههلاتنی
مانگ دهگه بیه لیوه وار و بیسه که! له پووباره که په پیه وه. پووناکی ئهو
دیوی گردهکان پووشن تر بوو. دۆله کهی به نیگه رانی بری.

مانگ هیشتا به تهواوه تی دهرنه کهوتبوو. پووناکییه که، زیاتر گهشایه وه.
لایه کی دۆله که، سات به سات پووناک و پووناکتر ده بووه وه. سیبه رهکان
به رهو پاینی گرده که دریز ده بوونه وه له جیلین نزیک و نزیکتر ده بوونه وه.

جیلین، به بهر سیبه رهکاندا ری ده کرد، په لهی بوو. به لام مانگه که لهو
خیراتر بهرز و بهرزتر ده بووه وه. تروپکی گردهکانی تهواو پوناک کرد بووه وه.
که گه بیه نزیکی بیسه که، مانگ به تهواوه تی له پشت گردهکانه وه دهرهات
ودنیای کرد به پوژی پوناک. دنیا به پادهیه ک پوناکبوو بووه وه، پیاو
دهیتوانی یه که به یه کی گه لای دارهکان بزمیریت. گرده که له پوناکیا نقوم

بوو، به لām کړ وکپ بوو. له تۆ وایه زینده وهریک به سهر دنیاوه نییه. جگه له خوږه ی ئاوی ږوباره که که له خواره وه دهات، هیچ دهنگیکی دی نه ده هاته گوئ.

جیلین، بیئوه ی تووشی هیچ که سیک بیټ، به سه لامه تی گه ییه لیړه واره که. په نایه کی تاریکی دۆزییه وه، دانیشت تا پشوویه ک بدات. به دهم دانیشتنه وه پارچه یه کی له په نیره که خوارد. به ردیکی دۆزییه وه و دیسان که وته هه ولی شکاندنی قفل ی پیوه نده که ی. دهسته کانی بریندار بوون. قفله که ی بو نه شکا. هه ستا و که و ته پړی. دوا ی ئه وه ی مه ودا ی کیلومه تریکی بری، ماندوویه تی زوری بو هیئا. لاقی زور ده یه شان. ناچار بوو ههر ده هه نگاویک بروت و تاویک بوه ستی. له دل ی خویدا گوتی: "هیچ چاریکم نییه" به ههر نرخ ی بووه ده بی برۆم. ئه گهر دانیشم سارد ده بمه وه و ئیدی ناتوانم ههستم. ناگه مه قه لایه که. ههر که پوژ بووه وه، له بیسه که دا خوم ده شارمه وه و ده خه وم تا شه و دادی هه نگی به پړی ده که ومه وه.

به دریژایی شه و، بیوچان پړی کرد. دوو تاتاری ئه سپ سوار به لایا تیپه رین. به لām له دووره وه گوئی لییان بوو بوو و خوی له پشت دره ختیکه وه شارد بووه وه.

مانگ زهرده هه لگه را، شه ونم و خونا و که و ت. به یان له ئه نگاوتندا بوو. جیلین هیشتا نه گه یی بووه کوتایی جه نکه له که. له دل ی خویدا گوتی: "چاکه، سی هه نگاوی دی ده پوژم و ئه وسا خو به جه نکه له که دا ده که م و پشوویه که ده دم."

سی هه نگاوی دی پړی. سهیری کرد گه ییو ته کوتایی جه نکه له که. خوی گه یانده قه راخ جه نکه له که. دنیا ږوناک بووه وه. به رده می دهشت بوو و قه لایه که له ناوهندی ئه و دهشته دا قوت بوو بووه وه. به دهستی چه پا وله نزیکی بناری نشیوه که دا، ئاگریک خه ریک بوو ده کوژایه وه و دوو که له که ی به ده وروبه را بلاوده بووه وه. چه ند پیاویک ده وری ئاگره که یان دابوو. زهینی دا. چه ند تفه نگیکی به دی کرد که ده بریقانه وه. سه رباز بوون، قوزاق بوون!

جیلین له که یفان له پیستی خوی نه ده هیوری. هه موو هیزی خوی کۆکرده وه تا له لیژیایی گرده که وه داگه پیت. له دلی خویدا گوتی: "خوا نه کا ئه سپ سواریکی تاتار له دهشته دا بمبینی، هه ر چه نه نزیک بوومه ته وه، به لام مه حاله بتوانم له کاتی خویدا خوم بگهیه نمه قه لایه که." هیشتا له خه یاله نه بوو بووه وه که له دووری که متر له دووسه ده مه تره وه سی ئه سپ سوارى تاتاری به سهر گرده که ی دهسته چه پا به دی کرد. ئه وانیش ئه میان به دی کرد و به تاو به ره و لای ئه م هاتن. خه ریک بوو دلی بوه ستی. ئیدی به ده م ده ست هه لته کاندنه وه، تا ده می گرتی هاواریکرد: "براینه هاوار، براینه فریام که ون."

قوزاقه کان، گوئیان له هاواره که ی بوو. دهسته یه کیان سوار بوون و به چوارناله هاتن تا له به رده م تاتاره کانا سهریان ده رهینا. قوزاقه کان دوور بوون. تاتاره کان نزیک بوون. به لام جیلینیش له تاو گیانی خوی، پیوه نده که ی هه لگرت و تا هیز له لاقیا بوو، به ره و قوزاقه کان پیی وه غاره وه نا.

خویشی نه یه زانی چ ده کات. لیکا لیکا نیشانه ی خاچی ده کیشا وهاواریده کرد: "برایان، برایان، برایان، براکانم!"

قوزاقه کان، نزیکه ی پازده نه فهر بوون. تاتاره کان ترسان، پیش ئه وه ی بگه نه جیلین وه ستان. جیلین به ده م که وتن وهه ستانه وه وه خوی گه یانده قوزاقه کان. ده وریان داو پرسیار پیچیان کرد. "کیی؟ چیت؟ له کوپوه دیی؟"

لی جیلین، کۆنترۆلی خوی له ده ست دا، خوی پی زه وت نه کرا، به ده م گریان وه ده یگوت و ده یگوته وه: "برایان، برایان."

ئه وس، سه ربازه کانی دیکه ش هاتن. له ده وری جیلین خربوونه وه .. هه ریه که و شتیکیان ده دایه ... یه کی نانی ده دایه، یه کی کولیچه، یه کیکی دیکه قودکا، یه کی پالتۆکه ی خوی پییا داو یه کیکی دی له پیوه نده که ی وروکا تا قفل و زنجیره که ی بشکینی.

ئەفسەرەكان ناسىيانەو. سواری ئەسپیان کرد وپۆ قەلاکەیان بردهو. سەربازەكان بە هاتنەوێ ئەو خوشال بوون. هەموو هاوڕێکانی لە دەوری خەبوونەو.

جیلینیش، حال و حیکایەتەکەى خۆى لە سیرى تا پىازى بۆ گێرپانەو و گوتى: "ئەمە بوو حیکایەتى مادوونى و زەماوێندەکەى بەندە! دياره ئەمە قەدەر و چارەنووسى من بوو!"

ئیدی بەوجۆرە، درێژەى بە خزمەتى قوزاقى "عەسکەرى" خۆى دا. دواى مانگىک کۆستیلین، پاش ئەوێ پێنج هەزار رۆبڵ سەربەهای دابوو، ئازاد بوو، کاتى هینایانەو گەیی بووێ حالى مردن.

سالى ١٨٧٠

"ئەم رېسكەى لىرەدا ھاتوۋەتە ۋەسفىكىردن لە سالى ۱۸۵۸ دا بە سەر تولستوى خۇيدا ھاتوۋە پاش پتر لە بىست سال، لە بەر ھەندىك ھوى مروڤقانى خىرخوازەنە، راو و شكارى تەرك كىردوۋە."

چوۋوبوۋىنە راۋە ورچ. ھاۋرپى راۋچىيەكەم ورچىكى پىكابوۋ، بەلام تەنيا برىندارى كىردبوۋ، گوللەكەى ھەر گۆشتەكەى گىرتبوۋ، ئىسقانى نەگىرتبوۋ. رچەى خويىن بە سەر بەفرەكەۋە دىاربوۋ. لى ورچەكە ھەلاتىبوۋ و دوۋر كەۋتەبوۋەۋە.

ھەموۋمان لە ناو لىرەۋارەكە دانىشتىن تا راۋىژ بىكەين و برىار بدەين: كە ئىستا پەيگىرى ورچەكە بىكەين يان يەك دوۋ رۆژ چاۋەرپى بىكەين تا ھىۋر بىيىتەۋە؟ لە جوۋتىارەكانى ئەو دەرەھەمان پىرسى كە ئاخۇ "دەكرى لە ھەمان رۆژا پەيگىرى ورچەكە بىكەين و دەۋرى بگىرىن؟"

يەككە لە ورچ راۋە پىرەكان گوتى: "ناشتى ۋا نابى، دەبى ۋازى لىيىنن تا ھىۋر دەبىتەۋە. دۋاى پىنج رۆژى دى دەتۋانن دەۋرى بگىرن. بەلام ئەگەر ئىستا تاقيىبى بىكەن، دەرستىت ۋا ھەۋىتەۋە ۋەلەئى، دەرئى و دەرۋات."

بەلام ورچ رانىكى گەنج بە پىچەۋانەى ورچ راۋە پىرەكەۋە گوتى: "دەكرى، ئىستاش تاقيىبى بىكەن و دەۋرى بدەن."

ئەۋسا گوتى: "بەم بەفرە ورچى قەلەۋ ناتۋاننى زۆر دوۋر بىكەۋىتەۋە. بەرلەۋەى شەۋ دابى، لەم دەۋر ۋبەرەدا پەنايەك پەيدا دەكات ۋخۋى تىدەخزىنى. ئەگەر ۋاش نەكات من كە پىتاۋم لە پىدايە، خىراتر لە ورچەكە دەجولم پىشى پىدەگرم."

ئەۋ ھاۋرپىيەى دەگەل من بوۋ، دژى تاقيىكرنى ورچەكە بوۋ. دەيگوت با چاۋەرۋان بىكەين. پىم گوت، "ئەمە پىۋىستى بە چەند ۋچوۋن نىيە! تۆ چۆنت پى باشە ۋابىكە، بەلام من لە گەل دىماندا پەيگىرى ورچەكە دەكەم، ئەگەر گىرتمان، ئەۋا چاكە، ئەگەر نەشمان گىرت ھىچ زەرەرىك ناكەين. ھىشتا زۆرى ماۋە بۆ رۆژئاۋا. ھىچ كارىكى ترمان بەدەستەۋە نىيە."

قەرارەكەمان ۋابوۋ.

ئەوانى دى چوون بە لاي خزاكەكانيانەوہ وبەرہو گوندى گەرانەوہ . من ودميان، چەند نانئىكمان ھەلگرت ولە ليرەوارەكە ماینەوہ. كە ئەوان رۆيشتن، من ودميان تفەنگەكانمان سەح كردهوہو كەوتینە گەران بە دووى ورچەكەدا. داوینى كراسە دريژ و گەرەمەكانمان، كرد بە پشتینەكانماندا. شوینەواری خوینەكەمان ھەلگرت وكەوتینە رى. كەش و ھەوا باش وئارام و بەستەلەك بوو. پيكردن بەناو بەفرا ئاسان نەبوو، بەفرەكە ھەم ئەستوور بوو ھەم نەرم بوو. ھەرچەندە دنیا يەخبەنان و رپپەنان بوو، بەلام بەفرەكە نەى بەستبوو. دوینى بەفرى زۆر بارى بوو. پیتاوەكانمان، دە پازدە سانئیم و ھەندیجار زیاتریش لە بەفرەكەدا رۆ دەچوو.

شوین پپی ورچەكەمان لە دوورەوہ لیڤەرکەوت. دەمان بینى لە كوێوہ بەرہو كویندەر رۆیى بوو. لە ھەندئ شوینا تا بن زگى لە بەفرەكە رۆچوو بوو، بەفرەكەى لە دووى خوێوہ كیلا بوو. تا لە نیو درەختە زەلامەكانا بووین، جى پای ورچەكە دیار بوو. بەلام كە گەیینە ناو دەوہنەجارپكى سنۆبەرہو، دميان وەستا و گوتى: " ئیستا دەبى واز لە تاقيبكردنى بینین، دەبى لە رپگا كە لابدەین، تەمەشا بكەین بزانیان لە كویندەرہوہ دەرچووہ. بپگومان پەنايەكى بۆ خووى دۆزیوہتەوہ. شوینى ھەلتووتانى ورچەكە بە سەر بەفرەكەوہ دیارە. ئیستا دەبى بە دەوریا بسورپینەوہ. بەلام بى قسە و بى كۆكە. دەنا دەترسیت و دەرەویتەوہ."

لە شوینەواری ورچەكە دوور كەوتینەوہ. بە سەمتى چەپا پپچمان كردهوہ. نزیكەى چوارسەد مەترىكمان برى، دووبارە شوین پای ورچەكەمان لى دەرکەوتەوہ. شوین پپیەكەیمان ھەلگرت. گەیشتینە سەر رپگایەك. وەستاین. تەمەشای رپگا كەمان كرد تا بزانیان ورچەكە لە كوێوہ رۆیوہ. لیرە ولەوئ شوینەواری چنگى ورچەكە دیاربوو. لیرەولەوئ شوینى پیتاوەى گوندییان دیار بوو. بۆمان بە دیار كەوت ورچەكە بەرہو گوندەكە رۆیى بوو. ملی رپگامان گرت، دميان گوتى: " ئیستا تاقيبكردنى رپگا كە فایدەى نییە، بەلكو دەبى تاقيبی ئەمبەر و ئەوبەرى رپگا كە بكەین، تا بەو نیشانانەى سەر بەفرە نەرم و وشكەكەى ئەم بەر وئەوبەرى رپگا كەدا بزانیان بە چ

لایه‌کا، به چه پا یان به‌راستدا پیچی کردووته‌وه. هه‌ل‌به‌ته ده‌بی به لایه‌کا لایدا‌بی ده‌نا ماقوول نییه خوئی به نیو گونده‌که‌دا کرد‌بی.

ماوه‌ی یه‌ک میل‌مان به سهر ریگا‌که‌دا بری، ئه‌وسا شوینه‌واری ورچه‌که‌مان بینی که‌له ریگا‌که لایدا‌بوو. به دیقه‌ت له جی پییه‌کانی ورد بووینه‌وه. سهرمان سووپ‌ما. گومان له‌وه نه‌بوو که جی پایه‌که هی ورچ بوو. سه‌یر ئه‌مه بوو که ورچه‌که له ریگا‌که‌وه به‌رهو بیسه‌که نه‌چوو‌بوو. به‌ل‌کو به پیچه‌وانه‌وه له بیسه‌که‌وه بو سهر ریگا‌که هات‌بوو! جی‌گه‌ی چنگه‌کانی روو له ریگا‌که بوو.

گوتم: - هه‌بی و نه‌بی ئه‌مه ورچی‌کی دیکه‌یه!

دمیان، دیقه‌تی شوین پییه‌کی دا، که‌می‌ک له فکران پاچوو و ئه‌وسا گوئی:

- نا، هه‌مان ورچه به‌لام فیلی کردوو، که له ریگا‌که لایدا‌وه، پاشه‌وپاش رو‌ییوه!

جی پییه‌که‌مان هه‌ل‌گرت، سه‌یرمان کرد دروسته. نزیکه‌ی ده هه‌نگاو‌یک پاشه‌وپاش رو‌یی بوو. پاشان له پشت دره‌ختی‌که‌وه رووی وه‌ر‌گی‌را‌بوو و راسته‌وراست رو‌یی بوو. دمیان وه‌ستا وگوئی: - هه‌نووک ده‌وری ده‌گرین. زه‌ل‌کا وقو‌پییه‌کمان له به‌رده‌مدایه. ده‌بی خوئی به‌و زه‌ل‌کا‌وه‌دا کرد‌بی‌ت. با برۆین. بو ئه‌وه‌ی ده‌وری بگرین خو‌مان به کارستان‌یکا کرد. من ته‌واو ماندوو بوو‌بووم. ری‌کردن دژوار و دژوار‌تر ده‌بوو و جاری واهه‌بوو پی‌تا‌وه‌که‌م له ره‌گه‌دار‌یک گیر ده‌بوو و ده‌خ‌زام. یان پی‌تا‌وه‌که‌م، له خه‌شیمی خو‌ما، له پی‌م ده‌رده‌هات. یا جاری واهه‌بوو، پی‌م له کو‌ته‌ره دار‌یکی ژیر به‌فره‌که هه‌ل‌ده‌که‌وت. زور ماندوو بووم، ئاره‌قه به سهر ورو‌وما ده‌چو‌را‌یه‌وه. پالتو نه‌رم و گه‌رمه‌که‌م دا‌که‌ند. دمیان، به پیچه‌وانه‌وه، وه‌کو به‌له‌م به‌سهر به‌فره‌که‌دا داده‌خ‌زی. ده‌ت‌گوت پی‌تا‌وه‌کانی خو به خو ده‌پو‌ن. نه به‌ر هیچ ده‌که‌وتن و نه له پی‌ی ده‌رده‌چوون. نه ده‌خ‌زین. پالتو‌یه‌که‌ی لی‌وه‌ر‌گرت‌م و دای به شانیا، و هانی دام که ری‌ بکه‌م. دوو میلی ترمان بری. له‌و سهری زه‌ل‌کا‌وه‌که‌وه سهرمان ده‌ره‌ینا. من له دمیان دوا‌که‌وت‌بووم. پی‌تا‌وه‌کانم زوو زوو له پی‌م ده‌رده‌چوو. ساتمه‌م ده‌دا. دمیان که له بیسه‌وه بوو له نا‌کا‌وا

وهستا، دهستی بهرز کردهوه. که گه ییمه نک وی دانه وییه وه و به دهست
ئامازهی کرد و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه وه قهله ره شهی که به سهر ئه وه دوه نه وه ده خوینی ده بینی؟ له دووره وه
بوونی ورچه که ده کات. ده بی ورچه که له وی بی.

گه پراينه وه و نزیکه ی یهک کیلومه تری دی ریگه مان کرد. دیسان
شوینه واره کونه که مان به دی کرده وه. یهک جاری ته واه به ده وری ورچه که ده
سووراپووینه وه. ئیستا که وتبووینه دوا ی ورچه که وه. وه ستاین کلاه که ده
داکه ند، هه موو دوگمه کانم کردنه وه. ئه وه نده گه رمام بوو. ده تگوت له
گه رماوی هه لمدام، ئه وه نده م ئاره قه کردبو وه وه، ده تگوت مشک ی له ئاو
هه لکیشراوم. دمیانش سوور هه لگه راپوو. به سهر ی قو لی که وته سپرینی
ئاره قه که ی سهر وچاوی. پی ی گوتم:

- ده ی قوربان، ئه رکی خو مان جی به جی کردو وه، ئیستا نوره ی ئه وه یه
پشوویه ک بده ین.

زه رده پهری ئیواری به بی شه که وه دیار بوو. پی تا وه کانمان داکه ند وله سهر یان
دانیشتین. نان ونمه کمان له تویشه به ره کانمان ده ره ینا. من هه وه لجار توژی
به فرم خوارد، ئه وسا هه ندیک نانم خوارد. نانه که ئه وه نده له ده ماما به تام
وله زهت بوو، باوه رم نه ده کرد به عه مراتم نانی وا خو ش و به له زه تم
خوارد بی. ئیدی دانیشتین تا پشوویه ک بده ین. که دنیا خه ریک بوو تاریک
ده بوو، له دمیانم پرس ی: " گونده که زور دووره؟ " گوتی: " به لی نزیکه ی
دوا زده کیلومه تر دووره. ئه مشه وه ده یگه ینی، به لام ده بی ئیستا پشو بده ین.
پالتو که ت له بهر بکه، ده نا سه رمات ده بی و په سیو ده گری ت."

دمیان، به فره کانی ته خت کرد. چه ند لق یکی له دار سنوبه ره کان کرده وه، له
سهر به فره که رایخستن و به دوو قو لی و به ته نیشت یه که وه له سهر ی
راکشاین. سه رمان نایه سهر قو لمان. بیرم نایه که ی خه وم لی که وت، به لام
دوا ی دوو سه عات، له ده نگ ی شکانی چله داره کان بی دار بوومه وه.

خه ویکی هی نه ده قوولم لی که وتبوو، نه مده زانی له کویم. روانیمه هه ر
چوارنکالان. دیمه نیکی ئه فسووناوی یه جگار دل رفین بوو! ده تگوت له هو لی کا

بووم که به سهر چهند پاییه کی بلورینی پرشنگدار وره خشانه وه بوو. که تهمه شای سهر وه م کرد، له میانی توژیکی سپی تنکه وه، قوبه یه کی تاریکی رازاوه به جوړه ها کریستالی رهنگیم بینی. دواى ئه وه ی ماوه یه که تهمه شام کرد، ههنگی بیرم که وته وه ئیمه له لیړه وارداین و ئه وه ی من به هوّل و پاییه ی بلورینم هاتبووه به رچاو دره خته به فر گرتووه کان و شه ونمی جه مده دی بوو، کریستاله رهنگینه کانیش ئه وه ئه ستیرانه بوو که له نیوان لق و پوپی دره خته کانه وه، چاوبرکییان ده کرد.

شه وئ شه ونم که وتبوو و به سهر لق و پوپی دره خته کانه وه جه مده دی بوو. شه ونم دمیانیشی داپووشی بوو. بالاپووشه چه رمه که ی منیش یه کپارچه خوناوی جه مده دی بوو. دمیانم بیدار کرده وه. پیتاوه کانمان له پی کرد، بیدهنگی بالی به سهر بیسه که دا کیشابوو. هیچ دهنگیک نه ده هات، جگه له دهنگی پیتاوه کانی مه به سهر به فره نهرم و فشه له که وه. جار جار دهنگی چلیک که له ژیر قورسایى به فره که دا دهشکا، له جه نگه له که دا دهنگی ده دایه وه. ته نیا یه که جار گویمان له دهنگی بوونه وه ریکی زیندوو بوو. شتیک له نزدیکی ئیمه وه، ته کانیکى دا، ره وییه وه و پوپی. دلنیا بووم که ورچه که بوو. به لام که له سهر چاوه ی دهنگه که نزیک بووینه وه شوین پیی که رویشکمان به دی کرد. هه ندیک نه ونیهالی سپیدارمان بینی که ره گه کانیان کروژرا بوو. ئیدی ئه وه که رویشکانه ی ده له وه پان، له ئیمه ره وى بوونه وه.

ئه وجا چووینه سهر ریگا که ودریژه مان به ریی خو دا. پیتاوه کانمان به سهر به فره که دا بکیش ده کرد. ئیستا ریگردن ئاسانتر بوو بوو. پیتاوه کان به م لا و به ولادا داده خزین و به سهر به فره په ستاوته که دا جیره جیرپان ده کرد. دهم و چاومان یه کپارچه شه ونمی جه مده دی بوو. ستیره کان له بهینی دره خته کانه وه ده تگوت به غاردان به ره وپیری ئیمه غار ده دن. چاوبرکییان له گه ل ده کردین. سهریان ده ردینا، ون ده بوون، له تو وایه هه موو ئاسمان ده جوولیت.

سه یرم کرد هاوړی راوچییه که م خه وتبوو. بیدارم کرده وه. بوم گیرایه وه چون به ده وری ورچه که دا سوو را بووینه وه و، شوینه که یمان دیاری کرد بوو. دواى ئه وه ی به خانه خوئ فلاحه که مان گوت که راوچییه کان بو به یانی ناگادار

بکاته وه. شیومان خوارد. خهوتین. ئه وهنده ماندوو بووم، ئه گهر هاوړیکه م
خه بهری نه کردبامه وه، تا نیوه پړ دهخه وتم. هه ستام، جله کانم له بهر کرد.
هاوړیکه م خه ریکی تفهنگه که ی بوو.

لیم پرسی: - د میان له کوښه؟

- ماوه به که پړیوه بو لیره وار. جاریکی دی چاوی بهو شوین پایانه دا گیراوه
که ئیوه دروستتان کردووه. ئیستاش چووه راوچیه کان بیئی.

دهم وچاوم شت وخوم له بهر کرد. فیشه کم خسته بهر تفهنگه که م. سواری
خزاک بووین و کهوتینه پړ. سهرمایه کی به تره ف بوو. تفت هه لدا با له
ئاسمان ده به ست. دنیا کړوکپ بوو. ته متومانیکي هینده چر بوو هه تاو
نه ده بینرا. شه ونمی جه مه دی هه موو دنیای داپوشی بوو.

نزیکه ی سی کیلومه تران پړیشتین. که له جهنگه له که نزیک بووینه وه،
سهرمان کرد دوو که لیکي هه وړئاسا له قوولایی دۆله که وه بهر ز ده بیته وه .
تووشی ده سته یه ک ژن و پیاوی گوندی بووین، هه موو کوته ک به ده ست بوون.

له خزاگه که دابه زین و بهر ه ولای ئه وان چووین. پیاوه کان دانیشتبوون و
یاره لماسیان ده برژاند، به دهم پیکه نینه وه قسه یان له گه ل ژنه کاند ده کرد.

دمیانیش له وئ بوو. هه موو دیهاتییه کان هه ستان. د میان هه ر هه موویانی به
سهر ئه و باز نه یه دا دابه ش کرد که دوینئ ده ستنیشانمان کردبوو. سی
نه فهری ژن و پیاو بهر پز که وتنه پړ. به فره که ئه وهنده زور بوو ته نیا له ناو
قه دیان به سهر وه ده بینرا. خویان به نیو جهنگه له که دا کرد. من و
هاوړیکه م دوا به دوا ی وان کهوتینه پړ.

هه رچه نده ئه وان پړیگه که یان شکاند و به فره که له ژیر پیاندا په ستر
بووه وه ، به لام پړکردن دژوار بوو. ئیدی نه ده کهوتین، وه کو ئه وه وابوو به
بهینی دوو دیواری به فریندا پړ بکهین.

نزیکه ی یه ک کیلومه تریان بهو ده قه وه پری. له ناکاوا د میان له سه متی
به رانه بهر وه پهیدا بوو. به پیتا وه وه بهر وه پرووی ئیمه راید کرد. ئاماژه ی
کردینئ که دووی ئه و بکهوین چووین بولای. نیشانی داین که له کوئ

بوهستين. له جيگای خۆمهوه پوانيمه دهوړوبه. بهلای دهسته چهپما ليره واريکی دار سنوبه ر بوو، له بهیني درهخته کانه وه تا مه ودايه کی دوور ده بينرا. له پشت درهخته کانه وه هه نديک شتی وه کو په لای رهش ديار بوو. يه کيک له شکار چيه کانم بينی. به رانبهرم بيشه يه ک بوو له نه مامی سنوبه ر، به رزيان هه ر به نه دازه ی بالای زه لامیک ده بوو. لقه کانيان له به فرا دانه وی بوونه وه. باريکه رپيه ک به نيو نه م ليرهدا ده رويی. رپک ده گه ييه نه شوينه ی که منی تيا وه ستا بووم. بيشه که به دهستی راستشدا به رده وام بوو. له کو تايی ليره که دا مه يدان و ته ختانيه کی بچووک هه بوو. دميان هاوړيکه می له وی دانا بوو.

جاريکی دی هه ر دوو تفه نکه که م سه ح کرده وه. بيرم له وه ده کرده وه له کويدا بوه ستم باشتره. دار سنوبه ريکی گه وره به دووری سی هه نگا و له پشتمه وه هه بوو. له دلای خومدا گوتم باشتر وايه له وی بوه ستم تا تفه نگی دووه مم به قه دی درهخته که وه هه لپه سيړم. نه وسا به ره ولای درهخته که چووم. له گه ل هه ر هه نگاويکا تا نه ژنوم له به فره که روده چوو. به فره که م په ستايه وه وشوينيکم، به پانتايی يه ک متری چوارگوشه ته خت کرد تا تيا بوه ستم. يه کيک له تفه نکه کانم به دهسته وه گرت، نه وی ترم نامادفه کرد و به قه دی درهخته که وه م هه لپه سارد. خه نجه ره که م له کيلان ده رهينا و دووباره خستمه وه کيلانه که ی، دلنیا بووم که له کاتی پيوستيدا به ئاسانی ده ردی.

تا نه و کارانه م کرد وخوم ناماده کرد، گويم له هاواری دميان بوو که له نيو بيشه که وه ده يگوت: "نه ها، هه ستا، هه ستا."

له گه ل هاواره که ی دمياندا، جووتياره کانيش له بازنه که ی خوiane وه که وتنه هه را و پياوه کان به ده نگی جياواز هاواريان ده کرد: "هه ستا، هه ستا، هه ستا. هوی، هوی." ژنه کان به ده نکه ناسکه کانيان که وتنه هه را، هوی، هوی، هوی.

ورچه که له نيو بازنه که دا بوو و دميان راوی ده نا. هه موو خه لکه که هات وهاواريان ده کرد. من وهاوړيکه م بيده نگ و بی جووله راوه ستا بووین. چاوه روانی نه وه مان ده کرد ورچه که به ره ولای ئيمه بيت. من به بيده نگی وه ستا بووم و چاوه پروانم ده کرد. دلّم به تووندي ليی ده دا. تفه نکه ريزه که م

تووند به دهسته وه گرتبوو و دهله رزیم. له دلی خۆدا ده مگوت: " هەر ئیستا ده رده کهوئ و به ره ولای من دئ. نیشانه ی لیده گرمه وه و ده سترپیژی لیده کهم و ده کهوئیت."

له ناکاوا، له دهسته چه په وه ، له دووره وه گویم له دهنگی شتییک بوو کهوته سهر به فره که. له بهینی دار سنۆ به ره کهانه وه ته مه شام کرد، له پشت داره زه لامه کهانه وه شتیکی رهشی زه لامم به دی کرد. سیرهم گرته وه و وه ستام، له دلی خۆدا گوتم: - تو بلایی نه یه ته پیشتروه؟

به دهم چاوه روانییه وه، سه یرم کرد گوچکه کانی جوولاند. گه رایه وه و به ره و پاش پۆیی. کهوته سهر لاو، به جوانی لی مه وه ده رکه وت. حه یوانیکی زۆر زه لام بوو. به دهم هه لچونه وه ته قه م لی کرد. گویم لی بوو که فیشه که کهم به قه دی دره ختییک که وت. ورچه که به هه لته ک هه لته ک، به ره و باز نه که پۆیی و له نیو دره خته کانا ون بوو.

له دلی خۆدا گوتم: " نه خیر، ده رفه ته کهم له کیس دا! ئیدی بو لای من ناگه پیته وه. یان هاوړیکه م ده یکوژئ یان به بهینی راوچییه کاند هه لدئ و ده رباز ده بی. به هه ر حال ئیدی نه وه له بو من هه لناکه ویته وه."

به لام دووباره فیشه کهم خسته وه بهر تفه نگه کهم وراوه ستام و گویم هه لخت. جووتیاره کان له هه ر چوار نکاله وه هاواریان ده کرد. نه وسا له قوئی راسته وه، نه زۆر دوور له و شوینه ی هاوړیکه م خو ی له بۆسه نابوو، گویم له ژنییک بوو هاواریده کرد: " لی ره یه، لی ره یه، وهرن نه مه تا، نه هو ی!"

دیاربوو نه م ژنه ورچه که ی بینی بوو. من ئیدی به ته مای گه رانه وه ی ورچه که نه ما بووم. ته مه شای لای هاوړیکه م ده کرد. له ناکاوا دمیانم بینی کوته ک به ده ست، بی پیتا و، به ره ولای هاوړیکه م غاری ده دا. له لای نه و دانه وییه وه و به کوته که که ی دهستی ئاماژه ی بو لایه ک کرد. هاوړیکه م تفه نگه که ی به رز کرده وه و نیشانه ی له هه مان شوین گرته ه و فیشه کیکی ته قاند. له دلی خۆدا گوتم: " کوشتی!"

به لام هاوړیکه م به ره و لای ورچه که غاری نه دا. دیار بوو نه ویش نه یی کابوو. یان فیشه که که کاری تی نه کرد بوو. له دلی خۆدا گوتم: " ورچه که ده ره قئ."

دهگه پښته وه، به لام به هه ر حال بو لای من نایه ته وه . به لام ... ئه مه چیه
خوايه؟"

شتيک وه کو گه رده لوول به بول له بول به ره ولای من ده هات. له نزيکی منا
به فره که به ئاسماندا ده چوو. يه کړاست پروانيمه پيش خوم. ورچه که بوو، له
باريکه ريگا که ی ناو بي شه که وه راسته وړاست به ره و من ده هات. له ترسا
نه يده زانی چی ده کات. هر پينج شش هه نگاوک له منه وه دوور بوو.
هه موو قه د و بالایم ليوه ديار بوو. سينگه ره ش وسه ره زله سووره که يم جوان
جوان ليوه ديار بوو. پک به ره و من هيرشی دينا و به فره که ی به ملا و به ولادا
هه لده دا. به چاوه کانيا ديار بوو که من نابینيت. به لام له ترسا شيت وهار
بوو بوو. کويرانه هيرشی دينا. پک به ره و ئه و دره خته ده هات که من له
ژيريا وه ستا بووم. نيشانه م گرته وه و ته قه م کرد. ته واو له منه وه نزيک
بوو بوو وه. ديسان فيشه که که م به فيرو پويی. نه م پيکا. گولله که به
ته نيشتيا پويی بوو. ته نانه ت گويی له دهنگی فيشه که که ش نه بوو بوو. ديسان
راسته وخو به ره و من هات. تفه نگه که م نزم کرده وه، لوله ی تفه نگه که چيوا ی
نه ما بوو بهر سه ری بکه وئ، ته قه م ليکرد، پيکام، به لام کاری تينه کرد. سه ری
هه لبري، گوئییه کانی خه واند، دانه کانی چير کرده وه و يه کړاست به ره و من
هيرشی هينا. دهستم بو تفه نگه که ی ديکه م برد، به لام بهرله وه ی دهستم
بگاته تفه نگه که، گه بيه سه رم، به سه ر به فره که یدا دام و به سه رما تيپه ری.
له دلی خودا شوکرانه ی خوام کرد که به سه لامه تی به سه رما تيپه ری.

هه ولم دا ههستم . به لام شتيک به ره هقی کرد بووم و به ره و خواره وه بکيشی
ده کردم و نه يده هيشت ههستم. خيرا یی ورچه که کرد بوويه کاریک که له من
تيپه ريت. به لام گه پايه وه و به هه موو قورسايی خو يه وه که وت به سه رما.
ههستم به شتيکی قورس به سه ر خومه وه ده کرد. شتيکی گه رميش به سه ر
دهم و چاومه وه بوو. زانيم ده يه وئ هه موو دم و چاوم به دما ببات. که پووم
له ناو ده ميا بوو. ههستم به گه رميه که ی ده می ده کرد، بونی خوینم ده کرد.
هر دوو دهستی خستبووه سه ر شانم و نه مده توانی ههستم. تاقه کاریک که
توانيم بيکه م ئه مه بوو که سه رم بو سه ر سينگم شور کرده وه تا له ده می
ورچه که ی دوور بخه مه وه. تا لووت و پوخسارم له ده می ده ربينم. ئه ویش

ههولئى دهدا، ددانهكانى له روخسارم بچهقيني. پاشان ههستم كرد، به ددانهكانى خوارهوى تهويلم و به ددانهكانى سهرهوى گوناكانى گرتوووه دهيهوئ ههر دوو شهويلاگهى بينيتهوه يهك. وهكوئوه بوو به مشار وهههه دهه و چاوهم بيرنهوه. من له ههولئى ئهوهدا بووم ههستم و خوم دهرباز بكهه. ئهويش دهيويست ددانهكانى بينيتهوه يهك. توانيم بو ماوهيهك دهه و چاوهم دوور بخههوه. بهلام دووباره دهه له روخسارم نزىك كردهوه. له دلئى خودا گوتم: "نهخير تهواو، تازه كارم كراوه."

له ناكاوا قورساييهكهه له سهر لاههوت. سهيرى سهرهوهه كرد، ورچهكهه به سهرهوه نه مابوو. ههستابوو و رهقى بوو.

هاورپيكهه و دمىان كه ديتبوويان ورچهكهه دابوومى به عارديدا و به چنگ وقهپال تيم بهر بووه، به غاردان هاتبوون تا پرزگارم بكهه. هاورپيكهه له پهله پهلى خويدا له جياتى به سهر بهفره پهستاتهكهه بئ، خوئى به بهفره فشهلهكهه دابوو و له بهفرهكهه چهقى بوو. لهو كاتهدا كه ئهوه خهريكي ئهوه بوو، خوئى له بهفرهكهه دهرييني، ورچهكهه تيم بهربووبوو. دمىان، به بئ تفهنگ و كوتهك به دهست بهرهو لاي من هاتبوو. هاواري كردبوو: "خهريكهه ماموستا دهخوات، وا ماموستا دهخوات. ئيدى به دهه راكردنهوه هاواري به سهر ورچهكهه كردبوو: "ئهوه چ دهكهى گههجه؟! وازى لييينه، دهستبهردار بهه."

ورچهكهه به گويى كردبوو، دهستبهردارى من بوو بوو و رهقى بوو... كه ههستم ئهوهنده خوئين به سهر بهفرهكهه پرزابوو، دهتگوت بهرخيكيان سهربرى بوو. گوشتهكهى ژير چاو وسهر گونامى ههلدري بوو. بهلام به پادهيهك چهههسابووم ههستم به ئازار نه دههكرد.

ههنگى هاورپيكهه گهيهه سهره، ئهوانى ديكهش له دهورمان خر بوونهوه. تهههشاي زامهكهيان كردم. بهفريان نايه سهرى. بهلام من زامهكهه له بير چوووهوه. ليكدا ليكدا دههپرسى: "كوا ورچهكهه، چي ليههات، كيوهچوو؟"

له ناكاوا گويم له يهكيك بوو گوتى: "ئهوهتا. ئهوهتا."

دووباره ورچهکهه بینی که بهرهو ئیمه هیږشی دینا. دهستمان دایه
تفهنگهکانمان و نیشانهمان لیږتهوه. بهلام بهر لهوهی کهسمان فریای
تهقهکردن بکهوین، ورچهکه بهلامانا دهږپهږی. تهواو خرؤشابوو، دهیویست
دووباره خویم پيدا بدات و ههلم بدری، بهلام سلې له ههساماته زورهکه
کردهوه و ترسا. به شوین پییهکانیدا بومان دهړکهوت که سهري بریندار بووه.
خوین له زامهکهی دهږوی. دهمانویست دووی بکهوین. بهلام چونکه نازاری
زامهکهه زور بووبوو، چوین بو شار، بولای دکتور.

دکتورهکه، به داوی ناویشم زامهکهی بو دورومهوه. ئیدی به خیرایی ساږیژ
بووهوه.

داوی یهک مانگی دی دووباره بو راوی چووینهوه. دیسان کهوتینه تاقیبي
ههمان ورچ. بهلام ههلمان بو ههلهکهوت بیکوژین، له نیو بازنه
گهمارویهکه نهدههاته دهرهوه. ههر دهسوورایهوهو دهسوورایهوه، به
شیویهکی بهزهیی هاروژین دهینالاند و دهیلوراند.

دمیان، دهرهتی لیهینا و کوشتی. شهویلاگی خوارهوهی ورچهکه شکابوو،
گوللهکهی من دانیکی شکاندبوو.

ههوانیکی زور زهلام بوو، کهولیکی رهشی جوانی ههبوو. زامهکانی نیو
چهوانم، به جوړی ساږیژ بووبوووه، به زهحمهت شوینهکهی دهبینرا.

پاڙى دووهم

چهند چيروکيکى ميللى

٤ - مروّف به چى دهژى؟

(١)

بېنه دۆزېك هه‌بوو به ناوى سيمون. ئهم پياوه نه زهوى هه‌بوو نه خانوو. له گه‌ل ژن و مناله‌كانيا له كوخته‌يه‌كى ديهاتيانه‌دا ده‌ژيا. به پرهنجى شان نان و بزئوى خوى په‌يدا ده‌كرد. كرځى كار هه‌رزان و نان گران بوو. سيمون هه‌رچيه‌كى په‌يدا ده‌كرد هه‌ر بهشى خوراك و خواردنى ده‌كرد. به خوى و ژنه‌كه‌ى ته‌نيا يه‌ك پالتوى چه‌رميان هه‌بوو. به نوره له به‌ريان ده‌كرد. پوستينځى كوڼ و دراو بوو.

دوو دانه سال بوو، ده‌يويست پوستينځى نوځ بگرځت. سيمون به‌ر له هاتنى زستان، تۆزېك پاره‌ى پاشه‌كه‌وت كردبوو. ئه‌سكه‌ناسځى سځ پوځلى له سه‌ندووقه‌كه‌ى هاوسه‌ره‌كه‌يا شاردبووه‌وو پيڼچ پوځل وبيست كوپيكيشى له لاي مشته‌رييه‌كانى هه‌بوو.

سيمون، به‌يانبييه‌ك ليبرا بروات بو گوند و كه‌وله مه‌رېك بگرځ. چاكه‌ته ئه‌ستووره ناو به لوكه‌كه‌ى ژنه‌كه‌ى به سه‌ر كراسه‌كه‌يدا له‌به‌ر كرد. كوته‌كه‌ى خوى به سه‌ريا له‌به‌ر كرد. ئه‌سكه‌ناسه سځ پوځلييه‌كه‌ى له به‌رېكى نا، چلځى له دارېك برى، رځى خست و كردى به دار عاسا، دواى تاشت كه‌وته رځ. له فكران راچوو، له دلځ خويدا گوتى: ئه‌و پيڼچ پوځله قه‌رزه له مشته‌رييه‌كانم وهرده‌گرمه‌وه‌و سځ پوځليشم پييه. به‌شى كرځى كه‌وله مه‌رېك ده‌كات و فه‌روويه‌كى زستانه‌ى لځ دروست ده‌كه‌م.

گه‌ببه گونده‌كه. چوو به سوځاى يه‌كځ له قه‌رزارباره‌كانيه‌وه. كابرا له مال نه‌بوو. ژنى كابراى جووتيار به‌لځنى داځى كه هه‌فته‌ى داهاتوو قه‌رزه‌كه‌ى بده‌نه‌وه‌و ئيستا هيچيان به ده‌سته‌وه نييه. سيمون چوو به سوځاى قه‌رزاريكى ديكه‌وه. ئه‌مه‌ش سوځدى خوارد كه پاره‌ى نييه. به‌لام

قاییل بوو ئه‌و بیست کوپیکه‌ی بداتی که سیمون به قهرز پیلاره‌که‌ی بو چاک کردبوو. بویه سیمون ویستی که‌ول‌ه مه‌رپک به قهرز بکرپت به‌لام بازارگانه‌که متمان‌ه‌ی پینه‌کرد و نه‌چوو‌ه ژیر بار. گوتی: "هر کاتی پاره‌ی نه‌ختت (کاش) دا باشت‌رین که‌ول‌ه‌لگره. به‌راستی تاقه‌تی قهرز و قهرزکاریم نییه."

به‌مجوره یاروی پینه‌دۆز، ته‌نیا ئه‌و بیست کوپیکه‌ی وهرگرته‌وه که‌له بری چه‌ک وپینه‌ی پیلاویکا وهری گرت. جووتیاریکی دیکه‌ش پیلاویکی لبادی دایه که بنیکی چه‌رمی بۆ لی بنیت.

سیمون، دلته‌نگ بوو. بیست کوپیکه‌که‌ی دایه قودکا و خواردییه‌وه. به دهستی به‌تال و بی که‌ول بۆ مال گه‌پایه‌وه. لای به‌یانی ههستی به کزه‌ی ساردی سه‌رما کردبوو، به‌لام دوی خواردنه‌وه‌ی قودکاکه، به بی پالتۆش گهرمای بوو. هی‌دی هی‌دی که‌وته‌پۆ، به دار دهسته‌که‌ی، ته‌قه‌ته‌ق به ئه‌رز به‌ستوو‌ه‌که‌یدا ده‌کیشا و پیلاره لباده‌که‌ی به دهسته‌وه گرتبوو و له دلی خۆیدا ده‌یگوت: "هرچه‌نده پۆستینم له‌به‌ردا نییه، به‌لام سه‌رمام نییه. ده‌می‌کم ته‌ر کردوو‌ه و خوینی ده‌ماره‌کانم که‌وتوو‌ته گه‌ر. پیویستم به پالتۆی فه‌روو نییه. به‌پیی خۆما ده‌پۆم و هی‌چ کیشه‌یه‌کم نییه. من ئاوام! خه‌مم چیه؟ ده‌کارم به‌بی پالتۆی فه‌رووش بژیم. پیویستم پیی نییه. هه‌لبه‌ته ژنه‌که‌م خوته خوت و بۆله بۆل ده‌کا. هه‌لبه‌ته شه‌رمه پیاو له به‌یانیه‌وه تا ئیواری کار بکات و هه‌قه‌که‌ی نه‌ده‌نی! ئا سه‌برئ بکه. ئه‌گه‌ر قهرزه‌که‌م نه‌ده‌یته‌وه، پیستت ده‌گرووم. هه‌رجاره و بیست کوپیکم ده‌داتی. باشه ماقووله؟ ئاخ‌ر چی له بیست کوپیک بکه‌م، چی پیی ده‌کرئ؟ قودکای پیی بخۆمه‌وه؟ هه‌مووی بده‌م به مه‌ی وباده؟... ده‌لپت نه‌یه‌تی، له‌وه‌یه راست بکات! به‌لام من هه‌قم چیه؟ مال و حال و په‌ز و مه‌ر و مالاتی هه‌یه. به‌لام من هه‌مه ونیمه، خۆم و ئه‌م جل‌ه شرانه‌ی به‌رمم هه‌یه. تۆ مه‌زرات هه‌یه، گه‌نم داده‌چینی وگه‌نم ده‌دوریه‌وه، لی من ده‌بی گه‌نم بکرم. چه‌ند ده‌ست بگرمه‌وه و ره‌زیلی بکه‌م، ده‌بی هه‌فته‌ی بایی سی پوبلان نانی پروت بکرم. دیمه مال‌ه‌وه ده‌بینم نان نه‌ماوه و ده‌بی خیرا پوبل و نیویکی دیکه خه‌رج بکه‌م. قهرزه‌که‌ت بده‌وه و قسه‌ی به‌لاش مه‌که."

سیمون، به دهم ئەو خەیاڵانەوه ، گەییە مەزارێکی سەر ڕیگا. سەری
هەڵبەری شتیکی سپی لە پشت مەزارەکهوه بینی. دنیا خەریک بوو تاریک
دەبوو. یارۆی پینەدۆز لێی ورد بوو، بەلام بۆی هەڵنەهات چییە. جاران
هیچ بەرد و کەفریکی سپی لەم ناو نەبوو! ناکا چیل بێ! بەلام شیوەی لە گا
وچیلان ناچیت! سەری هەیه، سەری لە سەری مروۆف دەچیت. بەلام زۆر
سپییە. باسە ئەگەر مروۆف بێ، چ دەکات لەوێ؟

نزیکتەر بوو، سەری سوورما. توانی بە پروونی بیدینی. مروۆف بوو! زندوو یا
مردوو، پرووت و قووت و بێ جوولە پشتی بە دیواری مەزارەکهوه دابوو. پینە
دۆزەکه ترسا، لە دلی خۆیدا گوتی: "وا دیارە یەکیک کۆشتوویەتی، پرووتی
کردوو، تەووەو لەوێی فریاداو. ئەگەر بچم بە لایەوه تووشی ئاریشه وگێرە
وکیشه دەبم."

بەوجۆره، سیمون، خۆی لێ بە خاوەن نەکرد وتیپەری. بە بەردەم
مەزارەکهدا تیپەری تا مردوو، کە ماوێهەک پۆیی ئاوری دایەوه،
سەیری کرد کابرای پرووت، لە دیواری مەزارەکه لاکەوتوو. دەجولیت. لەوه
دەچوو بۆ لای ئەم بێت. یارۆی پینەدۆز زیاتر ترسا. لە فکران راچوو: "
بگەرێمەوه بۆ لای یان بە ڕیگای خۆدا برۆم هەقم بە سەریهوه نەبیت؟ کێ
دەزانێ ئەم پیاوه کێیه؟ پیناچی بۆ کاری خێر هاتبیتە ئێره! ئەگەر برۆم بە
لایهوه، لەوهیه پەلامارم بدات و بویه‌ریکی ناخۆش رووبدات. مەگەر خوا
بزانێ کێیه. بە هەرحال دیاری وسەوقاتی پێ نییه. ئەگەر لێی نزیک
ببمەوه، لەگینە لیم راپه‌ری و بم خنکینێ و فریای خۆم نەکهوم، خۆ ئەگەر
ئەمەشم لە گەڵدا نەکات دەبێ بە بار بە سەرمەوه، من چی لە کابرای پرووت
و قووت بکەم؟ جەکانی خۆمی بدەم؟ مەگەر خوا بە خۆی لەم کێشه
وئاستەنگەم ڕزگار بکات!"

کابرای پینەدۆز، پێی هەلگرت. لە مەزارەکه رەت بوو، لە ناکاوا وێژدانی
بێدار بوو، سیمون. لە ناوهراستی ڕیگا، کەدا وەستا. لە خۆی پرسى: "سیمون
دەزانى چ دەکەى؟ لەگینە ئەم بەندەى خوايه لە نەبوونیا خەریک بێ
بمریتو تۆ لە ترسا هەل‌دی؟ ئەوەندە دەوڵەمەند بووی لە دز و ڕیگران
بترسیت؟ سیمون شەرم لە خۆت بکە!"

ئەوسا، زقربىيەو و بەرەو لای کابرا چوو.

(۲)

سىمون لە کابراى نەناس نزىک بوو. لە سەراپای پوانى، سەبرى کرد گەنجیکە ساغ و سەلامەت. نە جی زامیکی پێوێه نە برین. بەلام لە سەرما ولە ترسا هەلەرزى. دانیشتبوو و پىشتى بە دیوارەکەو دابوو. سەرى لە بەر خۆ نابوو، تەمەشای سیمونى نەدەکرد. دەتگوت لەو بە تۆوانتر بوو کە چاو هەلینى. سیمون لێى نزىک بوو. کابراى نەناس دەتگوت خەریکە خەبەرى دەبێتەو. ئاوپى دایەو، چاوى هەلینان و پوانییه سەر و سیمای سیمون. نیگای، دلی سیمونى هینایە بەزەیی. پیللەو لبادەکانى هەلایە سەر ئەرزەکە. پىشتینهکەى کردەو و خستیه سەر پیللەوکان. ئەوسا پالتۆکەى خۆى داکەند و گوتى: - کاتى قسە نییه. خیرا ئەم جلانە لەبەر بکە.

سىمون، دەستى گرت و یارمەتى دا تا هەستیت. کە هەستایە سەر پێیان سیمون سەبرى کرد، بەدەنى ساغ و سەلامەتە. دست و لاقى عەیبیان نییه. دەم و چاوى جوان و میهرەبانە. سیمون پالتۆکەى خۆى دا بە شانى کابرا، یارو نەیدەتوانى دەستەکانى بە قۆلى پالتۆکەدا بکات. سیمون یارمەتى دا، پالتۆکەى لە بەرکرد و ئەوسا پىشتینهکەى لە سەر پالتۆکەو لە ناو قەدى بەست.

سىمون تەنانت کلاو شەرەکەى خۆیشى داکەند تا لە سەرى کابراى نەناسى بکات. بەلام سەرى یەکسەر چایی و بیری کردەو: "من سەرم تاسە. ئەو قزى درێژ و لوولە. " کلاو کەى کردەو سەرى خۆى ولە فکراڤاچوو: "چاکتر وایە پیللەوکانى لە پێ بکەم... کابراى نەناسى دانیشاند، پیللەو لبادەکانى لە پێى کرد و گوتى:

- دەى برادەر رابە و بکەو رێ تا گەرم ببیتەو. پاشان بە کارەکانى دیدا رادەگەین. دەتوانى برۆیت؟

کابرا هەستا. بە میهرەبانىیەو پوانییه سیمون. بەلام تاقە وشەیهکى لە زار نەهاتە دەرى. سیمون لێى پرسى:

- بۆچی قسه ناکهیت؟ ئیره زۆر سارده. دهبی بۆ مال برۆیتتهوه. هانی ئهم دار دهستهی من بگره به دهستهوه. ئهگر ههست به بیتاقهتی دهکهی، خۆتی بهسهردا بده. دهی بکهوه پئی!

کابرا کهوته پئی. پئی به پئی سیمون پئی دهکرد. سیمون له پئیگادا لئی پرسی:- خه لکی کوئی؟

- خه لکی ئهم دیار ودهقههه نیم.

- دهزانم من خه لکانی ئهم دهقههه دهناسم. بهلام چۆن بوو سهرت له مهازهوه دههینا؟

- ناتوانم ئهوه بگپرمهوه.

- باشه کهسیک غهدری لیکردوویت؟

- نا، کهس غهدری لینهکردووم، خوا سزای داوم.

- ههلبهته، ههموو شتیک بهدهستی خواجه. بهلام خۆ تۆ پیویستت به پهنا وپاساریکه تیای بههویتتهوه وپارووه نانیکی تیا بخۆی. دهتهوئ بۆ کوئ برۆی؟
- بۆ من فهرق ناکات!

سیمون سهری سورماوو. کابرای نهناس به کهسیکی ناجۆر وترسناک نهدهچوو. به ئارامی قسهی دهکرد. بهلام هیچ شتیک دهبرارهی خۆی نهدهگوت. سیمون له دلی خۆیدا گوتی: "کئ چوزانی چی به سهر هاتووه؟" ئهوسا به کابرای نهناسی گوت: "باشه لهگهڵ منا وهره، دهچینهوه بۆ مالی ئیمه، بهلای کهمهوه تۆزئ خۆت گهرم بکهوه."

بهمجۆره سیمون بهرهو مالی خۆی بووهوه. کابرای نهناس کهوته شانی و پئی به پئی ئهه پئی دهکرد. با ههلیکرد. سیمون له ژیر کراسهکهیهوه ههستی به سههما کرد. مهستی بهری دابوو، ههستی دهکرد لاقهکانی سهرمایانه. به دهم لهرزینهوه پئی دهکرد و چاکهتهکهی ژنهکهی تووندتر له خۆیهوه دهپیچا وله دلی خۆیدا دهیگوت: "بزانه کهول و پۆستین چی به سهرم هینا؟! کهوله مهرم دهست نهکهوت هیچ، پالتۆکهشم له دهست دا و سهرباری

ئەوھەش، پیاویکی پرووت ورەجالم دووی خو داوھ. ژنەکە ی بیر کەوتەوھ. بەلام
کە چاوی بە کابرای نەناس کەوت تەمەشای ئەمی دەکرد، سووکنایی دلی
هات.

(۳)

ژنەکە ی سیمون، ھەموو کارەکانی تەواو کردبوو. داری شکاندبوو. ئاوی
ھینابوو، نانی بە منداڵەکان دابوو. خویشی نانی خواردبوو. ئیستاش
دانیشتبوو و بیری دەکردەوھو تیا مابوو کەنگی نان بکات؟ ئەمڕۆ نان بکات
یان سبە ی. ھیشتا ھەندیک نانیا مابوو. لە فکران راچوو: "ئەگەر سیمون
لە گوندی نانی خواردبێ و شیویکی تەواوی نەوێ، بەشی یەک پۆژی دی
نانمان ھەیە." ئەوسا بە دەستەکانی نانەکانی ھەلسەنگاند ولە دلی خویدا
گوتی: "ئەمڕۆ نان ناکەم، تەنیا بەشی یە کجار ئاردمان ھەیە دەبێ تا پۆژی
ھەینی پی بگوزەریین."

ماترینا، نانەکە ی لە سەبەتەکە نایەوھو دانیشت تا کراسی میردەکە ی پینە
بکات. بەدەم دەرزێ وتەقەل لیدانەوھو بیری لەوھ دەکردەوھ چۆن میردەکە ی
کەولە مەر دەکڕێ تا فەرۆی زستانە ی لی دروست بکات. "خۆزیا
فرۆشیارە کە دەستی نەدەبێ! میردەکەم، مرقیکی باشە، بەلام ئەوھندە
سادە یە منداڵیک فریوی دەدات. فیل لە کەس ناکات، بەلام ھەر منداڵیک
دەتوانێ کلاوی لە سەر بنێ. ھەشت پوبل پارە یەکی زۆرە. بەم پارە یە دەبێ
کەولیک یە جگار باش بکڕیت. کەولیک خۆشکراو. کە پالتویەکی زستانە ی
باشی تیا ببیت. زستانی رابردوو، چەند ناخۆش بوو کە پالتۆ وفەرۆ یەکی
گەرممان نەبوو! نەمدەتوانی بچم بۆ گوی پووبارە کە وئاو بینم. ھەر جارێ
میردەکەم بچووبایە دەری ھەرچیە کمان ھەبوو بە سەر یەکا لە بەری دەکرد.
ھیچ شتیک بۆ من نەدەمایەوھ لە بەری بکەم. ئەم بەیانییە زۆر زوو نەچوو
دەری، بەلام وەختی گەرانی ھەوای ھاتوو. ھەر خوا بکات نەچووبیتە
مە یگوساری! "ماترینا ھیشتا لەم خەیاڵانە دا بوو، کە دەنگی پی ھات و
یەکی وەژوورکەوت. ماترینا دەرزییە کە ی لە کۆنە کراسە کە چەقاند وچوو
بەرەو دەرگا، دوو نەفەری بە دی کرد. میردەکە ی و پیاویکی دیکە کە جووتی
پیلاوی لبادی لە پی بوو، کلاوی لە سەر نەبوو.

ماترینا، یه کسه ره هستی کرد که میرده که ی بونی مه ی و باده ی لیده هات. له دلی خویدا گوتی: "بیگومان مه یگوساری کردووه. "سهیری کرد پالتوی له بهر نییه. هیچ پریاسکه یه کیشی به دهسته وه نه بوو. به بیده نگي وبه ته ریکی له بهر ده رگا وه ستابوو. خه ریک بوو له هه ژمه تان دلی شه قی ده برد. له دلی خویدا گوتی: "هه رچی هکی پی بووه، له گهل ئهم کابرا میمله دا داویه به مهینوشتی و سه رباری ئه وه ش له گهل خویدا بو مالی هینا وه ته وه!"

ماترینا، پی بوو کردنه وه وه ژوور که وتن. به خویشی له دووی وانه وه وه ژوور که وت. سهیری کرد کابرای نه ناس گه نجیکی له پ ولا وازه و پالتوی میرده که ی ئه وی له به ره. هیچ کراسیک له ژیر پالتو که وه دیار نه بوو. کلایشتی له سه ر نه بوو. یاروی نه ناس که هاتبووه ژووره وه نه له جیی خوی ده جوولا ونه چاوی هه لده بری. ماترینا ده بیره وه چوو: "بیگومان پیاویکی خراپه، ده ترسیت، له شتیک ده ترسیت."

ماترینا په ست بوو، پووی گرژ کرد. له لای ئاگردانه که وه وه ستا. چاوه پروانی ئه وه بوو بزانی ئه و دووانه چ ده که ن.

سیمون وه کو ئه وه ی هیچ پووی نه دابی، کلایه که ی داکه ند وله سه ر ته خته که دانیشت و گوتی: "ده ی ماترینا، ئه گه ر شیو ئاماده یه شتیکمان بده یه با بیخوین!"

ماترینا، له بن لیوانه وه خوته وبولیه کی کرد وله جیی خوی نه جوولا. له شوینی خوی ولای ئاگردانه که وه چه قی. ماوه یه ک سهیری ئهم و ئه وی کرد وته نیا سه ری ده له قاند. سیمون هه ستیکرد که ژنه که ی په ست وبیزار بووه. به لام هه ولی ده دا خوی له گیلی بدات. وای نواند هه ستی به هیچ نه کردووه. ده ستی کابرای نه ناسی گرت و گوتی:

- برادره ر پوونه "دانیشه" با شتیک بخوین.

کابرای نه ناس له سه ر ته خته که رو نیشته. سیمون له ژنه که ی پرسى: هیچت لی نه ناوه؟

ماترينا به پرويا هه‌شاخى: " ليم ناوه، به‌لام بو تو نا. دياره ئه‌وه‌ندهت خواردووته‌وه هوشته به خو نه‌ماوه. چووى كه‌ول وپوستين بكرپت، نهك ههر به‌دهستى به‌تال گه‌راووته‌وه، به‌لكو پالتوكه‌ى خوشته له دهست داوه و كابرايه‌كى به‌ره‌للای ميملشت بو هينامه‌ته‌وه. من خواردنم بو خه‌لكانى سيامه‌ستى وه‌كو ئيوه نيه!"

- ماترينا به‌سه، به خورايى بوله‌بول مه‌كه و ئيراد مه‌گره! باستر وايه بپرسيت ئه‌م پياوه كييه؟...

- پيم بلئ بزانه پاره‌كانت چي ليكرد؟

سيمون، دهستى به به‌ركيا كرد، ئه‌سكه‌ناسه سئ رولبييه قه‌د كراوه‌كه‌ى ده‌ره‌ينا و قه‌ده‌كه‌ى كرده‌وه و نيشانى داو گوتى:

" ئه‌وه پاره‌كه‌يه! تريفونوف قه‌رزه‌كه‌ى نه‌دامه‌وه، لي به‌ليني دا به‌و زوانه بومي په‌يدا بكات. "

ماترينا، زياتر توورپه بوو. مي‌رده‌كه‌ى نهك كه‌ولئ نه‌هينابوو، به‌لكو تاچه پالتوكه‌ى خويشى كردبووه به‌ر ئه‌و كابرا پرووت و په‌جاله‌و له گه‌ل خوشيا بو ماله‌وه‌ى هينابوووه. ماترينا پري دايه ئه‌سكه‌ناسه‌كه، له سهر مي‌زه‌كه‌ى هه‌لگرت تا له شوينيكي باش تاچه‌تى بكات و گوتى: " شيوم بو ئيوه نيه، من ناتوانم ناني هه‌رچي پرووت و په‌جال و سيامه‌ستى دنيا هه‌يه بدهم!"

- ماترينا، كه‌ميك زمانى خوت بگره. جارئ گوي بگره بزانه پياوه‌كه‌ت ده‌يه‌وي چ بلئ!.

- كه‌سيكي مه‌ست و گه‌وج ده‌بي چي پي بي تا گويي لي بگيري؟ مي‌رده‌كى مه‌ست، نه‌هه‌قم نه‌بوو كه له هه‌وه‌له‌وه نه‌مده‌ويست شووت پييكه‌م. ئه‌و جيازييه‌ى كه دايكه له گه‌لما ناردبووى، هه‌موويت خه‌رجي باده‌نووشي كرد. ئيستاش به ناخيرت چووى كه‌ول بكري، پاره‌كه‌يت دايه خواردنه‌وه و هه‌ستايته سهر پيان!

سيمون، هه‌وليدا ژنه‌كه‌ى حالي بكات كه ته‌نيا بيست كويكي به خواردنه‌وه داوه، هه‌وليدا ئه‌وه‌شى بو پروون بكاته‌وه كه له كوي و چون تووشي ئه‌م پياوه

نه ناسه بووه. لی ماترینا دهرفته تی نه ده دا. ئیدی به دهم خوټه و بولله وه، کای کوئی بیست سال له وه پیښی به با ده کرد. له پهستا و بی پسانه وه هر ده پریسا و ده پریسا. نه نجام په لاماری سیمونی دا و ئاسینه که ی راته کاند وگوتی: "کوا چاکه ته که م بده وه! ته نیا نه و چاکه ته م هیه، ناچار بووی له بهرمی داکه نی و له بهر خوټی بکه ی. سه گی پیس کوا بده وه، خوا گیانت بسه نی!"

سیمون چاکه ته که ی داکه ند. یه کیک له قولله کانی هه لگه رایه وه. ماترینا به تووندی رایکیښا، درومانه که ی هه لته قی، ماترینا چاکه ته که ی دا به سهری خوږیا و به ره و دهرگاکه روښت. ده یوست پرواته دهره وه. به لام به دوو دلی وهستا... ده یویست توورپه یی خوئی به سهر که سیکا هه لپریژی. به لام ده شی ویست بزانی، نه م پیاوه نه ناسه کییه.

(٤)

ماترینا له بهر دهرگاکه وهستا وگوتی:

- نه م پیاوه نه گهر پیاویکی باش بوايه، ئاوا پروت و قووت نه ده بوو. ته نانه ت کراسیشی له بهر نییه. نه گهر پیاویکی سه لار وسه نگین و ئابروومه ند بوايه پیټ ده گوتم، له کوئی و چوئن دوزیوته وه.

سیمون گوتی:

- من دهمه وئ نه مه بکه م، به لام تو دهرفته ناده یت. که گه ییمه نزیکی مه زاره که سه یرم کرد به پروتی دانیشت بوووخه ریک بوو ره ق ده بووه وه. هه وای دهره وه زورد سارد بوو، به که لکی خو پروتکردنه وه نایه ت! خوا منیبو نارد، دهنه ره ق ده بووه وه. ئاخر چیم بکردایه؟ نه گهر فریای نه که وتبام، خوا ده یزانی چی به سهر ده هات؟ ئیدی چووم به لایه وه، هه لمساند وچلم له بهر کرد وله گه ل خو ما هی نامه وه. ماترینا، توورپه مه به، گوناچه! مردنت له بیربی، ئیمه هه مووی گیای مردنین، پروژیک دی هه موو ههر دهرمین.

ماترینا، ده یویست دیسان توورپه بیټ و بولله بول بکات. به لام ههرکه پروانییه کابرای نه ناس، بیده نگ بوو. کابرا، به بی جووله له قه راغ ته خته که

پوښتنبوو. هر دوو نهژنوی گرتبوونه باوېش، سهری له بهر خو نابوو. چاوه‌کانی نووقانډبوون. نیو چهوانی به یه‌کا دابوو، پیډه‌چوو نازاری هه‌بیټ. ماترینا قسه‌ی بو نه‌ده‌هات. به‌لام سیمون گوتی:

- ماترینا، تو خوات خوش ناوی؟ په‌حمی خوات له دلدا نییه؟

ماترینا، که گوئی لهو قسه‌یه بوو، دووباره پوانییه کابرای نه‌ناس. دلی به حالې سووتا. له لای ده‌رگا که گه‌پایه‌وه. پرووی کرده ئاگردانه‌که تا شیف ئاماده بکات. تاسیکی له سهر میزه‌که دانا وېرېک شوربای تیکرد. نه‌نجام دوا کولیره‌ی ده‌ره‌ینا، چه‌قو و مراکی هی‌نا و گوتی: " فهرموو، خواردن ئاماده‌یه!"

سیمون، ده‌ستی کابرای گرت و به‌ره‌ولای میز وخوانه‌که‌ی برد وگوتی: " که‌ره‌مکه لاوو."

ئوسا، سیمون، نانه‌که‌ی گوشیه شوربا‌که‌وه‌و ده‌ستیان به خواردن کرد. ماترینا له سووچی‌کی میزه‌که‌وه دانیش‌ت. چه‌ناگه‌ی نایه نیو هر دوو ده‌ستی وکه‌وته ورد بوونه‌وه له یاروی نه‌ناس.

ماترینا دلی به یاروی نه‌ناس سووتا. دلی له حانایا نه‌رم بوو. له پر پرووی کابرا گه‌شایه‌وه. سهری هه‌لېری و بزه‌یه‌کی به پرووی ماترینادا دا. که له شیوخواردن بوونه‌وه ، ژنه سفره‌که‌ی پیچایه‌وه . ئوسا یاروی نه‌ناسی پرسیار پیچ کرد:

- خه‌لکی کوئی؟

- پیویست ناکات بلیم خه‌لکی ئهم دیار و ده‌فه‌ره نیم.

- ئه‌دی چوون بوو پیت که‌وته مه‌زاره‌که؟

- نامه‌وی باسی ئه‌وه بکه‌م.

- باشه پرووتیان کردوینته‌وه؟

- خوا سزای داوم.

- باشه به پرووت و قووتی له ناوهندی ریځگاکه خهوتبووی؟

- بهلئ، به پرووت و قووتی، چی وای نه مابوو رهق بېمه وه . ئیدی سیمون بینیمی و بهزهیی پیمدا هاته وه. پالتۆکهی خۆی داکه ند و له بهر منی کرد و منی بو ئیره هینایه وه. تۆش نان و ئاوت دامی و میره بانیت له گهل کردم. خودا پاداشتتان ده داته وه !

ماترینا ههستا وئهو کراسه کۆنه ی سیمونی، که پینه ی کردبوو، هینا و دای به کابرای نه ناس. ههروه ها پانتۆلئیکیشی بو هینا وگوتی:

- ده بینم کراست له بهر نییه، هانی ئه مانه له بهر بکه. ههر شوینیکت به دلّه، لهوئ بخره وه. له سه ر ته خته که یان له نزیک ی ئاگردانه که.

کابرای نه ناس، پالتۆکه ی داکه ند، کراس و پانتۆله که ی له بهر کرد، له سه ر ته خته که پالکه وت. ماترینا چراکه ی کوژانده وه. پالتۆکه ی هه لگرت، چوو بو لای ئاگردانه که وله نزیک ی میرده که یه وه راکشا. پالتۆکه ی دا به خویا، به لام خهوی لینه ده که وت. بیری له لای کابرای نه ناس بوو.

که بیری که وته وه، دوا پارووه نانی ماله که یان خورابوو و بو سبه ینی نانیان نه مابوو، ئهو کراس و پانتۆله ی بیر که وته وه که دابووی بهو، خه م دایگرت. به لام که بزه که ی کابرای نه ناسی بیر که وته وه دلی خوش بوو.

ماترینا تا دره نگانیک ههر بیدار بوو. ههستی کرد سیمونیش ههر به خه به ره. لایهک له پالتۆکه ی به ویشدا داو گوتی: - سیمون؟

- بهلئ.

- هه موو نانه که تان خوارد. هه ویرم نه شیلاوه تا هه لئ. نازانم بو سبه ی چی بکه م. تو بلئی مارینای دراوسیمان به قهرز چه ند نانیکمان بداتئ.

- ئه گه ر تا سبه ی ماین، خوا که ریمه، شتیک په یدا ده که یین که بیخوین.

ژنه ی تاین ماوه یه ک بیده نگ بوو وپاشان گوتی:

- له پیاویکی باش ده چیت، به لام بو پیمان نالی کییه؟

- پیموایه، هوڤهک ههیه.

- سیمون؟

- بهلّی.

- دهلّیم، ئیمه هه‌میشه ده‌به‌خشین... بو کەس شتێک به ئیمه نابەخشیت.

سیمون هیچ وه‌لامێکی پێ نه‌بوو، ئه‌وسا گوتی:

- زۆرمان قسه کرد، با بنووین.

ئه‌وسا پشتی کرده ئه‌و وخه‌وت.

(٥)

سیمون، به‌یانی زوو رابوو، مناله‌کان هه‌شتا له‌ خه‌ودا بوون. ژنه‌که‌ی چوو بوو بو‌و مائی دراوسێکه‌یان نان قه‌رز بکات. یارۆی نه‌ناس به‌ ته‌نیا له‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌ دانیشتبوو، کراس و پانتۆله‌که‌ی له‌به‌ر بوو وته‌مه‌شای سه‌ره‌وه‌ی ده‌کرد. په‌نگ و پووی له‌ دوینی گه‌شتر و نوورانی تر بوو.

سیمون گوتی:

- براده‌ر، سک پێویستی به‌ نان و خوراک و پۆشاک هه‌یه. پیاو ده‌بی به‌ په‌نجی شان بژیوی خۆی په‌یدا بکات. چ کارێک ده‌زانی؟

- هیچ کارێک نازانم.

سیمون، سه‌ری سوورما، به‌لام گوتی:

- ئه‌گه‌ر که‌سێک بیه‌وئ، ده‌توانی هه‌ر کارێک فی‌ر بی.

- خه‌لکی کار ده‌که‌ن، منیش کار ده‌که‌م.

- ناوت چیه‌؟

- میخائیل.

- باشه میخائیل، ئەمەى كە ناتەوئى باسى خۆت بكەى، ئەمە پەيوەندى بە خۆتەو ەهەىە و ئازادى. بەلام دەبئى بە رەنجى خۆت بژيوى خۆت پەيدا بكەى. ئەگەر بە قسەى من بكەيت و ئەو كارەى پيئى دەسپيرم بكەيت خۆراك و شويئيت بۆ دابين دەكەم.

- خوا پاداشتت بداتەو! تۆ پيشانمى بدە دەيكەم، فيئى دەبم.

سيمون پەتيكى ەهەلگرت و لە دەورى كەلە موستى ئالاند و كەوتە بادانى:

- تەمەشا، ئەمە كاريكى ئاسانە.

ميخائيل، تەمەشاي كرد، ئەوسا وەكو ئەو پەتەكەى لە دەورى كەلە موستى ەالاند و كەوتە بادانى. ئەوسا سيمون فيئى كرد چۆن داوەكە (پەت) لە مۆم بگرئ، كابرأ ئەو كارەش فير بوو. ئەوسا سيمون فيئى كرد، چۆن پەرگەماى پيلاو بدات وچۆن سوژن و درەوشە بە كار بەرئ و تەقەلان لييدات. ميخائيل، بە زوويى فيئى ئەمانەش بوو.

سيمون ەەر چيپەكى پيئ نيشاندەدا زوو فيئى دەبوو. دواى سئ پۆژ وەكو ئەو ەبوو لە ئيجادى ەەر پينەدۆز بووبئ. بەردەوام كارى دەكرد وزۆر كەمى دەخوارد. كە لە كار دەبوو ەو، بە بيەنگى دادەنيشت و تەمەشاي سەر ەوى دەكرد. نەدەچوو ەر ەو، لە كاتى پيويستا نەبوايە قسەى نەدەكرد. سوەبەتى نەدەكرد. پينەدەكەنى. تەنيا لە كاتى زۆر پيويستدا قسەى دەكرد. ئەم ژن و ميژدە، ەەرگيز بزەيان بە سەر ليوانيپەو نەبينى بوو، تەنيا يەكەم شەو نەبئ، كە ماترينا شيوى دابوويە.

(٦)

پۆژان بوون بە ەفەتە، ەفەتە بوون بە مانگ، سالل ەات وړويى. ميخائيل، دەگل سيموندا كارى دەكرد و دەژيا. ناوبانگى دەر كرد. واى ليەات خەلكى دەيانگوت: كەس وەكو ميخائيلي شاگردى سيمون پيلاوى قايم نادوورئ. خەلكى لە ەممو لايەكەو ە بۆ لاي سيمون دەهاتن ولاى ئەو پيلاويان بە دروون دەدا. كار وبار پەونەق وړەواجى پەيدا كرد.

شه‌ویکی زستانه سیمون ومیخائیل مژوولی کار بوون له‌ناکاوا گالیسکه‌یه‌ک که خرابووه سهر خزاک وسئ ئه‌سپی زه‌نگوله به‌گهردن رایان ده‌کیشا په‌یدا بوو. له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شایان کرد. گالیسکه‌که له‌به‌ر مالی ئه‌واندا راوه‌ستا، خولامه‌کی شیکپوش خوئی له‌گالیسکه‌که هه‌ل‌دایه‌ خواره‌وه، ده‌رگای گالیسکه‌که‌ی کرده‌وه، نه‌جیمزاده‌یه‌ک که پالتویه‌کی فه‌رووی له‌به‌ر بوو، دابه‌زی. پرووی کرده‌ کوخته‌که‌ی سیمون. ماترینا به‌هه‌شتاو له‌جیی خوئی هه‌ستا وده‌رگای خسته‌ سهر گازی پشت. یاروی نه‌جیمزاده‌ ناچار خوئی دانه‌وانده‌وه تا بجیته‌ ژووره‌وه. وه‌ژوورکه‌وت. وه‌ختی خوئی راستکرده‌وه له‌زگ بوو سهری به‌ر میچه‌که‌ بکه‌وئیت. که به‌ پیوه وه‌ستابوو وه‌کو ئه‌وه بوو لایه‌کی ژووره‌که‌ی گرتبی.

ئه‌وسا سیمون، هه‌ستا وکرپنوشی بو کابرا برد. به‌ سه‌رسامی پروانییه‌ کابرای نه‌جیمزاده. سیمون، تا ئه‌و رۆژه که‌سی وای نه‌بینی بوو. سیمون بو خوئی وردیله‌ بوو، میخائیل لاواز بوو. ماترینا هه‌ر مه‌پرسه، یه‌کپارچه‌ پیست وئیسقان بوو، پیستی به‌ سهر ئیسقانییه‌وه هیشک بووبوو. به‌لام ئه‌و پیاوه له‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه هاتبوو. دهم وچاوی سوور، قه‌له‌و بوو، که‌ته و زه‌لام، ملی له‌ ملی گا جووت ده‌چوو. ده‌تگوت په‌یکه‌ری ئاسنینه.

یاروی نه‌جیمزاده هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌کیشا، پالتۆکه‌ی داکه‌ند. له‌ سهر ته‌خته‌که‌ دانیشته‌ و گوتی: "کینان وه‌ستای پینه‌ دۆزن؟"

سیمون هاته‌ پی‌شه‌وه وگوتی: "قوربان به‌نده‌ ده‌خزمه‌تودام"

نه‌جیمزاده‌که، خولامه‌که‌ی گاز کرد وگوتی: "ئه‌های فدکا، ئه‌و چه‌رمه‌ بی‌نه!"

خولامه‌که به‌ خوئی وگورزه‌یه‌که‌وه وه‌ژوورکه‌وت. گورزه‌که‌ی له‌ سه‌رمیژه‌که‌ دانا. یاروی نه‌جیمزاده‌ گوتی: - گورزه‌که‌ بکه‌وه.

خولامه‌که کردییه‌وه.

یاروی نه‌جیمزاده، چه‌رمه‌که‌ی نیشاندا وگوتی: "پینه‌دۆز، ته‌مه‌شا بکه، ئه‌م چه‌رمه‌ ده‌بینی؟"

- به لئی ئه زبه نی!

- ده زانی چ چه رمیکه؟!

سیمون، ده ستیکی له چه رمه که دا وگوتی: - چه رمیکی زور عاله.

- هه ر عاله؟ به عه مراتت چه رمی وات نه دیتوو ه گه وچه. چه رمی ئه لمانیه. بیست پۆبلم پیی داوه.

سیمون به ترسه وه گوتی: "هه رگیز چه رمی وا باشم نه دیتوو ه."

- ده ی باشه، ده توانی جووتی پووتی لی دروست بکه ی بو من؟

- به لئی، قوربان، ده توانم.

ههنگی کابرای نه جیمزاده هاواری به سه ریا کرد: "ده توانی! ئایا ده توانی؟ به لام ئه وه ت له بیربی پووت بو کی ده درووی، وچ چه رمیکت له به ر ده ستدایه. ده بی پووتیکم بو دروست بکه ی که به لای که مه وه به رگه ی یه ک سال بگری. نه تیک بچی ونه دروومانه که ی هه لبه وشیته وه. ئه گه ر ده ره قه تی دی، چه رمه که وه رگره و بیپر ه. ئه گه ر له عۆیه شی نایه ی له ئیستاوه قسه بکه. جا من ئاگادارت ده که مه وه ئه گه ر پووته کان له زهرفی یه ک سالدا تیک چوون یا دروومانه کانیا ن هه لته قی ئه وا به چه پس کردنت ده ده م. به لام ئه گه ر له ماوه ی سالی کدا تیک نه چوون یان دروومانه کانی هه لته قین، ئه وا ده پۆبل هه ق ده ستت ده ده می."

سیمون، ترسا و سلی کرده وه. نه یده زانی چ بللی. ته مه شای میخائیلی کرد، ئانیشکیکی تیوه ژهند وله بن لیوانه وه گوتی: "چ ده لپی، ئه م کاره بکه م یان نا؟" میخائیل، سه ری له قاند که بیکه.

سیمون به گوپی میخائیلی کرد و به لینی دا که جووتی پووتی بو بدووری تا یه ک سال نه تیک بچی ت و نه هه لته قی.

نه جیمزاده که، خو لامه که ی گاز کرد، ئه مری پی کرد، تا پووته که ی پای چه پی بو داکه نی و پیی دریژ کرد وگوتی: "ده ی ئه ندازه ی پیم بگره!"

سیمون، پارچه کاغەزیکی هیئا دریزییه کهی چل سانتی مەتر بوو، لە سەر ئەرزەکهی دانا، سافی کرد، دانەوییەووە بە پێشتەمالەکهی دەستی سڤی نەبا گۆرهوییەکانی نەجیمزادە پیس ببن. ئەندازە ی پێی گرت. دریزی پای، خری پاژنە ی ئەندازە گرت. دەییست ئەندازە ی لاقیشی بگریت، کاغەزە که کەمی هانی. پوزی ئەوێندە ئەستوور بوو، لە تۆ وایە قەدی داریکی ئەستوورە.

- ئاگادار بە تەنگ نەبیت!

سیمون، پارچه کاغەزیکی دی پێوێ لکاند. نەجیمزادە قامکەکانی پێی لە نیو گۆرهوییەکهیەووە دەجوولاند. چاوی بە ناو کوختەکه دا گێرا. سەرنجی لە سەر میخائیل گیرسایەووە. پرسى: - ئەمە کییە؟

- ئەمە شاگردمە. ئەو پووتە کانت بوو دەدووریت.

کابرای نەجیمزادە پوویکرده میخائیل وگوتى: " ئاگادار بە! پووتیکم بوو دروست بکە بەشی یەک سال بکات."

سیمونیش، روانییە میخائیل، سەیری کرد تەمەشای یارۆی نەجیمزادە ناکات، بەلکو دەپروانیە سووچەکه ی پشتی ئەوێووە. وەکو ئەوێ یەکیکی لەویندەر دیتبێ. میخائیل، ورد بوو بووێووە و تەمەشای دەکرد. لە ناکاوا بزەیه کی کەوتە سەر لیوان و پروو و پوخساری گەشایەووە.

یارۆی نەجیمزادە هاواری کرد: "مێردەکی (بۆرە پیاو) گەوج بە چ پێدەکەنی؟ باشتەر وایە حەواست جەم بکە ی کە پووتەکان لە وەختا تەواو بکە ی."

میخائیل گوتى: "خەمت نەبێ، لە کاتی خۆیدا تەواو دەبن."

نەجیمزادە که گوتى: "تا زووتر تەواو ی بکە ی قازانجی خۆتە."

پووتەکه ی لە پێ کردەووە. پالتۆکه ی هەلگرت، لە خۆوێ پێچا و بەرەو دەرگا پۆیی. بیری چوو لە ناو ئاستانە ی دەرگا که دا سەر دانەوینێ، سەری بە سەر

دەریبە کەوت. بە دەم سەر خوراندنەو کەوتە جنیودان. سواری گالیسکە کە ی بوو و پۆیی.

سیمون، دواى پۆیشتنى ئەو بە میخائیلی گوت: "ئەمە پیاو! بە تۆخماخیش (کوته‌کی سەرزل) نایەتە کوشتن! خەریک بوو سەر دەریبە کە بشکێنێ. کەچی هەر بە خەیاڵیشیا نەهات."

ماترینا گوتی: "ئەو ژیانەى ئەو هەیه‌تى، هەر تۆکمە وکەتە دەبی، عزرائیلیش دەرەقەتى ئەم تاوێرە نایەت."

(٧)

هەنگی سیمون بە میخائیلی گوت: "ئیمە قەولمان پێداو دەبی حەواسمان جەم بی و سەر یەشە وکێشە بۆ خۆمان دروست نەکەین. چەرمەکە، چەرمیکی گرانبەهایە و کابراش تووند مجیزە. نابێ هیچ هەلەیه‌ک بکەین. وەرە، چاوی تۆ لە چاوی من تیزتر و قامکت لە قامکی من چالاکترن. ئەندازەکان ببە وچەرمەکە ببەرە. من دەمەوێ سەرەکەى بدوورم." میخائیل بە گویی سیمونی کرد، چەرمەکەى لە سەر میزەکە راخست و دوو قەدی کرد. بە کێرد کەوتە برینى.

ماترینا هات تا تەمەشای چەرم برینەکەى ئەو بکات. ماترینا سەرى لە کارەکەى سوورما. ماترینا شارەزایی لە برینى چەرما هەبوو. بەلام تەمەشای کرد میخائیل چەرمەکەى لە شیوەى پووتا وبە درێژی نەبڕی، بەلکو بە شیوەیه‌کی بازنەیی بڕی. دەیویست قسە بکات. بەلام لە دلی خۆیدا گوتی رەنگە من نەزانم پووتی پیاوانە چۆن دەدووړیت. بەهەر حال میخائیل لە من باشتري دەزانی، با هەقم نەبی و قسە نەکەم.

کە چەرمەکە هاتە برین، میخائیل دەستی بە دروون کرد. بەلام لەبری ئەوێ وەکو هەر پێلاویک دوو سەرى چەرمەکە پێکەو دەوورێ، یەک سەرى چەرمەکەى دەدروو. تا وەکو سۆل و سەرپایی نەرم و خوش بی. ماترینا، سەرى لەمەش سوورما، بەلام ئەمجارەش قسەى نەکرد. میخائیل، تا نیوهرۆ هەر کاری کرد و وچانی نەدا. هەنگی سیمونەستا نانی نیوهرۆ بخوات. تەمەشای

ده وروبهری کرد، تهمه شای کرد میخائیل له حیاتی پووت، سه‌رپایی و سۆلی دروستکردوو.ه.

سیمون له دلی خویدا ئاهیکی هه‌لکیشا وگوتی: "ئه‌وه یه‌ک دانه ساله میخائیل کار بو من ده‌کات وتاقه جاریکیش هه‌له‌ی نه‌کردوو.ه. چون ئه‌مجاره ئه‌م هه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ی کردوو؟ خو کابرای نه‌جیمزاده پووتیکی مل دریزی داوا کردبوو. میخائیل سۆلیکی (سه‌رپایی) نه‌رم و ناسکی درووست کردوو و چه‌رمه‌که‌ی خه‌سار کردوو.ه. باشه من چ وه‌لامیکی یارۆی نه‌جیمزاده بده‌مه‌وه؟ قه‌ت چه‌رمیکی وه‌کو ئه‌م چه‌رمه‌م ده‌ست ناکه‌وئ!"

ئه‌وسا به میخائیلی گوت: "براده‌ر ئه‌وه تو چیت کردوو؟ مالت ویران کردم! به خۆت ده‌زانی کابرا داوای پووتیکی باشی کرد که چی تو سه‌رپاییت دروستکردوو؟"

هیشتا له سه‌رزه‌نشتی میخائیل نه‌بوو بووه‌وه، که به ده‌رکوته‌که‌(ده‌رگا ژه‌نه) له ته‌قه‌ی ده‌رگا درا. که‌سیک له ده‌رگای ده‌دا. له په‌نجه‌ره‌که‌وه پوانییه ده‌ره‌وه. کابرایه‌ک به سواری ئه‌سپ هاتبوو. خه‌ریک بوو ئه‌سپه‌که‌ی ده‌به‌سته‌وه. ده‌رگا‌که‌یان کرده‌وه. نوکه‌ره‌که‌ی یارۆی نه‌جیمزاده وه‌ژوورکه‌وت. گوتی: - پوژتان باش!

سیمون وه‌لامی دایه‌وه: "پوژ باش! که‌رمکه، چ خزمه‌تیکت هه‌یه؟"

- خانمم، سه‌باره‌ت به پووته‌کان ناردوو می.

- سه‌باره‌ت به پووته‌کان چ ئه‌مریکیان هه‌یه؟

- ئاغام بیویستی به پووت نییه، مرد!

- به‌راست، ماقوله؟!

- داوای ئه‌وه‌ی له لای ئیوه ده‌رچووین، نه‌گه‌یییه ماله‌وه، له ریگا، له‌ناو گالیسکه‌که‌دا مرد. کاتێ گه‌یییه‌وه مال، خو‌لام و ده‌ست وپیوه‌ند به پیرییه‌وه هاتن، تا یارمه‌تی بدن و له گالیسکه‌که‌ دایگرن، وه‌کو فه‌رده کا به ده‌ما که‌وتبوو. به‌ده‌نی به جوړی ره‌ق بووبوو که به زه‌حمه‌ت له گالیسکه‌که‌مان

دەرھانی. خانمم بۆ ئیره ی ناردووم وگوتی: " به پینه دۆزه که بلی، ئەو ئاغایه ی پووتی له لا به کرد دابوو پپووستی به پووت نییه، به لام با ههرچی زووه جووتی سۆلی نهرم و ناسک بۆ جه نازه که دروست بکات. " ئەمری به من کرد به دیارتانه وه دانیشم تا سۆله که تهواو دهبی و له گه ل خۆمیا بیه مه وه. من بۆ ئەمه هاتووم. "

میخائیل، باقی چه رمه که ی کۆکرده وه و لوولی دا. دهستی دایه ئەو سۆله ی دروستی کردبوو، به به رکۆشه که ی سړینی وههنگی له گه ل لووله چه رمه که دا دایه دهستی نۆکه ره که. نۆکه ره که سۆله کان وچه رمه که ی وهرگرت وگوتی: "دهستان خوش وهستاینه، خواحافیز!"

(۸)

سالان هاتن وچوون. شەش سال بوورین وهیشتا میخائیل له گه ل سیموندا دهژیا. وهکو جارن دهژیا. بۆ هیچ شوینن نه ده پووی. تهنیا له کاتی پپووستدا قسه ی دهکرد. به دریزایی ئەم هه موو ساله تهنیا دوو جار بزه ی هاتبووی: جاریکیان ئەو کاته بوو که ماترینا خواردنی دابوویه و جاری دووهم ئەو کاته بوو که یارۆ نه جیمزاده خۆی به کوخته که دا کردبوو. سیمون، زۆر له شاگردیه که ی رازی بوو. قهت لیی نه ده پرسی له کوپوه هاتووه، تاقه ترس و دوودلی ئەوه بوو نه با میخائیل لیی جیا ببیته وه به جیی بیلی.

پۆژیک هه موو له ماله وه، له دهوری یه کدی خر بوو بوونه وه. ماترینا مه نجه لێن کانه یی ده خسته سهر ئاگردانه که. منداله کان به ناو ماله که دا غاریان ده دا، ده چوونه سهر تهخته خه وه کان وله په نجه ره که وه سهیری ده ره وه یان ده کرد. سیمون، له بهر په نجه ره یه که دا خه ریکی دروومان و ته قه ل لیدان بوو. میخائیل له بهر په نجه ره یه کی دیدا خه ریک بوو پاژنه ی له پیلاویک ده نا. یه کی که له منداله کان به غار چووه سهر ئەو تهخته ی که میخائیل له ته نیشتیه وه کاری ده کرد. دهستی خسته سهر شانی، تا ته مه شای ده ره وه بکات. گوتی:

- هاپۆ میخائیل، خانمیک به خۆ و دوو کچۆله وه بۆ ئیره دیت. یه کی که له کیژه کان له نگه.

میخائیل، که گوئی له قسهی کوره که بوو، کاره کهی دهستی دانا و له پهنجه ره که وه راو نییه دهره وه. سیمون، سه ری سوورما. میخائیل قهت سهیری دهره وهی نه ده کرد. که چی هه نوو که هه نییه به شووشه ی پهنجه ره که وه نابوو دهره یروانییه شتیک. سیمونیش پروانییه دهره وه. ژنیکی پوشته و پهرداخی بینی که به ره و کوخته کهی ئه مان دهات. دهستی دوو کچولله ی گرتبوو که سه رو پالتویه کی فهروویان له بهر و یه کی شالیکی سوفیان به شانا دابوو. کچه کان به راده یه که له یه کدی دهچوون، جیا کردنه و هیان ئه سته م بوو. یه کیکیان لاقی چه پی ته و او نه بوو و ده له نگی.

ژنه ی تاین خوی به راره و و هه یوانی ماله که دا کرد. ئه و جا خوی گه یانده دهرگا که، دهستی گیرا و کیلونی دهرگا کهی دوزییه وه. بایدا، دهرگا کرایه وه. هه وه لجار کچه کان و پاشان خوی هاتنه ژووره وه.

- رۆژتان باش خه لکه باشه که.

سیمون گوتی: - سه ر سه ر و سه ر چاوان. که ره مکه وهره ژووری. ئه مریکت هه یه؟

ژنه که، له بهرده م میزه که دانیشته. جووته کچه که خویان به دایکیانه وه چه سپاند، ده ترسان.

- ده مه وئ، بو به هار، دوو پیلاوی چه رم بو ئه م کیژانه به کرد بده م.

- هه رچه نده پیشتی پیلاوی مندا لانمان دروست نه کردو وه، به لام قهیدی نییه، بویان ده دوورین. شاگرده که م، میخائیل وه ستای پیلاو درووه!

سیمون، ته مه شای میخائیلی کرد. سهیری کرد دهستی له کاره کهی هه لگرتو وه و زه ق زه ق چاوی برپوه ته کچه کان. سیمون سه ری سوورما. راسته کچه کان جوان بوون، چاویان ره ش بوو. پرومه تیان گوشتن وئال بوو. پالتوی فهروویان له بهر و شالی جوانیان له شان بوو، به لام سیمون هیشتا نه یده زانی میخائیل بوچی به وجوره لییان ورد بووه ته وه و ته مه شایان ده کات. ده تگوت ده یناسین. هه رچه نده سیمون حایر مابوو، به لام له گه ل ژنه دا دریزه ی به قسان دا، و له سه ر نرخه که ریکه وتن.

ئەوسا خۆى ئامادە کرد كە ئەندازەى پىي كچەكان بگرىت. ژنە كچە شەلەكەى ھەلگرت و ناىە سەر باوہشى وئەوسا گوتى: "دوو ئەندازە بۆ ئەم كچە بگرە. يەكك بۆ پىيە سەقەتەكەى و يەككيش بۆ پىيە ساغەكەى. يەك تاك بۆ پىيە سەقەتەكەى دروست بكە وسى تاكيش بۆ پىيە ساغەكەى. ھەر دوو كىژەكە پىيان بە ئەندازەى يەكە. جىكانەن (دووانە، جىك، لفانە)".

سىمون، ئەندازەى گرتن، ئەوسا ئامازەى بۆ شەلەكە کرد وگوتى: "ئەو كىژە جوانە بۆ واى لىھاتووہ؟ ھەر بە زىكماك وابوو، يان لە پرووداويكا واى لىھاتووہ؟"

- نا، دايكى واى لىكردووہ، شەلى كردووہ.

ماترىنا، خۆى لە قسەكانيان ھەلقورتاند. ھەزىدەكرد بزاني ئەم ژنە كىيە و ئەم كچانە كىژى كىن. گوتى: "باشە تۆ دايكيان نىت؟"

- نا خانمى مېھرەبان. من نە دايكيانم و نە خزميانم. ئەمانە بىگانەن ھەلم گرتوونەتەوہ.

- يانى دايكيان نىت و بەو رادەيەش خۆشت دەوين؟

- چۆن خۆشم نەوين؟ ھەر دووكيانم بە شىرى خۆم بە خوودان كردوون. كورپىكم لە خۆم ھەبوو، خوا بۆ خۆى بردىيەوہ. ئەوہندەى ئەمانەم خۆش دەوون، ئەوندە متووى جگەر گۆشەكەى خۆم نەبووم!

- ئەدى ئەمانە كىژى كىن؟

(۹)

ژنەى تايىن كەوتبووہ قسان وھال وھىكايەتەكەى لە نووكەوہ گىراپايەوہ: "نزيكەى شەش دانە سالى، كە دايك و باوكيان لە ماوہى كەمتر لە ھەفتەيەك دوا بەدواى يەكدى مردن، باوكيان رۆژى سى شەممە ئەمرى خواى كرد ودايكەكەيان رۆژى ھەينى مرد. ئەم ھەتيوانە سى رۆژ دواى مردنى بابيان لە دايك بوون. دايكيان بۆ رۆژى دوايى مرد. ئەو سەردەمانە من و شووہكەم لە گوندى دەرثايىن. ھاوسىي ئەوان بووين، ديوار بە ديوارەوہ. بابى

ئەوان كەسكى تەنیا وتەنیا بال بوو، داركەر بوو، لە بيشە و جەنگەلان
دارى دەکرد. پۆژىك، بە دەم دار برپىنەو، دارىكى گەورەى بە سەرا پما و
ورگ و پىخۆلەى دەرھىنا. هيشتا نەيان گەياندبوو مائەو گيانى دەرچوو.
ھەر لەو ھەفتەيەدا، ژنەكەى بە سكى دوو مندالى بوو، كە ئەم دوانەن،
ژنىكى تەنیا و بىنەوا بوو. ھىچ كەس و بەخيوكەرىكى نەبوو، بە تاقى تەنیا
ئەم دوو مندالى بوو و ھەر بە تەنياش مرد.

بۆ بەيانى پۆژى دوايى چووم سەرى بەدەم. كاتى وەرژوور كەوتم ژنەى
قەرەبەخت مردبوو و جەنازەكەى سارد بووبووو. بەدەم ئاويلكەدانەو تلى
دابوو و بە سەر ئەم كچەدا كەوتبوو وپاى پليشاندبوو. ژنانى گوند ھاتن.
جەنازەكەيان شۆرد، تابووتىكيان بۆ دروستکرد و لە تابووتيان نا و بە
خاكيان سپارد. ھەر ھەموويان خەلكى ميرەبان بوون. ئەم دوو مندالە بە
تاقى تەنیا مابوونەو. چييان لىبكرى؟

من تاقە ژنىك بووم كە لەو كاتەدا مندالى شيرەخۆرەم بە بەرەو بوو. كورە
نۆبەرەكەم دوو مانگان بوو. بە شيوەيەكى كاتى ئەم دوو مندالەم برە مالى
خۆمان، پاشان جووتيارەكان كۆبوونەو كەوتنە راويژ وتەگبىر كە چى لەم
دوو مندالە بكەن؟ ئەنجام گوتيان: " مارى تۆ جارى بە شيوەيەكى كاتى
بياگرە خۆت تا پاشان تەگبىريان دەكەين.

ھەوەلجار ئەم ساغەيانم شير دا، شيرم نەدايە سەقەتەكەيان. لەو باوەرەدا
نەبووم كە بژى. بەلام دوايى لە دلى خۆدا گوتم: بۆچى ئەم مندالە
بەستەزمانە ئازار بچيژى؟ بەزەيىم پيدا ھاتەو ھو شيرم دايە. ئيدى بەو جوړە
كورەكەى خۆم و ئەم دوو كيژەم، واتە سى مندالم شير دەدا. ئيدى گەنج بووم
و بە تاقەت. خواردنى باشم دەخوارد. خوا ئەو ھەندەى شيرەكەم زياد كرد،
ھەندىجار دەرژا. ھەندى جار شيرى دووانيانم پىكەو دەدا و سىيەم
چاوەرپى دەکرد... ھەركاتى يەكيكيان تير بوايە، ئەوسا سىيەم دىنايە بەر
مەمكم.

ئيدى تەقدىر واى ھانى ئەم دووانە بژين و گەورە ببن و كورەكەى خۆم كە
بوو بە دوو سالان، مرد. دواى ئەو ئيدى مندالم نەبوو. ھەزەمان بەرەو باشى
چوو. مێردەكەم، لای بازرگانىكى دانەويڵە و لە ئاشىكا كاردەكات.

مووچهكهى باشه. بهلام من به خوم مندالى خوم نيه. ئهگەر ئهم دوو كيژه نهبايهن له تهنيايدا ديقم دهکرد! چۆن خوشم نهوین، كه مايهى خوشى ژيانى منن!

به دهستیک كچه شهلهكهى به خووه گوشى و به دهستهكهى ترى روندكهكانى سهر گوناكانى سړى.

ماترينا، ئاھيكي ههلكيشا وگوتى: "راستيان گوتوو كه به شهر به بى داک وباب دهژى، بهلام به بى خوا ناژى!"

له كاتيكا بهوجوره سهرگهرمى قسان بوون، له ناكاوا كوختهكه روناك بووهوه. وهكو ئهوه بوو بلاچهيهكى هاوينه، لهو سووچهوه كه ميخائيل تيا دانيشتبوو، بدرهوشيتهوه. ههموو سهيرى ئهويان كرد، سهيريان كرد دانيشتوو، ههر دوو ئهژنوى گرتوونهته باوهش و پرووى كردووته ئاسمان و بزهيهك به سهر ليويهويهيه.

(١٠)

ژن و كچهكان پويشتن. ميخائيل له پشت تهختهكهوه ههستا، دهستى له كار ههنگرت. بهركوشهكهى داكهند. دواى ئهوه كرنوشي بو سيمون و ژنهكهى برد وگوتى:

- گهورهكانم به دوعا! تهواو خوا ليم خوشبوو. تكاتان ليدكههم له ههر كهه و كورپيهكم ببورن.

سهيريان كرد ميخائيل يهكپارچه نووره. سيمون ههستا و كرنوشي بو ميخائيل برد و گوتى: "ميخائيل، من دهمزانى تو وهكو خهلكانى ئاسايى نيت. نه دهتوانم گلت بدهمهوه و نه دهتوانم پرسيارت لبيكههم. بهلام پيم بلل بوچى كاتى تو دوزيبهوهو بو مالهوهه هيئايتيهوه له رادهبهدهر خهम्بار بوويت؟ كاتى كه ژنهكهه خواردنى بو هيئايت بزهت هاتى و گهشايتيهوه؟ كاتى نهجيمازادهكه هات تو ديسان بزهت هاتى و پوخسارت روناك بووهوه؟ ئيستاش كه ئهم ژنه، ئهو دوو كيژهى هانى بو جارى سييهه بزهت كهوته پروو

و وهكو پوژى روناك، روناك بوويتهوه؟ ميخائيل پيم بلئ بوچى نوور له
رؤخسارت دهبارئ؟ بوچى ئهو سئ كهړهته بزهت هاتئ؟ "

ميخائيل وهلامى دايهوه:

- كه نوورم ليدهبارئ، هي ئهويه كه من خوا غهزهبي ليگرتبووم وسزاي
دابووم، ئيستاش خوا ليم خوش بووه. كه سئ جاريش پيكهنيم و بزهه كهوته
سهر ليو، له بهر ئهوه بوو خوا منى ناردبوو تا سئ حقيقيهتهم بو دهرېكهوئ.
ههنوكه ئهو سئ حقيقيهتهم بو دهرېكهوتوون و فيريان بووم. حقيقيهتي
يهكههمم ئهو كاته بو دهرېكهوت و فير بووم كه ژنهكهت بهزهبي پيدا
هاتمهوهو دلي به حالم سووتا. يهكههمجار بهوه پيكهنيم. حقيقيهتي دووههم
ئهو كاته بو دهرېكهوت كه كابراى نهجيمزاده، پووتهكانى دابه كرد، ئهوه بوو
جاري دووههم پيكهنيم. جاري سنيهميش وهختي كچهكانم بينى حقيقيهتي
سنيهمم بو دهرېكهوت وپيكهنيم.

سيمون گوتئ: "ميخائيل پيم بلئ بوچى وله سهر چي خودا غهزهبي ليگرتيت
وسزاي دايت و سئ حقيقيهته چين، بهلكو منيش فيريان بيم؟"

ميخائيل، بهرسفي دايهوه: "خوا سزاي دام چونكه نافهرمانيم كردبوو. من له
فريشتهكانى بههشت بووم و له خوا ياخي بووم، به گويم نهكرد. خوا
ناردمى تا گياني ئافرهتيك بسهنم و بوئ بهرم. به ههشتاو بو سهر زهوى
هاتم. ژنيكي نهخوشم بينى به تاقي تهنيا كهوتبوو، كه دوو كيژى نوژاي بوو
بوو، نوژاكان له پال دايكيانهوه، به ئاستهم دهجوولان. لي ژنهكه ئهوهنده
لاواز وبئ توانا بوو كه نهيدهتوانى شيري مندالهكانى بدات و مهكيان له
زار بنئ. ژنهكه چاوى به من كهوت يهكسهر زاني خوا منى ناردووه تا گياني
بسينم. گريا وليم پارايهوه: "ئهى فريشتهى خوا! ميړدهكهه ههمووى سئ پوژه
مردووه، چووبووه دار برين، دار به سهر يا كهوتبوو ومردبوو. جا من نه خوشك
و نه پوور ونه دايكم نين. چ كهسيك شك نابهم ئهم ههتيوانهم بو به خيو
بكات. گيانم مهستينه! دهرهتهم بده با مندالهكانم شير بدهم و به خيويان
بكهه تا دهكهونه سهر پي خويان ئهوسا روهم بكيشه. ئهم مندالانه ناتوان
به بئ باب وداك بزين. " به گويم كرد، يهكيك له مندالهكانم نايه بهر
مهكمى ودووهميانم نايه سهر بازووى. ئهوسا چوومهوه بو ئاسمان بو لاي

خوا، گوتم: " نه متواني گياني دايكه كه بكيشم. داريك كه وتبوو به سهر ميړده كه يا وكوشتبوو. ژنهش تازه جمكنه يه كي بوو بوو، ده پاپايه وه كه گياني نه كيشم. ده يگوت دهر فتم بده تا منداله كانم شير بدهم تا ده كه ونه سهر پي. منداله كان ناتوانن به بي داك و باب بژين، ئيدي گيانيم نه كيشا. " خوا گوتي: " برؤ خواره وه سي حهقيقهت بعلمه. فير به بزانه چي له نيهادي به شهر دا هه يه. فيري ئه وه بهو بزانه چيم به مروف نه داوه و مروف به چي ده زي؟ هه ركاتي ئه وانه فير بووي وزانيت هه نكي ده تواني بو به هه شت بگه رپي ته وه. " دووباره بو سهر زهوي هاتمه وه. گياني دايكه كه م كيشا. منداله كان ده ميان له مه كي دايكيان هه لگرت. دايكه كه به ده م ئاو زينگه وه هه لپلاو وكه وت به سهر يه كيك له منداله كانداو لاقى پليشانه وه. ئه وسا به سهر گونده كه دا هه لفريم، ده مويست گياني ژنه ي تايين به رمه خزمه تي خوا، كه چي بايه كه هه ليكرد، باله كانم به ره به ره خاو بوونه وه، هيژيان له بهر برا وهه لوه رين، هه نكي گياني ژنه كه به خوي، به ته نيا بو لاي خوا چوو. ئيدي من كه وتمه خواره وه له قه راخ ريگا كه گير سامه وه.

(۱۱)

سيمون وماترينا كه زانيان كييان پاگرتو وه جل وبه رگ و نان وئاويان به كي داوه، له ترسا وله خو شيا، كه وتنه فرمي سك رشتن وگريان. فريشته كه گوتي: " ئيدي پروت و قووت ده سوورپامه وه، تا نه بوو بووم به به شهر، ئاگام له پيداويستيه به شه رييه كاني وه كو سه رما وبرسيه تي نه بوو. كه بووم به بنياده م هه ستم به برسيه تي كرد، خهريك بوو له سه رما رهق ده بوومه وه. نه مده زاني چي بكه م؟ له نزكي ئه و مه زرايه دا كه لي دابه زي بووم، مه زاريك به دي كرد. چووم بو ئه ويندهر بهو ئوميد ه ي په نايه كم ده ست بكه وي، به لام ده رگاي مه زاره كه داخرا بوو. نه متواني بچه ژوره وه. له په نا ديوا ري مه زاره كه دا دانيشتم تا به لاي كه مه وه خو م له بايه كه بپاري زم. ده مه و ئيواره بوو، برسيم بوو، خهريك بوو له سه رما رهق ده بوومه وه. له ناكاوا گويم له ده نكي پي پياويك بوو به ريگا كه دا ده هات. جووتي پيلاوي به ده سته وه بوو، له بهر خو يه وه قسه ي ده كرد. له وه تاي شيوه ي بنياده م وه رگرتبوو، ئه مه يه كه مجار بوو به شهر بدينم. ديمه نه كه يم به لاوه ترسناك

بوو. سهرم وهرگړې، گويم لیبوو کابرا قسه ی له گهل خویدا دهکرد: چوڼ له
 سهرمای زستانه خوی بپاریزی و به چی خوی پوشته بکاته وه، چوڼ خوراکي
 ژن و مندا له کانی پهیدا بکات. له فکران راچووم: من خه ریکه له سهرما و له
 برسا تیا دهچم و نه و پیاویش بیر له وه دهکاته وه چوڼ جل و بهرگ بو خوی و
 ژنه که ی فراهه م بکات و چوڼ نان و خوراک پهیدا بکات. که واته ناتوانی
 یارمه تی من بدات. " که منی بینی، پرووی گرژ بوو وسیم و پوخساری
 ترسناکتر بوو، لاتریسکه ی بهست، له من دوور که وته وه و پویی. خوی له
 گیلی دا، دهنگوت منی هر نه بینی بوو. نائومید بووم. لی له ناکاوا سهرم
 کرد گه رایه وه. ته مه شایه کی ئاسمانم کرد. هه مان پیاو بوو، به لام پوخساری
 به جوړی بوو که نه مناسییه وه. پیشت شیه ی مه رگم له پوخساریا به دی
 کرد بوو، به لام ئیستا زیندوویه تی لی هه لده قوولا. زیندو بوو. حوزووری خوام
 له پوخساریا به دی کرد. لیم هاته پیشه وه. پالتوکه ی خوی پیدا دام. به گهل
 خوی خستم وبو مالی خوی هی نامه وه. چوومه ژووره وه. ژنیک هات تا من
 بدینی. دهستی به قسان کرد، ژنه له پیاو که ش عه بووستر دیار بوو. بونی
 مهرگ له زاری ده هات. بوڼ مه رگیکی نه و تو له زاری ژنه ده هات، پیاو
 هه ناسه ی بو نه ده درا. هه زی ده کرد له مال که وه دهرم بنی تا له سهرما که دا
 ره ق بیمه وه. ده مزانی نه گهر نه و کاره بکات دهریت. له ناکاوا میرده که ی
 باسی خوی بو کرد. ژنه که یه کسهر گوړا. خواردنی بو هی نام ولیم ورد بوو وه.
 ته مه شام کرد، سهرم کرد مهرگ له پوخساریا باری کردو وه. ژیا بوو بوو وه.
 خوام له و بینی. هه نگي یه که م دهرس و په ند م بیر که وته وه که خوا ویستبووی
 فیړی بم. زانیم چ شتیکی له ناخ و نیهادی به شهردا په نهان کردو وه. بوڼ
 دهر که ووت خوا گلی بنیاده می به مه حه بهت و قیان هه لشیلاوه. ئیدی وه جو ش
 هاتم، جه زمه گرتمی. خوا به ره به ره به لینه کانی خوی نشان ده دام. بو
 یه که مجار بزهم هاتی. به لام هیشتا هه موو دهرس و په ند هکان فیړ نه بوو بووم:
 " چی به مروف نه داوه " و " مروف به چی ده ژی " یه ک سالم له گهل ئیوه دا
 به سهر برد. که سیک هات و جووتی بووتی به رادان دا که بو یه ک سال نه
 تیک بچیت ونه دروومانه که ی هه لبت هقی. ته مه شام کرد، له پشت نه وه وه،
 هاوکاره که ی خو م، فریشته ی مه رگم بینی. جگه له من کهس نه و فریشته یه ی
 نه بینی. به لام من ده مناسی. ئیدی زانیم بهر له ئاواوونی پوژ، گیانی نه و

پیاوه دهوله‌مهند و نه‌جیمزاده‌یه ده‌کیشیت. له دلّی خوډا گوتم ئهم پیاوه خه‌ریکه ته‌گبیری یه‌ک سالی دیکه ده‌کات ونازانئ ناگاته خوړئاوا ده‌مریت. ئیدی گوته‌که‌ی دووه‌می خوام بیر که‌وته‌وه: فی‌ری ئه‌وه به چیم به به‌شهر نه‌داوه."

پیشتر ئه‌وهم زانی که خوا چ توحفه‌یه‌کی له نیهاد وده‌روونی به‌شهردا په‌نهان کردووه. ئیستاش بۆم ده‌رکه‌وت چی به به‌شهر نه‌داوه. بنیاده‌م توانای به‌دیکردنی پیداو‌یستییه‌کانی خو‌ی نییه. بۆیه جاری دووه‌م بزهم هاتی. زۆر خوشحال بووم هاوکاره فریشته‌که‌مم بینى وخوا له رپ‌گای ئه‌وه‌وه گوته‌ی دووه‌می خو‌ی بۆ من ئاشکرا کردبوو.

به‌لام هیشتا هه‌موو شته‌کانم بۆ به‌دیار نه‌که‌وتبوو، ده‌رس وپه‌ندی سییه‌م مابوو. نه‌مه‌ه‌زانی بنیاده‌م به چی ده‌ژی. چاوه‌روانی ئه‌وهم ده‌کرد تا خودا سییه‌مین ودوا په‌ندم بۆ ئاشکرا بکات. ئه‌وه بوو له سالی شه‌شه‌مدا، ئه‌و ژنه به خو‌ی و دوو کیژه جهم‌کانه‌که‌وه هات، ناسیانمه‌وه‌و گویم له‌وه‌بوو که چۆن به زیندوو‌یه‌تی مابوونه‌وه. که گویم له چیرۆک و به‌سه‌ر هاتی وان بوو، له دلّی خوډا گوتم: "له من ده‌پاراپه‌وه له به‌ر خاتری ئه‌و منداڵانه گیانی نه‌کیشم وگوتی ئه‌و منداڵانه به بی‌داک و باب ناتوانن بزین، باوه‌رم پیکرد. که چی بی‌گانه‌یه‌ک له‌سه‌ریان بانی بوویه‌وه، شیرى دابوونئ، سه‌رپه‌رشتی کردبوون و به‌خیوی کردبوون.

چونکه ئه‌و ژنه قیان و مه‌حه‌به‌تی خو‌ی به منداڵانی‌ک به‌خشی بوو که هی خو‌ی نه‌بوون و فرمیسکی بۆ رشتبوون، جیلوه‌ی خوام له‌ودا بینى. ئه‌وسا بۆ ده‌رکه‌وت که "بنیاده‌م به چی ده‌ژی." ئیدی زانیم خوا، دوا په‌ندی خو‌ی فی‌ر کردووم وله گونا‌حم خو‌ش بووه. ئه‌وه بوو بۆ جاری سییه‌م پیکه‌نیم و بزهم هاتی."

(۱۲)

ئه‌وسا جله‌کان له به‌ری فریشته‌که دامال‌دران و له نووریکی ئه‌وتۆ هه‌لکشا که چاو نه‌یده‌توانی ته‌مه‌شای بکات. ده‌نگی زوول‌آتر بوو. له تۆ وایه ده‌نگه‌که ده‌نگی ئه‌و نه‌بوو. له ئاسمانه‌وه ده‌هاته‌ه‌وه‌وه. فریشته‌که گوتی:

" ئىدى زانيم مروف بهوه نازى كه بايهخ به خوى بدات، به خوى رابگات، بهلكو به خوشهويستى و قيان دهزى."

" ئىدى دايكهكه لهوه به ئاگا نهبوو كه كچهكانى به چى دهژين. كابراى نهجيمزاده بى خهبر بوو لهوهى كه پيوستى به چييه. ئاگادارى ئهوه نهبوو كه بو ئيواري پيوستى به پووته، يان پيوستى به سول وسهراپاييه بو جهنازهكهى. جا ئه و ماوهيهى كه گورابووم بو ئينسان و دهزيام، بههوى ئهوهوه نهبوو كه بايهخم به خو ددا و به خورادهگهيم، بهلكو بههوى ئهوهوه بوو كه مهحهبت و قيان له دهروون ونيهادى ريواريكدا پنهان كرابوو، خوى وژنهكهى بهزهريان پيما هاتهوهو خوشهويستيان چووه سهرم. دوو ههتيوهكه بويه مابوون، لهبر ئهوهى ژنيكى بيگانه له سهرريان بانى بويهوهو پهحم و بهزهيي و قيانى له دل نرابوو. ئىدى ژنه مهحهبتهتى چووه سهرريان و خوشى ويستن. پيش ئيستا دهزمانى كه خوا ژيانى به بنيادهم بهخشيوه و به جورىكى دروستكردوه كه كار بكات و بژى. ههنووكه زياتر دهزانم، بوم دهركهوتوهو خوا نايهوى خهلكى به گوشهگيري و دوور له يهكدى بژين وهر له خهمنى بهرزهوهندى خودا بن. بويه ئهوهيان لى ئاشكرا ناكات كه چ پيوستيهكيان ههيه. بهلكو دهيهوى خهلكى پيكهوهو به دهستهجهمى بژين. ئىدى پيداويستى ههر يهكيان، بو ههمووان و له ههمووان ئاشكرا دهكات. ئيستا دهزانم، خهلكى ههرچهنده به پوالهت وا دهزانن، بهوه دهژين كه بايهخ به خو بدن و بهخورا بگهن، بهلام له راستيا ئاميان وههويى ژيان و بهردهوامى ژيان خوشهويستى وقيانه. ههر كهسيك ميهرهبان وبه سوز وبهزهيي بى له خوادايه و خوا لهودايه. چونكه خودا ميهرهبانى و مهحهبتهتى پرووته."

فريشتهكه، به دهنگيكي رهساي ئهوتو كهوته ستايشى خوا كه كوختهكه هاته لهرزين. ميچهكه درزى برد و لولهيهك نوور وروناكى له ئهرزهكهوه بهرهو ئاسمان ههلكشا. سيمون و ژنهكهى و مندالهكانيان كهوتنه سهر ئهرزهكه. دوو بال له ههر دوو شانى فريشتهكهدا پرووان و بهرهو ئاسمان فپى.

كاتى سيمون وهخو هاتهوه، كوختهكه وهكو جارى جاران بوو، جگه له خوى و خانهوادهكهى كهسى ترى لينهبوو.

۵- فہرامؤشکردنی پزیسکیک، گر گرتنی مالیکی...

جووتیاریک بہ نیوی ئیقان شجرباکوف، لہ گوندیکدا دہژیا، ژیان وگوزہرانی
باش بوو. لہ ھہوہلی تہمہنیا بوو. یہکیک بوو لہ جووتیارہ ھہرہ باشہکانی
گوند. سی کوری کارامہی ھہبوو، ھہموویان دہیانتوانی کاربکہن. کورہ
گہورہکھی ژنی ھینابوو. دووہمیان سہرگہرمی ژن ھینان بوو. سییہمیان
گہنجیک بوو دہیتوانی سہروکاری ئہسپان بکات و پییان رابگات و شارہزای
زہوی کیلان بوو.

ژنہکھی ئیقان، ژنیکی مالداریکہر و بہ قینات بوو. خوا وبہختان
بووکہکشیان، ئافرہتیکی کەمدوو و ئیشکەر بوو. ئیدی بچووکترین پەلہ
ھہور بہ ئاسمانی شادمانی ئہوانہوہ دہبینرا، لہ ھیچیان کەم نہبوو. تاقہ
کەسیک کە کاری نہدەکرد ودەبوا بہ خییوی بکەن باوکی ئیقان بوو،

پیره میړیک بوو نه خوښی هه ناسه سواری له گه لدا بوو. حهوت سال بوو له سهر سه کوو خشتینه کهی سهر موغه پریه کهی مالوه ده ژیا و له جیدا که وتبوو.

ئیقان، له هیچی کهم نه بوو، سی ئه سپ وجوانوو ئه سپیکی هه بوو. چیلک و گویره که یهک وپازده سهر مه پری هه بوو. ژنه کان جل و بهرگی هه موو خیزانه که یان فراهه م ده کرد، هه روه ها له کیلگه ومه زراکه شا یارمه تی پیاوه کانیاں ددها. پیاوه کان زه وییاں ده کیلا وتوویاں ددها. مالباته که هه میسه به شی تا سالی داهاتوو گهنمیاں له مالا هه بوو. ئه وهنده یان جو وشوقان ده فروشت که هه م باجی لیدهن وهه م هه موو پیداویستییه کی ماله کهی پی رایى بکه ن.

ئیقان ومال ومنده له کهی ده یان توانی به تیر وپری وئاسووده یی ژیاں به سهر به رن. ئه گهر ناکوکی و ناته باییاں له گهل دراوسی دیوار به دیواره که یان گابریله شلی کورپی گوردی ئیقانوفدا نه بوايه. تا ئه و کاته ی گوردی پیر له ژیا نا بوو وهیشتا بابی ئیقان کاروباری خانه واده که ی به ریوه ده برد، ئه م دوو مالباته وه کو ههر دراوسییه که ده ژیاں.

ئه گهر ژنانی ههر یه کیک له م دوو مال ه پیویتییاں به سوزگیه ک یان سه تلک بوايه یان پیاوان پیویتییاں به خه راریک یان چه رخی گالیسکه یه ک بوايه، ده چوون له مالی یه کتر وه ریاں ده گرت وهه قی دراوسییتییاں ره چاو ده کرد ومدارای یه کیان ده کرد. یارمه تی یه کیان ددها. ئه گهر گویره که یه ک ویل بوايه وبچوبایه سهر خه رمانی دراوسییه که وه، ده ریاں ده کردو ته نیا ئه وهنده یان ده گوت: "مه یه لن جاریکی دی بیته سهر خه رمانه که مان، چونکه هیشتا نه مان کوتاوه و خه رمانمان هه لنه گرتووه." ئه و زه مانه نه ده رگای ئاغه لانیان قفل ددها ونه ده رگای عه مارانیان داده خست ونه له عه له یی یه ک ده رویشتن و نه له پاشمله ی یه کیان ده گوت.

له روژگاری گه وره کانی ههر دوو مالباته دراوسییه که دا، وه زع وحالیان به و جوړه بوو. به لام که کوره کانیاں بوون به سهر گه قاری مال، هه موو شتیک گوړا.

پزيسكى ئۇم ناكۆكى ودرآيه تيه له شتېكى زۆر هيچيه وه هه لآيسا. بووكه كهى ئيفان مريشكه كى هه بووكه زۆر زوو، زووتر له كاتى خۆى هاته هيلكه. ئۇم ژنه هيلكه كانى بو جه ژنى پاك كۆده كرده وه. هه موو رۆژيك ده چوو ته ويله كه وه، ئو هيلكه يه كه مريشكه كه له نيو عه ره بانه كه دا ده يكر، هه لده گرت. رۆژيك مريشكه كه له هه راو زه ناى مندا لان ترسا، له سه ر ديواره كه وه فرى وچوو هه وشى دراوسيكه يانه وه له وئ هيلكه كهى كرد. ژنه گوى له قددى مريشكه كه بوو. له دلّى خويدا گوتى: "ئىستا كاتم نييه، كارم زۆره، يهك شه ممه به رپويه، ده بى دستيك به ماله كه دا بىنم تا بو يهك شه ممه خاوين بى. پاشان ده چم هيلكه مريشكه كه دىنم." عه سر چوو بو ته ويله كه، هيلكه مريشك نه بوو. له خه سوو وشو و براكهى پرسى ئايا ئه وان هيلكه كه يان هه لگرتوو؟ گوتيان نه. ئه وان هه ليان نه گرتوو. به لام شوو برا سه لته كهى، تاراس گوتى: "مريشكه كه ت له و ديو، له هه وشى دراوسيكه مان هيلكهى كردوو، دهنگى گاره گارى له وينده ره وه هات و پاشان به سه ر ديواره كه دا هه لفرى و هاته وه."

ژنه رپوى، سه يرى كرد، مريشكه كهى، له گه ل مريشكه كانى ديدا له ناو كولانه يهك هه لنيشتوو و چاوانى ده نوقاندن تا بخه وئ.

ژنه هه زى ده كرد، ئه گه ر ببوايه، له مريشكه كهى بپرسىبايه ئاخو هيلكهى كردوو يان نا، تا راستى بو ده ر بكه وئ. چوو بو مالى دراوسيكه يان. دايكى گابريل به پيريه وه هات.

- كچه خان چيت ده وئ؟

- داپيره، ئه مپو مريشكه كه م هه لفرىبه هه وشهى ئيو، ليره هيلكهى نه كردوو؟

- هيچم نه ديتوو. له خوا به زياد بى مريشكه كانى خومان، ماوه يه كه هاتوونه ته هيلكه و هيلكه ده كه ن. هيلكهى مريشكه كانى خومان كۆده كه ينه وه. پيوستمان به هيلكهى خه لكى نييه! ناشچين له ماله دراوسى له هيلكه بگه رپين.

ژنه‌ی گهنجی ئەو قسانە‌ی لە بەر گران بوو، بە تووندی وە‌لامی دایە‌وه. پیرە‌رنیش تووندتر لەو وە‌لامی دایە‌وه. جیگە‌ی سندان قوزە‌لفورته. جووته دراوسێ‌ کە‌وتنه‌ شە‌رە‌ جنیو. ژنه‌‌کە‌ی ئیقان بە‌ پیکە‌وت بە‌ ئە‌ویدا چوو ئاو بی‌نی. گو‌یی لە‌ هە‌راو هە‌نگامە‌‌کە‌ بوو وئە‌ویش خۆ‌ی لە‌ مە‌سە‌له‌‌کە‌ هە‌لفورتاند. ژنه‌‌کە‌ی گابریل بە‌ هە‌له‌‌داوان لە‌ ژوورە‌وه هاته‌ ده‌ری. کە‌وته‌ سە‌رزه‌‌نشتی ژنه‌‌ی گهنج وە‌هە‌ندیک لە‌و شتانە‌ی بە‌ پوویا دایە‌وه کە‌ بە‌راستی پوویان دابوو، وە‌ینده‌ی دیکە‌شی، بی‌ئە‌وه‌ی هە‌رگیز پوویان دابی، خسته‌ سەر. ئیدی شە‌ره‌‌کە‌ گە‌رم بوو. هە‌موو کردیان بە‌ هە‌راو زە‌نا. ئیدی هە‌رکە‌سه‌ دە‌یویست لە‌وی تر زیاتر جنیو بدات. ئیدی شە‌رە‌ جنیو گە‌رم بوو وە‌هەر نه‌‌پرایە‌وه.

"تۆ ئە‌مه‌ی و ئە‌وه‌ی". "تۆ ئە‌وه‌ی". "تۆ دزی"، "تۆ هە‌رزە‌ی"، "تۆ خە‌زوورت برسی دە‌کە‌ی تا بم‌ریت"، "تۆ ناکە‌س بە‌چه‌ی... تۆ سوزگییه‌‌کە‌ی ئیمە‌ت کون کردووه‌". "تۆ ئە‌و دارە‌ی سە‌تله‌‌کانتی پیوه‌ هە‌له‌‌واسی هی ئیمە‌یه‌". "کوا دارە‌‌که‌مان بدە‌وه‌".

ئە‌وسا سە‌ری دارە‌‌که‌یان گرت، ئاو‌ی سە‌تله‌‌کان پ‌ژا. ئیدی کە‌وتنه‌ گیانی یە‌ک وشە‌ر هە‌لگیرسا. سە‌رپۆشه‌‌کانی یە‌کتریان پاک‌یشا وپارچه‌‌ وپارچه‌‌یان کرد، کار گە‌ییە‌ کوتە‌ک کاری. گابریل کە‌ لە‌ مە‌زرا دە‌گە‌پرایە‌وه بە‌ هانای ژنه‌‌‌که‌یه‌‌وه چوو. ئیقان وکۆرە‌‌کانیشی هاتن و لە‌ شە‌رە‌‌که‌دا بە‌شدار بوون. ئیقان پیاویکی بە‌ه‌یز بوو. هەر هە‌موویانی تارو مار کرد وده‌ستی دایە‌ ر‌دینی گابریل وپ‌ر بە‌ چه‌نگی لی دە‌سکە‌نه‌ کرد. خە‌لکی کۆ‌بوونه‌وه‌ تا بزائن مە‌سە‌له‌ چیه‌. بە‌ ئە‌سته‌م لیکیان کردنه‌وه‌.

شە‌ر وناکۆکییه‌‌کە‌ بە‌‌وجۆره‌ دە‌ستی پ‌یکرد!

گابریل، چنگە‌ مووه‌‌کە‌ی ر‌دینی لە‌ کاغە‌‌زیکە‌وه پ‌یچاو وبردی بۆ دادگای گە‌رە‌ک و سکالای کرد وگو‌تی: "من ر‌دینم بۆ ئە‌وه‌ نه‌‌ه‌یشتبوووه‌ تا ئیقانه‌ کونج دە‌سکە‌نه‌ی بکات!"

ئیدی ژنه‌‌‌کە‌ی لە‌ لای دراوسێ‌‌کان کە‌وته‌ پروپاگە‌نده‌ کە‌ ئیقان دادگایی دە‌کریت و بۆ س‌یبریا دوور دە‌خ‌ریته‌وه‌. بە‌‌وجۆره‌ ناکۆکی و د‌ژایە‌تییه‌‌کە‌ تۆخ

بووه وه. به لام پیره میړده که ی بابی ئیقان، که له سهر سه کوی موعه ییرییه که که وتبوو، له هه وه له وه هه ولیدا، شهره که بکوژینیته وه و ئاشته وایی بکه ن. که س گویی له قسه ی وی نه گرت. ده یگوت: "کورپنه ئه وه ی ئیوه دهستان داوه تی که ریته یه! کورپنه، بریک وه هوش بینه وه ئیوه. له سهر شتیکی هیچ شهرده که ن. ئهم هه موو هه را و زه نایه تان له سهر هیلکه ییه که؟ له وه یه مندا له کان هه لیان گرتبی! چ قه یدییه؟ ئاخر هیلکه ییه که چ بایه خیکی هه یه؟ خوا رزق و رۆزی هه مووان ده دات! گریمان دراوسی که تان قسه ییه کی نابه جای کرد، تو وه کو ئه و مه به. بیسه لمینه که تو له و باشتريت، ده شیت به قسه ی خوش، مه سه له که چاره سهر بکړیت. خو ئه گهر بویه ریکی گهره ش پرویدا با هه ر نه یسه. ئیدی ئهم به د حالی بوونانه هه میسه هه ر هه بووه و ده بیت. ئیمه هه موومان هه له وخه تامان هه یه! ئیدی له بهر یه کدی دابینن و بپریته وه. خو ئه گهر بتانه وئ تو وره یی خوتان پاراو بکه ن، بهر له هه مووان خوتان زهره ر ده که ن."

لی گه نجه کان به قسه ی کابرای پیره میړدیان نه کرد. وایان وینا ده کرد گوته کانی وی زاده ی خله فان و پیرییه. ئیقان ئاماده نه بوو، خوی له هه نبه ر دراوسی که ی بچووک بکاته وه و ده یگوت:

- من هه رگیز ردینیم هه لنه کی شاوه. خوی هه لیکی شاوه. به لام کورپه که ی ئه و کراسه که ی منی دراند. ته مه شا بزانه کراسه که م چی لی هاتووه.

ئیقانیش له دادگا سکالای تو مارکرد. قازی سولج، پرس و جوی له گه ل هه ر دوولایه ندا کرد. له م کاته دا شفتی چه رخی گالیسکه که ی گابریل گوم بوو. ژنانی مالی گابریل، به ملی کورپه که ی ئیقانیا ندا هیئا. ده یانگوت: "شه وئ دیتوومانه له په نجه ره که وه بولای گالیسکه که چه. ژنانی دراوسیش گوتیان گوايه دیویانه له مه یخانه ی گونده که دا پیشانی خاوه ن یانه که ی داوه و ویستوویه تی بیفرۆشیت."

به مجوره ئاگری نا کوکییه که زیاتر بلایسه ی سه ند. رۆژ نه بوو شه رو پیکا دان و ته نانه ت کوته ک کاریش له نیوان ئهم دوو مالباته دا پروو نه دات. مندا لانیش به چاو لیکه ری گهره کان ده که وتنه گیانی یه کدی. ته نانه ت ژنه کانیش که ده چوون بو کول و کانی و جل شور دن که له گوئ پرووباره که تووشی یه کدی

دهبوون، ئیدی تیغی زمانیان له یهکدی دهخسته کار و شپرت و شوپان له یهکدی دهبری. ههزار و یهک جنیوی سهر به کۆلکهیان به یهکدی دهدا.

ئهم جووتیارانه له ههوهلهوه ته نیا جنیویان به یهکدی دهدا. پاشان کهوتنه ئهوهی ههر شتیکی یهکتریان بهر دهست بکهوئ بیدزن. مندا له کانیش لاسایی گهورهکانیان دهکردهوه. بهر بهره ژیان له ههموویان ههراام بوو. ئیقان شجرباکوف و گابریله شهل بهردهوام له ئههجوومهنی گوند سکالایان له یهکدی دهکرد و بهر دهراگی دادگیان له یهکدی دهگرت و قازی سولحیان بیزار دهکرد. تهنا ته قازییهکانیش لییان بیزار بوون. خو ئهگهر جاریک گابریل حوکی دادگی ببردایهوهو ئیقان جهریمه بکرایه، ئهوا ئیقانیش دهستبهردار نهدهبوو تا حوکیکی هاوتای حوکهکهی خوئی نهبردایهتهوهو گابریلی به جهریمهکردن نهدابایه. تا زیاتر خراپهیان دهرههق به یهکدی دهکرد، دژمنایهتیهکهیان توختر دهبوو، ریک وهکو چون کسۆکان دهکهونه گیان یهکدی و تا زیاتر یهکدی دهگهزن دپ ودرندهتر دهبن، خو ئهگهر له دواوه له یهکیک له سهگهکان بدهیت، وا ههست دهکات سهگهکهی دی گهستوویهتی و هیندهی دی شیلگیر دهبیئت. ئهم جووتیارانهش ریک وههابوون. له دادگا سکالایان تۆمار دهکرد، که ئهم یا ئهو جهریمه و چهپس بکرایه، رق و بوغزیان بهرانبهر به یهکدی زیاتر دهبوو. دهکهوتنه ههپهشه و گورپهشه له یهکدی: "پاوهسته بۆم، بزانه چون تۆلهی ئهمهت لی دهکهمهوه!"

ئهم رهوشه شهش دانه سال بهردهوام بوو. ته نیا پیره میرده نهخۆشهکه، که له سهر سهکوئی موغهیرییهکه کهوتبوو، ئهم حالهی پیناخۆش بوو و دهیگوت:

- کورپینه، بهسه، دهستبهرداری ئهم رق به رقییه ببن، بچن بهلای کاری خۆتانهوه. ههفرکی هیچی لی شین نابییئت. دژمنایهتی و خیانهت مالتان ویران دهکات.

کهرس گوئی لی نه دهگرت و به قسهی ئهوی نه دهکرد. سالی ههوتهمی ئهم ناکوکییه، بوو که کهی ئیقان، له کورپیکی زهماوهندا گابریلی بهوه تۆمهتبار کرد که به دزی ئهسپهوه گرتوویهتی و ههیا و ئابرووی برد. گابریل که سهری گهرم بوو (مهست بوو) جلهوی خوئی پی نهگیرا و دهستی له ژنهی تاین

کرده وه، لیدانیکی وه‌های لیدا که یهک هه‌فته له جیدا کهوت. دوو گیان بوو. ئیقان به‌وه خو‌شحال بوو. به هه‌شتاو چوو بو لای قازی وسکالای کرد. له دلی خویدا ده‌یگوت: "ئیدی له شه‌ری کابرا پرزگار ده‌بم، بیگومان هه‌پسی بو ده‌برنه‌وه یا بو سیریای دوور ده‌خه‌نه‌وه! به‌لام نه‌و ئاواته‌ی نه‌هاته دی. قازی ده‌عوا و سکالاکه‌ی ر‌هت کرده‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی ژنه‌ی تاین خرایه ژیر معایه‌نه‌وه (پشکنینی پزیشکییه‌وه) ده‌رکه‌وت ساغ و سه‌لامه‌ته وه‌یچ شوینه‌واریکی لیدانی پیوه دیار نییه، قازی داواکه‌ی ر‌هت کرده‌وه. به‌لام ئیقان ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو بوو سکالای برد بو لای قازی سولج، نه‌ویش سکالاکه‌ی هه‌واله‌ی دادگای ناوچه کردبوو. ئیقان سه‌ری به هه‌موو کونی‌کا کرد، دیاری و به‌رتیلی بو سکر‌تیر وقازی دادگا برد، یهک گالون شه‌رابی زور نایابی بو بردن. سه‌ره‌نجام گابریل، حوکی شه‌لاخی بو ده‌رچوو. سکر‌تیری دادگا حوکی دادگای به گابریل پاگه‌یاند، حوکی دادگاش نه‌مه بوو که: "به‌گویره‌ی حوکی دادگا ده‌بی جووتیار گابریل گوردی له به‌رده‌م دادگای ناوچه‌دا، بیست دانه شه‌لاخی لی‌دري."

ئیقانی‌ش، گوپی له حوکه‌که‌ی دادگا بوو، ته‌مه‌شایه‌کی گابریلی کرد تا په‌رچه‌کرداری وی بدینی: گابریل، ره‌نگی بوو به جاوی سپی. له دادگا‌که وه‌ده‌رکه‌وت وچوو بو ناو هه‌وشه‌که. ئیقانی‌ش له دوایه‌وه وه‌ده‌رکه‌وت، مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو بجی سوراخی نه‌سپه‌که‌ی بکات. گوپی لی‌بوو گابریل له‌به‌ر خو‌یه‌وه ده‌یگوت: "زور چاکه‌ه‌ز ده‌کات، له ژیر شه‌لاخ و قامچیدا پشتم بسووتین. به‌لام نه‌مرم شتیکی ده‌سووتینم، ده‌قات خراپ‌تر بی."

ئیقان، هه‌رکه گوپی له‌و قسانه بوو بو دادگا گه‌رایه‌وه‌و گوتی:

"جه‌نابی قازی، هه‌ره‌شه‌م لی‌ده‌کات که ماله‌که‌م ده‌سووتینی. نه‌م قسه‌یه‌ی به به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه کرد!"

گابریل، بو دادگا بانگ کرایه‌وه‌و پرسیاریان لی‌کرد: "نایا راسته تو قسه‌ی وات کردووه؟"

- به هیچ جوړی قسه ی وام نه کړدووه! ئیوه خاوه ن دهسه لاتن، شه لاهی خوتانم لی بدن و برایه وه. وا دیاره دهبی هر من سزا بدریم؟ چونکه هه ق به منه، نهویش پړی پیدراوه، هر چی بوئ بیکات.

گابریل، دهیویست شتیکی دیکهش بلت. به لام دهم و لیوی کهوتنه لهرزین و پرووی بو لای دیواره که وهرگیرا. تهنانهت نه دمانی دادگاش له سهر وسیم و نیگا کړدنه که ی ترسان. له دلۍ خویاندا گوتیان: "دوور نییه به لایهک به سهر خوۍ یا به سهر هاوسی که یدا بیڼی!"

نهوسا گه وره ی قازییه کان گوتی: "به پړیزینه، باستر وایه ئاقل بن وپیکبڼ. باشه گابریل ماقووله تو له ژنیکی دوو گیان بدهیت؟ بهخت هه بوو که مهسه له که به سه لامه تی بووری وهیچ شتیکی پرووی نه دا. توژی بیربکه وه، نه گهر منداله که ی له بار بچوایه، یا نه و ژنه تووشی خوینبه ربوون بوایه چیت ده کړد؟! ئایا کاریکی باشت کړدووه؟ هه قه دان به شته که دا بنهیت و داوای بوردن له ئیقان بکهیت، نهویش ده تبه خشیت و ئیمهش حوکه که ی خومان ده گورین."

سکرتیری دادگا که گوپی له م قسانه بوو، نه م سهرنجه ی دهربری:

"به گوپره ی ماده ی سهد وهه قده ی یاسا شتی وا مه حاله. چونکه لایه نه کانی کیشه که پیشوخته ره زامه ندیان نه داوه، دادگا حوکه ی خوۍ داوه و دهبی نه و حوکه جیبه جی بکریت. ناکرئ هه لبوه شیریت ته وه."

قازی گوپی له یاروی سکرتیر نه گرت، گوتی: "دهمت داخه کورپو! حوکه ی خودا له سهرووی هه موو یاسا کانه وهیه وخوا ی بهرز و بالا، سولج و ئاشتی پی خوشه."

یاروی قازی دیسان کهوته هه ولۍ نه وه ی قه ناعهت به جووتیاره کان بکات که پیک بڼ، به لام فایده ی نه بوو. نه هاتنه ره دا. گابریل به ئاموژگارییه که ی نهوی نه کړد وگوتی:

"سالیکی دی ته مه نم دهبی به په نجا سال. کوره که م ژنی هیناوه، به عه مراتم شه لاهم نه خواردووه. که چی ئیستا ئیقانه کونج هاتووه و به شه لاه

خواردنم ددهات. هیشتاش دتهوئ برؤم داوای بوردنی لییکهم؟ نهخیر، شتی
وا ناکهم. زؤرم سهبر کرد... کاریکی وا دهکهم ئیقان قهت له بیرى
نهچیتهوه!"

ديسان دهنگی گابریل کهوته لهرزین ونهیتوانی لهوهی پتر له سهر قسهکهی
بروات. پووی وهرگیپراو چووه دهرهوه.

دادگا، نزیکهی ده کیلۆمهتریک له گوندهکهوه دوور بوو.

ئیقان درهنگانیک گهیییهوه مال. زین و ههوساری ئهسپهکهی گرتهوهو بو
حهسانهوهو خهوتن ئامادهی کرد. پاشان خووی به مالا کرد. کهس له مالهوه
نهبوو. ژنهکان چووبوون پهزهکان بیننهوهو خورتهکانیش (گهنج) له کیلگه
ومهزرا نهگهپرابوونهوه.

ئیقان چووه ژوورهوه. دانیشته و له فکران را چوو. ئهوهی بیر هانییهوه که
گابریل چۆن گوئی له حوکمهکه گرتبوو وچۆن پهنگی ههلبزرکابوو. دلّی گیرا.
بیری کردهوه ئهگهر له جیاتی گابریل بوايه چی به سهر دههات. بهزهیی به
گابریلدا هاتهوه. ئهوسا گوئی له کوکهی بابی بوو که له لای موغهیرییهکهوه
هات. سهیری کرد ههستا، لاقی شوپ کردنهوه، هاته خوارهوه، پیرهمیڤرد به
ههر حالّی بوو خووی گهیانده ئیقان ودانیشت. پیرهمیڤرد ماندوو بوو. ماویهک
کوکی تا سینگی ساف بوو، خووی دا بهسهر میزهکهدا و گوتی: " چی بوو؟
حوکم درا؟ "

ئیقان گوتی: " بهلّی، به بیست شهلاخ."

پیرهمیڤرد سهری لهقاند وگوتی: " به داخهوه! خراپه! ئیقان تو ههلهی! ئهمه
کاریکی خراپه، ئهوهندهی بو ئه و خراپه، دوو ئهوهنده بو خوت خراپه! دهی
باشه وا بهر شهلاخ درا، تو چ قازانجیک دهکهی؟ چیت دهست دهکهوئ؟! "

ئیقان گوتی: "جاریکی دی ئهم کارانه ناکات!"

- کام کارانه دووباره ناکاتهوه؟ چ کاریکی خراپتر له کارهکانی تو کردووه؟

- بۆكەمى زەرەر لە من داوھ! چىۋاي نەما بوو بووكەكەم بكوژىت. ئىستاش
ھەرەشەم لىدەكات كە مالەكەم بسووتىنى. دەرەوئ بچم دەستى ماچ بكەم.
سوپاسى بكەم؟!

پىرەمىرد ئاھىكى ھەلگىشا وگوتى:

- ئىقان، من سالانىكە لە سەر ئەم سەكۆيە زەمىنگىرم. بەلام تۆ ھەموو پوژى
دەچىتە دەرەوھ، لەم دنيا بەرىنەدا دەسووپىتەوھ... وا وينا دەكەى تۆ
ھەموو شتىك دەزانىو من ئاگام لە ھىچ نىيە و چاوانم نابىن... نەخىر
كوپەكەم! تۆ ھەموو شتىك نابىنى. بوغز و كىنە كوڤىرى كىرەووت. خەتا و
خراپەى خەلكى دەبىنى، بەلام ھى خۆت نابىنى. تۆ دەللى ئەو بەد
رەفتارى كىرەوھ. ئەمە كەى قسەيە؟ ئەگەر ھەر ئەو خەتاي بىرەدەيە، ھەر
ئەو بەد رەفتارى بىرەدەيە، شەر ھەلنەدەگىرسا. ھىچ شەرىكت دىوھ تەنبا لە
يەك لاوھ ھەلگىرساى؟ شەر بە دوو لايەن دەكرى. يا لە بەىنى دوو كەسا
يان لە بەىنى دوو لايەنە روودەدات. ئەگەر بەرانبەرەكەت خراپ بى و تۆ
باش بى ھەرگىز شەر نەقەومى. كى ردىنى ئەو كابرايەى ھەلگەنى؟ كى
كايەكەى ئەو بە با دا؟ كى ئەو پاكىشا بەر دادگا؟ ھىشتاش تۆ گازندە
دەكەى! خراپى ئەو دەبىن، بەلام لە خراپى خۆت بى خەبەرى. ئەو بە
خەتابار وخۆت بە بى خەتا دەزانى. ھەلگە لىرەوھ دەست پىدەكات.
رەفتارت باش نىيە. كورم من بەمجورە نەدەزىام، وتوشم بەم شىوھىە
پەرورەدە نەكردوھ. باشە من وبابى ئەو ئاوا دەزىاين؟ ئىمە چۆن دەزىاين؟
ئىمە وەكو دوو دراوسى دەزىاين، دراوسىتىمان دەفامى، ئەگەر ئاردىان
نەمابا، يەككە لە ئافرەتەكانىان دەھات و دەىگوت: " ھاپۆ ترول، ئاردمان
نەماوھ، پىووستىمان بە ئاردە. " منىش دەمگوت: " كچەكەم برۆ بۆ
عەمارەكەمان، چەندتان پىووستە بىبە! " ئەگەر كەسى نەبوايە ئەسپەكانى
بۆ لەوھەرگە بەرىت، پىم دەگوتىت ئىقان برۆ ئەسپەكانى بىبە بۆ لەوھەرگە و
ئاگات لىيان بى

يان ئەگەر من شتىكم پىووست بوایە دەچووم بۆ لای و دەمگوت: " ھاپۆ گوردى
فلان شتم دەوئ " دەىگوت: " ھاپۆ ترول، برۆ بىبە، ئەمە پرسى ناوئ. " ئىمە
ئاوا دەزىاين. زىانىشمان زۆر خۆش بوو. ئەدى ئىستا...؟ ھەموو شەر

وده مه قاله ونه فره ته. ئه و سه ربازه ت له بیره که پوژئی باسی شه ره خویناویه که ی ئابلیفنا ی بو کردین؟ باشه ئه م شه ره ی ئیوه له وه خراپتر نییه؟ به مه ش ده لئی ژیان؟ گوناح له وه خرا تر نابئ. تو پیاوی. سه رگه قاری مائی. ده بی بی به سه رمه شقی ژن و منداله کان. چی فی ری ژن و منداله کان ده که ی؟ فی ری به دگویی وشه ر وئاژاوه یان ده که ی. ئاخر دوینی تاراسی کوپرت که هیشتا بو نی شیر ی خاوی له ده م دئ، هه زار و یه ک جنیوی نابه جای به ئیرینای کیژی جیرانه که ت دا. ئاخر ئه مه کاریکی راسته؟ ئاخر تو له مه به رپر سیت! بیریک له خیر و شه ری خۆت بکه وه. پیم بلئ ئه مه راسته تو جنیویک بده ی، من به دوو جنیوان وه لامت بده مه وه؟ بوکسیکت لی دام خیرا دوو بوکست لی بده مه وه؟ نا کوپم! نه گیانه که م که عیسا له م دنیا یه دا بوو، به شیویه که ی جیاوا تر ئیمه ی نه زانی ئاموژگاری ده کرد... ده یگوت: ئه گهر که سیک جوینی دایتئ وه لامی مه ده وه. ویزدانی لی دیته ده نگ و عه زابی ده دات. شه رمه زاری ده کات. ئه مه بوو ئاموژگاری پیغه مبه ری ئیمه: ئه گهر که سیک زلله یه که ی به م لا پروومه ته تا کیشا، لایه که ی تری بو بینه پیشه وه وبلئ "ئه گهر خه تابارم، ئه م لایه ش!" هه نگئ ویزدانی خو ی سه رزه نشتی ده کات. دلئ نه رم ده بی ت و گویت لی ده گری. مه سیح فی ری کردووین که له خۆبایی نه بین و خو به سه ر که سا با نه ده یین!... بوچی قسه ناکه ی؟ قسه کانم خراپن؟"

ئیقان، به بیده نگی گوئی ده گرت.

بیره میرد، کوکه گرتی، ماویه که ی زور کوکی تا سینگی پاک بووه وه. دووباره دهستی به قسان کرده وه: "ته سه ور ده که ی ئه وه ی عیسا فی ری کردووین هه له بی؟ هه موو ئه وه ی ئه و گوتوو یه تی بو قازانج و خیری ئیمه نه بووه؟ که میک بیر له ژیان ی رابردووی خۆت بکه وه، ئایا ئه و سات با شتر بوو یان ئیستات؟ له وه تای شه رتانه چه ندت خه رچی دادگا کردوو. ئه م هه موو هاتوچویه له کار وکاسبی بوونه، چه ندی زه ره ر لی داوی! من داله کانت چون گه وه بوون؟! ده تتوانی به خوشی وشادی، به ده وله مه ندی و خوشگوزهرانی بژیت، به لام ئیستا سه رمایه که ت داویه ته کزی، بو؟ له به ر که وده نی، له به ر ئه وه ی له خو بایی بوویت و هه وای گه وره یی داویه له که لله ت. ده بوا یه له گه ل کوپه کانتا

خەریکی فەلاحەت و رەعەمەل ھێنانی کێلگە و مەزراکەت بی. بەلام ئیستا ھەموو کات و تەمەنی خۆت بۆ ئەو تەرخان کردوووە کە بڕۆی بۆ ئەم دادگا و ئەو دادگا، ئەم فەرمانگە و ئەو فەرمانگە. زەوی و زارەکەت لە کاتی خۆیدا نایەتە کێلان. بەروبوومت وەک جارێکی نێیە. بۆچی شوقان و جۆی ئەمسالت باش نێیە؟ کە ی جۆت داچاندوو؟ دوا ئەو لەشار گەراپیتەو! چ قازانجیکت کرد؟ تەنیا باری خۆت گران کردوو... ئەو کۆرەکەم، بیریک لە کار و کاسبی خۆت بکەو! لە گەل منداڵەکانتا، چ لە مەزرا و چ لە مالهووە خەریکی کار و کاسبی خۆتان بن. ئەگەر یەکیکیش خراپە لە گەل کردیت، گویی مەدەییە، لێی ببوو، خوا ئەمری بە لیبووردەییە. ھەنگی ژیاوت بە ئاسانی دەپوات و دلت بەمجۆرە پەش و پەق نابێ.

ئێقان ھەر بێدەنگ بوو.

- ئێقان کۆرەکەم، بە گویی ئەم بابە پیرەت بکە! ھەستە سواری ئەسپە بۆرە ببە و بڕۆ بۆ دادگا و لە داواکەت ژیاوت ببەو. بەیانیش ھەر لەبەر خاتری خوا بڕۆ بۆ لای گابریل و لە گەل ئاشت ببەو. سبەینی پشووە دەعوەتی بکە بۆ مائی خۆت. لە جەژنی لە دایک بوونی پاکیزەدا. ئاھەنگیک فەراھەم بکە، چای لێ بنە، قاپیک قۆدکا ئامادە بکە، ئەم ناوکی و دژایەتیە بێ مانایە مەییەلە ولە پەگ و پەشەو ھەلێ بکەن. ژن و منداڵەکانیشت ئامۆزگاری بکە، با ھەمان پەفتار بکەن و چاوە تۆ بکەن.

ئێقان ئاھێکی ھەلکێشا ولە فکران راچوو: "راست دەکا، قسەیتی "دلی نەرم بوو، بەلام نەیدەزانی چۆن و لە کوێو دەست پێکات، تا پەوشەکە بێنیتەو تەیم.

پیرەمێرد وەک ئەو بێر و خەیاڵی ئێقانی خۆیندبیتەو دووبارە گوتی: " دە ی ئێقان ھەستە بڕۆ، کاری ئەم پڕۆ مەخە سبە! ئەم پزێسکە بکۆژینەو تا ھەموو شوینیکی نەگرتوو تەو و کار لە کار نەتەرازو.

پیرەمێرد، دەبویست لە سەر قسەکانی بپوات، بەلام لەو کاتەدا ژنەکان بە کۆمەل ھاتنە ژوووەو وەک قەلە پەش کەوتنە قەندان. ھەوایی مەحکووم بوونی گابریل بە شەلاخ خواردن و ھەپەشە گابریل کە مالهەکیان

دهسووتننئ، بهوانيش گهیی بوو، ئیدی هەر مئیشیکیان کردبوو به گامیشیک. شهپیکی گهورهشیان لهگهڵ ژن و مندالهکانی گابریلدا نابوووه. باسی ئهوهیان گیرایهوه که چۆن بووکهکهی گابریل ههپهشهی کردبوو که دهسته و ئهژنۆ دانانیشیت ودهچیته دادگا و حوکمهکه تهميز دهکاتهوهو دادگا رهئی خۆی دهگۆرپیت. مامۆستای قوتابخانهکه خهريکه عهرز وحالیکي دیکهیان بۆ دهنووسیت. ئهو عهرزو حاله سهبرارهت به ئیقانه و بۆ خودی تزاری بهرز دهکهنهوه. ههموو شتیک لهو عهرزو حاله دا دهنووسن، ههر له دزینی شفتی گاليسکهکهوه تا دهگاته باخچه و بېستانهکه، نیوهی مولکهکانی ئیقان که دهگهپتهوه بۆ بنهمالهی گابریل. وهختی ئیقان گوپی لهو قسانه بوو، سهر و دلّی گیرا، دهستبهرداری بیروکهی ئاشتهوايي لهگهڵ گابریلدا بوو.

کاری کێلگه ومهزرایان له برانهوه نایهت وخواهن مهزرایان ههمیشه مژوول و سهرقالن. بۆیه ئیقان چاوهپروانی نهکرد تا ژنهکان، له قسان دهبنهوه، چوو بۆ جی خهرمانهکان وعهمارهکان. تا ئیوارئ ئهوجا له کارین ئهوی بووهوه. گهنجهکان له مهزرا گهپانهوه. به دوو ئهسپان زهویان کێلا بووتا تۆوی زستانه دابچینن. ئیقان تووشیان بوو، ههوالی چهند وچوونی کاری لی پرسین. یارمهتی دان، تا کهرهسته و تفاقهکان له جیی خویان دابنهن. نیریکی ههلهتھقیوی له لایهکهوه دانا تا چاکی بکات و بیدورپتهوه. دهیویست بروات چهند دیرهکیک بخاته ژیر میچی کادینهکه، بهلام دنیا تاریک بووبوو و ئهو کارهی ههلگرت بۆ سبهی. ئالیکی کرده ئاخوپی چارهوییکانهوه. ئهو ئهسپانهی، که قهرار بوو تاراس بیانباته شهوبهکیو، له دهري را بهستنهوه. گهپایهوهو دهргای تهویلهکهی دووباره قفل دایهوه. له دلّی خویدا گوتی ههنووکه دهرومه مالهوه، شیوهکهم دهخۆم و دهخهوم. نیره دراوهکهی ههلگرت و چوو بۆ مالهوه. ئیدی ئهوهی بابی دهربارهی گابریل گوتبووی ههمووی فهرامۆش کرد. دهستی نابوو سهر دهسکی دهرگا که تا بیکاتهوهو وهژوور بکهویت، گوپی به دهنگی دراوسیکهی زرینگایهوه، که لهو دیو دهرگا کهوه، به دهنگیکي گر جنیوی دهداو به دم نهفرهتهوه دهیگوت: " ئاخر ئهم پیاوه نهحلهتیه چیه و به کهلکی چی دیت. تهنیا بۆ کوشتن باشه!" ئیقان که گوپی لهو قسانه بوو، ههرچی رق و کینهی پهنهانی دلّی بهرانبهر

به دراوسیکه‌ی هه‌بوو، سهر له نوێ هاته‌وه جۆش. راوه‌ستا تا گابریل، له هه‌ره‌شه و گۆره‌شه‌کانی بووه‌وه. ئه‌وجا خۆی به کوخته‌که‌دا کرد.

چرایان داگیرساندبوو. بووکه‌که‌شی ته‌شی ده‌رست، ژنه‌که‌ی شیوی ئاماده ده‌کرد. کۆره گه‌وره‌که‌ی هه‌ندێ ته‌رکه‌ی له به‌ر ده‌ستا بوو، خه‌ریک بوو پاتاوه‌ی دروست ده‌کرد. کۆری دووه‌می له نزیکي می‌زه‌که‌وه دانیشتبوو و کتییی دخوینده‌وه. تاراس خۆی ئاماده ده‌کرد، ئه‌سپه‌کان به‌ریتته له‌وه‌رگه و شه‌وبه‌کیو. هه‌موو شتیک له کوخته‌که‌دا ئاسایی بوو... ته‌نیا شتیک که مایه‌ی نیگه‌رانی بوو، دراوسێ خراپه‌که‌یان بوو!

ئیقان، گرژ و مۆن خۆی به ژووردا کرد، پشيله‌که‌ی، که له سهر ته‌خته‌که بوو خسته خواره‌وه. له ژنه‌کان توورپه‌ بوو که ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌یان له جیبی خۆی دانه‌نابوو. که دانیشته تا نیره‌که چاک بکاته‌وه، یه‌جگار په‌ست و خه‌مبار بوو. ده‌نگی گابریل هه‌شتا هه‌ر له گوێیدا ده‌زینگیه‌وه: هه‌ره‌شه‌کانی له دادگا و ئه‌و جانیوانه‌ی که تۆزێ له‌مه‌پیش به گوێی خۆی گوێی لیوون، به ده‌نگه گرپه‌که‌ی خۆی به که‌سیکی ده‌گوت: "ته‌نیا بۆ کوشتن باشه!"

ژنه‌که‌ی، شیوی دایه تاراس. تاراس پوستینه‌که‌ی له‌به‌ر کرد، بالا پۆشیکی به سهردا له‌به‌ر کرد و پشیتی‌نکی له پشت کرد، تویشه به‌ره‌یه‌کی هه‌لگرت و پۆیی تا ئه‌سپه‌کان به‌رێ بۆ پاوان و له‌وه‌رگه. برا گه‌وره‌که‌ی له گه‌لیا وه‌ده‌رکه‌وت تا به‌رپێی بکات. ئیقان خۆشی هه‌ستا و چوو به‌ر هه‌یوانه‌که. ده‌ره‌وه تاریک بوو. ئاسمان هه‌ورین بوو. بایه‌کی تووند هه‌لیکردبوو. ئیقان له پلیکانه‌کانه‌وه داگه‌را. یارمه‌تی کوره‌که‌ی دا تا سواری ئه‌سپه‌که بوو. جوانووه‌که‌ی له دووی ئه‌وه‌وه ده‌نگ دا. وه‌ستا، گوێی هه‌لخست. تاراس به ئه‌سپه‌کانه‌وه گونده‌که‌ی ته‌ی کرد و گه‌یه‌یه کوره‌کانی دیکه که ئه‌وانیش ئه‌سپه‌کانیان بۆ له‌وه‌رگه ده‌برد. ئیقان چاوه‌پروانی کرد تا دوور که‌وته‌وه‌و ده‌نگیان نه‌ما. له به‌ر ده‌روازه‌که وه‌ستابوو، ئه‌و قسانه‌ی گابریلی وه‌یاد هاته‌وه که گوتبووی: "شتیکی ده‌سووتینم که زۆر له‌مه خراپتر بێ."

ئیقان ده‌بیره‌وه چوو: "ده‌ستی له هه‌موو شتیک شۆردوو! هه‌موو شتیک وشکه، بایشی دیت. له‌وه‌یه به‌دزییه‌وه‌و له سووچی‌که‌وه بێ و ئاگر له شتیک به‌ر بدات و هه‌لێت، وه‌کو به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌ربچیت و که‌سیش نه‌توانی

سزای بدات وبلّیت بهری چاوت به کله وهیه... به لّام ئه گهر بتوانم له کاتی تاوانه که دا بیگرم، ئه وسا دهر باز نابیت!" ئه و بیرکردنه وهیه به رادهیه که به سه ریا زال بوو که پیی ریی دانه گرت که به پلیکانه کاندای سهر بکه ویتته وه. چووه کۆلان، به دهوری هه وشه که یاندا سووراپیه وه، له دلّی خویدا گوتی: " پیچیک به دهوری ماله که مانا ده که م، کئی چووزانی ئهم کابرایه به نیازی چیه؟ " له دهروازه که وه وه ده رکه وت، هه رکه گه ییه سووچی ماله که، چاویکی به دریژیی دیواری هه وشه دا گپرا، وای هاته به رچاو له ناکاوا تارماییه که، وه کو ئه وهی به شهر بی، هاته ده ری و پاشان گه راپیه وه. ئیفان، به بی جووله له جیی خوی وه ستا. بایه که گه لای دار بیه کانی هی نابوو ه سه ما وقامیشه کانی هی نابوو ه لووره. دنیا تاریک بوو، له سه ره تاوه هیچی نه ده بینی، پاشان که چاوی به تاریکییه که راهات توانی له سووچیکی ئه و سه ره وه هه و جارپک ببینی که له ژیر که پره که دا دانرابوو. چاوی تیژ کرد، به لّام که سی به دی نه کرد. ده بیر وه چوو: " وادیاره من به هه له چووم، به لّام قهیدی نییه با پیاسه که م ته و او بکه م " ئیفان به پال ته ویله که دا رویی، ئه وه نده هی و اش هه نگاوی ده نا که گوپی له دهنگی پیی خوشی نه ده بوو. که گه ییه سهر پیچه که، وای هاته به رچاو که ئاگریک له لای هه و جاره که وه، بو ساتیک به رز بووه وه و یه که سهر دامرکایه وه. ئیفان، واقعی ورما، دلّی داخو رپا. له جیی خوی وه ستا. هیشتا به ته و اوی نه وه ستا بوو که جارپکی دی پزیسکه ئاگریکی، ئه مجاره گه شتری، له هه مان شوینی یه که مه وه هاته به رچاو. پیاویکی کلاو به سه ری بینی که دانه وی بووه وه و پشته له و بوو، چه پکی پووشی به دهسته وه بوو و ئاگری پیوه نا. دلّی ئیفان، له سینهیدا، وه کو چوله که یه که باله فری بکات، به و ئا وایه که وته لی دان. هه موو هه و اسی خوی کو کرده وه. به هه نگاوی هه راو به ره ولای کابرا چوو، ههستی به لاقه کانی خوی نه ده کرد. له دلّی خویدا گوتی: " ئوخه ی! ئیدی له دهستم دهر ناچیّت! هه ر ئیستا به تاوانه که وه ده یگرم!"

ئیفان هیشتا مابووی بگاته کابرا، له ناکاوا روناکیه کی دره خسانی بینی، به لّام نه له هه مان شوینی هه وه لّ بوو ونه پزیسکیکی بچووک بوو. ئاگر له نیو که پره که وه به رز ده بووه وه و خه ریک بوو ده گه ییه میچی که پره که، گابریل، له نیو که پره که وه دیار بوو، وه کو رۆژی روناک دیار بوو.

ئىقان، وهكو چۆن هه‌لۆيه‌ك په‌لامارى چۆله‌كه‌يه‌ك ده‌دات، به‌و ئاوايه‌ هيرشى به‌ره‌و گابريله‌ شهل برد وله‌ دلّى خويّدا گوتى: "هر ئىستا ده‌يگرم! مه‌حاله‌ له‌ ده‌ستم ده‌ربچيت. "به‌لام واديار بوو گابريل گويى له‌ ده‌نگى پيى ئه‌و بووبوو، ئاوپى دابووه‌وه‌ و وپراى ئه‌وه‌ى له‌نگ بوو، وه‌كو كه‌رويشكى كيوى بوى ده‌رچوو بوو. ئىقان، چنگ له‌ سهر شان دواى كه‌وت و هاوارى ليده‌كرد: "بو كوى! له‌ ده‌ستم ده‌رناچيت!" به‌لام كه‌ نيزك بووه‌وه‌و خه‌ريك بوو بيگرئ، گابريل بايدايه‌وه‌و خه‌ريك بوو ده‌رباز بيى. به‌لام ئىقان توانى چمكى پالتوكه‌ى بگريت. پالتوكه‌ درّا و ئىقان به‌ ده‌ما كه‌وت. به‌ هه‌شتاو هه‌ستايه‌وه‌و كه‌وته‌ هاوار: "ئه‌هاى بيگرن! فريا كه‌ون! دز! پياوكوژ!" دووباره‌ كه‌وته‌ غاردان به‌ دوويا. گابريل له‌و كاته‌دا گه‌يى بووه‌وه‌و به‌ر مالى خوى. ئىقان گه‌ييه‌ سهرى و له‌زگ بوو بيگرئ كه‌ جه‌زره‌به‌يه‌كى قورس به‌ر سهرى ئىقان كه‌وت. سهرى سووپا، وه‌كو ئه‌وه‌ بوو به‌ردىكيان به‌ لاجانگيا دابيت. گابريل، پارچه‌ دار به‌روويه‌كى، كه‌ له‌ به‌ر ده‌رگاكه‌ كه‌وتبوو، هه‌لگرتبوو و به‌ هه‌موو هيزى خويه‌وه‌، دابووى به‌ سهر ئىقاندا.

ئىقان، سهرى به‌ گيژه‌وه‌ چوو بوو، به‌رچاوى تاريك بوون و ئه‌وسا هه‌موو دنيا له‌به‌ر چاوى تاريك بوو وكه‌وته‌ سهر ئه‌رزه‌كه‌. كاتى وه‌خۆ هاته‌وه‌ گابريل پويى بوو. شه‌و وه‌كو رۆژ پرووناك بووبووه‌وه‌. له‌ قولى مالى ئىقانه‌وه‌ ده‌نگى ته‌ق و تريق و قرچه‌ قرچ ده‌هات. ده‌تگوت مه‌كينه‌يه‌ك خرابووه‌ئيش. ئىقان ئاوپى دايه‌وه‌، سه‌يرى كرد ئاغه‌له‌كه‌ى پشت ماله‌كه‌يان يه‌كپارچه‌ ئاگره‌و ئاغه‌له‌كه‌ى ته‌نيشته‌وه‌ش خه‌ريك بوو ده‌سووتا. دووكه‌ل و كاى سووتا و ئاگر به‌ره‌و ماله‌كه‌ى ته‌شه‌نه‌ى ده‌كرد.

ئىقان، به‌ ده‌م هاواره‌وه‌، ده‌ستى به‌رز و نزم ده‌كرده‌وه‌و به‌ پانى خويا ده‌كيشا و هاوارى ده‌كرد: "برايه‌ ئه‌مه‌ چيه‌؟ ... ده‌بوايه‌ پزيسكه‌كه‌ى ژير كه‌پره‌كه‌ بيئمه‌ ده‌رى، پييه‌كى پيدا بنه‌م و بيكوژيئمه‌وه‌ ... خزمينه‌ ئه‌مه‌ چيه‌؟ ..."

ليكدا ليكدا ئه‌و رسته‌يه‌ى ده‌گوت و ده‌گوته‌وه‌. هه‌زیده‌كرد هاوار بكات. به‌لام هه‌ناسه‌ى ده‌ر نه‌ده‌چوو. زمانى به‌سترابوو. ده‌بويست غار بدات، لاقى له‌ دووى نه‌ده‌چوون و تيك ده‌ئالان. به‌ ئه‌سپايى جولا، به‌لام ديسان كه‌وته‌ سهر ئه‌رزه‌كه‌. هه‌ناسه‌ى ده‌ر نه‌ده‌هات. وه‌ستا، تا هه‌ناسه‌ى وه‌به‌ر هاته‌وه‌.

ئەوسا بە تۆبزی خۆی بکیش کرد. بەر لەوێ بە دەوری ئاغلەکە پشتهوەدا بسووپیتەووە بگاتە ئاگرەکە، ئاغلەکە تەنیشتەووەش گری گرت. سووچی کوختەکە وەهەوانەکەشی گریان گرت. ئاگر لە پەنجەرەکانی کوختەکەو دەهاتە دەری. ئیدی هیز نەبوو بتوانی خۆی بە حەوشەدا بکات. ئاپۆرایەکی زۆر خەبەوونەو، بەلام فایدە نەبوو، هیچ کاریک نەدەکرا. دەر و دراوسێکان، کەوتنە ئەوێ کەل و پەل و ناو مالهەکانیان لە مالهەکانیان دەربینن و ئازەلەکانیان لە ئاغل و تەویلەکان بکەنە دەرەو. پەزەکانیان لە ئاغلەکان کردنە دەرەو. دوا مالهەکی ئیقان، مالهەکی "گابریل"ش گری گرت. پاشان بایەکی تووند هەلیکرد، ئاگر بە کۆلانەکەدا پەپییەو، سیرایەتی کرد. نیوێ گوندەکە سووتا. لە گەل ئەرەزەکەدا تەخت بوو!

لە مائی ئیقاندا، بە ئەستەم توانیان بابە پیرەکە لە نیو دووکەل و ئاگر دەربینن و رزگاری بکەن. ئەندامانی خێزانەکە بە سەلتی، و بە جلەکانی بەریانەو دەرباز بوون، هەموو شتیکیان لە دەست دا، تەنیا ئەسپەکانیان بوو دەرچوو، کە شەوئ بوو لەو پەڕەکانیان بردبوون. مەرەکان، مریشک و کەلەبابان، هەوجار، چان و ماله، کۆمەدیانی پڕ لە جل و بەرگی ژنان، گەنمی ناو عەماران، هەر هەمووی سووتا!

بەلام لە مائی گابریل، توانیان پەزەکان و هەندی ناو ماله دەربکەن. ئاگرەکە بە درێژایی شەو بەردەوام بوو. ئیقان لە بەردەم مالهەکیدەوستانبوو، لە پەستا و بێ پسانەو دەیگوت و دەیگوتەو: "برادەرینە ئەمە چیە... ئەوەندە بەس بوو، پزیسکی ژێر کەپەرەکە تووڕ بەدەمە دەری، پێیەکی پێدا بنەم و بکوژیتەو و بپریتەو!" بەلام کاتئ میچی خانووەکە دارووخا، ئیقان هەلیکوتایە ژوورەو. دەستی دایە دیرەکیکی نیو سووت و دەیویست راییکیشتە دەرەو. ژنەکان کە دیتیان هاواریان لیکرد کە بگەریتەو، بەلام دیرەکەکی راکیشایە دەرەو و لیبیرا بچیتە ژوورەو و دیرەکیکی دی دەربینن. پێی هەلنوتا و کەوتە ناو ئاگرەکەو. کۆرەکە خۆی بە ئاگرەکەدا دا و راییکیشایە دەرەو. قژی و پردینی و جلەکانی و دەستەکانی سووتا بوون. بەلام هەستی پێنەدەکرد. خەلکی دەیانگوت: "لە داخا تیکچوو!" ئاگرەکە

خەرىك بوو دادەمرکايەو، ئىقان ھىشتا ھەر رەق راوہستا بوو و دەيگوت و دەيگوتەو:

" دۆستان ئەمە چيە؟... تەنيا پزيسکە ئاگرەکەم توور بەدایەتە دەرى و پيەکم پيیدا بنایە ئیدی!..."

بۆ بەيانى کورى دەم سپى گوندەکە ھات بۆ لای ئىقان و گوتى:

- ھاپۆ ئىقان بابت لە ھالى مردنەدایە، منى ناردووہ تا بچى بۆ لای و مالاًوايى ليکەى.

ئىقان بابى لە بير کردبوو. تى نەگەيى چييان پيەگوت، گوتى:

- کام باوک؟ بۆ لای کيى ناردوویت؟

کورى دەم سپى گوند گوتى:

- باوکى تۆ، خەريکە دەمرى، ناردوو مى بە شوینتا تا مالاًوايى ليکەى، دەى با برۆين، دەنا فريای ناکەوى.

کورى دەم سپى گوند، دەستى گرت و پايکيشا. ئىقان دووى کەوت. کاتى کە پيرەميردەکەى بابى ئىقانيان لە کوخەکە بردبوو دەرى چەند پووشەکەيەکی نيوہ سووتى بە سەر کەوتبوو و چەند شوینكى سووتابوو. بردبوويان بۆ مالى ريش سپى گوند، کە لە قەراخى گوندا بوو و ئاگرەکەى پى نەگەيى بوو. کاتى ئىقان گەيیە ئەويندەر، تەنيا ژنەکەى ردين سپى وچەند منداليكى لەبەر ئاگردانەکەدا بينى. ئەوانى دى چووبوون بۆ ئاگر کوزاندنەوہ. پيرەميرد، بابى ئىقان لە سەر تەختىک پراکشابوو و چاوى برى بووہ دەرگاکی، مۆمىکی بە دەستەوہ بوو. کە کورەکەى وەژوورکەوت، بە ئاستەم جولاً. ژنەکەى ياروى ردين سپى بەلایا چوو و پيى گوت کە کورەکەى ھاتووہ. پيرەميرد گوتى: پيى بللى بىتە پيشتەرەوہ. ئىقان چووہ پيشەوہ .

پيرەميرد، دەستى بە قسان کرد:

- ئىقان پيم نەگوتیت؟ کى گوندەکەى سووتاند؟

ئىقان بەرسقى دايەوہ: "باوکە، گابریل، بە خۆم چووم بە سەرا، بە چاوی خۆم دیتم کە ئاگرەکەى خستە ژیر هەژگ و بژاڵی کەپرەکەوہ. ئەگەر پووشە گر گرتووەکەم تووڕ بەدایە دەرەوہو پییەکم پییدا بنایە، دەرکۆزایەوہ و هیچ رووی نەدەدا."

پیرەمێرد، لە سەری پۆی: "ئىقان من خەریکە دەمرم، تۆش پۆژى لە پۆژان دەمریت. ئەمە خەتای کى بوو؟"

ئىقان بە بیدەنگی چاوانی برینە بابی. نەیتوانی هیچ فسەیهک بکات.

- ئیستا هەر خۆمانین، لە بەردەم خوادین، پیم بلی ئەمە خەتای کى بوو؟
مەگەر پیم نەگوتیت؟

ئەوسا ئىقان وەخۆ هاتەوہو پەى بە هەموو شتیک برد. هەناسەیهکی هەلکیشاو گوتی:

- خەتای من بوو باوکە! من لە بەردەم تۆ و خوادا تاوانبارم!

ئەوسا لە بەردەم بابیا بە چۆکا هات و گوتی:

- ببورە باوکە. لە بەردەم تۆ و خوادا خەتایبار منم.

پیرەمێرد دەستی جوولاند، مۆمەکەى لە دەستی راستیەوہ بۆ دەستی چەپ گواستەوہ. هەولیدا دەستی راستی بەرزبکاتەوہ تا نیشانەى خاچ بکیشیت، بەلام نەیتوانی. وازی هیئا. ئەوسا گوتی: "سوپاس بۆ خوا! شوکر بۆ یەزدان!"
"دووبارە چاوی برینە کۆرەکەى:

- ئىقان! گوێ بگرە ئىقان گیان!

- دەلیی چی باوکە؟

- ئیستا بە تەمای چ بکەى؟

ئىقان بە گریانەوہ گوتی: - "باوکە نازانم دواى ئەمە چۆن بژیم!"

پیرەمێرد، چاوەکانی لیک نان، لیوہکانی جوولاند، وا دیار بوو دەیوست هیژ وەبەر خۆی بنیت. ئەوسا چاوانی کردنەوہ گوتی:

"ئەگەر، بە گویرەى ئامۆزگارییه‌کانى خوا بکەى، خوا فریات دەکەوئ وڤه‌وشت باش دەکات!" "کەمیک بێدەنگ بوو، ئەوسا بزەیه‌کى کرد وگوتى: " ئیقان گيان ئاگادار بە! ئەگەر بە گوێى من دەکەى، لای کەس مەلئ کئ ئاگرەکەى هەلگیرساندوو. تۆ ئەگەر هەلە وخەتای کەسێک پەنھان بکەى، خوا لە دوو خەتا و هەلەت خوڤ دەبئ! " پیرەمێرد، مۆمەکەى بە هەر دوو دەست گرت، هەر دوو دەستى لە سەر سینگی تیک ئالاندن، هەناسەیه‌کى هەلکیشا. لاقى ڤاکیشان، و مائئاوایی لە ژيان کرد.

ئیقان، تاقە قسەیه‌کى لە عەلەیی گابریل نەکرد. کەس نەیزانى سەبەبکارى شەوات و ئاگر کەوتنەوه‌کە کئ بوو. ڤقى ئیقان لە گابریل، دامرکایه‌وه. گابریل، حایر مابوو بۆچى ئیقان خەبەرى لێنەداوه. گابریل، لە هەوه‌لەوه دەترسا. بەلام پاشان بە واقیعه تازەکە راهات. هەر دوو پیاوه‌کە دەستبەردارى دژمنایه‌تى بوون. هەر دوو خانەواده‌کەش چاویان لەوان کرد. پاشان گوندەکە ئاوه‌دان کرایه‌وه‌وه‌ هەر دوو دراوسێ دەیاننوانى ماله‌کانیان لە دووى یه‌کدى بنیات بنهن، وایان نەکرد. ماله‌کانیان بە تەنیشته‌یه‌کەوه بنیات نا، وه‌کو جارێ بوون بە دراوسێی دیوار بە دیوار. وه‌کو دوو دراوسێی باش، خاترى یه‌کیان ده‌گرت و مدارای یه‌کیان ده‌کرد.

ئیقان بە ئامۆزگارییه‌کەى بابى ده‌کرد کە ڤایسپاردبوو پەپره‌وى شەریعه‌تى خوا بکات. خواستى شەریعه‌تیش ئەوه‌ بوو کە یه‌که‌م پزىسکى ئاگرى هەر فیتنه‌یه‌ک بکوژیننه‌وه. ئیستا ئەگەر کەسێک خراپه‌ى لە گەلدا بکردایه، هەولێده‌دا تۆلەى لئ نەکاته‌وه، به‌لکو هەولێده‌دا دۆستانه‌ کیشه‌کە چاره‌سەر بکات. ئەگەر کەسێک جنىوى پئ بدابایه، لە جیاتى ئەوه‌ى دوو جنىوى پئ بداته‌وه، هەولئ ده‌دا یارۆى جنىوفروڤش فیړى ئەوه‌ بکات کە قسه‌ى نابەجا نەکات. ژن و منداله‌کانیشى به‌و جوړه‌ پەروه‌رده‌ ده‌کرد.

جاریکى دى ئیقان شجر باکوف هەستایه‌وه، کەوته‌وه سەر پئی خۆى و ئیستا لە جارێ خوڤتر ده‌ژى و حال و بالئ لە جارێ باڤتر بووه.

سالى ١٨٨٥

٦- دوو پیره میږد

(١)

دوو پیره میږد له پرووسیا، نه زریان کړدبوو که پیکه وه بچنه هه جی مالی خوا
له ئورشه لیم (قودس) تا له وئ بکه ونه خواپه رستی. یه کیکیان جووتیاریکی

دهوله‌مه‌ند و خوشگوزهران بوو، ناوی ئیفیم تراسیش شوقیلیف بوو. ئه‌ویتریان نیوی ئیلیشا بودوروف بوو که وه‌کو ئه‌وی دی دهوله‌مه‌ند نه‌بوو. ئیفیم پیاویکی سه‌نگین وجدی بوو. له‌ ژيانیا ده‌می به‌ خواردنه‌وه‌وه نه‌دابوو، جگه‌ره‌ی نه‌کیشابوو، برنووتی به‌کار نه‌بردبوو. له‌ ژيانیا وشه‌یه‌کی ناشیرین ونا ماقوولی به‌ده‌ما نه‌هاتبوو. دوو جاران به‌ کویخا وده‌م‌راستی گوند هاتبوووه‌ له‌بژاردن. هه‌رکه‌ نو‌ره‌ کویخایه‌تیه‌که‌ی ته‌واو بووبوو، ده‌فته‌ری حیساب وکیتابی خۆی به‌ ریک وپیکی وبی هیچ کیماسییه‌ک راده‌ستی به‌ربژیره‌که‌ی دوا‌ی خۆی کردبوو. خیزانیکی گه‌وره‌ی به‌ مله‌وه‌ بوو: دوو کو‌ر وچه‌ند نه‌وه‌یه‌کی به‌ ژن و مندالی هه‌بوون. هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ مالی ئه‌و وله‌ گه‌ل ئه‌ودا ده‌ژیان. پیاویکی له‌ش ساغ بوو، ردینیکی دریزی به‌ردابوووه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیی نایه‌ ناو شه‌ست سالییه‌وه‌، ئه‌وسا تاک و ته‌را داوی سپی که‌وتبوونه‌ پیشی.

به‌لام ئیلیشا، حالی مامناوه‌ند بوو، نه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو ونه‌ هه‌ژار. پێشتر کاری بازرگانی ده‌کرد. به‌لام ئیستا که‌ که‌وتبووه‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ له‌ مال‌ه‌وه‌ دانیشتبوو، هه‌نگه‌وانی ده‌کرد. یه‌کیک له‌ کو‌ره‌کانی به‌ دووی کارا چوو بوو بو‌ ده‌قه‌ریکی دی. کو‌ره‌که‌ی دی هیشتا له‌ گه‌ل بابیدا ده‌ژیا. ئیلیشا، وپرای به‌ ته‌مه‌نی خۆی، پیاویکی میهره‌بان و ناسک و چالاک وچه‌له‌نگ بوو. راسته‌ که‌ ناو به‌ ناو ده‌میکی ته‌ر ده‌کرد، جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و برنووتی (سه‌ووتی) به‌کار دی‌نا و چه‌زی له‌ گۆرانی گوتن بوو، به‌لام پیاویکی سه‌لامه‌ت و بی‌وه‌ی بوو، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خانه‌واده‌که‌ی وده‌ر ودراو‌سی‌کانیا خوش ودۆستانه‌ بوو. کابرایه‌ک بوو کو‌رته‌ بال‌ا، ره‌شتاله‌، ردین لوول، سه‌ری وه‌کو نه‌بی ئه‌لیشع، که‌ به‌ خوشی ئه‌وه‌وه‌ ناو نرابوو ئیلیشا، ساف وپووتاووه‌ بوو. ئه‌م دوو پیره‌می‌رده‌، له‌ میژ بوو قه‌ول و قه‌راریان کردبوو که‌ پیکه‌وه‌ بو‌ چه‌جی مالی خوا له‌ ئورشه‌لیم (قودس) ، برۆن. به‌لام ئیفیم، قه‌ت ده‌رفه‌تی بو‌ نه‌ده‌ره‌خسا. هه‌میشه‌ دنیا‌یه‌ک کاری هه‌بوو، له‌ کار وگرفتارییه‌ک نه‌ده‌بووه‌وه‌، یه‌کیکی دیکه‌ی ده‌هاته‌ رێ. ده‌بوا خه‌می زه‌ماوه‌ندی نه‌وه‌که‌ی بخوات وژنی بو‌ بێنێ، پاشان ده‌بوا چاوه‌روانی ئه‌وه‌ بکات تا کو‌ره‌ بچووه‌که‌ی له‌ خزمه‌تی سه‌ربازی ته‌واو ببیت وبیته‌وه‌. پاشان به‌ دروستکردنی خانوویه‌کی تازه‌وه‌ گیرۆده‌ بوو.

پوڙيکي پشوو، جووتہ پيرہ پياو، لہ بہر مالہوہ، يہ کيان گرت و بہ دہم قسہ
کردن و حيكايہ تہوہ لہ سہر لہو حہ داریک پوڙنيشتن. ئيليشيا گوتی:

- کەي وەعد و بەلئینە کە مان جيئە جيئ بکەين؟

ئيفيم، پرووی گرژ کرد وگوتی:

- جارئ. ئەمسال بۆ من زۆر سەختبوو. کە دەستم دا يە دروستکردنی ئەم
خانووہ، وام دانابوو ھەر سەد پوڭل يان کەميک زياتری تيدەچيئت. تا ئيستا
سئ سەد پوڭلم داوہو ھيشتا تەواو نەبووہ. دەبيئ تا ھاوین چاوہ پروان بکەين،
خوا ياربئ ھاوین دەرپوڭين.

بەلام ئيليشيا گوتی:

- پيموايە نابئ لہوہی پتر دواي بخەين، دەبيئ بە زووترين کات پوڭين، بە ھار
باشترين کاتە بۆ سەفەر.

- راستە بە ھار وەرزيکي لہ بارە بۆ سەفەر. بەلام چي لہم خانووہ بکەم؟ چوڭ
بە نيوہ چلي بە جيئ بيئم، کئ سەرپەرشتي بکات؟

- باشە کەسيک نييە پرووی ليئ بنەيت و سەرپەرشتيت بۆ بکات! کورہ کەت
عەيبي چييە؟

- کورہ گەورە کەم؟ زۆر جيئ متمانە نييە. ھەنديجار لہ خواردنەوہ دا
زيئدەرپوڭي دەکات.

- ھاوسئ، پيئت وايە ئەمانە دواي مردنی من و توئ نابئ بژين. واز بيئە با
کورہ کەت فير بيئ و لہ کار و باراندا قال بيئتەوہ.

- ھەق بە توئە، بەلام ئينسان ھەزدە کات ئەو کارەي خوئ دەستی داوہتئ،
بە خوئ تەواوی بکات.

- دوستی ئازيز کار لہ بن نايەت. چەند پوڙيک لہمە پيش ژنان ماليان پاک
دەکردوہ و خوڭيان بۆ جەژنی پاک ئامادە دەکرد. ئەوہندە کار زۆر بوو
نەياندەزانی لہ کام کارەوہ دەست پيیکەن؟ فلان شت ليئە دا بنەن يان لہوئ؟
ئەوہندەيان کار زۆر بوو کە نەياندەزانی فرياي کامەيان بکەون. سەرەنجام

بووکی یه که مم، که ژنیکی زیرهک و فامایه، هاته قسان وگوتی: " ده بی مهمنون و سوپاسگوزاری جهژن بین که ماته لی تهواو کردنی مال پاک کردنه وهی مه نابیت، له کاتی خویدا دیت، دهنه چاوه پروانی مال هه لگرتن و مال پاک کردنه وه بیت، ئه مه قهت تهواو نابیی و نابیی بیت. "

ئیفیم له فکران راچوو. ئه وسا گوتی:

- پاره یه کی زۆرم له خانووهدا سهرف کردوو. سه فهری هه ج به بی پاره نابیت. به لای که مه وه یه کی سه د روبا لمان دهوئ. سه د روبا ل پاره یه کی که م نییه.

ئیلیشا پیکه نی وگوتی:

- سه روه رم! به لای که مه وه ده هینده ی منت هه یه. هیشتاش باسی بی پاره یی ده که ی؟ من خۆم حال ی حازر پاره م نییه، به لام به رله وه ی به ری بکه وین، ته گبیری ده که م.

ئیفیم پیکه نی وئه وسا گوتی: " سهیره! ته سه ورم نه ده کرد، ئه وه نه ده وه له مه ند بی! باشه پاره له کوئ دینی؟

- ده توانم هه ندی پاره له که س و کار قهرز بکه م. ئه گهر نه یان بی ده رزه نیک هه نگه مال (شانه هه نگ) به دراوسی که م ده فروشم. ده می که هه زی له هه نگه کانم کردوو.

- به لام ئه گهر ئه مسال می شه کانت گه رایه کی زۆر به خن ژیاو نی ده بیته وه.

- په شیمان ده به مه وه؟ نه دوستی ئازیز! من له ژیاو نه په شیمان نه بوومه ته وه. ته نیا له هه له وگوناچه کانم په شیمان بوومه ته وه. هیج شتی که له گیان وروچی مروف ئازیزتر نییه!

- دروسته! خو ناشکری کار وباری پوژانه ی ژیاو نه فرهاموش بکری.

- خو ناشکری زه خیره ی ئه و دنیا ش نه خه ی، ئه مه خراپ نییه؟ ئیمه نه زرمان کردوو و، نه زریش ده بی ئه نجام بدری. من به راستمه، با برۆین، نابیی له وه ی پتر ماته ل ببین.

ئىليشا، قەناعەتى بە ھاۋرىكەى كرد. ئىفيم بۇ سبەى بەيانى دواى ئەۋەى
بىرى خۇى كردبوۋەۋە، ھات بۇ لاي ئىليشا وگوتى:

- ھەق بە تۆيە، با برۆين! دنيا ژيان و مردنە. تا لە ژيانداين ھىز وتوانامان
ھەيە، با برۆين.

دواى ھەفتەيەك جووتە پياو ئامادە بوون. ئىفيم، پارەى تەۋاۋى ھەبوو، سەد
رۆبلى بۇ خۇى ھەلگرت و دوو سەد رۆبلى دا بە ژنەكەى.

ئىليشاش خۇى ئامادە كردبوو. دە پلوورە ھەنگى بە دراوسىكەى فروشت. بەو
مەرجهى ئەو بىچوۋە ھەنگانەى بەر لە ھاوين لە پلوورەكە دىنە دەرى بۇ
يارۆى كپيار بىت.

ھەفتا رۆبلى لەم سەۋدایە بە دەست ھىنا. سى رۆبلىشى لە مال و
مندالەكانى قەرز كرد، تەقريبەن ھەموويانى بى پارە كرد. ژنەكەى چەندى
بۇ كفن ودفنەكەى خۇى كۆ كردبوۋەۋە داي بەو، بووكەكەشى ھەرچيەكى
ھەبوو دائى.

ئىفيم، ھەموو كاروبارەكانى بۇ كورە گەۋرەكەى ديارىكرد: كەى بىيەكان
پەرچ بكات، كەى و چەند گيا بدورىتەۋە، پەين بكات بە كويۋەۋە لە كويى خر
بكاتەۋە، چۆن خانوۋە تازەكە تەۋاۋ بكات وسەرى بگرىت. بىرى لە ھەموو
كارەكان كردهۋەۋە بەرەنجامى بىركردنەۋەكەى بەو سپارد.

لى ئىليشا، بە پىچەۋانەۋە، تەنبا يەك ۋەسىيەتى بۇ ژنەكەى كرد، ئەۋىش
ئەۋە بوو كە بىچوۋە ھەنگە تازەكان جيا بكاتەۋەۋە بى ھىچ فەند وفىلىك
بياندا تەۋ دراوسىيەيان كە ھەنگەمالەكانى لى كرى بوون. لى سەبارەت
بە مال و كار وبارى مال تاقە ۋشەيەكيشى لە زار دەرەنچوۋ بوو. گوتى: "
ھەر كىشەيەك ھاتە پىشى ئىدى خۆتان دەرەن چ دەكەن، خۆتان خاۋەن مال
و ئازادەن، دەرەن خىر ۋ شەرى خۆتان ديارى بكەن."

ئىدى جووتە پىرەمىرد، ئامادەى زيارەت بوون. خەلكى وكەس و كار لىيان خر
بوونەۋە ، نانبا بۇ كردن، كولپەيان بۇ برژاندن، كيسەيان بۇ دروون،

به‌له‌ك پيچيان بو دروست كردن، پيلاوي چه‌رمي نوپيان له پي كردن، چه‌ند پيلاويكي بن ته‌خته‌ي يه‌ده‌گيان له گه‌ل خودا برد. خه‌لكي گوند تا نه‌و سه‌ري كوواني گونده‌كه به‌پيان كردن. پيوره‌سمي خواحافيزي نه‌نجام درا. جووته پيره‌مي‌رد به‌ره‌و زياره‌تي مالي خوا به‌پي‌كه‌وتن.

ئيليشا، حالي باش نه‌بوو. هيشتا له گوندي وه‌ده‌رنه‌كه‌وتبوو، كه هه‌موو كار وباري مال وكيشه‌كاني ژياني فهراموش كرد. هه‌موو خه‌ميكي نه‌و نه‌مه‌بوو كه چون دلي هاوسه‌فه‌ره‌كه‌ي رابگري و مداراي بكات. ئاگاي له زماني بوو، نه‌با به قسه كه‌سيك بريندار وزوير بكات. ده‌يوست به خوشي وشادي بگاته مه‌زل وبه سه‌لامه‌تي بگه‌ريته‌وه سه‌ر مال و حالي خوي. به دهم پيكرده‌وه يا له بن ليوانه‌وه وي‌رد وسه‌لاواتي ده‌خويند. يا نه‌وه‌نده‌ي يادگه‌ي برى ده‌كرد، ژيننامه‌ي وه‌لياني دينايه‌وه به‌رچاوي خوي. نه‌گه‌ر له ريگا تووشي كه‌سيك بوايه يان شه‌وي بو خه‌و له شوينيك لايان بدايه، هه‌ولي ده‌دا به گويره‌ي توانا به خوشه‌ويستي وميهره‌باني ره‌فتار بكات وقسه‌ي خوا په‌سندانه بكات. ئيدي بي خه‌م و خه‌يال پي ده‌كرد. به‌لام له عوييه‌ي يه‌ك شت نه‌ده‌هات، برنووتي (سه‌ووتي) بو ته‌رك نه‌ده‌كرا. هه‌رچه‌نده به ئانقه‌ست قوتووي برنووتيه‌كه‌ي له مال به جي هيشتبوو، به‌لام ئاره‌زووي برنووتي ده‌ستبه‌رداري نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌بوو. له ريگادا تووشي پياويك بوو كه برپيك برنووتي دايه. جارجار كه‌ميك له هاوپي‌كه‌ي دوا ده‌كه‌وت (بو نه‌وه‌ي هاوسه‌فه‌ره‌كه‌ي بيزار نه‌كات) تا تو‌زي برنووتي هه‌لم‌ژي‌ت.

ئيفيم، له پيكرده‌نا، گورج وگول بوو. نه گوناخيكي ده‌كرد، نه قسه‌يه‌كي خراپ و نابه‌جا. به‌لام دلي خوش نه‌بوو. خه‌مي مال سه‌ر ودلي گرتبوو. هه‌ميشه خه‌مي مالي بوو. ئايا سه‌باره‌ت به فلان يا فيسار كار كوره‌كه‌ي راسپاردبوو يان بيري چووبوو؟ ئايا كوره‌كه‌ي كاره‌كان وه‌كو پيوست جي‌به‌جي ده‌كات؟ نه‌گه‌ر به دهم ريگاوه خه‌لكي بديتبايه كه په‌تاته‌يان داده‌چاند يان په‌ينيان به زه‌وييه‌وه ده‌كرد، نيگه‌ران ده‌بوو. ئايا كوره‌كه‌ي راسپارده وئاموژگارپيه‌كاني نه‌و جي‌به‌جي ده‌كات؟ زورجار هه‌زیده‌كرد بگه‌ريته‌وه وبه كوره‌كه‌ي بلي‌ت كه چون كاره‌كان نه‌نجام بدات يان به خوي نه‌نجاميان بدات.

پېنچ ههفته بوو، جووته پیره میړد به پړیوه بوون. ئەو پیلوانه ی له ماله وه هینابوویان دران. که گه یینه پووسیای بچووک (مه به ست ئوکرانیایه) ناچار بوون پیلای تازه بکړن. له و ساوه ی له پووسیا وه ده رکه وتبوون، به ناچار ی پاره ی خواردن و مانه وه ی شهویان دابوو. به لام که گه یینه پووسیای بچووک، خه لکی له سهر میوانداری داگردنی وان، هه قړکی یه کدییان ده کرد. میوانداریان ده کردن و خواردنیان ده دانی. پاره یان لیوه رناگرتن. ئەمه جگه له وه ی که نان و شیرینیان ده دانی تا له ریگا بیخون.

جووته پیره میړد، نزیکه ی ههوت سهد کیلومه تریان به و شیویه بری. به لام که گه یینه ده قهر وئاوه دانی دواتر، سهیریان کرد ناوچه که پار هیچ بهر و بوومیکی کشت وکالی نه دابوو. جووتیاره کان شوینی خه و حه وانه وه یان به خورایی ده دانی، به لام نه یانده توانی به خورایی نان و خوراکیان بده نی. پیره میړده کان هه ندیجار به پاره ش نانیان ده ست نه ده کهوت. چونکه نان نه بوو. خه لکه که پییان ده گوتن، پار هیچ بهر و بوومیکیان هه لنه گرتوو. ده و له مه ندانی ده قهره که، که وتبوونه سهر ساجی عه لی و دار و نه داری خو یان فروشتبوو. ئەوانه ی حالیان مامناوه ندی بوو، ته و او لیکه وتبوون. به لام ئەو هه ژارانه ی باریان نه کردبوو و هه ر له ده قهره که دا مابوونه وه، ناچار گه داییان ده کرد، یان به برسیتی له ماله وه سهریان کز ده کرد. له زستاندا ناچار بوو بوون، په گ و پیشه و گه لای دار و دره ختان بخون.

پیره میړده کان شهویک له گوندیکی بچووک لایاندا، ههوت کیلۆ نانیان کړی و شهویان له وینده ر پوژ کرده وه، سپیده زوو، بهر له هه تاو کهوتن، به فیینیکی کهوتنه ر. نزیکه ی ده کیلومه تریک پویشن گه یینه چه میک، له گوئ چه مه که پویشن، تاسیکیان پر له ئاو کرد، نانیان تی گوئی، نانه که ته ر بوو و خواردیان، ئەوسا به له ک پیچه کانیان گوړی، که میک ئیسراحه تیان کرد. ئیلیشا برنوو تیه که ی هه لمزی. ئیفیم سهری له قاند و گوتی: " بوچی ئەم عاده ته خراپه ته رک ناکه یت؟ "

ئیلیشا دهستی هه لته کاند و گوتی: " ئەم عاده ته خراپه له من به هیژتره. "

ئەوسا ھەستان وکەوتنەپرى. نزيكەى دوازده كيلۆمەترى ديكەيان برى، گەيشتنە گوندېكى برېك گەورە. بېئەوہى بوہستن بە گوندەكەدا تيپەپرين. دنيا گەرم بووبوو. ئيليشا ماندوو بووبوو. دەيوست كەمېك پشوو بدات وئاويك بخواتەوہ. بەلام ئيفيم نەوہستا. ئيفيم لە رۆيشتنا لە ئيليشا قوچاغتر بوو. ئيليشا ھەرچى دەکرد پيا نەدەگەيى.

ئيليشا گوتى: - خۆزگە تۆزى ئاوم دەخواردەوہ!

ئيفيم گوتى: - برۆ ئاو بخۆرەوہ، من نامەوئ، تينوو نيم!

ئيليشا وەستا وگوتى:

- باشە، تۆ برۆ، من بە غار دەچم بۆ ئەو خانووە بچووکە، ئاو دەخۆمەوہو خيرا پيتا دەگەمەوہ.

ئيفيم گوتى: " زۆر باشە "

ئەوسا بە تەنيا كەوتەپرى. ئيليشا بە ھەشتاو گەپايەوہو چوو بۆ بەر كوختەكە.

كوختەيەكى بچووكى گلېن بوو. ناوہكەى گل بوو. ديوارەكانى وميچەكەى بە قسلى سىي تەپراو كرابوو. بەلام سواخى ديوارەكان درزيان بردبوو و دەبە بووبوون. ديار بوو لە ميژ بوو كەفمال نەكرابوونەوہو سواخ نەدرابوون. دارى سەر ميچەكە لە لايەكەوہ شۆر بوو بووہوہ. دەروازەى كوختەكە لە ناو ھەوشەوہ بوو.

كە ئيليشا خۆى بە ھەوشەدا كرد، لە پەناى سەكوپەكەى دەورى كوختەكەدا، كابرايەكى لاوازى مردەلوخى بى پدېنى بينى كە يەك تەختە لە سەر ئەرزەكە دريژ بووبوو. بە پيچەوانەى عادەتى خەلكى پرووسياى بچووكەوہ، داوينى كراسەكەى لە ناو پانتۆلەكەى نابوو. وا دياربوو كابرا لە ھەوہلەوہ لە بەر سيبەرەكەدا پاكشا بى، بەلام ھەنووكە ھەتاو گەيى بووہ ناوہندى ئاسمان وخۆرەكە لى دەدا. ھەرچەندە خەوى لېنەكەوتبوو، بەلام لەوئىندەر پالکەوتبوو. ئيليشا گازى كرد وداواى ئاوى كرد، كابرا بەرسقى نەدايە.

ئیلیشا دەبیره‌وه چوو: "دیاره یا نه‌خۆشه یا کابرایه‌کی نامیهره‌بانه. " چوو له ده‌رگا بدات، گوئی له ده‌نگی مندالیک بوو له ژووره‌وه ده‌گریا. درگا‌ژنه‌که‌ی گرت، له ده‌رگای دا، بانگی کرد: "ئه‌های مائی، خاوه‌ن مائی!" هیج وه‌لامیکی نه‌بیست. ئه‌مجاره‌یان به‌دار عاساکه‌ی له ده‌رگای دا: "ئه‌های خوا ناسینه!" هیج وه‌لامیک نه‌بوو. دووباره بانگی کرد: "ئه‌های خواپه‌رستان!" دیسان وه‌لام نه‌بوو.

ئیلیشا، ویستی بگه‌رێته‌وه‌و ب‌پروات که وای هاته‌ خه‌یال ناله‌یه‌ک له پشت ده‌رگا‌که‌وه‌هات. له دلی خۆیدا گوئی:

"هه‌بی و نه‌بی به‌لایه‌ک به‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌م ماله‌دا هاتووه‌! وا چاکه‌ ته‌مه‌شایه‌ک بکه‌م، بزانه‌م چیه‌یان لێقه‌وماوه‌."

(٤)

ئیلیشا، ئه‌لقه‌ی درگا‌ ژنه‌که‌ی (ده‌رکوت) با دا، ده‌رگا قفل نه‌بوو. ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، خۆی به‌هه‌یوانه‌که‌دا کرد. ده‌رگای ژووری دانیشتن له سه‌ر پشت بوو. به‌ده‌سته‌چه‌پا کووره‌یه‌کی "ئاگردان" له‌خشت چیکری هه‌بوو. له‌دیواره‌که‌ی به‌رانبه‌را تاقچه‌یه‌ک هه‌بوو که شوینی ئیکۆنان و په‌یکه‌رین ئاینی بوو. میژیکی له‌به‌رده‌ما بوو. ته‌ختیک له‌پال میزه‌که‌دا هه‌بوو، پیره‌ژنیک به‌سه‌ری پووتی و به‌تویی کراسیک له‌سه‌ری دانیشتبوو. سه‌ره‌پووته‌که‌ی نابوو سه‌ر میزه‌که‌. کوپیکی مرده‌لوخی ره‌نگ و پوو سیسه‌له‌ و چرچه‌له‌ی، زگ باکرده‌، له‌لایه‌وه‌ دانیشتبوو. ئه‌م کوپه‌ داوای شتیکی ده‌کرد، ئاسینی پیره‌ژنی راده‌کیشا و ده‌گریا ئه‌مما گریان!

ئیلیشا، چوو ژووره‌وه. هه‌وای ژووره‌که‌ بۆن بوگه‌نیه‌کی ئه‌وتوی لیده‌هات. سه‌رداری بی سه‌ر ده‌کرد. چاوی گیرا، له‌پشت کووره‌که‌وه ژنیک له‌سه‌ر گازی پشت له‌ئه‌رزه‌که‌دا راکشابوو. چاوانی نووقابوون و ده‌یپرخان. جاری لاقی دریژ ده‌کرد و جاری هه‌لیده‌کیشا. به‌م لاو به‌ولادا گینگلی ده‌دا. بۆن بوگه‌نی لئ هه‌لده‌ستا. دیاربوو نه‌یده‌توانی خزمه‌تی خۆی بکات و که‌شیش نه‌بوو پاکی بکاته‌وه‌و ته‌پرو وشکی بکات. پیره‌ژن سه‌ری به‌رزکرده‌وه و کابرای

بِیگانه‌ی بینی وگوتی: " چیت دهوئ؟ له چ دهگه‌رِیی کابرا؟ ئیمه هیچمان نییه! "

هه‌رچه‌نده پیره‌ژن، به زمانی رووسیای بچووک ده‌په‌یقی، به‌لام ئیلیشا له مه‌به‌ستی حالّی بوو وگوتی: - به‌نده‌ی خوا، من ته‌نیا که‌میک ئاوم ده‌ویست.

- که‌سمان نییه، کاسه‌یه‌کمان نییه ئاوی تییکه‌ین، برۆ به رِیی خۆته‌وه‌و وازمان لی بیینه.

ئیلیشا پرسى:

- سه‌یره! باشه که‌سیکتان نییه، خزمه‌ت و ئاگاداری ئەم ژنه نه‌خۆشه بکات؟

- نه، هیچ که‌سیکمان نییه. کورە‌که‌م خه‌ریکه له ده‌ره‌وه گیان ده‌داو ئیمه‌ش خه‌ریکه لی‌ره، له ژووره‌وه ده‌مرین.

به‌لام منداڵه‌که، له‌وه‌تای ئەم پیاوه نه‌ناسه‌ی بینی بوو، ئیدی له گریان که‌وتبوو. به‌لام وه‌ختی پیره‌ژن ده‌ستی به قسان کرد، ئه‌ویش ده‌ستی به گریان کرده‌وه‌و ئاسینی پیره‌ژنی گرت و به ده‌م پوندک هه‌لوهراندنه‌وه هاواری ده‌کرد:

- نان، داپیره، نان.

ئیلیشا، ده‌ویست هه‌ندیک پرسیار له پیره‌ژن بکات. پیاوه‌که به له‌قه‌له‌ق له ده‌ری را هاته ژووره‌وه. خۆی گه‌يانده به‌ر هه‌یوانه‌که. ده‌ستی به دیواره‌که‌وه گرت، که خۆی گه‌يانده ژووری دانیشتن، له نزیکى ده‌رگا‌که‌دا که‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌که. بیئه‌وه‌ی هه‌ولّی ئه‌وه بدات خۆی بگه‌یه‌نّیته کورسییه‌که، به ده‌مه‌لالکێوه که‌وته قسان. قسه‌کانی پچ‌پچ‌ر بوون، وشه‌یه‌کی ده‌گوت و ماوه‌یه‌ک ده‌وه‌ستا تا نه‌فه‌سیک تازه بکاته‌وه‌و قسه‌ی دووهم بکات.

" هه‌موومان نه‌خۆش و برسین... برسین... ئه‌وه‌تا خه‌ریکه له برسا ده‌مریّت."

ئه‌وجا به ئاماژه‌ی سه‌ر، منداڵه‌که‌ی نیشاندا و ده‌ستی به گریان کرد.

ئیلیشا، کیسه‌که‌ی کۆلی به‌رز کرده‌وه، په‌ته‌کانی شل کرده‌وه، له ئه‌رزه‌که‌ی دانا، پاشان خسته‌یه سه‌ر میزه‌که، په‌ته‌که‌ی کره‌وه، کولیره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا، به

چەقۇ پارچەيەكى لىكردەوۋە بۇ كابراى راگرت. كابرا وەرى نەگرت، بەلام
ئامازەى بۇ كورەكە وبۇ كىزىكى بچووك كە لە لاى كوورەكەوۋە
هەلكورمابوو، كرد. يانى:

- بىدە بەوان.

ئىلىشا، نانەكەى بۇ كورەكە درىژ كرد. كورەكە ھەركە بۇنى ناننى كرد،
دەستى درىژ كرد، بە ھەر دوو دەستە چكۆلەكانى پارچە نانەكەى وەرگرت،
قەپكى وای بە نانەكەدا كرد كە كەپووى لە نانەكەدا ون بوو. ئەوسا
كچۆلەكە، لە پشت كوورەكەوۋە ھاتە دەرى و چاوى بىيە نانەكە. ئىلىشا،
پارچەيەكى بەويش دا. ئەوسا پارچەيەكى دىكەى بىرى و داى بە پىرەژنەكە،
كە ئەويش وەكو ھار كەوتە خواردنى.

پىرەژن گوتى: "خۆزگە تۆزى ئاو دەبوو، دەميان وشك بوو. دويىنى يا ئەمىر
بوو چووم ئاو بىنىم، بەلام كەوتم وئىدى نەمتوانى بچم ئاو بىنىم. سەتلەكەش
ھەر لەوئ كەوتوۋە... ئەگەر يەككى نەى بردى."

ئىلىشا پرسى بىرەكە لە كويىە؟ پىرەژن نىشانى دا. ئىلىشا چوۋە دەرى،
سەتلەكەى دۆزىيەوۋە. ئاوى ھىنا. مندالەكان وپىرەژن نان وئاويان خوارد،
بەلام پىاوۋەكە نەىخوارد. گوتى: "ناتوانم بخۆم."

ژنە گەنجەكە بە درىژايى ئەم ماوۋىيە لەوۋە ناچوو ھۆشى بەخۆى بى. ناو بە
ناو گىنگلىكى دەدا. ئىلىشا بە ھەشتاۋ بۇ دووكانى گوندەكە پۇيى. ھەرزن و
ئارد وخوئ و پۇنى كرى. تەورىكى پەيدا كرد، ھەندى دارى شكاند، ئاگرى
كردەوۋە، كچۆلەكە ھات و يارمەتى دا، شۆربايەكى لىناۋ ودايە ئەو خانەوادە
برىسيە كە بىخۆن.

(۵)

پىاوۋەكە كەمىكى خوارد. پىرەژنىش تىر بوو، دوو مندالەكەش، كور و كچەكە،
قاپەكانيان بە تەواۋەتى لستەوۋە، خۇيان قانگلە كرد وبە باۋەشى يەكەوۋە
خەويان لىكەوت.

پاشان کابراو پیره ژن، بو ئیلیشایان گڼرایه وه که بوچی وچون، رۆژیان گه بیوه بهم رۆژگار ره شه:

"پیشتریش هر دهست کورت بووین، به لام که بوو به وشکه سالی و کشتووکال هیچ بهروبومیکی نه دا، ئه وهی هه مان بوو نهی گه یاندینه پایز، که زستان هات ئه شته بای خوامان نه بوو. ناچار که وتینه سوال وسه دهقه له دهر و دراوسی وئهم وئهو. له سه ره تاوه کومه کیان ده کردین، به لام پاشان نه. هه ندی کهس هه زیان ده کرد یارمه تیمان بدن به لام خوشیان نه بوو بوون. ئیمه ش گه داییمان پی شهرم بوو. پاره و ئارد و نانی هه موو دراوسی کان قه رزار بووین.

پیاوه که گوتی: "چووم له کار گه رام، هیچ کاریکم دهست نه که وت. خه لکی له هه موو شوینی ئاماده بوون به نانه سک کاریکه ن. جاری وا هه بوو سووکه کاریکم دهست ده که وت، رۆژیک به رده وام ده بوو، پاشان ده بوو چه ندین رۆژ به دوو کاریکی دیدا بگه پیم. پاشان پیره ژن وکچه که، چوون بو گونده کانی دی تا ده رۆزه بکه ن، لی کهس هیچی نه ده دانی، یان ئه وه ندی که میان ده دانی، جیگه ی هیچی نه ده گرته وه. نان یه جگار کهم بوو. به لام به هه رحال بژی ونه مر لی ره وله وئ شتی که پهیدا ده بوو. ئومیده وار بووین، هه رچونی بووه تا سه ری خه رمان هه لکه یین. که به هار هات، ره وشه که به راده یه ک خراپ بوو، کهس فریای کهس نه ده که وت. ئه وسا نه خوش که وتین، نه خوشیش بوو به سه ربار. رۆژیک نانمان ده خوارد، دوو رۆژ ده ممان به قوته وه ده گرت. ده ستمان به گیا خواردن کرد. ئیدی ژنه کهم نه خوش که وت، نازانم هی گیا که بوو یا هی شتیکی دیکه. نهیده توانی خوی به پیوه بگریت. من ئیدی هیز وتوانام به به ره وه نه ما، هیچ که سی که نه بوو فریامان بکه وئ و له م نه خوشیه هه ستینه وه."

ئه وسا پیره ژن له سه ری رۆیی:

"ماوه یه ک خۆم گرت، به گویره ی توانا هه ولما. به لام سه ره نجام منیش له بی خواردنیدا په کم که وت. ئهم کچه بچکوله یه ش لاواز بوو و پووکیا وه. پیمگوت بو مالّه دراوسی کان بروت، به لام چوو به چه قی نه عله تا ونه چوو ونه چوو. خوی خزانه گو شه ی ژووره که وه وله ویدا هه لتروشکا. پی ری یه کی که

له ژنه دراوسیکان سهری داین. بهلام که بینی هه موومان نهخوش و برسین، گه پرایه وهو پوویی. نهو پویشتنه ی پوویی ههر ئاورپیشی نه دایه وه، میرده که ی ناچار بوو بوو بروت. نهو ژنه بو منداله کانی خویشی خواردنی نه بوو. به وجوره له جیدا که وتووین و چاوه نوږی مردن ده که یین."

ئیلیشا، که گوویی له سهر بهوردی نهو خانه واده یه بوو، ده سته برداری نهو بیروکه یه بوو که هه مان پوژ بگاته وه به هاوسه فهره که یدا.

شهو ی له هه مان مالد پوژ کرده وه. به یانی له خه و رابوو، که وته هه لاسورانی کار و باری ماله که، ده تگوت مالی خویشه تی. به یارمه تی پیره ژن، هه ویری شیلا، ئاگری کرده وه. نهو سا ده گهل کچه چکوله که دا چوو بو ماله دراوسیکان بو داوای زهروریتترین شت، چونکه ماله که هیچی تیا نه بوو، عه شته بای تیا نه بوو. هه رچییه کیان هه بوو بوو، فروشتبوویان تا نانی پییکرین. ئامان و مه نجه لاین چیشته لینان، جل و بهرگ... و هه موو شتیکیان فروشتبوو. ئیلیشا، که وته ئاماده کردنی شتین پیویست، هه ندیک له پیویستیه کانی به خو ی دروستکرد. هه ندیکی کرین، سی پوژیک له وئ مایه وه. کوره منداله که بوژایه وه. ده جوولآ، هه رکاتی ئیلیشا دابنیشتایه، خیرا ده چوووه سهر کورسییه که وخو ی له باوه شی داویشته. کچه که ش بوژابوو وه. له کاروباری ماله که دا هاوکاری ده کرد. به دووی ئیلیشادا غاری ده دا وبانگی ده کرد:" باپیر، باپیره."

پیره ژن، هیزی وه به رهاته وه، توانی بجی بو دیده نی یه کی که له دراوسیکان. پیاوه که ش که می که وه خو هاته وه، توانی ده ست به دیوار پییکات. ته نیا ژنه که ی هیشتا ههر زه مینگیر بوو. ته نانه ت نه ویش له پوژی سییه مده وه هوش هاته وهو داوای خواردنی کرد.

ئیلیشا ده بیره وه چوو: "ره حمه ت له بابم! قهت به ته ما نه بووم، به م پاده یه ماته ل بيم. ده بی تا زوووه بروم و دریزه به سه فهره که م بده م."

(٦)

پوژی چواره م، پیکه وتی جه ژنی دوا ی پوژوو ی هاوینه بوو. ئیلیشا ده بیره وه چوو: پوژیکی دیکه ش ده مینمه وه. له گهل نه م خانه واده یه دا جه ژن ده که م.

دەرپۆم کەرەسە و تەفاقی جەژن دەرکرم و پیکهوه جەژن دەرکەین و سبەیی ئیوارە دەرکەومەرئ.

ئیلیشا چوو بۆ ناو گوند. شیر وئاردی گەنم و پۆنی کپی. یارمەتی پیرەژنی دا، ئاوی هینایە کۆل و خواردن وکیکی بۆ سبەینی ئامادە کرد. پۆژی جەژن چوو بۆ کلێسا و نویژی جەژنی لەویندەر کرد. پاشان لە گەل ئەم خانەوادەییەدا جەژنی کرد. ئەو پۆژە ژنەکە لە جیگا هەستا و وردە وردە کەوتە سەر پێ و توانی تۆزیک بجوولیت و پێ بکات. مێردەکەیی ردینی تاشی. کراسیکی پاکی لەبەر کرد کە پیرەژنەکە بۆی شۆردبوو. چوو بۆ لای ئەو جووتیارە دەولەمەندەیی کە زەوی و مێرگەکەیی بە بارمتە و پەهن دابوو، تا تکای لیبکات کە پەحمی پێدا بکات و پێگەیی بدات زەوییهکەیی تا کاتی خەرمان بە کاربەرئ، بۆ ئەو زەوی قەرزەکەیی بداتەو. بەلام ئیوارئ خەمبار و خەمین، چاو بە گریان گەرایەو.

یارۆی جووتیاری دەولەمەند هیچ بەزەییەکی پێدا نەهاتبوو و پێی گوتبوو: "قەرزەکەم دەوێتەو!"

ئیلیشا دووبارە لە فکران راچوو: "باشە ئەمانە دەبی چۆن گوزەرەن بکەن؟ خەلکی دەرپۆن پووش و کایەک کۆدەکەنەو ئەمانە چ دەرکەن؟ چونکە مێرگەکیان لە پەندایە. گیا لە خۆیهوه دەرپۆی و خەلکی دی کێلگە و مێرگەکیان دەدوورنەو. باشە تەگبیری ئەمانە چ دەبی؟ هیچ ئومیدیکیان نییه. زەوییهکەشیان لە پەهن و بارمتەدایە. خۆ ئەگەر من بە جییان بێم، وەکو خۆیانان لیدیتەو."

ئیلیشا، دووچاری دوو دلی بوو. بەلام ئەنجام بریاری دا ئەو ئیوارەییەش نەرۆات و تا سبەیی چاوەرپوان بکات. پۆیی لە خەوشەدا بخەوئ. نویژ و نزای خویند و پراکشا. بەلام خەوی زرا بوو. لە لایەکەوه بیری لەو دەرکردەوه دەبی برۆات و زیارەت و نەزرەکەیی خۆی جیبەجی بکات. زیاد لە پێویست پاره و کاتی بە فیرو دابوو. لە لایەکی دیکەوه زۆر بەزەیی بەم خانەوادەییەدا دەهاتەو. لە دلی خۆیدا گوتی: "وا دیارە ئەم هەویرە ئاو زۆر دەرکیشیت، ئەم چیرۆکە، زۆر درێژەو بەو ئاسانیە کۆتایی نایەت. هەوێلجار بە تەما بووم سەتلیک ئاویان بۆ بینم و نانیکیان ویدەم. بەلام تۆ برۆانە چ

گرفتارییه کم بۆخۆم دروستکردوو. من ئیستا که وتوومه ته حالیکه وه که دهبی میرگ و کیلگه که یان له بارمه و پههن ده ربینم. که رهه نه کهم لابرده ههنگی دهبی چیلکیان بۆ بکرم. ههروه ها دهبی ئه سپیکیش بۆ پیاوه که بکرم، تا باره کلۆشی له دهشتی پێ بینهته وه. ئیلیشا گیان چاک خۆت تووش کرد. ریگای خۆت گوم کردوو و ئه قل و حیسابی خۆت له دهست داوه!"

ئیلیشا، له شوینی خۆی ههستا. پالتۆکهی، که گرمۆلهی کردبوو تا له جیاتى سهرین به کارى بێنئ، سافکرد، قوتوووه برنووتیه کهی ده رهینا وکه میک بۆنى کرد وهه لئى مژى به لکو هه واسى بێته وه جئ و هزرى ساف ببیئت.

لئى فایده ی نه بوو. بیهوده لووتى خوراند ومیشکی گوشى. نه گه ییه ههچ بریاریک . ده بوايه بکه ویتته پئ و بروات. له لایه کی تره وه به زه یى ومروقدوستى کۆله ی کوتابوو. نه یده زانى چى بکات. دووباره پالتۆکه ی قه د کرد ونايه ژیر سهرى. ماوه یه کی زۆر به دهم بیرکردنه وه وه هزرى نه وه راکشا. تا که له بابان که وتنه خویندن. ئه و جا خه و بر دییه وه. له ناکاوا وای خه یال کرد که یه کیک خه به رى کرده وه. سه یرى خۆى کرد و بینى جلى له به ر کردوو وه وکیسه که ی داوه به کۆلیا و دار عاساکه ی به دهسته وه یه. ده روازه که ش با یی ئه وه کرا وه ته وه وه ده توانئ لیوه ی برواته ده ره وه. له ده رچوونا بوو، که کیسه که ی کۆلی له سووچیکی ته یمانى هه وشه گیربوو. ویستى کۆله که ی له ته یمانه که ده رباز بکات، ئه وسا به له ک پیچه که ی له م دیوه وه له ته یمانه که گیربوو و کرایه وه. کیسه که ی راکیشا، سه یرى کرد له په رزینه که گیر نه بووه، کچه بچکۆله که، تووند گرتبووی و به دهم گریان ه وه هاوارى ده کرد: "نان با پیره، نان!"

پوانیه لاقى خۆی، سه یرى کرد کوپه چکۆله که خۆى به لاقییه وه هه لواسى بوو، خاوه ن ماله که و پیره ژنه که له په نجه ره که وه ته مه شایان ده کرد.

ئیدی ئیلیشا له خه وه ههستا و به دهنگى به رز به خۆى گوت:

"سبه ی ده پۆم ئه رزه که یان له پههن (بارمه) ده ردینم، ئه سپیکیان بۆ ده کرم، ئه ونده ئاردیان بۆ ده کرم که بیانگه یه نیته خه رمانان، چیلکیانیش بۆ ده کرم تا ئهم مندالانه شیره که ی بخۆن. ئه گه ر ئهم کارانه نه کهم، منیک

که ده پۆم بۆ ئهو ديو دهريايان تا خودا بدۆزمه وه، مانای وایه خوا له خودی خۆما ون ده کهم!"

پاشان ئیلیشا تا به یانی خهوی لیکهوت. به یانی زوو له خه و رابوو، چوو بۆ لای یارۆی جووتیاری ده ولهمه ند، قه رزه کهی دایه وه و هه ر دوو گیلگه که ومیرگه کهی له په هن ده رهینا. داسیکی گه وهی (داسه کهشیان فرۆشتبوو) کپی وله گه ل خۆیدا هینایه وه. ئه وسا کابرای نارد تا گیا بدوریته وه. به خۆی بۆ ناو گوند گه رایه وه. له قاوه خانه یه ک بیستی گوايه له بازاری گوندا ئه سپ و عاره بانه یه ک بۆ فرۆشتن راگیراوه. سه وداو مامه له ی له گه ل فرۆشیاره که دا کرد و ئه سپ و عه ره بانه کهی کپی. گونیه ک ئاردی کپی و له عاره بانه کهی بارکرد. ئه وسا که وته تا قیپی چیل. به دهم ریوه تووشی دوو ژن بوو به دهم ریوه قسانیان بۆ یه کدی ده کرد، هه رچه نده به زمانی لۆکالی خویان داخافتن، به لام لییان حالی بوو باسی چییان ده کرد. ده یانگوت:

" له هه وه له وه نه یان ده زانی کییه. وایان ته سه ور ده کرد که سیکي ئاساییه. هاتبوو داوی ئاوی ده کرد. پاشان له لای وان مایه وه. هه موو شتیکی بۆ کریوون! ده لێن ئه م به یانییه له بازار ئه سپ و عه ره بانه یه کی بۆ کریوون! ئه م جوړه بنیاده مانه له دنیا دا که من. وا چاکه برۆین بیدینین. ئه م جوړه بنیاده مانه شایسته ی دیتن."

ئیلیشا گوئی له و قسانه یان بوو، زانی ستایشی ئه و ده کهن. نه چوو بۆ چیل کپین. گه رایه وه بۆ قاوه خانه که، پاره ی ئه سپه کهی دا. له عاره بانه کهی به ست. به ره و کوخته که لیی خوری، له بهر ماله که دابه زی. خه لکی ماله که به دیتنی ئه سپ و عاره بانه که سهریان سوورما. مه زنده یان وابوو که بۆ ئه وانی کپی بی. به لام باوه پریان نه کرد وجور ئه تیان نه ده کرد بیرسن. کابرای خاوه ن مال هاته ده ری. پرسى: " باپیره ئه م ئه سپه ت له کوئ بوو؟ "

ئیلیشا گوتی: " کریم. سه یرم کرد هه رزانه ئیدی کریم. برۆ هه ندی گیا بدووره وه و بۆی بخه ئاخۆره که وه با بیخوات. ئه و گونیه ئارده ش دابگره."

کابرا ئهسپهکهی له عارهبانکه کردهوه، گونیه ئاردهکهی داگرت وبردی له کادینهکهی دانا. گیای دوورییهوهو له ئاخوړهکهی کرد. ئهوسا ههموو چوونه جیگاوهو خهوتن.

بهلام ئیلیشا، چووو ناو ههوشه وله نزیکه ریگاکه پال کهوت، ئهو شهوه کیسهکهی له گهل خویا بردبووه دهرهوه. که ههمووان خهوتن، ئهو ههستا، شتهکانی کوکردهوه، کیسهکهی تووند بهست تا بیدات به کوّلیا، بهلهک پیچهکانی له لاقی بهست. پیلاوهکانی له پی کرد، پالتوکهی لهبهر کرد. کهوته ری تا به ئیفیم دا بگاتهوه.

(٧)

ئیلیشا دواى ئهوهی نزیکهی پینج کیلومهتریك پوّی، دنیا پروناک بووهوه. له ژیر درهختیکدا دانیشته، کیسهکهی کردهوه. پارهکهی ژمارد. سهیری کرد تهنیا ههقده پوّل و بیست کوپیکی پی مابوو.

له دلّی خویدا گوته: " فایدهی نییه، بهم پارهیهوه سهفهری دهریایی ناکریت! خو ئهگهر له رای سهفهرهکهما گهدایی بکهم رهنگه خراتر بی لهوهی ههر نهچمه ههجی " ئیفیم " ی دوستم دهگاته ئورشهلیم له جیاتی منیش لهوئ له زیارهتگا که موم دادهگیرسینی. بهلام خوم دیاره به قسمهت نهبووه نهزرو بهلینهکه بهرمه سهر. دهبی مهنوونی بهختی خوم بم، که بهلینم به خوایهک داوه بهخشنده و میهرهبانه وله کهم و کوپی و گوناوهکانم خوش دهبیت! "

ئهو جا ههستا، کیسهکهی دا به شانیا وگهرایهوه. نهیدهویست کهس بیناسیتهوه، به دهوری ئهو گوندهدا، که چند رۆژیک تیا مابوووه، سووپایهوه، بهرهو زیّد وزاگهی خوئ کهوته ری. ئهو رۆژهی که له مال وهدرکهوت و به نیازی ههج و زیارهت وهری کهوتبوو، پیی ریئ دانهدهگرت. ریکردنی لهبهر گران بوو و نهیدهتوانی به پیی ئیفیم دا بگات بهلام ئیستا که بهرهو مالی خوئ دهگهرایهوه، خوا یارمهتی دهدا، ریگا کهی ئهوهنده خوش لهبهر دهپوّی که ههستی به ماندوو بوون نهدهکرد. ریکردنی بهلاوه

وهكو گهمه‌ی منڊالان وابوو. به‌دهم گۆچان بادانه‌وه ده‌رۆیی و رۆژئ نزیکه‌ی هه‌فتا کیلۆمه‌تر پێگه‌ی ده‌ب‌ری.

ئیلیشا گه‌یی‌ه‌وه مائی خۆی. دروینه ته‌واو بووبوو وخه‌له وخه‌رمان هه‌لگیرابوو. خانه‌واده‌که‌ی به هاتنه‌وه‌که‌ی خۆش‌حال بوون. هه‌موویان حه‌زیان ده‌کرد، له سه‌ربرده و به‌سه‌رهاته‌کانی ئاگادار بن. بۆچی وچۆن له ئیفیم دابرابوو؟ بۆچی و چۆن نه‌گه‌یی بووه ئورشه‌لیم وله نیوه‌ی رێگا گه‌رابوو‌ه‌وه؟ لئ ئیلیشا هیچی بۆ نه‌درکاندن. به‌لکو گوتی: "ئیراده‌ی خوای له سه‌ر نه‌بوو، به قیسمه‌ت نه‌بوو بگه‌مه ئه‌وینده‌ر. پاره‌که‌م له رێگا گوم کرد. له هاو‌پێکه‌م دوا که‌وتم. مه‌عز بۆ ره‌زای خوا وازم لئ بێن!"

ئهو پاره‌و پوله‌ی که پێی مابوو‌ه‌وه دای به ژنه‌که‌ی. ئه‌وجا پرسیری کاروباری مائی لیک‌کردن، هه‌موو شتێک ئاسایی و‌پێک بوو. کاروباره‌کان ئه‌نجام درابوون. هه‌موو کۆک و ته‌با، به ئاشتی و خۆشه‌ویسی ده‌ژیان.

مالبات وکه‌س وکاری ئیفیم هه‌ر ئهو رۆژه هه‌والی هاتنه‌وه‌ی ئیلیشایان بیست وهاتنه دیده‌نی. هه‌والی پیره‌می‌رده‌که‌ی خۆیان لئ پرسی. گوتی:

"ئیفیم، پیاویکی قۆچاخه. له رێک‌نا خێرایه. سئ رۆژ به‌ر له جه‌ژنی سان په‌ترۆس لیک‌دی دابراین، ده‌مویست دواتر بیگه‌مئ. به‌لام هه‌زار و یه‌ک بویه‌ر روویان دا. پاره‌که‌م گوم کرد و نه‌ده‌کرا درێژه به سه‌فه‌ره‌که‌م بده‌م. ئیدی ناچار گه‌رامه‌وه."

خه‌لکه‌که‌، سه‌ریان له‌وه ده‌سو‌رما که پیاویکی زانا و به‌ئاه‌زی وه‌کو ئیلیشا هه‌ماقه‌تێکی وای لئ پوودابئ. به‌نیازی هه‌ج و زیاره‌ت له مال ده‌رچئ و نه‌گاته‌جئ؟ و هه‌موو پاره‌که‌ی له رێگا به‌ فیرۆدابئ! ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌م سه‌فه‌ره‌و باسی ئه‌م سه‌فه‌ره‌ بووه وێردی سه‌ر زاران، پاشان خه‌لکه‌که‌ باباته‌که‌یان فه‌رامۆش کرد. ئیلیشاش له بیرى چوو و برایه‌وه. دووباره‌ که‌وته‌وه به‌رپۆه‌بردنی کار وباری ماله‌که‌ی. به‌ هاوکاری هه‌ر دوو کو‌په‌که‌ی ئیزنگ و داری زستانی شکاند وئاماده‌کرد. به‌ هاوکاری ژنه‌کان خه‌رمانی کوتا، سه‌ری ئاغه‌ل و عه‌ماره‌کانی نۆژهن کرده‌وه. سه‌ری هه‌نگه‌ ماله‌کانی گرت. ئهو ده‌ پلووره هه‌نگه‌ی که به‌ هاوسیکه‌یی فروشتبوو، به هه‌نگه

تازەكانەو رادەست كرد. ژنەكەى ھەولیدا، ئەو بەشاریتەو كە ھەنگەكان لەو ماوہیەدا چەندجار گەرايان خستبوو. بەلام ئیلیشا دەیزانى كام ھەنگەمال بیچوو کردوو و كامە نەیکردوو. لە جیاتی ئەوێ دە وەجبە بیچوو رادەستی ھاوسیکەیان بکات، ھەقەدە وەجبەى رادەست كرد.

ئیلیشا، ھەموو شتیکی بۆ زستان ئامادە كرد. كۆرەكەى نارد تا كار پەیدا بکات. بۆ خویشی كەوتە پیللاو و پاتاو دروستکردن و ھەلكۆلینی قەدە درەختان بۆ ھەنگەكانی.

(٨)

ئەو رۆژەى كە ئیلیشا لە گوندەكەیا، لاى خانەوادە نەخۆشەكە مابوو، ئیفیم بە دریزایی رۆژەكە چاوەروانى كردبوو. تەنیا مەودایەكی كورت و كەم رۆیى بوو و ئەوسا دانیشتبوو، ھەر چاوەروانى كردبوو، پاشان چاویكى گەرم كردبوو، ئەوسا ھەستابوو و دووبارە چاوەروانى كردبوو، بەلام ھاوړیکەى ھەر نەچووبوو ئەوئەندە چاوەروانى كردبوو چاوانى ھاتبوونە گل. ھەتاو لە پشت درەختانەو ئاوابوو و ئیلیشا ھەر دەرئەكەوت.

ئیفیم، بێر دەكاتەو: " رەنگە ئەوكاتەى كە من نوستووم، بە لاما رۆیى بئى و پېشم كەوتبئى. یا لەوہیە لەو كاتەدا گالیسكەيەك بەلایا رۆیى بئى ھەلیگرتبئى و منى نەبینى بئى. بەلام چۆن دەبئى نەى بینیم. بە تاییەتى لەم دەشتە تەختانیەدا ھەتەرى چاو زۆر بێدەكەت؟ چ بکەم، بگەرپیمەو؟ خو ئەگەر پېش من كەوتبئى ئەوسا لیكدی گوم دەبین و خراپتر دەبیت. وا چاكتەرە بڕۆم، شەوئى، كە دەبئى بۆ خەو لە شوینێك لابدەین، یەكدی دەدۆزینەو. "

گەییە گوندێك، بە ھەس ھەس گوندەكەى گوت: " ئەگەر پیرەمێردیكى سەر روتاوہى كورتەبالا ھات، بپھینە بۆ ئەو كوختەيەى كە من تیا دەمێنمەو. " شەو ھات و ھیچ ھەوالێك لە ئیلیشاو نەبوو. ئیفیم، دریزەى بە رێگای خوێ دا. لە رێگا تووشى ھەر كەسێك بوايە لیى دەپرسی ئایا پیرەمێردیكى سەرسافى كورتە بالای نەدیتوو؟ كەس پیرەمێردیكى بەو شیوہیەى نەبینى بوو. ئیفیم سەرى لەم مەسەلەيە دەرئەدەچوو. بە تەنیا رۆیى ولە دلى خویدا دەیگوت: " بیگومان لە ئوديسا یان لە سەر كەشتى تووشى دەبم و

یهک ده‌گرینه‌وه. " ئیدی زۆر خۆی به‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه مژوول نه‌ده‌کرد. له رینگادا تووشی رپیواریکی رینگای هه‌ج بوو که جبه‌یه‌کی له‌به‌ر بوو. قژی درێژ بوو، کلاویکی قووچی، وه‌کو پیاوانی ئاینی له‌سه‌ر نابوو. ئهم زیاره‌تکاره، زیاره‌تی چیاى ئاتوسی کردبوو و ئهمه‌جاری دووهمی بوو که بۆ هه‌جی ئورشه‌لیم ده‌چوو. شه‌وئ پیکه‌وه‌و له‌یه‌ک شوین لایانداو بوون به‌هاوسه‌فه‌ر. جووته‌ رپیوار به‌سه‌لامه‌تی گه‌ییینه‌ ئودیس، سئ دانه‌ رۆژ ماته‌لی که‌شتی بوون. هه‌ج‌جیکی زۆر له‌هه‌ر چوارنکالی دنیاوه‌ هاتبوون.

ئیفیم دووباره‌ تاقیب وسوراغی ئیلیشای کرد، به‌لام که‌س نه‌ییبینی بوو. به‌ ده‌ست هینانی گوزه‌نامه، بۆ ئیفیم، پینج روبلی تیچوو. چل روبلیشی دایه‌ کرئ که‌شتی دوو سه‌ره‌ بۆ ئورشه‌لیم. هه‌روه‌ها بریک نان وماسی سویرکراو و ئازووقه‌شی کرئ.

حاجیه‌کان، ده‌یانویست ئیفیم فیربه‌کن که‌ چۆن به‌ بئ پاره‌ و بلیت سواری که‌شتی ببیت. لی ئیفیم گوئی لینه‌گرتن وگوتی: " من که‌ له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وتووم، بۆ ئه‌وه‌ ده‌رکه‌وتووم پاره‌ بده‌م. ئیستاش پارهی خۆم ده‌ده‌م و منه‌تی که‌س هه‌لناگرم."

که‌شتیه‌که‌ باری خۆی بارکرد. رپیواره‌کان، له‌وانه‌ ئیفیم وهاوسه‌ره‌ تازه‌که‌ی سوار بوون. که‌شتیه‌که‌ له‌نگه‌ری هه‌لگرت و که‌وته‌رئ. به‌ درێژایی رۆژه‌که‌ دنیا ساف و هه‌وا ئارام بوو و که‌شتیه‌که‌ به‌ هیوری ده‌ریای ده‌ب‌ری. به‌لام ده‌مه‌و ئیوارئ بایه‌کی تووند هه‌لیکرد. باران دایکرد. که‌شتیه‌که‌ به‌ سه‌ر شه‌پۆله‌کانه‌وه‌ جۆلانه‌ی ده‌کرد وئاو هاته‌ ناو که‌شتیه‌که‌وه‌. رپیواره‌کان ترسیان لینیشت. ژنه‌کان که‌وتنه‌ هاوارو واوه‌یلا. هه‌ندئ پیاوی ترسه‌نۆک به‌ هه‌له‌داوان به‌م لاو ئه‌ولادا غاریان ده‌داو بۆ په‌نایه‌ک ده‌گه‌ران.

" ئیفیم " یش ده‌ترسا، لی به‌ سه‌ر خۆی نه‌ده‌هینا. هه‌ر له‌ هه‌مان شویندا مایه‌وه‌ که‌ له‌کاتی سه‌رکه‌وتنیا لیی دانیشتبوو. له‌ نزیکی چه‌ند پیره‌میردیکه‌وه‌ دانیشتبوو که‌ له‌ " تامبوف "وه‌ هاتبوون. تا شه‌و و رۆژیک له‌وه‌ دواش، ده‌ریا هه‌ر بۆران وزریان بوو، رۆژی سییه‌م ده‌ریا هیورییه‌وه‌. رۆژی پینجه‌م که‌شتیه‌که‌ له‌ قه‌سته‌نته‌نیه‌ له‌نگری خست. هه‌ندیک له‌ حاجیه‌کان دابه‌زین تا زیاره‌تی کلّیسای ئایاسوفیا بکه‌ن که‌ ئه‌و زه‌مانه‌ له‌

ژیر دسه لاتى توركه كاندا بوو. به لام ئيفيم دانهبه زى، هر له ناو كه شتیه كه دا مایه وه. هندیك نانى سپى كړی. دواى ئیسراحه تىكى بیست وچوار سعاته، كه شتییه كه دووباره كه وته وه پړ. له سمیرنا و نه سكه ندريه شدا وهستان. نه نجام به ساغى و سه لامه تى گه یینه يافا. هه موو حاجیه كان له وئ دابه زین. هیشتا پتر له شهست کیلومه تر پړگای وشكانى مابوو كه بگه نه ئورشه لیم. له كاتى دابه زینیشدا هه موو ترسان، كه شتییه كه زور بهرز بوو، پړیواره كانیان بو ناو به له مانیک شوړ ده كرده وه كه به سهر شه پولا نه وه، سه مایان ده كړد، بویه هیچ دوور نه بوو بكه ونه ئاوه كه وه. دوو پړیوار كه وتنه ئاوه كه وهو ته پربوون، به لام نه نجام هر هه موویان به سه لامه تى گه یینه سهر نه رزه كه.

پاشان به پښان كه وتنه پړ. پوژى سییه م گه یینه ئورشه لیم. له ده ریى شار، له ئوتیللىكى پروسى لایاندا تا پاسپوړته كانیان موړ بكهن. دواى نیوه پوژه، ئیفیم له گه ل ئه و حاجیه دا كه بوو بوو به هاوسه فهرى چوو بو زیاره تى شوینه پیروژه كان. هیشتا كاتى زیاره تى ئه و گوړه پیروژه نه بوو كه مه سیح، به زیندوویه تى تیایا هه ستا بوو بوو وه. به لام چوونه سهردانى قه شه باشیه ك. هه موو زیاره تكاره كان له وئ خر بوو بوو ونه وه. له وینده ر ژنان له پیاوان جیاكرانه وه، داوا له پیاوه كان كرا، به سهرى كوټ و به پښى پروت، به شیوه ی بازنه یی دانیشن. پاشان په به نیک خاولی به ده ست به ته شتیكه وه هات، پښى هه موویانى شوړدو وشكى كړدنه وه و ماچى كړد. هر دوو پښى "ئیفیم" یشى شوړد و ماچى كړد. نه و جا ئیفیم له نویژى شیوان و به یانیا به شدارى كړد، له به رده م هر مه زارگه یه كدا مؤمىكى داگیرساند. ناوى داك وبابى خوى له ده فته ریكى تاییه تیدا نووسین، تا له كاتى نویژ ونزاكانى كلئسادا ناویان ببریت. له په تریارکیه كه دا نان وخوراك وشه رابیان دانى. به یانى چوون بو زیاره تى دیرى مه ریهمى میسرى، نه و دیره ی كه مه ریهمى میسرى تیایدا جیگیر بوو بوو، توبه ی كړدبوو وخوى بو نویژو نزیان ته رخان كړدبوو. له ویش مؤم وشه مالکیان داگیرساندبوو. له وینده ره وه چوون بو دیرى برايم خه لیل، نه و شوینانه یان بینى كه برايم له زگ بوو له وئ كوپه كه ی له پیناوى خودادا وبو خوا بكات به قوربانى. نه و سا زیاره رتى نه و شوینه یان كړد، كه مه سیح خوى پيشانى مه ریهمى مه جده لیه دابوو وسهرى كلئسای

ياقووبى ۈچۈن خاۋايان دابوو. ھاسەفەرەكەى ئىفيم، ھەموو ئەم شوپىنانەى بە ئىفيم نىشانەداو پىي دەگوت كە چەند پارە بدات.

نيوەرۇ بۇ نشینگەكەى خۇيان گەرەنەو، نانيان خوارد، لە كاتى خەوتندا، ھاسەفەرەكەى ئىفيم ھاۋارى لى ھەستا كە پارەكەيان دزيو. دەيگوت: " كىسەكەميان، كە بىست ۋەندىك پۇبلى تيا بوو، دوو ئەسكەناسى دە پۇبلى و باقىەكەى خورده بوو، دزيو!"

پەك وپۇيەكى زۇرى كرد، بەلام فايدهى نەبوو. ئىدى پاكشان تا بخەون.

(۹)

ئىفيم بە دەم پاكشانەو كەوتە واسواسە، لە دلى خۇيدا گوتى: " ھىچ كەسك پارەى لەم حاجىە نەدزيو. باۋەپناكەم پارەى ھەر پى بوو بى. لە ھىچ شوپنىكدا تاقە پولىكى بە كەس نەدا، لە ھەموو شوپنەكان بە منى دەگوت پارە بدەم. تەنانەت پۇبلىكىشى لە من قەرزكرد."

ھىشتا لەم خەيالانەدا بوو كە كەوتە سەرزەنشتى خۇى وبە خۇى گوت: "ھەقى ئەۋەم نىيە ئەم جۇرە دادوهرىيە سەبارەت بە ھىچكەسك بەكم. ئەۋە گوناحە، ئىدى بىر لە شتى ۋا ناكەمەۋە!" بەلام ھەر كە خەۋاسى پەرت دەبوو، دووبارە بىر ۋەۋشى دەھاتەۋە لای كابرای حاجى: "چەند كابراییەكى پارە خۇشەۋىست بوو، ئەگەرى دزىنى كىسەى پارەكەى زۇر دوور بوو!"

لە فكران پاچوو: "ئەسلەن پارەى ھەر پى نەبوو. ئەمە درۇيەكى پروتە!"

دەمەو ئىۋارە لە خەو رابوون، چوون بۇ نوپۇزى نيوەشەۋ لە كلىسا گەرەكەى پەسلان، كە مەزارگەى عىساي لىيە. حاجى لە ئىفيم دوور نەدەكەوتەۋە، بەۋەۋە نووسابوو. گەيىنە كلىساكە. كلىساكە لە حاجيانا جمەى دەھات. ھەندىكايىن پووس بوون و ئەۋانى دى لە نەژاد ومىللەتانى جياۋاز بوون: يۇنانى، ئەرمەنى، تورك و سوريایی.

ئىفيم لە گەل ئاپۇراكەدا، لە دەروازەى پىرۇز رەت بوو. ئەۋسا رەبەنىك بە بەردەم قەرەۋلانى توركا بردنى بۇ ئەۋ شوپنەى كە عىسايان لە خاجەكە

هينابووه خوارئ و به زهيت چهوريان كردبوو تا بينيژن. له قهرهولـه توركهكه رـهت بوون، گهـيـيـنـه ئـهـو شوـيـنـهـي كه له نوـ شـهـمـهـدـانـي گـهـوـرـهـدا نوـ شـهـمـالـك (مؤم) دهـسوـوتـان. رـهـبـهـنـهـكـه له هـهـمـوـو شـتـيـكـدا پـيـنـوـيـنـي دهـكـرد.

ئيفيم، لهوئ مؤميكى داگيرساند. ئەوسا حاجيهكهى كه له گهليا بوو به دهسته راستا بردى، به پليكانهكانى لاي كهله سهرهكهدا بوئو شوينهى سهرخست كه خاچهكهى مهسيحى لئ چهقنرابوو. ئيفيم لهوئ نويز و نزاى كرد. ئەوسا ئەو خه رهنديان نيشان دا كه تا قوولايى زهوى دهى كردبووه. ئەوسا ئەو شوينهى بينى كه ههر دوو دهست ولاقى مهسيحيان به بزمـار له دارى خاچهكه داکوتابوو. پاشان قهبرهكهى ئادهـم، كه دهـگـوتـرا خوـيـنـي عـيـسا به سهر ئيسقانهكانى هـزـرـهـتـي ئـادـهـما پـژـاـبوـو. پـاشـان ئەو بهـرـدـهـيـان نـيـشـان دا كه عيسا لهو كاتهـدا تـاـجـه دـرـكـيـنـهـيـان له سهر دهنـا، له سهرى دانـيـشـتـبوـو. ئەوسا ئەو ئەستوونهى كه مهسيحيان پيوه بهستبوو، تا بهر شهلاقى بدن. پاشان ئەو بهـرـدـهـيـ بينى كه مهسيح پيى نابوو سهرى و جيگاي ههر دوو پيى كـون بووبوو. خهريـك بوو جيگاي ديكهـشـيـان نـيـشـانـدـهـدا، كه ئاپوراي خهـلـكـهـكه به جاري بهـرـهـوـكـلـيـسـاي قـهـبـره بهـتـالـهـكه جمـا، نوـيـژ به زماـنـي لاتـيـنـي تهـواـو بووبوو. نوـيـژ و نـزا به زماـنـي رـوـوسـي تـازـه دهـسـتي پـيـكـرـدـبوـو. ئيفيم به دم پاله پهستوى ئاپوراكه وهـرـپـويى و ئەو گـوـرـه بهـتـالـهـي بينى كه له تاويز هـلـكـهـنـدـرـاـبوـو.

ئيفيم، ههوليدا، خوئ له شهـرـي ئەو حاجيه رزگار بـكـات كه وهـكو قـيـري كهـواى سـپـي پـيـوهـي نووسابوو. بهـلام حاجى به ئامان و زامان ليى نهـدـهـبوـوهـه. بهـلـكو بردى بوئو نويزهـي كه لاي قهـبـره بهـتـالـهـكهـدا بهـسـتـرـاـبوـو. ويـسـتـيـان زـيـاتـر بـچـنه پـيـشـهـوهـو خوـيـان بـگـهـيـهـنـنـه رـيـزي پـيـشـهـوهـه، بهـلام فـريـا نهـكـهـوتـن. قـهـرـهـبـالـغـيـهـكـي وهـها بوو، نه دهـكـرا بـچـيه پـيـشـهـوهـو نه دهـكـرا بـگـهـرـپـيه دواوهـه. ئيفيم ههر لهـوـيـنـدـهـر نوـيـژى دابـهـسـتا، به دم دوعا و نزاوه ريـك دهـيـرـانـيه پـيـشـهـوهـه. له هـهـمـان كـاتـدا ئاگاي له كيسهـي پارـهـكـانـيـشـي بوو. هـهـنـدـيـجـار واى گومان دهـكـرد كه زيارهـتـكـارهـكهـي هاوـرـپـيـي فـريـوي دهـدـات. جـاري واـش هـهـبوـو واى تهـسـهـور دهـكـرد كه راسـتـهـدـهـكـات وبـهـرـاسـتي كيسهـي پارـهـكـهـيـان ليى دزيوه، دوور نهـبوـو هـهـمـان بهـلا بهـسـهـر ئەوـيـش بيـت.

ئىفيم، لهوئى راوهستا، دهپروانييه ئهو مىحرابهى كه مزارگه پيروژهكهى له ژيىردا بوو. سى و شەش مۆمى هەلکراوى به سەرەوه بوو. له کاتيکا به دەم وهستانهوه، له سەر سەرى جهماوه رهكهوه دهپروانى له ناکاوا ديمهنيكى سهيرى بينى: دروست له ژيىر ئهو چرايانهوه كه ئاگرى پيروزيان تيا کرابووهوه، ئىفيم، له ريزى پيشهوه، پيره ميژديكى پالتو له بهرى بينى كه سەرى وهكو سەرە پروتاوهكهى ئيليشا بودروف دهبريقايهوه.

ئىفيم له فکراى راچوو، له دلى خویدا گوتى: " له ئيليشا دهچى، بهلام مهحاله ئهو بى. ماقوول نيه پيش من كهوتبى. كهشتيهكهى پيش ئيمه، ههفتهيهك لهوهى ئيمه زووتر كهوتبووه رى. هەرگيز فریای ئهو كهشتيه نهكهوتوه. له كهشتيهكهى ئيمه شدا نهبوو، چونكه بهچاوى خۆم ههموو نهفه رهكانم بينى."

ئىفيم، هيشتا لهو بير وخه يالانه نهبوو بووهوه كه پيره ميژه كورته بالاكه كهوته نويز كردن. سى كه ره تکرینۆشى برد، جاريك بو پيشهوه و پرو له خوا، دووجاريش بهملاو بهولادا پرو له برا حاجيهكانى. كه سەرى بهلاى راستا وه رگيىرا، ئىفيم ناسيهوه، خودى ئيليشا بودروف بوو، به ردينه رهشه لوله كهيهوه كه داوين سپى كهوتبوونه لاجانگهكانى. چاو وبروكانى، چاوهكانى، كهپووى و سيما وروخسارى. بهلى دهقاودهق خوى بوو.

ئىفيم، خوشتال بوو بهوهى كه دووباره دوستهكهى دۆزى بووهوه. بهلام سەرى لهوه سوور مابوو چون توانيبوو له پيش ئهوا بگاته ئورشهليم (قودس).

له فکراى راچوو: " باريكه لا ئيليشا! ئافه رين بو خوت! بزانه چون پيش كهوت. دياره تووشى يهكيك بووه پينوينى کردوه. كه ليىره چووينه دهرهوه دهيدۆزمهوه. لهم کابرا کلاو قووچه رزگار دهيم. بهگهلا ئيليشا دهكهومهوه. بيگومان فيرم دهکات چون خۆم بگهيهنمه ريزى پيشهوه."

ئىفيم، چاوى نه دهگواستهوه تا ئيليشاى له چاو ون نهبيت. بهلام ههركه نويز تهواو بوو، ئاپوراى خه لکهكه هوروزميان هينا تا بگهنه مزارگه پيروژهكه وماچى بکهن. ئىفيم له ژيىر پاله پهستوى ئاپوراكهدا كهوته لاه. ديسان

ترسی لښښت که نه با کیسه ی پاره که ی لښدن. دهستی تووند خسته سهر کیسه که ی. به ههر دوو ئانیشکی درې به ئاپوراکه ددها وهه ولیده دا، ههرچې زووتره له کلّیساکه و له قهره بالغیه که دهرېچې. که له قهره بالغیه که وه دهرکه وت، ماوه یه کی زور چ له ناو کلّیساکه وچ له دهری کلّیساکه له ئیلیشا گه را. خه وگاکانی کلّیساکه زور قهره بالغ بوون. خه لکی له وئ دهیانخوارد و دهیانخوارد وهو یان نویژ ونزایان ده کرد یان ده خه وتن. به لام ئیلیشا له هیچ شوینیکه وه سهر وسوراخی نه بوو. ئیدی ئیفیم به بیئ وهی هاوریکه ی بدوزیته وه بو نشینگه که ی گه رایه وه. نهو شه وه کابرای کلاو قووچی پوځانی ئاسا دیار نه بوو. پوځی بوو، نهو پوځله شی نه دابووه وه که له ئیفیمی قهرزکړدبوو. به وجوره ئیفیم به تهنیا مایه وه.

ئیفیم، سبه ی به یانی دیسانه وه به هاورپیه تی نهو پیره میړه تامبوفیه ی له سهر که شتیه که ی ناسی بوو، چوو بو زیارته تی مه زارگه ی پیروژ. هه ولیدا خو ی بگه یه نیته ریزی پیښه وه. به لام له بهر گوشاروپاله په ستوی خه لکه که نه یتوانی. له لای ستوونیکه وه وهستا ودهستی به نویژکردن کرد. به دهم نویژکردنه وه دهیروانیه پیښه وه. سهیری کرد له پیښی پیښه وه، له ژیر چراکانا وله نزیکی مه زارگه به تاله که وه ئیلیشا وهستاوو، بازووه کانی وه کو که شیشی میحراب بلاو کړدبوونه وه وسهره رووتاوه که شی له دووره وه ده بریقایه وه! ئیفیم له دلّی خویدا گوتی: " زور چاکه! نه مجاره نایه لم لیم ون بئ."

به هه شتاو درې به ئاپوراکه دا، گه ییه پیښه وه، به لام که گه ییه نه وینده ر، ئیلیشای نه بینی. دیار بوو له وئ پوځی بوو.

ئیفیم، پوژنی سییه میښ، هه لپراونی بینی ئیلیشا له نزیکی مه زارگه که، له پیروژترین شوینا، له پیښی ئاپوراکه وه وهستاوه و بازووه کانی بلاو کړدوونه ته وهو چاوانی بریونه ته ئاسمان وه کو نه وه یه کیک له سهره وه بدینی، سهره سافه که شی یه کپارچه ده بریقایه وه و پرشنگی ددها.

ئیفیم، له دلّی خویدا گوتی: " زور چاکه، نه مجاره یان له دهستم دهرناچیت! ده روم له بهر دهرگا که ده وهستم. بیگومان یه کدی ده بینن."

ئىفيم وەدەرکەوت، چو لە بەر دەرگاگە وەستا. تا دواى نيوەپۆ لەوئى مایەو. هەمووان پۆشتن، بەلام ئىليشا هېچ سەر و سەدايەکی نەبوو.

ئىفيم، شەش هەفتە لە ئورشەليم مایەو، زيارەتى هەموو شوينە پيرۆزەکانى کرد، لە بەيت لەحمەو تا بەيت عنيا و روبارى ئەردەن. کفنيکی بو خۆى کړى ومۆرى گۆرى پيرۆزى ليدا تا کەى مرد بەو کفنه، کفنى بکەن. شووشەيەکی لە ئاوى روبارى ئەردەن پکړد. مستى گلى پيرۆزى هەلگرت، مۆمىکى کړى وبە ئاگرى پيرۆز دايگيرساند. لە هەشت شوينان ناوى خەلکانىکى نووسى که حەزیدەکرد لە کاتى نويزدا دوعايان بو بکريت. هەموو پارەکەى خەرج کرد، تەنيا بايى پيوستى ريگای گەرانەو هەلگرت. پاشان بەرەو زاگە وزيدى خۆى کەوتەپرى. تا يافا بە پييان پۆيى. لەوێو بە کەشتى بو ئوديسا پۆيى، لەوێشەو بە پى بەرەو گوندەکەى خويان کەوتەپرى.

(١١)

ئىفيم بە هەمان ريگادا کە ليوى هاتبوو، گەرايەو. تا زياتر لە ديار و دەقەرەکەى خويان نزیکتر دەبوو، پتر نىگەران دەبوو. نەيدەزانى لە غيايى ئەودا چى بەسەر کار و بارەکانى هاتوو وەکو دەلین هەموو شتيک لە گۆراندایە، هېچ شتيک وەکو خۆى ناميني؟

لە فکران راپوو: " بينا کردنى خانوويەک عومريکى دەوئ، بەلام ويړان کردنى ئاسانە، وەختيکى کەمى دەوئ. " لە دلى خویدا دەيگوت: " ئاخۆ کورەکەى لە نەبوونى ئەودا چى کردوو، چۆن کاروبارى مالهەکەى بەرپۆه بردوو؟ مال و مندالەکەى چ بەهارىکيان بەرپى کردوو. زستان چى بە سەر پەز و مالاتەکەى هيناو، ئەدى خانوو تازەکە چى بەسەر هاتوو، تەواو بوو؟ بە جوانى تەواو کراو؟

کاتى ئىفيم گەيە ئەو دەقەرە کە پار هاوين، لەوئى لە گەل ئىليشادا ليکدى دابران باوهرى نەدەکرد ئەو خەلکە هەمان خەلکەکەى پار بن. پار گرانى و وشکە ساليان بوو خەيک بوو لە برسا دەمردن. بەلام ئيستا حاليان زۆر باش بوو. بەر و بومى باشيان هەبوو، خەلکەکە رەنگ و پروويان هەليناو بوو وەو بوژابوونەو. بەدبەختى و کويړەوهرى پاربان لە بير چوو بوو وەو.

ئىفيم، دەمەو ئىوارەيەك گەببە ئەو شوپنەي كە ئىليشا لەو دواكەوتبوو. خۆى بە گوندەكەدا كرد. كچۆلەيەك كە كراسيكي سىي دەلبى لەبەربوو بە غاردان لە كوختەيەكەو دەرچوو و گوتى: - باپىرە، باپىرە، وەرە بۆ مالى ئىمە!

ئىفيم، دەيوست لە كچۆلەكە رەت بى، بەلام كچەي تايىن چمكى پالتۆكەي گرت و بە پىكەننەو بە بۆ ناو كوختەكەي راكيشا. ژنيك بە كورپىكي بچووكەو لە بەر هەيوانەكەدا وەستابوو، بە دەست ئامازەي بۆ ئىفيم كرد و گوتى: " باپىرە فەرموو ژوورئ شيو ئامادەيە، نان بخۆ و شەوئ ميوانى ئىمە بە."

ئىفيم، بە ناچارى وەژوور كەوت، لە دلئى خويدا گوتى: " با بچم چ زەرەريك دەكەم، هەولپىكي ئىليشاش دەپرسم؟ ئەگەر بە هەلە نەچووبم، ئەمە هەمان مالە كە ئىليشا بۆ ئاو خواردنەو رووى تىكرد!".

ژنەكە يارمەتى دا، كيسەكەي لە كۆلى داگرت و لە ئەرزى دانا. تەشت و ئاوى هينا تا دەست وچاوى بشوات. لە سەر مېزەكە داينيشاند. شير، كيک وشيوى بۆ دانا. ئىفيم سوپاسى ژنەي كرد كە ئەو هەموو رېز و حورمەتە لە حاجيەكي مالى خاوى وەكو ئەو دەگرېت. ژنە سەريكي لەقاند و گوتى:

- ئىمە لە خورپايى رېزى زيارەتكارانى مالى خوا ناگرين. يەكيك لەو حاجيانە، ماناي ژيانى فيركردين. ئىمە خوامان فەرامۆش كردبوو، خواش سزاي داين وگەيبينە حالئى مردن. هاوينى رابردوو گەيبينە حالئى خەريك بوو لە برسا دەمردين. هەر هەموومان نەخۆش كەوتين، لە جيگادا كەوتين، زەواد لە مالمانا نەبوو بيخوين، لە حالئى مردنا بووين كە خوا پىرەميرديكي بەخشندەي وەكو تۆي بۆ ناردين. رۆژيک خۆي بە مالەكەماندا كرد وداواي ئاوى خواردنەوەي كرد. ئيدي حالەكەي بينين، بەزەيي پيماننا هاتەو و لە لامان مايەو. نان و ئاوى داينئى، كۆمەك و پەرستارى كردين تا دووبارە بكەوينەو سەر پيى خۆمان. مەزراو كيگەكەمانى لە پەهن دەرهيانايەو. ئەسپ و عەرەبانەيەكي بۆ كرپن."

ئەوسا پىرەژنەكە وەژووركەوت، قسەي ژنە گەنجەكەي برى و گوتى: " نازانم ئەو پياوہ ئينسان بوو، يان يەكيك بوو لە فريشتهكانى خوا. بەزەيي بە

هه مووماندا ده هاته وه. مداراو په رستاری هه ر هه موومانی کرد، وه ختیک رږی، ته نانه ت ناوی خویشی پینه گوتین تا دوعای خیری بو بکهین. ئیستاش هه موو شتیکم له بهر چاوه! من ئا له ویډا که وتبووم چاوه پروانی مه رگم ده کرد. له ناکاوا پیاوکی سهرساف خوۍ به ژووردا کرد. شکل و شیوه یه کی سهیری هه بوو، نموودی ئه وهی نه بوو ته مه شاشی بکهی. داوای ئاوی خواردنه وهی کرد. منی گونا حکار له دلی خوډا گومانی ئه وه م کرد: "ئهم کابرا به ره لایه له چ ده گهړی، چی له ئیمه ده وئ؟" بللی چی کردبی باشه! که ئیمه ی بهو داماو ییه بینی، کیسه که ی له کوئی داگرت وئالیړه ی دانا، سه ری کیسه که ی کرده وه .."

لیړه دا کیژه بچو وکه که هه لیدایه وگوتی:

- نا، داپیره، هه وه لچار کیسه که ی لیړه، له ناوه ندی ژووره که دانا، پاشان هه لیگرت وله سه ر ته خته که ی دانا.

ئیدی به دهم گفتوگو وه هه رچییه کی گوتبوو و کردبوو، له کوئی دانیشتبوو و له کوئی خه وتبوو، چی به هه ر یه کیکیان گوتبوو، هه ر هه موویان گیرایه وه.

ئیواره یه کی درهنگ، یاروی جووتیار، خاوه ن مال، به سواری ئه سپ هاته وه. ئه ویش که وته باس و تاریفی ئیلیشا که چو ن چه ند رږژیک له گه ل ئه ماندا ژیا بوو، وگوتی:

"ئه گه ر ئه و فریامان نه که وتبا، به بی دین و ئیمان له م دنیا دهر ده چووین. خه ریک بوو له نائومیډیدا ده مردین، له خه لک خوا به گله یی بووین. به لام ئه و دووباره خستینی هه سه ری. کاریکی وایکرد چو ن خوا بناسین، باوه ر به وه بکهین که چاکه ومیهره بانی له سروشت وجه وهه ری به شه ردایه. خوا چاکی بو بکات، پیشترو وه کو ئاژهل ده ژیا یین، به لام ئه و کردینی به به شه ر!"

ئیفیم، پاش ئه وهی که نانی خوارد، شوینی خه ویان پی نیشاندا، ئه وانیش راکشان تا بخه ون. ئیفیم هه رچه نده راکش ابوو، به لام خه وی لی نه ده که وت. هه رچی ده کرد نه یده توانی ئیلیشا له بیري خوۍ به ریته وه. ئه وهی بیرکه وته وه که چو نسی چه لان (که رته، جار) ئیلیشای له ئورشه لیم بینی بوو که له ریزی پیشتی پیشه وهی ئاپوراکه دا وه ستا بوو. له فکران رچوو "

كهواته ئاوها! بهم شيوهيه پيش من كه وتوو؟! له وهيه خوا زياره ته كهى من
قه بوول بكات يان نهيكات، به لام دلنيام حهجه كهى ئهوى قه بوول كردوو!"

ئيفيم، سبهى بهيانى خواحافيزى له ماله كه كرد. بهر له وهى بهر پى بكهوى
تويشه بهر هيهكى پى له نان و گوشت و جوړه ها خوادنيان بو پيچايه وه به
رييان كرد، ئه مان چوون به لاي ئيش و كارى خويانه وه و ئه و يش ريگاي مالى
خوى گرته بهر.

(١٢)

سه فهره كهى ئيفيم يهك سالى تهواوى خياند. ئه و شه وهى له حه ج گه پايه وه
وگه بيه ماله وه، به هار دهستى پيكر دبوو. كورپه كهى له ماله وه نه بوو. چووبوو
بو يانه، كه بو مال گه پايه وه مهست بوو. ئيفيم ئه حوالى كاروباره كانى لى
پرسى. ديار بوو ئه و گه نجه له نه بوونى بابيا هه موو كار و باره كانى پشت
گوئ خستبوو. پاره كانى به فيرو دابوو، كاره كانى فهراموش كردبوو. خانوه
تازه كه هه ر به و دهقه وه مابوو وه و تهواوى نه كردبوو. بابى گله يى ليكرد،
به لام كورپه تايين به تووندى به رسقى دايه وه:

" بوچى نه مائته وه كه به كار و باره كانى خوت پايگه ي؟ كه رويشتى هه رچى
پاره ت هه بوو له گه ل خوتا بردت و ئيستا داواى پاره له من ده كهى؟"

ئيفيم، تووړه بوو، كه وته ليواني كورپه كهى.

ئيفيم، سبهى بهيانى چوو بو لاي ردين سبي گوند تا سكاله له رهفتارى
كورپه كهى بكات.. كه به بهر مالى ئيليشادا دهروىي، ژنه كهى ئيليشا له بهر
هه يوانه كه وه سلاوى ليكرد و ئه حوالپرسى له گه لدا كرد و گوتى:

- هاوسى چوونى؟ دوستى نازيز ئه حوالته چونه؟ به سه لامه تى گه يشتیه
ئور شه ليم؟

ئيفيم وهستا و گوتى:

- له خوا به زياد بى به سه لامه تى گه يشتم و هاتمه وه. به لام له ريگا
ميرده كهتم ون كرد، بيستم به سه لامه تى گه راوه ته وه.

پیرهژن، حەزى لە قسان بوو، گوتى:

- بەلێ ھاوسى گەراوەتەو. لە مێژە گەراوەتەو، بە ماوەیەکی کەم دواى جەژنى ميعراجى مەريەم گەرايەو. بە گەراڤانەوێ مەمنوون و خوشحالين، کە ئەو لێرە نەبوو حالىمان خراپ بوو. هەرچەندە ئيمە چاومان لە کارى ئەو نيبە و تەمەنى کارکردنى بە سەر چوو، و بەشى خۆى کارى کردوو، بەلام هەر چيیهک بێ گەورە و سەرگەقارى مالهکەمانە. خوشى وشادى مالهکەمان بەووە بەندە. مەگەر خوا بزانی کورەکەمان چەند بە گەراڤانەوێ ئەو خوشحال بوو. دەيگوت: " کە باوکمان لە مال نەبێ، وەکو ئەووەیە هەتاو بە دەرەو نەبێ! " بەلێ بێ ئەويمان پيوە دياربوو دوستى ئازيز. چيیکەين خوشمان دەوێ، مدارای دەکەين، پيى رادەگەين. "

- " ئیستا لە مالهووەیە؟ "

- " بەلێ، دوستى ئازيز. خەريکی هەنگەکانیەتى، جيگە بۆ بيچووەکان دەکاتەو، دەلێ هەنگەکان ئەمسال، بيچووى باشيان هەليناو. خوا بەرەکەتى زۆرى خستوو تە هەنگەکانمان. تەنانەت ميژدەکەم بیری نایەت کە پيشتر ئەم هەموو بيچووە هەنگەى بينى بێ. دەلێت: "خوا بە گوناخى خۆمانى لەگەڵ نەکردووین. " فەرموو دراوسى ئازيز! بە ديتنت خوشحال دەبیت. "

ئيفيم، بە راپەرەو کەدا تپپەرى، خۆى بە حەوشەدا کرد و بەرەو هەنگەمالەکان رۆیى تا ئيليشا بدینى. ئيليشا بە خۆى و پالتۆ خاکییەکیەو لەویندەر بوو، نە دەستکێشى لە دەست بوو و نە تۆپىکى بە سەر و چاویا داو. لە ژیر سپیداریکا راپەرەو و رۆوى کردبوو ئاسمان و هەر دوو دەستى بەرز کردبوو نەو. سەرە سافەکەى دەرەوشایەو، رېک وەکو ئەو کاتەى کە ئيفيم، ئەوى بە دیار مەزارگە پیرۆزەکەى ئورشەلیمەو بینى بوو. رېک وەکو تیشکى ئاگرە پیرۆزەکەى ئورشەلیم، هەتاو لە بەینى لق و پۆپى سپیدارەکەو، بە سەر سەرى ئيليشاوە دەرەوشایەو و میشى زیڕین وەکو خەرمانە بە دەورى سەریا دەسوورانەو و پيوەیان نەدەدا. "

ئىفيم وهستا. پيرهژن گازی مېردهکەى کرد وگوتى: " ئىفيمى برادهرت هاتوه!"

ئيليشا ئاورى دايهوه، روى گەشايهوه. بهرهو پيرى ئىفيم هات . به ئارامى هەنگەکانى له نيو پيشيا دهردينا.

- رۆژ باش هاوسى، به خيريى دوستى نازيز. سهفه ر سهلامهت، به سهلامهتى گەيشتى؟

- بهلى، بهم پييانەى خۆم شوينه پيرۆزهکانم تهى کرد. هەندى ئاوى پرووبارى ئەردهنم بۆ هياوى. وهره بۆ مالّوه بيبه. بهلام ئاخۆ پهروهردگار حهجهکەى لى قهبوول کردووم...

ئيليشا گوتى: " سوپاس بۆ خوا، عيسا راوهستاوت بکات."

ئىفيم، کهمىک بيدهنگ بوو، ئهوسا گوتى:

- لاقم گەيينه ئورشەليم، به جهسته گەييمه ئهوى، بهلام رۆحى من يا رۆحى کهسانى دى لهوى بوون يان نا ...

ئيليشا قسهکەى پى برى: " ئهوه ئيدى کارى خوايه دراوسى، کارى خوايه!"

ئىفيم گوتى: " دهزانى له گهپانهوهدا لامدايه ئهو مالّەى که تو لى مایتهوه ... "

ئيليشا ترسا و بلەز بابەتەکەى گۆرى وگوتى:

"ئەوه کارى خوايه، دراوسى، کارى خوا، کوا وهره ژوورئ! با توژئ هەنگوينت بدهمئ!" ئيليشا بابەتەکەى گۆرى و کهوته باسى کار وبارى مالّ.

ئىفيم ئاهيکى هەلکيشا، نه باسى مالّەکەى سەر ريگای هاتنهوهى خوى گيرايهوهو نه باسى ئهوهى کرد که چۆن ئيليشاى له ئورشەليم بينى بوو. بهلام هەنگى بۆى دهرکهوت که باشتري رپگا بۆ خوا په‌رستى، بۆ جيبه‌جى کردنى مه‌شيه‌ت وئيرادهى ئهو، ئهوهيه ئينسان تا له ژياندايه چاکه ومه‌حه‌به‌ت له‌گه‌لّ خەلکيدا بکات.

۷- له هەر شوینى خوښه‌ويستى هه‌بى، خواش هه‌يه

قۆنده‌ره دروويه‌ک به نيوى مارتين ئه‌فديچ له شاريکدا ده‌ژيا. له ژير زه‌مينيکا ژووريکی بچووکى هه‌بوو. تاقه په‌نجه‌ره‌ى ژووره‌که به سه‌ر جاده‌که‌دا ده‌کرايه‌وه. له‌و په‌نجه‌ره‌يه‌وه ته‌نيا پاي پيواران ده‌بينرا، مارتين خه‌لکى به پيلاوه‌کانياندا ده‌ناسيه‌وه. له ميژ بوو له‌و شوينه‌دا ده‌ژيا و دۆست و بناژويه‌کى زۆرى هه‌بوون. هيچ پيلاويک له‌و ده‌ورو به‌ره‌دا نه‌بوو که يه‌ک دووجار نه‌هاتبه‌ته به‌رده‌ستى ئه‌و وده‌ستى ئه‌وى پي نه‌گه‌يى بووبى. به‌وجۆره زۆرجار له په‌نجه‌ره‌که‌وه هاتوچۆى پيلاوه ده‌سکارو ده‌ستدرووه‌کانى خۆى ده‌بينى. ئيدى بنى له هه‌ندىک له‌و پيلاوانه نابوو، هه‌نديکيانى پينه کردبوو، برپيکى تريانى دووروو بووه‌وه. ته‌نانه‌ت هه‌نديکيانى به‌روکه‌شى تازه نفت و نوئ کردبووه‌وه. کارى يه‌جگار زۆر بوو، چونکه له کارى خۆيا وه‌ستايه‌کى کارامه بوو. که‌ره‌سته‌ى چاک وئه‌سلئى به‌کار ده‌برد. هه‌رزان جان و به‌وه‌عد بوو. ئه‌گه‌ر بيتوانيبا کاريک له کاتى داوا کراوا ته‌واو بکات،

کاره‌که‌ی وەر ده‌گرت، ئەگەر فریا نه‌که‌وتبا راسته‌وراست پیتی ده‌گوت وچاو وراوی له‌گه‌ڵ نه‌ده‌کردیت. وه‌عد و به‌لینی درۆی نه‌ده‌دا. ئیدی ناوبانگی ده‌رکردبوو و هیچ کاتیک بیکار نه‌بوو.

مارتین، به‌ درێژایی ته‌مه‌نی پیاویکی چاک و سه‌رپاست بوو. به‌لام ئیستا که ته‌مه‌نیکی به‌سه‌ر بردبوو و پپی نابوو ناو ساله‌وه، زیاتر بیری له‌ باری رۆحی خۆی و نزیک بوونه‌وه له‌ خوا ده‌کرده‌وه.

ئهو رۆژگارانە‌ی که هیشتا شاگردی ده‌کرد وهیشتا کارگه‌یه‌کی تایبەت به‌ خۆی دانه‌نابوو، ژنه‌که‌ی مردبوو و منداڵیکی سی سالانی له‌ پاس به‌جی مابوو. به‌لام منداڵه‌کانی پیشووتری هه‌ر هه‌موویان به‌ بچووکی مردبوون. مارتین له‌ هه‌وه‌له‌وه به‌ ته‌ما بوو، کوپه‌که‌ی بۆ گوندی، بۆ لای خوشکه‌که‌ی بنیری به‌لام دوایی دلی نه‌هات له‌ منداڵه‌که‌ی جیا بپیته‌وه. بیری کرده‌وه: "گه‌وره‌ بوونی کاپیتونی بچکۆله‌ی من له‌ نیو خانه‌واده‌یه‌کی نه‌ناسا زۆر زه‌حمه‌ته، نه‌خیر باشت‌ر وایه‌ لی‌ره، له‌لای خۆم بیهێلمه‌وه." وه‌ختی کوره‌ گه‌یهیه ته‌مه‌نیک که بتوانی ورده‌ورده به‌رده‌ستی بابی بکات و یارمه‌تی بدات و بپیته‌ مایه‌ی دلخۆشی بابی، نه‌خۆش که‌وت. یه‌ک هه‌فته به‌ دهم تاوه له‌ جیدا که‌وت و مرد. مارتین دواي ئه‌وه‌ی کوپه‌که‌ی به‌ خاک سپارد، به‌ راده‌یه‌ک خه‌مبارو نائومی‌د بوو که که‌وته جنی‌ودان به‌ خوا. له‌ هه‌ره‌تی خه‌مباری و نیگه‌رانیدا، زۆرجار دوعای ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه که خۆشی بمریت، گله‌یی له‌ خوا ده‌کرد که کوپه‌ تاقانه‌که‌ی ئه‌وی، که زۆری خۆش ده‌ویست بردووه‌ته‌وه بۆ خۆی، به‌لام ئه‌می پیره‌می‌ردی هیشتوو‌ته‌وه. مارتین له‌وه به‌دواوه هات وچۆی کلێسای ته‌رک کرد.

رۆژیک پیره‌می‌ردیکی خه‌لکی گونده‌که‌ی زاگه‌ی مارتین، که هه‌شت سال بوو، کاری چوونه‌ هه‌ج و زیاره‌ت بوو، له‌ ریگای گه‌رانه‌وه‌وه له‌ دێر وکلێسای تروتیسا، هاته‌ دیدنه‌ی مارتین. مارتین گریی دلی بۆ کرده‌وه‌وه له‌ خه‌م و په‌ژاره وپۆژ په‌شی خۆی ئاگاداری کرده‌وه. سه‌ره‌نجام گوتی:

"پیاوی خوا، له‌ ژیان بیزار بووم. ته‌نیا داوام له‌ خوا ئه‌مه‌یه که هه‌رچی زووتره بمرم و پزگار بم. هیچ ئومی‌دیکم به‌م دنیا‌یه نییه و نه‌ماوه."

پیره میړد به رسقی دایه وه:

- مارتین، ههقی ئه وهت نییه ئه م جوړه قسانه بکهیت. ئیمه ههقی ئه وه مان نییه داوهری دهر باره ی کاره کانی خوا بکهین. قه دهر وچاره نووس به دهستی خواجه نهک به دهستی من وتو. مادامیک ئیراده و مه شیته تی خوا وا بووه که کورپه کهت بمرئ وتو بمینی، دیاره حیکمه تیک له وه دا هه بووه و هه یه. به لام نائومی دی تو وتیر بوونت له ژیان، ئه نجامی نورمالی ئه م حه قیقه ته یه که تو ته نیا بو شادمانی و به خته وهری خوت دهری.

مارتین لیی پرسى: - ئه دی ئینسان جگه له وه ده بی بو چیتزر بزی؟

پیره میړه که گوتی:

- بوخوا مارتین گیان. خوا ژیانى به تو به خشیوه و ده بی بو ئه و بژیت. هه رکاتئ فیړی ئه وه بووی بو خوا بژیت، ئیدی خه م و په ژاره ت نابی و بارسووک و سهر سه لامه ت دهریت.

- مارتین، ساتیک بیده نگ بوو. ئه وسا گوتی: " باشه، مرؤف، ده بی چون بو خوا بزی؟

پیره میړده که به رسقی دایه وه: " عیسا، ریگای بی نیشان داوین که چون ده بی بو خوا بژین. خوینه واریت هه یه؟ که واته ئینجیلیکی پیروژ بکره و بیخوینه وه، هه نگى تیده گه ی خوا ده یه ویچون بژیت. هه موو شتیک له ویدا نووسراوه و روونکراوه ته وه.

ئو قسانه کاریان له ناخی مارتین کرد وچوونه دلپیه وه. هه ر ئه و پوژه چوو ئینجیلیکی پیروزی خه ت درشتی کړی و دهستی به خویندنه وهی کرد.

له سهره تاوه به نیاز بوو ته نیا پوژانی پشوو بیخوینیته وه، به لام هه رکه دهستی به خویندنه وه کرد، یه کسه ر هه ستی به دلارامیه کی گه وره کرد. ئیدی هه موو پوژئ ده یخویندنه وه. هه ندیجار به راده یه ک له خویندنه وه دا نقووم ده بوو، نه وتی چراکه ی ته واو ده بوو. ئه و جا کتیبه که ی داده نا. به و جوړه هه موو شه وئ ده یخویندنه وه. تا زیاتر ده یخویندنه وه، زیاتر دهرکی به وه ده کرد که خوا چی له و ده وئ و چون ده توانئ بو خوا بزی. پوژبه پوژ، باری دهر وونی

سووک وسووکتر دهبوو. پيشتر، که دهچوو جیگاوه تا بخهوی، خه می کوره مردووه کهی بهجوری سهر و دلی دهگرت، له کانگای دلّه وه دهینالاند. کهچی ئیستا سهری زمانی و بنی زمانی بووبوو بهمه: "خودایا ههر خوت به شکوی، شکو وستایش ههر بو تویی، خودایا رازیم به رهزای تو."

له و کاته به دواوه ئیدی ژيانی مارتین گورا. پيشتر، پورتانی پشو دهچوو بو کافه، چایه-دوانی دهخواره وه. خوئه گهر بوی بلوایه ده میکی تهر دهکرد و یهک دوو پیک قودگاشی دهخواره وه. هندیجار، دواي ئه وهی یهک دوو پیکی دهگهل هاوریکانیا دهخواره وه، مهست نا، بهلکو که میک خه یال دهبوو هندیک قسهی سووکی دهکرد، ورینهی دهکرد، وهاواری به سهر خه لکیدا دهکرد وهندیجار جنیویشی ددا. بهلام هه نووکه هه موو ئه و جوره رهفتارانهی تهرک کردبوو، و ژيانی به خوشی و سهلامهتی به سهر دهبرد: به یانی دهچوو سهر کار و تا ئیواری کاری دهکرد. پاشان که له کار دهبوو وه، چراکهی له قهه دیواره که دهکرده وه له سهر میزه کهی داده ناو دایده گیرساند. کتیبه کهی دینا، دهیکرده وه، به دیارییه وه داده نیشت و دهستی به خویندنه وه دهکرد. ههرچی زیاتری دهخویندنه وه، باشر حالی دهبوو وهزر و بیری روشنتر دهبوو وه.

مارتین، شهویک به ریکهوت تا درهنگانیک سهرگهرمی خویندنه وه بوو. ئینجیلی لوقای دهخویندنه وه، له بابی شهشه ما، ئهم، ئایه تانهی بهرچاو کهوت:

"ههر کهسیک لهم پروومه تهی دایت، ئه وی تری بو رابگره. کهسیک که چاکه ته کهی بردی پالتو که شتی بدهیه. ههر کهسیک داوای دهروژهی لیکردی بیدهیه، ههر کهسیک مالی بردیت داوای لیمه که وه، وهکو چونتان دهوی خه لکی رهفتارتان له گهل بکهن، ئیوهش به و ئاوايه رهفتار وههلس و کهوتیان له گهل بکهن."

پاشان ئه و ئایه تانهی خویندنه وه که خوا تیاندا دهلیت:

"بوچی بانگم ده کهن خودایا، خودایا و به قسه م ناکهن؟ ههر کهسیک په نا بو من بینئ و گویم لی بگری وبه قسه م بکات پیتانی نیشاندده م له کی دهچی:

وهكو يهكېكه كه بناغه ی خانوويهكى ههلكه ندى و به بهرد و تاویران پری کردبیته وهو خانووهكهی له سهر پۆنابى. كه لافاو ههستا وخوى بهو خانووه دا كيشا، ناتوانى بيجولینى و پايماليت. چونكه له سهر تاویر پۆنراوه. بهلام ههر كهسيك ههر گوى بگرى و كردارى نه بى وهكو يهكېكه خانوويهكى بى بناغه پۆبنى و به يهكهه لافاو بروخت وخهسارهيهكى گهره ی ليكهوى.

مارتين، دواى خويندنه وهى ئه و وشانه پۆحى هاته جۆش ودلى خوش بوو. عهينهكهكهى داكه ند وله سهر ميژهكهى دانا. ههر دوو ئانىشكى دادانه سهر ميژهكه. كهوته هزرين وپامان له وهى خويندبوويه وه. ئهوسا ژيانى خوى به پيوهرى ئه وهى خويندبوويه وه، ههلسهنگاند وله خوى پرسى:

"ئهدى من؟ خانووهكهه له سهر بهرد پۆناوه يان له سهر لم؟ ئهگهر له سهر بهرد و تاویر پۆنرابى، زۆر چاكه. وادياره مهسهلهكه زۆر پوون و ئاشكرايه، كاتى مروف به تهنيا دادهنيشيت و بير له پينمايى و فهرمانهكانى خوا دهكاته وه، ئاسووده بiero سهر پهحهته. بهلام كه يهك سات له خوا غافل دهيم، دهگهريمه وه سهر خهتاو گوناخان. بهلام ويپراى ئه مهش كۆلنادهم وههر ههولى چاكه كردن دهدهم. دل وپۆحمى پى سووك ده بى، پى شاد دهيم، خودايا كۆمهكم بكه، ههر خوت فريارهسى!"

ماوهيهك بيرى لهو شتانه كرده وه وئهوسا ويستى بپرات بخهوى بهلام نهيدهتوانى له كتييهكه دوور بكه ويته وه. ههر له بابى ههوتهما دريژهى به خويندنه وه دا وگهيبه بابهتى باوهرى فهرمانهى سه د كهسهكه و ههستانه وهى كورى بيوهژنهكه له مردن و بهرسقى مهسيح سهبارت به پرسيارهكهى يوحنناى مەعمه دان تا گهيبه ئه و بهشەى فرهيسى دهوله مهنده دهعهوتى مهسيح بۆ مالى خوى دهكات. ئه وهشى خويندنه وه كه چۆن ژنيكى گوناهاكار خوى به ژووردا دهكات و به پوندكى چاوانى پاى عيساى شۆرد و چۆن خوا له گوناهاهكانى خوش بوو. ئهوجا گهيبه ئايهتى چل و چوار ئه مهى خويندنه وه:

"ئهوجا ئاوپى له ژنه دايه وه وبه شه معوونى گوت: ئهه ژنه ده بينى؟ من هاتمه ماله كهت ئاوت نه هينا پييهكانمى پى بشۆم، لى ئهه ژنه پييهكانى منى به پوندكى چاوان شۆرد وبه قژهكهى خوى وشكى كردنه وه. تو تاقه

ماچیکت نه کردم، لی ئهم ژنه ی له وه تاي هاتوومه ته ئیره، ئاو وه ستایی، ئهو له ماچ کردنی پییه کانم نه وه ستاو. تو سهرت به زهیت مهسح نه کردم، به لام ئهو به عهتر وعه بیر لاقی مهسح کردم. بویه پییت ده لیم گوناچه کانی ئهو که زورن هاتنه به خشین، چونکه مهحه به تیکی زوری نواندو ئهو هی که متر مهحه بهت بکات که متر دیته به خشین."

ئهو نایه تانه ی خوینده وه وله فکران راچوو: "ئاوی نه هیئا تا پییه کانی بشوات، ماچی نه کرد، سهری به زهیت مهسح نه کرد..."

مارتین، جاریکی دی عهینه که که ی داکه ند وله سهر کتیه که ی دانا وله خویدا غه رق بوو.

"دیاره ئهم فریسییه وه کو من بووه. ئه ویش ته نیا له خه می خویا بووه: چون قاوه یه ک بخوات، چون دلنیا وئاسوده بی. هیچ له خه می میوانه که ی نه بووه و مدارای نه کردوو و ته نیا بهر ژه وه ندی خوی مه به ست بووه. به لام میوانه به ریزه که ی کی بوو؟ خودی خوا نه بووه؟ ئه گهر بیته مال که ی من، ئاخو منیش هه مان رهفتاری ئهو کابرایه ده که م؟"

ئه وسا مارتین، سهری نایه سهر ههر دوو قوئی و یه کسهر خه و بریدییه وه.

له ناکاوا گوئی به ده نگیک زرینگییه وه ده یگوت: "مارتین! کییه؟ یه کیک به گوئی چپاند بووی. له خه و راپه ری وگوتی: "کییه؟" ئاوری لای ده رگا که ی دایه وه، که سی له وینده ر نه بیینی. دووباره پرسی: "کییه؟" ده نگیکی پروون و رهوانی بیست که گوتی: "مارتین! مارتین! سبه ی چاودی ری شه قامه که بکه، من دیم!"

مارتین به ته وای هوشیار بووه وه. له سهر کورسییه که هه ستا، چاوه کانی هه لگلو فتن، نهیده زانی ئهو وشانه ی له خه و بیستبوو یان له بیداریدا. چرا که ی کوژانده وه وچوو خه وت.

سبه یینی له گهل شیرهی شه به قا بیدار بووه وه. دوا ی نویتز و نزا، کووره که ی نیل دا. دهستی به لیانی شوربای که لهرم کرد. سه ماوه ره که ی هی نایه کو، بهر کوشه که ی به ست. له بهرده م په نجه ره که دا دانیش ت ودهستی به کارکردن

کرد. به دهم کارکردنه‌وه، بیری له لای پرووداوه‌کانی دوینئ شهو بوو. هه‌ندیجار وه‌کو خه‌ون ده‌هاتنه به‌رچاوی، هه‌ندیجاریش وای وینا ده‌کرد که به‌راستی گوئی له‌ده‌نگیک بووه. سه‌ره‌نجام له‌دلی خویدا گوتی: ئهم جوړه شتانه‌ش پروو ده‌ده‌ن. پیشتیش شتی وه‌ها پروویان داوه.

به‌وجوړه له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که دانیشته وبه دهم کارکردنه‌وه، چاودیږی شه‌قامه‌که‌شی ده‌کرد. هه‌ر کاتئ پا وپیلاوئکی نا‌اشنا به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تیده‌په‌ږی، داده‌نه‌وییه‌وه تا نه‌ک هه‌ر پییه‌که به‌لکو دهم وچاو وپروخساری ریپواره‌کش ببینئ. هه‌مالیک تیپه‌ږی، پاشان سه‌قایه‌ک، دواي که‌میگ سه‌ر وسه‌کوتی سه‌ربازیکی پیږی زه‌مانی حکوومه‌تی نیکولا، په‌یدا بوو. هاته به‌ر په‌نجه‌ره‌که، بیلیکی به‌ده‌سته‌وه بوو. مارتین، به‌پاو پیلاوه‌کانیا، که له‌ل‌باد دروست کرابوو وکون وشړ بووبوون، ناسییه‌وه. ئهم پیره‌میږده ناوی ستیپانیچ بوو. بازرگانیکی دراوسی، له‌رای خوا، له‌ماله‌که‌ی خویا جیگای کردبووه‌وه. کار وئهرکی ئه‌وه بوو که یارمه‌تی ده‌رگاوانی مال‌ه‌که‌بدات. یاروی سه‌ربزای پیږ، ده‌ستی به‌مالینی به‌فری به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی مارتین کرد. مارتین ته‌مه‌شایه‌کی کرد ودریژه‌ی به‌کاره‌که‌ی خوی دایه‌وه.

مارتین، دواي توژیک، به‌دهم پیکه‌نینه‌وه به‌خه‌یال پلاوه‌کانی خوی له‌دلی خویدا گوتی: "ئهنجام پیږی کاری خوی کرد و ئه‌و توژه ئه‌قله‌ی هه‌مبوو، ئه‌ویشم له‌ده‌ست دا. ستیپانیچ دیت به‌فر ده‌مالئ و من وا ته‌سه‌ور ده‌که‌م که عیسا هاتووته سه‌ردانم. به‌راستی خه‌له‌فاوم، ئه‌ی ئافه‌رین پیږی!" دواي لی‌دانی چهند ته‌قل وکوکیک، هه‌ستیکرد شتیک رایده‌کیشت که له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه بروانیته ده‌ره‌وه. بینی ستیپانیچ بیله‌که‌ی به‌دیواره‌که‌وه هه‌له‌ساردووه، له‌وه ده‌چوو بیه‌وئ ئیسراحت بکات یان خوی گهرم بکاته‌وه. ئهم پیاوه پیږ وماندوو بوو. دیار بوو هیژ وتوانای به‌فر مالینیشی نه‌بوو. مارتین له‌فکران راچوو: "بوچی بوئیرهی بانگ نه‌که‌م و چایه‌کی نه‌ده‌می؟ سه‌ماوه‌ره‌که خه‌ریکه دیته‌کول."

دروه‌شهی پیلاو دروینه‌که‌ی له‌جی خوی چه‌قاند. هه‌ستا. سه‌ماوه‌ره‌که‌ی نایه سه‌ر میژه‌که، چای دهم دا، به‌قامکان له‌په‌نجه‌ره‌که‌ی دا. ستیپانیچ ناوړی دایه‌وه له‌په‌نجه‌ره‌که‌نزیک بووه‌وه. مارتین ئاماژه‌ی کردئ که بیته

ژووره وه. ئهوسا چوو ده رگاکه ی لیبکاته وه. گوتی: " که ره مکه ژووره وه، که میک خوت گهرم بکه وه. دلنایم سه رماته!"

ستیپانیچ به رسی دایه وه: " خوا راوه ستاوت بکات! سه رما گه ییوه ته سه ر مؤخم."

به فره که ی له خو ی ته کان و هاته ژووره وه. پاشان ویستی پیلاوه کانی پاک بکاته وه تا زه مینه ی ژووره که ته ر نه بییت. به لام به لادا هات و خه ریک بوو بکه وئ.

مارتین گوتی: قهینا زه حمهت مه کیشه، خوم پاک ی ده که مه وه، ئه مه کاری هه موو رۆژیکمه. فه رموو دانیشه چایه ک بخۆوه!"

دوو پیاله چای تی کرد، یه کیکیانی دا به میوانه که. چایه که ی خو ی کرده ژیر پیاله که وه، فووی لی کرد تا سارد بییته وه.

میوانه که چایه که ی خوارد وه، ئهوسا پیاله که ی پال خست وپاشماوه ی کلۆ قهنده که ی نایه پالی. کهوته سوپاسکردنی مارتین. دیار بوو هه زی له چایه کی دیکه ش هه بوو.

مارتین گوتی: " چایه کی دیکهت بو داکه م؟ " دووباره هه ر دوو پیاله که ی تهژی کرده وه. مارتین به ده م چا خوار نه وه له په نجه ره که وه ده یروانیه ده ره وه.

میوانه که پرسى: " چاوه پروانی که سیک ده که ی؟"

" چاوه پروانی که سیک؟ شه رم ده که م پییت بلیم. ئه وه ی راستی بی چاوه پروانی که سیکی دیاریکراو نیم. به لام دویشه و گویم له ده نگى بوو، هه رچی ده که م و ده کوشم له گویم ده رناچئ. نازانم خه ون بوو یان خه یال. براده ری ئازیز دویشه و خه ریک بووم ئینجیلیم ده خویندوه، ده رباره ی مه سیحی خواوه ند که چ ده رد وره نجیکی له م دنیا یه دا کیشاوه و رۆییوه. پیم وایه شتیکت ده رباره ی بیستوهه."

ستپانیچ به رسفی دایه وه: " به لئ، بیستوومه. لئ من که سیکی نه خوینده وارم."

" به هه رحال! من خه ریک بووم ئینجیلیم ده خوینده وه، گه بیمه ئه و بابته هی وه سفی ئه وه ده کات چۆن چووه ته مائی یه کیکی له فره یسییه کان که وه کو پیویست پیشوازی لیناکات. کابرای فره یسی پووی ناداتی. که گه بیمه ئیره بیرم له وه کرده وه چۆن ئه م فره یسییه خه له فاوه قه دری مه سیحی کوری خوی نه گرتووه و پیشوازی نه کردووه و کرنۆشی بۆ نه بردووه. پاشان له دلی خۆدا گوتم: ئه گهر پیشهاتیکی وا بۆ من و له من هه لکه وئ بزانه چ پیشوازییه کی لیده که م! ئه وه ی بۆ... که ره هه لده که وئ بۆ راوکه ره هه لناکه وئ. له وه بیر وخه یالانه دا بووم، خه و بردمییه وه، هه رکه خه وم لیکه وت گویم لئ بوو که سیکی به ناوی خۆمه وه بانگی لیکردم. خه به رم بووه وه، هه ستام، وام خه یال کرد یه کیکی به گویندا چپاندم وگوتی: "مارتین، سبه ی چاوت له شه قامه که وه بی، من دیم!" ئه و گوته یه ی دوو جار دووباره کرده وه. ئیدی ئه و قسه یه م لئ بوو به خولیا و هه رچه نده شهرم ده که م باسی بکه م، به لام لیتی ناشارمه وه چاوه روانی خواوه ندی به خشنده ده که م، چاوه روانییه ک که به ده ستی خۆم نییه .

ستپانیچ، چه ند جاریک به بیده نگی سه ری له قاند. چایه که ی خوارده وه و پیاله که ی له نیو ژیر پیاله که دا پالخت. به لام مارتین پیاله که ی را ستر کرده وه و چایه کی دیکه ی بۆ دا کرد وگوتی: فه رموو ئه م چایه ش بخۆره وه، نوشی گیانت بی، خیر و به ره که تت هانی!"

ئیدی بیرم له وه ده کرده وه چۆن له م دنیا یه دا ژیاوه بی ئه وه ی هیچ که سیکی ببوغزینی، له گه ل هه موو که سیکا گونجاوه و زیاتر تیکه لاوی ده ست کورت ونه دارانی کردووه. هاوړییاتی خه لکی ساده و ساکاری کردووه، قوتا بیه کانی له نیو کریکارانی وه کو من و تۆدا، له ناو ئیمه ی خه تابارا هه لبزاردووه.

ده یگوت: "خاکی بن، لووت به رز مه بن، لووت به رزان نه وی ده نیشه وه، خاکیان به رز ده بنه وه"، ده لیت: "ئیوه به خوا و مامۆستام بانگده که ن، من پیتان ده شۆم"، گوتوویه تی "که سیکی گه وه وله پیشه که له خزمه تی هه موواندا بی." هه روه ها گوتوویه تی: "خوا به هانی ده ستکورتان، نه داران،

خاکیان وخه لکانی بی شیله و بیله و میهره بانه وه دهچیت و لیان خوش دهیت!"

ستیپانیچ، چایه که ی به رده می له بیر چوو وه. پیربوو، سۆز دایگرتبوو، به دهم گوینگرتنه وه، به بیدهنگی دهگریا و پوندک وهکو بارانی بوهار له چاوانی دهباری وبه پروومه تیا دههاته خوارئ.

مارتین گوتی: "با چای دیکهت بو دابکه م!" به لام ستیپانیچ نیشانه ی خاچی کیشا و سوپاسی کرد و پیاله که ی دایه دواوه وههستا و گوتی:

- مارتین ئەقدیچ، زۆر مەمنوونی تۆم. جەستە و گیانت ئاوەدان کردمەوه، ئارامیت بە جەستە و پڕۆحم بەخشی. مارتین گوتی:

- هه‌میشه پات له سهر چاوانمه! زوو زوو وه‌ره، به‌ میوان دلخۆش ده‌بم.

ئەوسا ستیپانیچ پۆیی. مارتین پاشماوه‌ی چایه‌که‌ی ناو قۆریه‌که‌ی بو‌ خۆی تی‌کرد و‌ خواردیه‌وه. ئەوسا که‌ره‌سته‌ تفاق‌ی چایه‌که‌ی هه‌لگرت و‌خستیه‌وه شوینی خۆی. ئەوسا چوو وه‌ سهر جی‌گا که‌ی خۆی و‌ که‌وته‌ دروونه‌وه‌ی پی‌لاویک، به‌ دهم ته‌قه‌ل لی‌دانه‌وه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ده‌پروانییه‌ ده‌ره‌وه‌. چاوه‌روانی مه‌سیحی ده‌کرد، بیری له‌ قسه‌و کاره‌کانی ئەو ده‌کرده‌وه‌.

دوو سهر‌باز به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ره‌ت‌بوون. یه‌کی‌کیان پی‌لاویکی حکومه‌تی له‌ پێدا بوو، ئەو‌یتریان پی‌لاوی ئاسایی له‌ پێدا بوو. ئەوسا خاوه‌ن مائی‌کی دراوسێ تی‌په‌ری که‌ جووتی گالۆشی (پی‌لاوی لاستیک) بریقه‌داری له‌ پێدا بوو. پاشان نانه‌وایه‌ک که‌ سه‌به‌ته‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، هه‌موو ئەوانه‌ هاتن و‌به‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا تی‌په‌رین. پاشان ژنی‌ک هات که‌ جووتی گۆره‌وی خوری و‌ جووتی قاپ قاپی دی‌هاتیانه‌ی له‌ پێدا بوو. ژنه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ تی‌په‌ری، به‌لام که‌ گه‌ییه‌ دیواره‌که‌ راوه‌ستا.

مارتین له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ته‌مه‌شای کرد، بینی ژنی‌کی غه‌ریبی سرپۆشه‌ و‌ مندالی‌کی به‌ باوه‌شه‌وه‌یه. له‌ پال دیواره‌که‌یاو پشت له‌ بایه‌که‌ وه‌ستا. ده‌یویست منداله‌که‌ له‌ پارچه‌یه‌کی گه‌رمه‌وه‌ وه‌پیچی، به‌لام هیچی نه‌بوو منداله‌که‌ی تیوه‌ بی‌چی. ژنه‌ی تاین جلی‌کی ته‌نکی کۆن و‌شری هاوینه‌ی

له بهر بوو. مارتین، له پهنجه ره که وه گوئی له گریانی منداله که بوو. دایکه که دهیویست ژیری بکاته وه، لئ منداله که هر ژیر نه ده بوو وه. مارتین ههستا، له ده رگا که وه ده رکوت وچوو ه سهر پلیکانه که وژنه ی بانگ کرد: "خانم، ئه های خانم."

ژنه گوئی لی بوو وئاوړی دایه وه. مارتین گوتی: "بوچی بهو منداله وه له بهر ئه و سهرمایه وه ستاوی؟ فهرموو وهره ژووره وه، ئیره گهرمه و ده توانی باستر منداله که ت بپیچیته وه. له م لایه وه وهره.

ژنه ی تاین، که ئه م پیره میړده عهینه ک له چاوه ی به بهر کوښه که ی به ریه وه بیني که خو لکی ئه وی ده کرد بچیته ژووره وه سهری سورما بوو. به لام وپړای ئه وهش هر دوا ی که وت وچوو ژووره وه. به دوو قولی له پلیکانه که وه دابه زین و چوونه ژووره بچو که که وه. مارتین ته ختیکی نشاندا و خو لکی کرد که دانیشت.

- فهرموو کچه که م له وئ، له نزیک سوپا که وه دانیشه، منداله که ت گهرم بکه وه وشیری بده یه.

ژنه گوتی: - شیرم نییه. من خو م له دوینیه تا ئیستا نام نه خواردو وه.

به لام وپړای ئه وهش منداله که ی به سینگیه وه قهرساند تا شیری بداتی.

مارتین سهری له قاند، ههستا قاپیک وهه ندیک نانی هیئا. ئه وسا ده رکو که ی سوپا که ی کرده وه، که میک شوربا ی که له رمی کرده قاپه که وه. مه نجه لی حه لیم او ه که شی ده ره یئا، به لام هیشتا باش پینه گه یی بوو. سفره یه کی له سهر میزه که راخست و نان و شوربا که ی بو دانا.

- دانیشه کچه که م، نان بخو. من منداله که ت ژیر ده که مه وه، گوئی مه ده یه، خویشم مندا لم هه بوو وه، ده زانم چونیان ژیر بکه مه وه.

ژنه، نیشانه یه کی خاچی کیشا، له سهر میزه که دانیشت وده ستی به نان خواردن کرد. مارتین منداله که ی له سهر ته خته که دانا و خویشی له لایه وه دانیشت. ویستی به زمان نه چ نه چ بو منداله که بکات وله گریان بکه وئ، به لام مارتین ئه وه ی بو نه کرا چونکه ددانی نه بوو. منداله که ژیر نه بوو وه و هر

دهگريا. ئهوسا مارتين ههوليدا به قامكى مندالهكه ژير بكاتهوه، قامكى له دهمی مندالهكه نزیک كردهوهو بهز رای كیشایهوه. چهند جارێك ئهوكارهی دووباره كردهوه. بهلام چونكه قامكى به بویاخی پیللاهوهوو، نهیدههیشت قامكى بگاته لیوی مندالهكه. مندالهكه بهم گهمهیه له گریان كهوت، ئهوسا دهستی به پیکهین كرد. مارتین ههستی به شادییهکی زۆر كرد. ژنه دانیشتبوو وبه دهم نانخواردنهوه قسهی دهکرد وبۆ مارتینی دهگیرایهوه كه كی بووه وله كوێه هاتبوو. گوتی: "من هاوسهري سهريازيكمههشت دانه مانگه ميڤردهكهميان بۆ شوينيكي دوور ناردوووه لهو ساوه هيچ ههواليكیم پي نهگهيبوه. له مائيكا چيشت لينهر بووم، بهلام كه مندالهكه له دايك بوو ئیدی مالهكه جوابيان كردم. سی دانه مانگه له دووی كاريك دهگهريم، كارم دهست نهكەوتوووه. ههريچهكم ههبوو فروستم و دام به نان و خواردن. ويستم بيم به دايهن، هيچ كهسيك وهري نهگرتم، دهيانگوت لاواز وبیتاقت ديارى. حالى حازر له لای ژنه بازرگانيكهوه ديم كه ژنيكي گوندهكهى خومان خزمهتی دهكات، ئهوكه ژنه بازرگانه بهليني داوه رامبگرئ، دلّم خوش بوو كه تهواو رزگار بووم و كيشهم نهما. بهلام پي گوتم كه ههفتهيهكى دى برۆم بۆ لای. زۆر ليڤهوه دووره، ئیدی من زۆر ماندووم و مندالهكشم بهسزمانه برسيهتی. خوا بهوه رهحمی كردوووه خاوهن مالهكهمان كهسيكى ميههربانه، كريمان ليوه رناگریت. دهنه نه مدهزانی چي بكهه!

مارتين، ههناسهيهكى ههلكيشا وپرسی: "باشه جلی گهرمتر لهم جلانهی بهرت نيه له بهري بكهيت؟"

ژنه گوتی: "جلی گهرم له كوئ بيم؟ دويني دوا كووانهم خسته بارمتهوهو شەش كۆپيكم له جياتی وه رگرت!"

ئهوسا ژنهى تايين ههستا و مندالهكهى هه لگرت. مارتين ههستا وچوو به سوراغی ئهوكه جلانهوه كه به ديوارهكهوه هه لواسرابوون. بالاپوشيكي كوئيهی هيئا وگوتی:

- فهرموو ههريچهنده ئهم بالاپوشه كوئيه، بهلام به كهلكی ئهوه دئ مندالهكهتی تيوه بيچي.

ژنه‌ی تاین ته‌مه‌شایه‌کی بالاپۆشه‌که وئوسا پیره‌می‌رده‌که‌ی کرد. به دوو چاوی ته‌ژی پوونده‌که‌وه لی‌ی وەرگرت. مارتین گه‌پایه‌وه، ته‌مه‌شایه‌کی ژیر ته‌خته‌که‌ی کرد، جانتایه‌کی چکۆله‌ی دهره‌ینا، چاوی به شته‌کانی ناو جانتا‌که‌دا گیراو له به‌ران‌به‌ر ژنه‌که‌دا دانیش‌ت.

ژنه‌که‌ گوتی: " مالت ئاوا بی‌ هاپۆ، خوا خیر و به‌ره‌که‌ت بخاته عه‌مرت. بی‌گومان مه‌سیح منی گه‌یانده‌وه‌ته به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی تو دهن‌ا و نه‌بوایه‌ منداڵه‌که‌ ره‌ق ده‌بووه‌وه. که‌له‌ مال‌ هاتینه‌ دهره‌وه‌ که‌ش وه‌ه‌وا خو‌ش بوو، به‌لام ئیستا ته‌مه‌شا چه‌ند ساردی کرد. به‌لی، هه‌لبه‌ته‌ مه‌سیح له‌ دل‌تی ناوه‌ له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شای دهره‌وه‌ بکه‌یت و ره‌حمت بجوول‌ی و به‌زه‌بی‌ت به‌ منی به‌دبه‌ختا بی‌ته‌وه!"

مارتین، بزه‌یه‌کی کرد وگوتی: " راست ده‌که‌ی، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و هانی دام ته‌مه‌شا بکه‌م، به‌ ریکه‌وت ته‌مه‌شای دهره‌وه‌م نه‌کرد."

ئه‌وسا خه‌وه‌که‌ی بو ژنه‌ گیرایه‌وه‌ و بو‌ی باس‌کرد چۆن له‌ خه‌ویا گو‌یی له‌ ده‌نگی مه‌سیح بووه‌ که‌ گوتبووی سبه‌ی دی‌ته‌ دیدنه‌ی.

ژنه‌که‌ گوتی: " ک‌ی ده‌زان‌ی؟ قودره‌تی خوا سنووری نییه‌!"

ئه‌وجا هه‌ستا، بال‌ا پۆشه‌که‌ی دا به‌ شانیا، خو‌ی و منداڵا‌که‌ی تی‌وه‌ پی‌چا. جار‌یکی دی‌که‌ سو‌پاسی مارتینی کرد و ک‌رنۆشی بو‌ برد.

مارتین، ش‌ه‌ش کو‌پی‌کی دا به‌ ژنه‌که‌ که‌ شال‌ و کو‌لوانه‌که‌ی له‌ ره‌هن دهر‌بین‌ی‌ته‌وه‌. هه‌ر دوو‌کیان مارتین و ژنه‌که‌ش نیشانه‌ی خا‌چیان ک‌یشا. پاشان مارتین تا به‌ر دهر‌گا ژنه‌که‌ی به‌ر‌یک‌رد.

دوای رۆ‌یش‌تنی ژنه‌که‌، مارتین تو‌ژی‌کی له‌ شو‌ربای که‌له‌رمه‌که‌ خوارد. قاپه‌کانی کو‌ کردنه‌وه‌و می‌زه‌که‌ی پاک کرده‌وه‌و چوو له‌ جی‌گا‌که‌ی دانیش‌ت و ده‌ستی به‌ کار‌کردن کرد. به‌لام چاو‌یک‌یشی هه‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ بوو. هه‌رجار‌ی سی‌به‌ری‌ک ده‌که‌وته‌ سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ یا تارما‌یی‌ه‌ک به‌ به‌رده‌میا ره‌ت ده‌بوو، سه‌ری‌کی هه‌ل‌ده‌بری تا بزانی ک‌ییه‌. هه‌ندیک له‌و ر‌ی‌بوارانه‌ ئاشنا

وناسیاو بوون وهه ندیکیان غه ریب و بیگانه. به لام کهسیان تیا نه بوو، مایه ی سهرنج بی.

دوای ماوه یه ک مارتین ژنیکی میوه فروشی بینی ریک له هه نبر په نجه ره که ی ئەمدا وهستا. سه به ته یه کی گهره ی به دهسته وه بوو، که سیوی زوری تیا نه بوو، یانی پر نه بوو. دیار بوو زوربه ی سیوه کانیفروشتبوو. گونیه کی پر له ته لاشه داری به سهر شانه وه بوو و بو مالی ده برده وه. دیار بوو ئەو چل و چپوانه ی لهو شوینه دا که بینایان دروست ده کرد کو کردبوو وه. دیار بوو گونیه چل و چپوه که ئازاری ده دا، له م شانیه وه ده یگوازته وه بو ئەو شانی. گونیه که ی له سهر شوسته که دانا، سه به ته که ی له سهر به ردیک دانا، گونیه که ی هه لته کان تا چل و چپوه کان بچنه وه یه ک. لهو کاته دا ژنه که ئەو کاره ی ده کرد، مندالیک که کلاویکی درای له سهر بوو، هات به لای سه به ته که وه، سیویکی هه لگرت و ویستی رابکات، به لام سیو فروشه که وه ئاگا هاته وه، ئاورپی دایه وه و ئاسینی منداله که ی گرت. منداله که که و ته ته قه لالا تا خو ی له چنگی دهر باز بکات. به لام ژنه ی تاین به ههر دوو ده ست تووند گرتبووی. کلاوه که ی له سهری منداله که داکه ند و ، قژه که ی گرت. منداله که هاواری ده کرد، ژنه جنیوی ده دایه وهه ره شه ی لیده کرد. ههنگی مارتین دره وشه که ی فری دا، ته نانه ت سه بری نه کرد له جیی خویشی دای بنیت. به هه شتاو له دهرگا که وه وه ده رکه وت. له سهر پلیکانه کان پیی هه لنووتا و له په له په لیدا عه ی نه که که ی که وت. ئیدی بهو حاله وه گه ییه سهر جاده که، پیره ژن قژی کوره که ی تووند گرتبوو، راید ه کیشا وهه ره شه ی لیده کرد که ده بیات رادهستی پو لیس ده کات. منداله که ش به دم هه ول و ته قه لالاوه ده یگوت: " خو من سیوه که م نه بر دوو! بوچی لیم ده ده ی؟ وازم لیبینه با برۆم!"

مارتین، لیکدی جیا کردنه وه. مارتین دهستی منداله که ی گرت وگوتی: " داپیره وازی لی بینه، مه عز بو ره زای مه سیح بیبه خشه!"

" نه خیر، سزایه کی وای ده دم به لای که مه وه تا سالیک له بیر نه چیت. ئەم به ره لالیه رادهستی پو لیس ده که م! با ته می خواردوو بییت!"

مارتین، دلّی پیره ژنی دایه وه وگوتی: " داپیره، ئه مجاره وازی لیبینه، جاریکی دی کاری وا ناکاته وه. له بهر خاتری مه سیح ئه مجاره وازی لیبینه! "

ههنگی ژنه دهستی له منداله که بهردا. منداله که ویستی هه لیت، به لام مارتین پیشی گرت وگوتی: " دواى بوردن له داپیره بکه! جاریکی دی ئه م جوړه کارانه مه که. من دیتم که سیوه کهت هه لگرت. "

منداله که دهستی به گریان کرد و داواى بوردنی کرد.

مارتین گوتی: "باریکه لّلا، مادام ئاقل بوویت ئه م سیوهش بوّ توّ. " ئه وجا مارتین دهستی برد سیویکیله سه به ته که دهره ئنا و دایه منداله که. به پیره ژنه که ی گوت: "من پاره کهیت ده ده می داپیره. "

پیره ژن گوتی: " به م کارهت، ئه م به ره لّلا یانه چه شه ده کهیت وهینده ی دی روودار ده بن، ده بوايه به جوړی بهر شه لاخ بدری تا هه فته یه ک شوینه که ی به له شیه وه بمینی و له بیرى نه چیته وه. "

مارتین گوتی: " نا داپیره، ئه مه شیوازی من و توّیه، شیوازی خوا نییه. ئه گهر قه رار بی له سه ر دزینی سیویک ئه و منداله بخریته ژیر شه لاخ، ههنگی ده بی چی له من و توّی گونا هکار بکریّت؟ "

پیره ژن بی ده نگ بوو.

مارتین، حیکایه تی ئه و نوکه ره ی بوّ پیره ژن گیرایه وه که ئا غاکه ی له قه رزیکی زوړ به خشی بووی، به لام نوکه ره که هه رکه پرگاری بوو بوو، به هه لّ داوان چوو بوو بوّ لای هاوړییه کی زوړ هه ژاری خو ی که قه رزیکی زوړی ئه می له لا بوو بوو، هه ر دوو پیی لی کړد بوو تاکی که وشه وه، هه ر ئیستا، ئیسته ره م قه رزه که م ده ویته وه. پیره ژن گوئی له هه موو په نده که گرت، کوړه کهش به ده م گو یگر تنه وه وه ستا.

ئه وسا مارتین گوتی: " خوا داوامان لی ده کات لی بورده و به خشنده بین ده نا ئه ویش ئیمه نابه خشیّت. به تاییه تی دهره ق به مندالیکی نه فام! "

پیره ژن سهری له قاند وگوتی: "راست ده که یت! به لام زور پروودار بوون و پوژ به پوژ پروودار تر ده بن."

مارتین به رسقی دایه وه: "ده بی ئیمه ی گه وره ریگه ی باشتریان نیشان بده بن."

پیره ژن گوتی: "منیش ئه مه م مه به سته. منیش حه وت مندالی وه کو ئه مه م هه بوون، ته نیا کچوله یه کم بو ماوه ته وه."

پاشان پیره ژن بو مارتینی گپرایه وه که ی وچون له گهل کچه که یدا ده ژی وچه ند نه وه ی هه یه. ئه وسا گوتی: "ئیسناش به م پیری به که به ئاسته م هیژم تیا ماوه، له پیناوی نه وه کانا کار ده که م وره نچ ده دم. نه وه کانم زور باشن، که بو مال ده پومه وه هه ر ئه وان به پیرمه وه دین. ئانی چکوله من به که س ناگورپته وه و ویردی زما نی ئه مه یه: "ئه مه داپیره مه، داپیره ئازیزه که مه، داپیره خو شه ویسته که مه!"

ئیدی پیره ژن، لیږه دا دل ته واو نه رم بوو، دل له کوږه که پاک بووه وه، پوی کرده کوږه که وگوتی: "هه لبه ته له پرووی نه زانیه وه ئه م کاره مندا لانه یه ی کرد، خوا هی دایه تی بدات!"

ژنه که، خه ریک بوو گونی به داره که هه لگرئ و بیدات به کو لیا، کوږه که لی چوو به پشه وه وگوتی: "دا پیره با من بو تی هه لگرم. منیش به هه مان ریډا ده پوم. یانی ریگه مان یه که."

پیره ژن، سهری په زامه ندی بو له قاند. گونی به داره که ی دا به کو لی مندا له که دا و به دوو قو لی که وتنه ری. پیره ژن له بیر چوو پا ره ی سیوه که له مارتین وه ربگری. مارتین وه ستا و به نیگا به ری کردن، که به ده م قسه کردنه وه له چاو ون بوون مارتین بو مال له که ی گه پرایه وه. عه ینه که که ی دوزیه وه، به ساغی له سهر پلیکانه که که وتبوو، دره وشه که ی هه لگرت، له شوینی کاره که ی دانیشت و دووباره ده ستی به ئیش کرده وه. که میک ئیشی کرد، هه ستی کرد چاوی باش نابینی که په ته که به کونی دره وشه که دا بکات. ئیدی له و کاته دا ماموری هه لکردنی چراکانی سهر جاده که ی بینی که به بهر په نجه ره که ی ئه ودا تیپه ری. له فکران پاچوو: "وادیاره کاتی هه لکردنی چرا به." هه ستا

فتیلە ی چراکە ی بەرز کردەووە دایگیرساند و دانیش و دەستی بە کارکردن کردەووە. وازی نەهێنا تا تاکیک لە پێلاوێکە ی تەواو کرد. تەمەشایەکی ئەم لاو ئەولای پێلاوێکە ی کرد، کە دڵنیا بوو لەوێ هیچ عەیبی نییە، کەرەستە و تفاقەکانی کۆکردەووە، ژێر پێیەکانی خۆی گسک دا. سۆژنەکە و داو و درەوشەکە ی لە جێی خۆیان دانا. ئەوجا چراکە ی هێنایە خوارەووە ولە سەر مێزەکە ی دانا. چوو ئینجیلەکە ی لە سەر پەفەکە هێنایە خوار، دەیویست بیخوینێتەووە، لەو شوێنەووە دەست پێیکات کە دوێشەو پێی گەیی بوو و نیشانە ی کردبوو. بەلام کتیبەکە لە شوینێکی دیکەووە کرایەووە. مارتین هەرکە کتیبەکە ی لەبەردەم خۆیدا دانا، خەونەکە ی دوینێ شەوی بیر کەوتەووە. هیشتا لەو خەیاڵاتەدا بوو، وای هەست کرد، گوێی لە دەنگی پێیان بوو، وەکو ئەوێ چەند کەسیک بەرەو ئەو بێن. مارتین ئاوری دایەووە، لەووە دەچوو چەند کەسیک لە سووچیکی تاریکی ژوورەکەدا وەستابن. مارتین نەیدەزانی ئەمانە کێن. دەنگیک بە گوێیا چپاندی: "مارتین، مارتین، نامناسیتەووە؟"

مارتین پرسى: "تۆ کیى؟"

دەنگەکە گوتى: "منم!"

ستێپانیچ، لە سووچە تاریکەووە وەدەرکەوت. بزەییەکی کرد و پاشان وەکو پەلە هەوریک پۆیی و ئاوا بوو.

پاشان دەنگەکە دووبارە گوتى: "ئەمەش منم!" لە سووچە تاریکەووە ژنەکە بە منداڵەکە ی باوشییەووە هاتە دەری. ژنە بزەییەکی کرد، منداڵەکە ی پێکەنى. ئەوانیش ون بوو و دیار نەمان.

جاریکی دی دەنگەکە گوتى: "ئەمە منم!" پیرەژنەکە و کۆرەکە بە سیوێکە ی دەستیەووە بەدیار کەوتن، هەر دووکیان پێکەنین و ئەوانیش ون بوون و دیار نەمان.

هەنگی پۆحی مارتین تەژی شادی بوو. نیشانە ی خاچی کێشا، عەینەکەکە ی کردە چاوی وکەوتە خویندەووە ی ئینجیلەکە ی، لەویندەرەووە دەستی بە

خویندنه وه کرد که خۆبهخۆ کرابوووه. ئەم سەر دێرەى هاتە بەردەم: " برسى بووم نانت دامى، تینوو بووم ئاوت دامى، غەریب بووم دالدهت دام."

له پائینى لاپەرەکه دا ئەمەى خویندەوه:

"هەموو کاتى پیت دەلیم ئەوهى دەرەق بە یهکیک لهو برا بچووکانهمت کردوو، دەرەق بە من کردووته."

مارتین، بۆی دەرکهوت خەونەکهى هاتوووته دى و عیسا ئەو رۆژه هاتبوو دێدەنى و ئەو پيشوازی له عیسا کردبوو. سالى ١٨٨٥

پاڤى سییهم

ئەفسانەيەك

۸- بە سەر ھاتى ئىفانى سا ئەقل

(۱)

رۆزگارىك، لە شارۆچكەيەكى ولاتا، جووتيارىكى دەولەمەند، دەژيا، ئەم جووتيارە سى كۆرى ھەبوو: سيمونى سەرباز، تاراسى قەلەو، ئىفانى گىلوکە (سا ئەقل). كچىكى عازەبىشى ھەبوو بەنيوى مرتا، كە كەپ و لال بوو.

سيمونى سەرباز، چوو بۆ شەپ تا خزمەتى پاشا بكات. تاراسە قەلەو چوو بۆ شار كە كاسبى بكات. ئىفانە گىل لە گونديدا، لە گەل خوشكەكەيا مايەو. كەوتە زەوى كيلا، ئەوئەندە زەوى كيلا تا پشتى چەمايەو.

سيمونى سەرباز، وردە وردە تەرەقى كرد، مۆلك وئاويكى كرى، زەماوئەندى دەگەل كىزى كابرەيەكى دەولەمەند وئەشراڧدا كرد. مووچەكەي باش بوو، مۆلك ومەزراكەي بەرىن بوو. بەلام خەرج ومەسرەفى لە دەرامەتەكەي زۆر زياتر بوو، ئەوئەي پياو پەيداي دەكرد، ژنە دو ئەوئەندەي خەرج دەكرد. ھەمىشە پىويستيان بە پارە بوو.

رۆژىك سيمون چوو بۆ مەزراكەي، تا دەرامەتى مەزراكە لە پىشكارەكەي ۋەربگرىت. بەلام ۋەكىل وپىشكارەكەي گوتى: "دەرامەتى چى؟ ئىمە نە گاجووتمان ھەيە، نە كەرەستە وتفاقي فەلاحەتى، نە ئەسپ، نە ھەوجار، نە بىل و ... ھەركاتى ئەو شتانە فەراھەم بوو، ھەنگى دەستكەوت و دەرامەتەش دەبىت!"

سىموني سەرباز چوو بۆلای بابى وگوتى: "باوكە، تۆكەسكى دەولەمەندى، بەلام تا ئىستا ھىچت بە من نەداوہ. سەرۋەت وسامانەكەت دابەش بکە، سى يەكیم بدەيە، تا مولک و مەزراکەمى پى ئاوەدان بکەمەوہ.

لى بابە پیرەكەى گوتى: "تۆ تا ئىستا ھىچ خیرىكت بۆ من نەبووہ. بۆچى سى يەكى دارايیەكەمت بدەمى؟ ئەگەر کارى وابكەم مانای وایە زولم لہ ئىقان وكچەكەم کردووہ."

سىمون بەرسقى دایەوہ: "ئىقان سائەقل وشیتۆكەيە. كچەكەش بى شوو وكەر ولالە، ئەوانە سەرۋەت و دارايیان بۆ چيە، بەكەلكى چيیان دیت."

پیرەمیرد گوتى: "باشە قسە لەگەل ئىقان دەكەين با بزانی ئەو چ دەلیت."

ئىقان گوتى: "ھەر چيەكى دەوئ با بیبات!"

سىمون، بەشى خۆى برد وبۆ سەر مولک وئاوہكەى برد. دووبارە بۆ خزمەتى پاشا پۆیشتەوہ.

تاراسە قەلەویش، سەرۋەت وسامانىكى زۆرى پیکەوہنا. بوو بە زاوای بازگانیک، بەلام ئەویش ھەر تیر نەدەبوو. ئەویش چوو بۆلای بابى وگوتى: "بەشى خۆم بدەيە."

لى پیرەمیرد، نەیدەویست بەشیک بە تاراسیش بدات وگوتى:

"تۆ قەت پۆژئ لہ پۆژان خیرت بۆ من و مالى من نەبووہ. ئەوہى ھەمانە ھەمووی ھى رەنجى شانى ئىقانە، بۆچى غەدر لەو ولە خوشكەكەت بکەين؟"

تاراس گوتى: "ئەوان مالى دنیایان بۆ چيیە؟ ئىقان شیتە، ژن نایەن، کەس ژن بەو نادات. كچەكەش كەر ولالە پۆیستی بە ھىچ نییە."

ئەوجا بە ئىقانى گوت: "گوئ بگرە ئىقان، نیوہى بەر وبومى گەنمەكە بدە بە من. ئیدی ھىچ كەرەستە وئەوزار وتفاقيكیفەلاحەتیم ناوئ. لہ ولاخ وچارەویكانیش تەنیا ئەسپە بۆرم بدەنئ كە بەكەلكى جووت وزەوى كیلان نایەت."

ئىقان پىكەنى وگوتى: ھەرچىت دەۋى بىبە، من كار دەكەم و قەرەبوۋى دەكەمەۋە."

بەھجۆرە تاراسىش بەشىكى برد، گەنمەكەى لە ەەرەبانە بارکرد و بۆ شارى برد، ئەسپە بۆرىشى برد. تەنیا يابوۋىەكى پىر بۆ ئىقان مايەۋە. ۋەكو جاران فەلاحتى دەکرد و مەسرەفى داک و بابى دەردىنا و بە خىۋى دەکردن.

(۲)

شەيتان زۆر لەۋە قەلئس بوو كە ئەم برايانە لە سەر دابەشکردنى بەشە مالى بابيان لىيان نەبوو بە شەر ۋقەرەشە. ھەزىدەکرد بەينيان تىكېچى و بە گزىيەكدىدا بچن. ناردى بە دوۋى سى بىچوۋە جنۆكەداۋ پىي گوتن: "گوئ بگرن، ئەمانە سى بران. سىمۋنى سەرباز، تاراسە قەلەۋ، ئىقانى سائەقل. دەبوايە بچن بە گزىيەكا، كەچى زۆر دۆستانە و ئاشتىانە دەرژىن، بەينيان زۆر خۆشە. ئىقانە گىل، ھەموو نەخشە و پلانەكانى منى ھەلۋەشاندەۋە. ئىۋە ھەر ئىستا برۆن، بچنە بن كلىشەى ئەم برايانەۋە، كارىكى ۋەھا بكن، نەك ھەر بە گزىيەكدا بچن، بەلكو چاۋى يەكتر دەربىنن. لە عۆيەى ئەم كارە دىن؟

سى بىچوۋە جنەكە گوتيان: "بەلئ، ئەۋ كارە دەكەين."

- چۆن ئەۋ كارە دەكەن؟

گوتيان: - يەكەمجار، مالىيان وىران دەكەين، دەيانخەينە سەر ساجى ەلى، كارىكى و ا دەكەين، ئاتاج بە نانى شەۋ بن، ئەۋسا پىكەۋە ھەلناكەن ودىنباين دەكەۋنە گيانى يەكدى و دۋاى يەك دەبرنەۋە!

- ئافەرىن بۆ خۆتان! واديارە لە كارى خۆتانا ۋەستان. برۆن تا تۋۋى دوۋبەرەكيان لە نيۋانا دانەچىنن، نەگەرپىنەۋە دەنا بە زىندوۋىەتى پىستان دەگروم.

بىچۋە جنەكان رۆيشتن. لە ديار زەلكاۋىكا رۆنىشتن و كەۋتنە راۋىژ وتەگبىر، چۆن كار ومامورىيەتەكەى خۆيان ئەنجام بدەن. ئىدى لىيان بوو بە مشت و مپ. ھەر يەككىيان دەيوست بەشە سادە وئاسانەكەى كارەكە ئەنجام بدات.

سەرەنجام تیر و پشکیان کرد که هەر یه‌کیکیان بچئ به‌لای کام له‌و
برایانه‌وه.

داوی ئه‌وه‌ی تیر و پشکیان کرد، قریریان کرد که‌ی بگه‌رینه‌وه بو لای
زه‌لکاوه‌که تا بزانی کامیان کاری خو‌ی ئه‌نجام داوه وکیه‌ه‌یان پێویستی به
کۆمه‌ک و هاوکارییه.

کاتی دیاریکراو هات. بێچوه جنه‌کان دووباره لای زه‌لکاوه‌که یه‌کیان گرت‌وه.
ئیدی هەر یه‌که‌یان که‌وته باسی چۆنیه‌تی رای‌ی کردنی کاری خو‌ی.
یه‌که‌میان که له سیمونی سهرباز به‌رپرس بوو، گو‌تی: "کاره‌که‌ی من
جیبه‌جی بووه. سیمون، سبه‌ی بو مال‌ی بابی ده‌گه‌رپته‌وه تا داوی شتی زیاتر
بکات."

هاوکاره‌کانی لییان پرس‌ی: "چۆن توانیت ئه‌و کاره بکه‌ی؟"

وه‌لامی دایه‌وه: "یه‌که‌م، جورئه‌تیکی ئه‌وتۆم خسته دل وده‌روونی سیمونه‌وه
که پێشنیازی بو شا کرد هه‌موو دنیای بو بگری‌ت. شا، کردی به سوپا سالاری
له‌شکر و بو شه‌ری شای هندستانی نارد. چوونه مه‌یدانی شه‌ر و به‌رانبه‌ریان
لیکدی گرت. من شه‌وی پێش ده‌ستیکی شه‌ره‌که، هه‌موو بارووتی له‌شکره‌که‌ی
سیمونم ته‌رکرد و ئه‌وه‌نده‌م سهربازی کارتۆنی بو شای هندستان دروستکرد
که له ژماره نه‌یه‌ن. سوپاییانی سیمون که خویان له ئابلۆقه‌ی سهربازانی
کارتۆنیا بینیه‌وه، ترسان. سیمون فه‌رمانی ته‌قه‌کردنی به سوپاکه‌ی دا.
به‌لام تۆپ و تفه‌نگه‌کانیان نووسان و کاریان نه‌کرد. هه‌نگی ترس سوپاکه‌ی
سیمونی داگرت و وه‌کو په‌زان به‌ره‌و دوا هه‌لاتن. ئیدی شای هیندستان به
که‌یفی دل‌ی خو‌ی قه‌تل و عامی کردن. ئابرووی سیمون پو‌یی، ده‌ست به‌ سه‌ر
مولک و مال‌یا گیرا. حوکمی ئیعدام و خه‌نه‌قاندنی بو ده‌رچوو، قه‌راره سبه‌ی
ئو حوکمه ئه‌نجام بدرئ، ته‌نیا کاری یه‌ک پو‌ژی ترم ماوه، ده‌بی یارمه‌تی
بده‌م و زه‌مینه‌ی بو خو‌ش بکه‌م که له زیندان هه‌لیت وپه‌نا بو مال بابی
به‌ریت. بۆیه سبه‌ی ده‌مپه‌رژئ یارمه‌تی هەر یه‌کیکتان بده‌م."

بێچوه جنی دووه‌م که له تاراس به‌رپرس بوو، که‌وته قسه و گو‌تی:

- من پښوېستم به يارمه تې نښه، کاره کهم به باشې پېشقه د پروات. تاراس، هر يه که هغه دېکه بهرگه ده گړيت. يه کهم، کارېکم کردووه، زور نهوسن بېت و زياتر قه له و بې، چاو برسېه تې و ته مه عکارې گه ييو ته راده يه که هر چيه که ده بڼې ده يکړيت. هر چې پاره وېولې هه يه داويه به کالاً وشتې جوړاوجور وهېشتاش له کرپن به رده وامه. که وتووه ته قهرزکردن وکالاً به قهرز ده کړيت. قهرز کې زوری به ملا که وتووه. تا بېناقاقای له قهرزدايه، مه حاله بتوانې له ژير نه و هه موو قهرزه ده رېچې. ده بې له زهرې يه که هغه تې ديدا هه موو قهرزه که ي بداته وه. جا به نيازم بهر له کاتي ديارېکراو، هه موو کالایه که ي له که لک بخم وکس نه يه وې. ئیدی قهرزه کانی پېنادرېته وه و به ناچارې په نا بۆ مالې بابې ده بات."

پاشان، به دوو قولې له بېچووه جنې سېيه ميان که له ئيفان بهرېرس بوو، پرسي: "ته دې کاره که ي نه و چونه؟"

گوته: "کارې من باش نښه، هېچ پېشقه چوونېکې به خووه نه بڼيوه."

يه کهم تفم کرده نه و ناووه که ده يخوا رده وه. تا تووشې ژانه سک بېيت. پاشان چووم بۆ کيلگه که ي و زه وييه که يم به جوړې په ستايه وه و کوتايه وه، به راده يه که رهق بوو که نه توانې بېکيلې. دلنباووم که ناتوانې بېکيلې. به لام نه ونده ساويلکه وسائ قله هات و ده ستې به کيلانی کرد. هر چه نده تووشې ژانه سک بوو بوو به لام گوېي لينه بوو و له زه وې کيلانی خوې به رده وام بوو. کارېکم کرد، که هه و جا ره که ي شکا. به لام چوو له مال هه وه و جا ره کې دېکه ي هينا. خوّم خسته ژير زه وييه که، گاسنې هه و جا ره که يم گرت، به لام نه متوانې له کارې بخم. به راده يه که گوشارې خسته سهر هه و جا ره که که ده ستې برېم. زه وييه که ي جگه له باريکه لاتېک هر هه مووې کيلاه. برادرېنه خيرا فريام بکه ون نه گهر نه م ئيفانه گيله پايه دارې بکات و به رده وام بې له ره عه مهل هينانی زه وييه که، هر گيز براکانې نه بوونې و ئاتاجې به خووه نابڼن و ده توانې هر دوو کيان به خيو بکات."

بېچوه جنه که ي له مهر سيمونې سهر باز به لينې دا که سبه ي بچېته کومه کې، نه وسا بلاوه يان ليکرد وجيا بوونه وه.

ئىقان، جگە لە باريكەلاتىك ئىدى ھەموو كىلگەكەى كىلا. ھاتبوو ئەو لاتەش بكىلى. ھەرچەندە ژانە سكى بوو دەبويست شوو برىنەكەى تەواو بكات. پەتەكانى ھەوجارەكەى كەردەو ۋەستى بە كاركردن كرد. ھۆگانە جووتى رويى، بەلام لە گەرانەو ۋەدا ئامورەكەى (ھەوجار) ۋەستا. پىدەچوو لە رەگ ورىشەى درەختىك گىر بووبى. تومەز ئەمە بىچو ەنەكە بوو، كە لاقەكانى خستبوانە بەر گاسنى ھەوجارەكە ۋ نەيدەھىلا جوولە بكات.

ئىقان لە فكران راجوو: "سەيرە. خو ئىرە رەگى درەختى تيا نەبوو. خىرە ۋا ئەم رەگە لە ناكاۋا پەيدا بوو" ئىقان دەستى خستە ژىر خەتە جووتەكەو، ژىر ئەرزەكەى سەح كەردەو. ھەستى بە شتىكى نەرم كرد. توند گرتى، رايكىشاۋ ھىنايە دەرەو. ۋەكو رەگى درەخت رەش بوو، بەلام دەجوولايەو. بىچو ەننىكى زىندوو بوو.

ئىقان گوتى: "كە شتىكى قىزەونى!" دەستى بەرز كەردەو تا بىكىشىت بە ھەوجارەكەدا. بىچو ەنەكە پارايەو: "ئەگەر ئازارم نەدەى ھەر ئەمرى بكەى بوتى ئەنجام دەدەم."

- "چ كارىك بەلەدى تا بىكەى؟"

- ھەر كارىك كە ئەمر بكەى.

ئىقان سەرى خوراند وگوتى:

- ژانە سكم لە گەلە دەتوانى چارى بكەى؟

- بىگومان.

- زۆر چاكە، دەست بە كار بە.

بىچو ەنەكە، خوۋى بە ژىر خەتە جووتەكەدا كرد، دەستى گىرا، لەبن ئەرزەكەو، سى رەگى بچووكى دەرھىنا، دانى بە ئىقان وگوتى:

- فەرموو، ھەر كەسىك يەككىك لەم سى رەگە گىايە بخوات لە ھەرنەخوشىيەك بە دوور دەبىت.

ئىقان، رەگە گىياھەكانى وەرگرت. لىكىدى جياكردنەو. يەككىيانى خوارد
يەكسەر ژانە سەكەكەى لە كۆل بوو. بىچوۋە جەنەكە ديسان پارايەو كە
ئازادى بكات وگوتى:

- خۆم بە ژىر زەويدا دەكەم وەرگىز ناگەرپمەو.

ئىقان گوتى: - برۆ، بە ئەمانى خوا!

هەر كە وشەى خواى لە دەم دەرچوو، بىچوۋە جەنەكە، خۆى بە ژىر عارديدا
كرد، رىك وەكو بەردىك بىخەنە ئاوو، تەنبا شوپنەوارى كونىك بە سەر
ئەرزەكەو مایەو.

ئەوسا ئىقان، دوو گىياھەكەى دىكەى خستە ناو كلاو كەيەو و دەستى بە
كىلانى خۆى كردهو. لاتە (زەوى خەت دراو بو كىلان) زەويە تەواو
نەكراو كەى تەواو كرد. ئەوسا هەوجارەكەى هەلگرت و بو مال گەرپايەو.
قايش و قروشى ئەسپەكەى كردهو و خۆى بە مالا كرد. بىنى سىمونی برا
گەرەكەى لە گەل ژنەكەيا لە سەر خوانى ئىوارى رۆنىشتبوون. مولك
و ئاو كەى سىمون، دەستى بە سەرا گىرابوو، بە خۆيشى بە ئەستەم لە
زىندان هەلاتبوو. هاتبوو تە لە مالى باببا بژى.

سىمون، كە چاوى بە ئىقان كەوت گوتى: "هاتووم لە گەل ئىو دەا بژىم. تا
كارىكى تازە دەدۆزمەو، خەرجى خۆم و ژنەكەم بكىشن."

ئىقان گوتى: "چ قەيدىيە، لە گەل ئىمەدا بمىننەو."

بەلام هەر كە ئىقان ويستى لە سەر تەختەكە دانىشت، هاوسەرەكەى
سىمونی سەرباز، بۆنى ئارەقەى ئەوى بەسەردا هات، گوتى: "من ناتوانم
دەگەل گوندىيانى پيسدا بىم بە هاوسفرە."

سىمونی سەرباز گوتى: "ژنەكەى من دەلئيت تۆ بۆنت دى. باشتەر وايە بچيت
لە دەرەو نەكەت بخۆيت."

ئىقان گوتى: "زۆر چاكە! بە هەر حال خۆ من دەبى شەوئ لە دەرەو بە سەر
بەرم، چونكە دەبى ئەسپەكە بەرمە لەوەر."

پاشان، تۆزى نانى ھەلگرت، پالتۆكەى ھەلگرت و ئەسپەكەى بۆ دەشت و دەر
برد.

(۴)

بىچوھ جنەكەى لە مەر سىمون، كارى خۆى تەواو كەردبوو. ئىدى لەسەر
بەلئىنەكەى خۆى ھات بە سوراغى بىچوھ جنەكەى لە مەر ئىفانەو، تا بە
دوو قۆلى ئەو پياوھ سا ئەقلە بىننە رەدا. ھات بۆ كىلگەكە، ھەرچى گەر،
ھاورپىكەى خۆى نەدۆزىيەو. تەنيا شوپنەوارى كونىكى لە سەر ئەرزەكە
بەدى كرد. لە فكران راجوو: " واديارە، ھاورپىكەم شتىكى خراپى لىقەوماو.
بۆيە دەبى شوپنى ئەو بگرمەو ھەو كارەكەى ئەو تەواو بكەم. تازە كىلگەكە
كىلراو ھەو تەواو، بۆيە دەبى، لە مېرگەكەدا رۆوبەرووى ئىفانى سائەقل
بىمەو.

ئەوسا بىچوھ جنەكە رۆبى بۆ مېرگ وسەوزەزارەكان، لەھى ولافاوئىكى
ھەستاند وكردى بەگژ مېرگەكەى ئىفاندا و مېرگەكە لە قوروليتەدا نعووم
بوو.

ئىفان، بەيانى سەھەرى لە مېرگەكە گەراپەو. داسە دەسك كورتەكەى لە
ھەسان دا و چوو بۆ گيا دروون. دەستى بە گيا درووينەو كرد، ھەركە يەك
دوو سوالەى دووربىيەو، داسەكەى لە دەم كەوت وھىچى نەدەبى. ئىفان
ماوھىەك ھەولیدا فايدهى نەبوو، لە دلى خۆيدا گوتى: " فايدهى نىيە. دەبى
برۆم بۆ مالەو تا شتىك بىنم و دەمى داسەكە تىژ بكەمەو. تۆزى نانیش بۆ
خۆم دىنم. ئەگەر يەك ھەفتەش لەم دەشت و دەرە ماومەتەو، تا گياكە
نەدوورمەو كۆلنادەم و نارۆم. " بىچوھ جنەكە كە گوئى لەو قسەيە بوو لە
دلى خۆيدا گوتى: " ئەم گىلە پياوھ زۆر سەرسەختە ھا. بەم جۆرە دەرەقەتى
نايەم. دەبى فېللىكى دىكە تاقى بكەمەو.

ئىفان گەراپەو. داسەكەى تىژ كەردەو ھەو خجلى گيا برىن بوو. بىچوھ جنەكە
خۆى خزانە نىو گيايەكانەو. لە دواو داسەكەى دەگرت و بەجۆر پالى
بۆيە دەنا كە دەمەكەى لە عاردى بچەقى.

ئىقان، ھەرچەند گيا برينەكە زۆر قورس بووبوو، لى ھەر كۆلى نەدا وبە ھەر گيانە سەريەك بوو ھەموو گيايەكەى دووريەو، تەنيا بەشيكى كەمى نەبى كە تەپ بووبوو و لە ناو زەلکاوہەدا بوو وداسەكە كارى تينەدەكرد. بىچوہ جنەكە خۆى بە قۆپى و مرداوہەدا كرد. لە فكران راچوو. ھەچەندە دەست وبالم بريندار بوو، بەلام ھەر نايەلم گيايەكە بېرى.

ئىقان گەبيە مرداوہەكە. ھەرچەندە گيايەكە چر وپر نەبوو بەلام داسەكە كارى لى نەدەكرد. ئىقان توورە بوو، ھەموو ھيزى خۆى دايە دەسكى داسەكە، بىچوہ جنەكە تاقەتى چوو. نەيدەتوانى ھاوكات لە گەل جولەى داسەكەدا بجووليت. ئىقان سات بە سات تووندتر داسەكەى رادەوہشاند و لە ساقەتەى گيايەكانى گير دەكرد. لەم بەينەدا نيوەى كلكى بىچوہ جنەكەى برى. ئەوسا لە دروينەى گيا بووہو. بە خوشكەكەى گوت كە گيايەكە كۆ بكاتەو. بە خویشى رۆيى تا دروينەى جۆ وسپەرە بكات. لى بىچوہ جنە كلك براوہكە لەو زووتر خۆى گەيانە تەبارە جۆيەكە. ھەمووى پيگەو بەستن تا داسەكە كارى تينەكات. لى ئىقان بۆ مال رويشتەو داسيكى گەورەى ھينا ودەستى بە دروينەى جۆ كرد وھەموو مەزراكەى دووريەو.

ئەوجا گوتى: "ئيدى كاتى ئەو ھاتوو، بچمە سەر تەبارە شوقانەكە."

بىچوہ جنە كلك براوہكە گويى لەو قسەيە بوو، لە فكران راچوو: "لە كىلگەى سىپەرەكە دەرەقەتى نەھاتم، بەلام لە كىلگەى شوقانەكەدا دەمارى دەردىنم. چاوہروانى سبەى دەكەم."

بىچوہ جنەكە بەيانى بە ھەشتاو چوو بۆ كىلگە شوقانەكە. لى شوقانەكە دروينە كرابوو! ئىقان بە دريژايى شەو كارى كردبوو تا كەمترين دەنكى شوقانەكە برژى. بىچوہ جنەكە زۆر توورە بوو، دەبیرەو چوو: "ئەم كەرە ئازاى لەشى زامدار كردووم، ئەم ديھاتىە سائەقلە، كوشتوومى. ئەم كارەى من لە شەپكى بېھودە خراپترە. ئەم كابرا گەوجە، خەوى نيبە. فرياي ناكەوم. ئىستا بە ناو كىلگە شوقانەكە دەكەوم و ھەمووى ويران دەكەم."

بىچوہ جنەكە، خۆى بە ناو سىپەرە وشوقانەكەدا كرد، گيشەكانى تىك دا، شوقانەكە گەرم بوو، بىچوہ جنەكە گەرم داھات و خەوى پيدا كەوت.

ئىقان، ئەسپەكەى لە عەرەبانە بەست، لە گەل خوشكەكەيدا رۆيى تا شۆقانهكە بار بكات و بيهيئەتەوه بۆ سەر خەرمان. چووه سەر گيشەكان. ئىدى شەنەى لى خستنهكار و بۆ ناو عەرەبانەكەى بەرزکردنەوه دوو گورزەى لە عەرەبانەكە بار كرد، شەنەكەى لە گورزەى سىيەم چەقاند تا بىكاتە عەرەبانەكەوه. پيره شەنە لە پشتى بىچووه جن چەقى. كە شەنەكەى بەرز كردهوه، بىچووه جنىكى زىندووى كلك براوى بە سەر لقى شەنەكەوه بىنى، كە بە دەم لەقە فرتيۆه دەيوويست خۆى دەر بازبكات وههئيت.

- هەى موزيرپى ناپەسەن دووبارە پەيدا بوويتهوه؟

بىچووه جنەكە گوتى: " من يەككى دىكەم. ئەوهى يەكەم براىم بوو. من لە دووى سيمونى برات بووم."

ئىقان گوتى: - هەر كىيەك هەى ببە، دووچارى هەمان چارەنووس بوويت.

لىبرا بەرزى بكاتەوه و بىكىشيت بە عارەبانەكەدا و حەياتى لە بەر بپریت. بىچووه جنەكە كەوتە گريان و پارانەوه: " بەرم بدە با برۆم، جارىكى دى نايەمەوه بەلاتا، هەر شتىكىشت بوئ بۆتى جىيەجى دەكەم!"

- چ كارىكت لە دەست دى؟

- دتوانم سەرباز لە هەر شتىك خۆت بتهوئ، دروست بكەم.

- باشە سەرباز بە كەلكى چى من ديت؟

- دەتوانى هەر كارىكت گەرەك بوو بەوانى بكەى.

- دەتوانن ستران بىژن؟

- ئەگەر داوايان لىيكەى، بەلى.

- دەى چاكە، ژمارەيەك سەربازم بۆ دروست بكە!

بىچووه جنەكە گوتى:

- وەرە سوالەيەك لەم شۆقانه هەلگرە، راست لە سەر ئەرزەكە بە قىتى دای بنە و بلى:

"سواله شوقان، خولامهكهى من

ئەمر دەكەم

هەر لاسكه شوقانىك

بىيت بە سەربازى

و ئامادهى خزمەتى من بى!

ئىقان، سوالهيهك شوقانى هەلگرت، بە قىتى لە سەر ئەرزهكه وهستاندى،
وتەكانى بىچوه جنهكهى پى گوت. ساقەتەكان كەوتن وهەر لاسكىكى بوو بە
سەربازىك. شەپپور ژەنىك و دەول كوتىك لە پىشيانەوه وهستانبوون.
كەتیبهيهكى تەواويان پىكەينا.

ئىقان پىكەنى وگوتى: "زۆر چاكە، بە راستى زىرەكى! مەگەر خوا بزانى
كچانى گوند، چەند دليان بەمە خوڤ بى"

بىچوه جنهكه گوتى: "كەواتە ئازادەم بكە با برۆم."

ئىقان گوتى: - نا، دەبى فىرم بكەى چۆن لە گولە شوقانى پووك، ئەوهى دانى
تيا نىيه، سەرباز دروست بكەم. دەنا گولە شوقان وگەنم وجوكان خەسار
دەبن. فىرم بكە چۆن ئەم سەربازانە بگۆرپ بە گولە جو وگەنم. دواى ئەوهى
خەرمانم كوتا، لە كا و كوتەكهى سەرباز دروست بكەم.

بىچوه جنهكه گوتى: "ئەم قسەيه دووبارە بكەوه:"

"هەر سەربازىك

بىتەوه بە ساقەتە و پووش

چونكه خولامهكهى من

واى ئەمر كردووه!"

ئىقان ئەو قسەيهى دووبارە كردەوه. هەموو سەربازەكان بوونەوه بە سواله و
گورزه ساقەتە.

بېچوه جنه که که وته پارانه ووهو گوتی: "دهی ئازادم بکه با برؤم."

ئیفان، له قهراخ عه ره بانه که داینا، به دهستیک گرتی و شه نه که ی له به دهنی دهرهینا و گوتی: "برؤ، خوات له گهل!"

هه رکه ئیفان ناوی خوی هینا، چوو به ناخی ئه رزا، وه کو چوڼ به رد له ئاو رؤ ده چی. هیچ شوینه واریکی به سهر ئه رزه وه نه ما، جگه له کونیک.

ئیفان بؤ مال گه پرایه وه. برا که ی دیکه شی هاتبوو. خوی و ژنه که ی خه ریکی نانخواردن بوون. تاراسه قهله و نه یتوانی بوو قه رزه کانی بداته وه. له دهستی خاوه ن قه رزه کان هه لاتبوو و په نای بؤ مالی بابی هینابوو. که چاوی به ئیفان که وت گوتی:

- گوئ بگره، تا ئه و کاته ی بؤم ده لوی بگه پیمه وه سهرکاری بازرگانی ده بی تو خه رچی من و ژنه که م بکیشیت.

ئیفان گوتی: - خه مت نه بی! ئه گه ر هه ز ده که ی ده توانی لیږه بمینیته وه.

ئیفان، پالتو که ی داکه ند، ئه و جا له سهر خوانه که دانیش تانان بخوات.

به لام ژنی بازرگان گوتی: "من ناتوانم له گهل ئه م فه لاهه لیږو که دا، له سهر یه ک میژ و خوان دانیشم، بؤنی ئاره قه ی یه ک سه عاته رپ ده روات! قیزه ونه!"

تاراسه قهله و گوتی: "ئیفان بؤنت ناخو شه، برؤ له دهره وه نانه که ت بخؤ."

ئیفان گوتی: "زؤر چاکه!"

توژی نانی له گهل خویدا برد وچووه ناو هه وشه، له دلّی خویدا ده یگوت: "به هه ر حال کاتی ئه وه هاتووه بچم ئه سپه که بؤ له ور به م."

(۵)

بېچوه جنه که ی له مه ر تاراس ئه و شه وه بیکار بوو وه کو چوڼ قه راریان دابوو، هات بؤ یارمه تی دانی هاوړیکه ی تا به دوو قوئی ئیفان به ره ق بکه ن. چوو بؤ کیلگه ی گه نمه که، له وئ ماوه یه ک له هه ر دوو هاوړیکه ی گه را،

لئ شتاقیانی نه دۆزییه وه. ته نیا کونیکی له عاردی بینی و هیچی دی. چوو
بۆ میړگه که. لهوئ له زه لکاو و مرداو هکه دا کلکی بیچوه جنه که ی بینی و له
گهل کونیکا له ژیر گیشه شۆقان و سیپه په کاند. له فکران را چوو: " ده بی
شتیکی خراپیان لیقه و مایی. ده بی شوینی ئهوان بگرمه وه و پرووبه پرووی ئه م
گیله پیاوه بیه وه."

بیچوه جنه که چوو سورای ئیقان. ئیقان له کوکردنه وهی سواله گهنمه کان
بووبوو وه. چوو بوو بۆ لییره وار تا درخت بپریته وه. جووته برا ههستیان
کردبوو، قهره بالغن و به ئاسانی له ماله که دا جیگه یان نابیته وه، بویه
ئیقانیان راسپاردبوو، دار بپریته وه و دوو خانووی تازه یان بۆ دروست بکات.

بیچوه جنه که، به ههشتاو بۆ لییره که چوو بوو. خو ی به نیو لق و پۆپی
دره خته کاند کردبوو، تا ته گهره بۆ ئیقان دروست بکات ونه یه لئ دار و
دره خته کان بپریته وه. ئیقان به هه موو هیزی خو یه وه، به ته وره که ی، بهر
بووه پاینی قه دی دره ختیکی، به و نیازهی راسته وخو بکه ویته بۆشاییه وه. لئ
له کهوتنا خوار بووه وه له لق و پۆپی دره ختانی دی گیربوو. ئیقان
دیره کیکی دیکه ی بری تا داره خوار بووه که ی پئ بخاته خواره وه. به
زه حمه تیکی زۆر ئه و جا داره گیر بووه که بخاته خواره وه. ئه و جا کهوته ویزه ی
داریکی دیکه. دوو چاری هه مان کیشه بووه وه و دوا ی هه ولکی زۆر داری
دوو ه میشی برییه وه، ئه و جا چوو ویزه ی دره ختی سییه م و هه مان کیشه ی بۆ
دروست بووه وه.

ئیقان به ته مابوو به لای که مه وه سه د دره ختی بچووک بپریته وه، که چی
ویپرای ئه وه ی کات دره نگ بووبوو و ئیواره یه کی دره نگ بوو و خه ریک بوو
شه وی لئ به سه ر بی، به لام هیشتا هه ر حه وت هه شت دره ختیکی بری
بووه وه. شه که ت و ماندوو بووبوو، ئاره قه وه کو باران به سه ر و پرویا ده هاته
خواره وه. هه لم له گیانییه وه هه لده ستا و وه کو ته متومان ده وره به ری ده ته نی.
به لام ویپرای ئه وه ش کو لی نه دا و له کاره که ی به رده وام بوو. داریکی دیکه ی
برییه وه، به لام پشتی دایه ئازاریک نه یده توانی خو ی به پیوه بگریت. ئیدی
ته وره که ی له قه دی دره ختیکی چه قاند و له لایه که وه دانیشیت تا ده می پشو
بدات.

بیچوه جنهکه، که بینی ئیقان له کار وهستا، زۆری کهیف هات، له فکران راجوو: "ئهنجام ماندوو بوو! ئیدی دهستبهردار دهبی، منیش بو خۆم پشوویهک دهدهم." ئهوسا بو خۆی چوو سه رلقه درهختیک وله دلی خویدا پیدهکهنی. بهلام دواي ماوهیهکی کهم ئیقان ههستا. تهورهکهی له درهختهکه دههینا، له دیوهکهی تروهو بهربوو درهختهکه، پیره درهخت یهکسه ر و زۆر به خیرایی کهوته سه ر ئهرزهکه. بیچوه جنهکه که وینای ئهमेی نهدهکرد، به جۆری غافلگیر بوو، فریای راکردنیش نهکهوت. پیی کهوته ژیر درهختهکهوهو پهنجهی پلشایهوه. ئیقان کهوته برینهوهی چلهکانی درهختهکه، به دهه پهرچ کردنی چلهکانهوه بیچوه جنیکی بهدی کرد که به چلیکهوه ههلواسرابوو. پیی گوت: - ههی موزیرپی نارپهسن، دیسان پهیدا بوووتهوه؟

- نه، من یهکیکی دیکهه، من له تاراسی برات بهرپرس بووم.

- هه رکییهک ههی، ببه. چاره نووست، هه مان چاره نووسه.

تهورهکهی بهرزکردهوه تا سه راپا شهقی بکات و بیکات به دوو لهتهوه. لی بیچوه جنهکه کهوته گریه و زاری و پاراپیهوه وگوتی:

"مه مکوزه، هه ر چیت دهوئ بوئی دهکهه!"

- چ کاریک بهلهدی؟

- ده توانم، پاره و بولت بو دروست بکهه. هه ر چهندهت دهوئ بوئی دروست دهکهه.

- دهی باشه، هه ندی نمونه دروست بکه.

- به سه ر چاو، ئیستا بوئی دروست دهکهه.

بیچوه جنهکه پیی نیشاندا که چۆن پاره دروست دهکریت وگوتی:

"هه ندی گه لای دار به پروو ببه، له نیو هه ر دوو دهستا بیسووهوه، ئیدی زیڕ وته لا له دهستت هه لدهوهری."

ئىقان ھەندىك گەلای ھەلگرت، لە دەستيا ھەلای گلۆفتن. ئىدى زىر لە دەستى كەوتە خوارەو. گوتى: "ئەمە بۆ مندا لان باشە كە لە پوژانى جەژنا گەمەى پىپكەن."

بىچو ھەكە گوتى: "كەواتە پىم بەدە با بپۆم."

ئىقان دارەكەى لە سەرى لادا و گوتى: "بپۆ ئەسپاردەى خوا بى."

ھەركە ناوى خاى ھىنا، بىچو ھەكە چوو بە ناخى ئەرزا، وەكو بەردىك ھەلیدەنە ناو ئاوەو. بەلام تەنیا شوینەوارى كونىك لە سەر ئەرزەكە ماىەو.

(٦)

بەوجۆرە دوو خانوویان بۆ جووتە برا دروستکرد و بۆ خو بە جیا دەژيان. ئىقان لە كاروبارى درەو وخەلە و خەرمان بوو، شەرابى دروست کرد، ھەر دوو براكەى دەعوەت کرد كە جەژنى داھاتوو ميوانى ئەو بن و جەژنەكە پىكەو بەسەر بەرن. بەلام براكانى دەعوەتەكەيان قەبوول نەکرد و گوتيان: "ھەزما لە دەعوەتى فەلاحان نىيە!"

ئىقان، فەلاحەكانى دەر و دراوسىي بە خو وھاوسەرەكانیانەو دەعوەت کرد. ھاتن، نانيان خوارد، ئەوئەندەيان مەینۆشى کرد كە ئىقان سەرى گەرم بوو. ئىقان چوو كۆلان، كۆمەلەك خەرىكى سەما و ھەلپەركى بوون. پەيوەندى بەوانەو کرد. داواى لەو ژنانەى كە گۆرانيان دەچرى کرد تا گۆرانىك لە سەر شەرفى ئەو بلىن. بەلینى دانى ئەگەر شتى وا بكەن شتىكيان دەداتى كە بە ھەمراتيان نەيان بىنى بى!

ژنەكان پىكەنين و كەوتنە گۆرانى و ھەلگوتن بەودا. كە لە گۆرانىكە بوونەو گوتيان: "دەى ئەو پاداشتەمان بەدەى كە بەلینت داینى."

گوتى: "ھەر ئىستا بۆتانى دىنم!" ئەوسا زەمىلەىكەى ھەلگرت و بە ھەشتا و بەرەو لىرەوارەكە پۆی.

ژنه‌کان پیکه‌نین. گوتیان: "شیته!" و ئاراسته‌ی قسه‌کانیان گوږی. به‌لام دواى
ماوه‌یه‌کى کهم ئیقان به‌ز گه‌رایه‌وه. زه‌میله‌که‌ی قورس دیار بوو. گوتی:

- ده‌تانه‌وئ به‌هه‌مووتانى بدهم؟

- به‌لئ به‌هه‌موومانى بده.

ئیقان، چنگی زیږی هه‌لگرت و بو ژنه‌کانی هه‌لدا. بریا له‌وئ ده‌بوویت و
ده‌تبینی بو هه‌لگرتنه‌وه‌ی زیږه‌که‌ بوو به‌ چ هه‌راو هه‌نگامه‌ وپاله
په‌ستویه‌ک! پیاوه‌کان چوڤ په‌لاماریان دده‌ا و دراوه‌کانیان له‌ ده‌ست یه‌کدی
ده‌رفاند، فرکان فرکانی بوو ئه‌و سه‌ری دیار نه‌بوو. خه‌ریک بوو پیره‌ژنیک له
بن ده‌ست و پیااندا بپلیشیته‌وه.

ئیقان، به‌ ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ هاواری ده‌کرد: "گیلینه، بوچی ئه‌و پیره‌ژنه‌تان
خسته‌ ژیر ده‌ست و پیاان؟ که‌میک سه‌برتان بی، به‌شی هه‌مووتان دده‌م."

ئه‌وسا، هه‌موو ئالتونه‌که‌ی بو هه‌لدان. خه‌لکه‌که‌ داواى زیاتریان ده‌کرد.
به‌لام ئیقان گوتی: "ته‌واو، پیم نه‌ما. جاریکی دی زیاترتان دده‌می. ئیستا
با سه‌ما و شایی بکه‌ین و ده‌توانن گوڤانى به‌ مندا هه‌لبلین!"
ژنه‌کان که‌وتنه‌ گوڤانى گوتن.

ئیقان گوتی: "گوڤانیه‌کانتان خوڤ نییه."

گوتیان: "گوڤانى له‌مه‌ خوڤتر نییه"

گوتی: "ئیستا نیشانتانى دده‌م."

ئه‌وسا، به‌ره‌و کادینه‌که‌ رۆی. گورزه‌یه‌ک قرشه‌ی (کلۆش) ی هه‌لگرت.
گوله‌کانی هه‌لوهراند ودانى تیا‌دا نه‌هیشتن، پوشه‌که‌ی راست وئه‌ستوونی له
ئه‌رزه‌که‌ چه‌قاند و گوتی:

"ده‌ی گورزه‌که‌، خو‌لامی من

ئه‌مر ده‌که‌م

له‌ جیگای هه‌ر پووشیک

سەربازىڭم بۇ پەيدا بىكە

دەربەست لە خزمەتمابى "

ئىدى گۈرزە قەسەلەكە لىكىدى جىابوونەو، ھەر قەسەلە ولە جىيى خۇيەو
بوو بە سەربازىڭ. شەيپورژەن ودۆل كۈتەكان كەوتنە شەيپورژەندەن ودۆل
كۈتان. ئىقان ئەمرى بە سەربازەكان كە دەست بە سەما و گۇرانى بىكەن.
پېشىيان كەوت و بەپىز بۇ سەر جادەكەى بىردەن. سەربازەكان كەوتنە
ھەلپەپكى وگۇرانى. خەلكەكە سەريان سۇرما. پاشان ئىقان بىردەن بۇ
خەرمەنەكان. نەيھىشت ھىچ يەككىك لە جووتيارەكان دوايان بىكەون. لەوئ
كردنىەو بە گۈرزەيەك كلۆش ولە شوينى خۇي دايىنانەو.

پاشان بۇ مال گەرايەو. لە تەويلەكەدا پالەكەوت تا بنوئ.

(۷)

سىمۈنى سەرباز، بۇ سبەى بەيانى لە ھەموو رۇوداوەكە ئاگادار بوو، چوو بۇ
لاى براكەى و گوتى: - پىم بلى ئەو سەربازانەت لە كوئ ھىنا وبۇ كوئ
بىردەن؟

ئىقان پىرسى: - بۇچى دەپرسىت و ئەو شتە بايەخى چىە؟

- بۇچى دەپىسم؟ بايەخى چىە؟ ئەگەر سەرباز وسوپات ھەبى، دەتوانى
ھەموو كارىكى پى بىكەى، دەكرئ لەو رىگايەو بەگەيە پاشايەتى ولاتىك.

ئىقان سەرى سۇرما وگوتى:

- بەراست؟ باشە بۇ پىشتەر پىت نەگوتم؟ چەند سەربازت بوئ بوئى دابىن
دەكەم. خۇشەختانە من و خوشكەكەم يەك دنيا كلۆشمان كو كردووەتەو.

ئىقان، براكەى بۇ كادىنەكە بىرد وگوتى:

- گوئ بگرە. ئەگەر سەربازم بۇ دابىن كردى، دەبى بە ھەشتا و ھەر
ھەموويان لىرە بىەى و برۇى. چونكە ئەگەر قەرار بى نان و ئاويان بدەينى،
بە رۇژىك ھەموو گۈندەكە دەخۇن.

سیمونی سەرباز، بەلّینی دا، ھەموو سەربازەکان لەویندەر ببات. ئیقان دەستی بە سەرباز دروست کردن کرد. سوالە کلۆشیکی لە عاردی دەچەقاند، دەبوو بە یەک فەوج سەرباز. ئەوەندە ئەو کارە دووبارە کردەو، دەشت و دەر پڕ بوو لە سەرباز. پاشان لە براکە ی پرسی: - بەسە؟

سیمون لە خۆشیا لە پیستی خۆی نەدەھیوری وگوتی: "بەسە ئیقان، سوپاس!"

ئیقان گوتی: "زۆر چاکە! ھەر کاتی سەربازی تەرت ویست وەرە بۆ لام تا سەربازت بۆ داین بکەم. خۆشەختانە ئەمسال کلۆشمان (لاسکە دەغل ، قرشە) یەجگار زۆرە."

سیمونی سەرباز، یەکسەر رابەراییەتی سوپاکە ی گرتە ئەستۆ، کۆی کردەو و ریکی خست و بەرەو مەیدانی جەنگ بەرپیکەوت. ھیشتا سیمون بە تەواوەتی نەرۆیشتبوو، سەر و سەکوێ تاراسە قەلەو پەیدا بوو. ئەویش، حال و حیکایەتەکە ی دوینی بیستبوو. بە ئیقانی برای گوت:

- پیم بلّی ئەو ھەموو زیڕ و تەلایەت لە کوێ بوو! خۆ ئەگەر من برپیک زیڕم ھەبوا، دەم خستە ئیشەو و لە ھەر چوار نکالی دنیاو پەرە و پۆلم بە سەردا دەرژا.

ئیقان، حایر و حەپەساو گوتی:

- بەراست؟ ئەدی بۆ زوو قسەت نەکرد. چەندت زیڕ بوئ بۆتی فەراھەم دەکەم.

براکە ی زۆر دلخۆش بوو و گوتی: - سئ زەمیلە ی پرم بدە ی بەسە.

ئیقان گوتی: "زۆرچاکە! با برۆین بۆ بیئەکە. باشتەر وایە ئەم یابوہش زین بکە ی و لە گەل خۆتیا بیی، چونکە سئ زەمیلە سکە قورسە و بە تۆ ھەلناگیریت."

به ههشتاو چوون بو بيشهكه. ئيقان كۆمهليگ گهلاي دار به پرووي هه لگرت وله نيو ههر دوو دهستيا سوويهوهو خهرمانئ زيړي هه لدايهوهو به بهراكه ي گوت: "ئه وهندهت بهسه؟"

تاراس، له كهيفان له پيستي خوي نه دهه يوري وگوتي:

- ئه مړو بهسه، سوپاس ئيقان گيان!

ئيقان گوتي: "زور چاكه، ئه گهر زياتر ويست وهره بو لام. دار به پرووهكان گهلاي دنيايان پيوهيه.

تاراسه قهلهو، عهره بانه يه كي پر له سكه ي زيړ كرد ورپوي تا بازگاي پيوه بكات.

جووته برا رويشتن، سيموني سهرباز بو مهيداني جهنگ رويي و تاراسه قهلهو دووي مامهله و سهودا، كرپين و فروشتن كهوت.

سيموني سهرباز، مهمله كه تيكي فتهح كرد و بوو به سولتاني ئه و شوينه و تاراسه قهلهو و يش، سهروهت و سامانيكي زوري به دهست هينا. پاشان ئه م جووته براي به يه كترين بيني و حال و حيكايه تي خويان بو يه كدي گيپرايه وه چوون بوون به خاوه ني له شكر و قوشه ن و زيړ و سهروهت و سامان. سيموني سهرباز به براكه ي گوت: "مهمله كه تيكم فتهح كردووه، ژيانكي به شكو وجه لالم هه يه، به لام ئه وندهم پارو دارايي نيه كه خه رجي سهربازه كانم بكيشم.

تاراسه قهلهو گوتي:

- من سهروهت و سامانيكي مؤلم (زور، فره، گهلهك) به دهست هيناوه به لام كيشم ئه مه يه كه سم نيه، پاسهواني و ئاگاداري ئه و هه موو سهروهت و سامانه م بو بكات.

ههنگي سيموني سهرباز گوتي:

- وهره با بروين بو لاي ئيقانه گيلي برامان، داواي ليده كه ين سهربازاني زياتر بو من فهراهه م بكات، تا من ئه و سهربازانه بدهم به تو، بو ئه وه ي

پاسداری سهرهوت و سامانهكهی تۆ بكهن و سكهی زیڤری زیاتر بۆ تۆ دروست بکات، تا من بتوانم مووچهی سهربازهكانم بدهم.

به دوو قۆلی چوون بۆ نك ئیڤانی برایان. سیمون گوتی: " برای ئازیزم، من سهربازم كهمن، بهلای كهمهوه دوو فهوجی دیکهه بۆ دابین بکه!"

لئ ئیڤان سهری لهقاند وگوتی: - نا، هیچ سهربازیکی دیکهه بۆ دابین ناکهه!

- بهلام تۆ بهلینت دا.

- بهلئ بهلینم دابوو. بهلام تهواو لهوه زیاترت بۆ دابین ناکهه.

- بۆ نایكهی قهلیپاو؟!

- چونكه سهربازهكانی تۆ پیاویکیان كوشتووه. چهند پۆژی لهمه پیش له نزیکی پێگاکه زهویم دهکێلا. ژنیکم بینی جهنازهیهکی له عهرهبانهیهک نابوو وبه گریان وشیهه دووی كهوتبوو. لیم پرسی ئهم جهنازهیه کێیه؟ گوتی: " سهربازانی سیمون له شهرا میردهكه میان كوشتووه. " من وام خهیاڵ دهکرد ئهو سهربازانهی كه من دروستیان دهکهه تهنیا دههۆل و زورنا لیدهدهن. كهچی ئهوهتا مرۆڤیکیان كوشتووه. ئیدی تهواو، تاقه یهك سهربازیش بۆ دروست ناکهه!"

چوو به چهقی نهعلهتا وچیدی سهربازی دروست نهکرد.

تاراسه قهلهویش، له ئیڤان پاراپیهوه وتکای لیکرد كه ههندی سكهی زیڤری دی بۆ دروست بکات. لئ ئیڤان سهری بادا و گوتی:

- نا، سكهی زیڤر بۆ كهس دروست ناکهه!

- مهگهر خۆت بهلینت نهدابوومی؟

- با، بهلینم دابوو، بهلام تهواو، ئیدی دروستی ناکهه.

- بۆچی دروستی ناکهی قهلیپاو؟

- چونکه سکه زېږهکانی تۆ بوونه بایسی ئهوهی که کیژهکهی میخائیل چیلکهکهی له دهست بدات.

- چۆن؟

- چاک، چیلکهکهی کیژی میخائیل به پارهی تۆ پړویی! کیژی میخائیل چیلکی هه‌بوو، منداڵه‌کانی شیري چیلکه‌کیان ده‌خوارد و‌خوویان پێوه‌گرت‌بوو. دویڤی منداڵه‌کان هاتن بۆ لای من و داوای شیریان کرد. گوتم "ئه‌دی چیلکه‌تان چی به‌ سهر هات؟" گوتیان: "پیشکاره‌کهی تاراس هات، سی سکه‌ی زیڤی دا به‌ داکمان و‌چیلکه‌کهی برد. ئیستا بی شیر ماوینه‌ته‌وه‌." من وام خه‌یال ده‌کرد، تۆ ته‌نیا گه‌مه‌ به‌ سکه‌ زېږه‌کان ده‌که‌یت. به‌لام تۆ به‌و سکه‌ زیڤانه‌ چیلکه‌که‌ت له‌ ده‌ست داکیان ده‌ره‌یناوه‌. ته‌واو ئیدی هیچی ترت بۆ دروست ناکه‌م.

ئیقان چوو به‌ چه‌قی نه‌عه‌تا و‌داواکانی ههر دوو براکه‌ی په‌فز کرد. جووته‌ برا پړوشتن. به‌ ده‌م پړیگاوه‌ باسی ئه‌وه‌یان کرد، چۆن کیشه‌کانیان چاره‌سه‌ر بکه‌ن. سیمون گوتی:

- گوئ بگره‌، ده‌زانی ده‌بی چ بکه‌ین. تۆ پاره‌م بده‌یه‌ که‌ من بتوانم خه‌رجی سه‌ربازه‌کانم بکیشم و‌ مووچه‌یان بده‌م. منیش نیوه‌ی مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی خۆمت ده‌ده‌می و‌ ئه‌وه‌نده‌ت سه‌رباز ده‌ده‌می که‌ بتوانن پاسه‌وانی سه‌روه‌ت و‌سامانه‌که‌ت بکه‌ن.

تاراس قاییل بوو. به‌وجۆره‌ جووته‌ برا، مال و‌مولکه‌که‌یان دابه‌ش کرد. هه‌ردووکیان بوون به‌ پاشا و‌ هه‌ردووکیان ده‌وله‌مه‌ند بوون.

(٨)

ئیقان، له‌ ماله‌ گوندیاتیه‌که‌ی خۆیاندا، له‌ گه‌ل داک و‌ باب و‌ خوشکه‌ نو‌قستانه‌که‌یدا ده‌ژیا و‌ به‌ هاوکاری خوشکه‌ که‌ر و‌لاڵه‌که‌ی مه‌زراکه‌ی به‌پړوه‌ ده‌برد. به‌پړیکه‌وت سه‌گه‌که‌ی ئیقان نه‌خۆش که‌وت. گه‌ر بوو، خه‌ریک بوو بتۆپی. ئیقان به‌زه‌یی پێیدا ده‌هاته‌وه‌. هه‌ندیک نانی له‌ خوشکی وه‌رگرت و‌ نایه‌ ناو کلاوه‌که‌ی و‌ بردی و‌ خستیه‌ به‌ر سه‌گه‌که‌. به‌لام کلاوه‌که‌ی کون بوو،

یه کیک له سئ لاسکه گیایه کان، ئهوانه ی بیچوه جنه که پیی دابوو، له گه ل نانه که دا له کونی کلاوه که وه کهوته سهر ئهرزه که. سه گه که گیایه که ی له گه ل نانه که دا خوارد. هیشتا له گه رووی ئاودیو نه بوو بوو که له جیی خوی ههستا. دهستی به گه مه وکله که له قی و وه پین کرد. داک و بابی که ئه م دیمه نه یان بینی حایر مان وله ئیقانیان پرسى:

- چۆن سه گه که ت چاک کرده وه؟

ئیقان به رسقی دانه وه:

- دوو په گه گیای بچوو کم هه بوون بو شیفای نه خوشی. سه گه که یه کیکیانی خوارد.

ههر له و پۆژانه دا کیژی پاشاش نه خوش کهوت. شا له هه موو شار وگونده کاندای جاری دابوو هه رکه س بتوانی نه خوشی کیژه که ی چاک بکاته وه، خه لاتى دهکات. خو ئه گه ر سه لت بی ئه وای کیژه که ی لی ماره دهکات و دهیکات به زاوای خوی. ئه م جاره له گونده که ی ئیقانیانیش درا.

باب و داکى ئیقان، ئیقانیان بانگ کرد وگوتیان:

- گویت لیوو پاشا چ جاریکی داوه؟ تو گویت گیا دهرمانیکت هه یه بو هه موو نه خوشیه ک باشه؟ برۆ کیژی پاشا چاک بکه وه تا به دریزایی ژیان به به خته وه ری بژیت.

ئیقان گوتى: - باشه، دهچم!

ئیقان خوی ئاماده کرد بروات. داک و بابی باشتترین جل و بهرگیان له بهری کرد. لی هه رکه له دهرگا وه دهرکهوت، تووشی ژنیکی دهرۆزه که ر بوو که دهستیکی وشک بوو بوو. ژنه دهرۆزه که ره که پیی گوت:

- بیستوومه تو دهتوانی نه خوشان چاک بکه یته وه. تکتات لیده که م دهستم چاک بکه وه، تا به لای که مه وه، بتوانم به خوم پیلاوه کانم له پی بکه م.

ئیقان گوتى: - زۆرچاکه.

رەگە گىايەكەى دا بە ژنە دەرۆزەكەرەكە و پىي گوت بىخوات. ژنە گىايەكەى خوارد و شىفای بۆ هات. ئىدى دەيتوانى بە ئارەزووى خۆى دەستى بچولئىنى.

داک وبابى هاتن تا بۆ لای پاشای بەرپى بکەن. بەلام کە زانىان گىايەكەى داوہ بە ژنە دەرۆزەكەرەكە وھىچى پىي نەماوہ کە کىژى پاشای پىي چاک بکاتەوہ، کەوتنە سەرزنشتى و گوتيان:

- يانى بەزەبييت بە ژنيكى گەدادا ديتەوہ، بەلام دلت بە کىژى پاشا ناسووتى؟!

بەلام ئيقان دلى بە کىژى پاشاش دەسووتا. عەرەبانەى لە ئەسپەكەى بەست، گورزەيەك پووشى لە عەرەبانەكە نا تا لە سەرى دانیشيت، ئەوسا دانىشت تا بکەويتەپى. داک و بابى لييان پرسى: - بۆ کوئ گەوجە؟

- دەچم شىفای کىژى پاشا بدەم.

- بەلام تۆ ھىچت پىي نەماوہ تا شىفای ئەو کىژە بدەى!

ئيقان گوتى: - خەمتان نەبى!

ئەوسا کەوتەپى.

بەرەو کۆشكى پاشا بەرپىكەوت. ھەركە پىي نايە ناو ھەوشەى كۆشكى پاشا، كىژى وەخۆ ھاتەوہ وچاک بووہوہ.

پاشا خۆشحال بوو. ئەمرى كرد، ئيقانيان بردە حوزوورى، ئەمرى كرد ناياب ترين جل و بەرگى لەبەر بکەن... گوتى: - ببە بە زاواى من.

ئيقان گوتى: - باشە!

ئيقان، زەماوہندى دەگەل شادۆتدا (شازادە خانم) كرد. دواى ماوہيەك خەزوورى (واتە بابى شادۆت) مرد. ئيقان جيگای گرتەوہو بوو بە پاشا. بەوجۆرە ھەر سى برا، ھەموويان بوون بە پاشا.

سى برا به پاشايه تى رۆزگاريان ده گوزهراند. برا گهره كه، سيمونى سهرباز، كار وبارى زور باش بوو. له پيگه ي سهربازه كارتونيه كانيه وه كه وته سهربازگيرى راسته قينه. ئه مرى كرد له سهرانسهرى مهمله كهت و پاشا نشينه كه ي ئه وا، له ههر ده مال يه كيگ به سهرباز بگيرئ. به مهرجئ ئه و سهربازه بالابه رز، ساغ و سه لامهت، قوزو پوخسار جوان بئ. ژماره يه كي زورى له و جور سهربازه كو كرده وه ومه شقى دادان، خو ئه گهر كه سيگ به گويئ نه كردبا، يه كسهر ئه و سهربازه مه شقدراوانه ي ده كرده سهرى و به خورتى ده يان هئانه ژير بار، واى ليها ت هه موو خه لكى ليئ ده ترسان. ئيدى رۆزگارى به خوشى ده قه تاند (ده گوزهراند). چاوى به ههر شتيگ بكه وتايه و دلي بيگرتايه، ده بوو به هى ئه و. سهربازى ده نارد و بويان ديئا.

تاراسه قه له ويش، به ئاسووده يى ده ژيا. ئه و پاره وپوله ي له ئيفانى وه رگرتبوو، به فيرؤى نه دا، به لكو خستيه وه به ره ئانه وه وه ئيدى دى زورى كرد. نه زم و نيزام و ئه وله كارى (ئه منيه ت و ئاسايش) له مهمله كه ته كهيدا به رپا كرد. گه نجينه كه ي پر بوو له پاره، باجى له خه لكى وه رده گرت. سهرانه ي وه رده گرت، باجى هاتوچؤى به سهر پياده و سواره دا سه پاند، ته نانه ت له سهر جورى پيلاو وگوره وئ وجل و به رگى رهنگا وره نگيش وه رده گرت، ههر چيه كي بو يستايه ده ي كرد. خه لكى له پيئاوى پاره دا هه موو شتيكيان بو ديئا، ده يانو يست خزمه تى بكه ن، ههر ئيشيكي بو بكه ن. چونكه هه مووان ههر كو شته ي پاره بوون.

حال وئه حوالئ ئيفانى سائه قلئيش (كه م فام) خراپ نه بوو. دواى به خاك سپاردنى خه زوورى، هه موو جله ناياب و شاهانه كانى له بهر داكه ند ودانى به هاوسه ره كه ي تا له سه ندووقيان بنيئ. دووباره هه مان كراسى جاو وپانتؤلى كو ن وپيلاوه فه لاهيه كانى له بهر كرده وه، كه وته كارى جووتيارى، گوتئ:

- من فيرى ژيانى ته مه لئ نيم. خه ريكه قه له و ده بم. ئيشتيائى خواردنم نه ماوه، خه وم تيگچووه .

داك و باب وخوشكه نو قستانه كه ي هئان تا هه موويان له يه ك شوين بزئ. خه لكى گوتيان: " خو تو خوا نه ييرئ پاشاى "

گوتی: - بهلئی، بهلام پاشاش دهبی خواردن بخوات.

رۆژییهکیک له وهزیرهکان هات بۆ لای وگوتی:

- پارهمان نییه مووچهی دهست و پپوهنده وکارمه‌ندان بدهین.

گوتی: - چ قهیدیه، مه‌یان ده‌نی.

- ئیدی خزمه‌ت ناکهن.

- قهیدی نییه، با نه‌یکهن. هه‌نگی ده‌رفه‌تی کارکردنی زیاتریان ده‌بی. بلی با په‌ین و زبڵان بگوازنه‌وه. ولات پاک وخواوین بکه‌نه‌وه.

خه‌لکی سکا‌لای خویان دینایه‌ لای ئیقان. یه‌کیک له‌وانه‌ گوتی: - فلان که‌س پاره‌که‌ی دزیووم. ئیقان گوتی: "قهیدی ناکا، دیاره‌ پپووستی به‌ پاره‌ بووه." "

ئیدی هه‌موو خه‌لکی بویان ده‌رکه‌وت ئیقان سائ‌ه‌قله‌. هاوسه‌ره‌که‌ی پپی گوت: "خه‌لکی ده‌لین تو‌ شیتی. " ئیقان گوتی: "قهیدی ناکا. "

ژنه‌که‌ی له‌و باره‌یه‌وه زۆری بیرکرده‌وه. به‌لام ئه‌ویش سائ‌ه‌قل بوو. له‌ دلی خویدا گوتی:

- باشه‌ دروسته‌ من دژایه‌تی می‌رده‌که‌م بکه‌م؟ نا، ده‌رزی کیوه‌ چوو، داو دووی ده‌که‌وی!

ژنه‌ش، جلکی شادۆتی وشاهانه‌ی له‌به‌ر داکه‌ند و له‌ سندوقی نا. چوو بۆ لای خوشکه‌ که‌ر و لا‌له‌که‌ی ئیقان تا فی‌ری کار ببیت. فی‌ری کار بوو و بوو به‌ یاریده‌ده‌ری می‌رده‌که‌ی.

ئیدی هه‌موو خه‌لکه‌ ژیر وزاناکان، قه‌له‌مره‌وه‌که‌ی ئیقانیان به‌ جیه‌یشت. ته‌نیا خه‌لکانی ساکار و گیلۆکه‌ مانه‌وه‌. که‌س پاره‌ وپوولی نه‌بوو. هه‌موو کاریان ده‌کرد و ده‌ژیان. خه‌رجی خویان ده‌ر دینا و، خۆراک و پۆشاکی خه‌لکی دیکه‌شیان دابین ده‌کرد.

شەیتان دانىشتىبوو وچاۋەروانى دەکرد تا بېچوۋە جەنەكان ھەۋالى نابووتى و مائۇيرانى سى براكەى بۇ بېنن. بەلام چەند چاۋەروانى كرد، ھىچ خەبەرئىك نەبوو! بۆيە بە خۇى رۆيى تا بزائى مەسەلە چىيە. چەند تاقىب وسۇراغى كرد، ھىچ ھەۋالىكى بېچوۋە جەنەكانى پەيدا نەكرد. بەلام لە برى ئەۋەى بېچوۋە جەنەكان بدۆزىتەۋە سى كونى لە ئەرزەكە بەدى كرد. لە دلى خۇيا گوتى: " وا ديارە شكستيان ھىناۋە ھىچيان بە ھىچ نەكردوۋە. واچاكە بەخۇم قۇلى لى ھەلمالم."

ئىدى بە خۇى چوۋە تاقىب وسۇراغى سى برايەكە. بەلام شتاقيان لە جىيى جارانى خۇيان نەبوون. بۆى دەرکەوت لە سى سولتانشىنى جياۋازا دەرژىن. ھەرسىكيان سولتان و فەرمانرەۋان. ھەلبەتە شەيتانى كارامە، ئەمەى زۇر لە بەرگران و ناخۇش بوو. لە دلى خۇيدا گوتى: " چاكە، كە مەسەلەكە ۋاى لىھاتوۋە، دەبى خۇم دەست بە كار بم."

يەكەمجار رۆيى بۇ لای سىمون پاشا، ھەلبەتە بە شىۋە وفورمى ئاسايى خۇيەۋە نەپۆيى. بەلكو خۇى گۆرى ۋلە شىۋەى فەرماندەيەكى سوپايىدا، بە سواری گالىسكە چوۋ بۇ كۆشكەكەى سىمون وگوتى:

- سىمون شا، من ناوبانگى جەنگاۋەرى و فتوحات وجىهانگىرى تۆم بىستوۋە، جا لەبەر ئەۋەى من لەۋ بۋارەدا پسپۆر و شارەزام، ھەزدەكەم خزمەتى تۆ بكم.

شا سىمون، چەند پرسىيارىكى لىكرد، كە بىنى پياۋىكى كارامە ۋېر ئەزمونە، سەرى لە پازى كار و بارى جەنگ دەرەچىت، لە لای خۇى ۋەرى گرت.

فەرماندەى تازە، شا سىمونى فىركرد كە چۆن ھىزى چەكدارى خۇى بەھىز بكات و قۇشەن و لەشكرىكى بە ھىز دروست بكات، گوتى:

- دەبى لە سەرەتاۋە سەربازىكى زۆربگرىن. چونكە ژمارەى بىكاران لە قەلەمپەۋەكەى تۆدا يەجگار زۆرن. دەبى ھەموو گەنجەكان، بكرىن بە سەربازو خزمەتى سەربازى بكن. بەمجۆرە ژمارەى سەربازانت دەگاتە پىنچ ھىندەى ئىستا. پاشان دەبى تۆپ و تفەنگ وئەسپابى شەرى نوئ و مۇدېرن ئامادە بكرى. تفەنگىك بە سەربازەكانمان بدەين كە بە كەرەتئ سەد

فیشهک بتهقینئی. ریز بکات ریز. توپی وههات بو فرهههم دهکهه، که خاک و خهک و دار و بهرد و دهر و دیوار به جارئ بسووتینئی و لهناو بهرئ.

سیمون شا، به گویی فرهمانده تازهکهی کرد، ئهمری کرد ههموو گهنجهکان، بی ریز پهپ بو سهربازی بانگ بکپین. کوهمهلیک کارگهی تازهی تفهنگسازی و توپی پیشکهوتووی دامهزراند. ئهوسا شهپی دژی شایهکی هاوسی و هاسنووری خوئی راگهیاند. ههرکه پرووبهرووی هیزهکانی شای دراوسی بووهوه، ئهمری به هیزهکانی خوئی کرد که به توپ و تفهنگی تازهوه هیرش بو هیزی دژمن بکهن، به یهک هیرش نیوهی سوپای دژمنی سووتاند و نابووت کرد. شای دراوسی، به رادهیهک زراوی توقی، که بهزینهکهی خوئی قهبوول کرد و لاتتهکهی رادهست کرد. سیمون گهییبه لوتکهی شادی وگوتی: - ئیستا، نورهی داگیرکردنی هندستان هاتووه.

بهلام شای هندستان، ئاگای له حال وئهحوالی سیمون شا ههبوو. نهک ههر چهکی هاوشیوهی چهکهکانی ئهوی فرهههم کرد، بهلکو زور لهوهی ئهو زیاتری پهیدا کرد. تهنیا کورانی گهنجی به سهربازی نهگرت، بهلکو ههموو کچانی نازهب و بی شوویشی هینایه ژیر خزمهتی ئالای ولات. سوپا و قوشهنیکی گهورهتر و به هیزتر له سوپاکهی سیمون شای فرهههم کرد، توپ و تفهنگی هاوتای توپ و تفهنگی سیمون شای پهیدا کرد، ئهمه جگه لهوهی توپ نهاندازیکی پهیدا کرد، که گوله توپی ئاگرینی به سهر هیزهکانی دژمندا دهباراند.

سیمون شا، چووه شهپی شای هندستان، له دلی خویدا به تهما بوو شای هندستانیش، وهکو شایهکهی دی ببهزینئی. بهلام شمشیره برندهکهی ئیستا کول بوو و شمشیرهکهی جاران نهبوو! شای هندستان نهیهیشت هیزهکانی سیمون شا بگهنه تیرپرسی سوپاکهی ئهو، سهربازه ژنه چهکدارهکانی خوئی ههلفراندن، تا له ئاسمانی را، سهربازهکانی سیمون شا بومباران بکهن. ژنهکان وهکو چون دهرمان به میرو و سیسرکانهوه دهکری، بهو ئاوايه بومباران بهسهر سوپای سیمون شادا ههلهدرشت. هیزهکانی سیمون شا شکستیان خوارد وهلاتن. سیمون شا به تاقی تهنیا مایهوه. ئیدی شای

هندستان، ولّاتكهه‌ی سیمون شای گرت. سیمونی سهرباز، تا هیژ له لاقیا بوو قووچانی و هه‌لّهات.

شه‌یتان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی دهستی خۆ‌ی له سیمون وه‌شاند، چوو بۆ لای شا تاراس، چوو ک‌ل‌ی‌شه‌ی بابایه‌کی بازرگانه‌وه. له ولّاتكهه‌ی شا تاراسدا ئاکنجی بوو، سه‌نته‌ریکی بازرگانی کرده‌وه وکه‌وته پاره خه‌رج کردن. هه‌ر کالایه‌کی به به‌هایه‌کی گران ده‌ک‌ری. هه‌موو خه‌ل‌کی پ‌وویان کرده یارۆ‌ی بازرگانی تازه، تا قازانجی زیاتر بکه‌ن. میلله‌ت هه‌موو ده‌وله‌مه‌ند بوو. ئه‌وه‌نده‌یان پاره و پول هاته ده‌ست، ده‌ست به ج‌ی باجی خۆیان د‌ه‌دا، باجی کۆنیان دایه‌دوه و باجی تازه‌یان دوا نه‌ده‌خست، شا تاراس له خۆشیا له پ‌یستی خۆ‌ی نه‌ده‌هیۆ‌ری. له فکران پ‌اچوو، له سایه‌ی ئه‌م بازرگانه تازه‌یه‌وه له جاران ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بم و ژیانم له ئ‌یستا خۆشتر و ئارامتر ده‌بی‌ت.

تاراس شا، به‌نامه‌ی تازه‌ی بۆ خۆ‌ی دانا، بناغه‌ی کۆشک‌یکی نویی دایه‌وه. ج‌اری دا که خه‌ل‌کی به‌رد و داری بۆ بی‌ن و کاری بۆ بکه‌ن و نرخ‌ی به‌رزی بۆ هه‌ر شت‌یک دیاری کرد. تاراس شا وای و‌ی‌نا ده‌کرد خه‌ل‌که‌که وه‌کو جاران، له پ‌ی‌ناو ک‌ری‌ی زۆر و به‌های زۆری که‌ره‌سته و تفاق‌ی بیناسازیدا، کۆمه‌ل کۆمه‌ل به ده‌نگییه‌وه د‌ی‌ن. به‌لام که بی‌نی هه‌رچی که‌ره‌سته‌ی بیناسازی هه‌یه بۆ یارۆ‌ی بازرگانی تازه ده‌بر‌ی و خه‌ل‌کی بۆ کار کردن بۆ‌لای ئه‌و ده‌چن، سه‌ری سو‌رما. شا تاراس نرخه‌کانی خۆ‌ی زیاد کرد، ک‌ری‌ی ک‌ری‌کاری زیاد کرد. به‌لام بازرگانه تازه‌که له‌و زیاتری کرد. شا تاراس پاره‌دار بوو، به‌لام بازرگانه‌که پاره‌دارتر بوو. ئ‌یدی به‌رده‌وام مزایده‌ی به‌سه‌ر تاراس شادا ده‌کرد.

به‌ه‌و‌جۆره، جوو‌له و لفین له کۆشکه‌که‌ی شا سست بوو، کاری بیناسازی کۆشکه‌که به نیوه‌چ‌لی مایه‌وه. تاراس شا، ویستی باج‌یکی تازه دروست بکات. که پاییز هات، داوای له خه‌ل‌کی کرد بی‌ن و دره‌ختان بر‌پۆ‌ین، به‌لام که‌س نه‌هات. خه‌ل‌که‌که م‌ژوولی هه‌ل‌که‌ندنی ئه‌ست‌یل‌یکی گه‌وره بوون بۆ یارۆ‌ی بازرگان. پاشان زستان هات. تاراس شا ویستی پ‌یستی سمۆره بک‌ری و بی‌کات به پ‌التۆیه‌کی زستانه‌ی تازه. خه‌ل‌کی نارد پ‌یستی بۆ بک‌رن، به‌لام به ده‌ستی به‌تال گه‌رانه‌وه وگوتیان: " پ‌یستی سمۆره له بازار نه‌ماوه. یارۆ‌ی بازرگان هه‌مووی ک‌ریوه، گوايه مافووری ل‌ی دروست ده‌کات."

تاراس شا، ده‌یویست هه‌ندیک ئه‌سپی فەحل بکړیت تا بیانخاته ناو ږه‌وه
ئەسپه‌که‌یه‌وه. ده‌لانی ږاسپارد که فەحلی بۆ بکړن، ئەوانیش به ده‌ستی
به‌تال گه‌رانه‌وه وگوتیان: "کابرای بازرگان هه‌موو فەحله‌کانی کړیوه، تا بۆ
پړکردنی ئه‌ستیل‌ه‌که‌ی ئاویان پێ بکیشیت."

به‌م‌جۆره، هه‌موو کار وباریککی شا وه‌ستا. که‌س کاری بۆ ئه‌و نه‌ده‌کرد. هه‌موو
خه‌لکه‌که‌ لای کابرای بازرگان کاریان ده‌کرد. ته‌نیا باجی دیاریکراویان بۆ
شا دینا.

شا تاراس، پاږه وپول و سه‌روه‌ت و سامانیکی یه‌جگار زووری کوکړده‌وه، شوین
نه‌ما پاږه وپولی تیا عه‌مار بکات. به‌لام ژيانی ژيان نه‌بوو. وازی له‌ پړۆسه و
به‌رنامه‌مان هی‌نا. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ویست بژی، به‌لام ژيانه‌که‌شی لی ته‌نگ
بوو. پێویستی به‌ هه‌موو شتی‌ک بووم، ئاشپه‌ز و خزمه‌تکاره‌کانی یه‌ک یه‌ک به
جی‌یان ده‌هیشته‌ و ده‌چوونه‌ لای یارۆی بازرگان. وای لی‌هات خواردنیشی ده‌ست
نه‌ده‌که‌وت. ئه‌گه‌ر بیناردایه‌ بۆ بازار شتی‌کی بۆ بکړن، ئه‌و شته‌یان ده‌ست
نه‌ده‌که‌وت. خه‌لکه‌که‌ ته‌نیا بۆ دانی باج ده‌هاتن بۆ لای پاشا.

تاراس شا تووږه‌ بوو. ئه‌مری دا بازرگانه‌که‌یان له‌ قه‌له‌م‌ږه‌ی ئه‌و ده‌رکرد.
به‌لام بازرگانه‌که‌، ږیک چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ ویدیو مه‌رزوه‌ ئاکنجی بوو. وه‌کو
جاری جاران خه‌ریکی بازرگانی خۆی بوو. چونکه‌ پاږه‌ی باشی ده‌دا،
خه‌لکه‌که‌ هه‌موو شتی‌کیان بۆ لای ئه‌و ده‌برد و به‌ویان ده‌فروشت. هی‌چ شتی‌ک
بۆ تاراس شا نه‌ده‌مایه‌وه.

ږه‌وشی تاراس شا خراپ بوو. ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌جار به‌ چه‌ند ږوژ خورادنی
ده‌ست نه‌ده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت ده‌نگوێه‌ک بلا‌وبوو‌وه‌ که‌ بازرگانه‌که‌ به‌ نیازه
خودی پاشاش بکړیت! شا تاراس ترسی لینیشت، نه‌یده‌زانی چی بکات.
له‌وکاته‌دا سیمونی سه‌رباز هات بۆ لای و گوتی: "یارمه‌تیم بده، فريام
بکه‌وه، شای هندستان بۆری پیداووم."

به‌لام تاراس شا، خۆی تا بینا‌قاقای له‌ کیشه‌دا نقوم بوو‌بوو، گوتی: "که‌چه‌ل
دکتۆر بوايه‌ سه‌ری خۆی تیمار ده‌کرد، من تا ته‌پلی سه‌رم له‌ کیشه‌ و
ئاریشاندا غه‌رق بووم. دوو دانه‌ ږوژه شتی‌کم نییه‌ بیخۆم!"

شەيتانى كارامە وپڭ ئەزمون دواى ئەوھى لە كارى ئەو دوو براىيە بووھو، چوو بۆ سۆراغى ئىقان. چووھ كلىشەى فەرماندەيەكى سوپاييەوھ. كە گەييە لاي ئىقان، ھەولیدا قەناعەتى پىي بىنى كە دەبى ھىز وسوپاي ھەبى. گوتى:

- لە شان و شەوكتەى پاشا نايەت كە قۆشەن و سوپاي نەبىت. تۆ تەنيا ئەمر بفرموو، بزانە چتۆ سوپايەكت لە خەلكى ولاتەكت بۆ دروست دەكەم.

ئىقان، گوپى لىگرت وگوتى: "باشە! سوپايەك دروست بكە، بەلام فىريان بكە كە سروود و گۆرانى بلىن. من حەزم لە سروود و گۆرانىيە."

بەوجۆرە شەيتان بەناو قەلەمپرەوھەكى ئىقان كەوت تا ناوى خەلكى بۆ خزمەتى عەسكەرى تۆمار بكات. بەخەلكەكەى گوت ھەركەسيك خوى ناوئوس بكات قەرابەيەك ئەلكحول وكلاويكى قووچى سوورى جوانى دەدرىت. خەلكەكە پىي پىكەنين وگوتيان.

"خۆمان ئەوھندەمان ئەلكول ھەيە سەرو زيادمانە. خۆمان دروستى دەكەين. بەلام سەبارەت بە كلاو ژنەكانمان ھەموو جۆرە كلاويكمان بۆ دروست دەكەن. تەنانەت شەوكلاوى گولنىكەداريشمان بۆ دروست دەكەن."

ئىدى كەس ناوئوسى نەكرد.

شەيتانى زۆل چوو بۆ لاي ئىقان وگوتى: "ئەم پەعەتە نەزان ونەخوينەوارە ئامادەنين، خۆبەخشانە لە رىزى ھىزى چەكداريدا ناوئوسى بكەن، دەبى بە خورتى بەينىزىنە رىزى سوپاوه."

ئىقان گوتى: - "دەى باشە، تاقى بكەوھ."

شەيتان، رايگەياند، دەبى ھەموو خەلكى بۆ ئەنجامدانى خزمەتى سوپايى، ناوئوسى بكەن، ھەر كەسيك ئەم ئەمرەى ئىقان جىيەجى نەكات، دەكوژىت. خەلكەكە ھاتن بۆ لاي فەرماندەى لەشكر وگوتيان: "تۆ گوتوتە ئەگەر بۆ خزمەتى سوپايى، خۆمان ناوئوس نەكەين، ئەوا شا دەمانكوژىت، بەلام ئەوھت پوون نەكردووھتەوھ كە ئەگەر ناوئوسى بكەين چى پوو

دهدات؟ هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌شمان بیستوو که هه‌ندیجار سهربازی خۆبه‌خشیش ده‌کوژرین.

- به‌لێ، هه‌ندیجار شتی وه‌هاش پوو دهدات.

خه‌لکی که گوێیان له‌وه‌ بوو، زیاتر چوون به‌ چه‌قی نه‌عله‌تا وگوتیان:

- ناوونوسی ناکه‌ین! خو ئه‌گه‌ر قه‌راربێ بکوژرین و بمهرین، باشت‌ر وایه‌ له‌ مالی خۆدا و له‌ ناو که‌س و کاری خۆدا بکوژرین و بمهرین، تا له‌ غه‌ریبی و بیکه‌سیدا.

شه‌یتان گوتی: "گیلینه! به‌راستی گیلن! سهرباز پووبه‌پووی دوو ئه‌گه‌ره‌، له‌گینه‌ بکوژرێ و له‌گینه‌ نه‌کوژرێ. به‌لام ئه‌گه‌ر ناوونوسی نه‌که‌ن، ئه‌وا بێ چه‌ند وچوون ئیقان شا ده‌تانکوژێ."

خه‌لکه‌که‌ حایرمان، هه‌ندیکیان به‌ مه‌به‌ستی شیره‌ت وپاوێژ چوون بو‌ لای شا ئیقان و، گوتیان:- "سه‌ر له‌شکرێک هاتوو ده‌لێ ده‌بی هه‌موومان ببین به‌ سهرباز. ده‌لێت ئه‌گه‌ر ببین به‌ سهرباز، له‌وه‌یه‌ بکوژرین و له‌وه‌شه‌ نه‌کوژرین، به‌لام ئه‌گه‌ر ناوونوسی بو‌ عه‌سکه‌ری نه‌که‌ین، ئه‌وا ئیقان شا بێ چه‌ند وچوون ده‌مانکوژیت. ئایا ئه‌م قسه‌یه‌ دروسته‌؟"

ئیقان ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد وگوتی:- "ئاخر منی تاک وته‌نیا چۆن ده‌توانم هه‌مووتان بکوژم؟ ئه‌گه‌ر که‌سیکی گیلۆکه‌ نه‌بام بۆم پوون ده‌کردنه‌وه‌. به‌لام راستتان ده‌وێ، من خۆیشم سه‌ر له‌مه‌ ده‌رناکه‌م."

گوتیان:- "که‌واته‌، سهربازی ناکه‌ین."

گوتی:- "چ قه‌یدییه‌، مه‌یکه‌ن."

خه‌لکه‌که‌ چوون بو‌ لای سه‌ر له‌شکر و گوتیان سهربازی ناکه‌ین.

شه‌یتان که‌ بینی ئه‌م فیله‌ی سه‌ری نه‌گرت وپرسه‌که‌ی لێ بووه‌وه‌ به‌ خوری، پۆیی و خۆی له‌ شای سه‌رزهمینی سیسرکان نزیک کرده‌وه‌ و پێشنیازی بو‌ کرد که‌:

- با بچینه جهنگ و ولاتی ئیقان داگیر بکهین. راسته لهو سهرزه مینه پاره و پول پهیدا نابی، بهلام تا حهزبکهی دانهوئل و پهزومالات وئو شتانهی لییه.

شای سیسرکان، تفاقى شهپى ئاماده کرد. لهشکریکی گهورهی سازدا، تفهنگ و توپخانهی ئاماده کرد، بهرهو سنوور کهوتهپى، خوئ به شانشینهکهی ئیقاندا کرد.

خهلکهکه هاتن بو لای ئیقان وگوتیان: " شای سیسرکان هاتووته شهپى ئیمه. "

ئیقان گوتى: - " چ قهیدییه، وازی لی بینن با بی! "

شای سیسرکان، که له سنوور هات بهم دیوا، مهفرهزهى شناسایی نارد، تا خهبهرى سوپاکهی ئیقانى بو بینن. چهند چاویان گپراو تاقیبیان کرد، له هیچ شوینیکهوه، سوپایان به دى نهکرد، هیچ نیشانهیهکی ههبوونی سوپا ولهشکر له ئارادا نهبوو. نه هیچ کهسیک به تهماى بهرهنگار بوونهویان نهبوو. ههنگى شای سیسرکان سوپای نارد تا گوندهکان داگیربکهن. سهربازان گهبینه گوندیک وداگیریان کرد، خهلکی به پیاو و به ژنهوه هاتنه دهري و به سهرسامی دهیان پروانیه سهربازانى داگیرکهر. سهربازهکان گا وگوتال وړان و پهزی خهلکهکهیان کوکردهوه. بهلام خهلکهکه هیچ بهرهنگارییهکیان نهکرد. سوپاییهکان چوون بو گوندیکی دیکه، لهوئش ههمان کاریان کرد. لهشکری داگیرکهر رۆژى ، دووانى دیکهش پیشرهویان کرد وله ههموو شوینهکان ههمان شت دووباره بووهوه. سوپای شای سیسرکان، ههچیبیهکیان دهبرد، خهلکهکه دهنگیان نهدهکرد وهیچ کاردانهوهیهکیان نیشان نهدهدا، به پیچهوانهوه، سهربازهکانیان خولک دهکرد تا له گهل ئهواندا بزین. پیاان دهگوتن:

- " بهلهنگاز خوتان! ئهگهر ژیانتان له ولاتی خوتان خراپه بوچی نایهن بو ئیره تا له گهل ئیمه دا بزین؟! "

لهشکری شای سیسرکان، ههر پیشرهوی کرد وکرد، بهلام هیچ شوینهواریکی لهشکر و سوپایان بهدی نهکرد. تهنیا خهلکانیکیان بینى که کاریان دهکرد وپیډاویستیانی خویان وخهلکی دیکهیان دابین وفهراههم دهکرد. هیچ

بەرەنگارییهکیان نەدەکرد، داوایان لە سەربازەکان دەکرد لە گەڵ ئەواندا
بژین. سەربازەکان تاقەتیان چوو. بیزاربوون. چوون بۆ لای شای سیسرکان و
گوتیان:

- ناتوانین لیڤه بجەنگین، بۆ شوینیکی دیکەمان ببە. جەنگ خراپ نییە.
بەلام ئەمە چیە؟ جەنگ نییە، وەکو ئەوەیە بە شمشیر بەربیتە ھەوا. بە
راستی لەم شەپە ئیڤه بیزار بووین.

شای سیسرکان تووڤه بوو. ئەمری بە لەشکرەکە کرد، کە خاکی ئەو ولاتە بە
توورەکە ببیژن. گوندەکانیان وێران بکەن. ئاگر لە دانەوێڵە و مالهەکان بەر
بدەن، گا و گوتال و پەزەکانیان سەر بپرن. لە سەری ڤۆیی وگوتی: "ئەگەر
ئەمرەکانم جیبەجی نەکەن، ھەمووتان ئیعدام دەکەم."

سوپاییەکان ترسان و دەستیان بە جیبەجیکردنی ئەمرەکانی شای سیسرکان
کرد. ئاگریان لە مالهەکان بەردا. مەڤ و پەزەکانیان سەر بپری. لی خەلکە
گیلەکە دیسان بەرەنگارییان نەکرد، تەنیا گریه و زاریان کرد و ھیچی دیکە.
پیرەمیڤدان، پیرەژنان، گەنجان، ھەر ھەموویان دەگریان و دەیانگوت:

- بۆچی ئازارمان دەدەن؟ بۆچی خیر و بیری ولات بە فیڤۆ دەدەن؟ ئەگەر
پیویستتانه بۆچی بۆ خۆتانی نابەن؟

سەرەنجام سەربازەکان ماندوو بوون، تاقەتیان چوو، دەستیان لە پیڤشەرەوی
ھەلگرت. سوپا بلاوہی کرد، سەربازەکان ھەلاتن.

(١٢)

شەیتان ناچار دەستبەرداری ئەم پیلانەش بوو. نەیتوانی بە ھیزو سوپا
ئیفان کۆنترۆل بکات. چووہ کلیشەیی پیاویکی دەولەمەند و بەرپزەوہ ولە
مەملەکەت و شانشینەکەیی ئیفاندا گیرسایەوہ. لیڤرا ئەویش وەکو تاراسە
قەلەو لە ریڤای مالی دنیا و تەماع کاریەوہ، تەفرە بدات و بیخاتە سەر
ساجی ەلی. چوو بۆ لای ئیفان وگوتی: "دەمەوئ چاکەییەکت دەگەل بکەم و
فیڤری حیساب و کیتابت بکەم. سەنتەریکی بازارگانی بەرپا بکەم تا کار
وباری بازارگانی قەلەمڤەوہکەت ڤەنەقیک پەیدا بکات!.

ئىقان گوتى: - باشه، ئه گهر حه زده كهى وهره له ناو ئيمه دا بژى.

كابراى ده وله مهند بو پوژى دوايى پويى بو مهيدانى شار، يهك بار سكهى زيپرى پي بوو و پارچه كاغه زيكي به دهسته وه بوو وگوتى: - "خه لكينه ئيوه هه مووتان وه كو چوارپييان ده زين. من ده مه وي فيرتان بكه م كه چون زيانيكي شايسته بزين. جا وهرن به گويره ي ئه م نه خشه يه ته لاريكم بو دروست بكه ن. به گويره ي ده ستوورى من كار بكه ن. منيش به سكه ي زيپر كريكه تان ده ده مي."

ئه وسا زيپره كانى نيشاندان.

خه لكه گيله كه سهريان سووپما. پارهو بوليان نه ده ناسى. مامه له وسه ودايان به پاره نه بوو. كالا به كالا يان ده كرد، خو ئه گهر يه كييك قه رزاربارى يه كيكي ديكه بوايه، له جياتى قه رزه كه كارى بو ده كرد. به سه رسامى پوانيانه سكه زيپره كان وگوتيان:

- عه جهب شتهايه كي بچووك وجوان!

ئيدى كه وتنه گوپينه وهى كالا وكارين خو به سكه زيپره كانى كابراى ده وله مهند. شهيتان وه كو چون له مه مله كه ته كهى تاراسدا به ليشاو پاره وپوولى هه لده رشت، ليره ش به هه مان ده ست كراوه يى پارهو سكهى زيپرى هه لده رشت. خه لكى هه موو شتيكيان به سكهى زيپر ده گوپيه وه وه هه موو كاريكيان له پيناو زيپردا ده كرد.

شهيتان له كه يفان له پيستي خو ي نه ده هيورى. له فكران راچوو: "ئه مجاره كاره كان به مه رامى دلى من پيشقه ده چن. ئيدى كاتى ئه وه يه وه كو چون تاراسم له قور نا، ئه م گيله ش له قور بنه م و به پيست وكولكه وه ده يكرم و ده ربه ست ده بي به هى من."

لي خه لكه گيله كه هه ركه بوون به خاوه نى سكهى زيپر، دايان به ژنه كانيان تا بو خويان بيكه ن به گهر دن به ند. كچه كان دايان له زلف وپه رچه ميان. ئه نجام كار گه ييه ئه وهى مندالان له كولانان گه مه يان پيده كرد. وه ختايه ك هه ر كه سه و بوو به خاوه نى برپيكي زور له سكهى زيپر، ئيدى كه س

نەبەدەوێست، بە بەلاشیش وەری نەدەگرت. بەلام تەلارەکەى کابرای دەولەمەند هێشتا لە نیووشا نەبوو. گا وگۆتال و مەر و پەز و دانەوێڵەى پێویستی سأل هێشتا فەراهم نەکراوو. ئیدی داواى لە خەلکى کرد کە بێن بۆ لای ئەو کار بکەن، وتی، پێویستی بە ماللات و گەنم و دانەوێڵەى و ئامادەى لە هەنبەر هەر شتیک و هەر کاریکا کە دەیکەن سکەى زیریان بداتى. بەلام کەس نەهات کریکاری بۆ بکات، هیچ شتیکیان بۆ فروشتن نەهینا. بەلام هەندىجار کورپیزگەىک یان کچۆلەىک، هیلکەىکى بۆ دینا تا لە برى هیلکەکە سکەى زیړى لێوەر بگریت. بەلام هیچ کەسێکى دى نەهات بە لایەوه. شەیتان هیچى نەبوو بیخوات. کابرای دەولەمەند کە برسیتی زۆرى بۆ هینابوو، چوو بۆ ناو گوند بەو ئومیدەى خواردن بۆ نیوهرۆ و ئیوارەى خۆى بکړیت. لە دەرگای مالىکى دا و داواى کرد مریشکىکى بە سکەىکى زیړ پى بفروشن. بەلام کە بیانووى ماله کە بە زیړەکەى ئەو قاییل نەبوو وگوتى:- "سکەى زیړم زۆره، بۆ چیمه!"

ئەوسا چوو بەر مالى بیوهرنیک تا ماسى سویرکراو بکړى، ویستی سکەىکى زیړى بداتى. بیوهرنەکە گوتى:

- بەرپز، نامەوئ، مندالم نین تا بیان دەمى بۆ خو یارى پێبکەن. بۆ خوشم سى پارچەم هەن وەکو توحفە و بۆ جوانى هەلمگرتوون!

ئەوسا چوو بۆ بەر ماله جووتیارىک تا نان بسەنئ، لى جووتیارەکە پارەى وەر نەدەگرت، وگوتى:

- پێویستیم بە سکەى زیړ نییه، لى ئەگەر بۆ سوال هاتووى، کەمىک سەبرم لێبکە با بە ژنەکەم بلیم لە رای مەسیح پارچە نانیکت بداتى.

شەیتان کە گوێى لەو قسەىە بوو، تفیکی کرد و هەلات. ناوى مەسیحى زۆر لە بەر گران بوو. گەر خەنجەرێکى لیدرابا هەر ئەو نەدەى ئازار دەبوو.

بەوجۆره نانى دەست نەکەوت. شەیتان پرووى دەکردە هەر شوینى کەس ئامادە نەبوو بە سکەى زیړ هیچى بداتى. هەر هەموویان زیریان هەبوو. دەیانگوت: - "یا شتیکى دى بینه، یا وەرە لای ئیمە کار بکە یا لە رای خوا خیرت پێدەکەین و وەری بگرە."

لئ شەیتان جگە لە پوول هیچی دیکەى نەبوو. ئامادەش نەبوو کار بکات. قەبوول کردنى خیریش لە بەر خاترى مەسیح، بەو قووت نەدەچوو. ئەوسا بە جارى دەهرى بوو وگوتى:

- باشە من کە پارەتان دەدەمى، ئەنگۆ لەوہى پتر چیتان دەوئ؟ خو ھەر چىەکتان بوئ دەکارن بە پارە بیکرن.

بەلام خەلکە گیلەکە گوڤیان لێنەدەگرت، بەلکو دەیانگوت:- "نا، پارەمان ناوئ، نە قەرزاربارى کەسین و نە باجمان لە سەرە، ئیدی چى لە پارە بکەین؟"

شەیتان هیچ چارەبەسەى نەما، شەوان بە سکی برسى دەخەوت. ئیدی حال و حیکایەتەکە لە سیری تا پیازی بو ئیقانى سائەقل ھاتە گێرانیوہ. خەلکی ھاتن ولە ئیقانیان پرسى:- "تەگبیری ئیمە چى؟ چ بکەین؟ کابرایەکی دەولەمەندى بە ویقار ھاتووہتە ناومان، کابرایەکە خوشخۆر و خوش جل و بەرگ، بەلام ھەزى لە کارکرن نییە، هیچ خیریکیش لە رای مەسیح وەرناگریت، تەنیا دەبەوئ بە سکہ زیڤرەکانى، کار و بارى خوئ پایی بکات. لە ھەوہلەوہ ھەرچىەکی ویست خەلکەکە دایانئ، ھەموو بوون بە خاوەنى سکہى زیڤر. لئ ھەنووکە کەس ھىچى ناداتئ. تەگبیرمان چىیە، چى بکەین؟ کار وا بپروات زۆرى پیناچئ لە برسا دەمریت."

ئیقان، بە وردى گوڤی لیگرتن وئەوسا گوتى:- "زۆر چاکە! دەبئ نان و ئاوى بدريتئ. وای دابنەن سەگى پان و پەزەکانە، ھەر پۆژەى مالیک نانى بداتئ.

ھىچ چاریک نەما. شەیتان دەبوا بە سەر مالانا بگەرئ. لە کاتى خوڤا، نۆرەى ئەوہ ھات کە بو مالئ ئیقان بپروات. شەیتان بو نانخواردنى ئیوارئ ھات بو مالئ ئیقان. کە کیزە نوقسانەکە خواردنەکەى ئامادە دەکرد. زۆرجار خەلکانى تەمەل و تەوہزەل ئەم کیزەیان فریو دابوو، بئ ئەوہى بەشە کارى خوڤیان تەواو کردبئ، زووتر لە کاتى خوئ ھاتبوون بو نان خواردن و ھەموو شۆرباکەیان خواردبوو. ئیدی کیزئ ئەوہى بە بىرا ھاتبوو کە خەلکانى تەمەل وئیش نەکەر بە دەستیاندا بناسیتەوہ! ئەگەر کەسێک دەستى زبەر

- برادر، که وایه بۆچی خۆت ئەزىيەت دەدەى؟ زۆر حەزدەكەى مېشكت
بتهقئ؟ ئايا باشتەر نىيە بار سووك وسەر سەلامەت بە دەست وپشتت كاريكى
ئاسانتەر ئەنجام بدەيت؟

شەيتان گوتى:

- من لە بەر ئەوەى دلم بە ئىوەى گەوج دەسووتى، بۆيە بە مېشك بىر
دەكەمەو. من بۆ ئىوەمە. ئەگەر خۆم ئەزىيەت نەدەم ئىوە تا هەتاھەتايە
هەر بە كەريتي وكەودەنى دەمىننەو. ئىستا كە مېشكم خستووہتەكار، بۆ
ئەوہيە فيرتان بكەم!

ئيقان حايىرما وگوتى:

- زۆرچاكە، فيرمان بكە، بۆ ئەوەى هەر كاتى دەستمان ماندوو بوو، بە
سەرمان كار بكەين.

شەيتان بەلئىنى دا كە خەلكەكە فيربكات. ئيقان لە سەرانسەرى ولاتا جارى
داو خەلكەكەى ئاگادار كردهو كە پياويكى دەولەمەند هاتوو، تا هەمووان
فيربكات چۆن بە سەريان كاربكەن. گوايە دەكرىت بە سەر لە دەست زياتر
كار بكرئ، هەموو خەلكى دەبى بىن وخولى فيربوون ببينن.

لە مەملەكەتەكەى ئيقاندا بۆرج و تاوهرىكى بەرز هەبوو، بە چەندىن
پليكانە بۆى سەر دەكەوتى و دەگەيشتييە منارەكەى سەرى. ئيقان، يارۆى
دەولەمەندى بەپىزى بۆ سەر بۆرجەكە نارد تا هەمووان لەويپرا بيدىنن.
يارۆى دەولەمەند چووو سەر ترۆپكى بۆرجەكە و دەستى بە قسان كرد.
خەلكى خپ بوونەو تا بيدىنن وگوئ لە وەزەكەى بگرن. وايان وينا دەكرد
ئەم پياو بە حورمەتە بە راستى ئەوہيان نيشان دەدات چۆن بە بى ئەوہى
دەستيان بە كاربەرن، تەنيا بە سەريان كار ئەنجام بدەن. لى شەيتان دواى
زۆر ويزيەكى فرە، تەنيا ئەوہى گوتبوو چۆن دەتوانن بە بى ئەوہى كاربكەن،
بژين. خەلكەكە هيجى لى حالى نەبووبوون. ماوہيەك تەمەشاي يەكيان
كردبوو و دەبىرەو چووبوون و پاشان بلأوہيان ليكردبوو، چووبوونەو بۆ سەر
كار وبارى خويان.

شەیتان، یەك پۆژی تەواو لە سەر بۆرجەكە مایەو وەقسەى كرد، نەخیر پۆژیكى دیکەش مایەو، بەردەوام قسەى دەکرد. ئەوەندە لەو سەر بۆرجە مایەو تا برسیتی زۆرى بۆ هینا. ئەو خەلكە گیلە قەت بیریان لەو نەكردەوێ كە خواردنى بۆ ببەنە سەرەو. وایان خەيال دەکرد، ئەویك كە بتوانی بە سەرى باشتەر لە دەستەكانى كار بكات، بیگومان، دەتوانی لەو سەرەو نان بۆ خۆى پەیدا بكات. شەیتان، پۆژی سییەمیش لە سەر بۆرجەكە مایەو وە لە قسان نەكەوت. خەلكى دەهاتن، تەمەشایەکیان دەکرد و دەپۆیشتن و دووى كارى خۆ دەكەوتن.

ئێشان لە خەلكەكەى پرسى: "چى بوو؟ یارۆی دەولەمەند كەوتە كارکردن بە سەرى؟

خەلكەكە گوتیان:- "نا، هیشتا دەستى پینەكردوو! هەر خەرىكى زۆر وێژییه."

شەیتان، یەك پۆژی دیکەش بە سەر بۆرجەكەو مایەو. بەلام بەرەبەرە بێتاقەت دەبوو و لارەلارى پێدەكەوت. سەرى كەوت بە یەكێك لە ستوونى منارەكەیا كە چرایەكى پێو هەلواسرابوو. یەكێك لە ئامادەبووان ئەو دیمەنەى بینى وچوو خەبەرى بۆ ژنەكەى ئێشان برد. ئەویش بە هەشتاو چوو بۆ لای ئێشان، كە لە كێلگە و مەزرادا خجلی كار بوو، گوتى:- "وەرە تەمەشا بكە، جەنابى یارۆی دەولەمەند دەستى بەو كەردوو كە كار بە سەرى بكات."

ئێشان، سەرسام و حەپەساو گوتى:- "بەراست؟"

ئیدی سەرى ئەسپەكەى وەرگێراو بەرەولای بۆرجەكە كەوتە رێ. گەییە لای بۆرجەكە. شەیتان، لە برسا لاكەى سەرى دەهات، بە لادادەهات، سەرى بەر ستوونەكان دەكەوت. كاتى ئێشان بە تەواوەتى گەییە لای بۆرجەكە، شەیتان نووچیكى دا و زرم لە پلیكانەكانەو بەر بوو وەو بە تلدان لە سەرەو تا پائى بۆرجەكە هات. سەرى بە یەك بە یەكى پلیكانەكان كەوت.

ئێشان گوتى:

- ئى، ئەم ئاغايە، پياويكى راستگۆيە! راستى كرد ھەندىجار پياو سەرى دەتەقى... دواى ئەم كارە پياو سەرى دەئوسى و نەھەقى نىيە بتەقى. ديارە ئەم جوړە کارکردنە بە سەر، بېگومان، سەر بە بادا دەدات.

شەيتان، لە پايىنى پلەکانى بورجەكەدا گرمۆلە بوو. سەرى داى بە عارديدا. ئيقان دەيوست بروت بزاني يارۆى دەولەمەند چەندى كار ئەنجام داوه. لە ناکاوا زەوى شەقى برد وشەيتان کەوتە ناويەوه، تەنيا شوپنەواری کونیک بە سەر ئەرزەکەوه مايەوه!

ئيقان سەرى خوراند وگوتى:

- عەجەب گووراويكى نارهسەن و ناجسن بوو! وادياره ئەميش يەكيك بوو لەو بېچوہ جنانه. چەند درۆزن بوو، وادياره بابى ھەموويان بووہ.

ئيقان ھيشتا دەژى، خەلکى لە ھەر چوار نکالەوه بوۆ ولات و قەلەمپرەوهکەى ئەو ديں. تەنانەت ھەر دوو براکەشى ھاتوون و لە لای ئەو دەژين، ئەوانيش بە خيو دەکات.

ھەر کەسە ديّت و داواى خواردن دەکات، ئيقان وەلامى دەداتەوه:

- باشە، لای ئيمە بمينەوه. ھەموو شتيکمان ھەيە. خوراک مشەيە.

لە ولاتى ئەوا تەنيا يەک قانون ھەيە: ھەر کيپەک دەستەکانى زبر وبەتلوقن، دەتوانى لە سەر خوان دانيشييت و نان بخوات، بەلام ئەوانەى دەستيان نەرم وناسک و لووسن، دەبى بە بەرماوہى دەست زبران پازى بن.

سالى ١٨٨٥

پاڙی چوارهم

چهند چیرۆکیک که بو سینه ما نووسراون

۹ - خراپه مایه‌ی گومانه، چاکه مایه‌ی پایداری

له عه‌یام وپۆژگاری کۆنا پیاویکی میهره‌بان و دلاوا و خوشخوو هه‌بوو.
ده‌وله‌مه‌ند بوو. هه‌موو شتیکی هه‌بوو. کۆيله و خزمه‌تکاری زۆر خزمه‌تیان
ده‌کرد. کۆيله‌کان شانازیان به ئاغيانه‌وه ده‌کرد. ده‌یانگوت:

" لهم دنيايه دا، ئاغای كهس وهكو ئاغای ئيمه باش نييه. خواردنمان ده داتئو پوڤشاكي باشمان بو دهكات. به گوڤره ی توانا وتاقه تی خو مان كارمان پيڊه سپيريت. كه سيكي به دخوا و بوغزن و كينه كيش نييه. جوين به كه سمان نادات. وهكو ئاغايانی دی نييه، كه وهكو ئاژهل رڤهفتار دهگهل كويله كانياندا دهكهن و له وهخت و ناوهختا، به هه وناههق سزايان دهدهن وهه رگيز قسه يه كي خوشيان له زار نايه ته ده ر. ئاغای مه، خيري ئيمه ی دهوئ. چاكه دهكات و قسه كانی خوش ودلگيرن. ئيمه به عه زه رت ژيان يكي له وه باشت ر نين"

به وجوره كويله كان به رده وام ستايشی ئاگاهه ی خو يان ده كرد. لي شه يتان كه بينی كويله كان به و خوشی و ئاشتیی به له گهل ئاگاهه ياندا ده ژين و موو به به ينيانه وه ناچيت، زور په ست بوو. چوو به بن كلن شهي به كيكيانه وه كه ناوی ئالب بوو. به ته واوه تی كونتو لي كرد. شه يتان داوای لي كرد كه كويله كانی ديكه ش فريو بدات. رورژيك كه هه موويان له ده وری به كدی دانيشتبوون وئيسراحه تيان ده كردو به ده م قسانه وه كه وتنه ستايشی ئاگاهه يان. ئالب، دهنگی لي هه لبري وگوتی: "ئهم هه موو مه دح و ستايشه ی ئاغا نيشانه ی گه وجاتيه. ئه گه ر ئه و هه موو خزمه ته ی بو ئاغای دهكهن، بو شه يتانيشی بكهن دهگهل تاندا به لوتف وميهره بان ده بيت. ئيمه شه و ورورژ به دل و به گيان خزمه تی ئاغا دهكهين، هه موو هه ز وئاره زوو ه كانی دينينه دی. بير له هه ر چييه ك بكاته وه بو ئه نجام ده دهين. مه جبووره له گهل ماندا باش بي. باش نابي چ دهكات! ئه گه ر تاقه جاريك به گو ي نهكهين، يان زيان يكي بچوو كي لي بدهين، ههنگي ده بينن چ به لايه كمان به سه ر ديئي. هه مان رڤهفتاری هه موو ئاغايه كي ديكه مان له گهل دا دهكات. وهكو هه ر ئاغايه كي زوردار، تو له مان لي ده كاته وه."

كو يله كانی دی قسه كانی " ئالب" يان قه بوول نه ده كرد. كار گه ييه گره و وگره و كاری. گره ويان له گهل ئالب كرد. ئالب به لي يی دا كه ئاغا تووره بكات. ئه گه ر ناكام بي، ئه و جل و به رگی جه ژنه كه ی خو ي بدات به هاوړي كويله كانی، به پيچه وانه شه وه ئه گه ر توانی ئه و كار ه بكات، ئه و كويله كانی هاوړي، جل و به رگی جه ژنی خو يان به و بدهن، هه روه ها به لي ييان دا له لای

ئاغا بەرگىرى لەو بىكەن. ئەگەر ئاغا كۆت و زىنجىرى كىرد يان لە زندانى تووند كىرد، ئازادى بىكەن. دواى ئەم قەول و قەرارانە، ئالب خۆى ئامادە كىرد كە بەيانى پۆژى دواتر، پقى ئاغا ھەستىنى و توورپەى بىكات.

ئالب، شوان بوو، ئاگادارى چەند سەرىك مەرى پەسەن و قەلەوى، دلخووزى ئاغى لە ئەستۆ بوو. پۆژى دواى ئاغا چەند ميوانىكى بۆ پەچە مەپەكان ھىنا تا مەپەكان بە ميوانەكانى نىشان بدات. ئالب چاويكى لە ھاورپىكانى داگرت، ھەكو ئەوھى پىيان بلىت: "تەمەشا بىكەن، بزانن چۆن توورپەى دەكەم و لە دىن دەرى دەكەم." ھەموو كۆيلەكانى دى خىپوونەوھ. لە دوورەوھ ولە سەر تەيمانەكەوھ تەمەشايان دەكرد. شەيتانىش چووھ سەر درەختىكى ئەو نىزىكانە تا بزانى نۆكەرەكەى چۆن دەستوورەكانى وى جىبەجى دەكات. ئاغا بە ناو پەچەكەدا دەسووراپەوھ ھەمپ و بەرخە قەلەوھەكانى بە ميوانەكانى نىشانەدا. خەرىك بوو باشتىن بەرانى نىشانەدان وگوتى: " ھەموو بەرانەكانم، بەرانى ناوازەن. بەلام يەككى قۆچ لوولم ھەيە كە لە قىمەت نايە، لە بىلبىلەى چاوم خۆشترم دەوئ."

ھەنگى پەزەكان لە ميوانە غەرىبەكان پەوینەوھو بە نىو پەچەكەدا ئەم سەرو ئەوسەريان دەكرد. ميوانەكان نەياندەتوانى بەرانەكە لە نىزىكەوھ بدىنن. ھەركە پەزەكان ھىور دەبوونەوھ، ئالب خىرا، ھەكو ئەوھى پەزەكان بە رىكەوت پەوینەوھ، بەو ئاوايە دەپرواندەوھو نەيدەھىشت بەھوینەوھ. دووبارە تىكەلى يەكدى دەبوونەوھ. ميوانەكان نەياندەزانى بەرانە ناوازەكە كامەيە؟ سەرەنجام ئاغاسەبرى سواو وگوتى: " ئالب، برادەرى ئازىز، تىكايە بەرانە شاخ لوولەكەم بە ئەسپايى بۆ بگرە وكەمىك راپىگرە."

ھىشتا ئاغا بە تەواوى لە قسەكەى نەبووبووھو كە ئالب ھەكو شىرىكى توورپە، بە ھەشتا و خۆى بە ناوھەندى پەزەكاندا كىرد. بەرانى تايىنى ھىنا. بە دەستىك پىشتى مىلى گرت و بە دەستەكەى دىكەشى پىي چەپى. لە بەردەم ئاغادا بەرانەكەى بەرزكردەوھ. بەلام پىي بەرانەكەى بە جوړى بەرزكردەوھ ھەكو دارىكى وشك قرچەى كىرد و گىردە بر شكا. پىي بەرانەكە شكا وئەو ئازەلە بەستەزمانە بە بارپەبار كەوتە سەر ئەرزەكە ميوان و كۆيلەكان زۆريان خەفەت خوارد. ھەنگى ئالب پىي راستى بەرانەكەى گرت و پىرە

بهرانی له جوولّه خست. میوانه‌کان و کۆیله‌کان زۆریان پیناخۆش بوو. شه‌یتان که له سهر دره‌خته‌که دانیشتبوو، که بینی ئالب، زۆر لیها‌توانه ئهم کاره‌ی ئه‌نجام دا زۆر خوشحال بوو. ئا‌غا ره‌نگی وه‌کو په‌له‌هه‌وریکی تاریک ره‌ش دا‌گه‌را. گرژ بوو، سهری له به‌ر خو‌نا. به‌لام ورته‌ی لیوه‌نه‌هات، تا‌قه وشه‌یه‌کی نه‌گوت. میوانه‌کان و کۆیله‌کانی دی بی‌ده‌نگ بوون تا بزانی چی روو ده‌دات. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بی‌ده‌نگی، ئا‌غا خو‌ی ته‌کاند، وه‌کو ئه‌وه بوو باریکی قورس له سهر شانی فری‌دات. هه‌نگی سهری هه‌ل‌بری. ته‌مه‌شایه‌کی ئاسمانی کرد، چه‌ند ساتیک به‌و ده‌قه‌وه‌ما‌یه‌وه. دوا‌ی که‌میک رووی کرایه‌وه وگرژییه‌که‌ی رو‌خساری په‌وییه‌وه. به‌خه‌نده‌وه رووی کرده ئالب وگوتی:

- ئه‌ی ئالب، ئا‌غات ئه‌مری پیکردبوویت توورپه‌م بکه‌ی. لی ئا‌غای من، زۆر له ئا‌غای تو‌به‌هیزتره. هیچ له تو‌ توورپه‌ نیم. هیچم به‌رانبه‌ر به‌ تو‌ له دل‌دا نییه. به‌لام ئا‌غات توورپه‌ ده‌که‌م. تو‌ له‌وه ده‌ترسیت سزات بده‌م؟ ماوه‌یه‌کی زۆره به‌ ته‌مای ئازادیت؟ جا چونکه به‌ ئومیدی ئازادیت، نه‌ک سزات ناده‌م، به‌لکو ئا‌واته‌که‌ت دینمه‌دی. هه‌ر ئیستا له حوزووری ئهم میوانه به‌پیزانه‌دا ئازادت ده‌که‌م. برۆ تو‌ ئازادیت. برۆ کویت پیناخۆشه بو‌ ئه‌وئ برۆ، جل و به‌رگی جه‌ژنت به‌ره، بو‌خۆت!"

ئه‌وجا ئا‌غای میهره‌بان له گه‌ل میوانه‌کانیا بو‌ مال گه‌رایه‌وه. لی شه‌یتان، که له دا‌خا دانه‌کانی لیکدی ده‌سوون، له دره‌خته‌که به‌ر بووه‌وه وبه‌ ناخی عار‌دیدا پۆچوو.

سالی ١٨٨٥

۱۰ - دوو کچۆلّهی به ئاوه‌زتر له پیاوان

سه‌ره‌تای جه‌ژنی پاک بوو. وه‌رزی خزاک سواری تازه کۆتایی هاتبوو. هه‌شتا به‌فر له ناو هه‌وشه و مه‌یدانه‌کاندا مابوو. ئاو به جوگاکانی گوندیدا ده‌پۆیی.

دوو کیزی مندالی سهر به دوو خانه‌وادهی جیاواز، له کۆلانه‌کانی نیوان ماله‌کانی خۆیاندا تووشی یه‌کدی بوون. ئاوێکی قورپاوی لی‌ل له هه‌وشه‌کانه‌وه ده‌هاته ده‌ری و له چالێکی گه‌وره‌دا کۆده‌بووه‌وه. یه‌کیک له کچه‌کان، که‌می‌ک له کچه‌که‌ی دی که زۆر بچووک بوو، گه‌وره‌تر بوو. دایکیان جلی نوییان له به‌ر کردبوون. کچه بچووک‌که‌هه جلیکی شینی له‌به‌ر بوو، ئه‌وێتر، جلیکی زه‌ردی گۆل‌داری له‌به‌ر بوو. هه‌ر دووکیان سهر و له‌چکی سووریان له سهر بوو.

هه‌ر دووکیان، تازه له کلێسا وه‌ده‌رکه‌وتبوون. له سه‌ره‌تا‌دا جله‌کانیان به‌یه‌کدی نیشان دا. پاشان ده‌ستیان به‌گه‌مه وکایه کرد. پاشان وایان هات به‌خه‌یالاً که به ئاوی چال‌که‌هه گه‌مه بکه‌ن. کچه چکۆله‌که ده‌یویست به‌پیل‌او وگۆره‌وییه‌کانیه‌وه بپرواته ناو چال‌ه ئاوه‌که‌وه. کچه گه‌وره‌تره‌که لی‌ی نه‌گه‌را وگوتی:

- نا، مالا‌شه! مه‌چۆ ئاوه‌که‌وه، دوا‌یی دا‌کت سه‌رزه‌نش‌ت ده‌کا. من پیل‌او و گۆره‌وییه‌کانم داده‌که‌نم. تۆ پیل‌او وگۆره‌وییه‌کان‌ت دا‌بکه‌نه. ئه‌وسا هه‌ر دووکیان دا‌وینی کراسه‌کانیان هه‌ل‌کرد و به‌ناو ئاوه‌که‌دا به‌ره‌و یه‌کدی چوون. ئاوه‌که گه‌ییه گوزینگی پیی مالا‌شه. گوتی:

- ئاكوليا، ئاوهكه قوولّه دهترسم!

كچهكهى دى گوتى: - وهره مهترسه، ئاوهكه لهوه قوولتر نابى.

كه تهواو له يهكدى نزىك بوونهوه. ئاكوليا گوتى:

- مالاشه، ئاگادار به ئاوهكهه پيدا نهپرژى. له سهرخۆ ههنگاو بنه!

هيشتا له قسهكهى نهبووبوووه كه مالاشه، ههنگاويكى تووندى نا، ئاوهكه به كراسهكهى ئاكوليا دا ههليژا. جلهكهى ئاكوليا و سهر وچاوى تهپ بوون. كه بينى جلهكانى پهلهپهلاوى بوون، توورپه بوو و به ههشتاو دووى مالاشه كهوت تا لى بدات. مالاشه ترسا. كه بينى تووشى ئاريشه بووه، له ئاوهكه وهدهركهوت تا بۆ مالهوه بپرواتهوه. داىكى ئاكوليا به كوولانهكهدا تيدهپهپى. سهيرى كرد داوينى كراسى كچهكهى لهكهدار بووه و ئاسينهكانى (سهري قوولهكانى) پيس بووه. گوتى:

- ئهى كچولهي ناجسنى چهپهل، ئهوه چيت كردوووه؟

كچهكه بهرسقى دايهوه:

- مالاشه، به ئانقهست واى ليكردم!

داىكى ئاكوليا كه گويى لهو قسهيه بوو، دووى مالاشه كهوت، گرتى و زللهيهكى به پشته مليا كيشا. مالاشه، بهجوړى كهوته گريه و زارى كه ههموو خهلكى گوند گوپيان لىبوو. داىكيشى گويى له هاوار وگريانهكهى بوو، به ههلهداوان هات و بهرووى ژنهكهى دراوسپياندا ههلساخى وگوتى: " بوچى له كچهكهه دهدهى؟ " وقسه، قسهى راكيشا و لىيان بوو به شهپ و دهعوا. پياوان له مال هاتنهدهرى.

قهرهبالغى دروست بوو. كهس گويى له كهس نهدهگرت. ههموو ههر هاواريان دهكرد. ئيدى قهرقهشه و دهمبوله بهردهوام بوو. شهپهكه خهريك بوو تهشه نهى دهسهند و دهگهبيه شهپه مست. كه داپيرهى ئاكوليا هات. كهوته بهينيهوه كه نهيهلى به گزيه كدا بچن. گوتى:

- دۆستان، خزمینه ئیوه دهزانن چی دهکهن؟ ئایا ئهم رهفتاره، نهخاسما له رۆژی جهژنا، دروسته؟ ئهمرۆ رۆژی جهژن و شادیه، نهک شهر و قهرقهشه.

کەس گۆیی له پیرهژن نهگرت. خهريک بوو پیرهژن بکهنه ژیر دهست وپیوه. نهیدهتوانی ئاگری شهپهکه بکوژینیتهوه. دهرهقهتی ئاپورای خهلهکهکه نهدههات. مالاشه و ئاکولیا خویان فریا کهوتن. له کاتیکا جووته دراوسی خهريکی شهر وقهرقهشه بوون. ئاکولیا پهلهکانی سهر کراسهکهی سړی و خاوینی کردهوه. دووباره خۆی به چالاهکهدا کرد، بهردیکی ههنگرت و جوگهیهکی له بهردهم چالاهکهدا دروست کرد تا ئاوهپویهک دروست بکات وئای چالهکه به کۆلانهکهدا بپروات وچالهکه وشک بکات. مالاشهش به گهله ئهو کهوت و به پارچه داریک کهوته یارمهتی دانی تا ههرچی زووتر پێگهی ئای چالهکه بکریتهوه وئاوهکه بپروات.

له کاتیکا پیاوهکان خهريک بوو به گژ یهکا دهچوون، ئاوهکه لهو جوگهلهیهوه که دوو مندالهکه دروستیان کرد، بهرهو کۆلانهکه، بهرهو ئهو شوینهی که پیرهژن خهريک بوو ناوېژی خهلهکهکهی دهکرد، کهوتهپری، ههردوو کچۆلهکهش لهم بهر ولهوبهری جوگهلهکه گۆی به گۆیی ئاوهکه غاریان دهدا.

ئاکولیا هاواری دهکرد: "مالاشه، راکه، فریای ئاوهکه بکهوه!" مالاشه، پێکهنین گرتبووی و له پێکهنینا نهیدهتوانی وهلامی ئاکولیا بداتهوه.

کچهکان بهوپهپری خوشحالییهوه، دووی ئهو تهلاشهداره کهوتبوون که کهوتبووه سهر ئاوهکه و به دهم راکردنهوه خویان بهنیو ئاپوراکهدا کرد. پیرهژن که ئهوانی بینی پروویکرده پیاوهکان وگوتی:

- شهرم له خۆتان ناکهن؟ یانی دهتانهوی له سهر ئهم کیژۆلانه، یهکدی بکوژن. ئهوهتا ئهوان شهپهکهیان ههر له بیریش نهماوه. بۆ خویان خهريکی یاری کردن. ئهوان ههزار ئهوهندهی ئیوه ئاقلترن.

پیاوهکان روانیهانه کچۆلهکان و تهریق بوونهوه، پێکهنینیان به خۆهات، ههرکهسه و پۆیشتهوه بۆ مالی خۆی.

" ئەگەر نەگەرپىنەو وەكو منالەكان پاك وبېگەرد نەبن، ھەرگىز ناگەنە مەلەكوتى ئاسمانان."

سالى ۱۸۸۵

۱۱ - ئەلىياس

لە عەيام و پۇژگارى كۇنا، لە دەقەرى ئوفا، يەككىك لە خەلكى باشگىر، بە ناوى ئەلىياس دەژيا. بابى ئەلىياس، يەك سال دواى ژن ھىنانى ئەلىياس كۆچى دوايى كرد. مىراتىكى ئەوتۇى بۇ ئەلىياس لە پاش بەجى نەمابوو. لەو سەر وبەندەدا ئەلىياس تەنيا ھەوت ماين و دوو چىل و دە - پازدە سەر پەزى ھەبوو. لى چونكە پياويكى ئىشكەر و زەحمەتكىش بوو، زورى پىنەچوو دەرگاي بەرەكەتى بەرپوودا كرايەو. لە گەل ھاوسەرەكەيا لە بەيانىەو تا ئىوارى كارىان دەكرد. لە خەلكى زووتر لە خەو رادەبوون و درەنگتر دەخەوتن. ئىدى بەوجۆرە ژيانە بەرەبەرە بوو بە خودانى سەرەوت و سامان، دواى سى و پىنچ سال بوو بە خاوەنى دوو سەد ئەسپ. سەد و پەنجا سەر چىل ۋەھزار و دووسەد سەر مەر و پەز، شوان و كرىكارى بۇ مەر و مالاتەكەى راگرت. ژنانى بۇ دۆشینی ماين وچىلەكانى بە كرى گرت. كەرە وپەنیر و كومىسيان بۇ دروست دەكرد. (كومیس: جۆرە شەرابىكە كەلە خەمراندنى شیری ماين دروست دەكرى.) ئىدى ئەلىياس دەولەمەند بوو، بوو بە خاوەنى

هه‌موو شتێك. هه‌سوودی پێده‌برا و خه‌لكی ده‌قه‌ره‌كه له پاشه‌مله‌یان ده‌گوت: "ئه‌لیاس پیاویکی به‌خته‌وه‌ره، له‌هیچی كه‌م نییه، ده‌بی له‌ژیانی ئه‌م دنیا رازی بی!"

خه‌لكانی پله‌ وپایه‌دار، به‌حاله‌ وئه‌حوالی ئه‌لیاسیان زانی، ئاره‌زووی ناسینیان ده‌کرد، هه‌زیان به‌هات وچۆی ده‌کرد. له‌دیار وده‌قه‌ریدووره‌وه ده‌هاتنه‌دیده‌نی. ئه‌ویش به‌رووی خۆشه‌وه‌ پێشوازی له‌هه‌مووان ده‌کرد و خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌مووان ده‌دا. هه‌ر كه‌سیك له‌رێوه‌هاتبا، به‌سفره‌ وخوانی پر له‌كومیس، چای، شه‌ربه‌ت و به‌رخ‌ی سوره‌وه‌كرا و پێشوازی ده‌كرا. هه‌ر كاتی میوانی هاتبا، به‌رخ‌ی، هه‌ندیجار دوو به‌رخ‌ی بۆ سه‌ر ده‌برا. به‌لام ئه‌گه‌ر میوانی زۆری هاتبا، یه‌ك مایینی سه‌ر ده‌بری.

ئه‌لیاس سی مندالی هه‌بوون. دوو کوپ و كچێك. ژنی بۆ کوپه‌كانی هینابوو و كچه‌كه‌شی به‌شوو دابوو. كاتی كه‌هه‌ژار ونه‌دار بوو، کوپه‌كانی کاریان بۆ ده‌کرد. مه‌ر و مالاتیان بۆ به‌خه‌م ده‌کرد. به‌لام كه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو، کوپه‌كانی ته‌مه‌ل بوون. ته‌نانه‌ت یه‌كێك له‌كوپه‌كانی، ئالوده‌ی مه‌یخۆری بوو. کوپه‌گه‌وره‌كه‌ی له‌شه‌رێكا كوژرا. به‌لام کوپه‌ بچووكه‌كه‌ كه‌ژنیکی خۆپه‌رستی هینابوو، به‌گوێی بابی نه‌ده‌کرد، نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل ئه‌ودا له‌یه‌ك مالا بژی. لێكدی جودا بوونه‌وه. ئه‌لیاس خانویه‌کی بۆ کوپه‌كه‌ی دروست كرد وچه‌ند سه‌ر مه‌ر و مالاتیشی دایه‌. سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌ی دایه‌ كزی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ك ده‌رد له‌په‌زه‌كانی دا و زۆریان لێ مردار بوونه‌وه. سالی دواتر وشكه‌ سال بوو، شیناوه‌رد نه‌بوو، ئالف دایه‌ كزی، ئه‌وسا گا وگوتالێکی زۆری مردار بوونه‌وه. ئه‌وسا قه‌رغیزییه‌كان، باشت‌ترین په‌وه‌ ئه‌سپیان دزی. دارایی ئه‌لیاس پۆژبه‌پۆژ دایه‌ كزی. له‌گه‌ل كه‌مبوونه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامانه‌كه‌یا، خۆیشی له‌تا‌قه‌ت و توانا ده‌كه‌وت. كه‌گه‌یه‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی كه‌وته‌ فرۆشتنی فه‌روو و مافور و زین و په‌شمال و خه‌رگا‌كانی. سه‌ره‌نجام دوا‌ی په‌زی فرۆشت و كه‌وته‌ حالی نه‌داری و نه‌بوونییه‌کی ئه‌وتۆ كه‌خیری پێ ده‌شیا. به‌رله‌وه‌ی بزانی كه‌بۆ وای لێ به‌سه‌ر هاتوو، هه‌موو شتێکی له‌ده‌ست دابوو. هیچ چاریکی نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی كه‌خۆی و ژنه‌كه‌ی له‌لای كه‌سیك ئیش بکه‌ن. ئه‌لیاس، جگه‌ له‌جله‌كانی به‌ری، پۆستینیك و كلاویك وجووتی

سهرپایی وجووتئ گالوش هیچی تری نه‌بوو. شم- شماگی خیزانیشی پیر بوو‌بوو. ئەو کورەشی که لیی جیا بوو‌بوو‌هه، پۆیی بوو بۆ شوینیکی دوور، کچه‌کەشی مردبوو. که‌سیک نه‌بوو به دادی ئەم جووته پیره له کارکه‌وتوو‌ه‌دا بگات.

محەمەد شای دراوسییان، دلّی به حالّی ئەم دوو سووتا. محەمەد شا نه ده‌وله‌مەند بوو ونه هه‌ژار. ژیان و گوزهرانی باش بوو. پیاویکی باش بوو. میوانپەرهری و دلّاویی ئەلیاسی له‌بیر ما‌بوو، به‌زه‌یی پییدا هاته‌وه. پیی گوت: "خۆت و ژنه‌که‌ت وهرن له لای ئی‌مه‌ بژین. هاوینان له بیستانی کاله‌که‌گه‌ی من دا، به‌ گوێره‌ی توانای خۆت کار بکه. زستانانیش ئالیک بکه‌به‌ر په‌زه‌کان. خورد و خوراک و جل و به‌رگیشان له سهر من. ههر شتیکی دیکه‌شت گهره‌ک بوو، قسه‌ بکه تا بۆتی فه‌راهەم بکه‌م."

ئەلیاس، سوپاسی دراوسی‌که‌یانی کرد. خۆی و ژنه‌که‌ی وه‌کو کریکار لای محەمەد شا ده‌ست به‌ کاربوون. له سهره‌تاوه ئەم په‌وشه‌یان له‌به‌ر گران بوو. به‌لام ورده ورده راهاتن و پۆژیان به‌رئ ده‌کرد، به‌ گوێره‌ی توانای خۆیان کاریان ده‌کرد.

محەمەد شا، بۆی ده‌رکه‌وتبوو، دا‌کردن وحه‌وانه‌وه‌ی ئەم دوو به‌ قازانجی ئەوه. چونکه‌ بۆ خۆیان پۆژئ له پۆژان ئا‌غا و خانه‌دان بوون و سهریان له کار وباران ده‌رده‌چیت. ته‌مه‌ل نه‌بوون. به‌ گوێره‌ی توانای خۆیان کاریان ده‌کرد. که ده‌یبینی ئەوانه له‌و پی‌گه‌ به‌رزه‌وه، که‌وتوو‌نه‌ته ئەم حاله‌ و به‌و جو‌ره‌ لی‌که‌وتووون زۆری له‌به‌ر گران بوو.

ئیدی پۆژیک به‌ ریکه‌وت، هه‌ندی‌ک له خزمانی شا محەمەد، له ده‌قه‌ریکی دووره‌وه دینه سهردانی و مه‌لایه‌کیانش له‌گه‌ل بوو. محەمەد شا، به‌ ئەلیاس ده‌لّیت به‌رخیک سهر‌به‌رپیت. ئەلیاس به‌رخه‌که‌ی سهر‌به‌ری، که‌ولّی کرد، کولان‌دی وبۆ میوانه‌کانی نارد. میوانه‌کان نانیان خوارد. چایان خواردو‌وه‌و پاشان که‌وتنه کومیس خواردنه‌وه. له سهر مافوران دانیشتبوون وشانیان دادابوو سهر سهرینان و به‌ده‌م کومیس خواردنه‌وه قسانیان ده‌کرد. ئەلیاس کاری ته‌واو بوو‌بوو. به‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌دا، که کرابوو‌وه‌وه، تی‌په‌ری. محەمەد شا به‌دی کرد. به‌یه‌کی‌ک له میوانه‌کانی گوت:

- ئەو پېرەمپۇردەت بېنى كە بەبەر دەرگاگەدا رەت بوو؟

مىوانەكە گوتى: - "بەللى دىتم. مەبەستت چىيە؟"

خانەخوئ گوتى: - ھىچ، ئەم پىاۋە پۇژگارېك دەۋلەمەندترىن كەسى لاي
ئىمە بوو. ناۋى ئەلىياسە لەۋەيە ناۋبانگىت بىستىبى؟

- ھەلبەتە ناۋىم بىستۈۋە، بەلام قەت نەمدىتۈۋە!

- بەللى، ئىستا تەۋاۋ لىكەۋتۈۋە ھىچى نىيە، كەۋتۈۋەتە سەر ساجى عەلى.
خوئى و ژنەكەى لەلای من بە كرئ كار دەكەن. ژنەكەى ماين و چىلەكانمان بو
دەۋشېت.

مىوانەكە ھەپەسا. تەقەيەكى لە زمانىيەۋە دەرھىنا، سەرىكى لەقاند
وگوتى:

- بەخت و يەغبال ۋەكو چەرخە، بەردەۋام لە سوۋرپانەۋەدایە. نەۋيان بەرز
دەكاتەۋە و بەرزان نەۋى دەكاتەۋە. باشە ئەم پېرەمپۇردە، خەفەت بو ئەۋە
ناخوات كە ھەموو شتېكى لە دەست داۋە؟

- بلېم چى، ھىدى و ھىمن دەژى و بە بىدەنگى كارى خوئ دەكات.

مىوانەكە گوتى:

- دەتۈانم قسەى لەگەل بكەم؟ ھەز دەكەم لە زمانى خوئەۋە گويم لە
بەسەرھاتى بى.

يارۋى خانەخوئ گوتى: - بو نا؟

ئەۋسا، ھەر لە ھۆلى مىۋانەۋە بانگى كرد:

- باباى (بە زمانى باشگىرى ماناى بابېرە دەگەيەنئى) ۋەرە با پېكەۋە
جامى كۈمىس بخۈينەۋە. ژنەكەشت بېنە.

ئەلىاس و ژنەكەى ھاتنە ژۋورەۋە. دۋاى سەلام و ئەحوالپرسى لە گەل
خاۋەن مال و مىۋانەكانيا، دۋعايەكى كرد ولە لاي دەرگاگەۋە دانىشت.
ژنەكەشى چۈۋە ئەۋ دىۋ پەردەكەۋەۋە دەگەل خانمى مالېدا دانىشت.

جامی کومیسیان دایه دهست ئه‌لیاس. داوای ساغی وسه‌لامه‌تی بۆ خاوه‌ن مال و میوانه‌کانی کرد، ئه‌وسا سه‌ریکی دانه‌واند وتوژیکی له کومیسه‌که خوارده‌وه‌و جامه‌که‌ی دانا.

ئهو میوانه‌ی هه‌زیده‌کرد پرسپاری لییکات گوتی:

- باپیره، وا بزانه‌م به دیتنی ئیمه هه‌ست به خه‌مباری ده‌که‌یت، که ئیمه ده‌بینی رابردووی شکۆداری خۆت و مه‌ینه‌تی ئیستات له‌لا زندوو ده‌بیته‌وه.

ئه‌لیاس پیکه‌نی وگوتی:

- ئه‌گه‌ر باسی به‌خته‌وه‌ری و به‌د به‌ختی خۆمانتان بۆ بکه‌م ره‌نگه‌ باوه‌ر نه‌که‌ن. باشتر وایه ئهو پرسپاره له ژنه‌که‌م بکه‌ن. چونکه ئهو ژنه و ژن قسه‌ی دل و ده‌می یه‌که. ئهو راستیه‌کانتان بۆ ده‌گیرپته‌وه.

میوانه‌که‌ پووی له‌ په‌رده‌که‌ کرد و بانگی کرد:

- داپیره، ئه‌ری ئه‌م نه‌داری ونه‌گه‌تیه‌ی ئیستاتان، چون له‌گه‌ل به‌خته‌وه‌ری و خۆشگوزهرانی رابردووتان به‌راورد ده‌که‌ی؟

شم - شماگی، له‌ پشت په‌رده‌که‌وه گوتی:

- من ئه‌وه‌ند ده‌زانم که من ومی‌رده‌که‌م په‌نجا سال له‌ خۆشه‌ختی گه‌پاین و به‌ریکه‌وتیش تووشی نه‌هاتین. به‌لام ئیستا، له‌م دوو ساله‌دا که هه‌یچمان به‌ ده‌سته‌وه نه‌ماوه و به‌ ره‌نجی شان نانی خۆمان په‌یدا ده‌که‌ین، تووشی به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه بووینو له‌م چاره‌نووس و ره‌وشه‌ی ئیستامان رازی رازین و له‌وه‌ی زیاتر ته‌ماحمان له‌ دنیا‌دا نییه.

میوانه‌کان و خانه‌خویش سه‌ریان له‌و گوتیه سوپما. خاوه‌ن مال ته‌نانه‌ت هه‌ستا و په‌رده‌که‌ی لادا تا روخسار و سیمای پیره‌ژن ببینی. پیره‌ژن، ده‌سته‌کانی نابوونه سه‌ر سینگ و ته‌مه‌شای می‌رده‌که‌ی ده‌کرد و بزیه‌کی به سه‌ر لیوه‌وه بوو. می‌رده‌که‌شی پوو له‌ ئهو بزیه‌ک نیشتبوه سه‌ر لیوی. ژنه‌که له سه‌ری پوویی:- "ئهو‌ی ده‌یلیم قسه‌ی دلمه و هه‌یچ گالته‌ ناکه‌م. نیو سه‌ده به ده‌وله‌مه‌ندی له به‌خته‌وه‌ری گه‌پاینوبه ریکه‌وتیش تووشی نه‌بووین.

لئ ئیستا که ههژار و نه دار بووین و به کریکاری دهژین، بهختهوه‌ری خۆمان دۆزیوه‌ته‌وه‌و له‌وه‌ی زیاترمان ناوی.

میوانه‌که پرسى: - باشه بهخته‌وه‌ری ئیوه له چیدایه؟

بیره‌ژن وه‌لامی دایه‌وه:

- ئه‌و کاته‌ی که ده‌وله‌مه‌ند بووین، من و می‌رده‌که‌م هی‌نده‌مان نی‌گه‌رانی وگرفت هه‌بوو که فریا نه‌ده‌که‌وتین دوو قسه‌ له‌گه‌ل یه‌کدا بکه‌ین. یان بیریک له‌ خۆمان بکه‌ینه‌وه، یا ڕوو له‌ قاپی خوا بکه‌ین و نوێژ و نزیاه‌ک بکه‌ین. زۆربه‌ی کات میوانمان هه‌بوو. ده‌بوایه‌ بیر له‌وه‌ بکه‌ینه‌وه‌ چ خواردنیکیان بۆ دابنه‌ین یا چ دیارییه‌کیان بده‌ین تا له‌ پاشمله‌مان نه‌لێن. که میوان ده‌رپۆشتن، ده‌بوایه‌ به‌کار وباری کریکار و ره‌نجبه‌ره‌کانماندا بگه‌ین. ئه‌و ره‌نجبه‌ر وکریکارانه‌ی که به‌ زۆری خۆیان له‌ کار ده‌دزییه‌وه‌و ده‌یانویست باشت‌ترین خواردن بخۆن. ئیمه‌ش له‌ لای خۆمانه‌وه‌ هه‌ولمان ده‌دا زۆرت‌ترین کاریان لئ بکیشینه‌وه‌. ئیدی گوناحمان ده‌کرد. جاری وا هه‌بوو ده‌ترساین گورگ له‌ مالاته‌کانمان بدات، به‌رخ‌ی یان گوێره‌که‌یه‌ک بخوات یان دزان ئه‌سپه‌کانمان بدزن. شه‌و تا به‌یانی نه‌ده‌خه‌وتین. نه‌با مه‌ره‌کان به‌ سه‌ر به‌ره‌خه‌کان بکه‌ون و بیان پلیشینه‌وه‌. ده‌بوایه‌ تا به‌یانی چه‌ند جاریک سه‌ریان بده‌ین، تا هی‌چ پێشهاتیک نه‌یه‌ته‌ پێش‌ی. له‌ خه‌میک نه‌ده‌خه‌له‌سین خه‌میکى دى به‌ سه‌را ده‌هات. نی‌گه‌رانیه‌کی تازه ده‌هاته‌پێش‌ی. بۆ نمونه‌ چۆن بۆ زستان ئالیکى پێویست عه‌مار بکه‌ین؟ سه‌رباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش، زۆربه‌ی کات له‌ گه‌ل می‌رده‌که‌ما نا‌کوک بووم. ئه‌و ده‌یگوت ده‌بئ ئه‌مه‌ و ئه‌وه‌ بکه‌ین و من ده‌مگوت نا، به‌ کورتی ئه‌و ده‌یگوت سیر من ده‌مگوت پیاز. له‌ سه‌ریه‌شه‌یه‌ک نه‌ده‌بووینه‌وه‌ دووچاری سه‌ریه‌شه‌یه‌کی دى ده‌بووین. گوناح له‌سه‌ر گوناحمان ده‌کردو خۆشی و به‌خته‌وه‌ری له‌ حه‌وت کێوان ئاودىو بووبوو.

- ئه‌دی ئیستا چۆن؟

- ئیستا، به‌یانی که له‌ خه‌و ڕاده‌بین، من و می‌رده‌که‌م به‌ قوربان و به‌ سه‌ده‌قه‌ی یه‌کدی ده‌بین. چونکه‌ هی‌چمان نییه‌، به‌ شه‌رنایه‌ین، به‌ خۆشی

وشادی ده‌ژین. هیچ نیگه‌رانیه‌کمان نییه ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که راستگۆیانە و دلسۆزانە کار بو ئاغامان بکهین. به گویهری توانای خو‌مان کاری بو ده‌که‌ین وه‌میشه له خه‌می ئه‌وه‌داین که ئه‌و له سۆنگه‌ی ئیمه‌وه تووشی زهره‌ر نه‌بی‌ت. که له سه‌ر کار دیینه‌وه شیو و فراقین و کومیس ئاماده‌یه. که دنیا سارد ده‌بی شه‌وات و ئیزنگمان بو خو گهرم کردنه‌وه هه‌یه. فه‌روه‌مان هه‌یه به خو‌مانیا بده‌ین. کاتمان هه‌یه قسه له گه‌ل یه‌کدیدا بکه‌ین. بیر له خو‌مان بکه‌ینه‌وه، نوێژ و نزا بکه‌ین. په‌نجا دانه سال له به‌خته‌وه‌ری گه‌راین تووشی نه‌بووین. ئه‌نجام لی‌ره دۆزیمانه‌وه.

میوانه‌کان پیکه‌نین. به‌لام ئه‌لیاس گوتی:

- "براینه پی مه‌که‌نن، چونکه به راستی ئه‌مه بابه‌تی گالته و پیکه‌نین نییه. به‌لکو بابه‌تیکی جدیه، حه‌قیقه‌تی ژیا‌نه. له سه‌ره‌تادا که سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌مان له ده‌ست دابوو، له نه‌زانی خو‌مانا گریه و زاریمان ده‌کرد. به‌لام ئیستا مه‌شیه‌تی خوا ئه‌مه‌یه که په‌ی به حه‌قیقه‌ت به‌رین و بو ئیوه‌ی بگی‌رینه‌وه. نه‌ک له به‌ر ئه‌وه‌ی داخی دلی خو‌مان هه‌ل‌پ‌ژین، به‌لکو بو ئه‌وه‌یه که ئیوه‌ش په‌ندی لی‌وه‌ربگرن."

کابرای مه‌لا گوتی:

- ئه‌مه قسه‌یه‌کی ئاقلانه‌یه. ئه‌لیاس راستگۆیانە حه‌قیقه‌تی به‌یان کردووه. ئه‌مه ریک ده‌گه‌ل ده‌قی قورئانی پیرۆزدا تیکده‌کاته‌وه.

میوانه‌کان له پیکه‌نین که‌وتن و له فکران پاچوون.

سالی ۱۸۸۵

پاڙى پڻجھم

چھند حيكايه تيكي فولكلورى

به گيرانه وه ودارښتنه وه يه كي نويوه

١٢ - سى تهرکه دنيا

ئەفسانەيەکی کۆنی باوی دەرەقەری قولگایە.

"... کە نوێژ و نزا دەرکەن، وەکو بت پەرستەکان هەمان قەسەى بۆش و بەتال دووبارە مەکەنەو. کە پێیان وایە دوعا و نزا بە دووبارە کردنەو گیرا دەبن، چاو لەوانە مەکەن. چونکە خواوەند پێش ئەوێ داوای لێکەن، دەزانێ پێویستیتان بە چییە.

ئێنجیلی مەتى، بابی شەشەم، ئایەتى هەفت و هەشت.

مەترانیک (پلەيەکی ئۆلییە، لە قەشە بالاترە) لە رێگای دەریاوێ لە ئارخانگلهوێ بۆ دێری سولوفسکی دەرپۆی. لە هەمان کەشتیدا ژمارەيەک زیارەتکاری دیکەش، بە مەبەستی حەجی زیارەتگاکانی ئەویندەر، لە هەمان کەشتیدا بوون. سەفەرەکیان خۆش بوو. کەش و هەواکەى خۆش بوو، بایەکی لەبارى دەهات، زیارەتکار و حاجیەکان، لە حەوشەى کەشتیەکەدا کۆمەڵ کۆمەڵ بە دەم نانخواردن و قسانەوێ دانیشتبوون. یارۆی مەترانیش هاتە سەرەو، تا پیاوێ بکات. بێنی کۆمەلێک لە حەوشی کەشتیەکەدا دانیشتوون و کابرایەکی ماسیگر قەسەیان بۆ دەرکات و بە دەست شتێکیان نیشان دەدات. مەترانەکە وەستا و پڕوانیە ئەو شوینەى کە نیشانی ئەوانى تری دەدا. جگە لە ئاوی دەریاکە کە لە ژێر تیشکی هەتاوێکەدا دەبریقاییەو هێچى دیکەى نەبینى. لە کۆمەلەکە نزیک بووێ. ماسیگرەکە کە ئەوى بێنی کلاوێکەى لە سەری داگرت و کڕنۆشی بۆ برد و بێدەنگ بوو. ئەوانى دیکەش چاویان لەو کرد، کلاوێکانیان داگرت و کڕنۆشیان بۆ برد.

مەترانەکە گوتى:

- بڕاینە ببورن، نامەوێ بێزارتان بکەم. هاتووم تا گویم لە قەسەکانى ئەم پیاوچاکە بى.

یه کۆیک لهو بازرگانانهی که لهوانی دی گۆساختر بوو، گوتی:

- یارۆی ماسیگر، باسی تهرکه دنیاوانی بۆ دهکردین.

مهترانه که چوو ههراخ کهشتیه که وله سهر سه ندوو قۆیک پۆنیشته وپرسی: -
کامه تهرکه دنیاوان بۆم باس بکه..."

ماسیگره که به دهست ئاماژهی بۆ شوینیکی دهسته راستی پێشهوهی
کهشتیه که کرد و گوتی:

- ئهو دورگهیه دهبینی؟ چه ند تهرکه دنیاوانی تێدایه، که ههولێ
پزگارکردنی پۆهی خۆیان دهدهن.

مهترانه که پرسى: - کامه دورگه؟ من ههچ نابینم!

- ئهویندر، بپوانه ئاراسته ی قامکی من. ئا ئهو پهله ههوره بچوو که دهبینی.
لهژیر پهله ههوره که وه، کهمیک به سهمتی چهپا، که له تیلما سکیکی بچووک
دهچێ، ئهوه دورگه کهیه!

مهترانه که، چاوی تیز کرده وه به وردی ههلیروانی، بهلام چاوانی ئهو که
به دهريا رانه هاتبوون، جگه لهو ئاوهی که له ژیر ههتا وه که دا دهبريقایه وه
ههچى تری به دی نه کرد و گوتی: - نای بینم. بهلام ئهو تهرکه دنیاوانه ی
لهویندر دهژین کێن؟

ماسیگره که گوتی:

- ئهوانه ئهولیا و خودان که رامهتن. له میژ بوو ناوم بیستبوون بهلام
نه مدیتبوون. پێرار بهخت یار بوو به زیارهتیا ن شاد بووم.

ئهوسا ماسیگره که، کهوته گێرانه وهی ئهوهی که چۆن پێرار به دم پاره
ماسییه وه پێگهی گوم کردبوو وشهوی لهو دورگهیه وه سهری ده رهینابوو. به
خۆیشی نه یزانی بوو له کوێیه. بهیانی له دورگه که دا گه پابوو، تووشی
کوختهیه کی گلێن بوو بوو، پیره میردیکی له لاوه وه ستابوو. دواى کهمیک دوو
کهسی دیکه ش پهیدا بوو بوون. ئیدی هه موویان یارمهتیا ن دابوو
وبه له مه که یان چاک کردبووه وه و خواردنیا ن دابوو یه و وشکیان کردبووه وه.

مهترانه که پرسى: - شيوه وشهکليان چونه؟

- يهکيکيان، ورديلهيهکي قه مووره، جل و بهرگي روحانى له بهره و زور پيره،
تهمهنى له سه د سال تيپهريوه. نهوهنده پيره که سپيتي رديني سهوز
دهنويني. بهلام پياويکي ههميشه دهم به خندهيه. روخساري وهکو
فريشتهين ئاسمانى نوورانيه. پياوى دووهم له پياوى يهکهه بالابهزتره.
بهلام وهکو نهو پيره. پالتويهکي شري جووتيارانهى له بهره. رديني توپه،
سپيهکي ئامال زهرده. بهلام کهسيکي بههيزه. پيش نهوهى من فريا بکهوم و
يارمهتى بدهم به له مهکهى منى به جوړئ هه لگيرايه وه وهکو نهوهى سه تليکي
سووک بئ. نهو يش کهسيکي ميرهبان و رووخوشه. پياوى سپيه ميش کهسيکي
بالابهززه ورديني وهکو بهرف سپيه. رديني دهگاته ناو قه دى. پيده چئ
هه نديک سهخت گير بئ. بروکانى چر وپهيوهستن. جلى له بهر نييه،
چه رچه فيکي له ناو قه ديبه وه ئالاندووه.

مهترانه که پرسى: - "قسهت له گه لدا کردن؟"

- زوربهى کات بيدهنگ بوون. زور کهم قسهيان له گه ل يهکدا دهکرد. که
يهکيکيان ته مه شايهکي بکردايه نهوانى دى له مه بهستى حالى ده بوون. له
دريژ وبالا بهرزه که يانم پرسى: ئايا ده ميکه ليژه ده ژين؟ چارهى به يهکدا دا
وخوته خوتتيکي کرد وهکو نهوهى تووره بووبئ. بهلام نهوهى له هه موويان
پيرتر بوو، دهستى گرت و هيورى کرده وهو نهوسا گوته: "رهحم به ئيمه دا
بکهن و ببورن" وبزه يهکي کرد.

له و کاته دا که کابراى ماسيگر قسهى دهکرد، که شتيه که له دورگه که نزیک
بوو بووه وه.

بازرگاننيک به دهست ئامازهى بو شويئ کرد وگوته:

- بهريز، ئيستا دورگه که به ئاشکرا دياره که ره مکه ته مه شا بکه.

مهترانه که ته مه شاي کرد. په له يهکي ره شى له دووره وه به دى کرد. دورگه که
بوو. دواى نهوهى چهند ساتيک ته مه شاي دورگه کهى کرد، له که شتيرانه که
نزیک بووه وهو گوته: - نهو دورگه بچوکه ناوى چيه؟

يارۆى كەشتىپران وەلامى دايەوہ:

- لەم جوړه دوړگانه زور هەن. ئەو دورگەيە ناوې نېيە.

- ئەدى راسته گوايە سى تەرکە دنيا لەویندەر دەرژین و چوونەتە خەلوەتەوہ
تا پوځیان پاک ببیتەوہ؟

- قوربان، وا دەلین. بەلام نازانم ئاخو ئەمە راسته یان نا. ماسیگرەکان
دەلین دیویانن. بەلام رەنگە ئەمە چیرۆکی خەيالى خویان بى.
مەترانەكە گوتى:

- حەز دەكەم لەو دورگەيە دابەزم و ئەو پیاوانە بدینم! چوون ئەو کارە بكەم؟
كەشتىپرانەكە گوتى:

- كەشتیەكە ناتوانی لە دورگەكە نزیک ببیتەوہ بەلام دەتوانی بە بەلەمى
سەولدار برۆیت. باشتەر وایە قسە لەگەڵ كاپیتاندا بكەیت.

ناردیان بە دووی كاپیتاندا. هات. مەترانەكە گوتى:

- دەمەوى ئەو تەرکە دنیاوانە بدینم. دەتوانی بە بەلەم بوو ئەویندەرم
بنیری؟

كاپیتانەكە ویستی ژيوانى بكاتەوہ، گوتى:

- هەلبەتە دەكرى. بەلام وەختەكەمان بە فیرۆ دەچیت. قوربان نەبى بە بى
ئەدەبى لە پرووى جەنابتا، دەرسم كاتەكەت بە خوڤايى بە فیرۆ
بچى. دیدەنى ئەو پیرەمیردانە ئەم ماندوووبوونە نایەنى. ئەوہى من
بیستوومە ئەوانە خەلكانىكى شیت وشوورن، لە هیچ تیناگەن، وەكو ماسى
دەریا بیدەنگ وخاموشن. قسە ناكەن.

مەترانەكە گوتى:

- دەمەوى بیان بینم. پارەى دواكەوتنەكەى ئیوہش دەدەم. تكایە بەلەمىكم
بوو دابین بكە.

چاره نه‌بوو. کاپیتان ئه‌مری کرد. چاروکه‌کان دادرانه‌وه، کهشتیرانه‌که سوکانه‌که‌ی بادایه‌وه و پیره کهشتی به‌ره و دورگه‌که کهوته‌ری. کورسیه‌کیان بو مه‌تران هیئا، له پیشه‌وه‌ی کهشتیه‌که دایان نا. له سه‌ری دانیش و ته‌مه‌شای پیشه‌وه‌ی ده‌کرد. نه‌فه‌ره‌کان هه‌موو له پیشی کهشتیه‌که‌دا خړبوونه‌وه و کهوتنه ته‌مه‌شا کردنی دورگه‌که. ئه‌وانه‌ی که چاویان تیز بوو. سه‌ره‌تا تاویره‌کانی دورگه‌که‌یان به‌دی کردو پاشان کوخته گلینه‌که‌یان لی به دیارکه‌وت. ئه‌نجام یه‌کیک له نه‌فه‌ره‌کان خودی ته‌رکه دنیا‌کانیشی به‌دی کرد. ئه‌وسا کاپیتانه‌که دووربینی هیئا وبه دووربینه‌که کهوته ته‌مه‌شا کردن. ئه‌وسا دووربینه‌که‌ی دایه‌ده‌ست مه‌ترانه‌که وگوتی:

- راسته، سی نه‌فه‌ر له که‌ناری دورگه‌که راوه‌ستاون. له سه‌متی راستی ئه‌و تاویره‌وه راوه‌ستاون.

مه‌ترانه‌که، دووربینه‌که‌ی وه‌رگرت، میزانی کرد، نای به چاوییه‌وه وسی که‌سه‌که‌ی به‌دی کرد. یه‌کیکیان بالابه‌رز، دووه‌میان که‌می‌ک له یه‌که‌م کورت تر وسییه‌میان پیاویکی وردیله‌ی قه‌موور بوو. به سی قولی له که‌نار دورگه‌که‌وه وه‌ستابوون و ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو. کاپیتانه‌که ږوویکرده مه‌ترانه‌که وگوتی:

- قوربان، کهشتیه‌که ناتوانی له‌وه‌ی پتر بجیته پیشه‌وه. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی بگه‌یته دورگه‌که ده‌بی لی‌ره له‌نگه‌ر بگرین و به سواری به‌له‌م ږوویت.

یه‌کسه‌ر په‌ت ورنجیره‌کانیان کرده‌وه، له‌نگه‌ریان فری دا. چاروکه‌کانیان پیچایه‌وه. کهشتیه‌که ته‌کانیکی داو وه‌ستا، ئه‌وسا به‌له‌میکیان خسته ده‌ریاکه‌وه، سه‌وله‌وانه‌کان خیرا خو‌یان به ناو به‌له‌مه‌که‌دا کرد. مه‌ترانه‌که له په‌یزه‌ی کهشتیه‌که‌وه دابه‌زی و خو‌ی به به‌له‌مه‌که‌دا کرد. سه‌وله‌وانه‌کان، به ده‌م سه‌ول لی‌دانه‌وه به‌له‌مه‌که‌یان به‌ره و دورگه‌که ئاژوت. که گه‌بینه به‌رداو‌یژی دورگه‌که، سی پیره‌می‌رده‌که‌یان بینی. در‌یژه‌که‌یان چه‌رچه‌فیکی له ناو قه‌دییه‌وه پیچابوو، مامناوه‌ندیه‌که‌یان، پالتویه‌کی شری له‌به‌ر بوو، پیره وردیله و قه‌مووره‌که‌یان جبه‌یه‌کی له‌به‌ر بوو. هه‌ر سیکیان ده‌ست له ناو ده‌ست وه‌ستابوون. سه‌وله‌وانه‌کان، به‌له‌مه‌که‌یان گه‌یاند ده‌که‌ناره‌که، رایانگرت تا کابرای مه‌تران دابه‌زی‌ت. پیره‌می‌رده‌کان هه‌رکه مه‌ترانیان بینی

کرنۆشیان بۆ برد. مەتران دووعای بۆ کردن، دووبارە کرنۆشیان بۆ برد. ھەنگی مەتران پێی گوتن:

- بیستوو، ئێوەی باوەرداران و پیاوانی خوا، لێرە خەڵوەتتان گرتوو و نوێژ بۆ مەسیح دەکەن، تا لە گوناحی خۆتان و خەڵکانی دی خۆش بێت. من لە بەندە گوناحکار و کەمتەرخەمەکانم. بەلام خواوەند وای ئیرادە فرمووە، کە شوانی خەڵکی لە ئەستۆ بگرم و پێنویینی ئەو خەڵکە بکەم. حەزم کرد ئێوەی بەندەیی خوا لە نزیکەو بەدینم و بە گوێرەیی توانای خۆم پێنویینیتان بکەم.

پیرەمێردەکان بە دەم زەرەخەنەو و روانیانە یەکدی. بەلام ورتەیان لێو نەهات.

مەترانە کە گوتی:

- پێم بڵێن ئێوە لەم دورگە یەدا، چ دەکەن بۆ پاکبۆنەو و پوچی خۆتان. چۆن لێرەدا خزمەتی پەرورەدگار دەکەن؟

پیرەمێردی دووھم ئاھێکی ھەڵکێشا و روانییە ئەو وای لە ھەموویان پیرتر بوو. ئەویش بزەییەکی کرد و گوتی:

- ئێمە نازانین چۆن خزمەتی خوا بکەین. ئێمە تەنیا خزمەتی خۆمان دەکەین و لە خەمی بزێوی خۆمانداین.

مەترانە کە پرسى:- "ئەدی چۆن نوێژ بۆ خوا دەکەن؟"

یارۆی تەرکە دنیا گوتی:- "نوێژی ئێمە بەمجۆرەییە: تۆ سیانی، ئێمە سیانین، لە پەحمی خۆت بێبەشمان مەکە!"

دوای ئەو قسەییە ھەرسێ پیرەمێردە کە پرویان کردە ئاسمان و بە یەک دەنگ گوتیانەو: "تۆ سیانی، ئێمە سیانین، بە پەحمی خۆت پەحمان لێکە!"

مەترانە کە بزەییەکی کرد و گوتی:

- وا دیارە شتیکتان لە بارەیی سێینەیی پیرۆزەو و بیستوو. بەلام نوێژەکتان دروست نییە. جا چونکە خەڵکانێکی ئیماندارن، من خۆشم دەوین و دەزانم کە ئەنگو خوازیاری پەزامەندی خوان، بەلام نازانن چۆن عیبادەتی بکەن.

ئەمە رېپورەسمى نوپۇز و نزا نىيە. ئەگەر گويم لىيگرن فيرتان دەكەم. من ئەم رېپورەسمى نوپۇز و نزا يەم لە گىرفانى خۇمەو دەرنەھيئاو. ئەمە فەرموودە و دەستور يەكە كە خوا لە كتيبي پيرۇزا بۇ ھەموو بەشەرى دانائە.

ئەوجا مەترانەكە كەوتە شروڧە وراڧەى ئەوہى كە چۇن خوا خۇى بۇ بەشەر ئاشكرا كرددو و پروونكر دنەوہى پيويستى سەبارەت بە خواى باوك، خواى كور و خواى رۇخى پيرۇز، بە ھەر سى تەركە دنياكە دا وگوتى: "خواى كور لە پيئاوى رزگارى بەشەر ھاتوو تە سەر ئەرز، خەلكى فيرى چۇنيەتى نوپۇز و نزا كرددو. دەبى ئيستا گوئ بگرن و ھەر چيەك دەليم، لە دوامەوہ بيلينهو: "ئەى باوكى ئيمە."

پيرەميږدى يەكەم گوتى: "ئەى باوكى ئيمە". پيرەميږدى دووہم گوتى: "ئەى باوكى ئيمە" و پيرەميږدى سييەم گوتى: "ئەى باوكى ئيمە".

مەترانەكە لە سەرى رۇيى: "كە لە ئاسمانى."

پيرەميږدى يەكەم دووبارەى كردهو: "كە لە ئاسمانى" بەلام پيرەميږدى دووہم زمانى كەوتە تەتەلە و پيرەميږدى سييەم ھەر بۇى نەوترا. قزەكەى بە سەر دەم و چاوييا رزا بوو و دەنگى دەرنەدەھات. پيرەميږدى يەكەميش كە ددانى نەبوو، قسەكانى رپوون نەبوون.

مەترانەكە، دەست بەردار نەبوو. وشەكانى دووبارە دەكردهو، پيرەميږدەكانيش كە لە بەردەميا ريز بووبوون، ھەوليان دەدا قسەكانى وى دووبارە بكەنەو. مەترانەكە لە سەر بەردىك رۇنيشت. پيرەميږدەكان چاويان برى بوو دەمى وگوتەكانى ئەويان دووبارە دەكردهو. ياروى مەتران بە دريژايى رۇز ھەولى لە گەلدا دان، زەحمەتى كيشا. ھەر وشەيەكى بيست جار، سى جار، سەد جار دووبارە كردهو، پيرەميږدەكان دووبارەيان دەكردهو، ھەلەيان دەكرد، بە ھەلە دەيانگوتەو. لى مەترانەكە ھەر كۆلى نەدەدا. ھەلەكانى بۇ راست دەكردنەو و وشەكانى بۇ دووبارە و چەند بارە دەكردنەو و پيى دەگوتنەو و دەستبەرداريان نەبوو تا نوپۇز و نزاكەى بە دروستى پيى ئەزبەر كردن. پيرەميږدە ناوہنجيەكەيان، لە پيش دوانەكەى ترەوہ فير بوو و بە تەنيا ھەموو نوپۇزەكەى لە ھەوہلەوہ تا كۇتايى بە

رېهوانی و بئ ههله خویند. مهترانهکه مهجبووری کرد چه ند جاریک نویژ و نزاکه دووباره بکاته وه وسهره نجام ئهوانی دیکهش نویژ و نزاکه یان ئه زبه ر کرد و فییری بوون.

وهختی مهترانهکه بو سهر کهشتیهکه زقپیه وه دنیا تاریک و مانگ هه لاتبوو. کاتی ویستبووی دورگهکه به جئ بیلئ ههر سئ پیره میردهکه کرنویشیان بو بردبوو و ته نانه ت کهوتبوونه سوجه بردنیش. هه لیساندبوونه وه و ماچی کردبوون و بیری خستبوونه وه که نویژ و نزاکه یان به و شیویه بکه ن که ئه و فییری کردبوون. ئه وسا به سواری به له مه که بو سهر کهشتیهکه گه رابوو وه.

له و کاته دا که به سواری به له مه که بو لای کهشتیهکه ده گه رایه وه گوئی له دهنگی پیره میرده کان بووبوو که هه مان نویژ و نزیان ده خویند که ئه و فییری کردبوون. وهختی به له مه که له کهشتیهکه نزیک بووه وه، ئیدی دهنگی پیره میرده کانیش برا. به لام له بهر تریفه ی مانگه که دا وله دووره وه ده بینران که له که نار دورگه که دا رابه ستابوون. کورته که یان له ناوه راستاو دریژه که یان له دهسته راستا و مامناوه ندیه که یان له دهسته چه پا وه ستابوون.

ههر که مهترانهکه گه ییه ناو کهشتیهکه، له نگه ره که یان هه لگرته وه و چارۆکه کانیا ن هه لکرد و پر بوون له با و کهوتنه ری. مهترانهکه له سهر کهشتیهکه دانیشتبوو و ته مه شای دورگه که ی ده کرد که سات به سات لیی دوورتر ده کهوتنه وه. تا ماوه یه کی زور پیره میرده کان ههر دیار بوون. پاشان هه رچه نده دورگه که هیشتا دیاربوو، به لام پیره میرده کان له چاو ون بوون. سه ره نجام دورگه که ش دیار نه ما. ئیدی تا چاو هه ته ری ده کرد ههر ده ریا بوو و ده ریا و شلپ و هوپی پیل و شه پۆلان و هه یقه شه و. زیاره تکاره کانی سهر کهشتیهکه کهوتبوون. بیده نگی بالی به سهر هه موو لایه کدا کیشابوو. مهترانهکه نه یده ویست بخه وئ. به تاقی ته نیا له به شی دواوه ی کهشتیهکه دانیشت، ده یروانیه ده ریا که. بیری له و پیره میردانه ی دورگه که ده کرده وه. بیری له وه ده کرده وه که بیگومان سه باره ت به وه ی فییری نویژ و نزا بوون، هه ست به خو شی و شادییه کی زور ده که ن و له دلئ خویدا شوکرانه ی خوای ده کرد که ئه و ی به هانای ئه م سی ئیمانداره وه نار دبوو.

مهترانه که به دهم دانیشتنه وه دهپروانیه ئه شوینه ی که دورگه که ی لیبوو، ههلبه ته دورگه که به تهواوه تی له چاو ون بوو بوو. تریفه ی مانگه که هندیجار دهیدا له شهپولهکانی دهریاکه وله بهر چاویا دهره وشایه وه. له ناکاوا شتیکی سپی رهخشانی بینی که له بهر تریفه ی مانگه که و به سه ر دهریاکه وه سپی دهچووه وه. خویا نه بوو ئاخو نه ورهس بوو، یان چارۆکه ی سپی به له میکی بچووک بوو؟ مهترانه که لیی ورد بووه وه تا بزانی چیه. له دلی خویدا دهیگوت: "وا دیاره به له میکه و دووی ئیمه که وتوو. توژی له مه پیش زور لیمانه وه دوور بوو، که چی ئیستا تهواو نزیک بووه ته وه. پیناچی به له م بی. چارۆکه ی پیوه نییه. به هه رحال هه رچی که بی، دووی ئیمه که وتوو و هاکا پیمان گه یی."

بوی ساغ نه بووه وه چیه. به له م نه بوو، بالنده نه بوو، ماسیش نه بوو. له ئینسان گه وره تر بوو. ئه مه جگه له وه ی که ئینسان له کوئ دهیتوانی به و شیوه یه به سه ر ده ریادا بروات؟ مهترانه که هه ستا و به که شتیرانه که ی گوت:

- ته مه شا براده ر. ئه وه چیه؟ ئاخو ئه وه چ بی؟

به لام زوری پینه چوو، مهترانه که به ئاشکرا شته که ی ده بینی... سی ته رکه دنیا که بوون که به سه ر ئاوه که وه به هه شتاو دههاتن و سپی دهچوونه وه. ردینه سپیهکانیان نوورانی بوو. هیئده بهز له که شتی که نزیک ده بوونه وه، له تو وایه که شتی که وه ستاوه.

که شتیرانه که ته مه شای کرد. به راده یه که ترسا که دهستی له سوکانه که به ربوو و هاواری کرد:- "خودایا، سی ته رکه دنیا دوومان که وتوون و به جوړی به سه ر ئاوه که دا ریده که ن، له تو وایه به سه ر وشکانیه وه ریده که ن!"

نه فه ره کان، له دهنگه دهنگا خه بهریان بووه وه. له که نار دیواری که شتی که دا خر بوونه وه. ته رکه دنیاکانیان بینی که دهست له نیو دهست دههاتن. دووانه که ی ئه م په ر و ئه وپه ر، به دهست ئامازهیان ده کرد تا که شتی که بههستی. ههرسیکیان بیئه وه ی لاق بجولین، به سه ر ئاوه که دا داده خزین. پیش ئه وه ی که شتی که بههستی، ههرسی ته رکه دنیا که گه یینه که شتی که، سهریان هه لبری و بهیه که دهنگ بانگیان کرد:

- جەناب، ئۇنى خادىمى خوا، ئۇنى فېرت كىرىمىن، ھەر ھەممىمىن بىر چۈۋەتەۋە. تا ئۇ كاتەى دووبارەمان دەكردەۋە جوان لە بىرمان بوو، بەلام كە تۆزى مژوول بوو، ھەممىمىن لە بىر چۈۋەۋە، نوپۇز وىزىكەمان لە بىر چۈۋەۋە. تا قە وشەيەكىمان بەبىر نايەتەۋە. ھاتوۋىن جارىكى دى فېرمان بىكەتەۋە.

مەترانەكە، نىشانەى خاچى كېشا، خۇى بە سەر دىۋارى كەشتىكەدا دانەۋاندەۋە گوتى: " ئۇنى بەندەين خۇدا، نوپۇز وىزىكەى خۇتان دەگاتە خوا. من ناتوانم ھىچتان فېر بىكەم. دوعا بۇمنى گوناكارىش بىكەن."

مەترانەكە كىرۋىشى بۇ پىرەمىردەكان برد. ئۇۋانىش گەرانەۋەۋە رى و رى بە سەر دەرىكەدا كەۋتەپى، تا بەرەبەيان كەلە چاۋ ون بوون، پەلە روناكىيەك لە دوۋىانەۋە دەدرەۋشايەۋە.

سالى ۱۸۸۶

۱۳ - بېچە جن و پرچە نانېك

رۇژېك، بەيانىەكى زو، جوتىارىكى ھەزار لە مال ۋەدەركەۋت تا بىروات زەۋى بىكىلى. پارچە نانېكى لە گەل خۇيدا برد تا تېشى پى بىكات. ھەۋجارەكەى ئامادەكرد، نانەكەى خستە تۆپى پالتۇكەيەۋە. پاشان لە ژىر دەۋەنىكا شاردىيەۋە دەست بەكار بوو. دۋاى ماۋەيەك كە ئەسپەكەى ماندوۋ بوو وخۇيشى برسى بوو، ھەۋجارەكەى لە عاردى چەقاند ئەسپەكەى

بەرپەللاکرد تا بلەوهرپیت وئەوسا چوو بە سۆراغی پالتۆکەیهو تا نانەکەى بخوات.

کابرای جووتیار، پالتۆکەى هەلگرت. نانەکە نەمابوو، پالتۆکەى ئەم دیو وئەودوو کرد، هەلى تەکاند. نانەکە نەبوو. کابرا ئەمەى لەبەر گران بوو، هەرچی سەرى دینا و دەبرد، ئەقلى بە هیچ کوئ رانەدەگەیی. لە فکران راجوو: "سەیره! کەسم لەم دەوروبەرەدا نەبینی. کەچی دیارە یەکیک هاتوو و نانەکەى بردوو!"

بیچو هەلگرت، کاتى یارۆى جووتیار خەریکی زەوى کێلان بووبوو، نانەکەى دزی بوو. لە پشت دەوهریکەو خۆى مات دابوو، تا گوئى لە جووتیارەکە بى کە چۆن نەفرەت لە شەیتان دەکات.

جووتیارەکە، خەفەتى لەو دەخوارد کە نان و خوراکەکەى نەمابوو. لە دلى خۆیدا گوئى: "چار نییه. بەهەر حال خۆ لە برسا نامرم. دیارە ئەو کەسەى نانەکەى بردوو، پێویستی پێى بوو. دەى نۆشى گیانى بى!"

پاشان چوو بۆ سەر بیرهکە، ئاوى هەلکیشا و کەمیک پشووى دا، پاشان ئەسپەکەى هینا، لە هەوجارەکەى بەست و دەستى بە جووتکردن کردەو.

بیچو هەلگرت توورە بوو، چونکە نەیتوانى بوو، جووتیارەکە وادار بە گوناح بکات. چوو بۆ لای شەیتانى ئاغای تا ئەم بویهرەى بۆ بگێریتەو. شەیتانى بینى، بۆى گێرایەو چۆن نانى جووتیارەکەى دزی بوو و جووتیارەکە لە جیاتى ئەو تۆرە بى و جنىو بدات گوئبوو: "دیارە ئەو کەسەى نانەکەى بردوو پێویستی پێى بوو، نۆشى گیانى بى."

شەیتان توورە بوو و گوئى: "کە ئەو جووتیارە بە سەر تۆدا زال بوو، لە کەمتەرخەمى تۆیه. کارى خۆت بەلەد نیت! خۆ ئەگەر ئەم جووتیارەو هەموو ئەوانەى دى و پاشان ژنەکانیان بەوجۆرە پەفتاربکەن، ئیمە ئیفلاس دەکەین و دەبى دووکانەکەمان داخەین. ئەمە مەسەلەیهک نییه دەستبەردارى ببین، هەر ئیستا بە پەلە و بى دواکەوتن برۆ و ئەم کارە ئەنجام بدە. ئەگەر نەتوانى لە زەرفى سى سالاندا، بە سەر ئەم جووتیارەدا زال ببیت، ئەوا رادەسپێرم لە ئاوى پیرۆزت هەلکیشن."

بیچوه جنه که ترسا، دوو لاقی هه‌بوو، دووی دیکه‌شی قه‌رزکردو وه‌کو با بۆی ده‌رچوو. به دهم رپوه بیری له‌وه ده‌کرده‌وه، چۆن قه‌ره‌بووی ئهم که‌مته‌رخه‌مییه‌ی خۆی بکاته‌وه! دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆر، نه‌خشه‌یه‌کی به‌ خه‌یالدا هات که به‌لایه‌وه باش و په‌سند بوو.

بیچوه جنه‌که، چووه کلێشه‌ی کابرایه‌کی وه‌رزیره‌وه. ئه‌وجا رپۆیی وخۆی خسته‌ خزمه‌تی هه‌مان جووتیار‌ی هه‌ژاره‌وه. سالی یه‌که‌م ئامۆژگاری کابرای جووتیار‌ی کرد که گه‌نمه‌که‌ی له‌ زه‌وییه‌کی نمسار وگرافدا داچینئ. جووتیاره‌که به‌ گوئی کرد. ئه‌و ساله‌، وشکه‌ سال بوو، هه‌تاو به‌روبوومی هه‌موو جووتیاره‌کانی سووتاند. به‌لام گه‌نمه‌که‌ی یارۆی جووتیار‌ی هه‌ژار، زۆر جوان رپوا، به‌ قه‌د بالا زه‌لامیک به‌رزبووه‌وه و گوئی کرد و به‌ریکی زۆری دا. نه‌ک به‌شی هه‌موو ساله‌که‌ دانه‌ویله‌ی به‌ ده‌ست هینا، به‌لکو زۆریشی لی زیاد بوو.

بیچوه جنه‌که، سالی دووهم ئامۆژگاری جووتیاره‌که‌ی کرد که‌له به‌رزاییدا گه‌نمه‌که‌ی بچینئ. ئه‌وساله‌ ته‌ره‌ سال بوو، باران هه‌موو کیلگه‌کانی دی گرته‌وه، گه‌نم له‌ ژیر باراندا خه‌وت، ژه‌نگی هه‌لینا، گوله‌کانی پووکانه‌وه. به‌لام گه‌نمه‌که‌ی یارۆی جووتیاره‌ هه‌ژاره‌که، که‌له به‌رزایی داچینرابوو، زۆر باش بوو. به‌روبوومه‌که‌ی به‌ راده‌یه‌ک له‌ پپووستی خۆی زیاتر بوو که نه‌یده‌زانی چی لیبکات

بیچوه جنه‌که، جووتیاره‌که‌ی فی‌رکرد، چۆن گه‌نمه‌که‌ی بخه‌مرینئ ومه‌ی لی‌دروست بکات. یارۆی جووتیار عاره‌قی دروست کرد، نه‌ک هه‌ر خۆی ده‌یخواردوه‌وه، به‌لکو به‌ دۆست ئاشناکانیشی ده‌دا.

پاشان بیچوه جنه‌که‌ چوو بۆ لای شه‌یتانی وه‌ستای وبه‌ که‌ش و فشه‌وه پپی راگه‌یاند که قه‌ره‌بووی که‌مته‌رخه‌مییه‌کانی رابردووی خۆی کردووه‌ته‌وه. گوتی، ده‌بی به‌ خۆی له‌گه‌لیا بی‌ت تا به‌ چاوی خۆی ببینئ که چی به‌ سه‌ر یارۆی جووتیار هاتووه. شه‌یتان هات، بینی یارۆی جووتیار دراوسی ده‌وله‌مه‌نده‌کانی خۆی ده‌عه‌وت کردووه‌و ژنه‌که‌ی ئاره‌ق و شه‌رابیان به‌ سه‌ردا ده‌گیرپیت. ژنه‌که‌ی له‌ کاتی‌کا ئاره‌قی به‌ سه‌ردا ده‌گیران، له‌ ناکاوا لاقی له‌ می‌زه‌که‌ گیرا، په‌رداخیک ئاره‌ق قلیپ بووه‌وه‌و پرژایه‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که.

جووتیاره که تووږه بوو، هاواری به سهر ژنه کهیدا کرد. گوتی: "ئه وه چیت کرد، هه به ره لالا؟ پیت وایه ئه مه ئاوی جوگایه تا بهم ئاسانیه بیریزی؟ بیچوه جنه که، ئانیشکیکی له قه برغهی وه ستاکه یه وه ژهند وگوتی: "بینیت؟ ئه مه ئه و پیاوویه که نانه کهی له دهست دا و ههر گویشی نه دایه."

جووتیاره که، که هیشتا له ژنه کهی پهست بوو، به خوی سینیه شه رابه کهی هه لگرت و به سهر ئاماده بووانیدا ده گیرا. له و کاته دا جووتیاریکی هه ژار، که له کار گه رابوو وه، به بی ئه وهی که سیک دهعه تی کردبی خوی به مه جلیسه که دا کرد. سلاوی له حازری کرد. سهیری کرد هه مووان مژوولی خواردنه وهن. دانیشت. ماندووی کار بوو. ههزی ده کرد ئه ویش ده می ته ر بکات. ماوه یه کی زور دانیشت، ده می ئاوی کرد بوو، به لام خاوهن مال له بری ئه وهی پیکیکی بداتی، پرتاندی: "من له کویم بوو، هه رکه سیک له ریوه بی، شه رابی بده می؟"

شهیتان. ئه م هه لویسته ی، پیخوش بوو. به لام بیچوه جنه که خهنده کهی خوی کونترۆل کرد و گوتی: "هیشتا چیت دیوه، که میک سه بر بکه تا ببینی چ پیشهاتیکی تازه رووده دات."

جووتیاره دهوله مهنده کان، له گه ل خانه خوپییه که یاندا، ئارهق و شه رابیان ده خواردنه وه. ئیدی کهوتنه تاریف و هه لکیشانی یه کدی وریاگوپی.

شهیتان، گوپی له هه موو قسه وریاگوپییه کان گرت، ستایش و ئافه رینی بیچوه جنه کهی کرد و گوتی: "ئه گه ر خواردنه وه بکاته کاریک به وجوره درۆ بکه ن و یه کدی بخه له تینن، مانای وایه نانمان ده که ویته روڤنه وه و هه ر هه موو ئه مانه ده بن به خزمه تکاری ئیمه."

بیچوه جنه که گوتی: - "که میک سه بر بکه تا ببینی چ رووده دا. چاوه ری بکه با سه رو پیکی دی بخونه وه. ئه گه ر ئیستا وه کو ریوی کلکه سوتی ده که ن و به ده وری یه کدیدا ده سووړینه وه تا کلاو له سهر یه کدی بنهن، ئه وا توژیکی دی وه کو گورگ ده که ونه گیانی یه کدی!"

جووتیاره کان سەرو پێکی تریان خواردەووە. لە قسەکردن بۆ پەرۆتر و زبەرتر بوون. لە جیاتی خێرهانیان و مجامەلە، کەوتنە جێدوان و مۆرەکردن لە یەکدی. کار گەییە شەپە مست. دەم و لووتی یەکیان کوتایەووە. خانەخوێش تێکەڵی شەپەکە بوو، حەسیر مەیدانیکی باش کرا!

شەیتان بە دیتنی ئەم دیمەنە زۆر خۆشحال بوو، لە کەیفان لە پێستی خۆی نەدەهێوری و گوتی: - "زۆر چاکە، لەمە باشتر نابێت."

لێ بێچووە جنەکە گوتی: - "کەمێک سەبر بکە، ئەمە هێشتا هەوێکی کارە تۆ سەبر بکە با پێکی سییەم بخۆنەووە، ئەگەر ئێستا وەک گورگی هاروژاوبن، با پێکیکی دی بخۆنەووە، هەنگی دەبن بە بەرازی کۆی!"

جووتیاره کان پێکی سییەمیان خواردەووە و وەک درەندە و هۆقیان لێهات. ئیدی هەرا و هەنگامە یەکیان بوو بە خۆشیان نەیان دەزانێکە سەر چی هات و هاواریانە، کەس گۆیی لە کەس نەدەگرت. ئیدی خەڵکە کە بڵاویان لێکرد، هەندیکیان بە تەنیا رۆیین، هەندیکیان دوو دوو یان سێ سێ دەروێشتن، هەموو بە دەم رێگاوه لە تریان دەدا و بەلادا دەهاتن. خانەخوێش چوووە دەری تا میوانەکانی بەرێ بکات. بەلام بە دەما کەوتە ناو چالایکەووە و سەرپای لە قورپا هەلکشا و هەر لەویدا خەو بردییەووە و وەک بەراز دەی پرخاند. شەیتان بەو دیمەنە یەجگار خۆشحال بوو... پرووی کردە بێچووە جنەکە و گوتی: "ئافەرین بۆ خۆت، باشترین ئارەقت دروستکردووە. کەم و کۆرییەکە خۆت سەبارەت بە پارچە نانەکە، جوان قەرەبوو کردووەتەو! بەلام وەرە پێم بۆ ئەم مەشرووبەت چۆن دروستکردووە. وادیارە هەوێلجار بە خوێنی رێوی گرتووەتەو بۆیە وەک رێوی رەفتاریان دەکرد. پاشان خوێنی گورگت تێکردووە، بۆیە وەک گورگ بەربوونە گیانی یەکدی. دیارە پاشان خوێنی بەرازی تێکردووە، دەنا نەیان دەتوانی خووی بەراز بگرن."

بێچووە جنەکە گوتی: "نەخێر، شتی وام نەکردووە، ئەوێ من کردوومە تەنیا ئەو بوو کە جووتیارە کە دانەوێڵە یەکی زۆر زیاد لە پێویستی خۆی هەبێت. بێگومان، خوێنی حەییوانیەت لە دەماری مەوێدا هەیە، بەلام تا ئەو کاتەی ئێنسان تەنیا بە قەد پێویستی خۆی گەنم و دانەوێڵە یە هەبێت، ئەو خوین و خووی حەییوانیەتە، لە خەودایە و مت بوو. تا ئەو کاتەی جووتیارە کە هەزار

ونه دار بوو، خه می نانه که ی نه بوو، هیچ خه فته تی بو نه خوارد، به لام
وه ختایه ک ده لّه مهند بوو، له پیویستی خو ی زیاتری پهیدا کرد، ئیدی بیری
له رابواردن وعهیش ونۆش کرده وه. ئیدی من له زه تی خواردنه وهم پی نۆشت.
پاشان که کهوته سهر ئه وه ی نیعمه ت و به ره که تی خوا سهر فی له زه ت
وخۆشی خو ی بکات ئیدی خووی رپیوی وگورگ و به راز، که له خوینی ئه ودا
په نهان بوو، سهری هه لدا. له سهر ئاره ق خواردنه وه و مه یگوساری به رده وام
بی، هه ربه حه یوانیه ت ده مینیتته وه."

شهیتان، ستایش و ئافه رینی بیچوه جنه که ی کردوله کیماسیه که ی پیشووی
خۆش بوو وله دام و ده زگا که ی خویدا، پایه یه کی به رزتری دایه.

سالی ۱۸۸۶

(۱)

ژنيک له شارهوه دئ بؤ گوند تا سهردانی خوشکه بچووکهکهی بکات. ئەم خوشکه گه‌وره‌يه هاوسه‌ری بازرگاننیک بوو وماليان له شار بوو. خوشکه بچووکهکهی هاوسه‌ری جووتياریک بوو وماليان له گوندی بوو. جووته خوشک به دەم چا خواردنه‌وه‌وه، سه‌ری قسه‌يان دامه‌زراندبوو. خوشکی گه‌وره باسی ئەرينی و تاييه‌تمه‌ندييه‌کانی ژيانی شاری ده‌کرد. چه‌ند خۆش وئاسانه، چۆن جلکی ناياب له‌به‌ر ده‌که‌ن. منداڵه‌کانی چۆن جلی ئالو والا له‌به‌رده‌که‌ن. چ جوړه خوراکيکی خۆش و گه‌وارا ده‌خۆن. چۆن ده‌چه‌ن شانۆ و گه‌شت وگه‌ران وکۆړی ئاهه‌نگ و گۆرانی و...

خوشکی بچووک، ئەمه‌ی له‌به‌ر گران بوو، ئەويش که‌وته زه‌می ژيانی شارو بازرگانی و به‌رگريکرن له‌ ژيانی گوندی و جووتياری، گوته‌ی:

- "من ئاماده‌نيم. شويينه‌که‌ی خۆم له‌ گه‌ل تۆدا بگۆرمه‌وه. له‌وه‌يه ژيانم وه‌کو ژيانی تۆ ره‌حه‌ت و ئيسراحه‌ت نه‌بيت. به‌لام به‌ لای که‌مه‌وه هيچ نيگه‌رانی و په‌ژاره‌يه‌کم نييه. هه‌لبه‌ته‌ شيوازی ژيانی ئیوه، له‌ شيوازی ژيانی ئيمه‌ باشتره. هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی کات ده‌سکه‌وتتان له‌ پيداويستی خۆتان زياتره، به‌لام ئەگه‌ری ئەوه‌ش زۆره هه‌رچه‌يه‌کتان هه‌يه له‌ده‌ستی بده‌ن. دياره ئەو په‌نده‌ت بيستوو: "قازانج وزيان دوو برای جمکن." مائی دنيا چلکی ده‌سته، دنيا پره‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ ئەمپۆ ده‌ولمه‌ندن و سبه‌يني، ئاتاج به‌ نانیکن! شيوازی ژيانی ئيمه‌ سه‌لامه‌ت تر وئهمين تره. راسته‌ که‌ ژيانی جووتياری خۆش نييه، به‌لام دريژتر و به‌رقه‌رارتره. قه‌ت ده‌ولمه‌ند نابین، به‌لام هه‌ميشه‌ بايی ئەوه‌مان هه‌يه پيی بزین."

خوشکی گه وره به پۆزخه نیکه وه گوتی: " پیی بزین؟ به لئی ئەگەر بتانه وی له گه ل به راز وگویره کاندای بزین، ئەوه نده تان ده بی پیی بزین. ئەدی ئەته کییتی زیان کیوه ده چی؟ میره ده کهت چه ند رهنج بدات وزه حمهت بکیشیت، مردنه کهت وه کو زیانه کهت له سه ر ته پاله و زیلدان ده بییت، مندا له کانیشته هه مان قه ده ر وچاره نووسی خۆتیان ده بییت."

خوشکی بچووک به رسقی دایه وه: " وپرای هه موو ئەوه ش، هه رچه نده کاری مه قورس وزه حمه ته، به لام خه یالمان ئاسووده یه، ناچار نین سه ر له به ر کهس دانه وینین به لام ئیوه ی شارنشین، جوړه ها واسواسه تان هه یه. ره نگه زیانی ئەمرۆتان باش بی، به لام دوور نییه سه ی شه ی تان بچیته بن کلێشه ی میرده که ته وه و خوو بداته قومارو باده نوۆشی ومه یگوساری ومیبازی، هه نگی زیانتان لی تال ده بییت. نابینی ئەم جوړه پیشه اتانه له شاراندا چه ند زۆرن؟"

پاهوم، خاوه ن مال، له سه ر سه کووی موعه یرییه که پال که وتبوو وگوئی له گفتوگۆی جووته خوشک ده گرت. له فکران راجوو، له دلی خویدا گوتی: " راست ده کات، هه ق به وه. راسته ئیمه له مندا لییه وه زه حمهت ده کیشین و زه وی ده کیلین و فه لاحهت ده کهین و ئاره قه ده پیرژین و وه ختی ئەوه مان نییه بیر له هیه گهنده لییه ک بکه ینه وه. تاقه خه م و کیشه ی مه ئەوه یه که به ئەندازه ی پیویست زه ویمان نییه. ئەگەر زه وی زیاترمان هه بوایه، له شه ی تانیش نه ده ترساین!"

جووته ژن، له چای خواردنه وه بوونه وه. که میک باسی جل و به رگیان کرد. ئەوجا تفاق ی چاکه یان هه لگرت وپالکه وتن تا بخه ون.

شه ی تان، خو ی له پشت موعه یرییه که وه مه لاس دابوو. گوئی له هه موو ئەو قسانه بوو. خوشحال بوو که ژنی کابرای جووتیار ته ماعی میرده که ی بزواندبوو و واداری کردبوو ئیدیعا بکات ئەگەر زه وی زیاتری هه بوایه، له شه ی تانیش نه ده ترسا.

شه ی تان له فکران راجوو: " زۆر باشه، یه کتر ده بینینه وه. من زه وی زیاترت ده ده می. له و ریگایه وه سندهت ده که م."

له نزيكى ئهو گوندهوه، خانميک دهژيا. ئهم خانمه خورده مولکدار بوو. نزيکهى دوو سهد - سى سهد هيکتار زهوى ههبوو. ههميشه بهينى له گهل جووتيارهکاندا دۆستانه و خوښ بوو. تا سهربازيکى ديريى کرد به وهکيل و پيشکاري خوئ. ئهم پيشکاره به سهپاندنى باج و تاوان، ژيانى له جووتيارهکان ههرام کرد.

پاهوم ههچهنده پاريزى دهکرد، بهلام ههر جهريمه (سزا) دهکرا. ئيدى جارى ئهسپهکهى دهچووه ناو کيلگه شوقانهکهى خانمهوه، جارى چيلهکهى دهچووه ههوشهى خانمهوه. يان گويرهکهکانى دهچوونه پاون وميرگهکانيهوه. ئيدى دهبوايه ههموو جاريک له برى ئهو حالهتانه جهريمه بدات.

پاهوم، جهريمهکهى دهداو خوتهخوتوبولهبوئى دهکرد. توورپه دهبوو وکه دهگهرايهوه شهري به مال و مندالهکهى دهفرۆشت. پاهوم، به دريژايى ئهو هاوينه، تالوى به دهست ئهو وهکيل و پيشکارهوه چهشت. سههرهجام دواى ئهوهى زستان هات و ئازهل و لساتهکهى کردنه تهويله و پشتيرانهوه، ههناسهى ئوخهى ههکيشا. ههچهنده کرينى ئاليكى، له جياتى ئاليک ولهوهري خوڤايى، پيناخوش بوو، بهلام دلئ بهوه خوښ بوو که نيگهرانى له کول بووبووهوه.

زستان، مقومقو بلاوبووهوه که خانم دهيهوئ مولکهکهى به خاوهن ئوتيلليکى سهه ريگا گشتيهکه بفروشت. که جووتيارهکان بهم ههوالهيان زانى، زور نيگهران و شپزه بوون. له دلئ خوياندا دهيانگوت: "ئهگهر خاوهن ئوتيلهکه ئهم مولکه بکريت، له پيشکارهکهى خانم، خراپتريان پيدهکات وجهريمه وسزاي لهو قورستريان به سهردا دهسهپيئى. ژيان و چاره نووسمان بهنده بهم مولکهوه."

ئيدى چهند جووتيارىک به نوينهرايهتى دهقهرهکه چون بو لاي خانم و تکايان ليکرد که زهوييهکهى به خاوهن ئوتيلهکه نهفرۆشت. بهلکو بيدات بهوان که نرخيکى زياتريان دهدايه. خانم قاييل بوو مولکهکه بهوان بدات.

ئەوسا جووتيارەكان ھەموو چوونە ئىدارەى دەقەرەكە، تا مولكەكە بە شەرىكى بکرن وتیکرا رەعەمەلى بېنن. دوو كۆبوونەوہى دوابەدوای یەکیان کرد، تا مەسەلەكە تاتوتوئ بکەن. بەلام نەگەیینە ھیچ ریکەوتنیک. ئیدی لیبران بە جیا مولكەكە بکرن، ھەلبەتە ھەرکەسە و بە گویرەى توانای خوئ. خانم، بەم مامەلەیش قاییل بوو.

پاھوم بیستی یەکیك لە دراوسیكانی لە گەل خانما ریکەوتووہ كە پەنجا ھىكتار زەوى لیكړئ، نیوہى پارەكەى بە كاش بداتى ونيوہكەى تری بە وەعدەى سالیك بداتى. پاھوم بەغیلی بە دراوسیكەى برد. لەدلى خویدا گوتى: "تۆ بروانە! زەویەكە ھەمووی دیتە فروشتن. ھیچ بو من نامینیتەوہ."

ئەوسا بە ژنەكەى گوت: "دەزانى چییە؟ خەلكى سەریان کردووہتە زەویەكان و ھەرکەسە و بەشى خوئ دەكریت. ئەگەر ئەم بایە لەم كونەوہ بئ، تاقە یەك بستیش بەر من ناكەوئ. دەبئ ئیمەش بیست ھىكتاریك بکړین. ژیان قورس بووہ. لە ژیر بارى جەریمە و سزای كابرای پیشكار دەرناچین."

بەوجۆرە ژن ومیږد كەوتنە راویژ وتەگبیر كە چۆن پارچەيەك لەو زەویيە بکړن. سەد رۆبلیان پاشەكەوت كړدبوو. جوانوویەکیان فروشت ونيوہى میشەكانیان فروشت. یەکیك لە كورەكانیان خستە رەنجەرییەوہو كریكەیان پیشوہختە وەرگرت. باقى پارەكەى لە ژن برابەكى قەرزكرد. بەوجۆرە نیوہى پارەى زەویيەكە فەراھەم بوو.

پاھوم، زەویيەكى چل ھىكتارى ھەلبژارد، كە بەشیكى باغ بوو. چوو بو لای خانمی خاوەن مولك تا مامەلەى لە گەلدا بكات. ئیدی لە سەر نرخەكەى ریکەوتن. پاھوم بیعانەى دا. پاشان چوون بو شار، قەوالەیان نووسى و سەنەدەكەیان ئیمزا كرد. پاھوم، نیوہى پارەكەى داو وقەرار كرا باقى پارەكە بە مودەتى دووسال بدات.

بەمجۆرە پاھوم بوو بە خاھانى مولكى خوئ. تۆوى قەرزكرد وزەویيەكەى داچاند. بەر و بوومیكى باشى ھاتە دەست. لە زەرفى یەك سالدا ھەم قەرزى ژن براكەى دایەوہ و ھەم پارەكەى خانمی دا. بەوجۆرە بوو بە مولكدار و زەوى خوئ دەكیلا و دايدەچاند. خەرمانى خوئ دەكوتا و كای ھەلدەگرت، دار

ودرهختی خوئی دهبرپیهوه. پهبز ومهرو مالاتی خوئی له پاپوان و میړگی خویدا دهلهوهپاند. ههرکاتی که دهچووه جوت، یان تهمهشای کیلگه گهنمه پرواوهکهی دهکرد، یان دهپروانیه میړگه سهوزهکهی، زور دلخوش دهبوو. تهنانهت نهو گیا وگولانهی له زهوی و میړگهکانی نهو دهروا، له هی شوینهکانی دی گهشتر و جوانتر بوو. جاران که به ناو نهو زهوی و زارانه دهکهوت، له بهرچاویا هیچ جیاوازییهکیان له زهوی وزارهکانی دی نهبوو. لی ههنووکه تهواو جیاواز بوو!

(۳)

پاهوم، بهم ژیان و گوزهرانه پازی بوو. ههموو شتهکان بهدلی خوئی بوو. تاقه کیشه و خهمی نهمه بوو که ههنديجار جووتیارهکانی دهر ودراسی، دههاتنه ناو کیلگه و مهزارکهی. زور به نهدهب و نهزاکهتهوه داوی لیدهکردن که نهو کاره نهکن. بهلام به گوئیان نهدهکرد. ههنديجار گاوانهکهی گوند گاگهلهکهی دهکردهناو پاپوان و میړگهکهی نهوهوه. ههنديجار نهسپی گوند دهچوونه ناو دهغلهکهیهوه وپاهوم ههموو جاری نهو نهسپانهی له ناو دهغلهکه دهر دهکرد وچاپووشی له خاوهنهکانیان دهکرد وهیچی به پروویاندا نهدهدا. ماوهیهکی زور بهو شیویه مایهوه. بهلام سههرنجام کاسهی سهبری لیورپژ بوو. ناچار چووه دادگای دهقهرکه وسکالای له سهریهکیکیان تومار کرد. دهیزانی جووتیارهکان نههمیان له بهدرایی و نیاز خراپیهوه نهدهکرد، بهلکو ههموو نهمه زادهی کهمی زهوی وزار بوو. بهلام له دلی خویدا گوتی: "خو ناکرئ تا ههتههتایه چاپووشی لهمه بکات، دنا ههرچی رهنجی ههیه به با دهروات. نهگهر نهم بایه لهم کونهوه بی، کردهی نهم و بردهی شهمل دهبی. دهبی چاوترسی بکری".

شکاتی له یهک دوو کهس کرد. پاشان دوو کهسی به جهریمه کردن دا. پاش ماوهیهک دهر ودراسیکان رقیان لیئه لگرت. وایان لیها ت ناو به ناو به نانقهست مهر و ئازهلکانیان بهرهللای ناو زهوی وزارهکانی نهو دهکرد. تهنانهت یهکیک له جووتیارهکان شهویک خوئی به باغهکهی نهودا کرد، پینج درهختی زیزهفونی، بو تویکلهکهی بری بووهوه. روتیک پاهوم به ناو باغهکهدا دهروات، شتیکی سپی سهرنجی رادهکیشیت، لی دهچیته پیشهوه،

قه‌دی سپی کراوی دره‌خته‌کان به سهر ئه‌رزه‌که‌وه ده‌بینی. پاهوم خوای نامینی. له دلی خویدا ده‌لیت: "ئه‌گهر داریکی لی‌ره و یه‌کیکی له‌وئ بې‌رایه قه‌یدی نه‌ده‌کرد، زۆرم له دل گران نه‌ده‌بوو. به‌لام ئهم خویرییه، لایه‌کی باغه‌که‌ی بې‌یوه‌ته‌وه. خۆزگه ده‌مزانی کی ئهمه‌ی کردووه، بزانه چۆن پام ده‌کیشایه پای دادگا!"

ماوه‌یه‌ک می‌شکی خۆی گۆشی تا بزانی ئهمه‌ی کاری کییه. ئه‌نجام مه‌زنده‌ی چوووه سهر سیمون. له دلی خویدا گوتی: "ته‌نیا سیمون کاری وای لی‌ده‌وه‌شیتته‌وه، که‌سی دی کاری وا خویریانه‌ی لی ناوه‌شیتته‌وه!"

چوو بو ده‌وروبه‌ری مالی سیمون، چاوی به نیو حه‌وشه‌که‌یاندا گیرا. هیچی به دی نه‌کرد. به‌لام که‌رب و‌کینی دانه‌مرکایه‌وه. له دلی خویدا دلنیا بوو که ئهمه‌ی کاری سیمونه. ئیدی سکالای له سهر تۆمار کرد. سیمون بانگ کرا، یه‌ک دووجار ته‌مه‌شای که‌یسه‌که‌ی کرا، پاشان به هۆی نه‌بوونی به‌لگه‌وه سیمون ته‌برئ بوو.

هه‌نگی پاهوم، هی‌نده‌ی دی هه‌ستی به مه‌زلوومیه‌ت کرد، ئیدی زمانی خۆی پینه‌گیرا و که‌وته قسه‌ی دزیو به دهم سپی گوند وقازییه‌کان، گوتی: "هه‌لبه‌ته‌که ده‌متان چه‌ور بکری، هه‌ق ده‌که‌ن به نا‌هه‌ق و نه‌هه‌ق ده‌که‌ن به هه‌ق، ئه‌گهر یه‌ک زهره ویزدانتان هه‌بوایه، نه‌تانه‌ده‌شیت بابایه‌کی دز، به بی سزا ده‌رباز بی!"

به‌وجۆره، پاهوم، به گژ قازییه‌کان وهاوسی‌کانی خویدا چوو. هه‌ره‌شه‌ی لی‌کرا که ماله‌که‌ی ده‌سووتینن، ژیا‌نی لی تال ده‌که‌ن. ئیستا که بووبوو به مول‌کدار وخواه‌ن زه‌وی و زاری فراوان، به‌لام پێگه‌ی له ناو کۆمه‌لگه‌دا زۆر له جاران خراتر بووبوو.

له‌م سهر و به‌نده‌دا ده‌نگۆیه‌ک بلا‌وبوووه‌که خه‌لکانی‌کی زۆر بارده‌که‌ن و ده‌رپۆن. پاهۆم له دلی خویدا گوتی: "هیچ پێویست ناکات من زه‌وی و زاره‌که‌ی خۆم به جی بیل. پێده‌چی هه‌ندیک له جووتیاره‌کان باربکه‌ن. هه‌نگی زه‌وی وزار زۆر ده‌بی‌ت، من زه‌وی وزاره‌کانی وان ده‌کړم. مول‌که‌که‌م

فراوانتر دهكهم، ئهوسا ژيانم ئاسوودهتر دهبيټ. حالى حازر جيڭاكهم
تهنگه، مولكهكهم لهوه كهمنره، به تيروپري بهشم بكات.

رؤژيک پاهوم له مالهوه دانىشتبوو، جووتيارىک به ريبوارى به گوندهكهدا
تيپهري، شهوى لاي پاهوم مايهوه. دواى ئهوهى شيويان خوارد، پاهوم كهوته
قسه و لىي پرسی له كويوه دى؟ ياروى بيگانه گوتى: "خهلكى دهقهرى
ئهوبهري قولگايه ولهويندهر خهريكى كارکردن بووه."

ئيدى قسه، قسهى ليدهكهويتهوه. كابراى بيگانه گوتى جووتيارىكى زور بو
ئهو دهقهره كوچ دهكهن. بوى گيراپيهوه چوڻ جووتياران له دهورى يهكدى
خردهبنهوهو كومهلهين ههروههري دروست دهكهن وههري جووتياره وبيست
ويينج هيكتار زهوى دهريټى. دهيگوت زهوى و زارى ئهويندهر ئهوهنده به
بيت وبهركهته، ئهو جوو شوقانهى دهروينري به قهد بالاي ئهسپيک بهرز
دهبيتهوه. ئهسپى تيا ون دهبي. ئهونده چر وپره ههري پينج گهوزى داس
سوالهيهكى تهواوى تيا دهبيټ. دهيگوت: جووتيارىک به دهستى خالى چوو
بوو بو ئهوى، ئيستا خاوهنى شهش ئهسپ و دوو چيل بوو.

ئاگرى تهماح له دلى پاهومدا بليسهى سهند. له فهران راجوو: "بوچى خوم
لهم دوله تهنگهدا ههس بكه، ماداميكى پياو بتوانى له شوينيكي ديدا به
ئاسوودهى بزي؟ زهوى و زار ومالهكهى ئيرهم دهفروشم و به پارهكهى لهوى
ژيانىكى نوئ پيکهوه دهنهم. لهم شوينه قهرهبالغ و تهنگهدا، ههميشه
تووشى گيروگرفت دهبي...بهلام وا چاكه خوم برؤم و رهوشى ئهو ديار
ودهقهره تازيه له نزيكهوه بدينم."

دهمهو هاوين، ئاماده بوو وكهوته رى. به سواري كهشتى ههلم، له روبرارى
قولگاوه بهرهو سامارا بهريكهوت. پاشان نزيكهى پينج سهه كيلومهترى به
پيان تهى كرد. ئهجام گهيه مهزل، ريك بهو جوړه بوو كه ياروى ريبوار
بوى گيرابووهوه. جووتيارهكان تا ههركهى زهوى و زاريان ههبوو. كومهلهى
ههروههري، بيست و پينج هيكتار زهوى به ههركهسيك دهدا تا رهمهلى
بينى. خو ئهو جووتياره پارهى ههبوويه، بوى ههبوو له سهرووى ئهو
بيست وپينج هيكتارهوه، چهندي زهوى عهرسه و ئهميرى دهوى، ههري
هيكتارهى به دوو رۇبلان بكرى.

پاهوم، داوی ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی زانی بوو، ده‌مه‌وپاییز بو گونده‌که‌ی خۆی گه‌راپه‌وه. مۆلکه‌که‌ی به‌ قازانج فرۆشت و خانوو و په‌زو و لساته‌که‌شی له‌ کۆل کرده‌وه. وازی له‌ ئه‌ندامیه‌تی کۆمه‌له‌ی هه‌ره‌وه‌رزی هینا و تا به‌هار چاوه‌نۆری کرد، هه‌نگی ده‌گه‌ل مالباته‌که‌یدا، به‌ره‌و هه‌واری نوێ و هه‌ریکه‌وت.

(٤)

پاهوم هه‌رکه‌ گه‌یه‌یه‌ دیار و ده‌قه‌ره‌ تازه‌که‌ و جیگیر بوو، داوی ئه‌ندامی‌تی له‌ کۆمه‌له‌ی هه‌ره‌وه‌زی گوندیکی گه‌وره‌دا کرد. سمیلی به‌رپرسه‌کانی چه‌ور کرد، ده‌عه‌وتی کردن، قه‌واله‌ و سه‌نه‌دی پێویستی کۆکرده‌وه. به‌ ئه‌ندازه‌ی پینچ ئه‌ندام به‌شه‌ زه‌وی هاوبه‌ش به‌ خۆی و کوره‌کانی درا. واته‌ سه‌د و بیست و پینچ هیکتار زه‌وی به‌ سه‌ریه‌که‌وه‌ و هه‌رگرت. وێرای ئه‌وه‌ش مۆله‌تیان دایه‌ که‌ سوود له‌ پاوان و می‌رگه‌ هاوبه‌ش و گه‌شتیه‌کانیش و هه‌ریگریت.

پاشان پاهوم، خانووبه‌ره‌ی پێویستی دروست کرد. په‌ز و گا و گۆتالی ک‌ری، ته‌نیا ئه‌و زه‌وییه‌ ئه‌میری و هاوبه‌شه‌ی که‌ به‌ ده‌ستیه‌وه‌ بوو، سێ چه‌نانه‌ی ئه‌و زه‌ویه‌ بوو که‌ جاران وله‌ گونده‌که‌ی خۆیان هه‌ییوو. زه‌وییه‌که‌ به‌پیت و به‌ره‌که‌ت و به‌ برشت بوو و گه‌نمی چاکی دینا. کار و کاسبیه‌که‌ی ده‌ هینده‌ی جاران باشت‌ر بوو. زه‌وی و زاری کشتوکالی و می‌رگ و پاوانی زۆری هه‌بوو. ده‌یتوانی به‌ که‌مالی ئاره‌زوو په‌ز و گا و گۆتال بک‌ری.

له‌ سه‌ره‌تاوه‌ که‌ سه‌رگه‌رمی خانوو دروستکردن و جیگیربوون بوو، زۆر دل‌خۆش بوو، به‌لام که‌ ده‌گه‌ل ئه‌م شوینه‌ تازه‌یه‌دا راها‌ت، غایله‌ی ئه‌وه‌ی که‌وته‌سه‌ر که‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی پێویست زه‌وی نییه‌. سالی یه‌که‌م به‌شه‌ زه‌وییه‌که‌ی خۆی به‌ گه‌نم داچاند. به‌روبوومیکی زۆری هه‌لگرت. ویستی گه‌نمی زیاتر دابچینی به‌لام سه‌یری کرد ئه‌وه‌نده‌ی زه‌وی هاوبه‌ش به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه‌ که‌ بتوانی ئه‌وکاره‌ بکات. له‌و دیارو ده‌قه‌ره‌ عاده‌ت و ابوو گه‌نم له‌ زه‌وی به‌یاردا یان له‌ زه‌وییه‌کا که‌ ئیسراحه‌تی پێی درایی، داده‌چینرا. واته‌ سالیکی یان دوو سال زه‌وییه‌که‌یان داده‌چاند و پاشان ته‌رک ده‌کرا تا ده‌بووه‌وه‌ به‌ چه‌مه‌نزار. خه‌لکانیکی زۆر داوی ئه‌و جو‌ره‌ زه‌ویانه‌یان ده‌کرد و به‌شی هه‌مووانی نه‌ده‌کرد. خه‌لکی له‌ سه‌ر زه‌وی به‌ شه‌پ ده‌هاتن.

ئەوانەى دارا بوون ئەو زەويانەيان بۆ داچاندنى گەنم دەويست و ئەوانەى ھەزار بوون ئەو زەويانەيان بۆ بەكرى دان دەويست تا بە پارەكەى باجى حكومەت بدەن. پاهوم دەويست گەنمى زياتر دابچىنى. ناچار زەويەكى بۆ ماوەى سالىك بەكرى ۋەرگرت. گەنمىكى زۆرى داچاند و دانەۋىلەيەكى زۆرى ھەلگرت. بەلام ئەم زەويەى لە گوندەۋە دوور بوو. دەبوايە گەنمەكە لە ەربانە باربكات ۋە دوورى نزىكەى پازدە كيلومەترەۋە بۆ مائەۋەى بگوازىتەۋە. دواى ماوەيەك پاهوم دىقەتى دا، ھەندى لەو جووتيارانەى كە ئىجارەكارىش دەكەن ۋە مەزراى سەربەخۇدا دەرژىن، پۆژبەرۆژ دەۋلەمەندتر دەبن. لە دلى خۇيدا گوتى: "ئەگەر زەويەىكى ەرسە و ئەمىرى بكرم و خانوويەكى تيا دروست بكەم ۋەزەم دەگوڤى. ئىدى ھىچ خەمىكم نابى، بۆ خۆم ئاسوودە دەبم."

ئىدى كەلگەلەى كرىنى زەوى ەرسە و ئەمىرى كەوتە سەر. بەردەوام بىرى لەمە دەكردەۋە. سى سال بەو خوليايەۋە ژيا. زەوى بە ئىجار دەگرت. گەنمى دەچاند. ھاتە سال بوو، حاسلاتى زۆر و بە بەرەكەت بوو. پارەى باشى پاشەكەوت كرد. دەيتوانى بەۋجۆرە، بەباشى بژى. بەلام زۆر لەۋە بىزار بوو كە دەبوايە ھەموو سالىك زەوى لە خەلكى بە كرى بگريت. زەوى باش و بە پىت كەم بوو، لە ھەر شوينى زەوى باش ھەبوايە جووتيارەكان بە لىشاۋ بۆى دەچوون. ئەگەر فرىا نەكەوتباى لە كاروان بەجى دەمايت. سالى سىيەم پاهوم لە گەل كەسىكى دىكەدا مىرگىكى بە شەرىكى بەكرى گرت. ھىشتا لە كىلانى زەويەكە نەبوو بوونەۋە كە دەگەل خاۋەن زەويەكەدا تىك چوون. كار گەيە دادگا. ناچار بوون زەويەكە بە خاۋەنەكەى بدەنەۋە ۋەھەموو ھەول و رەنجىكيان بە با چوو. پاهوم لە فكران راچوو: "ئەگەر زەوى خۆم بوايە و سەربەخۆ بام، توۋشى ئەم ھەموو كىسە و سەريەشە نەدەبووم." ئەوسا كەوتە تاقيى زەويەك كە بىكرىت. توۋشى جووتيارىك بوو كە زەويەكى بە پانتايى ھەزار و سى سەد ھىكتار كرى بوو، بەلام كىشەى بۆ پىشەاتبوو و ئامادەبوو ئەرزەكەى بە نرخىكى گونجاۋ بفروشىت. پاهوم، لە گەلىا كەوتە مامەلە وسەودا. ئەنجام رىك كەوتن كە ئەرزەكە بە ھەزار و پىنج سەد رۆبل بكرى. برىك لە پارەكە لە پىشەۋە بدات و ئەويتىرى بە ۋەجىبە بدات. خەرىك بوون سەودا و مامەلەكەيان تەۋاۋ دەكرد. ئىدى بە

رېځكوت ئىجارهكارىكى ئاشنا، لايدايه مالى پاهوم تا ئاليك بو ئهسپهكهى
وهربرگريټ. دانيشت، چاي له گهل پاهومدا خواردهوه. ئيدى قسهيهك ليړه
ويهكيك لهوئ سهرى قسانيان دامهزراند. كابرئ ئىجارهكار گوتى تازه له
دهقهرى باشگيرهوه ديتتهوه. لهوئ سيازده هزار هيكتار زهوى تهنيا به
هزار رېول كړى بوو. پاهوم كيچ كهوته كهولئ، كابرئ ئاشناى پرسىارپيچ
كرد. كابرئ گوتى:

- ئهوهندهت بهسه كه ناسياوى له گهل سهروكهكهيان پيدا بكهى. بايى
نزيكهى سهد رېول جلكى ئاوريشم و قاليجه و سهندوقيك چايى وهندئ
مেশروب و قهخواردنى ئلكوليم به سهدا دابهش كردن و به هزارانترين
نرخ، هزارانتر له تولهكهى تهر، ئهرزهكهه ليكرين. ئهوسا قهوالهكهى
نيشانى پاهوم دا و له سهرى رويى: "ئهرزهكه نزيكى پووباره. ههر ههمووى
ميرك و زهوى بهياوه. " پاهوم به پرسىارهكانى كابرئ داكرتهوه. كابرئ
وهلامى دايهوه:

- "زهويان ئهوهنده زوره، يهك دانه سال پيا برؤيت ناگهيته ئهوسهرى.
ههر ههمووى مولكى باشگيرهكانه، ئهم باشگيرانه، ئهوهنده ساويلكهن، له تو
وايه بهرخن. دهتوانى به خورايى زهويان لئ بسهنى."

پاهوم دهبيروهو چوو. "ئهمهش بوو به كار؟ هزار رېول بدهم و تهنيا هزار
وسئ سهد هيكتار زهوى وهربرگرم. ئهوجاش خوم بخرمه ژيرقهزهوه؟ ئهگر
ئهم پارهي بهرم و برؤم بو ئهوى، بهم پارهي، لهوئ ده ئهوهندهى ئيره
زهوى دهكرم."

(٥)

پاهوم پرسىارى رېگاي ئهويى كرد. كه ميوانهكهى رويى ئهوسا خوى ئاماده
كرد بو ئهويندهر بروات. سهريهرشتى مال و حالئ به ژنهكهى سپارد وله
گهل يهكيك له كريكار وپيشكارهكانيا بهرهو ئهوى وهرپكهوت. له سهر رېگاي
خويانهوه، له شاريكدا لايان دا. سهندوقيك چاي و ههنديك مهى و باده
وديارى و سهوقاتى ديكهيان كړى. كهوتنهوهري. پتر له پينج سهد كيلومتر
رېگهيان تهى كرد. له رؤزى هوتهما، گهيينه شوينيك كه باشگيرهكان

خېوه تيان هه لدا بوو. ئيدى رېك ئوه بوون كه كابراى ميوان بوى باسكرد بوون. باشگيره كان، له دهشتيكا وله نزيكى پروباريک هه لاندابوو، هو به هو به له ژير ره شمالدا ده ژيان. ئه مانه زه ويان نه ده كيلا، گه نميان دانه ده چاند. نانيان نه ده خوارد. پhez وگاگهل و ره وه ئه سپه كانيان له وه ده شته پان وبه رينه دا ده له وه ان. جوانو وه كانيان له پشت ره شماله كاندا ده به ستنه وه و رورژي دوو چه لان مابينه كانيان بو لا ده هيئانه وه. له شيري مابين كوميسيان دروست ده كرد. ژنه كان كوميس وپه نيريان دروست ده كرد. پياوه كان ته نيا كوميس وچايان ده خوارد وه، گوشتي بهر خيان ده خوارد. نايان ليده دا. هر هه موويان قه له و شهنگول بوون. به دريژايي سال بيريان له وه نه ده كرده وه كاريك بكه ن. هه موويان نه خوينا وه وار وبى سيوات بوون. يهك وشه ي پرووسييان نه ده زانى. به لام زور خوشخو بوون.

هر كه چاويان به پاهوم كه وت، هه موو له خيوه ته كان هاتنه ده ري وله ده وري ميوانه كه يان خرپوونه وه. ديلمانجيان هيئا وپاهوم گوتي: "هاتووه هه نديك زه وى بكرپيت." باشگيره كان خوشحال بوون. پاهوميان بو باشتري خيوه ت برد. له سهر مافوريك دايان نيشاند وپشتييه كيان نايه پشتي و له ده وري رونيشتن. كوميس و چايان بو هيئا، بهر خيكيان سهر برى وگوشتيكي زوريان ده رخواردى دا. ئه وجا پاهوم ئه وديارى و سه وقاتيانه ي كه له گل خوى هيئابوونى، له عه ره بانه كه داگرت وبه سهر باشگيره كانيا دابه شي كردن. باشگيره كان زوريان پي خوشبوو. له به يني خوياندا هه ندي قسه يان كرد، پاشان به ديلمانجه كه يان گوت كه پي بلپت: "باشگيره كان عاده تيان وايه تا ده توان ريزى ميوان بگرن وخزمه تي بكه ن و قه ره بووى دياريه كانى بو بكه نه وه. ده يانه وي بزائن كه هزي له چ مولك و ماليكي ئه وانه تا به ديارى بيده ني."

پاهوم گوتي: "ئوه ي من هزم لييه تي و دلم پي خوشه ته نيا زه ويه كانتانه. له ولات و ده قه ري ئيمه دا خه لكى زورن و زه وى و زار كه مه. به لام ئيوه زه وى و زارتان زوره، به پيت و به ره كه تيشه. هه مووى به ياره. تا ئيستا زه وى وام نه ديتووه."

دیلمانجه که وته کانی پاهومی پاچقه کرد. باشگیره کان ماوهیه که له نیو خویاندا قسه یان کرد. پاهوم نهیده زانی چی ده لێن. به لام دیار بوو خوشحال و به که یفن، به دهنگی بهرز قسه یان ده کرد و پیده که نین. پاشان به بیدهنگی سهیری پاهومیان کرد و دیلمانجه که گوتی: "ده لێن له ههنبهر دیارییه کانی تۆدا، چه ندت زهوی گهره که، به که مائی رهزامه ندی ده تده نی. تۆ ههر ئه وه ندت له سه ره ده ست بخره یته سه ره ههر پارچه زهوییه که تا یه کسه ره ببی به هی تۆ."

باشگیره کان، دووباره له نیو خویاندا که وتنه گفتوگو. دیار بوو له سه ره شتی که مشت و مریانه. پاهوم پرسى: "کێشه یان چیه؟" دیلمانجه که گوتی: "هه ندیکیان قه ناعه تیان وایه سه باره ت به زهوییه که، ده بی پرس به سه رو که که یان بکه ن و نابى به بی ئه و هیه چ گفتیک بدن. هه ندیکى دیکه یان ده لێن پیویست ناکا چاوه پروانی گه رانه وه ی سه رو که بکه ن."

(٦)

له کاتی که باشگیره کان سه رگه رمی گه نگه شه بوون، له ناکاوا پیاوی که کلاویکی گه وه ی فهروه رپی له سه ره بوو، خوی به ژووردا کرد. هه موو بیدهنگ بوون و به رزه پی له به ری هه ستان. دیلمانجه که گوتی: "ئه مه سه رو که و گه وه رمانه." پاهوم خیرا باشتترین پالتۆ و نزیکه ی دوو کیلو چای هی نا و وه کو دیاری پیشکه ش به سه رو کی کرد. سه رو که دیارییه کانی وه رگرت ولای سه ره وه ی مه جلیسه که دانیشته. باشگیره کان یه کسه ره شتیکیان پیگوت. سه رو که ماوهیه که گوپی گرت. ئه وسا به ئامازه ی سه ره داوا ی لی کردن بیدهنگ بب. پروویکرده پاهوم و به زمانی پرووسی گوتی: "زۆر باشه به دلی خۆت له گه ل ده که یان. هه رپارچه زهوییه که به دله، هه لیژیره. چی زۆره زهویمان زۆره."

پاهوم، له فکران راچوو: "یانی ده کری چه ندم زهوی بوئ، بمده نی. ده بی له ئیسته وه شته که یه که لایی بکه مه وه، قه والیه که له به ینا هه بی که زهوییه کهم بو مسو گه ر بکات. ده نا له وه یه به ده می و ئیستا بلین ئه م زهوییه هی تویه و پاشان ژیان ببنه وه ولیمی بسه ننه وه." بویه به دهنگی بهرز گوتی: "من مه منوونی میوانپهروه ری و فه رمایشته جوانه کانتانم! زهویتان"

زۆرە، من تەنیا بېرىكى كەمم دەۋى. بەلام ھەز دەكەم دۇنيا بىم كە كام پارچە زەۋى ھى منە، ئايا دەكرى بېتە ئەندازە كردن و بە ناۋى من بكرى؟ دنيا ژيان و مردنە، ھەرچەندە ژيان و مردن بە دەست خوايە. جا ئۆۋى پياوباش ئەمرو ئەم زەۋىيە بە من دەدەن، بەلام لەۋەيە سبەى مندالەكانتان ژيوان بېنەۋە و لىمى بسەننەۋە.

سەرۆك گوتى: "ھەق بە تۆيە. خەمت نەبى بە ناۋى تۆى دەكەين."

پاھوم لە سەرى رۆيى: "بىستوومە، ئىجارەكارىك لىرە بوۋە. ھەندىك زەۋى و زارتان داۋەتى، قەۋالە وسەندەتان بە ناۋى ئەو كردوۋەو بۆتان ئىمزا كردوۋە. ئەگەر ئەو قەۋالە و سەندەش بۆ من بىكەن، زۆر مەمنون و سوپاسگوزارتان دەبىم."

سەرۆك لە مەبەستى ھالى بوو وگوتى: "كىشە نىيە، كاتىكىمان ھەيە، بېكەۋە دەچىن بۆ شار و قەۋالەكەت بۆ مورو واژۆ دەكەين."

پاھوم پرسى: "نرخەكەى چەندە؟"

- "نرخ لای ئىمە ۋەكو خۆيەتى: رۆژى ھەزار رۆبىل!"

پاھوم، لە مەبەستى ھالى نەبوو. پرسى: "رۆژى؟ ئەدى رۈۋبەرەكەى؟چەند ھىكتارە؟"

سەرۆك گوتى: "ئىمە رۈۋبەر و ئەو شتانە نازانين، بەلكو بە رۆژ دەيفرۈشىن. واتە لە تاقە رۆژىكا بە پاى پىادە چەقاس زەۋى تەى بىكەى، ھەر ھەموۋىت بە ھەزار رۆبىل دەدەينى."

پاھوم، ھەپەسا وگوتى: "خۆ لە رۆژىكا دەكرى زەۋىەكى زۆر تەى بىكەى"

سەرۆك بېكەنى وگوتى: "ھەر ھەموۋى بۆ تۆ دەبى! بەلام يەك مەرجمان ھەيە: ئەگەر تا ئىۋارى نەتوانى بگەرپىتەۋە سەر ھەمان ئەو شوپىنەى كە لىۋەى كەۋتبوۋىتە رى، پارەكەت بە خۇپايى دەپوات.

- "باشە بە چيا دەزانن لە كوۋىۋە دەستم بېكردوۋە؟"

- " خەمت نەبى! لە ھەر شوينىكەو ھەتھەوئى برۆي لە گەلتا دييىن و لەوئى دەوھەستين. لە ھەر شوينىك پيويست بکات نيشانەيەك دادەنەين. بە ھەر لايەکا پيچت کردەو، چاليك ھەلدەكەنين، يان چەند بەردىك لە سەر يەك دادەنەين، يان کۆمەلە خۆليک کەلەكە دەكەين. پاشان دەروين خەتە جووتىك لە نيوان ئەم نيشانە و ئەو نيشانەيەدا دەکيلىن. چەندت دەوئى تەي بکە. بەلام دەبى بەر لە پۆژئاوا بوون بگەيتەو لای ھەمان خالى يەكەم. ئيدى ھەموو ئەو زەوييەي لەماوھى پۆژەكەدا تەيت کردوو دەبى بە ھى تۆ.

پاھوم، زۆر خۆشحال بوو. لە کەيفان لە پيستی خۆي نەدەھيۆرى. برپارياندا سبەي بەيانی زوو دەست پيیکات. ماوھيەك قسەيان کرد. دواي ئەوھى کوميسيان خواردەوھو گۆشتى بەرخيان خوارد، سەرلەنوئى چايان خواردەو، ئيدى بوو بە شەو. دۆشەکيکى پەريان بۆ پاھوم راخست. ئەوسا باشگيرەکان بلاوھيان ليکرد وبەلينيان دا سبەي بەيانی زوو ئامادە بن و بەر لە ھەتاو کەوتن، بە سواری ئەسپ بۆ ئەو شوينە برۆن کە پاھوم ليۆھى دەکەوتە پرى.

(٧)

پاھوم، لە سەر دۆشەکى پەر راکشا. بەلام خەوى لينەدەکەوت. ھەر بيري لە زەوييەكە دەکردەو: " بزانه چ پارچە زەوييەکى گەورە تەي دەکەم. لە پۆژيکا شەست کيلۆمەتران دەبرم. شەست کيلۆمەتر چيە! وەکو ئاو خواردنەو وايە. خۆم وبەختم پۆژ دريژە. تيرەي شەست کيلۆموتەر، زەوييەکى يەجگار فراوان لە خۆ دەگریت! زەوييە خراپەکان دەفرۆشم. يان بە کرئ دەيدەم بە جووتيارەکان. زەوييە ھەرە باشەکان دەکيلم. دوو جووت گاجووت دەکرم و دوو جووتکار بە کرئ دەگرم. پووبەري سەد وپەنجا ھيکتار زەوى دەکيلم و بە گەنم داى دەچينم. ئەويترى دەکەم بە پاوان بۆ پەز ومالات."

پاھوم، بە دريژايى شەوھەكە خەو نەچوو چاوى. کەميک بەرلە سپيدە خەوى ليکەوت. ھەرکە چاوى چوو خەو، خەوى بينى، لە خەوھەكەدا ھەر لە ھەمان خيۆتەدا پال کەوتبوو، گويى لييوو يەکيک لە دەرەو پيدەکەنى. نەيدەزانی کيیە. لە دلى خویا گوتى دەبى کى بى. ئەوسا ھەستا، چوو دەرەو. سەيرى کرد سەرۆکى باشگيرەکان و لە بەردەم خيۆتەكەدا دانیشتوو ھەر دوو دەستى ناوئەتە کەلەکانى و خەريکە لە پيکەنينا دەخنکى.

له سه‌رۆك نزيك بووه‌وه و لێی پرسى: " به چى پێده‌كه‌نى؟ " به‌لام كه
 ديقه‌تى دا، بينى ئەمه سه‌رۆكى باشگيره‌كان نيه. هه‌مان ئەو كابرا
 ئيجاره‌كاره‌يه كه كاتى خۆى هاتبووه مالى ئەم و باسى زه‌وى و زارى
 باشگيره‌كانى بۆ كردبوو. كه ويستى لێى پرسى: "ئايا له ميژه ليرهيته؟"
 سه‌يرى كرد ئەمه كابراى ئيجاره‌كار نيه. به‌لكو هه‌مان ئەو جووتياره‌يه كه
 له ده‌قه‌رى ئەو به‌رى قولگاوه هه‌والى بۆ هينابوو. كه زياتر ديقه‌تى دا
 ده‌ركه‌وت، ئەو جووتياره‌ش نيه. به‌لكو خودى شه‌يتان بوو به سم وشاخه‌وه.
 له‌وى دانىشتبوو و قاقاي ليدده‌دا. پياويكى پى په‌تى، به توى پانتۆل
 و كراسيكه‌وه له به‌رده‌ميا كه‌وتبوو. شه‌يتان به دياريه‌وه دانىشتبوو و قاقاي
 ليدده‌داو خه‌ريك بوو له پيكه‌نينا ده‌بوورايه‌وه. پاهوم له خه‌وه‌كه‌دا چاوى
 تيزكرده‌وه و تا بزاني ئەو زه‌لامه‌ى له ئه‌رزه‌كه‌دا كه‌وتوو كئييه. بوى
 ده‌ركه‌وت كابرا مردوو. زياتر ورد بووه‌وه، سه‌يرى كرد پاهوم خويه‌تى! به
 ترسه‌وه له خه‌و راپه‌رى وله دلّى خويدا گوتى: " به‌شه‌ريش خه‌وى سه‌ير
 ده‌بينى، چ نيه، زنده خه‌وه!"

سه‌رى هه‌لبه‌رى، له ده‌رگاي خيوه‌ته‌كه‌وه سه‌يرى كرد، به‌يان ئەنگاوتوو. له
 دلّى خويا گوتى ده‌بى خه‌به‌ريان بكه‌مه‌وه. پيوسته بكه‌وينه‌پى.

هه‌ستا، كرێكاره‌كه‌ى بيداركرده‌وه. (له عه‌ره‌بانكه‌دا خه‌وتبوو.) ئەمرى
 پيكر كه عه‌ره‌بانكه‌ له ئەسپه‌كه به‌ستى. ئەوجا رويى باشگيره‌كان
 خه‌به‌ر بكاته‌وه. پي گوتن: "كاتى ئەوه‌يه برۆين بۆ ده‌شت تا رووبه‌رى
 ئەرزه‌كه بپوين!"

باشگيره‌كان هه‌ستان، له ده‌ورى يه‌كدى خه‌بوونه‌وه، سه‌رۆكه‌شيان هات،
 كوميسيان خواردوه. چايان به پاهوم دا. به‌لام سه‌برى نه‌گرت. گوتى: "
 ئەگه‌ر قه‌راره برۆين، ده‌بى له ئيستاوه بكه‌وينه‌پى، دهن دىر ده‌كه‌وين!"

(٨)

باشگيره‌كان ئاماده‌بون. هه‌موو كه‌وتنه‌پى. هه‌نديك به سواری ئەسپ و
 هه‌نديك به سواری گاليسكه. پاهوم له‌گه‌ل پياوه‌كه‌يدا سواری گاليسكه
 بچووكه‌كه‌ى خۆى بوو. بيلچه‌يه‌كيشى له‌گه‌ل خويدا هه‌لگرتبوو. كه گه‌بينه

دهشته‌که، ئاسۆی سپیده خه‌ریک بوو ږووناک ده‌بووه‌وه. به سهر گردیکا هه‌لگه‌ران (باشگیره‌کان پییان ده‌گوت شیخان) له گالیسکه وئه‌سپه‌کان دابه‌زین. له خالیکی دیاریکراوا خړبونه‌وه. سه‌روک هاته پیشه‌وه و به ده‌ست ده‌شتاییه‌کی نیشانی پاهوم دا وگوتی:

- تەمەشا بکه. تا چاو بېر دھکات زهوی ئیمیه. کویت به دلّه بو خوتی
هه لېژیره.

چاوانی پاهوم گه‌شانه‌وه، زه‌ویییه‌که هه‌مووی به‌یار بوو، ته‌خت وساف وه‌کو له‌پی ده‌ست. پ‌ه‌ش وه‌کو تووی خه‌شخاش. گيا له نشیوه‌کاندا به قه‌د بالا زه‌لامیک به‌رز بووبووه‌وه.

سەرۆك كالأوه فهر وه رڤوويه كهى له عاردى دانا وگوتى:

- ئەمە نىشانەكەمانە. لىڧرەو دەست پىڧكە ودووبارە و بەر لە خۆرئابوون وەرەوە بۇ ئىرە. ھەنگى ئەو ئەندازە زەوييەى بە دەوريا دەسووپىتەو دەبى بە ھى تۆ.

پاهوم، پاره‌کانی دهره‌ئینا و خستیه ناو کلاوه‌که‌وه. ئه‌وجا پالتۆکه‌ی داکنه‌ند، ئیله‌کیکی بئی قوولی له‌به‌ر بوو. پشتینه‌که‌ی شل کرده‌وه و ئه‌وسا تووندی کرده‌وه. برپیک نانی له‌تویشه‌به‌ره‌یه‌کی بچووک نا و خستیه گیرفانییه‌وه. زه‌مه‌میه‌ک ئاوی به‌قه‌د خوڤیا کرد. قه‌یتانی پیللاوه‌کانی تووند کرده‌وه. بیلچه‌که‌ی له‌ده‌ست کریکار و پيشکاره‌که‌ی وه‌رگرت و ئاماده‌بوو که بکه‌ویتته‌پئی. دوو دلّ بوو له‌کویوه‌بروات. هه‌موو لایه‌کان هه‌ر باش بوون. ئه‌نجام برپاری دا، له‌دلّی خویدا گوتی: "چ فهرقئ ده‌کات! به‌ره‌و پوژه‌لات ده‌روم، به‌ره‌و خوور ده‌روم."

پووی کرده پۆژه‌لآت. ئاماده‌بوو تا پۆژ له که‌ل ده‌ربکه‌وێ. له د‌ل‌ی خ‌ویدا گوتی: " ناب‌ی کات به‌ ف‌یرۆ به‌دم. پ‌یکردن به‌ ف‌ینکی خ‌ۆشه‌. " ه‌یشتا خ‌ۆر به‌ ته‌واوه‌تی له‌ که‌ل ده‌رنه‌که‌وتبوو که‌ پا‌ه‌وم ب‌یل‌چه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر شان وله‌ گ‌رده‌که‌وه به‌ره‌و ده‌شته‌که‌ داگه‌را. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌ خ‌یرا ده‌پ‌ویی و نه‌ ه‌ی‌واش. د‌وای ئه‌وه‌ی نزیکه‌ی هه‌زار مه‌تری‌ک پ‌ویی، وه‌ستا و ق‌ور‌تی‌کی چ‌ک‌ۆله‌ی هه‌ل‌که‌ند، گ‌له‌که‌ی که‌له‌که‌ کرد تا ن‌یشه‌نه‌که‌ به‌ ئاسانی

بناسریتتهوهو له دوورهوه دیار بی. دووباره کهوتهوه پښت. لاقی گهرم بوون،
خیراتر ههنگاوی دهنه. دواي ماوهیهک قورتیکي دیکه هه لکه نه. پاهوم
ئاوړی پاشی دایهوه، گردهکه له بهر تیشکی هه تاوه که دا به جوانی دیار بوو.
خه لکه که له سهر گردهکه راوه ستا بوون. چه رخی گالیسکه کان له دوورهوه
ده بریقانه وه. پاهوم، به مه زنده ی خوئی نزیکه ی پیچ کیلومه تریکی ته ی
کرد بوو. دنیا گهرمی کرد. ئیله که که ی داکه نه و دای به شانیا و دووباره
کهوتهوه پښت. ئیستا دنیا ته واو گهرم بوو بوو، ته مه شایه کی هه تاوی کرد.
کاتی تیشت خواردن بوو. به لام له دلئ خویا گوتی: "ئه وا له قوناغی به که م
بوومه وه. به لام رۆژ چوار قوناغه، هیشتا زور زووه بو پیچ کردنه وه. باشت
وايه پیلاوه کانم داکه نه م تا خیراتر پښت بکه م."

له سهر ئهرزه که دانیشته، پیلاوه کانی داکه نه، کردنی به قه
پشتینه که یه وه کهوتهوه پښت. ئیستا خوشتر ده پوی. له دلئ خویا گوتی: "
پیچ کیلومه تری دی ده روم ئه وسا به دهسته چه پا پیچ ده که مه وه. ئیره
ئه وه نه ده جوان وباشه حه یفه له کیسی خوئی بده م. پیاو تا زیاتر ده چیته
پیشی ئهرزه که جوان وجوانتر ده بی!" ماوهیهک راسته وراست پوی. که
ئاوړی پاشی ده دایه وه، گردهکه به ئاسته م ده بینرا. خه لکانی سهر گرده که،
له دووره وه هینده بچووک دیار بوون ده تگوت میروله ره شهن. پاهوم له دلی
خویا گوتی: "له م قو له وه زور هاتووم، کاتی پیچ کردنه وه یه. چه ند م ئاره قه
کردو وه ته وه. زورم تینو وه." وه ستا، قورتیکي هه لکه نه، خاک وخو له که ی
که له که کرد. زه مزه میه که ی کرده وه و ئاوی خواره وه. به دهستی چه پا پیچی
کرده وه. گیایه که به رز و دنیا گهرم بوو. پاهوم خه ریک بوو شه که ت ده بوو،
ته مه شای هه تاوی کرد بینی نیوه پوی به سهره هاتووه. له دلئ خویا گوتی:
"وا چاکه پشوویه ک بده م و که میک به سه میه وه." دانیشته نانی خوارد. ئاوی
خواره وه. به لام پالنه که وت. ده ترسا خه وی لی بکه وئ. دواي چه نه ساتیک
دووباره کهوتهوه پښت. له سهره تاوه به ئاسانی ده پوی، نانی خواره بوو و
هیزی په یدا کرد بوو. به لام دنیا گهرم بوو بوو. خه وی ده هات. به لام له سهر
پیشره وی خوئی به رده وام بوو. له دلئ خویا ده یگوت: "سه عاتی ره نه،
ته مه نیک ئاسوده یی!" له م قو له شه وه مه ودایه کی فره ی ته ی کرد. ده یویست
دووباره به دهستی چه پا پیچ بکاته وه. که له ناکاوا چاوی به گولاویک

كهوت. له دلى خویدا گوتی: "حهیفه ئەم گۆلاوه له ناو ئەرزه‌كه‌ی مندا نه‌بێ و به‌ خوڤایی له‌ کیسی خو‌می بده‌م! ئەم شوینه‌ بو‌ داچاندنی كه‌تان زو‌ر باشه‌." چوو له‌و سه‌ری گۆلاوه‌كه‌وه‌ قو‌رتی‌کی هه‌لكه‌ند. ئەوسا ئاو‌ری دایه‌وه‌ تا ته‌مه‌شای گرده‌كه‌ بکات. گه‌رما هه‌واكه‌ی لی‌ڵ ک‌ردبوو، له‌ تراویله‌كه‌ ده‌چوو. گ‌رده‌كه‌، له‌ دووره‌وه‌ وه‌كو ئه‌وه‌ بوو ب‌له‌رزێ و ب‌له‌ریته‌وه‌. له‌و هه‌وا لی‌ڵ و ته‌ماویبه‌دا، باشگه‌ره‌كانی سه‌ر گ‌رده‌كه‌ نه‌ده‌بینران.

زەمزمەمىيەكەى تووردان. بەلام بىلچەكەى فرى نەدا، جارجار وەكو دار عاسا خۆى بە سەريدا دەدا.

دووبارە لە فکراڤاچوو: "چم بە خۆم کرد. بارىكى زۆرتر لە توانای خۆم بە کۆلا دا. زەحمەتە بەر لە پۆژئاوا بگەمەووە گەردەکه!"

ئەم ترسە، هیندەى دى سەر ودى گرت. پاهوم کەوتە غاردان. کراس وپانتۆلەكەى لە ئارەقەدا تەپیتەپ بووبوون و بە لەشەو نووسابوون، گەرووى لە تینواندا هیشک بووبوو. سنگیووەکو موشەدەمەى ئاسنگەران بەرزو نزم دەبوووە. دلى وەکو چەكوش لىیدەدا. ئەژنۆکانى بە رادەپەک شل بووبوون، جەستەیان هەلنەدەگرت. ترسى ئەوێ لىنیشە نەبا لە ماندوویەتیدا بمریت. وپراى ئەوێ ترسى مەرگى هەبوو، هەر نەیدەتوانى بوەستى و پشووێک بدات. لە دلى خۆیدا دەگوت: "دواى ئەم هەموو پراکە پاک و گیانەهاپىيە، ئەگەر رابووەستم دەلین چ پیاوێكى گەوج و کەودەن بوو." ئیدی کەوتە غاردان، گوێى لە هاوارى باشگیرەکان بوو کە هانیاڤ دەدا. هاوارى ئەوان هیندەى دى ئاگرى لە دلى بەردا. دوا هیڤى داىە خۆى و، گورپى لە راکردن بەستەو. هەتاو گەپى بوو سەر کەل. تەنکە خەرمانەپەک دەورى دابوو و گەورەتر دیاربوو، سوور دەتگوت خویڤنە. خەلکى سەر گەردەكەى دەبىڤى کە دەستیان بۆ هەلەدەتەکان و هانیاڤ دەدا. هەتاو کە سات بە سات زیاتر دادەکشا ولە ئاوابوون نزىک دەبوووە. ئەویش خەرىک بوو دەگەپىيە ئاواتەكەى. ئەو دەستانەى دەبىڤى کە لەسەر گەردەكەو بۆیاڤ تەکان دەدا و هانیاڤ دەدا. کلاو فەرە پىوپیەكەى لى بەدیار کەوت، کە پارەكەى تیا دانابوو. سەرۆک بە دیارىپىيەو دانیشتبوو، هەر دوو دەستى نابوونە قەبرەگانى، هەنگى خەونەكەى بىرکەوتەو، لە دلى خۆیدا گوتى: "زەوپیەكە، زۆرى زۆرە، بەلام ئاخۆ خواوەند مەودا دەدا لەسەرى بژىم؟ ژیاڤم لە دەست دا! ژیاڤى خۆم بە فیرۆ دا! هەرگىڤ ناگەمە ئەو خالە!"

پاهوم روانیە هەتاو کە، تەواو گەپى بوو دەم کەل. بەشیکى لە کەل ئاوا بووبوو. نەدەبىڤرا. دوا تىڤى داىە خۆ و بەدەنى بەرەو پىشەو دانەوێ بوووە، لاقەکانى بە ئاستەم هەلەدەهاتنەو لەنگەرى بەدەنیاڤ رادەگرت. کە گەپىيە داوینى گەردەكە دنیا تارىک بووبوو. سەرى هەلپرى، خۆر ئاوا

بووبوو. ئەوسا ھاوارئیکى پىر نائومئىدى کرد، لە دلى خویدا گوتى: " ھەموو رەنجەكەم بە فەرۆ چوو! " ويستى بوەستى. بەلام گوئى لە دەنگى باشگيرەکان بوو كە ھىشتا ھورايان دەکيشا. ھەنگى بىرى كەوتەو ھە بۆ ئەو كە ھىشتا لە داوئنى گەردەكەدا بوو، ھەتاو ئاوا بووبوو، بەلام ھەتاو ھىشتا لە خەلکەكەى سەر گەردەكەو ھە ديار بوو. ھەناسەيەكى قوولئى ھەلکيشا و بە غار بە گەردەكەدا ھەلگەرا. گەيە سەر گەردەكە. سەرۆكى بينى بە ديار کلاو ھەو ھە دانىشتبوو دەستەکانى نابوونە ھەر دوو كەلەكەى وخەريک بوو لە پيکەنينا بخنكى. پاھوم دووبارە خەونەكەى بىر كەوتەو ھە، ھاوارىکرد، لاقەکانى شل بوون، بە دەما كەوت و دەستى بۆ لای کلاو ھە راکيشا.

سەرۆك گوتى: " چەند پياوئىكى دەگمەنە! زەوييەكى زۆرى برەو ھە! " پيشكارەكەى پاھوم، بە غار ھات تا يارمەتى بدات و ھەلئى بسينئەو ھە. بەلام سەبرى کرد خوئى لە دەميەو ھە فيچقەى کرد... پاھوم مردبوو!

باشگيرەکان بە دەم نچ نچ کردنەو ھاوخەمى خوئان دەربرى. پيشكارەكە، بيلچەكەى ھەلگرت و گورپكى بە ئەندازەى پاھوم ھەلکەند و پاھوميان بە خاك سپارد. لە تەپلى سەرييەو ھە تا بنى پيى، تەنيا پيوستى بە يەك مەتر و ھەشتا سانتيم زەوى ھەبوو.

سالى ١٨٨٦

۱۵ - دهنکه گهنمیک به ئەندازەى هیلکه مریشکیک

رۆژیک چەند مندالیک، لە شیوەلەیه کدا، شتیکیان دۆزییەو لە دهنکه گهنم دهچوو، به ئەندازەى هیلکه مریشکیک دهبوو وخەتیکى لە ناوەندەو هه‌بوو. به ریکه‌وت گه‌پیده‌یه‌ک به ئەویدا ده‌روات و ئەو شته ده‌بینی، به فلسیک له مندالەکانى کرپى و ده‌گه‌ل خۆیدا بۆ شارى برد و وه‌کو توحفه‌یه‌ک به پاشای فروشت.

پاشا ناردی به شوین زانا و دانایانى دیار و ده‌قه‌ره‌که‌دا تا بزائن ئەم توحفه ده‌گهن و نایابه‌ چیه. زانا و دانایان ماوه‌یه‌کى زۆر له فکریان راچوون و راویژ و ته‌گبیریان کرد. به‌لام سه‌ریان لی‌ده‌رنه‌چوو. نه‌چوونه‌ بنج و بناوانى. به هه‌رحال شته‌که‌یان له قه‌راخ په‌نجه‌ره‌یه‌ک دانا. رۆژیک مریشکى خۆى به ژوورا کرد، به دهنوک به‌ربووه شته‌که، کونى کرد. هه‌نگى هه‌موو دیتیان که ئەو شته دهنکه گهنمیک بوو. زانایان خۆشحال بوون و چوون بۆ لای پاشا و گوتیان: - گهنمه!

پاشا سه‌رى سوپما. ئەمرى به زانا و داناكان کرد که بزائن ئەم جوړه‌ کهى و له کوئ روینراوه؟ دیسان زانا و داناكان کهوتنه‌ راویژ و ته‌گبیر، کتیب و سه‌رچاوانیان ده‌ور کرده‌وه. به‌لام نه‌گه‌بینه‌ هه‌چ ئەنجامگیریه‌کى قه‌ناعت به‌خش. ئیدی چوونه‌وه بۆ لای پاشا و گوتیان:

- وه‌لامى دروستمان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. له سه‌رچاوه‌کانى ئیمه‌دا هه‌چ زانیارییه‌ک له‌م باره‌یه‌وه نییه. پیمان باشه‌ پرسیار له جووتیاران بکړئ له‌گینه‌ یه‌کیکیان شتیکی له‌و باره‌یه‌وه له‌ باب و باپیرانى بیستبى که ئەم جوړه‌ گهنمه به‌م ئەندازه و قه‌باره‌یه‌ کهى و له‌کوئ روینرابی.

پاشا ئەمرى کرد که به تەمەنترىن جووتىارى بۆ بېنن. پاسەوانەکانى کەسىكى پىريان دۆزىيەو وەينايان بۆ لای. پىرەمىردىكى قەموور، رەنگ و پروو سىسەلە و چرچەلە، بى ددان، بە ھەر زەحمەتى بوو، بە دوو دارشەقەو، بە لەقەلەق گەينرايە خزمەت پاشا.

پاشا، دەنکە گەنمەكەى نیشاندا. لى كابرای جووتيار نەيدەبىنى بەلام بە دەست تاقىکردەو پاشا لى پىرسى:

- پىرەمىرد بە بىرەوهرى تۆ ئەم جوۆرە گەنمە لە كوئ پرواو؟ تۆ قەت ئەم جوۆرە گەنمەت كړيوه؟ لە كىلگەكانى خۆتدا داتچاندووه؟

كابرای پىرەمىرد گويى گران بوو. بە باشى قسەكانى پاشای نەدەژنەوت. بە زەحمەتتىكى زۆر لە پرسىارەكەى پاشا حالى بوو. ئەنجام گوتى:

- نەخىر! من ھەرگىز گەنمى وام لە كىلگەكەما دانەچاندووه و نەدورىووتەو . ھەرگىز ئەمجوۆرە گەنمەم نەكړيوه. بە بىرەوهرى من گەنم ھەر بە ھەمان قەوارەو ئەندازەى گەنمى ئەمپۆ بوو. بەلام دەتوانى پرسىار لە بابم بكەى. لەگىنە ئەو بىستبىتى ئەم جوۆرە گەنمە لە كوئ پروابى.

پاشا، لەدووى بابى پىرەمىردى نارد، دۆزىويانەو وەينايانە خزمەتى پاشا. ئەم پىرەمىردە يەك دارشەقى پىيوو. پاشا دەنکە گەنمەكەى پى نیشاندا، پىرەمىرد تەمەشای گەنمەكەى کرد، چاوى ھىشتا دەبىنا، گەنمەكەى وەرگرت و تەمەشای کرد. پاشا گوتى:

- پىرەمىرد، دەتوانى پىمان بلى ئەم جوۆرە گەنمەكەى و لە كوئ پرواينراو؟ تۆ قەت ئەم جوۆرە گەنمەت كړيوه؟ يان ئەم جوۆرە گەنمەت لە كىلگەى خۆتدا داچاندووه؟

پىرەمىردەكە، ھەرچەندە گويى گران بوو، بەلام لە كورەكەى باشتەر بوو، گوتى:

- نەخىر، من ھەرگىز گەنمى بەم قەوارەو ئەندازەيەم لە كىلگەكەى خۆما دانەچاندووه و نەدورىووتەو. بەلام سەبارەت بە كړين، لە سەردەمى منا پارە دانەھاتبوو و مامەلە بە پارە نەدەكرا. ھەر جووتيارە گەنمى خۆى

داده چاند وئەگەر پېښوستان به گەنم بوايه، گەنمەكەيان له بهيني خوياندا دابهش دهکرد. من نازانم ئەم جوړه گەنمه له كوئ پرواوهو هه‌بووه. گەنمی سەردهمی ئی‌مه له گەنمی ئەم‌پو درشت ترو به ئاردترو نانه‌كهی به به‌ره‌كهت تر بوو. به‌لام گەنمی به‌م قه‌واره و ئەندازه‌یه‌م به عه‌مراتم نه‌دیوه. به‌لام له باوكم بیستوو كه گەنم له سەردهمی ئەودا، له گەنمی سەردهمی ئی‌مه گه‌وره‌تر و به ئاردتر بووه. واچاكه له‌و بپرسیت.

پاشا، ناردی به شوین بابی پیره‌مێردی دووه‌مدا. دۆزیه‌وه‌و هی‌نایانه خزمه‌ت پاشا. به هه‌نگاوی بته و به بی‌دارشه‌ق رپی ده‌کرد. چاوی تیز بوو، گوپی سووك بوو، قسه‌كانی پروون و‌په‌وان بوو. پاشا ده‌نكه گەنمه‌كه‌ی نیشاندا. پیره‌مێرد ده‌نكه گەنمه‌كه‌ی وه‌رگرت، جوان دیقه‌تی دا. زمانیکی لی‌دا تا تامی بكات وگو‌تی: " زۆر له می‌ژه گەنمی وا نایابم نه‌دیوه. به‌لئ خویه‌تی."

پاشا گو‌تی:

- با‌پیره، بلی‌ بزانه‌م كه‌ی و له كوئ ئەم جوړه گەنمه‌ پرواوه؟ ئایا هه‌رگیز له‌م جوړه گەنمه‌ت ك‌ریوه. یان ئەم جوړه گەنمه‌ت له کی‌لگه‌كه‌ی خۆتا پرواندوه‌و دۆزیوه‌ته‌وه؟

پیره‌مێرد پێكه‌نی وگو‌تی:

- له پوژگاری مندا، گەنم له هه‌موو شوینی‌ك به‌و قه‌واره‌یه بوو. ئی‌مه به‌مجوړه گەنمه‌ په‌روه‌رده بووین، ئەم جوړه گەنمه‌مان داده‌چاند، ده‌ماندوریه‌وه‌و ده‌مانكو‌تی.

پاشا پرسى: - پیره‌مێرد ئەم جوړه گەنمه‌ت ده‌ك‌ری یان خۆت داتده‌چاند؟

پیره‌مێرد بزه‌یه‌كی كرد وگو‌تی:

- له زه‌مانی منا كه‌س بیری له‌وه نه‌ده‌كرده‌وه خۆی له قه‌ره‌ی گونا‌حی " ك‌رین و فروشتنی گەنم و نان " بدات. نه‌مانده‌زانی پاره‌ چیه‌، باوی پاره نه‌بوو، هه‌ر كه‌سه‌و به ئەندازه‌ی پې‌و‌یستی خۆی گەنمی هه‌بوو.

پاشا پرسى:

- پيره ميڤرد، كيڭگه كهت له كوئ بوو؟ ئهم جوړه گه نمهت له كوئ داده چاند؟

باپيره گه وړه وه لامى دايه وه:

- هه موو ئه رزى خوا كيڭگه من بوو. ئاره زووى خوځم بوو، كويم بكيلايه، دهم كيلا و ئه وئ كيڭگه من بوو. زه وى به خوږايى بوو. شتيك بوو كهس ئيديعاى نه ده كرد كه مولكى ئه وه. تاقه شتيك كه خه لكى خوږيان به خاوه نى ده زانى، كارى بازوويان بوو. ئه و كاره بوو كه ده يانكرد، ئه و پهنجه بوو كه ده ياندا.

پاشا گوتى:

- وه لامى دوو پرسىارى ترم بده وه. يه كه ميان بوچى له و زه مانده زه وى ئهم جوړه گه نمه ي به ره هم دده او له زه مانى ئيمه دا وا بچووك بووه ته وه؟ دووه ميان: بوچى نه وه كهت به دوو دارشعق ده پروات و كورپه كهت به يه ك دار شعق و خوت به بى دار ده پروى؟ بوچى چاوه كانت تير، دانه كانت ساغ و دهم و زمانت په وان و بى گرڼ، هوى ئه مه چييه؟

پيره ميڤرد به رسقى دايه وه:

- هوى ئه مه، ئه وه يه كه خه لكى به كارى تاييه تى خوږيان نازين. پشت به خه لكى و كارى خه لكانى دى ده به ستن. له روژگارى كونا خه لكى به گويره ي شه ريعه تى خوا ده ژيان. به به شى خوږيان پازى بوون، چاوى ته ماعيان له مال و ده ست په نجى خه لكى دى نه بوو.

سالى ۱۸۸۶

١٦ - زړ کور

بيستووتانه گوتراوه: چاو به چاو، ددان به ددان. به لام من پيتان ده ليم:
رووبه پرووی شهر مه بنه وه.

"ئینجیلی مه تی، بابی پینجه م، ئیه تی ٣٨ و ٣٩"

(١)

جووتیاریکی هه ژار کورپکی بوو، کابرا زوری که یف پیهات بردی بو لای
دراوسیکه یان تا بی به عه پابی، غوسلی ته عمیدی بکات. به لام دراوسیکه
قه بوولی نه کرد، چونکه هزی نه ده کرد، بی به بابی مه عنه وی مندالی
پیاویکی هه ژار و بینه وا. یاروی جووتیاری بینه وا، بو هه مان مه به ست پرووی
له هاوسیکه ی تری نا. ئه ویش قاییل نه بوو. ئه وسا کابرای هه ژار، بو هه مان

مەبەست يەك بە يەكى مائەكانى گوند گەپرا. بەلام كەسى نەدۆزىيەو كە
ببى بە عەرابى كۆرەكەى. ئىدى بۆ گوندىكى دىكە پۆيى. لە پىگا تووشى
پياويك بوو. پياو وەستا و گوتى:

- پۆز باش. پياوى باش خىرە، كىو دەچى؟

كابراى جووتيار بەرسقى دايەو:

- خواوئەند كۆرپىكى پى بەخشيوم تا لە گەنجيا چاوم پى پوون بى. لە پىريا
دەستم بگرى و هاوكارم بى، لە دواى مردن دوعاى خىرم بۆ بكات، بەلام
چونكە ھەزار و بىنەوام، لە گوندەكەى خۇمانا كەس ئامادە نىيە ببى بە
عەرابى كۆرەكەم. بۆيە كەوتوومەتە پى تا لە شوينىكى ديدا عەرابىكى بۆ
بدۆزمەو.

يارۆ بىگانە گوتى: - مەن دەبم بە عەرابى!

يارۆ جووتيار، سوپاسى كرد ولە سەرى پۆيى:

- ئەدى كى بكەم بە عەرابەى (دايكى مەنەوى)؟

يارۆ نەناس گوتى:

- برۆ بۆ شار. لە مەيدانى شارا خانوويەك ھەيە بە بەرد دروستكراو. پىزە
دوكانىكى لەبەردەمە، پوويان لە جادەكەيە، يارۆ دوكاندار خواوئەنى ئەو
مائەيە، بازىرگانە. داواى لىيكە كىزەكەى بنىرى تا ببى بە عەرابەى
كۆرەكەت.

يارۆ جووتيار، ھەلۆستەيەكى كرد، بە دوو دلىيەو گوتى:

- باشە چۆن داوايەكى وا لە بازىرگانىكى دەولەمەند و زەنگىن بكەم؟ تەرىقم
دەكاتەو و پىگە بە كىزەكەى نادات شتى وابكات.

- خەمت نەبى! برۆ و ئەو داوايەى لىيكە بۆ سبەى بەيانى ھەموو شتىك
ئامادە بكە. دىم كۆرەكەت غوسلى تەعميد دەكەم و ناوى لىدەنەم.

یارۆی جووتیاری هه‌ژار بۆ مائی خۆی گه‌پایه‌وه. به‌ سواری پۆیی بۆ شار تا یارۆی بازرگان بدۆزیته‌وه. هه‌شتا ئه‌سپه‌که‌ی نه‌گه‌یی بووه‌ ناو هه‌ساری ماله‌که‌ی کابرای بازرگان، کابرای بازرگان په‌یدا بوو و پرسى:

- چیت ده‌وى؟

جووتیاره‌که‌ گوتى:

- قوربان، خواوه‌ند کورپیکى داومه‌تێ تا له‌ گه‌نجیا چاوم پى پوون، له‌ پیریا پشتیوانم بئى و له‌ دواى مردن دوعاى خیرم بۆ بکات. هاتووم بۆ لای تۆ که‌ میهره‌بانى بفرموویت و پێگه‌ بده‌ی کیزه‌که‌ت ببێ به‌ عه‌پابه‌ی!

بازرگانه‌که‌ گوتى: - که‌ی غوسلێ ته‌عمیدی ده‌که‌ن؟

- سبه‌ی به‌یانى.

- ده‌ی زۆر باشه‌، تۆ برۆ خوات له‌گه‌ڵ. سبه‌ی به‌یانى کیزه‌که‌م دیت بۆ کلێسا.

سبه‌ی به‌یانى، عه‌پابه‌که‌ هات، یارۆی عه‌پابیش ئاماده‌بوو و منداڵه‌که‌یان غوسلێ ته‌عمید کرد. دواى پێپه‌رسى غوسله‌که‌ کابرای عه‌پاب به‌ په‌له‌ پۆیی. که‌س و کارى منداڵه‌که‌ نه‌ زانیان ئه‌و کابرایه‌ کى بوو، نه‌ جارپیکى دی دیتیانوه.

(٢)

کورپه‌ گه‌وره‌ بوو، مایه‌ی به‌خته‌وه‌رى و دلخۆشى ژيانى داک و بابى بوو، کورپیکى به‌ هه‌یز و توانا بوو، ئیشکه‌ر وزیره‌ک و گوپرایه‌ڵ بوو. ته‌مه‌نى که‌ گه‌یه‌یه‌ ده‌ سالان نایانه‌ به‌ر خویندن تا فیڤى خویندنه‌وه‌و نووسین ببیت. ئه‌وه‌ی خه‌لکانى دی به‌ پینچ سال فیڤى ده‌بوون، ئه‌و له‌ زه‌رفى سالیکا فیڤى بوو. دواى ماوه‌یه‌ک واى لیهاک که‌س نه‌بوو، فیڤى شتى زیاترى بکات.

جه‌ژنى پاک هات. کورپه‌ پۆیی بۆ لای خانمه‌ عه‌پابه‌که‌ی تا پیرۆزبایی جه‌ژنى لیباکات. که‌ بۆ مال گه‌پایه‌وه‌، له‌ داک و بابى پرسى:

- کى عه‌پابى منه‌؟ و له‌ کوپیه‌؟ تا برۆم جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌ له‌ویش بکه‌م.

بابی برسقی دایهوه:

- کورپی ئازیزم، هیچ شتیک دهرباره ی عه‌پابه‌که‌ت نازانین. له‌و پۆژه‌ی که
تۆی غوسلی ته‌عمید کردووه، نه‌ دیتوومانه‌ ونه‌ هیچ هه‌والیکمان لیوه‌ی
هه‌بووه. زۆریشمان پئی ناخۆشه‌! نازانین له‌ کوئی ده‌ژی و نازانین ئاخۆ له‌
ژیانا ماوه‌ یان نا؟

کوره‌ ئیکلامی بۆ داک و بابی کرد وگوتی: " داوای بوردنتان لیده‌که‌م، تکایه‌
رێگه‌م بده‌ن برۆم عه‌پابه‌که‌م بدۆزمه‌وه‌. ده‌بی بیدۆزمه‌وه‌و پیرۆزبایی
جه‌ژنی لیبکه‌م.

داک و بابی رێگه‌یان دا، کورپه‌ که‌وته‌رئ تا عه‌پابه‌که‌ی بدۆزیته‌وه‌.

(۳)

کورپه‌ له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وت وکه‌وته‌رئ، داوای چه‌ندین سه‌عاته‌ رئ له‌ رێگا
تووشی کابرایه‌کی بیگانه‌ بوو، کابرا پرسى:

- پۆژ باش کورپی باش، ئه‌وه‌ کیوه‌ ده‌چی؟

کورپه‌ به‌رسقی دایه‌وه‌:

- چووم بۆ لای خانمه‌ عه‌پابه‌که‌م و پیرۆزبایی جه‌ژنم لیکرد. که‌ بۆ مال
گه‌رامه‌وه‌ له‌ داک و بابم پرسى عه‌پابه‌که‌م له‌ کوئی ده‌ژی تا بچم بۆ لای و
پیرۆزبایی جه‌ژنی لیبکه‌م. وه‌لامیان دامه‌وه‌ که‌ داوای غوسلی ته‌عمیده‌که‌م،
به‌ په‌له‌ پۆییوه‌و له‌و ساوه‌ نه‌ دیتوویمان و نه‌ هیچ هه‌والیکیان لیوه‌ زانیوه‌،
که‌ ئاخۆ له‌ ژیان ماوه‌ یان نا. به‌لام من چه‌زم کرد عه‌پابه‌که‌ی خۆم بناسم و
بیدینم. بۆیه‌ وه‌رئ که‌وتوم تا بیدۆزمه‌وه‌.

یارۆی نه‌ناس گوتی: - من عه‌پابه‌که‌تم.

کورپه‌، که‌ گوئی له‌و قسه‌یه‌ بوو خۆشحال بوو و به‌ بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه‌ سئ جاری
ماچ کرد و پرسى:

- بابو، هه نووکه به نیازی کوئی؟ ئه گهر به ده قهری ئیمه دا ده رۆی، فه رموو وهره بۆ مائی خۆمان با له خزمهتتا بین. ئه گهر بۆ مائی خوشت ده رۆیته وه، با له خزمهتتا بيم و بتگه یه نم.

کابرای عه راب به رسقی دایه وه:

- ئیستا ده رفه تی ئه وه منیه سهر دانتان بکه م. کارم له چه ند گوندیک هه یه. سبه ی بۆ مائی خۆم ده گه ریمه وه. ئه و کاته وهره بۆ لام.

- باشه چۆن ماله کهت بدۆزمه وه بابو؟

- که له مال و ده رکه وتی، راسته وخۆ روو بکه ره رۆژه لات، ده گه یته لی ره واریک، که له لی ره که ره ت ده بی، ده گه یته ته ختانیه کی رووته ن. له و ته ختانیه دانی شه ویشو بده. بپوانه ده ور به ری خۆت و چاو ه پروان بکه، بزانه چی رووده ات. له و سه ری لی ره که دا باخیک ده بین. خانوویه کی تیایه، سه ره که ی له زی ره. ئه وه مائی منه. له ده رگا بده. به خۆم ده رگات لی ده که مه وه.

دوای ئه و قسانه یارۆی عه راب، له چاوی فه لیونه که ی ون بوو.

(٤)

کو ره که به گو یی عه رابه که ی کرد. راسته وراست رووه و رۆژه لات رۆی تا گه ییه لی ره واره که. پاشان گه ییه ته ختانیه رووته نه که، ته ختانیه که له ته ما غه رق بوو بوو. له نیو ته مه که وه بین په تی ک به لق ی دار کا ژیک گه وره وه هه لّواسرا وه کو ته ره دار به روویه کی قورسی پیوه به ستر او بوو. له ژیر ئه م کو ته ره به رووه وه سه تلّیک ی دارینی پر له هه نگوین دانرا بوو. کو ره هیشتا ئه وه ی بۆ روون نه بوو بووه وه که بۆچی ئه و هه نگوینه کرا وه ته ئه و سه تلّه دارینه وه بۆچی ئه و کو ته ره دار به رووه یان، له لق ی دار کا ژه که وه به سه ری وه هه لّواسی وه، که گو یی له خشه خش و قرچه قرچی لق ی دار و دره خته کان بوو و چه ند ورچیک پهیدا بوون. دی له ورچیک، بیچوویه کی یه ک ساله و سئ تولّه ورچی دوای خۆی خست بوو. ورچه که بۆنیک ی به هه واکه وه کرد ویه کراست چوو به سو راغی کو په له هه نگوینه که وه وتولّه کانیش دووی

کهوتن. ورچه که دهم و قهپۆزی ژهنده ههنگوینه که وهه به تۆلهکانیشی گوت که چاو لهو بکهن. ههنگی تۆلهکان هیڕشیان هیئا و کهوتنه ههنگوین خواردن. لهو کاته دا که تۆلهکان سه رگه رمی ههنگوین خواردن بوون، که دایکیان پیشتەر کۆتهره دار به پرووه که ی لادابوو له وه، کۆتهره دار به پرووه که به ربوو، گه راپیه وهه ری ک کهوت به تۆلهکاندا. ههنگی دیله ورچه که. به پاشوو ههکانی کۆتهره دار به پرووه که ی دوور خسته وه. کۆتهره که ئه مجاره تووندتر گه راپیه وهه کهوت به سه ری یه کی ک له تۆلهکاندا و کهوت به پشته یه کی کی تریاندا. تۆلهکان له تاو ئازار به قروسکه قروسکه هه لاتن. دیله ورچه که مراندی. کۆتهره داره که ی به هه ر دوو دهستی گرت و به رزی کرده وه بو سه ر سه ری و به هه موو هیزی خۆیه وه هه لیدا. کۆتهره داره که بو ئاسمان به رزبووه وه. ورچه یه ک سه له که، هیڕشی بو کوپله پر له ههنگوینه که برد. دهم و قهپۆزی تیئا و به ملچه ملچ کهوته ههنگوین خواردن. تۆلهکان دووباره هاتنه وه. هیشتا نه گه یی بوونه سه ر کوپه له که که کۆتهره که به تووندی گه راپیه وه و کهوت به ورچه یه ک سه له که داو کوشتی. دیله ورچه که له جاران توورته ر بوو و به هه موو هیزی خۆیه وه کۆتهره که ی توور دا، کۆتهره بو ئاسمان به رز بووه وه، ته نه انت لهو لقه کاژه ش به رزتر بووه وه که پیوه ی به سترابوو. ئه وهنده به رز بووه وه که په ته که ی ته واو خاو بووه وه. دیله ورچه که چوو بو لای کوپه له ههنگوینه که. تۆلهکانیش دووی کهوتن. کۆتهره داره که زۆر به رز بووه وه، به لام له پر به ره و خوار دا هاته وه. تا زیاتر داده هاته وه، له زتر ده بوو. ئه نجام به و په ری خیرایی خۆیه وه کهوت به که له ی دیله ورچه که دا. دیله ورچ په له خوار بووه وه، به دهم له قه فرتیوه گیانی ده رچوو. ههنگی تۆلهکان هه لاتن وله ناو لیڤه واره که دا ون بوون.

کورپه که به سهرسامی پروانیه هه موو ئه و بویه ر و دیمه نانه. ئه و سا ملی ریگی گرت و رۆیی. له بێشه که ده رچوو. گه ییه باخیکی گه وره، که کۆشکیکی گه وره ی له ناوه ندا بوو و ساپیته که ی له زیڕ بوو. یارۆ عه راب، لیو به خنده له بهر ده رگای کۆشکه که راهه ستابوو. به گه رمی پێشوازی له فه لیونه که ی (له ناو کریستاناندا ئه و که سه ی له لایه ن که سیکه وه غوسلی

تەمىد دەكرى، پىي دەگوترى فەليون) كرد. ئەوجا لە پارەويكەو بو ناو باخەكەى برد. كورە، لە خەويشا ئەو ھەموو جوانيەى دەوروبەرى كۆشكەكەى نەبىنى بوو.

ئەوسا، عەرابەكەى بردىيە ناو كۆشكەكەو. كۆشكەكە لە ناوھو زور لە دەرھو جوانتر بوو. يارۆى عەراب (ئەشبين) ھەموو ژوورەكانى بە كورەكە نیشاندا. ژور لە زور جوانتر وبە شكوتر بوو. ئەنجام گەيىنە بەر دەرگايەك كە مۆر كرابوو. عەرابەكە گوتى:

- ئەم دەرگايە دەبىنى؟ قفل نىيە، بەلكو مۆر كراو. كردنەوھى ئاسانە. بەلام نامەوئ بىكەيتەو. دەتوانى لىرە بمىنيتەو. بو ھەر كوئىت دەوئ برۆى، لەزەت لە جوانى و شكۆى كۆشكەكە بدىنى. تاقە ئەمرى من ئەمەيە كە ئەم دەرگايە نەكەيتەو وتەواو. بەلام ئەگەر دەرگاكت كردەو، ئەوھت بىربىتەو كە لە جەنگل وليرەوارەكە چىت بىنى.

يارۆى عەراب (بابى رۆحى) دواى ئەو رىنمايى و ئامۆزگاريانە كورەى بە جىھىشت و رۆيى. فەليونەكە (كورەكە) لە كۆشكەكەدا مايەوھو ژيان وگوزەرانى ناو كۆشكەكە ئەوھندە خۆش و دلگىر بوو لە كورە وايە تەنيا سئ سەعاتە لەوئىندەرييە، لە كاتىكا سئ دانە سال بوو لەوئىندەر دەرژيا. دواى تىپەرپىنى سئ سال رۆژئ كورەكە بەبەر دەرگا مۆر كراوھەدا تىدەپەرئ و سەرى سور دەمىنئ كە بۆچى عەرابەكەى گوتبووى نەچىتە ئەو ژوورەو. لىي بوو بە مەراق و بەرەو دەرگاكة رۆيى.

لە دلى خۇيدا گوتى: "تەنيا سەرى دەكىشمە ژوورەو تا بزانم چى تىايە." پاللىكى سووكى بە دەرگاكةو نا، مۆر ومۆمەكەى ھەلوھرى و دەرگاكة كرايەو. كورەكە چووە ژوورەو. كورە ھۆللىكى بىنى، لە ھەموو ھۆلەكانى ترى ناو كۆشكەكە گەورەتر وبە شكوتر بوو. تەختىكيان لە ناوھندى ھۆلەكە دانابوو. ماوھىەك بە چوار دەورى ھۆلەكەدا سوورايەو. ئەوسا بە پلەكانى تەختەكەدا سەركەوت و لە سەرى دانىشت. ھەركە لە سەر تەختەكە دانىشت سەولەجانيكى (دار عاساى پاشايەتى) بىنى بە قەد تەختەكەو ھەلپەسىردرابوو. سەولە جانەكەى ھەلگرت. لە ناكوا ھەر چوار دىوارى ھۆلەكە نەمان. كورەكە روانيە دەوروبەرى خۆى. ھەموو دنيا وخەلكى دنياى

بینی. پروانییه پیښی خوۍ، ده‌ریا و که‌شتیانی بینی، پروانییه ده‌سته راست، ولاتانی گه‌لانی کافری پوژن‌اوای بینی. پروانییه ده‌سته چه‌پ، خه‌لکه‌که‌ی مه‌سیحی بوون، به‌لام پرووس نه‌بوون. ناوړی پاشی دایه‌وه، خه‌لکانیکي بیني وه‌کوئو پرووس بوون. له دلۍ خویدا گوتی: "ته‌مه‌شایه‌ک ده‌که‌م با بزانه‌م ده‌نگ و باسی مالۍ ئیمه‌چییه. ئایا ئه‌مسال خه‌له و خه‌رمان به‌پرشت بووه؟"

پروانییه کیلگه‌ومه‌زراکانی باوکی، سه‌یری کرد سواله‌ و مه‌لویان کوکراونه‌ته‌وه‌و کراون به‌شارا. ویستی شاراکان بزمنی تا بزانی چه‌ندیان گهنم هه‌یه. کابرایه‌کی وه‌رزیری بیني که‌عه‌ره‌بانیه‌کی دارژوت. دنیا شه‌و بوو. فله‌یونه‌که‌وای وینا کرد ئه‌و وه‌رزیره‌بابیه‌تی و به‌وشه‌وه‌هاتوو تا گهنمه‌که‌ی بگوازیته‌وه. به‌لام که‌ورد بووه‌وه و به‌جوانی زه‌ینی دایه‌قاسیلی کوردیاشوفی دزی ناسییه‌وه. هاتوو شاراکان له‌عه‌ره‌بانیه‌کی باربکات و بیدزیت. فله‌یون، تووړه‌بوو، بانگی بابی کرد: "باوکه، خه‌ریکه‌شاراکان ده‌دزن!" بابی که‌ئه‌سپه‌کانی بردبوو بو‌ناو پاوانه‌که، له‌خه‌و راپه‌ړی و گوتی: "خه‌وم ده‌بینی، که‌شاراکانیان ده‌دزیم. با به‌سواری برپوم بو‌ناو کیلگه‌که‌تا بزانه‌م چ‌خه‌به‌ره."

ئه‌وجا سواری ئه‌سپیک بوو. به‌ره‌و کیلگه‌که‌پوۍ. قاسیلی به‌سه‌ر دزییه‌وه گرت. دوو جووتیاری دیکه‌ی بانگ کرد و تیروپریان له‌یاروۍ دز دا، دست و لاقیان به‌ست و بو‌زیندانیان برد. پاشان فله‌یونه‌که، پروانییه‌شار. پروانییه‌ئه‌و شوینه‌ی که‌خانمه‌عه‌راهه‌که‌ی (ئه‌شبینه‌) لی ده‌ژیا. ئیستا شووی به‌بازرگانیک کردبوو. له‌غوړابی خه‌ودا بوو. می‌رده‌که‌ی هه‌ستا وچوو به‌سوړاگی ماشقه‌که‌یه‌وه. کوړه‌هاواری له‌خانمه‌عه‌راهه‌که‌ی کرد: "راهه، راهه، می‌رده‌که‌ت گومړا بووه و به‌گوۍ شه‌یتان ده‌کات."

خانمه‌عه‌راهه‌که‌له‌خه‌و راپه‌ړی. جلکی پوښی. پوۍ و می‌رده‌که‌ی دوزییه‌وه، له‌ماشقه‌ی می‌رده‌که‌ی دا. می‌رده‌که‌ی له‌مال ده‌رکرد.

ئه‌وسا کوړه‌که، له‌دایکی گه‌را. سه‌یری کرد له‌کولبه‌که‌ی خویندا خه‌وتوو. دزیک خوۍ به‌کولبه‌که‌دا کردبوو، چووبووه‌دیار ئه‌و سه‌ندووقه‌ی که‌دایکی شته‌کانی خوۍ تیا داده‌نا. دایکی له‌خه‌و راپه‌ړی. قیزه‌یه‌کی کرد. دزه‌که،

تهوړيکي لهو ناوه هه لگرت و بهرزی کردهوه بو سهر سهری، تا بیکیشیت به دایکيا و بیکوژیت. یاروی فه لیون، خوۍ پینه گیرا، سهول هجانه کهی هه لگرت و تا هیز له بازوویا بوو سره واندیه دزه که، پیک بهر لاجانگی کهوت و له جیوه کوژرا.

(٦)

کاتی فه لیونه که یاروی دزی کوشت، دیواره کان سهر له نوی پهیدا بوونه وه، هو له که، وه کو خوۍ لی هاته وه.

دهرگا کرایه وه. یاروی عه پاب وه ژوور کهوت. هاته پی شه وه، دهستی فه لیونه کهی گرت، له تهخته کهی هی نایه خواره وه. پیی گوت:

- تو له فرمانی من دهرچووی! یه کهم هه له ت همه بوو نهو دهرگایه ت کردهوه که لی م قه دهغه کردبوویت. هه لهی دوو همت نهو بوو که چووی له سهر تهخته که دانیشتیت و که له سهر تهخته که دانیشتی سهول هجانه کهی منت گرت به دهسته وه. نیستاش هه له و خه تای سییه مت کردووه، بهم کارهت هیندهی دی شه پارهت وره زاله تی دنیات زیاد کردووه. نه گهر یهک سه عاتی دی لی ره دانیشتیت نیوهی به شه ر له ناو ده بهیت.

عه پابه که، جاریکی دی فه لیونه کهی گه پانده وه سهر تهخته که، سهول هجانه کهی به دهسته وه گرت. دوو باره دیواره کان دیار نه مان. هه موو شتیک دهرکهوت. کابرای عه پاب گوتی:

- ته مه شا بزانه چیت به سهر بابت هی ناوه. قاسیلی یهک سال له زیندانا مایه وه، له زیندانا فیری هه موو خراپه یهک بوو، به جوړی له ری دهرچووه، هه رگیز چاک نابیتته وه. ته مه شا نهو تا دوو نه سپی له بابت دزیوه. کادینه کهی سووتاندووه هه ر هه موو نه م به لایانه تو به سهر باوکتا هی ناوه.

فه لیون، به چاوی خوۍ کادینه کهی بابی ده بینی که گری لی ده بووه وه. به لام عه پابه کهی نهو دیمه نهی له بهر چاوی لابر د وداوای لی کرد ته مه شای نه م لا بکات. گوتی:

- تەمەشای مېردى خانمە عەرپابەكەت بىكە. يەك سالى زىنەكەى تەلاق داوہ و كەوتووہ تە راوہژن. ماشقەكەى جارانى، زۆر لە جاران خراترى بە سەر ھاتووہ. زىنەكەى لە داخا مەى ئالووہ بووہ. تۆ ئەوہت بە سەر خانمە عەرپابەكەى خۆت ھيئاوہ.

كابراى عەرپاب، ئەم ديمەنەشى لە بەرچاوى سړپيەوہ. مالى باوكى بە فەليوئەكەى نيشاندا. سەيرى كرد دايكى بۆ گۆناھەكانى خۆى دەگرى و تۆبە دەكات و دەلييت:

- بريا ئەو شەوہ دزەكە دەيكوشتم و گوناحى مەرگى وى بە مى مندا نەدەھات.

كابراى عەرپاب گوتى: - تۆ ئەمەت بە سەر دايكت ھيئاوہ!

ئەم ديمەنەش ئاوابوو. بە دەست ئامازەى بۆ خوارەوہ كرد. فەليوئەكە دوو پاسەوانى بينى كە دزەكەيان لە بەردەم زنداندا گرتبوو. كابراى عەرپاب گوتى:

- ئەم پياوہ نۆكەسى كوشتبوو. دەبوايە بە خۆى كەفارى گوناهەكانى بدات. بەلام تۆ كوشتت و گوناحەكانيت لە ئەستۆى خۆت گرت. دەبى ئيستا قەساسى ھەموو تاوانەكانى بەدى. بزائە چ بەلايەكت بە سەر خۆتا ھيئا؟ ديئە ورچەكە، يەكجار كۆتەرە بەرووہكەى پالنا، تۆلەكانى ئاسيويان بينى، دووجارى پالنا بيچوہ يەك سالانەكەى لە دەست دا. جارى سييەم كە پالينا، خۆى كوشت. تۆش ھەمان كارى ئەوت كردهوہ. سى سال دەرڤەتت پى دەدەم تا برۆى لەو ماوہيەدا كەفارى گوناحەكانى دزەكە بەدى. ئەگەر نەتتوانى كەفارى بەدى، دەبى بچيتە شوينەكەى ئەو.

فەليوئەكە پرسى: - چۆن كەفارى گوناحانى كابراى دز بەدەم؟

كابراى عەرپاب، بەرسقى دايەوہ:

- ھەر كاتى توانيت، ئەو ھەموو خراپەيەى بە سەر دنيا تا ھيئاوہ لى بسرپيتەوہ ماناى واىە كەفارى گوناهانى دزەكە وخۆتت داوہ.

فەلیون پرسی: - باشە چۆن دەتوانم خراپە و دزیوی لە دنیا بSRمەوهو
نەهیلّم؟

عەرەبەكە گوتی:

- برۆ دەری ورووهو پۆژەهلات بکەوهپۆ. دواى مودەتیک دەگەیه مەزرایەك.
خەلکانیکى لییه. دیقەت بدە بزانه چى دەكەن. ئەوهى دەیزانى فیریان بکە.
ئەوسا بەرپی خۆتا برۆ. دیقەت بدە چى دەبینى. پۆژى چوارەم دەگەیه
لیرەواریک لە ناو لیڕەكەدا خەلۆهتگەیهك هەیه كە تەرکە دنیاىەكى تیاىە.
سەر بهوردی خۆتى لە سیری تا پیازی بۆ بگێرەوه. ئیدی فیرت دەكا كە چى
بکەیت. ئەگەر بە گوپی بکەیت و هەموو ئامۆژگارییهكانى جییهجی بکەیت،
مانای وایە كە فارهى گوناھەكانى خۆت و كابرای دزیشت داوه.

كابرای عەرەب، دواى ئەو قسانە، فەلیوونەكەى بۆ دەریی باخەكە برد و
لەبەر دەرگای دەرەوه بەرپی كرد.

(٧)

فەلیوونەكە بەرپی كەوت. لە دلى خۆیدا دەیگوت: " ئاخر چۆن دنیا لە
شەپارەت و دزیوی پاك دەكریتهوه؟ شەپارەت و خراپە، بە دوور خستنهوهى
خەلکانى بەدرا و بەد سروشت، بە زیندانى كردنیان، بە ئیعدام كردنیان لە
نیو دەبریت. ئاخر چۆن دنیا لە شەر و شەپارەت پاك بکەمەوهو گوناھانى
خەلکانى دى لە ئەستۆنەگرم؟"

فەلیوونەكە، زۆرى بیر لەوه كردهوه، بەلام ئەقلى بە هیچ كوئ رانەگەیی.
رۆیى گەییە كیلگەیهك، گەنمەكەى بە قەد بالای زەلامیک هەستابوو،
تەبارەیهكى فراوان بوو، ئامادهى دوروینە بوو. فەلیون، گوێرەكەیهكى
بچوووى بىنى چوو بووه ناو قایمە گەنمەكەوه. چەند كەسێكى ئەو
نزیكانەش گوێرەكەكەیان بەدى كرد، بە سواری ئەسپ، بەناو تەبارە
گەنمەكە كەوتن و چنگ لە سەرشان دووى گوێرەكەكە كەوتن. گوێرەكەكە لەو
سەرى گەنمەكەوه بۆ ئەو سەرى گەنمەكە غارى دەدا. هەر جارى كە
دەبیوست لە نیو تەبارە گەنمەكە وەدەر بکەوئ، سواری لە بەردەمیا قوت
دەبووهوه. گوێرەكەكە دەسلەمیەوهو بۆ ناو تەبارە گەنمەكە دەگەراییەوه.

سواره‌کان به چوار ناله دووی ده‌که‌وتن و گه‌نمه‌که له ژیر سمی ئه‌سپه‌کانا پئی په‌ست ده‌بوو. ژنیک که له که‌نار ریگا‌که وه‌ستا‌بوو، ده‌گريا و ده‌یگوت: - واوه‌یلا، گویره‌که‌که‌م ده‌کوژن.

فه‌لیونه‌که، به جووتیاره‌کانی گوت:

- ئه‌وه چ ده‌که‌ن؟ هه‌مووتان له ته‌باره گه‌نمه‌که وه‌رنه ده‌ره‌وه. واز بینن با ئه‌و ژنه بانگی گویره‌که‌که‌ی بکات.

پیاوه‌کان به قسه‌یان کرد. ژنه‌که له قه‌راخ ته‌باره گه‌نمه‌که وه‌ستا و هاواریکرد:

- وه‌ره ده‌ری، گویره‌که سوور وه‌ره‌ده‌ری.

گویره‌که‌که، گوچی‌که‌کانی قوت کردنه‌وه‌و که‌می‌ک گوچی هه‌لخت وئه‌وسا خۆبه‌خۆ به‌ره‌ولای ژنه‌که به‌تاو پۆیی، سه‌ری به‌ کوشیا کرد و خه‌ریک بوو ژنه‌ی تاین بکه‌وئ به ئه‌رزه‌که‌دا. پیاوه‌کان خۆشحال بوون. ژنه‌که خۆشحال بوو، هه‌روه‌ها گویره‌که چکۆله‌که‌ش خۆشحال بوو.

فه‌لیونه‌که، به‌پیی خویا پۆیی. له فکران راچوو: "ئییستا ده‌زانم که شه‌ر و خراپه، شه‌ر و خراپه‌ی لی‌ده‌بیته‌وه. تا خه‌لکی بیانه‌وئ به‌ شه‌ر، شه‌ر دوور بخه‌نه‌وه، شه‌ر زیاد ده‌کات. وادیاره شه‌ر، به‌ شه‌ر له ناو ناچیت. به‌لام نازانم به‌ چی له ناو ده‌برئ؟ گویره‌که‌که به‌ گوچی خاوه‌نه‌که‌ی کرد وه‌ه‌موو شتیک هاته‌وه تایم وبه سه‌لامه‌تی براهیه‌وه. باشه ئه‌گه‌ر گویره‌که‌که به‌ گوچی خاوه‌نه‌که‌ی نه‌کردباهیه، چۆن ده‌کرا له ته‌باره گه‌نمه‌که به‌یئریته‌ ده‌ری؟"

فه‌لیونه‌که، زۆری بیرکرده‌وه، به‌لام نه‌گه‌یهیه هیچ ئه‌نجامگیریه‌ک. ئیدی ملی ریگای گرت و پۆیی.

(٨)

فه‌لیونه‌که، درێژه‌ی به‌ ریگای خۆی دا تا گه‌یهیه گوندیک. له‌و سه‌ری گونده‌که وه‌ستا، له ده‌رگای مالیکی دا که شه‌وئ جیی بکه‌نه‌وه و بیحه‌ویننه‌وه. ژنیک به‌ ته‌نیا له ماله‌وه بوو. خه‌ریک بوو ماله‌که‌ی خاوین ده‌کرده‌وه. ژنه‌که

پیشوازی لیکرد. فہلیونہ کہ وہ ژوور کہوت. لہ لای ئاگردانہ کہوہ دانیشیت
ودیقہ تی ژنہ کہی دا تا بزانی چ دکات. بینی زہمینہ ی ژوورہ کہی سړی.
دہستی بہ سړینی میژہ کہ کرد. بہ پەرږوہ کی پیس کہوتہ سړینی میژہ کہ.
میژہ کہ پاک نہ بووہ وہ. پەرږو پیسہ کہ میژہ کہی لہ کہ دار کرد. پەرږو کہی
تووندتر بہ میژہ کہ دا هیئا، فایدہ ی نہ بوو، لایہ کی میژہ کہ پاک دہ بووہ وہ،
لایہ کہی تری دہ بوو بہ پهلہ. لہ ہر لایہ کہوہ میژہ کہی دہ سړی پاک
نہ دہ بووہ وہ. پەرږو پیسہ کہ میژہ کہی پیستر دہ کرد، پهلہ یہ ک پاک دہ بووہ وہ،
پهلہ یہ کی دی پیدا دہ بوو. فہلیونہ کہ، ماوہ یہ ک بہ بیڈہنگی دیقہ تی دا.
پاشان بہ ژنہ کہی گوت:

- خانم، ئوہ تو چ دکہی؟

- نابینی مالہ کہ بو پیشوازی جہ ژن خاویں دکہ مہوہ؟ بہ لام سہرم لہم میژہ
سورماوہ، ہرچی دکہم پاک نابیتہ وہ، ماندووی کردووم.

یاروی فہلیون گوتی:

- دہبی لہ پیشا پەرږو کہ پاک بشوی ئوسا میژہ کہی پی بسړی.

ژنہ کہ، بہ گوپی کرد، یہ کسہر میژہ کہ خاویں بووہ وہ. ژنہ کہ پی گوت:

- زور سوپاست دکہم، کہ رینوینیت کردم.

فہلیون، بہ یانی مالآوایی لہ ژنہ ی تاین کرد وکہوتہ پری. پاش ماوہ یہ ک
گہییہ قہراخ بیشہ یہ ک. سہیری کرد چہند جووتیاریک خہریکن لہ لق وپوپی
خواری درختیک پیچکہ وچہرخی گالیسکہ دروست دکہن. چوہہ نزیکترہ وہ.
سہیری کرد پیاوہ کان ہرچی دکہن و دہکوشن لقہ دارہ کانیان وکو پیویست
بو خوار ناکریتہ وہ. بہ دیاریانہ وہ و ہستا و کہوتہ تہ مہشا کردنیان. سہیری
کرد ئو کوٹہ رہیہ کی دہیانہ وئی، لقہ کہی بہ دہورا بسورپیننہ وہ، بہ ہیچ
شوینیکہ وہ بہند نیبہ. لہ گهل لقہ دارہ کہ دا دہ سوپریت. ہہنگی گوتی:

- برادہ رینہ ئیوہ چ دکہن؟

- مه‌گەر نابینى؟ گه‌ره‌کمانه پيچکهي گاليسکه دروست بکهين. دووجار لقه داره‌کامان دانه‌بهر هه‌لم، به‌لام هه‌رچي ده‌کهين پيچ ناخون، به هيلاک چووين.

يارۆي فه‌ليون گوتي:

- ده‌بي له پيشا کوته‌ره‌که قايم بکهن، ده‌نا له‌گه‌ل لقه‌که‌دا ده‌سوورپيت.

جووتياره‌کان، به گوپيان کرد، کوته‌ره‌که‌يان قايم کرد. کاره‌که‌يان به باشي وبه ئاساني سه‌ري گرت.

فه‌ليونه‌که ئه‌و شه‌وه‌ي له‌گه‌ل ئه‌واندا به‌سه‌ر برد، ئه‌وسا ملي رپگاي گرت و رپوي. شه‌و ورپوژيكي ته‌واو رپي کرد. له ده‌وروبه‌ري سپيده‌دا، تووشي کومه‌ليک شوان و مه‌ردار بوو که خيوه‌تيان بو شه‌وي هه‌لدا‌بوو. له‌لای ئه‌وان مايه‌وه. سه‌يري کرد رانه مه‌ره‌که‌يان مو‌ل دابوو وده‌يانويست ئاگر بکه‌نه‌وه‌و خويان گهرم بکه‌نه‌وه. ئيزينگ و شه‌واتيان خرکردبووه‌وه. ئاگرين له چل وچپوه وشکه‌کان به‌ردابوو و په‌يتا په‌يتا داري ته‌ريان ده‌نايه سه‌ري. چل و چپوه ته‌ره‌که فشه‌فشان ليوه ده‌هات و ئاگره‌که دووکه‌لي ده‌کرد و دادمه‌رکايه‌وه. مه‌ردار و شوانه‌کان چل و چپوي وشکي ديکه‌يان دي‌نا و ئاگرين تي به‌رده‌دا، ئه‌وسا داري ته‌ريان ده‌خسته سه‌ري، ئاگره‌که ديسان ده‌کوژايه‌وه. ماوه‌يه‌کيزور خه‌ريک بوون ئاگر بکه‌نه‌وه، به‌لام داره ته‌ره‌کان ئاگرين نه‌گرت. هه‌نگي يارۆي فه‌ليون گوتي:

- په‌له مه‌که‌ن، داره ته‌ره‌کان مه‌خه‌نه سه‌ر ئاگره‌که، سه‌بر بکه‌ن با داره وشکه‌کان به ته‌واوه‌تي ئاگر بگرن، ئاگره‌که به‌ته‌واوي بگه‌شيته‌وه، ئه‌وسا به که‌يفي دلي خوتان چل و چپوي ته‌ري بخه‌نه‌سه‌ر.

شوان ومه‌رداره‌کان به ته‌گبیره‌که‌ي ئه‌ويان کرد. چاوه‌روانيان کرد تا ئاگره‌که به جواني و به ته‌واوه‌تي گه‌شايه‌وه. ئه‌وسا چل و چپويان کرد به سه‌ريا وئاگره‌که بليسه‌ي سه‌ند.

فهلپونهكه، ماوهپهكه كه لای ئهوان مایهوهو ئهوسا كهوتهپئی. به دهم رپكردنهوه له خوئی دهپرسی: "ئهم سئ بویهره چ مانایهکیان ههیه؟" سهری هینا و سهری برد، ئهقلی به هیچ کوئی را نهگهیی.

(۹)

فهلپونهكه به درپژایی ئهو پوژه ههر پئی كرد، ئیواره گهپیه بپشهپهكه دی، لهوئ كولهكهی كابرای تهركه دنیای دۆزیپهوه، له دهركای دا. یهكك له ژوورهوه پرسی: "كپیه؟"

فهلپونهكه بهرسقی دایهوه: "گوناحكاریکی پوو رهشم! دهپئ كهفارهی گوناحانی خوم و كهسپکی دپكهش بدهم."

یاروئی تهركه دنیا وخهلوته نشین كه گویی لهو قسهپه بوو، له كوله و دپرهكه هاته دهروهوه:

- ئهو گوناحهی كه دهپئ له جیاتی كهسپکی دی، تو كهفارهكهی بدهیت كامهپه؟

فهلپونهكه، ههموو شتپکی له سیری تا پپازی بو گپراپهوه. باسی عهراپهكهی خوئی، دپله ورچهكه وتولهكانی، تهختهكه وهولله موركراوهكه. ئامورگاریهكانی عهراپهكهی، ئهو جووتیارانهی كه تهباره گهنمهكهیان پپشیل دهكرد، ئهو گوپرهكهپهی خوبهخو بو لای خاوهنهكهی هاتهوه. باسی ههموو ئهوانهی به دوور و درپژی بو كرد وگوتی:

- بوم دهركهوتوو كه مروف ناتوانئ خراپه و شهپ، به خراپه و شهپ له ناو ببات. بهلام نازانم شهپ به چی و چوئن له ناو دهپری. فپرم بكه چوئن ئهو كاره بكهم.

تهركه دنیا گوتی: "پپم بلئ چی دپكهت له رپگا بپنی؟"

فهلپونهكه، باسی ئهو ژنهی بو گپراپهوه كه پارچه پهپویهكهی پپسی پئ بوو و دهپویست مپزهكه خاوپن بكاتهوه. باسی ئهو جووتیارانهی گپراپهوه كه دهیانویست پپچكهی گالپسكه دروست بكهن، باسی ئهو شوان و مهردارانهی

کرد که خهريک بوون ئاگريان دهکردهوه. کابرای خهلوته نشين گويی بو ههموو ئهو سهربهوردانه گرت، ئهوجا بو ناو دييرهکه گهرايهوه. تهوريکی کونی له دهم کهوتوی هیئا وگوتی: "وه ره له گهل منا!"

داوی ئهوهی ماوهيهک رويشتن، ياروی تهركه دنيا، درهختيکی نيشاندا وگوتی:

- ئهم درهخته ببهروه.

فهليونهکه، دارهکهی برييهوه، دارهکه کهوته سهر ئهرزهکه. تهركه دنياکه گوتی:

- ئيستا بيكه به سي پارچهوه.

كوپهکه، دارهکهی كرد به سي پارچهوه. ئهوسا کابرای خواپهرست، خوی به دييرهکهدا كرد، ههنديک پشکوی هیئا وگوتی: "ئاگر لهم سي پارچه داره بهر بده." فهليونهکه، ئاگری کردهوه، سي پارچه دارهکهی سووتاند، سي کوتهرهی نيوه سووت مايهوه.

- ئيستا، ئهم سي پارچه نيوه سووتانه تا نيوهيان له عاردی بچهقينه. بهم شيويه.

فهليونهکه، کوتهره نيوه سووتهکانی له عاردی چهقاند.

- ئهو روبره ی پايینی هو و گرده دهبينی؟ برؤ گوپت پر له ئاو بکه وبهيينه وئهم کوتهره نيوه سووتانهی پي ئاو بده، وهکو چؤن ئهو ژنهت فيرکرد ميژهکهی خاوين بکاتهوه، وهکو چؤن جووتيارهکانت فيرکرد پيچکه دروست بکهن، وهکو چؤن شوان و مهردارهکانت فير کرد ئاگر بکهنهوه، کاتي ئهم کوتهره دارانه رهگيان داکوتی و ئهم داره نيوه سووتانه، که داری سيون، چرويان کرد، ههنگي فير دهبی چؤن شهپارهت و رهزالت له بنيادهما دهسپيتهوه. که ئهوهت کرد مانای وایه کهفارهی گوناچهکانت داوه.

ياروی خواپهرست، داوی ئهو قسانه، بو دييرهکهی گهرايهوه. فهليونهکه، ماوهيهکی زور بیری کردهوه، بهلام سهري له قسهکانی ياروی خهلوته نشين

دەرنەکرد. بەلام وێرای ئەوەش دەستی بە ئەنجامدانی گوتە و ئامۆژگارییهکانی ئەو کرد.

(١٠)

فەلیونەکە، چوو بۆ سەر پوبارەکە. دەمی پڕ لە ئاو کرد. گەپایەووە ئاوێکەى کردە ژێر یەکیک لە کۆتەرە نیووە سووتەکان. وەختی برسیهتی زۆری بۆ هینا و شەکتە بوو، چوو بۆ دێرەکە تا داوای خواردن لە کابرای تەرکە دنیا بکات. دەرگای کردەووە. تەختیک لە ژوورەووە بوو. سەیری کرد پیرەمێرد لە سەری ڕاکشاو و مردوو. فەلیونەکە، گەپا تا خۆراکی بدۆزیتەووە. کەمیک نانی وشکی دزۆییەووە. تۆزیکى خوارد. ئەوسا بێلێکی هەلگرت و کەوتە هەلکەندنی گۆرێک بۆ یارۆی تەرکە دنیا. شەوێ ئاوی هینا و دارە نیووە سووتەکانی ئاوداوە بە پۆزیشەووە گۆرەکەى کابرای تەواو کرد. تازە گۆرەکەى تەواو کردبوو و خەریک بوو جەنازەکەى هەلگرت تا لە گۆرەکەى بنیت، کە چەند گوندییەک هاتن بە سەرا. نان و خوراکیان بۆ پیرەمێردەکە هینابوو.

ئیدی زانیان کە کابرای پیرەمێرد ئەمری خۆی کردوو و دوای خێری بۆ فەلیونەکە کردوو و جیگەى خۆی بەو داو. ئیدی پیرەمێردەکەیان لە گەلیا ناشت و ئەو خوراکەى کە هینابووێان دایان بە فەلیونەکە و بەلێنیان دایە هی دیکەشى بۆ بێنن ئەوسا پۆششتن.

فەلیونەکە، جیگای پیرەمێردەکەى گرتەووە. بەو خوراکە دەژیا کە خەلکی بۆیان دینا. ئەو کارەى ئەنجام دەدا کە یارۆی پیرەمێرد بۆی دانابوو. بە دەم ئاوی لە پوبارەکەووە دینا و دارە نیووە سووتەکانی ئاو دەدا.

یەک سالی بەم جۆرە گوزەراند. خەلکیکی زۆر هاتنە دیدەنى. ناوبانگی دەرکرد کە پیاویکی پارسا لەو بێشەیدا دەژی، لە پوبارەکەى پایی گەردەکەووە، بە دەم ئاو دینى و چەند داریکی نیووە سووتى بۆ ئاو دەدات، تا خوا لە گوناحی خۆش بێ و پۆحى ئاسوودە ببیت. خەلکی بەسەریا دابارین. بازرگانانی دەولەمەند سەوقاتى و دیارییان بۆ دینا. چەندى پێویست بوایە سەرفى دەکرد و ئەویتری بە سەر هەژاراندا دابەش دەکرد.

فەلیونەكە بەم جوړه ده‌ژیا، تاقیك به دهم ئاوی دیناو داره نیوه سووته‌كانی
ئاو د‌دادو تاقیكیش ئیسراحتی ده‌كردو پیشوازی خه‌لكی ده‌كرد. به‌ره‌به‌ره
گه‌یی بووه ئهم قه‌ناعه‌ته‌ی كه ده‌بی بهم شیوه‌یه بزیتا شه‌ر و خراپه له نیو
به‌رئ وكه‌فاره‌ی گوناخه‌كانی خو‌ی بدات.

دوو سالی به‌وجوړه برده سهر. یه‌ك پوژ نه‌بوو، ده‌می پر له ئاو نه‌كات و
داره نیوه سووته‌كان ئاو نه‌دات، به‌لام شتاقیان چرو‌ی نه‌كرد.

پوژيک له دیره‌كه‌یا پوښتتوو، گو‌یی لیوو سواریک به‌دهم گورانی
وزه‌مزه‌مه‌وه تیپه‌ری. له دیره‌كه‌ وه‌ده‌ركه‌وت بزانی کییه. گه‌نجیكی به‌ دار
وباری بو‌شناخی به‌ سواری ئه‌سپیکي به‌ زین و یه‌راقیكی جوانه‌وه بیني.
فەلیون، بانگی کرد و لی‌ی پرسى: "کییه؟ و کیوه ده‌چیت؟"

كابرا هه‌وساری ئه‌سپه‌كه‌ی راكیشا وگوتی: "من بابایه‌كى دز وړیگرم. به
سواری ئه‌سپ به‌ شارپ‌یگا‌كاندا ده‌سورپ‌یمه‌وه‌و خه‌لكی ده‌كوژم. تا زیاتر خه‌لك
بكوژم، خوشحالترو به‌ كه‌یفترو ده‌بم."

فەلیونەكە ترسی لښت، له فكران پاچوو: "باشه چو‌ن ده‌كړئ به‌دی وشه‌ر
له‌م پیاوه‌دا نه‌هیلرئ؟ ئه‌وانه‌ی كه به‌ پی‌ی خو‌یان دین بو‌ لای من و دان به
گوناخه‌كانی خو‌دا ده‌نه‌ن، كیشه‌ نین، به‌لام كه‌سیك كه‌ به‌ خراپه
وشه‌پاره‌تی خو‌یه‌وه‌ ده‌فشئ، ده‌بی چی له‌ گه‌لدا بكرئ؟

فەلیونەكە هیچی نه‌گوت. گه‌رايه‌وه. له‌ دل‌ی خو‌یدا گوتی: "ئ‌یستا ته‌گبیرم
چییه؟ ئه‌گه‌ر ئهم دزه‌ چه‌كداره‌ بیه‌وئ له‌م ده‌وروبه‌ره‌ بسوورپ‌ته‌وه‌،
خه‌لكه‌كه‌ ده‌ترسن، ئیدی نایه‌ن به‌لای منا. ده‌ترسن ئاسیویکیان بگاتئ.
ئ‌ه‌وسا نازانم به‌ چی و چو‌ن گوزه‌ران بكه‌م."

فەلیونەكە گه‌رايه‌وه. به‌ دزه‌ چه‌كداره‌كه‌ی گوت:

- خه‌لكی بو‌ لای من دین، نه‌ك به‌ مه‌به‌ستی لاف لیدانه‌ گوناخه‌كانیانه‌وه.
به‌لكو بو‌ ئه‌وه‌ دین توبه‌ بكه‌ن وداوای به‌خشین بكه‌ن. تو‌ش ئه‌گه‌ر له‌ خواوند
ده‌ترسیت توبه‌ بكه‌. ئه‌گه‌ر دل‌یشته‌ ره‌ش بووه‌، ملی ریگای خو‌ت بگره‌ وېرو.

جارىكى دى بۇ ئەم ناوۋە مەيە. بېزارم مەكە. خەلكى مەترسىنە. ئەگەر بە قسەم نەكەى خوا سزات دەدات.

كابرانى دز ورېگر پېكەنى وگوتى: " نە لە خوا دەترسم و نە بە گوئى تۆ دەكەم. خۆ تۆ گەورەى من نیت. تۆ لە پېگەى خواپەرستى و پارسايىيەوۋە دەژى، منىش لە پېگەى دزى و پېگرييەوۋە. ئىدى دەبى ھەموومان بژىن. دەتوانى ئەو پېرەژنانەى دېنە دېدەنیت ئامۆزگارى بکەى، بەلام ناتوانى ئامۆزگارى من بکەیت. جا چونكە خوات بېر ھېنامەوۋە سبەينى دوو كەس زياتر دەكوژم. ھەقە تۆش بكوژم، بەلام نامەوۋە دەستم بە كوشتنى تۆ پېس بکەم. نەخەلەتابى لە ئىستا بە دواوۋە بېيتە سەر پېگام!

پېگرەكە دواى ئەو ھەپەشانە پۆبى وچىتر نەگەپايەوۋە. فەليونەكە، وەكو جاران ھەشت سالى دېكەى بە سەلامەتى بەسەر برد.

(۱۱)

فەليونەكە، شەويك كۆتەرە دارەكانى ئاۋ دا. پاشان بۇ دېرەكەى گەپايەوۋە. دانىشت تا پشوو بدات. چاۋى لە پېگا بوو. لە دللى خۇيا بېرى لەوۋە دەكردەوۋە كە يەكېك بى بۇ لای. بە درېژايى ئەو پۆژە كەس بۇ لای نەھاتبوو. تا شەوۋى بە تەنيا دانىشت. تەنيا و مەلوول بوو. بېرى لە پابردوۋى خۇى دەكردەوۋە.

بېرى كەوتەوۋە دز ورېگرەكە چۆن لە سەر ئەوۋەى لە پېگای خواپەرستى و پارسايىيەوۋە دەژى سەرزەنشتى كردبوو. سەبارەت بە شېۋەى ژيانى خۇى لە فكران پاچوو. لە دللى خۇيدا گوتى:

" من بەو شېۋەيە نازىم كە كابرانى پارسا ئامۆزگارى كردبووم. كابرا ئامۆزگارى كردم كە تەھەموولى سزابكەم. تۆبە بکەم. كە چى من لە پېگای پارسايىيەوۋە گوزەران دەكەم، ناۋ وناوبانگم پى پەيدا كردوۋە. وا خووم پېۋە گرتوۋە، كە ئەگەر پۆژىك خەلكى نەيەن بۇ لام ھەست بە خەمىنى وبېزارى دەكەم. كە خەلكى بۇ لام دېن خۇشحال دەبم، چونكە كە دېن ئافەرىن و ستايشم دەكەن نەدەبوۋە ئاۋا بژىم. ھەزى ستايش و ئافەرىن منى لە پېگای راستى دوور خستوۋەتەوۋە. نەك ھەر كەفارەى گوناحەكانى پابردووم نەداۋە، بەلكو گوناحانى ترم خستوۋەتە سەر. نا، دەچم بۇ گوشەيەكى ترى ئەم

بیشیه تا خه لکی نه زانن من له کویم. به جوړی ژيان به سهر د بهم نهک
هر که فارهی گوناحانی رابردووم بدهم، به لکو هیچ گوناحیکی تازهش
نه کهم."

که لیبرا ئه و کاره بکات، کیسه یه کی پر له نانی وشک کرد، بیلیکی له گهل
خویدا هه لگرت و دیره که ی به جیهیشت، خو ی کرد به شیوه لیه کی ته ریک و
دووره دهستا، به و نیازهی له وئی غاریک هه لکه نی و خو ی تیا وه شیرئ و له
چاوی خه لکی دوور بی. له کاتیکا فله یونه که کیسه به شان و بیل به دهست
به دهم ئه و بیر وخه یالانه وه ری ده کرد، له ناکاوا سواره دز ورپرگره
چه کداره که له به رده میا قوت بووه وه. یاروی فله یون ترسا، هه لات، لی
کابرای ریگر خو ی گه یاندئ و پرسى: - بو کوئ ده رویت؟

فله یونه که گوتی: به نیازه له خه لکی دوور بکه ویته وه و بو شوینی پروات که
کس بو لای نه چیت. یاروی ریگر سهری سوپما، و پرسى:

- باشه ئه گهر کهس بو لات نه یهت به چی گوزهران ده که ی؟

فله یونه که، به هیچ جوړی بیرى له وه نه کرد بووه وه. پرسیاره که ی کابرای
ریگر ئه وه ی بیر هی نایه وه که به شهر بی خواردن هه ل ناکات. به رسقى دایه وه:
" به هه ر شتی خوا به قسمه تی بکات."

ریگره که هیچی نه گوت و به ری خویا رو یی.

فله یونه که له دلی خویدا گوتی: "بوچی شتی کم له مهر شیوه ی ژیانیه وه
نه پرسى؟ له وه یه ئیستا ئاماده ی توبه کردن بی. ئه مرؤ مجیزی باش بوو،
هه ره شه ی کوشتنی له من نه کرد." له دواوه بانگی له ریگره که کرد:

- هیشتا توبهت له گوناحه کانت نه کردووه؟ له دهستی خوا ده رباز نابى.

ریگره که سهری ئه سپه که ی بادایه وه. کی رد یکی له بهر پشتینه که ی ده ره ینا و
هه ره شه ی له فله یونه که کرد. یاروی فله یون ترسا. به راکردن خو ی به
بیشه که دا کرد. به لام ریگره که دووی نه که وت. ته نیا له دووره وه هاواریکرد: "
ئه مجارهش له گیانت خوش بووم. جاریکی دی بیته سهر ریگام ده تکزوم."

ئەو قسەییەى کرد وبە پڭگای خۆیدا پڤی. ئیدی کابرای فەلیون کە ئیواری
پڤی کۆتەرە دارەکانی ئاو بدات، سەیری کرد یەکیکیان چرۆی دەر کردووە!
دار سیوکی بچکۆلە سەری لیو دەرھیناوە.

(۱۲)

فەلیونەکە، دواى ئەوہى خۆى لە خەلکی شارەدووە بە تاقى تەنیا دەژیا،
نانى تەواو بوو. لە دلى خۆیدا گوتى: " دەبی برۆم، بزەنم گیایەک، رەگ
وریشالیک نادۆزمەوہ تا خۆمى پى تیر بکەم."

هیشتا زۆر نەپڤی بوو کە بینى کیسەییەکی پڤ لە نان بە لقى داریکەوہ
هەلواسراوہ. ماوہییەکی بەو نانە وشکەوہ گوزەراند. دواى ئەوہى نانەکەى
تەواو کرد، کیسەییەکی پڤ لە نانى دیکەى بینى کە بە هەمان لقەوہ
هەلواسرابوو. بەوجۆرە بە قەناعەتەوہ ژیا. تاقە ترس و واھیمەى ئەو لە
یارۆی پڭر وچەکدار بوو. هەرکاتى پڭرەکە بەو دەوروبەرەدا رەت دەبوو،
کابرا خۆى دەشاردەوہو لە دلى خۆیدا دەیگوت: " لەوہیە بەر لەوہى فریای
ئەوہ بکەوم کەفارەى گوناحەکانم بدەم، بمکوژیت. " دە سالى دیکەش بەو
حالەوہ ژیا. یەکیک لە دار سیوہکان نەش ونمای کرد، بەلام دوو کۆتەرە نیوہ
سووتەکەى دى بە دەقى خۆیانەوہ مانەوہ.

فەلیون، بەیانییەکی زوو لە خەو رابوو. دەستى بە کارە ئاساییەکانى خۆى
کردەوہ. دواى ئەوہى دەوروبەرى کۆتەرە نیوہ سووتەکانى ئاو دا، ماندوو بوو.
دانیشت پشووێک بدات. لە دلى خۆیدا گوتى: " من گوناحم کردوون و لە
مەرگیش دەترسم. لەوہیە خواستى خواوہند ئەمە بى کە بە مەرگى من
گوناحەکانم بشواتەوہ."

هیشتا لەو خەيالانەدا بوو، کە گوێى لە دەنگى پڭرەکە بوو. بە دەم
جنىودان و نەفرەتەوہ لەو نزیک دەبووہو. فەلیونەکە لە دلى خۆیدا گوتى: "
جگە لە خوا چ کەسیک ناتوانى خراپە یان چاکە لە گەل مندا بکات."

هەر هەستا و چوو بەرەو پیری پڭرەکە. سەیری کرد پڭرەکە بە تەنیا نییە،
کابرایەکی لە تەرکی خۆى سوار کردبوو، دەم وھەر چوار پەلى بەسترابوو.
کابرا جوولەى نەدەکرد. بەلام پڭرەکە جنىوى پیدەدا ئەمما جنىودان.

فهلېونهكه، چووه پېشې و له بهردهم ئهسپهكه دا وهستا. له رېگرهكهى
پرسى:

- ئهم پياوه بو كوى دهبهى؟

رېگرهكه بهرسفى دايه:

- بو بېشهكه. كورې كابرايهكى بازرگانه. جيگهى پارو پولهكهى بابيم پى
ناليت. دهبيهم، دهىگرمه ژير شهلاخان، تا پيم دهليت.

رېگرهكه، ئهسپهكهى بهر ماميزان دا تا به رېيكهوى. بهلام فهلونهكه،
ههوسارى ئهسپهكهى گرت. نههيشت بروت، پىي گوت: - ئهم پياوه نازاد
بكه!

رېگرهكه، تهواو تووره بوو. دهستى ههلبرى تا له فهلونهكه بدات وگوتى:
- دياره توش تى ههلدانت هاتووه. پيم نهگوتيت دهتكورم. جلهوى ئهسپهكه
بهريده.

فهلېونهكه هيچ نهترسا، بهلكو گوتى:

- نارويت! من ليت ناترسم. من جگه له خوا له عهبدل بهشهر ناترسم.
خواستى خوا ئهمهيه كه نهيهلم برويت. ئهم پياوه نازاد بكه.

رووى رېگرهكه گرژ بوو، خهنبهكهى ههلكيشا، ئهو پهتهى برى كه چوار
پهلى كوره بازرگانهكهى پى بهستبوو و كورپه نازاد كرد وگوتى:

- خيرا له بهرچاوم گوم بن، نهخهلهتابن جاريكى دى بينه سهر رېگام.

كورپه بازرگانهكه، بهز خوى له ئهسپهكه ههلدايه خوارى وپى وهغاريوه نا.
رېگرهكه دهيوست بروت. بهلام فهلونهكه ديسان راىگرت وديسان داواى
ليكد كه از له خراپه بينى. رېگرهكه به بيدنگى گويى له قسهكانى گرت.
وهلامى نهدايهوه. مى رېگاي گرت و رويى.

فهلېونهكه، روتى دوايى چوو بو ئاودانى كوتهرهكان، سهبرى كرد كوتهرهى
دووهميش چروى كردووه و چله دارسيويكى ناسك سهرى دهرهينابوو و روابوو!

ده سالی دیکهش بووری. فلهیونهکه دانیشتبوو. دل ئاسووده وبیر رهحەت نه
 حەزی له هیچ دهکرد ونه له هیچ دهترسا. دلی خوش بوو. له دلی خویدا
 دهیگوت: "خواوه‌ند خیر و به‌ره‌که‌تی دنیا به سەر به‌شەرا ده‌بارینی! به‌لام
 به شهر له خوڤایی خویان عەزاب دده‌ن! باشه بۆ به شادی بۆ خو
 نازین؟" که به‌دی وشە‌پارە‌ته‌کانی مرقی بیرکە‌وتنه‌وه و بی‌ری له‌وه کرده‌وه
 که چۆن به دهستی خویان به‌لای دنیا بۆ خو و به سەر خۆدا دینن، به جاری
 سۆز و به‌زه‌یی جولا. له دلی خویدا گوتی:

- "ئەم شیوه ژيانەى من هەڵەیه، ئەم گۆشە‌گیریه بى فایده‌یه. دە‌بى برۆم و
 ئە‌وه‌ی فی‌ری بووم، به خە‌لکانی دیکەى بلیم."

هیشتا لهو خە‌یالانە‌دا بوو که سەر وسە‌کو‌تی کابرای پی‌گر پە‌یدا بوو. خو
 لی تی نه‌گە‌یان‌د. له فکران راچوو: "قسە کردن له گە‌ل ئەم کابرایه‌دا
 بی‌سووده. نه تی‌ده‌گات و نه گوی ده‌گری‌ت!"

له سەر‌ه‌تاوه‌ی بیر کرده‌وه. به‌لام دوا‌یی رای گۆ‌پی و چوو سەر پی‌گاکه.
 سه‌یری کرد کابرای پی‌گر خە‌مینە. چاوی شۆ‌ر کردوون، سواری ئە‌سپه‌که‌ی
 بووه‌و سه‌ری له‌به‌ر خو ناوه. فلهیونه‌که، ته‌مه‌شای کرد، دلی به‌ حال
 سووتا. چوو بۆ لای، دهستی نایه سەر ئە‌ژنوی پی‌گره‌که وگوتی:

- برای ئازیزم، به‌زه‌ییت به‌ رۆ‌حی خۆ‌تا بی‌ته‌وه! رۆ‌حی خوا له‌ بوونی تۆ‌دا
 هه‌یه. ئە‌وه‌تا عە‌زاب ده‌چی‌ژی. خە‌لکی ئازار دده‌ی. دهر و پە‌نج بۆ ئاینده
 عە‌مار ده‌که‌ی. به‌لام خوا تۆ‌ی خوش ده‌وی. خیر و به‌ره‌که‌تی به‌ سه‌را
 پ‌ژاندووی. خۆت بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ مه‌فه‌وتی‌نه. شیوه‌ی ژیان‌ت بگۆ‌ره!

پی‌گره‌که، برۆ‌ی ویکه‌ینایه‌وه، پرووی له‌ فلهیون وه‌رگیا وگوتی: "وازم لی
 بی‌نه!"

فلهیونه‌که، هه‌وساری ئە‌سپه‌که‌ی تووندتر گرت و دهستی به‌ گریان و پوندک
 پ‌شتن کرد. پی‌گره‌که چاوی هه‌لب‌ری و ته‌مه‌شای کرد. موده‌تیک ته‌مه‌شای ئە‌وی

کرد. له ئهسپهكه دابهزى و كهوته سهر چۆكان. خۆى هاويشته بهر پيى
فهلپونهكه وگوتى:

- پيره ميڤرد، ئاخري به سهرما سهركهوتى! بيست دانه ساله بهرهنگارت
دهبمهوه! بهلام ئيستا به سهرما زال بوويت. ههرچيم ليدهكهى بيهكه. ئيدى
دهسهلاتم بهسهر خوما نيهه. كه له سهرهتاوه ويستت ئاموزگارى و پړنوينيم
بكهى، زياتر تووړه بووم. بهلام دواى ئهوهى خوت له خهلكى دزييهوه، ئهوسا
كهوتمه بيركردنهوه له قسهكانت. ههنگى بوم دهركهوت هيچت بو خودى
خوت لهو خهلكه ناوئ. من لهوساوه تا ئيستا خوراك بو تو دېنم و به لقى
دارهكهوهى ههلهواسم.

فهلپون، ههنگى ئهوهى بيركهوتهوه كه ژنهكه تا پهړوكهى نهشوردو خاوينى
نهكردهوه، نهيتوانى ميژهكه پاك بكاتهوه. سهبارت به خويشى، دواى
ئهوهى كهوته ئهوهى هيچى بو خوى نهوئ، دواى ئهوهى دللى خوى پاك
كردهوه، ئهوسا توانايى ئهوهى پهيدا كرد كه دللى خهلكانى دى پاك بكاتهوه.

پيږهكه له سهرى پويى: - كه بينيم، ئيدى له مهرگ ناترسيت، دلم گورا.

ههنگى فهلپونهكه بيرى كهوتهوه، كه چله دارهكان تا ئهو كاتهى كوتهرهكه
قايم نهكرابوو، نهدهچهمينهوه تا پيچكهى گاليسكهى ليډروست بكهن. تا ئهو
كاتهى ترسى مهرگى له خوى نهپهواندبووهوتا ئهو كاتهى ژيانى خوى به
خواوهندهوه گري نهدابوو، نهيدهتوانى دللى سهركيشى خهلكى رام بكات.

پيږهكه لهسهرى پويى:

- تا ئهو كاتهى بهزهبيت به مندا نههاتهوه وبوم نهگريائيت، بهردى دلم نهرم
نهبوو و نهتوايهوه.

فهلپونهكه، خوشحال وسهرمهست له خوشيان، پيږهكهى له گهل خويدا بو
لاى كوتهره نيوه سووتهكان برد. كه گهيينه ئهويندهر، سهيريان كرد
كوتهرهى سييهميش چروى كردوووهو چلهدار سيويك سهرى دهرهيناهوه و پراوه.

ههنگى فهلپونهكه بيرى كهوتهوه كه شوان و مهردارهكان تا ئهو كاتهى
ئاگرهكهيان نهگهشاندهبووهوه، نهياتوانى بوو چل وچپوه تهرهكانيش

بسووتینن. سه بارهت به خویشی تا به ئاگری مهحه بهت و قیان دلی نه گه شا
بووه وه، نهی توانی بوو، ئاگری مهحه بهت له دلی که سیکی دی هه لایسینی.

فهلیونه که، زۆر دلی به وه خوش بوو که سه ره انجام که فارهی گوناچه کانی
خوی دابوو. هه ره هه موو ئه و بویه ره و سه ره بهوردانه ی بو کابرای ریگر گیرایه وه
و ئه وسا مرد! کابرای ریگر ئه وی به خاک سپارد. ئه وسا به گویره ی
ئامۆزگارییه کانی یاروی فهلیون دهستی به زیان کرد. خه لکی فییری ئه و
وانانه ده کرد که له فهلیونه که وه فییری بوو بوو.

سالی ۱۸۸۶

۱۷ - گونا هکاری په شیمان

ئه وسا به عیسای گوت: "خودایا هه رکاتی هاتمه مه له کوتی تو منت له بیر
بی. " عیسا پیی گوت: " هه موو کاتی پیت ده لیم ئه مپو ده گهل منا له
به هشت دای. "

ئىنجىلى لوقا، بابى بىست و سىيەم، ئايەتتەن چىل و دوو و، چىل و سى.

(۱)

كابرانەك ھەفتادانە سال لى دىنلادا ژيا. ھەموو تەمەنى بە گوناھان بىردە سەر. نەخۇش كەوت. بەلام تۆبەنى نەكردو لى گوناھەكانى ژيوان نەبوو ھە. لى دوا دەمەكانى ژيانىا، لى سەرە مەرگا، گرىا وگوتى: "خودايە لى گوناھم خۇش بە، ھەكو چۆن لى كابراى دز بە سەر خاچەكەو ھە خۇش بوويت."

ھەركە لى ھەقسەيە بوو ھە، يەكسەر گىانى سپارد. پۆخى كابراى گوناھكار كە خۇى خۇش دەويست و باو ھەرى بە بەزەيى و بەخششى ئى ھەبوو، پۆيى تا گەيى بەر دەروازەكانى بەھەشت. لى دەرگاى دا. تىكاى كرد كە دەرگاى مەلەكوتى ئاسمانى لى بىكەنە ھە.

دەنگىك لى پىشت دەرگاكەو گوتى:

"ئەو كىيە لى دەرگاى بەھەشت دەدات؟ لى نامەنى ئەعماليا چى نووسراو ھە؟"

دەنگى شەيتان بەرز بوو ھە. ھەموو گوناھەكانى ئى مەرۆقەنى يەك يەك ژمارد، تاقە يەك كارى چاكى نەبوو، كونىكەنى لى رەش رەشتىر بوو.

دەنگى پىشت دەرگاكە گوتى:

- گوناھكاران، مافى ھاتنە بەھەشت و مەلەكوتى ئاسمانيان نىيە، لىرە بپۆ.

ھەنگى پىاو ھەكە گوتى:

- قوربان، من دەنگت دەژنەوم. بەلام پوخسارت نابىنم. ناويشت نازانم.

دەنگەكە، بەرسقى دايەو ھە: - من پەترۆسم، يار وياو ھەرى مەسىح.

يارۆى گوناھكار گوتى:

- پەترۆسى ياو ھە، رەھمە پىدا بىكە! ئەو ھەت لى بىرىنى كە خوداو ھەند مەرۆقى بە لاوازى دروست كىردو ھەو خواو ھەند بەخشندەيە. باشە تۆ لى ياو ھە وقتابىەكانى عىسا نەبوو؟ پىنمايىەكانى ئەو ھەت لى زارى خۇيەو ھە

نەژنە وتوو؟ ئایا ئەو سەرمەشقی تۆ نەبوو؟ بیری دیتەو کاتی عیسا خەمین
وخەمبار بوو سێ جار داوای لە تۆ کرد نەخەوی و نوێژ و نزا بکەیت و تۆ
چاوانت قورس بوون و خەوت لیکەوت؟ سێ جار بانگی کردیت، هەر خەبەرت
نەبوو. منیش وەکو تۆ بووم. لە بیرتە سویندت خواردبوو تا لە ژيانا بی،
وەفاداری ئەو بیت، بەلام کاتی بۆ دەقەری قیافا برا تۆ سێ جار نکۆلت
لیکرد؟ منیش هەمان حالی تۆم هەبوو. لە بیرتە کاتی کە لە باب خویندی تۆ
چوویتە دەری و لە هۆرژنی گریان دا. منیش هەمان حال هەبوو. بۆیە تۆ
هەقی ئەوەت نییە، نەیهلی من بچمە ناو بەهەشت.

دەنگی پشت دەرگا کە کپ بوو. گوناھکارە کە هەلۆستە یەکی کرد و دووبارە لە
دەرگای دایەو. دەپارایەو کە پێگای بدەن بچیتە مەلە کوتی ئاسمانی.

دەنگی دی لە پشت دەرگا کەوتی:

- کێ لە دەرگا دەدات؟ چۆن لە دنیا دا ژیاو و نامە ی ئەعمالی چۆنە؟

جاریکی دی نامە ی رەشی ئەعمالی کابرای گوناھکار خوینرایەو. تاقە یەک
کاری چاکی نەبوو.

دەنگە کە ی پشت دەرگا کەوتی:

- لەم ناو نەو سستی، ئەم جوړه گوناھکارانە بۆیان نییە بێنە بەهەشت و لە
گەل خەلکانی وەکو ئیمەدا بژین.

هەنگی کابرای گوناھکار کۆتی:

- قوربان، من گویم لە دەنگتە، بەلام پوخسارت نابینم و ناوت نازانم.

دەنگە کە بەرسقی دایەو: - من داودی پیغەمبەر و پاشام.

گوناھکارە کە دەستبەردار نەبوو. بەر دەرگای بەهەشتی بەر نەدا و کۆتی:

- شا داود بەزەییەکت بە مندا بێتەو، ئەوەت لەبیری کە خواوەند بەشەری
بە لاوازی دروست کردوو و خوا پەحمی زۆرە. خوا تۆی خۆش ویست و لە ناو
خەلکیا مەقام و عیزەتی دایتی. دسلات و سەلتەنەتی دایتی. سەروەت
و سامانی دایتی، ژنی زۆر و مندالی فرە ی دایتی. کەچی لە سەربانی

خۆتانەوێ ژنی پیاویکی هەژارت بینی و تەماحت تێکرد و کەلکەلە و خولیاى گوناخت کەوتەسەر. ژنەکەى "ئوریا" ت داگیرکرد و میژدەکەیت بە دەستی ئامونییەکان بە کوشت دا. کەسیکی دەولەمەندى وەکو تۆ، مەپى کەسیکی هەژارت برد و پاشان خاوەنەکەیت کوشت. منیش وەکو تۆم کردووێ. ئەوەت بیر بێتەوێ چۆن پەشیمان بوویتەوێ و تۆبەت کرد و گوتت: "خەتام کرد. خەتایەک کە هەمیشە لەبەر چاومە." منیش وەکو تۆ. بۆیە مافی ئەوەت نییە نەیهەلى بێمە ناو بەهەشتەوێ.

دەنگەکەى پشت دەرگا کە کپ بوو.

یارۆى گوناکار، هەلۆستەیهەکی کرد. جارىکی دى لە دەرگای دایەوێ و داواى کرد بچیتە مەلەکوێ ئاسمانەوێ. لە پشت دەرگا کەوێ گویی لە دەنگى سییەم بوو کە گوێ:

- کێیە؟ چۆن لە دنیا دا ژیاوێ، نامەى ئەعمالى چۆنە؟

بۆ جارى سییەم نامەى رەشى ئەعمالى خویندرايەوێ، تاقە یەک کردەوێ چاکى نەبوو.

دەنگەکە لە پشت دەرگا کەوێ گوێ:

- لێرە نەوێستى! گوناکاران مافی هاتنە ناو بەهەشتیان نییە.

کابرای گوناکار گوێ:

- گویم لە دەنگت هەیه، بەلام رەنگت نابینم و ناوت نازانم.

دەنگەکە گوێ:

- من یوحەناى لاهوتیم. قوتابى و یارى خۆشەویستى عیسام.

یارۆى گوناکار دلى خۆش بوو و گوێ:

- ئیدی چوونە بەهەشتم مسۆگەرە. دەبى پەترۆس و داود رێگەى چوونە ژوورەوێم بدەن. چونکە لە لاوازی بەشەر و بەخشندەیی خوا بە ئاگان. تۆش هەلبەتە رێگەم دەدەى. چونکە هەموو کەسیکت خۆش دەوێ. ئەرى یوحەنا تۆ

نەبووی لە پەيامەكەتدا نووسیت خودا خۆشەویستی و میهری ڕووتە و ئەوەی
خەڵکی خۆش نەوئ و میرەبان نەبئ، خوا ناسییت؟ ھەر تۆ نەبووی كە لە
پیریدا بە ئیماندارانت گوت: "ئازیزان، برايان، یەكترتان خۆش بوئ؟" ئیدی
چۆن دەتوانی نەفرەت لە من بكەیت و لە فیردەوس وەدەرم بنەي؟ یا نكۆلی
لە قسەكەي خۆت بكەي یان خۆشت بویم. ڕیگەم بكە با بئیمە بەهەشتەوہ.

دەروازەكانی بەهەشت كەوتنە سەر گازی پشت. یوحەنا، باوەشی بو
گوناحكارە پەشیمانەكە كردهوہو بو مەلەكوتی ئاسمانی برد.

سالی ١٨٨٦

۱۸ - تەپلى بەتال

حىكايەتتىكى فولكلورى كۆن و باوى دەفەرى قولگايە.

ئەمىلىيان، كرىكار بوو وئاغا وخواەنكارى ھەبوو. پۆژىك لە سەر كار دەگەپايەو، بە سەوزەزارىكا دەپۆيى وتىدەپەپى، لەزگ بوو قورباقەيەك (بۆق) پېشىل بكات. باش بوو بۆقەكە بە ھەشتا و خۆى ھەلداو بە سەلامەتى دەرباز بوو. لە ناكاوا گوپى لە دەنگىك بوو لە دواو بانگى كرد. ئەمىلىيان ئاوپى دايەو. كىژىكى پند وجوانى بىنى. كىژەكە گوتى: " ئەمىلىيان بۆچى ژن ناھىنى؟"

ئەمىلىيان گوتى:

- كىژى جوان، من وژن ھىنان كوجا مەرحەبا؟ ھەموو سەرۋەت و سامانى من ئەم جلانى بەرمە. لەمانە زياتر ھىچى دى شك نابەم. ھىچ كچىك ئامادە نىيە شوو بە من بكات.

كچەكە گوتى: - " من بخوازە."

ئەمىلىيان، كە خۆشى بە كچەكەدا چووبو گوتى:- " زۆرم پېخۆشە. بەلام لە كوئى زەماوەند بکەين و چۆن بژين؟"

كىژەكە گوتى: "خەمت نەبى، ئەمە نىگەرانى ناوئ. ئەوۋەندە بەسە كەمتر بخەوى و زياتر كار بکەيت. سەبارەت بە پۆشاك و خۆراك، كە كارىكەى بۆ ئەوۋەش دانامىنى."

ئەمىلىيان گوتى: - زۆر چاكە، وا زەماوەندمان كرد. بۆ كوئى برۆين؟

- با برۆين بۆ شار.

ئەمىلىيان و كىژى چوون بۆ شار. چوون بۆ كولبەيەكى بچووكى قەراخ شار، ئەوجا زەماوەندىان كرد و دەستيان بە ژيانى تازەى خۆ كرد.

پۆژىك پاشا بە گالىسكەكەى پىاسەى ناو شارى دەكرد. بە بەر كوختەكەى ئەمىلىياندا تىپەپى. ژنەكەى ئەمىلىيان بە مەبەستى تەمەشاي كاروان

وکه ژاوه که ی پاشا له مال هاته ده ری. پاشا ژنه ی بین ی و سه ری له جوانیه که ی سوړما. گوت ی: "نهم ژنه نهم هه موو جوانیه ی له کوپوه هی ناوه؟"

نهموسا گالیسکه که ی راگرت، ژنه که ی نهمیلیانی گاز کرد ولی ی پرسی:

- "تو کی ی؟"

ژنه به رسقی دایه وه: "هاوسه ری نهمیلیانی جووتیارم".

پاشا گوت ی: "تو بهم هه موو جوانیه وه بوچی شووت به بابایه کی جووتیار کردووه؟ هه ق بوو شابانو بوایه ی!"

ژنه که گوت ی:

- سوپاس ی گوته جوانه کانت ده که م. به لام من به میړده جووتیار و دیهاتی ه که م پازی و قاییل م.

پاشا موده تی ک قسه ی ده گهل کرد وپاشان به ره و کو شک که ی خو ی گه پرایه وه. به لام بیر ی ژنه که ی نهمیلیان زهینی داگیر کرد بوو. به دریژایی شه و خه و نه چوو ه چاوانی. بیر ی له وه ده کرده وه چون ژنه که ی نهمیلیان بو خو ی داگیر بکات. زوری بیر کرده وه، نهمقل ی به هیچ کو ی رانه گهی ی. ده ست و پیوه نده که ی بانگ کرد ونهمری پیگردن که ریگهی ه کی بو بدوژنه وه.

ده ست و پیوه ندان گوتیان:

- نهمر بفه رموو که نهمیلیان بی ت له کو شکا کاربکات. نهمونده ی کار به سه را دده یین تا گیانی دهرده چیت. ژنه که ی بیوه ژن ده که و ی. نهموکاته ده توانی بیخو ازیت و ده بیت به هی تو.

پاشا به گو یی نهموانی کرد. نهمری کرد نهمیلیان به کریکاری بیت بو کو شک و ده گهل هاوسه ره که ی له کو شک بزین.

نهمینه ران چوون بو لای نهمیلیان و په یامه که ی پاشایان پی ی گهی اند. ژنه که ی پی ی گوت: "نهمیلیان گیان برؤ، به دریژایی رؤژ له و ی کار بکه، به لام شه و ی بو مال بگه ریوه."

ئەمىليان پۇيى، كە گەبىيە كۆشك، سكرتېرى كۆشك پىرسى:

- تۆ بە تەنیا ھاتوويت؟ ئەدى بۆ ژنەكەت نەھىناوہ؟

ئەمىليان گوتى: - بۆچى بىھېنم و مال بە كۆلى بكم؟ خۆى مالى ھەيە!

لە كۆشك و دەربارى پاشادا، كارى دوو كەسيان، دا بە مىلى ئەمىلياندا. دەست بە كار بوو. دەترسا كارەكەى پى تەواو نەكرىت. بەلام وەختى ھەتاو ئاوا بوو، ئەم ھەموو كارەكەى خۆى تەواو كردبوو. سكرتېرى كۆشك بىنى كارەكە تەواو بووہ. بۆ سبەى كارى چوارنەفەرى بەسەريادا.

ئەمىليان، بۆ مال پۇيشتەوہ. مال جوان گسك درابوو، خاوين كرابووہوہ. ئاگردان داخرابوو، شىف كولاوو وئامادە بوو. ژنەكەى لە ھەنبەر مېزەكە پۇنيشتبوو و خەرىكى دەرزى و دروومان بوو، وچاوەپوانى ئەوى دەکرد. پيشوازی کرد. خوانى رازاندەوہ، خوراكى بۆ دانا، چای دايە. پاشان لە كار وبارى پىرسى. ئەمىليان گوتى:

- كاروبارم خراپە، زۆر لە تاقەتى خۇمپتر كاريان بە ملدا داوم. دەيانەوئ بە كارى زۆر بكموژن.

ژنەكەى گوتى:

- خۆت شلوئ مەكە. خەمى ئەندازەى كارەكەت نەبى! نە تەمەشای پيشى خۆت و نە تەمەشای پاشى خۆت مەكە تا بزانى چەندت كارکردووہ وچەندت ماوہ. تەنیا لە سەر كارەكەت پژد بە، ئىدى ھەموو شتىك بە دلئى تۆ دەبىت.

بەوجۆرە ئەمىليان پاكشا و خەوت. سبەى چوو بۆ سەركار. تاقە جاريكيش ئاوپى پاشەوہى نەدايەوہ. كە خۆر ئاوابوو ھەموو كارەكان تەواو بووبوون. شەو بۆ مال ھاتەوہ.

پۆژبەپۆژ كارى زياتريان بە مىلى ئەمىلياندا دەدا. ئەويش بەر لە پۆژئاوا ھەموو كارەكانى تەواو دەکرد و بۆ كولبەكەى خۆى دەزقېيەوہو دەخەوت.

يەك ھەفتە بوورى. دەست و پېوہندى پاشا سەيريان کرد، ناتوانن بە كارى بەدەنى بىكوژن و لە ناوى بەرن. ئىدى ھەوليان دا كاريكى پى بسپىرن كە

به هره وليها تووی گهرهک بی. به لام ئەم فیلهش دادی نه دان. هه رکاریکیان
پی ده سپارد له دارتاشی و به ناییه وه بیگره تا گرتنی سهربان و ساپیتان،
ئهمیلیان له کاتی خۆیدا ئەنجامی دهدا و شهو بو مالله وه، بو لای ژنه که ی
ده گه پرایه وه. ههفته ی دووه میس به و جوړه تیپه ری.

پاشا ده ست و پیوه نده که ی بانگ کرد و گوتی:

- یانی ئیوه نانی به لاش ده خوځ؟ پیم راده بویرن. ئەوه دوو ههفته بووری و
هیچتان دیار نییه. ئیوه قه رار بوو ئەمیلیان به کاری قورس بکوژن. به لام
به چاوی خوځ ده بیبیم هه موو ئیواره یهک شاد و به که یف، به دهم سوژه ی
گورانییه وه بو مالله وه، بو لای ژنه که ی ده رواته وه! یانی پیم راده بویرن؟

ده ست و پیوه نده که ی شا، جوړه ها هه نجه ت و بیانوویان هیناییه وه، گوتیان:

- هه رچیه کمان له توانادا بوو کردمان تا به کاری قورس بیکوژن. کاری
سهخت و دژوارمان پی سپارد، به لام باکی پی نه بوو. قورسترین کاری به لاه
وه کو ئاو خواردنه وه وابوو. ماندوو بوون نازانی. پاشان کارین هونه ریمان پی
سپارد، ده رهقه تی ئەوهش هات. هه رکاریکی پی ده سپیردرئ ئەنجامی
ده دات. نازانین مه سه له چیه. له وه ده چئ خوی یان ژنه که ی جادوو یه که ی
تایبه تیان هه بی و هه موو گرئییه کیان بو بکاته وه. ئیمهش به ده ستیه وه
گیرۆده بووین، هه زده که ی کاریکی پی بسپیرین که ده رهقه تی نه یه ت و
لیبراوین داوی لییکه ی له زهرفی یهک پوژا کلئیسایه کی گه وره مان بو بنیات
بنیت. ئەگه ره له عۆیه ی ئەم کاره نه هات. ئەمر به فرمووی به بیانووی
سه ریچییه وه له ملی بدرئ.

پاشا له دووی ئەمیلیانی نارد و گوتی:

- گویت له فرمانی من بی، له مه یدانه که ی به رانه ره کوژکا، کلئیسایه کی
گه وره ی تازه م، تا سبه ی عه سه بو بنیات ده نه یه ت. ئەگه ره کلئیساکه ت له کاتی
دیاریکراودا ته واو کرد خه لاتت ده که م. ئەگه ره ته واوت نه کرد فرمانده دم له
ملت بدهن!

ئەمىلىيان، ۋەختى گۆيى لە فەرمانى پاشا بوو، ھەستا ويۆ مال پۇشستەو. لە دلى خۇيدا گوتى: "ۋاديارە ئەجەلم نزيك بوو تەو!" ھەرکە گەيىيە مالەو، بە ژنەكەى گوت: "حورمى خۆت ئامادە بکە تا زوو بە ھەلپىن، دەنا بە خوت و خۇرايى گيانى خۆم لە دەست دەدەم."

ژنە گوتى: "خپەرە، لە چى دەترسيت؟ بۆچى دەبى ھەلپىن؟"

- چۆن نەترسم. پاشا ئەمرى کردوو، سبەى و لە زەرفى يەك پۇژا، کلپسايەكى بۆ دروست بکەم. ئەگەر بۆم تەواو نەکرا لە ملم دەدات. تەنيا يەك کارمان لە بەردەمە. ئەويش ئەو يە تە زوو و کات بە دەستەو ھەيە، بار بکەين و ھەلپىن.

بەلام ژنەكەى بە گۆيپنەکرد. گوتى: "ژمارەى سوپاييانى پاشا يەجگار زۆرە، بۆ ھەر شوپىن بپۆين دەماندۆزنەو. بۆيە ھەلاتن فايەدى نپيە. باشتري شت ئەو يە تە ھپز و ھەناسەمان تپايە، فەرمانەکانى جپپەجى بکەين.

- ئاخر فەرمانپک لە تاقەتى من بەدەر بى چۆنى جپپەجى بکەم؟

- پپاوى باش ئەو نەدەش پەشپين مەبە. ئپستا شپوھکەت بخۆ. بپۆ بخەو. بەيانى زوو پابە. ھەموو شتپک بە دلى تۆ دەبى!

ئەمىلىيان پاكشا. خەوت. ژنەكەى، بەيانى زوو بپدارى کردەو و گوتى: "بپۆ و کارى کلپساكە تەواو بکە. ئەمەش چەكوش و بزمار لە گەل خۆتى ببە. ئەو کارەى ماو، ھەر بەشى پۇژپک دەبى، بە پۇژپک تەواو دەبپت!"

ئەمىلىيان بۆ شار پۇيى. گەيپە مەيدانەكەى بەرانبەر كۆشك. کلپسايەكى گەرە بونپات نرا بوو. تەنيا ھەندپك وردەكارى مابوو. ئەمىلىيان دەست بە کاربوو. ھەموو کارەکانى تەواوکرد، بۆ ئپوارە ھەموو شتپک ئامادە بوو.

كە پاشا لە خەو پابوو، لە پەنجەرەكەو تەمەشای کرد وکلپساكەى بپنى. ئەمىلىيانى بپنى كە بە دەورى کلپساكەدا دەسووپايەو. بزماریكى لپرە و يەكپكى لەوئ دادەكوتى. پاشا بە دپتنى کلپساكە دلتنەنگ بوو. چونكە نەيدەتوانى ئەمىلىيان لە نپوبەرئ و ژنەكەى داگير بکات. چاوى پەشى كال بوو، ئەو خەيالپلاوەشى كەرووى ھەلپنا. دووبارە دەست و پپوھندەکانى

بانگکرد وگوتی: "ئەمیلیان ئەم کارەشی تەواوکرد. هیچ بیانووێه کمان بۆ کوشتنی بە دەستەوه نییه. تەنانهت ئەنجامدانی ئەم کارەشی بەلاوه قورس نەبوو! دەبێ بیر لە فیل و پیلانیکی زیرەکانەتر بکەنەوه، دەنا لەگەڵ ئەوا لە ملی ئیوهش دەدەم.

دەست وپیوهندانی پاشا، پێشنیازیان کرد، کە ئەم بە ئەمیلیان بکریت تا روبرایکی گەورە بە چواردەوری کۆشکدا رابکێشیت کە کەشتیانی بەناوا بسوورپێنەوه. پاشا لە دووی ئەمیلیانی نارد و ئەم ئەرکە نوێیە ی پێ راگەیاندا وگوتی:

- تۆیەک کە توانیت لە زەرفی تاقە شەویکا ئەم کلێسایە دروست بکە، دەتوانی ئەم کارەش ئەنجام بدەیت. دەمەوێت بۆ سبەینی هەموو شتێک حازر وئامادە بێت. ئەگینا ئەم دەکەم لە ملت بدەن.

ئەمیلیان لە هەموو کاتێ پتر خەمگین بوو. بە دلی شکاو بۆ لای ژنەکە ی گەرایەوه.

ژنەکە ی پرسی: "بۆچی وا غەمگینی؟ پاشا ئەرکی تازە ی بە ملدا داوی؟"

ئەمیلیان حال و حیکایەتەکە ی بۆ گێڕایەوه وگوتی: "چار نییه دەبێ هەلێین."

ژنەکە ی گوتی: "لە دەست سوپاییان دەر باز نابین. بۆ هەر کوێ برۆین دەماندۆزنەوه. هیچ چاریک نییه ئەوه نەبێ بە ئەمری پاشا بکەین!"

ئەمیلیان لە بن لیوانەوه گوتی: "ئاخر شتی وا چۆن دەبێ، لە کوێ دەتوانرێ روبرار و کەشتیش دروست بکری؟"

ژنەکە ی گوتی: "پیاوێکە گیان، نائۆمید مەبە شیوەکەت بخۆ و پاشان برۆ بنوو. بەیانی زوو لە خەو رابە، هەموو شتێک بە دلی تۆ دەبێ.

ئەمیلیان، لێی راکشا وخەوت. ژنەکە ی بەیانی زوو لە خەو بیداری کردەوه وگوتی: "برۆ بۆ کۆشک، هەموو شتێک ئامادەیه. تەنیا لە نزیکێ ئەسکەلەکە، کۆمەلە خۆلێکی کەم ماوه. بیلێک لەگەڵ خۆتا ببە وتەختی بکە."

پاشا، له خه و رابوو. بينی ئه شوينهی که جاران هيچ نه بوو، بوو به روبريک ئه مجا روبر. کهشتيانی به ناوا ديڼ وده چن، وئهميليان بيلليکی به دهسته و هيه و کومه له گله که تهخت دهکات. پاشا سهري سورما، به لام دلی نه به روبره که ونه به کهشتيه کان خوش نه بوو. چونکه نه يده توانی ئهميليان بکوژيڼ، زور تووړه وو. له فکران راجوو: "هيچ کاريک نييه که ئهم پياوه پيی نه ويړی، باشه ته گبيري چييه؟" ئه و جا دهست و پيوهنده کهی گازکرد وگوتی: "کاريک بدوزنه وه که ئهميليان له عوييه نه يات. هر کاريکمان به مليادا ئه نجامی دا، کار وا بروت ناتوانم ژنه کهی لی بستينم."

دهست و پيوهنده ش، بيريان کرده وه، ئه وسا نه خشه يه کيان کيشا وهاتن بو لای پاشا وگوتيان: "له دووی ئهميليان بنيره و پيی بللی بروت به شوينی کهس نه زانی کوييه، شتی بينی کهس نه زانی چييه. ههنگی بو هر کوييه که رويی دهتوانی بيانوی پی بگری که ئه شوينهت مه بهست نه بوو، هه رچيه کی هينا دهتوانی بللی ئه شته نييه که تو ويستووته. ئیدی دهتوانی ئه مر بکهی له ملی بدهن و ژنه کهی بوخت ببهی."

پاشا، ئهم پيشنيازه ی پيخوش وو. گوتی: "تافه رين، به راستی فيليکی زيره کانه يه!" پاشا له دووی ئهميليانی نارد وگوتی: "برو بو ئه شوينهی که نازانم کوييه، ئه شتهم بو بينه که نازانم چييه. ئه گهر به دهستی به تال بگه رپيسته وه، ده ليم له ملت بدهن."

ئهميليان چووه وه بو لای ژنه کهی. داواکانی پاشای بو گيړايه وه. ژنه کهی ماوه يه که له فکران راجوو و ئه وسا گوتی: "پاشايان فيرکردوو چو بتخاته داوه وه. ده بی زور به پاريزه وه رهفتار بکهين!"

ئه وسا دانيسشت وده بيره وه چوو. ئه نجام به شووه کهی گوت: "ده بی بروی بو دوور، بو لای گه وره ی ژنان- ئه و پيره ژنه ی که دايکی هه موو عه سکه رانه- داوی کومه کی ليک. ئه گهر کومه کی کردیت وشتيکی دايڼی، بييه ويه کسه ر برو بو کوشک. من له وينده ر ده بم. من ئيستا ناتوانم هه ليم، به خورتي ده مبه ن. به لام زور لای ئه وان نامينمه وه. ئه گهر گه وره ی ژنان هر چيه کی پی گوتی مووبه موو جي به جيی بکهيت، ئه و به خيرايی فريام ده کهوی و رزگارم ده کهيت."

ژنه، میړدهکەى بۆ سەفەر ئاماده کرد. جزدانیکی پاره و تەشییهکی دایه وگوتی: "ئەمانه بده به گه‌وره‌ی ژنان. به‌مانه‌دا ده‌زانی که تۆ می‌ردی منی" ئەوسا دوعاخواری له‌می‌رده‌کەى کرد و به‌پێی کرد.

ئەمیلیان، که‌وته‌ پێ. له‌ شار وه‌ده‌رکه‌وت. گه‌ییە شوینیک که‌ هه‌ندێ سەربازیان تیا مه‌شق ده‌دا. ئەمیلیان وه‌ستا. ته‌مه‌شای سەربازه‌کانی کرد. دواى مه‌شق و راهێنانه‌که‌، سەربازه‌کان بۆ پشوو دانیشتن. ئەمیلیان چوو بۆ لایان و پرسى: "پێگه‌ى ئەو شوینه‌ى که‌ نازانم کو‌ییه‌، له‌کو‌یوه‌یه‌ وئەو شته‌ى که‌ نازانم چیه‌، چۆن په‌یدا بکه‌م؟" سوپاییه‌کان، به‌سه‌ر سامی گو‌ییان لی‌گرت و گوتیان: "کێ ئەم ئەرکه‌ى به‌ ملی تۆدا داوه‌؟"

گوتی: "پاشا."

گوتیان: "له‌وه‌تای بووین به‌ عه‌سکه‌ر. بۆ ئەو شوینه‌ ده‌رپۆین که‌ نازانین کو‌ییه‌ و تا ئیستا نه‌گه‌ییوه‌یه‌ ته‌ ئەوێ. ئیمه‌ش له‌ دووی ئەو شته‌ ده‌گه‌رین که‌ نازانین چیه‌ و تا ئیستا په‌یدامان نه‌کردوه‌. بۆیه‌ ئیمه‌ هه‌یج کۆمه‌کی‌کمان له‌ ده‌ست نایه‌ت."

ئەمیلیان مده‌تیک له‌ گه‌ل سوپاییه‌کاندا مایه‌وه‌، پاشان دووباره‌ که‌وته‌وه‌ پێ. پێگه‌یه‌کی زۆری ته‌ی کرد. ئەنجام گه‌ییە لی‌ره‌واریک. کوخته‌یه‌ک له‌ ناو لی‌ره‌واره‌که‌دا بوو. پیره‌ژنیکی به‌ ته‌مه‌ن له‌ ناو کوخته‌که‌ پو‌نیشتبوو. ئەمه‌ داکی سەربازه‌ جووتیاره‌کان بوو. ئەمه‌ که‌تانی ده‌رپست و فرمی‌سکی ده‌رپشت. به‌ ده‌م‌ رستنی که‌تانه‌وه‌ قامکی بۆ ده‌می نه‌ده‌برد تا به‌ لیکه‌که‌ی ته‌ریان بکات. به‌ل‌کو‌ ئەنگوستی بۆ چاوی ده‌برد تا به‌ روندکه‌کانی ته‌ری بکات. پیره‌ژن که‌ چاوی به‌ ئەمیلیان که‌وت، بانگی کرد: "بۆچی بۆ ئیره‌ هاتووێ؟" ئەمیلیان ته‌شییه‌که‌ی دایێ و گوتی هاوسه‌ره‌که‌ی ئەمه‌ی بۆ ناردوه‌.

پیره‌ژن، یه‌کسه‌ر نه‌رم بوو. که‌وته‌ پیرسیار. ئەمیلیان هه‌موو سه‌رگوزه‌شته‌که‌ی ژیا‌نی خۆی بۆ پیره‌ژن گێرايه‌وه‌: چۆن کیزیکى جوانی خواستوه‌، چۆن چوون بۆ شار و له‌وێ ده‌ستیان به‌ ژیان کرده‌وه‌. چ کاریکى کردوه‌، له‌ کۆشکا چى کردوه‌، چۆن کلێسایه‌کی دروست کردوه‌. پو‌باری

دروست کردووه، کهشتی تی خستووه. چۆن پاشا ئیستا داوای لیگردبوو بپروا بۆ شوینی که نهیده زانی کوئییه تا شتیکی بۆ بهرئ که نهیده زانی چیه.

گهورهی ژنان، تا کوتایی گویی لیگرت. فرمیسه که کانی سږی. له بن لیوانه وه گوتی: "ههلبهته کاتی هاتووه." ئهوجا به ئهمیلیانی گوت: "زۆر چاکه کوری خۆم. دانیسه شتیکی بخۆ." ئهمیلیان دانیشت و خواردنی خوارد. ئهوسا داپیره ی پیر فیڤی کرد که چی بکات. گوتی: "ئهم گلۆله دهزوه بگره، به ئهززه که دا خلی بکهوه، بۆ ههر کوئییه ک پۆیی، دووی بکهوه. دهبی ماوهیه کی زۆر بپۆی تا دهگهیه که ناری ده ریا. که گهییته ئهویندهر، شاریکی گهوره دهبینی. خۆت بهو شاره دا بکه. شهو له دوا مالی ئهوی پۆژ بکهوه. ئهوهی تو عه و دالیت، لهویندهر دهست دهکهوی."

ئهمیلیان پرسى:

- دایه گهوره، کاتی که ئهو شتهم بینی چۆن بزانه هه مان شته که من عه و دالیم؟

- ههرکاتئ شتیکت بینی که خه لکی، له داک و بابی خویان پتر، به گویی ده کهن، ئهوه بزانه که هه مان شته. هه لئى بگره بۆ پاشای ببه. ههلبهته پاشا پیته ده لئى: "ئهمه ئهو شته نییه که من داوام کردووه." بلئى: "ئه گهر ئهو شته نییه که تو ویستووته، دهبی بشکینرئ." ئهوسا بیشکینه. ببیه بۆ که نار روبرار. ورد وخاشی بکه، پارچه کانی توور بده ئاوه که وه. ئهو کاته ژنه که ت وه دهست دینیته وه و پوند که کانی چاوی منیش وشک ده بن.

ئهمیلیان، مالاوایی له گهوره ی ژنان کرد، گلۆله دهزوه که ی له پیش خۆیه وه خل کرده وه. گلۆله دهزوه ههر خل بووه وه و بووه وه تا گهیییه که نار ده ریا. شاریکی گهوره له که نار ده ریا هه بوو. له و په پری شارا، خانوویه کی به شکۆ هه بوو. ئهمیلیان مۆله تی وه رگرت که شهو، لهویندهر پۆژ بکاته وه. مۆله تیان دا، پراکشا وخهوی لی که وت. بهیانی له خه و رابوو. گوئی لیبوو باوکی کورپه که ی بی دار ده کاته وه تا بپروات بۆ جهنگه ل و دار بۆ ئاگردانه که یان بپریته وه. به لام کورپه ی تاین به گوئی بابی نه کرد، گوتی: "هیشتا زووه، کات زۆره." ئهمیلیان گویی له داکى کورپه که بوو گوتی: "ههسته بپۆ کورم. بابت

گیانی رَہق بووہ. دہتہوئ بہخوئ بروات؟ کاتی ہہستانہ! "کورہکہ، لہبن لیوانہوہ، بلمہبلمیکی کردو خہوی لیکہوتہوہ. ہیشتا چاوی بہ تہواوی گہرم نہبووہو، کہ دہنگیکی بروسکہ ئاسای بہ سام لہ کوْلانہکہوہ بہرز بووہوہ. کورہ لہ خہو راپہری، بہ ہہشتاو جلہکانی لہبہر کرد وبہغار بو کوْلان رُویی. ئہمیلیانیش لہ جیی خوئ راپہری. بہ غار دان دووی کورہکہ کہوت تا بزانی ئہمہ چی بوو کہ کورہ لہ داک و بابی خوئ زیاتر بہ گوئی کرد. بینی پیاویک بہ کوْلانہکہدا ریڈہکات وشتیکی بہ ورگی خوئیہوہ بہستبوو وبہ دوو داروکہ لہ ہہر دوو سہری دہدات و دہنگیکی بروسکہ ئاسای بہسام لہو شتہوہ بہرز دہبیتہوہو کورہکہ بہ گوئی دہکات. سہیری کرد شتیکی بازنہییہ، لہ بہرمیلیکی کورت دہچیت. ہہر دوو سہری بہ چہرم گیراوہ. لہ ناوی شتہکہی پرسی. گوتیان:

- ئەو تەيلى يى دەللىن.

- ناوه‌که‌ی یۆشه؟

- به لے بوشہ!

ئەمیلیان سەری سوپما. داوی کرد تەپڵە کە بە دەن بەو. نەیاندايی. ئەمیلیان زۆر لە سەری نەپۆیی. دووی کابرای تەپڵ کۆت کەوت. بە درێژایی پۆژە کە لێی نەبوو. ئەنجام کابرای تەپڵ کۆت شەکەت بوو، پاكشا و خەوی لێکەوت. ئەمیلیان تەپڵە کە لێ رفاند و بۆی دەرچوو.

ئەمىليان، پېيى ۋە غارىۋە نا، نەۋەستايەۋە تا گەببە شارەكەي خۆي. چوۋ بە سۇراغى ژنەكەيەۋە، بەلام لە مالەۋە نەبوو. پاشا پۇرۇش دۋاي سەفەرەكەي ئەمىليان، ژنەكەي بردبوو. ئەمىليان چوۋ بۇ كۆشك. پەيامىكى بۇ پاشا نارد: "لەو شوينەي كە نەيدەزاني كويىيە گەپراۋەتەۋە ۋە شتەي كە نەيدەزاني چىيە، بۇ ھىناۋە." پەيامەكەيان دايە پاشا. پاشا گوتى: "با بىرۋات سبەي بىتەۋە."

به‌لام ئەمیلیان گوتی: "بە پاشا بلیڤن من ئەمڕۆ ھا توومە تەو دەو ئەو شتە ی کە داوای کردبوو بۆم ھێناوێ. یا یاشا بی بۆلای من، یا من بۆلای ئەو دەجم."

پاشا هاته دهره وه وگوتی: "بۆ کوئ چوویت؟"

ئەمیلیان، حال و حیکایه ته که ی بۆ گێرایه وه.

پاشا گوتی: "ئەوه ئەو شوینە نییه که من گوتبووم. ئەدی کوا چیت هیناوه؟"

ئەمیلیان ئامازە ی بۆ ته پله که کرد. پاشا هەر سهیریشی نه کرد، گوتی: "ئەمه ئەو شته نییه که من داوام کردبوو."

ئەمیلیان گوتی: "ئەگەر ئەو شته نه بی که تۆ ویستووته ده بی بشکینری و له نیو ببرئ. با شهیتان بیات."

ئەمیلیان له کۆشکه که هاته ده ری، ته پله که ی له گه ل خۆی هینا و کهوته لیدانی. هەر که ته پله که ی لیدا هه موو سه ربازه کانی پاشا به غاردان دووی کهوتن. هه موو ئیکلامیان بۆ ئیمیلیان کیشا وچاوه پروانی فه رمانی ئەو بوون.

به لام پاشا، له په نه ره ی ژووره که ی خۆیه وه هاواری ده کرد که سه ربازه کان بۆلای ئەمیلیان نه پۆن و به فه رمانی ئەو نه که ن. به لام که س گویی له هات و هاواری شا نه گرت و هه موو دووی ئەمیلیان کهوتن.

که پاشا ئەو دیمه نه ی بینی، فه رمانی دا که ژنه که ی ئەمیلیان بده نه وه به میرده که ی خۆی. خه لکی نارد بۆ لای ئەمیلیان که ته پله که ی بۆ بنیڕئ.

ئەمیلیان گوتی: "شتی وا نه بووه و نابئ. من پیم گوتراوه که له ناوی به رم. بیشکینم. پارچه کانی تووڕ بده مه پوباره وه.

ئەمیلیان، به ته پله که وه پۆیی بۆ گوئ پوبار. سه ربازه کانیش دووی کهوتن. که گه ییه گویی پووباره که، ته پله که ی شکاند. پارچه کانی تووڕ دایه ئاوه که وه. دهم وده س هه موو سه ربازه کان هه لاتن و بلاوه یان لی کرد.

ئەمیلیان ده ستی ژنه که ی گرت و بۆ کوخته که ی خۆیان چوونه وه. پاشا له وه به دوا ده ستبه رداری بوو، جووته ژن و میرد به خۆشی و به خته وه ری ژیان.
(سالی ۱۸۹۱)

پاڑی شہ شہم

دوو حیکایه‌تی له فهره‌نسییه‌وه وه‌رگړاو

(له چیرۆکی برناردان دی سان بیارهوه وەرگیراوه.)

له شاری سوراتی هندوستاندا قاوهخانهیهک هه‌بوو که مه‌کو وپاتۆقی ئه‌و گه‌ریده و بیگانانه‌بوو که له هه‌ر چوا نکالی دنیاوه پروویان ده‌کرده هندوستان. له هه‌موو گۆشه و کهناری گیتییه‌وه خه‌لکانی منه‌وه‌رو به ماریفه‌ت، له‌وینده‌ر کو‌ده‌بوونه‌وه و به‌دهم قسه و گه‌نگه‌شانه‌وه کو‌ر و مه‌جلیسیان گه‌رم ده‌کرد.

رۆژیک مه‌لایه‌کی فارسی خوینه‌وار سه‌ری ئه‌و قاوهخانه‌یه‌ی دا. ئه‌م پیاوه هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی سه‌رفی خوینده‌وه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی ته‌بیعه‌ت و سه‌روشتی په‌روه‌ردگار کردبوو وله‌م باره‌یه‌وه نه‌ک هه‌ر کتییانی خوینده‌بووه‌وه، به‌ل‌کو چه‌ندین کتیییشی نووسی بوو. زۆری بیر له‌ خوا کردبووه‌وه و کتییی زۆری له‌ باره‌یه‌وه خوینده‌بووه‌وه. سه‌ره‌نجام سه‌ری کلافه‌که‌ی له‌ ده‌ست به‌ر بووبوو. به‌ راده‌یه‌ک سه‌ری لی شیواو تیکچوو، که باوه‌ری سه‌باره‌ت به‌ بوونی په‌روه‌ردگار به‌ ته‌واوی له‌ق بوو. ئه‌م خه‌به‌ره گه‌یییه پاشا. پاشا، له‌ ولات وه‌ده‌ری نا و دووری خسته‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌لا و لاهوتیه، هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی له‌ مجاده‌له و گه‌نگه‌شه و باسی "یه‌که‌مین عیله‌ت" دا به‌سه‌ر برد. ئه‌و به‌د به‌خت و نه‌گه‌ته، تووشی ئه‌قل په‌ریشی و شیوانی یادگه‌ بوو، به‌جۆری تووشی هه‌واس په‌رتی بوو که هه‌ستی نه‌ده‌کرد ئه‌قل و ئیدراکی له‌ده‌ست داوه، به‌ل‌کو گه‌یی بووه قه‌ناعه‌ت که چ (ئه‌قلی‌کی بالا) گه‌ردوون به‌پۆه نابات و چه‌رخ‌ی کائینات هیچ حیساب و کیتابی‌کی نییه.

ئه‌م به‌نده‌ی خوایه، کو‌یله‌یه‌کی ئه‌فریقی هه‌بوو، بۆ هه‌ر کو‌ی برۆشتبا کو‌یله‌که له‌گه‌لی ده‌چوو. که یارۆی لاهوتی چوووه قاوهخانه‌که‌وه کو‌یله‌که له‌ ده‌ره‌وه وه‌ستا. له‌ ده‌ره‌وه، له‌ ژیر هه‌تاوه‌که‌دا له‌ سه‌ر به‌ردی‌ک دانیشه‌ت و می‌شی له‌خۆی پاس ده‌کرد. مه‌لا فارسه‌که له‌ ناو قاوهخانه‌که‌دا، له‌سه‌ر ته‌ختیک پالی دایه‌وه. وافوری‌کی داوا کرد. پاش ئه‌وه‌ی ئه‌فیونه‌که به‌ ده‌ماره‌کانیا بلا‌وبوووه‌وه می‌شکی جولا، له‌ ده‌رگا وازه‌که‌ی قاوهخانه‌که‌وه، کو‌یله و خولا مه‌که‌ی بانگ‌کرد و پرس‌ی:

- ئۇى كۆيلەى بەدبەخت پېم بلى: پىت وايە خوا ھەيە يان نا؟

كۆيلەكە بەرسقى دايەوہ: - ھەلبەتە ھەيە.

ئەوسا دەستى كرد بە بەر پشتينەكەيدا، پەيكەرئىكى چكۆلەى دارينى دەرھيئا و نيشانى دا ولە سەرى رۆيى: "ئەمە ئەو خواوہندەيە لەوہتاي لە دايك بووم تا ئەمرو پاراستوومى. لە ولاتى مەدا داريكى پيرۆز ھەيە. ھەموو ئەو بت وپەيكەرانەى لەم درەختە دروستكراون، لە لايەن خەلكيىيەوہ دەپەرەستريىن."

ھەموو ئەوخەلكانەى كە لە قاوہخانەى سورات ئامادە بوون گوپيان لەو گفتوگوئيەى نيوان كابرأى لاهوتى وكۆيلەكەى بوو. ھەم سەريان لە پرسىارەكەى كابرأى لاهوتى سوپما و ھەم لە وەلامەكەى يارۆى كۆيلە.

يەكك لە ئامادەبووان كە لە بەرەھمى ھند بوو، ھەركە گوپى لە وەلامەكەى يارۆى كۆيلە بوو، ئاوپرى لىي دايەوہو گوتى: "كە كابرأىيەكى بەدبەختى كەودەنى! بەراستى باوہرت وايە كە دەكرئ خوا لە بەر پشتينەكەتا ھەلبگرى و بيشاريتەوہ؟ تەنيا يەك خوا ھەيە ئەويش بەرەھمايە. كە لە ھەموو دنيا وگەردوون گەورەترە، چونكە ھەموو بوونەوہران و دنيا دەسكارى ئەون. ئەبراھما، تاقە خواى بە توانايە. لەبەر خاترى ئەو پەرستگايان لە كەنارەكانى گانگ دروستكردووە وروچانيانى راستەقينە، بەرەھمەكان، دەپەرستەن. تەنيا ئەوان خواى راستەقينەيان ناسيوە. ھەرچەندە ھەزاران سال بوريوە. شورش لە دواى شورش پوى داوہ، دنيا گوپراوہ ئەم بەرەھمانانە لەسەر باوہرى خويان ماون، نەگوپراون، چونكە ئەبراھما، خواوہندى تەنھا و راستەقينە پاراستوونى."

كابرأى بەرەھمى، ئەو فسەيەى كرد، باوہرى وابوو كە ئيدى ھەموو قەناعەتيان كرد و جيگأى ھيچ گەنگەشەيەكى نەھيشتووہتەوہ. بەلام دەلالئىكى جوولەكەكە لەوئ بوو بەرسقى دايەوہ و گوتى:

"نە خواى راستەقينە لە ھندوستان نبيە. خواش پاريزەرى چينى بەرەھمە نبيە. خواى راستەقينە، خواى ئىبراھيم وئيسحاق وياقووبە. تەنيا گەلى ھەلبزاردەى خوى، واتە ئيسرائيلىيەكان دەپاريزئ. لە سەرەتاي دروست

بوونی دنیاوه ئۆمهتی جوولهکه، خوشهویستی خوا بوون. ئەم عینایەت و لوتفەتی تەنیا و تەنیا بەرانبەر بە جوولهکهکان هەبوو. ئەگەر دەبینی ئەمڕۆ لە دنیا دا پەراگەندە و سەرگەردانین، لەبەر ئەوەیە خوا دەیهوێ تاقیمان بکاتەو. بەلام بەلێنی داوێ سویندی خواردووێ که سەرەنجام لە ئورشەلیمدا کۆمان بکاتەو. هەركاتی پەرستگا و هەیکەلی ئورشەلیم، شکۆ و جەلالی رابردووی خۆی بە دەست هینایەو، ئیسرائیلیهکان دەبنە سەرور و فەرمانرەوای هەموو دنیا.

جوولهکهکه ئەو قسانە کرد و له هۆرژنی گریانێ دا و پوندک وەکو بارانی بوهار بە چاوانیا هاتەخواری. دەبویست درێژە بە قسەکانی خۆی بدات که مژدەبەریکی ئیتالی، قسەکهی پێی بری و وگوتی: "فەرمايشهکانی جەنابت دروست نین، راست نین. خودا دادپەرورە، جیاوازی نیوان نەتەوێهەک و نەتەوێهەکی دی ناکات. ناکرێ بگوترێ خوا تەنیا و تەنیا ئۆمهتی جوولهکهی خوشدەوێ و له میللهتانی دی پتر بایهخیان پێدەدات. خو ئەگەر راست بێ و خوا مامەلەیهکی تایبەتی دەگەڵدا کردب، ئەو له کۆنا وابوو. ئیستا بەلای کهمهوه هەزار ونۆسەد سألە که یههودیان خویان توورە کردووێ کردوویانەتە کاریک که خوا هەیکەلهکهتان وێران بکات و ئاوارەو سەرگەردانی سەرانشەری دنیای کردوون. کەس پەیهەندی بە ئایینهکهی ئیوهوه ناکات. ئایینهکهتان هیچ غەریبیک وەرناگریت. ئایینهکهتان لەم گوشه و لهو گوشه و کهناری دنیا دا نهبی، ئیدی بهرهو لهناوچوون دهروات. خوا هیچ جیاوازییهک له نیوان بەندەکانی خویدا ناکات. بەلکو هەموو خوازیارانی رزگاری و بەخشین هاندهدا روو بکەنە کلێسای کاتولیکی رۆمانی که له دهريی کلێسای ناقبریدا هیچ رێگهیهکی رزگاری نییه."

یارۆی ئیتالیایی، که له قسەکانی بووهوه، کهشیشیکی پروتستانی که به رێکهوت له مهجلیسهکهدا بوو، رهنگی تێکچوو و پووبهروی کابرای مژدەبەری ئیتالی بووهوه و گوتی:

"چۆن زات دهکهی و دهلێی رزگاری تەنیا له کاتولیکیهتدايه؟ ئەو کهسانه رزگار دەبن و دینه بەخشین که به گوێرهی رینماییهکانی حەزرتی عیسا و

دهقه‌کانی ئینجیل، چ به رواله‌ت و چ به دل، ره‌فتار ده‌که‌ن و به ئامۆژگارییه‌کانی عیسا ده‌که‌ن.

کابرایه‌کی تورک که له دایه‌ره‌ی گومرکدا، به‌رپرس بوو، له سهر کورسییه‌ک دانیشتبوو وقلیانی ده‌کیشا، به چاوی سوکه‌وه سه‌یریکی ههر دوو کابرای کریستیانی کرد و گوتی:

"دل خوشکردن به ئاین ومه‌زه‌بی ئه‌هلی پۆما بی‌هوده‌یه وکات به فیروڤدانه. پيش پتر له دوازده قه‌رن ئایینی راسته‌قینه و خالیسه‌ی محمه‌د، خه‌تی راست وچه‌پی به‌سه‌ردا هی‌نا. نابین که ئیسلام، ئایینی محمه‌د، ئایینی هه‌ق، تاكو ئه‌م‌پۆش چۆن له ئه‌وروپا و ئاسیا بلاوده‌بیته‌وه و ته‌نانه‌ت نوور وروناکی ئیسلام گه‌ییوه‌ته ئه‌وپه‌ری چینیش؟ ئیوه به خۆتان ده‌لین خواوه‌ند ئایینی یه‌هوودی پشت گوئ خستوووه له دنیا‌دا سووک وریسوا و سه‌رشو‌ری کردوون و ئاینه‌که‌یان له بره‌وکه‌وتوووه. که‌واته دان به هه‌قانیه‌تی ئیسلامدا بنه‌ن. باه‌ر به ئۆلی محمه‌د بینن. ئه‌و ئاینه‌ی که سه‌رکه‌وتووانه پۆژبه‌پۆژ، دنیاگیرتر ده‌بی‌ت. پزگاری و به‌خشین ته‌نیا بو په‌ی‌په‌وانی محمه‌د، دوا پی‌غه‌مبه‌رانه. له‌ناو ئه‌وانه‌شا ته‌نیا په‌ی‌په‌وانی عومه‌ر، موسو‌لمانی راسته‌قینه‌ن وئه‌هلی نه‌جائن. نه‌ک په‌ی‌په‌وانی عه‌لی."

لاهوتیه فارسه‌که، له سهر مه‌زه‌بی عه‌لی بوو، ویستی وه‌لامی کابرای تورک بداته‌وه. به‌لام له‌و کاته‌دا، گه‌نگه‌شه ومجاده‌له‌ی تووند که‌وته نیوان په‌ی‌په‌وانی مه‌زه‌بو تایفه جو‌راوجۆره‌کانی ناو قاوه‌خانه‌ی سوراته‌وه. ئیدی مه‌سیحیانی حه‌به‌شی، لامایانی تبتی. ئیسماعیلیان، مه‌جووستی وزه‌رده‌شتیان، هه‌ره‌مه‌موویان ده‌رباره‌ی سروشتی په‌روه‌رده‌گارو ئه‌مه‌ی چ که‌سیک خوی راسته‌قینه ده‌په‌رستئ گه‌نگه‌شه‌یان ده‌کرد. هه‌ریه‌که‌و شته‌که‌ی به‌لای خۆدا راده‌کیشا و هه‌رکه‌سه ده‌یگوت ته‌نیا له ولاتی ئه‌ودا خواناسی و عیباده‌تی دروست هه‌یه. ئیدی گه‌نگه‌شه و هه‌را وه‌نگامه‌یه‌ک بوو که‌س له‌ که‌س حال‌ی نه‌ده‌بوو، ته‌نیا کابرایه‌کی چینی، نه‌بی که‌س به‌ر به‌رپیازی کونفوشیوس بوو. له‌ سووچیکی قاوه‌خانه‌که‌دا به‌ بی‌ده‌نگی دانیشتبوو. به‌ده‌م چای خواردنه‌وه گوئی له‌ گه‌نگه‌شه‌ی ئه‌وانی دی ده‌گرت.

كابرأى تورك كه بىنى لهوئ به بئدهنگى دانىشتووه، داواى دادوهرى لئكر د وگوتى:

"برادهرى چىنى بهرئز، چهند هزم دهكر د پشتيوانى قسهكانى من بكهيت. بو وا به بئدهنگى دانىشتووى، دلنپام ئهگهر بئته قسان پشتيوانى له بوچوونهكانى من دهكهيت. ههنديك لهو بازركانانهى ولاتى ئيوه، كه دين بو لاي من تا كارهكانيان رايى بكهم، دهلين ههرچهنده ئول وئان له ولاتى چيندا زور زورن، بهلام چينييهكان، ئاينى محهمهديان، له ههموو ئاينهكانى دى پئ پهنسندتره وبه ئارهزووى خويان باوهرى پئدينن. كهواته پشتيوانى له قسهكانى من بكه و بوچوونى خوت دهربارهى خواى راستهقىينه و پئغهمبرهكهى بلئ."

ههموو ئامادهبووان ئاورى لاي كابرأى چينيان دابهوه وگوتيان: "بهلئ، بهلئ! با گويمان له را وبوچوونى توش ببئت."

كابرأى چىنى موريدى كونفوشيوس، چاوى نوقاندن وبو ساتييك له فكران راپوو. ئهوسا چاوانى ههلئاننهوه، دهستهكانى له ئاسينى دهلبى جلهكهيهوه دهرهئيان، لهسهر سينگى خاچ ئاسا تيكي ئالاندن. به دهنگيكي هيدي وئهسپايى گوتى:

"برادهرينه، وادياره، غرور ولهخوبايى بوون، نايهلئ خهلكى سهبارت به ههندي مهسهلهين ئولى وئائينى ريك بكهون. ئهگهر ئهو زهممته بكيشن وكميگ گويم ليكرن، چيروكيكتان عهرز دهكم كه ئهم مهسهلهيه روون دهكاتوه.

من له چينهوه به سوارى كهشتييهكى ئينگليزى، كه به دهورى دنيا دا سوورابووهوه، هاتم بو ئير. له كهنارهكانى پوژههلاتى سومهترا راوهستاي تا ئاوى شيرين ههلگرين. كاتى نيوهرو بوو، ههنديك له رپيوارهكان دابهزينه سهر زهوى وله سبهر وسايهى درهختانى نهركيلى كهنا دهرىا، له نزيكى گونديكى ئهو دهقهره، دانىشتن.

ئيمه كومهلئك خهلكى نهژاد جياواز دانىشتبووين. پياويكى نابينا ليمان نزيك بووهوه. پاشا زانيمان چونكه ماوهيهكى زورو بهردهوام تهمهشاى

ههتاوی کردبوو تا بزانیټ چییه، بینایی خوۍ له دهست دابوو و کویر بووبوو. سوور بووبوو لهسهر ئهوهی بزانی خوړ چییه و تیشک وروناکییهکهی زادهی چییه. ئه پیاوه ماوهیهکی زوړ له سهر ئه کاره بهردهوام بووبوو. تاقه ئه نجامیک که به دهستی هیټابوو، ئهوه بوو که تیشکی خوړ ئازاری به ههستی بینایی گه یاندبوو و کویری کردبوو. ههنگی به خوۍ گوتبوو: "روناکی وتیشکی ههتاو شل نییه. ئه گهر شل بوايه، دهکرا له قاپیکهوه بکریته قاپیکی ترهوه. با وهکو چوڼ ئاو دهجولینئ، بهو ئاوايه دهجولاند و شهپولی پی ددها. ههروهها ئاگریش نییه. ئه گهر ئاگر بوايه، ئاو دهیکوژاندهوه. ههروهها تیشک وروناکی ههتاو پوچیش نییه، چونکه به چاو دهبینرئ. ههروهها مادهش نییه. چونکه نایهته جولاندن و ناگوازیتهوه. جا بهم پییه، مادامیکی تیشک وروناکی خوړ شل نییه، ئاگر نییه، پوچ نییه و مادهش نییه، بویه نه هیچه و نه دهکاته هیچ!"

کابرا به وجوره دهلیل و بهلگانه، بهوهی که به بهردهوامی پروانی بوویه تیشکی ههتاو، ههم بینایی خوۍ وههم ئهقلی خوۍ له دهست دابوو. وهختی به تهواوهتی کوړه بووبوو، گهی بووه قهناعهتی تهواو که ههتاو بوونی نییه.

ئهو کابرا نابینایه، خولامیکی له گهډا بوو، یاروی نابینای له سیبهری دار گوژیکی هیندی دانا. ئهوسا گوژیکی هیندی له ئهرزهکه ههگرت و قوتيله چرایهکی بو شهوئ لیډروست کرد. به ریشالی گوژ هنډیهکه پلټیهکی دروستکرد. ئهوجا پوڼاوی گوژهکهی کرده ناو قاوغه گوژهکهوهو پلټیهکهی له پوڼاوهکه ههکیشا.

خولامهکه، مژوولی ئهم کارانه بوو که ئاغای نابینا ئاهیکی ههکیشا وگوتی: "دهی خولام، ههقم نهبوو که دهمگوت ههتاو بوونی نییه؟ ههست ناکهی دنیا چ تاریکستانیکه؟ کهچی بهو حاله شهوه خهلکی ههر پرژدن له سهر ئهوهی که خوړ ههیه. باشه ئه گهر ههیه، چییه؟

خولامهکه گوتی: "نازانم ههتاو چییه. ئهم بابته په یوهندی به منهوه نییه. بهلام دهزانم روناکی چییه. ئهوه تا من چرایهکم دروست کردوه تا شهوئ خزمهتی تو پییکهم و چیم له کولبه که دا بوئ پی بدوژمهوه."

خولامهكه قاوغى گويژ هينديهكهى هه‌لگرت و نيشانى دا وگوتى: "ئهمه هه‌تاوى منه."

كابرايهكى له‌نگ به‌ خو و دوو دارشه‌قه‌وه گويى له‌و قسه‌يه بوو. له‌ نزىك كابراى نابينا و خولامه‌كه‌يه‌وه رۆنښتبوو، پي‌كه‌نى و پروو له‌ كابراى نابينا گوتى: "وادياره‌ تو به‌ زكماك كو‌ير بووى بۆيه‌ نازانى هه‌تاو چيه‌. با من پي‌ت بل‌يم هه‌تاو چيه‌. هه‌تاو ئه‌و شته‌يه‌ كه‌ هه‌مووان ده‌يبين، توپه‌لي‌كه‌ له‌ ئاگر، هه‌موو به‌يانيه‌كه‌ له‌ ده‌رياوه‌ دي‌ته‌ده‌رى و هه‌موو ئي‌واره‌يه‌كه‌ له‌نيو چياكانى دو‌رگه‌كانى ئيمه‌دا ئاوا ده‌بى. ئيمه‌ هه‌موومان ده‌يبين. ئه‌گه‌ر تو‌ش چاوت هه‌بوايه‌ وه‌كو ئيمه‌ ده‌تبينى.

كابراى ماسيگر كه‌ گويى له‌و گفتوگۆيه‌ ده‌گرت، گوتى:

- وا دياره‌ تو رۆژى له‌ رۆژان له‌م دو‌رگه‌يه‌ نه‌چوو‌يته‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌گه‌ر له‌نگ نه‌بوايتا و وه‌كو من به‌ كه‌شتيانى ماسيگيرى سه‌فه‌رى ناو ده‌ريايانت بكردايه‌، ده‌تزانى خو‌ر له‌ چياكانى دو‌رگه‌كاندا ئاوا نابيت. هه‌موو به‌يانيه‌كه‌ له‌ ناوجه‌رگه‌ى ئوقيانووسه‌وه‌ دي‌ته‌ده‌رى وله‌ كاتى خو‌رئاوادا، بو قولاىى ئوقيانووس ده‌گه‌رپي‌ته‌وه‌. ئه‌وه‌ى من پي‌تى ده‌لي‌م خيلافى نيه‌. چونكه‌ هه‌موو رۆژي‌كه‌ به‌م چاوانه‌ى خو‌م ده‌يبينم.

هندويه‌كه‌ كه‌ له‌ مه‌جليسه‌كه‌دا ئاماده‌ بوو قسه‌كه‌ى پي‌پرى وگوتى:

- پي‌م سه‌يره‌ كابرايه‌كى ئاقلى وه‌كو تو ئه‌و قسه‌ بى سهر وبه‌رانه‌ بكات. ئاخر چۆن ده‌چي‌ته‌ ئه‌قله‌وه‌، توپي‌كى ئاگر بكه‌وي‌ته‌ ئوقيانووسي‌كه‌ ئاوه‌وه‌و نه‌كوژي‌ته‌وه‌؟ بۆيه‌ خو‌ر هه‌رگيز توپه‌له‌ ئاگري‌كه‌ نيه‌، به‌لكو خوايه‌، ئه‌و خوايه‌يه‌ كه‌ پي‌ ده‌گوترى ديفو، به‌ سوارى عه‌ره‌بان‌يه‌كه‌ به‌ ده‌ورى كي‌وى ته‌لاىى مي‌رودا ده‌سوورپي‌ته‌وه‌. ناو به‌ ناو جووته‌ ئه‌ژديه‌ى شه‌رتوخ (شه‌پانى) راگو و كيتو په‌لامارى ديفو ده‌ده‌ن و قووتى ده‌ده‌ن. به‌لام رۆحانيانى ئيمه‌ ده‌پارپينه‌وه‌، نو‌يز و نزا ده‌كه‌ن تا خواوه‌ند ديفو رزگار بى و هه‌نگى ئازاد ده‌بي‌ت. ته‌نيا خه‌لكانى چاو وگوئى نه‌كراوه‌ى وه‌كو ئي‌وه‌، كه‌ جگه‌ له‌ دو‌رگه‌ى خو‌ه‌يچ جيه‌يه‌كى دي‌كه‌تان نه‌دي‌تووه‌، له‌و باوه‌ره‌دان كه‌ هه‌تاو ته‌نيا له‌ زاگه‌ و زي‌دى ئي‌وه‌ هه‌لدى.

نۆره هاته سهر كاپتني كه شتييه كي ميسرى كه لهوئ بوو وگوتى:

- نا، ئيوهش بههلهدا چوون. خۆر خوا نيه، تهنيا به دهورى هيند وكيوه تهلاييه كهيدا ناسووپيتهوه. من زۆرجار دهرياي رەشم تهى كردووه، كه نارهكانى ولاتانى عهره بى گهراوم. بۆ مه دهغه شقهر وفيليبين چووم. خۆر نهك ههر هيند، بهلكو هه موو گيى روناك دهكاتهوه. به دهوريهك كيويشدا ناسووپيتهوه، له پۆژههلاتى دوورهوه، لهو ديو دورگهكانى ژاپۆنهوه ههلدئ وله دوورترين خالى پۆژئاوادا، لهو پهري دورگهكانى ئينگليستاندا ئاوا دهبيت. بۆيه ژاپۆنهكان به ولاتى خويان دهليين "نييون" واته "زاگهى خۆر" من بۆيه باوهري تهواوم به قسهكهى خۆم ههيه، چونكه زۆر زۆر دهريايان گهراوم، پيشتريش ئهمه له باپيرم، كه تا دوورترين دهريايان چووبوو، بيستبوو.

كابرا دهيويست دريژه به قسهكانى بدات، كه دهرياوانيكى ئينگليزي هاوسهفهري ئيمه قسهكهى پي برى وگوتى:

- له دنيا، كهس به قهه ئينگليز، ئاگادارى خۆر وجوولهى خۆر نيه. له ئينگلتهرادا، هه موو كهس دهزانن كه خۆر نه له هيج شويينيكهوه ههلدئ و نه له هيج شويينيكهوه ئاوا دهبيت. بهردهوام به دهورى زهويدا دهسووپيتهوه. پيوسته لهمه دلنيابين، چونكه ئهم كهشتيهى ئيمه به دهورى زهويدا هاتووه و دنياى تهى كردووهو له هيج كاتيک و له هيج شويينيكه بهر ههتاو نهكهوتووين. پيک وهكو ئيره ههتاو بهيانيان ههلههات و ئيواران ئاوا دهبوو.

كابراى ئينگليز، داريكى هه لگرت. خهتيكى له سهر لمه لانهكهى كه نارهكه كيشا، تا ئهوه پروون بكاتهوه كه ههتاو له ئاسمانپرا چۆن دهجووليت وبه دهورى زهويدا دهسووپيتهوه، بهلام شهرح و شروقهكهى پروون و خويا نهبوو. ئهوسا ئامازهى بۆ لای كاپتني كهشتيهكه كرد وگوتى:

- ئهم پياوه له من شارهزاتره. دهتوانى مهسهلهكه شهرح و شروقه بکات.

كاپتنهكه كه پياويكى زيرهك وزانا بوو، لهخويهوه قسهى نهدهكرد، به بېدهنگى گويى له قسهكان گرت . تا داوايان ليكرد كه قسه بكات، ههموو ئاوپيان ليى دايهوه، گوتى:

- ئيوه ههمووتان يهكدى گومړا دهكهن وخوشتان ههلن. خوږ به دهورى ئهريزا ناسووپيتهوه، بهلكو به پيچهوانهوه زهوى به دهورى خوږا دهسووپيتهوه. لهكاتى ئهم سووپانهويهده به دهورى تهوهري خوښيا دهسووپيتهوهو ههر بيست وچوار سعات جاريك، بهشيكي دهكهويته بهرانبهه خوږ. نهك ههر ژاپون و فيليپين و سومهترا و ئهم شوينهى كه ئيمهى ليين، بهلكو ئهفريقا و ئهوروپا و ئهمريكا وزور ولاتى ديكه پوناك دهكاتهوه. خوږ تهنيا يهك چيا يا يهك دهريا يان يهك دورگه پوناك ناكاتهوه. بهلكو ههموو گوى زهوى پوناك دهكاتهوه. ههر زهوى پوناك ناكاتهوه بهلكو زور ههسارهى ديكهش پوناك دهكاتهوه. ئهگهر ئيوه تهنيا سهيرى ژيړپيى خوتان نهكهن و كهميك سهر ههلبړن و تمهشاي ئاسمانان بكهن. ههينى تيدهگهن خوږ تهنيا بو ئيوه و زاگهى ئيوه ههلنايهت.

ياروى كاپتن، كه كابرايهكى زيرهك و دنيا ديدو، به دهم ئهو قسانهوه ماويهكهى زور له ئاسمانى ههلروانى.

ئهوچا، كابراى چينى، موريدى كونفوشيوس، له سهري رويى: "ملاحهزه دهفهرموون كه غروور ولهخو بايى بوون چوډ دهبيته مايهى به ههلچوون وناكوكى. ئهوهى دهريارهى خوږ گوترا، دهريارهى خواش دروسته. ههركهسه دهيهوئ خواى تاييهتى خوئ ههبيت، يان به لاي كهمهوه خوايهكى تاييهت به قهوم و ولاتى خوئ ههبيت. ههر نهتهويهك دهيهوئ خواوهند له چوارچيوه پهرستگاي خويدا سنووردار بكات و قهتيس بكات، ئهو خوايهى كه ههموو گهردوون نايگري و له ههموو گهردوونا جيى نابيتهوه. ئايا هيچ پهرستگايهك بهو پهرستگايه بهراورد دهكړى كه خوا به خوئ دروستى كردوو تا ههموو تيرهى بهشهرى له سايهداو له يهك باوهپ وئولدا كو بكاتهوه؟ ههموو پهرستگا بهشهرىيهكان نمونهى ئهو پهرستگا گهورهيهن كه خوا دروستى كردوو. ههر پهرستگايهك بگريت، هوز وغوسلخانه و دهست نويزخانه و تاق و گومهز، موم و چرا، وينه و پهيكهري خوئ ههيه. نهخش و

نیگاری خوئی ههیه، کتییی شهرعی و نهزر و مینه. میحراب و لاهوتیان و رۆحانیانی خوئی ههیه. بهلام له چ په‌رستگایه‌کدا، هه‌وز وئاوی وه‌کو ئوقیانووس ههیه؟ گومه‌ز و تاقی وه‌کو ئاسمان ههیه؟ چرای وه‌کو خۆر و مانگ و ستیران ههیه؟ یان په‌یکه‌رانی هاوتای به‌شهرین زیندوو و میهره‌بان و هاوسۆزی یه‌کدی له‌ کوئی ههیه؟ ئاخر له‌ چ کتیب و تۆماریک، شوینه‌واری وه‌کو ئه‌و خیر و به‌ره‌که‌ته‌ی که‌ خوا له‌ پیناوی شادمانی به‌شهردا، به‌ سه‌رانسه‌ری گه‌ردووندا بلاوی کردوو‌ه‌ته‌وه، هه‌یه و ده‌بینری؟ کام کتیب و قانون و یاسا و پړسا، به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ دلی بنیاده‌مدایه، پروون و خویایه؟ کام نه‌زر و قوربانی و فیداکاری ده‌گاته‌ تۆزی پای ئه‌و فیداکاریه‌ی که‌ پیاو و ژنی خوشه‌ویست بۆ یه‌کی ده‌که‌ن؟ کام میحراب به‌ تۆزی پیی میحرابی دلی بنیاده‌می باشدا ده‌گات که‌ خودی خوا له‌ویدا حوزووری ده‌بی تا نه‌زر و قوربانیه‌کان به‌ ده‌ستی خوئی وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ت؟ تا ئیدراکی ئینسان بۆ خوا بال‌اتر بی، با‌ش‌تر خوا ده‌ناسی‌ت. تا زی‌ات‌ر خوا بنا‌سی‌ت. لی‌ی نزیک‌تر ده‌بی‌ته‌وه. ئیدی چاکی، په‌حمه‌ت، و میهره‌بانی خودا ده‌کات به‌ سه‌رمه‌شقی خوئی.

که‌واته‌ ئه‌و که‌سه‌ی قه‌ناعه‌تی وایه‌ که‌ پوناکی خۆر هه‌موو دنیا پرده‌کات و ده‌گرێته‌وه، با واز له‌ سه‌رزه‌نش‌ت کردنی ئه‌و خورافه‌ په‌ره‌سته‌ بی‌نی که‌ به‌شیک له‌ نووری خوا له‌ به‌ته‌که‌ی خۆیدا ده‌بینی. با قسه‌ ته‌نانه‌ت به‌و کافره‌ کویر و خوانه‌ناسه‌ش نه‌لی‌ت که‌ خۆر نابینی و نکۆلی لی‌ده‌کات و هه‌ز به‌ خراپه‌ی نه‌کات.

یارۆی چینی، موریدی کونفوشیوس به‌وجۆره‌ قسه‌کانی ته‌واو کرد. ئاماده‌بوونی قاوه‌خانه‌ی سورات هه‌موو بی‌ده‌نگ بوون و وازیان له‌ مجاده‌له‌ و مشت و مپو گه‌نگه‌شه‌ی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ هی‌نا، که‌ دین و ئایینی کی‌ با‌ش‌تره‌.

۲۰ - زۆر گران

(به دهستکارییه وه له چیرۆکی مویاسانه وه وه رگیراوه .)

له نزیکی سنووری فه ره نسا و ئی تا لیا، له که ناره کانی مدیترانه، سولتان نشینی که هیه به ناوی مونا کو. زۆر شاری بچووی دیکه هه ن که ژماره ی دانیش تووانیان، له م سولتان نشینه زۆر تره. ژماره ی هه موو دانیش تووانی ئه م سولتان نشینه، هه وت هه زار که سن. ئه گه ر خاکی ئه م سولتان نشینه به سه ر دانیش تووانه کانی دابه ش بکری ت، له وه یه هه ر نه فه ره وته نیا یه ک هی کتا ر زه وی به ربکه وئ. به لام له م ولاته بوو که له ئاسایه دا، پاشایه کی ماقوول وړیک و پیک، فه رمان په وایی ده کات. کو شک و ده ربار و ده ست و پیوه ند، وه زیر و گزیر، مه تران و قه شه، میرانی له شکر و سوپای هیه.

سو پاکه ی گه وره نییه. هه مووی شه ست نه فه ره. به لام و پرای ئه وه ش سو پایه. له م سولتان نشینه دا وه کو هه ر شوینی کی دیکه باج هیه. باجی سه ر تووتن، شه راب، مه ی و قه خو اردن، باجی ری گاوبان و باجی شه خسی ش هیه. هه رچه نده خه لکی ئه م سولتان نشینه، وه کو خه لکی هه موو ولاتانی دنیا ده یان خو ارده وه و جگه ره یان ده کی شا، به لام ژماره ی ئه و که سانه هی نده که م بوون، که ئه گه ر شافی لکی نه دۆزی باوه که پا ره و ده رامه تی پی دابین بکات، نه ک هه ر له عۆیه ی خه رجی ده ربارییان و وه زیرانی ده ولته ت و ده ست و پیوه ند و فه رمان به ران نه ده هات، به لکو خه رجی خویشی پی دابین نه ده کرا. ئه م فی له قوما رخانه یه ک بوو که خه لکی له وینده ر قوما ر و یاری پۆلی تیان ده کرد. لی ره دا قوما ر ده کری، ئیدی قوما رچی یان بدۆرین یان ببه وه، ریژه یه ک له و پا ره یه ی که ده ستا و ده ست ده کات، بو قوما رخانه که ده بی ت. هه لبه ته به شی هه ره زۆری ئه م پا ره یه به سولتان (شا) ده درئ. بۆیه زۆربه ی ئه و

پاره‌یه به سولتان دهرئ، چونکه ئه قومارخانه‌یه، تاقه قومارخانه‌ی هه‌موو ئه‌وروپایه. له هه‌ندیك شار و ده‌قهرین بچووكی ئه‌لمانیا قومارخانه هه‌بوون. به‌لام چه‌ند سالیک بوو قه‌ده‌غه کرابوون. هو‌ی داخستنی ئه‌و قومارخانانه، ئه‌و مالویرانی و زیانه‌گه‌وران هه‌بوو كه له خه‌لكی ده‌كه‌وت. جاری وا هه‌بوو یه‌كێك ده‌هات تا به‌ختی خو‌ی تاقیبكات‌ه‌وه، كاتیکی به‌خو‌ ده‌زانی، دار و نه‌داری دو‌راندووه. ئه‌وسا قه‌رزى ده‌كرد و ئه‌ویشی ده‌دو‌راند. ئیدی له نائومی‌دیدا په‌نای وه‌به‌ر خو‌كوژی ده‌برد یا خو‌ی ده‌خسته ئاوه‌وه تا به‌خنكى یان خو‌ی ده‌كوشت. ئه‌وه بوو ئه‌لمان‌ه‌كان، رینگه‌یان به‌ فه‌رمان‌په‌واكانیان نه‌دا له‌م رینگه‌یه‌وه، ده‌رامه‌ت و دارایی به‌ ده‌ست بێنن و په‌یدا بکه‌ن. به‌لام چ كه‌سیك نه‌بوو رینگری له‌ شازاده‌ی موناكو بکات. ئیدی ئه‌و کاره‌ی بو‌ خو‌ی مۆنۆپۆل کردبوو.

ئیدی هه‌ر كه‌سیك بیه‌وئ قومار بکات، روو ده‌كات هه‌موناكو، ئیدی بدو‌رپینن یان بیه‌نه‌وه، شازاده و مه‌لیکی موناكو، قازانجیه‌تی. ئیدی ئه‌م په‌نده دروسته كه ده‌لیت: "كوشکین به‌ شکو وجه‌لال به‌ کاری ئابروومه‌ندان دروست ناکریت." سولتانی موناكو ش ده‌زانیت ئه‌و کاره، ئه‌و جو‌ره ده‌ستکه‌وت و ده‌رامه‌ته، دروست و په‌وا نییه، به‌لام چاری نه‌بو، ده‌بوایه ده‌رامه‌تیکی هه‌بوایه و کاروباره‌کانی پێ به‌په‌وه ببردایه. خو‌ باجی سه‌ر مه‌شروب و جگه‌ره‌ش کاریکی په‌وا نه‌بوو. سولتانی موناكو به‌وجو‌ره فه‌رمان‌په‌وایی ده‌کردو ده‌ژیا، ده‌رباری خو‌ی وه‌ه‌موو پێ و په‌سمه شاهانه‌کانی به‌په‌وه ده‌برد. تاجگوزاری ده‌کرد، سه‌ربازگیری ده‌کرد، پاداشتی ده‌داو سزای ده‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌ندامانی شورا و یاسا و پيسا و دادگا و دادسینى هه‌بوو و وه‌كو هه‌ر شایه‌کی دی، به‌لام به‌ پاده‌یه‌کی بچووک و سنوورداتر ولاتی به‌په‌وه ده‌برد.

به‌رێکه‌وت، چه‌ند سالیک له‌مه‌پیش. له قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی سولتانی موناكو‌دا تاوانیک رووی دا. خه‌لكی موناكو، خه‌لكی بیوه‌ی و ئاشتیخوازن. پيشتر رووداوی له‌وجو‌ره له ولاته‌که‌یاندا رووی نه‌دا‌بوو. دادوهر وقازیان، به‌ ته‌شریفاتى پيويست و به‌ چاودیری هه‌موو رینماییه‌کانه‌وه، به‌ دادوهرانه‌ترین شیوه، په‌راویان بو‌ كه‌یسه‌که‌ کرده‌وه. جگه له قازیان، دادسین و داواکار و داواکراو و پارێزه‌ران هه‌موو ئاماده‌ی دانیشته‌نه‌كان بوون.

گهنگه شه و گفټ وگډیه کی زور کړا. به دواډاچوونی زور بو که یسه که کړا. نه نجام به گویره ی ده قی راکاوی یاسا، قه رار درا که تاوانبار ئیعدام بکړی. تا ئیره هموو کاره کان به باشی به پړیوه چوون. پاشان پوخته ی قه راره که درا به سولتان. سولتان قه راره که ی خوینده وه وئیمزای کرد وگوتی: " نه گهر قه راره سهری یاروی تاوانبار بپه پړیوی و ئیعدام بکړی، با ئیعدام بکړی و سهری بیته په راندن."

به لام کیشه یه که هاته ئاراهه. نه مل په پړینیان هه بوو نه جه لاد تا قه رار وحوکه که نه نجام بدری. چاری کیشه که به وه زیران سپیږدرا. دوا ی شیرت وړاویش، له سهر ئه وه ریکه و تنکه داوا له حکومتی فهره نسا بکه ن که ئایا ده توانی مل په پړینیکی و جه لادیکیان به نه مانه ت بو بنیږی وهه زینه و تیچووی ئه م کاره ده کاته چه ند؟ ئه وه بوو نامه ی فهرمی نیږدرا. دوا ی هه فته یه که وه لامیان درایه وه که ده کړی مل په پړین وجه لاد بنیږدري و تیچووی ئه م کاره ش ده کاته شازده هه زار فرانک. وه لامه که یان عهرزی سولتان کرد. سولتان له فکران راجوو، زوری بیر کرده وه. ئه و پره پاره یی به لاهو زور بوو، زور گران بوو، شازده هه زار فرانک؟ گوتی: " ئه م کلؤل ه شازده فرانک نایه نی! ناکړی به نرخیکی هه رزانتر ئیعدام بکړی؟ ئه م پاره یی نه گهر به سهر تیڅپرای دانیشتوانی ولاتا دابه ش بکړیت، ههر نه فهره ودوو فرانکی بهر ده که وئ. خه لکی ئه وه قه بوول ناکه ن، لیمان هه لده گه پړینه وه، چیبیه ده تانه وئ خه لکی شوړش و راپه پړین به رپا بکه ن؟!

دووباره کوښونه وه کړا، تا چاره سهریک بدوزریته وه. قه رار درا، هه مان داوا له حکومتی ئیتالیا بکړی. به هه ر حال حکومتی فهره نسا کواماری بوو و ریزی هیچ پاشایه کی له لا نه بوو. به لام شای ئیتالیا، دوور نه بوو، مدارای برا تاجداره که ی خوی بکات. ئه وه بوو نامه بو ده ولته تی ئیتالیا نیږدرا. به خیرایی وه لامیان بو هاته وه. ده ولته تی ئیتالیا وه لامی دابووه وه که به خوشحالیه وه ئامیر وجه لادیان ده خاته خزمه ت و تیچووه که ی، به هه قی بردن و هیئانه وه وه ده کاته دوازه هه زار فرانک. دیاره ئه م نرخه هه رزانتر بوو، به لام هیشتا ههر زور گران بوو. ئه و کابرا به ره لایه، ئه و پاره یی نه ده هیئا. هیشتا شه گهر به سهر تیڅپرای خه لکی ولاتا دابه ش بکرایه، ههر

نەفەرەو نزیكەى دوو فرانكى بەردەكەوت. بۆیە كۆبوونەوئەیهكى راویژکاری دی کرا. هەزار و یەك پێشنیاز وچارەسەر خرایە روو، تا بزانی چۆن ئەم مەسەلەیه بە كەمترین تیچوو یەكلائی بكەنەو. یەكێك پێشنیازی كرد، داوا لە یەكێك لە سەربازەكان بكری، كە ئەم ئەرکە، بە شیوازیكى لۆكالى، هەرچەند پڕ ئازاریش بێ، ئەنجام بدات. فەرماندەى لەشكریان بانگكرد و لێیان پرسى: "دەتوانی سەربازێكیان بۆ بدۆزیتەو كە بتوانی سەر ببری؟" بەهەر حال كاری سەرباز كوشتن و سەربڕینە، چ فەرقى دەكات لە مەیدانى شەرا بێ و چ لە مەیدانى شارا؟ هەموو سەربازێك لەسەر ئەو مەشق دراو!" فەرماندەكە، ئەو بابەتەى لەگەڵ سەربازەكانیا باسكرد، تا بزانی كەسیان تیا بەجێتە ژێر ئەو بارە. بەلام شتاقیان نەچوونە ژێر ئەو بارە، یەك دل و یەك زمان گوتیان: "ئێمە مەشق و پراھینانمان لە سەر شتى وا نەكردوو. ئێمە فێرى شتى وەها نین. بە تەمای ئێمە مەبە."

ئەدى تەگبیر؟ دیسان وەزیران بۆ شیرەت و راویژ كۆبوونەو. دووبارە لە مەسەلەكە كۆلینەو، لێزەنەیهكى بالا و پاشان لێزەنەیهكى بچووكیان پێكھێنا كە چ بكری. سەرەنجام بریار درا، كە سزاكە لە ئێعدامەو بكری بە حەپسى ئەبەدى. كە هەم دەیکردە نیشانەیمیهر و بەزەیی و مەرحەمەتى شا و هەم هەرزانتەر دەكەوت.

سولتان، پێشنیازەكەى پەسەند كرد و تەرتیبى پێویست بۆ گۆڕینی حوكمەكە كرا. تا قە كێشە ئەمە بوو كە زیندانێكى گونجاو بۆ كابرایەكى حەپسى ئەبەدى نەبوو. لە ولاتا زیندانێكى بچووك هەبوو، كە هەندێجار بە شیوہیهكى كاتى و بۆ ماوہى چەند رۆژێك تاوانبارێكیان تیا حەپس دەكرد. بەلام زیندانى، تووند و تۆل و قایمى ئەوتۆ لە ولاتا نەبوو كە كابرایەكى مەحكوم بە حوكمى ئەبەدى تیا حەپس بكەن. بەرپرسان، سەرەنجام شوینێكیان دۆزییەو و كابرای گەنجیان بۆ ئەویندەر بردو پاسەوانێكیان بۆ دانا. دەبوايە ئەم پاسەوانە چاودێرى زیندانییەكە بكات و هەموو رۆژى بچووبایە بۆ ئاشخانەى دەربار تاخواردنى بۆ بێنى.

كابرای زیندانى چەند مانگێك لەوئ مایەو. سالیك بوورى. بەلام دواى سالیكە، رۆژێك سولتانى مۆناكو، حیسابىكى خەرج و دەرامەتى

قهله مړه وه که ی خوی کرد. له لیستی خه رجیه کاند ا چاوی به بهندیکی تازه کهوت که بریتی بوو له مهسره ف و خه رجی کابرای زیندانی، پاره یه کی کهم نه بوو. کرئ و مووچه ی پاسه وانه تایبه تیه که، و مهسره فی خوردن و خوراکی سالانه ی کابرای مه حکووم، ده یکرده پتر له شهش سه د فرانک. جا بو نه گبه تی کابرای زیندانی هیشتا گهنج و سه رحال و ساغ و سه لامه ت بوو. دوور نه بوو په نجا سالی دیکهش بژی. کاتی چوو ه بنج و بناوانی مه سه له که و هه موو ورده کارییه کانی لیکدایه وه، سه یری کرد ئه م کیشه یه، کیشه یه کی گه وره و جدیه. ههنگی سولتان، وه زیره کانی گازکرد وگوتی:

" ده بی ریگه یه کی هه رزانتتر بو مامه له کردن ده گهل ئه م به ره لایه دا بدوزنه وه ، ئه م نه خشه یه ی ئیستا زور گرانه."

وه زیره کان کووونه وه، راویژ وته گبیریان کرد. سه ره نجام یه کیکیان گوتی: " به پای من باشتیرین ریگه ئه مه یه که پاسه وانه که ده ربکه ین." یه کی که له وه زیره کان به رپه رچی دایه وه که له و حالته دا زیندانییه ک هه لایت.

وه زیری یه کهم گوتی: " باشتربا رابکات، له شه ری ئه و رزگار ده بین."

پاشان، ئه نجامی گفتوگو وراویژه که یان عه رزی سولتان کرد وسولتان په سندی کرد. پاسه وانه که یان ده رکرد تا بزائن چی پرووده دات. ئه وه بوو کابرای تاوانبار له کاتی نان خواردنا هاته ده ره وه. سه یری کرد پاسه وانه که له وئ نییه، چوو له ئاشخانه که جیره ی خوی وه رگرت وبو زندانه که گه پرایه وه و له ناوه وه ده رگای داخست. بو سبه ینی هه مان حاله ت دووباره بووه وه. له کاتی خوډا ده چوو جیره که ی وه رده رگرت، بو زندانه که ده گه پرایه وه وله ژووره وه ده رگای له خوی داده خست، سه باره ت به هه لاتن، پینه ده چوو هه ر بیریشی لیبکاته وه. دیار بوو کابرای زندانی نیازی هه لاتنی نه بوو. باشه ته گبیر؟ وه زیره کان دیسان کووونه وه. یه کی که له وه زیره کان پیښ نیازی کرد: "با به راشکاو ی تیی بگه یه نین و قسه ی له گه لدا بکه ین، تا تییگات نامانه وئ لیړه بمینی و ده بی پروات."

وهزیری داد، داوای کرد زندانیه که ی بۆ بئین وپی گوت: " بۆ نارهقی؟ پاسه وانه که تیان لابر دووه، ده توانی بۆ خۆت برۆی، کویت پیخۆشه بۆ ئهوی برۆ. سولتانیس قاییله."

کابرا بهرسقی دایه وه: " ده زانم سولتان پی ناخۆش نییه، به لام هیچ شوینیکم نییه بۆ برۆم. کاریک نییه بیکه م. بهم حوکمه ئابروتان بردم، خه لکی پروم ناده نی، پشتم تی ده که ن. ئه مه جگه له وهی که لکه له ی کارکردنم له دل ده رچوو، زه وقی ئیش کردنم نه ماوه. خراپتان له گه ل کردم، ئه مه ئه وپه ری بی ئینسافییه. هه ر ئه وکاته ی حوکمی ئیعدامتان دام، ده بوایه ئیعدامم بکه ن. به لام حوکمه که تان جییه جی نه کرد. ئه مه یه که م زولم بوو که له منتان کرد. منیش سکا لام له سه رتان تۆمار نه کرد. ئه وسا حوکمه که تان له سه ر سووک کردم و کردتان به حوکمی ئه به دی. پاسه وانیکتان بۆ دانام، که هه موو رۆژی خواردنم بۆ بی نی. که چی دوا ی ماوه یه ک پاسه وانه که تان ده رکرد. منتان ناچار کرد به خۆم برۆم و جیره کم بینم. ئه مه یان زولم و سته می دووه م بوو له مه شا قسه م نه کرد. ئیستا هاتوون، پی شنیازی ئه وه م بۆ ده که ن هه لیم و یاسا شکی نی بکه م! نا، ئه مه قه بوول ناکه م. هه ر به لایه کم به سه ر دین دریغی مه که ن. بی منه ت بن، به لام خه یالتان خاوه بچمه ژیرباری یاسا شکی نی.

ئه دی چاره؟ جاریکی دی کو بوونه وه کرا. چ ریگایه ک بگر نه بهر؟ ئه م زندانیه ئاماده نییه رابکات. زۆریان بیر کرده وه، گه یینه ئه و قه ناعه ته ی که تاقه چاره بۆ ئه وه ی له کو لی خو یانی بکه نه وه، ته نیا ئه وه یه مووچه یه کی خانه نشینی بۆ بپر نه وه. ئه و پی شنیازه یان عه رزی سولتان کرد وگوتیان: " له وه زیاتر هیچ چاره یه کی دی نیه، ده نا لی مان نابیته وه و ناروات." ئه وه بوو قه رار درا سالانه شه ش سه د فرانکی بده نی. ئه و قه راره یان به زندانیه که گوت. گوتی: " زۆر چاکه، لاریم نییه، مادامیکی به بهرده وامی و به ریک و پیکی مووچه که م ده ده نی به م مه رجه قاییلم."

به وجۆره کیشه که یه کلایی کرایه وه. یارۆی زندانی سییه کی مووچه ی خانه نشینی که ی له پی شه وه وه رگرت تا له قه له مپه وه ی سولتان وه ده ربه که وئ وبروات. به قیتار، له م په ری قه له مپه وه که وه تا ئه وپه ری، ته نیا یه ک

چاره که سه‌عات بوو، به سواری قیتار پړویی و له‌وبه‌ری سنوور گیرسایه‌وه، پارچه زه‌وییه‌کی کړی، که‌وته کشتوکال، به پاره‌ی فروشی به‌روبوومی کشتوکالی، ژیانیکي ئاسووده‌ی گوزهراند. هه‌موو سه‌ری مانگي ده‌پړویی و مووچه‌ی خانه‌نشینی‌ه‌کی وهرده‌گرت. هه‌رکه پاره‌ه‌کی وهرده‌گرت، ده‌چوو پو قومارخانه، بایي یه‌ک دوو فرانکان گره‌وی ده‌کرد. هه‌ندی‌جار ده‌یبرده‌وه و هه‌ندی‌جار ده‌یدوړاند. پاشان پو مال ده‌پړویی‌ه‌وه، بیخه‌م وخه‌یال ده‌ژیا.

به‌ختی یار بوو، له ولاتی‌کا پیاوی نه‌کوشتبوو، که خه‌رجی له مل دانی به لای حکومه‌ته‌وه ناچیز بی یان خه‌رجی زندانی‌یه‌کی ئه‌به‌دی به‌لاوه قورس و گران نه‌بی.

سالی ۱۸۹۷

پاڙى ھوتھم

چھند چيروکيک

بھ مھبھستي يارمھتيداني چھوساوان

۲۱ - ئەسەرھەدونی شای ئاشور

ئەسەرھەدونی شای ئاشور، قەلەمپەرەوی لایلی گرت. شارەکانی وێرانکردو سووتاندنی. ھەموو خەلکی ئەو ولاتە بە دیلی گرتن وبردنی بۆ ولاتی خۆی. سوپاییان و جەنگاوەرانی ئەوێ ھەموو قەتلوعام کرد، ژمارەیک لە سەرانی سوپا و عەشیرەتەکانی سەربری، لە خاچی دان. خازوقی لەوانی دی بری یا پێستی گروون. خودی شای "لایلی" شی لە قەفەزیکا ھەپس کرد.

شەوئ ئەسەرھەدون شا، لەسەر تەختەکە پراکشابوو. بیری لەو دەکردەوہ چۆن لایلی ئیعدام بکات. پیرەمێردیکی پدین بڵندی ریش سپی و نیگا میرەبانی بینی.

پیرەمێردەکە، لە شای پرسى وگوتی:

- بە تەمای لایلی ئیعدام بکەیت؟

شا بەرسقى دایەوہ:

- بەلێ، بەلام ناتوانم بریار بەم چۆن ئیعدامی بکەم!

یارۆ پیرەمێرد گوتی: - بەلام تۆ بە خۆت "لایلی" ت.

شا بەرسقى دایەوہ:

- قسەى بئى سەر و بەر مەکە، لایلی، لایلی یە و من، منم.

پیرەمێردەکە گوتی:

- تۆ و لایلی یەکیکن. تۆ تەنیا بە تەسەور وا دەزانی تۆ لایلی نیت و لایلی تۆ نییە.

شا گوتی:

- مەبەستت چییە؟ من ئەوہتام لیڤرە. لە سەر تەختە خەو و نوینیکی نەرم پالکەوتووم و غولامان وکەنیزان وفەرمانبەرەن دەوریان داوم. سبەینیش وەکو ئەمڕۆ زیافەت و دەعوەتى ساز دەکەم ولە گەل دۆستەکانمدا دادەنیشم. بەلام لایلی وەکو تەیریک لە قەفەزدایە و سبەینى بە خازوق ئیعدام

ده کړيټ. زمانى له دهميه وه دهردي تا دهرمي و تهرمه کهى فرې دهرپټه بهر
سهگ و پارچه پارچه دکه ن.

پيره ميړده که گوتى: - ناتوانى پوحي نيعدام بکهى!

شا بهرسقى دايه وه:

- نه دى سه باره ت بهو چوارده هزار نه فهرى که قه تلوعامم کرد وشاخيکم
به جهسته کانيان دروستکرد چ دهليى؟ من زندووم و نهوان نه مان. نه مه
به لگه نييه که ده توانم، گيانى خه لکى بستينم؟

- جا چوزانى، که نهوانه نه ماون؟

شا گوتى:

- چونکه نايان بينم. نه مه جگه له وهى نهوان نه شکه نجه دران، من
نه شکه نجه نه دراوم. نهوان پرووبه پرووى شومترين چاره نووس بوونه وه، من
له وپه پرى خوشيام.

- نه مانه هه موو خه يال پلاوى تون. تو خوتت نه شکه نجه داوه، نهک نهوان.

شا گوتى: - تيناگه م، چ دهليى؟

- هه ز ده کهى تييگهى؟

- به لي، دهمه وي تييگه م، به لام زوريش نا.

پيره ميړد گوتى: - که واته ههسته وهره نيره.

هه وزيکى پړاوى نيشاندا. شا ههستا چووه نزيکى هه وزاوه که.

- جله کانت داکه نه. برؤ ناو هه وزه که وه.

نه سه ره دونه، به گوږى پيره ميړده کهى کرد. پيره ميړده که شه ربه يه کهى پر له
ئاو کرد، به پاشاي گوت: "هه رکه نه م ئاوه م به سه رتا کرد، سه رت بخه ژير
ئاوه که وه!"

پیره می‌د، شهر به ئاوه‌که‌ی خوار کرده‌وه، ئاوه‌که‌ی به سه‌ری شادا کرد. شا، سه‌ری به ژیر ئاوه‌که‌دا کرد.

هه‌رکه ئه‌سه‌رحه‌دون، سه‌ری له ئاوه‌که‌دا نقووم بوو، هه‌ستی کرد، ئه‌سه‌رحه‌دون نییه، که‌سیکی دیکه‌یه. خۆی له‌ناو نوینیکی نه‌رما وله پال ژنیکی جونا، که به عه‌مراتی به‌یبینی بوو، پراکشابوو. به‌لام ده‌یزانی که هاوسه‌ریتی. ژنه‌که رابوو و پیی گوت:

- می‌دی ئازیزم لایلی، دوینی زۆر به کاره‌وه ماندوو بوویت و له‌جاران زیاتر خه‌وتی. بۆیه هه‌لم نه‌ساندی گوتم با ئیسراحت بکه‌ی. به‌لام ئیستا فه‌رمانده‌کان له هۆله گه‌وره‌که‌دا چاوه‌پوانت ده‌که‌ن، هه‌سته جله‌کانت له‌به‌ر بکه و بۆلای ئه‌وان برۆ...

ئه‌سه‌رحه‌دون، که به‌م قسه‌یه‌دا بۆی ده‌رکه‌وت لایلییه وه‌هستی به هیچ سه‌رسامیه‌ک نه‌کرد، غافلگیر نه‌بوو. به‌لام سه‌ری له‌وه سوپمابوو بۆچی پیشتتر هه‌ستی به‌مه نه‌کردبوو. به‌هه‌رحال، جلکی له‌به‌رکرد وچوو بۆ هۆله گه‌وره‌که که فه‌رمانده‌و میره‌کان له‌وئ چاوه‌پوانی بوون.

فه‌رمانده وشازاده‌کان، خیر هانینی لایلی شای خۆیان کرد. سه‌ریان تا نزیکي ئه‌رزه‌که بۆ دانه‌وانده‌وه‌و هه‌ستانه‌وه. دواي ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردن، ئه‌وسا له حوزووریا پۆنیشن. شازاده‌یه‌کی دنیا‌دیده‌تر له‌وانی دی هاته قسان وگوتی: "به‌راستی تاقه‌تیان له حه‌قاره‌ت وجنیو وشه‌ر فرۆشییه‌کانی شا ئه‌سه‌رحه‌دون چوو، ده‌بی ئیعلانی شه‌ری له‌گه‌لدا بکه‌ن." به‌لام لایلی قاییل نه‌بوو. به‌لکو ئه‌مری کرد شان‌دیک بۆ ده‌رب‌پینی نا‌په‌زایی بۆ لای ئه‌سه‌رحه‌دون بنی‌درئ. ئه‌وجا شازاده‌کانی مه‌ره‌خه‌س کرد. دواي ئه‌وه له ناو پیاوماقولا‌نی خۆیدا شان‌دیکي هه‌لب‌ژارد وئامۆزگاری کردن که له حوزووری شا ئه‌سه‌رحه‌دونا چ بلین.

ئه‌سه‌رحه‌دونپاش ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی ته‌واو کرد- که هه‌ستی ده‌کرد لایلی یه- سوار بوو و چوو په‌ری کیوی (ژی‌یرا). پ‌او‌یکي سه‌رکه‌وتوو کرد. به ده‌ستی خۆی دوو که‌ره کیوی پاو کرد. بۆ کۆشکه‌که‌ی گه‌راپه‌وه. ده‌عوته وزیافه‌تیکی له‌گه‌ل دۆسته‌کانیا به‌رپا کرد. ته‌مه‌شای سوپ و سه‌مای هه‌ندی‌ک

له كه نيزه كانى خۆى كرد، پوژى دوايى چوو بو دادگاي ده ربار. به سكالاكانا راگه يى. چاوى به داواكارىيه كاندا گيړا، سه رپه رشتى دادگايى تاوانباره كانى كرد. هر له ويدا، يهك به يه كى قه رار و نه خشه كانى خۆى راگه ياند. دواى ته واو كړدى ئه و كارانه، ديسان چوو به لاي سه رگه رميه دلخوازه كهى خۆى، واته به لاي شكار وړاوه وه. ئه مجاره ش توانى ديځه شيړيك بكورثيت وهر دوو بيچوه كهى بگرييت. دواى راوه كه، ديسان دوست و بناژوكانى ده عوه ت كرد. گوڼى له ئاههنگ و موسيqa گرت. ته مه شاي سه ما و سوږدانى كرد. ئه و جا شه وى ده گهل ژنه خو شه ويسته كه يدا گوزه راند.

ئيدى چهند ههفته يه كى به و شيوازه گوزه راند، هه م ئه ركى پاشايه تى ئه نجام دده و هه م شكار و راوى خۆى ده كرد. چاوه پروانى گه پرانه وهى ئه و شاندهى ده كرد كه بو نك ئه سه رحه دونى نار دبوون. ئه و ئه سه رحه دونهى كه جاران خۆى بوو. شانده كه دواى مانگيك به لووت و گوڼى براوى گه پرانه وه.

شا ئه سه رحه دون، به شانده كهى گوتبوو، به لايلى بلين كه ئه گه ر به زووترين كات باجى زيړ وزيو ودارى كونارى بو نه نيړى و به خۆى نه يهت و ملكه چى خۆى بو ئه سه رحه دون پرانه گه يه نى، هه مان به لاي ئه وانى (شانده كه) به سه ر ديڼى.

لايلى، كه پيش ئيستا ئه سه رحه دون بوو، شازاده و فه رمانده كانى بانگ كرد و راويژى پيكر دن كه ته گيبريان چيبه و چى بكهن. هه موو به يهك دل و به يهك زمان گوتيان ده بى هيرش بكه نه سه ر ئه سه رحه دون و نابى چاوه پروانى بكهن تا ئه و هيرش بكاته سه ر ئه مان.

شا قايل بوو. ئه وسا فه رمانده يى سوپاي له ئه ستو گرت و شه ر ده ستى پيكر د. هيرش و په لامار هه وت پوژ دريژهى كيښا. هه موو پوژيک شا به سوارى به ناو سوپادا ده سوو پايه وه و رهى شه رقانانى به رز ده كرده وه. زاتى وه به ر ده نان و جوښى دده ان. پوژى هه شته م سوپا كهى له دوځيكي پانا، كه روباړيكي پيدا ده پويى، رووبه پرووى سوپاي ئه سه رحه دون بووه وه. سوپا كهى لايلى - ئه سه رحه دونى جاران - مه ردانه مليان به شه پره وه نا. به لام لايلى - ئه سه رحه دونى جاران - سه يري كرد سوپاي دژمن وه كو ميرووله له چياكانه وه دابارين وله هه موو لايه كه وه سوپا كهى ئه مى گه مارو دا و

دۆلەكەيان داگیر کرد وبهسەر سوپاکه‌ی ئەمدا زال بوو. سواری گالیسکه‌یه‌کی
 جه‌نگی بوو وخۆی به‌ ناو جه‌رگه‌ی سوپای دژمندا دا و، شەلم کویرم کەس
 نابویرم، له‌ چه‌پ و له‌ راسته‌وه‌، لی‌ی ده‌کوشتن. هه‌رچه‌نده‌ شه‌رقانانی لایلی
 به‌ سه‌دان بوون، به‌لام سوپای ئەسه‌رحه‌دون به‌ هه‌زاران بوون. لایلی به‌
 برینداری یه‌خسیر کرا. نو‌دانه‌ پۆژ، له‌ گه‌ل دیل و ئەسیره‌کانی دیدا، ده‌ست
 وپی به‌ کۆت وزنچیر، به‌ نیگابانی سوپاییانی ئەسه‌رحه‌دون، پ‌یگای بری.
 پۆژی ده‌یه‌م گه‌یی‌نه‌ نه‌ینه‌واو لایلی له‌ قه‌فه‌زیکا چه‌پس کرا. لایلی
 ئەوه‌نده‌ی له‌ شه‌رم و توو‌په‌ییا، ئازاری ده‌ک‌یشا، نیو ئەوه‌نده‌ به‌ برسیه‌تی و
 ئازاری زامه‌که‌یه‌وه‌، نه‌ده‌تلایه‌وه‌، هه‌ستی ده‌کرد، له‌ ئاستی دژمنا، له‌وه‌ ب‌ی
 توانا‌تر و ب‌ی ده‌سه‌لات تره‌ که‌ تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه‌. ته‌نیا کاریک له‌ ده‌ستی
 ده‌هات ئەوه‌بوو که‌ نه‌یه‌لی دژمن، له‌زه‌ت له‌ ئازار و ژانی ئەو وه‌ربگرئ.
 برپاری دا مه‌ردانه‌ به‌رگری بکات. خۆی له‌به‌ر هه‌رجۆره‌ ئازار و
 ئەشکه‌نجه‌یه‌ک پ‌ابگرئ. ه‌یچ جۆره‌ لاوازییه‌ک نه‌نوئ‌ی. بیست دانه‌ پۆژ له
 قه‌فه‌زه‌که‌یا و به‌ ده‌م چاوه‌پروانی ئیعدامه‌وه‌ مایه‌وه‌ به‌چاوی خۆی ده‌ی بی‌نی
 که‌ چۆن خزمان و دۆستانیان بر‌بر بۆ کوشتن ده‌برد. ده‌ست ولاق‌ی هه‌ندیکیان
 ده‌بری و پ‌یستی هه‌ندیکی تریان به‌ زندوویه‌تی ده‌گروو. به‌لام به‌ ه‌یچ جۆرئ
 نه‌ نیگه‌رانی و نه‌ ترس و، نه‌ لالانه‌وه‌ و پ‌ارانه‌وه‌ له‌ لایلیدا به‌ دی
 نه‌ده‌کرا. ژنه‌ ئازیز و خۆشه‌ویسته‌که‌ی بی‌نی که‌ له‌ لایه‌ن دوو خه‌سیاگه‌وه
 ده‌برا. یه‌کسه‌ر زانی که‌ به‌ که‌نیزی بۆ ئەسه‌رحه‌دونی ده‌به‌ن. ئەم ئازاره‌شی
 به‌ب‌ی ئاه و ناله‌ ته‌حه‌مول کرد. یه‌کیک له‌ پاسداره‌ نیگابانه‌کانی ئەو گو‌تی:
 "لایلی، به‌پ‌استی د‌لم به‌ حا‌لت ده‌سووتئ، پۆژئ له‌ پۆژان تۆش بۆ خۆت پ‌اشا
 بووی، ته‌مه‌شا پۆژت به‌ چ پۆژگارئکی ره‌ش گه‌ییوه‌." لایلی که‌ گوئ‌ی له‌و
 قسانه‌ بوو، هه‌ر هه‌موو ئەو شتانه‌ی وه‌یاد هاته‌وه‌ که‌ له‌ ده‌ستی دابوون.
 شیشی قه‌فه‌زه‌که‌ی گرت وبه‌و نیازه‌ی که‌ خۆی بکوژئ‌ت، سه‌ری به‌ شیشه‌کاندا
 ک‌یشا، به‌لام ه‌یز و توانای ئەو کاره‌ی تیا نه‌ما‌بوو. به‌ده‌م نالینه‌وه‌و له
 ناو‌می‌دیدا، له‌نیو قه‌فه‌زه‌که‌دا که‌وت. سه‌ره‌نجام دوو جه‌لاد ده‌رکی
 قه‌فه‌زه‌که‌یان کرده‌وه‌. ده‌سته‌کانیان له‌ پشته‌وه‌ به‌ست. ئەوجا بر‌دیان بۆ
 مه‌یدانی ئیعدام که‌ شوئ‌ینیکی خوئ‌ناوی بوو. له‌وئ‌ خازوقئ‌کی نووک تیژئ‌ی
 بی‌نی که‌ خوئ‌نی لئ‌ده‌چۆرا. تازه‌ جه‌سته‌ی یه‌کیک له‌ هاو‌پ‌یکانی ئەویان

لهسهری لابر دبوو. یه کسه رهستی کرد بویه هاوړیکه ی ئهویان لهسهر لابر د، تا خازوقه که بؤ ئیعدامکردنی ئهم ئاماده بکه ن. جلهکانیان له بهر داکه ند. سهری له لاواز بوون و پووکانه وهی جهسته به هیژ وجوانه که ی خوی سورما. دوو جهلاده که له رانه لاوازه کانی نهوین، بهرزیان کرده وه، تا بیخه نه سهر خازوقه ترسناکه که.

لایلی مهرگی به چاوی خوی بینی. ئهو برپاره ی خوی، که لیبرا بوو بویر و وره بهر ز مقاوه مهت بکات و لاوازی نیشان نه دات، له بیر کرد. کهوته گریه و پارانه وه. به لام کهس گوئی لیینه گرت.

له فکران راجوو، له دلی خویدا گوتی: "وا دیاره خهو ده بینم، چونکه شتی واهی ماقوول نییه!" هه ولیدا بیدار ببیته وه. له خهو بیدار بووه وه، سهیری کرد نه ئه سهرحه دونه و نه لایلی، به لکو جوړه حه یوانیکه. ئهم حه یوان بوونه ی خوی پی سهیر بوو. زیاتر سهری له مه سورما که تا ئیستا نه یزانی بوو حه یوانه. خوی له دولیکا بینی یه وه ده له وه ری. به ددانه کانی گیای تازه ی ده خوارد. به کلکه دریژه که ی ئهو میش و مه گه زانه ی له خو پاس ده کرد که له سهر پشته نیشتبوونه وه. جاشه که ریکی بوړباوی لاق دریژی پشت خهت خهت، له ده ورو به ریا لاساری ده کرد. جاشه که ره که به چوار ناله بولای ئه سهرحه دون هات. دم و قه پوژی به ژیر سکیان گپرا تا گوانی بدوژیته وه. دوی ئه وه ی گوانی دوژیته وه، دهستی به مژینی کرد. هه نگی ئه سهرحه دون ههستی کرد ماکه ریکه ودایکی ئهو جاشه که ره یه. ئهم حالهت و دیمه نه، نه سه رسامی کرد و نه خه مبار، بگره شاد و که یف خوشیشی کرد. ههستی کرد ئهو ژیانه ی خوی و جاشه که ی خو شه.

له ناکاوا شتیک به لایا رته بوو، کهوت به لاتهن گه یدا. سهری تیژی شته که پیست و گوشته که ی بری. ئه سهرحه دون - که بوو بوو به کهری کیوی - ههستی به ئازار کرد. گوانی له ده می جاشه که ی ده رهینا وبه یورغه به ره و ره وه زیبرا کان پویی. جاشه که ش پی به پیی ئهو هات. ره وه زیبرا که دهستی به ره قین و ره وینه وه کرد بوو. نزیکي ره وه که ره که بوونه وه، تیریکی دیکه بهر ملی جاشه که کهوت، پیست و گوشته که ی سمی. جاشه که به چوکا هات. ئه سهرحه دون نه یده توانی به جیی بیلی. به دیاریه وه وه ستا بوو. جاشه که

ههستاښه وه. له رزی، لاقه لاوازه کانی رایان نه ده گرت. دووباره کهوته وه سهر
نهرزه که. بوونه وهریکی ترسناکی دوو پی- ئینسان - گه ییه سهری و سهری
بری.

نهرحه دون له فکران راجوو: "دیاره من خهون ده بینم، نهمه رپموزنه.
گومانی تیا نییه که من کهری کیوی نیم. " لایلی" ش نیم، به لکو
نهرحه دونم!"

هاواریکرد. له هه مان کاتا سهری له ژیر ناوی هه وزه که دهره ینا وگوتی: "
ناه، چهند ترسناک بوو! چهند دوور ودریژ بوو!"

پیره میړده که گوتی: "دریژ؟ تو ته نیا سهرت کرده ژیر ناوه که وده رت
هینایه وه. ته مه شا هیشتا هه موو ناوی شهربه کهم "تونگه" به سهرتا
نه کردووه. ئیستا له مه سه له که حالې بووی؟"

نهرحه دون، هیچ وه لامیکی نه دایه وه. به ترسه وه روانیه کابرای پیره میړد.
پیره میړده که له سهری رپویی:

- ئیستا بوت دهرکه وت که لایلی توییت و نهو جهنگاوهر و شهرقانا نه ش که
کوشنتت تو بوون؟ ههر سهر باز وجهنگاوهره کان نا، به لکو نهو هه یوانا نه ش
که له راوو شکارا ده تکوشتن و به ناوی ده عوه ت و زیافه ته وه ده تخواردن، خوت
بوون. وات وینا ده کرد ژیان ته نیا له تودا هه یه و ته نیا تو هه قی ژیان ت
هه یه. په رده ی خه یالې پوچ و به تالم له بهر چاوت لبرد تا به چاوی خوی
ببینی که به خراپه کردن له گهل خه لکیدا خراپه له گهل خوتیشا
ده که یت. ژیانی هه موو زینده وهره کان، یه که ژیانه، ژیان دیارده یه کی
هاوبه شه له گشت زنده وهره کاند. تو به موماره سه ی نهو به شه ژیانه ی که
هی خوته، ده توانی ژیان باشتریان خراپتر بکه ی. جوانتر یان دزیوتری
بکه ی، تاقه رپگای باشتکردنی ژیان ت نه مه یه، که هه موو نهو له مپهر و
کوسپانه ی که ژیانی تو له خه لکی جیاده که نه وه، هه لگريت. ده بی خه لکانی
دی به خوت بزانی و به هه مان چاوسه یریان بکه ی که سه یری خوت ده که ی.
نهوانیشت وه کو خوت خوشبوئ. نه گهر وابه که ی به شی تو له ژیان زیاتر
وگه وره تر ده بیټ. نه گهر ژیان ته نیا به خوت رهوا ببینی و هه ولې نهو

بدهی، ژيانی خوټ له سهر حيسابيز ژيانی خه لکانی دی خوښ بکهیت، ناسیو به ژيانی خوټ دهگهیهنی. بهم کارهت ژيانی خوټ کورت و بچووک دهکهیت. سرپینهوهی ژيانی خه لکانی دی، کاریکه له توانای تو بهدیره. ژيانی نهو کهسانهی که کوشتوننت، له بهر چاو تو دیار نهماوه، به لام نه سراووتهوه، له ناو نه چووه. وات تهسهور دهکرد به کورت کردنهوهی ژيانی نهوان، ژيانی خوټ دریژ دهکهیهوه، به لام شتی وا له سهرووی توانای تووهیه. ژيان نه کات دهناسیت ونه شوین. ژيانی ساتیک و ژيانی ههزار سال وهکو یهکه: ژيانی ههموو بوونهوهرانی دیار ونادیار لهم دنیا یه دا هیچ جیاوازییهکی نییه، وهکو یهکه. سرپینهوهی ژيان یان گوړینی مهاله. چونکه ژيان تاقه شتیکه که به راستی ههیه و شتهکانی دیکهی دهړی ژيان، تهنیا وههم و خه یالی نیمن، تهنیا له خه یالی نیمنه دا هه.

پیره میړده که دواي نهو قسانه ون بوو، دیار نهما.

نه سهرحه دون، روژی دوايی نه مری کرد. لایلی و ههموو دیلهکانی دیکه نازاد بکهن و نیعدام کردن رابگرن.

روژی سییه، ناشور پانیپالی کوړی بانگ کرد، کاروباری سهلته نه تی (پاشایه تی) بهو سپارد. به خووی پرووی کرده کیو و بیابان تا به وردی لهو شتانه رابمینی که فیریان بووبوو. پاشان به ناو شار و گوندان کهوت، دهستی به وه عزدان کرد وبه خه لکی دهگوت که ژيان ههمووی یهک و یه کهسانه. ههر که سیک بیهوئ که سیک دی نازار بدات، خوئی نازار ده دات. ریسوایی و نامروقتانی به خوئی رهوا دهبینی.

سالی ۱۹۰۳

۲۲ - کار، مردن، نه خوښی

(نه هه چیکایه ته له سوور پیستانی نه مریکای باشووره وه وه رگیراوه.)

دهگپرڼه وه، خواوهند له هه وه له وه به شەری وا دروستکرد که نیازی به کارکردن نه بوو. پښوستان به مال و پوښاک و خوراک نه بوو. یه کی سه د سالیځ ده ژیان و نه یانده زانی نه خوښی چیه.

پاش ماوه یه که پهره دگار ته مه شای کرد بزانی به شهر چون ده ژین. بینی له جیاتی نه وهی دلیان به ژیان خوښی، به گزیه کدیدا ده چن وشه به یه که ده فروشن. هه رکه سه له خه می خویدا بوو. کار گه یه ئاستیځ خه لکی له جیاتی نه وهی له زهت له ژیان بدینن، نه فرهت له ژیان ده کهن.

هه نگی خوا له دلی خویدا گوتی: "ئمه زاده ی نه وه یه، کهس به کهس نییه، کهس خه می کهسی نییه. هه رکه سه و به جیا و بو خوی ده ژی." جا پهره دگار، بو نه وهی نه و بارودوخه چاک بکات، کاریکی وایکرد که ژیان به بی کارکردن نه چیته سه ر و به ریوه نه چیت. خه لکی ناچار بو خو پاراستن له برسیتی و سه رما، مال و خانوو دروست بکهن. زهوی بکین. کشتوکال بکهن، دار بروینن، دانه ویله دابچینن و میوه و دانه ویله کو و پاشه کهوت بکهن.

خواوهند له دلی خویدا گوتی: "کارکردن، به شهر له یه کدی نزیک ده کاته وه. به ته نیا ناتوانن نه وزار و تفاق دروست بکهن. دار ببرڼه وه و بیگوازه وه و خانوو دروست بکهن، کشتوکال بکهن و دروینه بکهن. خوری بریسن و پوښاک بو خو بچنن، له مه وه بو یان ده رده کهوئ تا راستگو یانه تر، هاوکاری یه کدی بکهن، رزق و روظیان زیاتر ده بیو ژیان گوزه رانیان باشت ده بیت و نه مه لیکیان نزیک ده کاته وه و یه کیان ده خات."

ماوه یه که بووری. جاریکی دی خواوهند هات تا ببینن خه لکی چون ده ژین، وئایا دلیان به ژیان خوښه؟ بینی ره وشه که له جاران خراپتره. پیکه وه کاریان ده کرد (هه لبه ته نه مه یان له ناچاریدا بوو) به لام نه که هه موویان به یه که وه. هه ر گروپه و به جیا. هه ر گروپه هه ولیده دا گروپه کهی دی له کار بییه ش بکات، دژایه تی یه کیان ده کرد. کیشه یان بو یه کدی چیده کرد. به هو ی مملانیوه کات و توانای خو یان به فیرو ددها. ره وشی هه موویان خراپ بوو.

خوا نه مه ره وشه ی به دل نه بوو. بریاری دا، بو نه وهی نه مه ره وشه باش بکات، کاریک بکات که بنیاده م له کاتی مه رگی خوی بی ناگابی و مردن وهخت و

ناوهختی بۆ نه‌بێت و له‌هه‌ر ئان وساتێکدا بیه‌وئ، یه‌خه‌ی بگرێت. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی به‌هه‌مووان راگه‌یان. خواوه‌ند له‌ دڵی خۆیدا گوتی: "ئێستا که‌ ده‌زانن، مردن له‌ پێی هه‌موویانه‌ و هه‌ریه‌که‌یان مردنێک قه‌رزاره‌و له‌وه‌یه‌ له‌ هه‌ر ئان وساتێکدا یه‌خه‌یان بگرێت، ئیدی ته‌ماح ناکه‌نه‌ ده‌ستپه‌نجی یه‌کدی و ژیا‌نی خۆیان به‌و کێشه‌ و مملانی‌یه‌وه‌ به‌ فیرۆ ناده‌ن."

به‌لام مه‌سه‌له‌کان به‌و ئاوا‌یه‌ نه‌شکایه‌وه‌. کاتی خوا دووباره‌ سه‌یری ژیا‌نی به‌شه‌ری کرد، بی‌نی ژیا‌نی به‌شه‌ر له‌ جاران خراتره‌، باشت‌ر نییه‌. خه‌لکانی ده‌ستدار وزۆردار ئه‌و واقیعه‌یان قۆسته‌وه‌ که‌ هه‌ر ساتی مردن به‌روکیان بگرێ، ده‌یگرێت، هه‌ستان کۆمه‌لێکی بێده‌ست و بێکه‌سیان کوشت وه‌په‌شه‌ی کوشتنیا‌ن له‌ هه‌ندیکی دی کرد. ئیدی ده‌ستداران وزۆرداران ونه‌وه‌و نه‌تیره‌کانیا‌ن، کاریان نه‌ده‌کرد وله‌ بێکاری و بیه‌ووده‌ییدا ماندوو بوون، ئه‌وانه‌ی بێده‌ست بوون ده‌چه‌وسێنرانه‌وه‌و له‌ توانای خۆیان زۆتر کاریان ده‌کرد و ئیدی ئیسراحه‌تیا‌ن نه‌بوو. هه‌ر گروپیکی رقی له‌ گروپه‌که‌ی دی بوو، ئه‌م له‌و ده‌ترسا، که‌س متمانه‌ی به‌ که‌س نه‌ده‌کرد، ژیا‌نی به‌شه‌ر له‌ جاران تالتر و ناخۆشتر بوو.

که‌ په‌روه‌ردگار ئه‌م حاله‌ی بی‌نی، لێب‌را، په‌نا وه‌به‌ر دوو ئه‌وزار به‌ریت و په‌وشه‌که‌ باش بکات. ئه‌وه‌ بوو جو‌ره‌ها نه‌خۆشی به‌ سه‌ر به‌شه‌ردا دا. له‌ دڵی خۆیدا گوتی: "به‌شه‌ر که‌ دووچار ی نه‌خۆشی ببیت هه‌نگی تێده‌گات که‌ خه‌لکی ساغ و سه‌لامه‌ت ده‌بێ دلیان به‌ حالێ نه‌خۆشان بسووتی و یارمه‌تیا‌ن بدات تا ئه‌گه‌ر خۆشی نه‌خۆش که‌وت، خه‌لکی ساغ و سه‌لامه‌ت فریا‌ی بکه‌ون، به‌زه‌بیا‌ن پێدا بێته‌وه‌ و یارمه‌تی بده‌ن.

ئه‌م جاره‌ش خوا سه‌رچیغ چوو. که‌ هات بی‌نی حالێ به‌شه‌ر به‌و هه‌موو نه‌خۆشییه‌وه‌ که‌ به‌ سه‌ریا درابوو، چۆنه‌، سه‌یری کرد ژیا‌نیا‌ن زۆر له‌ جاران خراپ‌تر بووه‌.

نه‌خۆشی، که‌ خوا ده‌یویست له‌و پێگه‌یه‌وه‌، تیره‌ی به‌شه‌ر یه‌که‌بخات و ته‌با‌یا‌ن بخاته‌ ناو، له‌ جاران پتر بووه‌ مایه‌ی ته‌فه‌رقه‌ و ناکوکی. ئه‌و ده‌ستدار وزۆردارا‌نه‌ی که‌ بێ ده‌ست و بێ نه‌واکانیا‌ن ده‌چه‌وسانده‌وه‌و ناچاریا‌ن ده‌کردن کاریان بۆ بکه‌ن، له‌ کاتی نه‌خۆشیاندا، هه‌ژاره‌کانیا‌ن

ناچار دهکرد پهرستاريان بکه. کهچی خوځيان گوځيان به نهخوځی ههژارهکان نهدهدا. ئهوانه ی که ناچار بوون کار بو دستداران بکه، به رادهیهک به کارهوه ماندوو دهبوون، که نهیاندوتوانی به نهخوځشانی خوځياندا رابگه. بیکهس وکار رههayan دهکردن. جا بو ئهوهی دیمهنی دلتهزینی نهخوځشان، دلی دهولهمهند ودهستداران تهنگ نهکهن ولهزتهی ژيانيان لهبهرچاو نهکهوئ، خانه ی تاییهتیان بو دروست کردن، تا لهویندهر، به بی سهرو سهدا دوور له هاوخه می و هاوسوژی خه مخوران و دلسوزان گيان بسپرن. پهرستارانی نهخوځشهکان، خه لکانیکی به کریگیراو بوون که نهک هیچ دلسوزیهکیان دهرهق به نهخوځشهکه نهبوو، به لکو لیشی بیزاربوون وبی بهزهییانه رهفتاريان لهگهل دهکردن. ئه مه جگه لهوهی خه لکانیکی زور، به بیانووی واگیری وگیرویی نهخوځشیهکهوه، له ترسی ئهوهی نهبا هه مان نهخوځشی بگریت، نهک خوځيان ههر له نهخوځشهکه، بگره له پهرستارانی نهخوځشهکesh دوور دهگرت ودهدزییهوه.

ههنگی پهروهردگار له دلی خوځياد گوتی: " ئه گهر به شهر له م ریگهیه شهوه نهزانی که بهخته وهری و شادمانی خو ی له کویدایه، با له ریگای دهر د و ئازارهوه، له ریگه ی کول و کوفانهوه فییری ببیت. " پاشان خوا به شهری به خو ی سپاردو وازی لیهینان.

به شهری به خو سپردراو، ماوهیهکی زور، یه جگار زوری پیویست بوو، تا بزانی چون بهخته وهر بی و دهبی به خوځشی بژی. له م دوا دویانهدا هه ندیک په یان به وه برد که نابیت کار بو هه ندیک کهس سه رگهرمی وه وه سپرانی بی و بو زوربهش، کوځیلایه تی بی. به لکو دهبی بو هه مووان بی، چالاکییه کی مروفانی بی و هه موو به شهر یه کبخات. تازه خه ریکه هه ست به وه ده کهن له کاتیکا مه رگ به ردهوام وله ههر ساتیکا هه ره شه مان لیدهکا، کاری په سه ند و ماقولی ئه وهیه، هه رکه سه لای خوځیه وه، ئه و سالان ومانگان ورپوزان وسه عاتانه وده قیقانه ی بو ئه وه دیاریکراوه به ته بایی و یه کییتی و میهره بانی و دلوقانییه وه بگوزهرینی. تازه خه ریکه ده گنه قه ناعه ت که نهخوځشی نابیت به شهر لیك دوور بخاته وه، به لکو دهرفه تیکه بو ته بایی و یه کییتی و خوځشه ویستی له نیو هه موو تیره ی به شهردا .

۲۳ - سی پرسیار

رۆژیک پاشایهک له فکران راجوو، له دلی خویدا گوتی: " گهر بیزانیایه لهبارترین کاتی دهستیکردنی ههر کاریک کهیه؟ ئهگهر بیزانیایه شایستهترین کهس بو شیرهت و راولێژان کییه؟ ئهگهر بیزانیایه گرنهترین کار که دهستی پیکری چیه؟ هیچ کاتیک روههرووی ناکامی وشکست نهدهبووهوه."

دوای ئهوهی ئهوه خهیلانه له زهینیا چهسپی. له سهرانسهری قهلهمرهوهکهی خویدا جاری دا که خهلاتیکی گهوره دهدا بهو کهسهی پپی بلی، لهبارترین کاتی دهستیکردنی ههرکاریک کهیه؟ چ کهس شایستهی ئهوهیه شیرهت و راولێژی پی بکری؟ گرنهترین و لهپیشینهترین کار چیه؟

دانا وزانا بهردهباران روهوانکرده دهبار. ههریهکهو وهلامیکی جیاوازی پرسیارهکانی پاشای دایهوه. له وهلامی پرسپاری یهکهما، بریکیان گوتیان بو زانیی لهبارترین کات بو ئههجامدانی ههرکاریک، دهبی بهر له ههموو شتی خستهیهک بو رۆژ ومانگ و سالهکان دابنری و زۆر به وردی کار بهو خستهیه بکری. گوتیان ئهمه تاقه ریگایه بو زانیی له بارترین کات بو ئهوهی ههر کاریک له کاتی خویا بیته ئههجامدان. ههندیکی دی گوتیان دیاریکردنی کاتی له بار وگونجاو بو ئههجامدانی ههر کاریک مهحاله. بهلام بو ئهوهی مروف تووشی تهمهلی نهبی وکاتی خوی به فیرو نه دات، دهبی بایهخ به ههموو کارهکان بدات، چ کارین سههرکی وچ کارین لاههکی، تا بزانی کام کارهیان لهوانی دی پیویست ترهوه دهستی پیکات. بریکی دی گوتیان پاشا چهندیش جدی بی و به وردی پهیگیری روهداوهکان و کاروباران بکات، مهحاله یهک پیاو بتوانی کاتی لهبار و گونجاو بو دهستیکردنی کارهکان

بزانیت. بویه دهبی ئهنجوومه نیک له زانا وئاقلمه ندان چیکات تا له دیاریکردنی کاتی گونجاو بو هه کاریک، یارمهتی بدهن.

کهسانیکیدیکهش گوتیان، بو ئه نجامدانی هه کاریک ناکرئ چاوه پروانی رای ئهنجوومه ن بی. چونکه هه ندیک کار هه ن که دهبی یه کسه ر، به په له وبی دواکه وتن برپاری له سه ر بدرئ که دهبی بکرئ یان نا؟ به لام بو چاره سه ری ئه م کیشه یه، پیویسته له سه ره تاوه بزانرئ چ بوویه ریگ پرووده دات. ئه مه ش کاریکه که ته نیا جادووگه ران له عۆیه ی دی. بویه بو دیاریکردنی کاتی گونجاو وله بار دهبی په نا وه به ر جادووگه ران ببرئ.

سه باره ت به وه لامی پرسپاری دووه میش، به هه مان شیوه، وه لامی جیاوازو جوراوجور درانه وه. هه ندیک گوتیان باشتترین پاوێژکاران بو پاشا، سالدیده کان. هه ندیک گوتیان رۆحانیان شایسته ن پرس و رایان پیبکرئ. هه ندیکی دی هه کیمانیان به شایسته زانی. هه ندیکی دی گوتیان: "شیره ت و پاوێژ، به فه رمانده ی هیزی چه کدار، له واجب واجبتره."

سه باره ت به وه لامی پرسپاری سییه م، ده رباره ی گرنگترین کار، هه ندیک گوتیان گرنگترین کار له ژياندا زانسته. هه ندیکی دی گوتیان هونه ری ن جهنگی و هه ندیکی دی گوتیان کار وباری ئاینی وعییاده ته. چونکه وه لامه کان جیاواز وه قذر بوون. شا هیچیانی په سند نه کرد. که سی خه لات نه کرد. به لام چونکه رژد بوو له سه ر ئه وه ی که وه لامی دروستی پرسپاره کانی ده سته کوئ، برپاری دا، پرس به کابرایه کی پارسای ته رکه دنیا، که ناوبانگی ئاقلمه ندی به هه موو ولاتا بلاو بوو بووه وه، بکات.

ئه و ته رکه دنیا یه، له بی شه یه کدا ده ژیا. که هه رگیز له وینده ر نه هاتبووه ده ری. جگه له خه لکی ساده وره شوکی پی شوازی که سی دیکه ی نه ده کرد. شا، جلی ره شوکی له به ر کرد. به ر له وه ی بگاته کولبه که ی یاروی خه لوه ت نشینو پارسا، له ئه سپه که ی دابه زی، پاسدار وپاسه وانه کانی خو ی له دواوه به جیه یشت. به تاقی ته نیا چوو بو دهیده نی یاروی پارسا.

شا نزیک بووه وه. کابرای پارسا خه ریک بوو له به ر کولبه کهیدا که ردیکی هه لده که ند بیل ته پ ده کرد، پاشای بینی، سلاوی لی کرد. به لام له سه ر

هه‌لکه‌ندنی که‌رده‌که به‌رده‌وام بوو. پارسا‌که لاواز و بی‌توانا بوو. هه‌ر جارێ که بی‌لکه‌که‌ی له ئه‌رزى ده‌داو تو‌زێ گ‌لێ ده‌رده‌دا، هانکه هانکی پی‌ده‌که‌وت. شا چوو بو‌ لای و‌گوتی: "پارسای ئاقل‌مه‌ند، من هاتووم بو‌ لای تو‌ وه‌لامی سی‌ پرسیارم بده‌یت‌وه‌. چو‌ن بزاتم باشت‌ر و‌گونجاوترین کات بو‌ ئه‌نجامدانی هه‌ر کارێک که‌یه‌؟ ئه‌وانه کی‌ن که پی‌ویسته به‌ر له هه‌ر که‌سیکی دی پرس و‌ راوی‌زیان پی‌یکه‌م؟ کام ئه‌رک و‌ کار له هه‌ر ئه‌رک و‌ کارێکی دی پی‌ویست‌تره تا بی‌که‌م؟"

یارو‌ پارسا گو‌یی له شا گ‌رت. به‌لام هی‌چ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه‌. به‌لکو تفی له ده‌سته‌کانی کرد و‌که‌وته هه‌لکه‌ندنی که‌رده‌که. شا گوتی: "ماندوو بو‌ویت. کوا بی‌لکه‌که بده به من تا له جیاتی تو‌ کار بکه‌م."

ته‌رکه دنیا‌که، سوپاسی کرد، بی‌لکه‌که‌ی دایه ده‌ستی وبه خو‌ی له ئه‌رزه‌که لی‌ی دانیش‌ت. شا، که‌میک کاری کرد. وه‌ستا. پرسیاره‌کانی دووپات کرده‌وه‌. یارو‌ی پارسا وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌. هه‌ستا. ده‌ستی درێژ‌کرد تا بی‌لکه‌که‌ی له ده‌ست وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ته‌وه‌ و‌گوتی: "که‌میک پ‌شوو بده، با من تو‌زێ کار بکه‌م."

لی‌ شا، بی‌لکه‌که‌ی نه‌دایه‌. دیسان که‌وته‌وه‌ هه‌لکه‌ندنی که‌رده‌که. سه‌عاتی تی‌په‌ری. دوو سه‌عات تی‌په‌ری. هه‌تاو خه‌ریک بوو له دره‌خته‌کان ئاوا ده‌بوو. شا بی‌لکه‌که‌ی له ئه‌رز چه‌قاند و‌گوتی: "پیاوی ئه‌قل‌مه‌ند، ئه‌ز هاتووم تا وه‌لامی پرسیاره‌کانم بده‌یه‌وه‌. ئه‌گه‌ر وه‌لامت پ‌ی نییه پ‌یم بل‌ی تا بو‌ مالی خو‌م بگه‌ر‌پ‌مه‌وه‌."

هه‌نگی پارسا‌که گوتی: "که‌سیک خه‌ریکه به‌ پا‌که‌پاک بو‌ ئی‌ره دی، با بزانی‌ن کی‌یه‌؟" پا‌شا ئاو‌ری پا‌شی دایه‌وه‌. بینی پیاویکی ر‌یشن به‌ غاردان له بی‌شه‌که‌وه‌ دی‌ت. کابرا تووند ده‌ستی به‌ ورگیه‌وه‌ گ‌رت‌بوو. خو‌ین له ژ‌یر ده‌ستییه‌وه‌ فی‌چقه‌ی ده‌کرد. کاتی گه‌ییه لای پا‌شا بورایه‌وه‌وه‌ که‌وته سه‌ر زه‌وییه‌که. به‌ ئاسته‌م ده‌ینالاند. شا و‌ کابرای پارسا جله‌کانیان له به‌ر‌کرده‌وه‌. زامیکی گه‌وره به‌ ورگیه‌وه‌ بوو. شا به‌ جوان‌ترین شی‌وه زامه‌که‌ی شو‌رد. به‌ ده‌سته سه‌ره‌که‌ی خو‌ی وبه خا‌ولی‌ه‌ک که به‌ یارو‌ی پارسا بوو زامه‌که‌ی به‌ست. به‌لام خو‌ینه‌که نه‌ده‌وه‌ستایه‌وه‌. شا، ده‌سه‌سه‌ره خو‌یناویه‌که‌ی کرده‌وه‌ و‌ شو‌ردی، چه‌ند جارێک زامه‌که‌ی شو‌رد وبه ده‌سته

سرپه‌که‌ی به‌ستییه‌وه. سهره‌نجام خوینه‌که وه‌ستییه‌وه. پیاوه‌که که‌میک بوژایه‌وه، داوای ئاوی کرد. پاشا ئاوی بو هیئا و دایی. له‌و کاته‌دا خوړ ئاوا بوو‌بوو. دنیا سارد بوو. شا به یارمه‌تی یارۆی پارسا کابرای برینداری هه‌لگرت و بردیه کولبه‌که‌وه. له‌سهر ته‌ختیک خه‌واندی. کابرا له‌ سهر ته‌خته‌که دریژ بوو. چاوانی نووقاندن و بیده‌نگ بوو. پاشاش، که‌ ریگایه‌کی زۆری بری بوو و کاری کردبوو، له‌ ئاستانه‌ی دهرگا‌که‌دا دانیشته‌ وخه‌و بردیه‌وه‌و به‌ دریژایی ئه‌و شه‌وه‌ کورته‌ هاوینه‌یه‌ خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه. که‌ به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ستا، ماوه‌یه‌کی زۆری پیچوو تا بیری که‌وته‌وه‌ که‌یه‌ وله‌ کوئییه‌ وئه‌و پیاوه‌ ریشنه‌ی که‌ له‌ سهر ته‌خته‌که‌ راکشاه‌وه‌و به‌ چاوانی پرشنگداره‌وه‌ له‌م رامابوو، کییه‌.

پیاوه‌ ریشنه‌که‌ که‌ بینی شا بیدار بووه‌ته‌وه‌ وه‌سهری ئه‌م ده‌کات گوتی: " بمبوره‌."

شا گوتی: "من ناتناسم و نازانم له‌ سهر چی و بوچی لیته‌ ببورم."

- تو من ناناسیت. به‌لام من تو ده‌ناسم. من ئه‌و دوژمنه‌تم که‌ تو براکه‌یت کوشت و ده‌ستت به‌ سهر ماله‌که‌یدا گرت. من سویندم خواردبوو تو له‌ی ئه‌وت لییکه‌مه‌وه‌. ده‌مزان‌ی هاتوو‌یته‌ته‌ دیدنه‌ی یارۆی پارسا. لیپرا بووم، له‌ گه‌رانه‌وه‌تدا ریت پیبگرم و بتکوژم. هاتبووم تا بوت بچمه‌ که‌مینه‌وه‌. به‌لام پاسه‌وانه‌کانت منیان بینی و ناسیمیا‌نه‌وه‌ و برینداریان کردم. له‌ ده‌ستی ئه‌وان هه‌لاتم. به‌لام ئه‌گه‌ر تو زامه‌که‌ت نه‌به‌ستبام ئه‌وه‌نده‌م خوین له‌ به‌ر ده‌رۆیی، تا ئیستا له‌ هه‌وت سالان راست ده‌بوومه‌وه‌. من هاتبووم تو بکوژم. به‌لام تو گیانی منت‌ رزگار کرد. له‌ ئیستا به‌ دواوه‌ وه‌کو خولامیکی وه‌فادار خزمه‌تت ده‌که‌م. وه‌سیت بو کوره‌کانیشم ده‌که‌م، خزمه‌تکاریت بکه‌ن. بمبوره‌.

شا زور خوشحال بوو که‌ به‌و ئاسانییه‌ له‌ گه‌ل دژمنه‌که‌یدا سول‌حی کردبوو و ببوون به‌ دۆست. نه‌ک هه‌ر له‌ پیاوه‌ خوش بوو، به‌لکو گه‌تی دایه‌ که‌ خزمه‌تکار و پزیشکه‌ تایبه‌تیه‌که‌ی خویشی بو بنیڕ تا په‌رستاری بکه‌ن. به‌لینی ئه‌وه‌شی دایه‌ که‌ مولک و ماله‌ داگیرکراوه‌که‌شی بو بگه‌رینیته‌وه‌. شا، خواحافیزی له‌ زامداره‌که‌ کرد وله‌ کولبه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت. پروانیه‌ ده‌وروبه‌ر تا یارۆی پارسا بدۆزیته‌وه‌. هه‌زی ده‌کرد پیش ئه‌وه‌ی ب‌روات

جاریکی دی پرسیاره کانی له کابرای پارسا دووپات بکاته وه. کابرای پارسا، له دهره وه بوو، به دیار یه کییک لهو کهردانه وه که دویئی به بیل کیلابووی. بیل ته پی کردبوو، چوکی دادابوو دایده چاند.

شا لیی نزیک بووه وه وگوتی: " بۆ دواجار تکات لیده کهم، وه لامي پرسیاره کانم بده وه!"

یاروی پارسا، به هه مان دهقه وه که چوکی دادابوو وه سهر ئه رزه که و خه ریکی تۆو داچاندن بوو، هه لیروانیه پاشا، که له هه نبه ری وه ستا بوو، گوتی: "وه لامي خوئت ده سته که وت ئیدی!"

پاشا پرسی: چۆن وه لامي خوّم ده ست که وت؟ مه به سنت چیه؟

پارسا که وه لامي دایه وه: "تۆ به خوّت نابینی؟ ئه گهر دویئی به زه بییت به مندا نه هاتبا یه وه ئه گهر له جیاتی من کهرده کانت بیله ته پ نه کردبا یه، ده رپویشتی، ئه م کابرایه هیرشی ده کرده سهرت وههنگی ژیاوان ده بوویه وه له وهی که بۆ لای من نه مابوو یه وه، که واته گونجاوترینوله بارتین کات، ئه و کاته بوو که تۆ بیلت ده وه شاندا، و منیش گونجاوترین کهس بووم. چاکه کردنه که یشت له گه ل مندا، گرینگترین کار بوو، پاشان کاتییک ئه و پیاوه به راکه راک په نای بۆ ئیمه هیئا، گونجاوترین کات ئه و کاته بوو که تۆ په رستاری ئه وت کرد. ئه گهر زامه که ییت نه به ستبا یه، کابرا ده مرد به بی ئه وهی سولحت له گه لدا بکات به و جوړه ئه و گرنگترین پیاو بوو، کاره که ی تۆش گرنگترین کار بوو که دهره ق به و ئه نجامت دا. که واته، ئه وه بزانه و وه کو گواره بیکه گویت که گونجاوترین کات " ئیستا "یه. ته نیا یه ک کاتی گرینگ هه یه ئه ویش ئیستایه! ئیستا گرینگترین کاته، چونکه تاقه کاته ده توانین کاریکی تیا ئه نجام بده یین. گرینگترین که سیک که بشی راویژی پییکه ی ئه و که سه یه که ئیستا سهر و کارت له گه لیا هه بی، و له گه لتا بی. چونکه کهس نازانیجاریکی دی سهر وکار ومامه له ت له گه لیا ده بی یان نا. به لام گرینگترین کار ئه وه یه که چاکه دهرباره ی ئه و که سه بکه ی، چونکه تاقه ئارمانج له دروستی بوونی مروّف، ئه وه یه که چاکه له گه ل خه لکیدا بکات. ئینسان بۆ چاکه کردن هاتو وه ته دنیا!"

سالی ۱۹۰۳

سەرچاوه‌کان:

- نشر قطره. بیست و سه قصه/ لیون تولسیوی . ترجمه‌ی همایون صنعتی زاده. چاپی چهارم. ۱۳۸۶.

- ثلاث و عشرون حکایه/ لیون تولستوی/ ترجمه‌ی البازالاشهب /مراجعة: مظهر الملوحي/ الطبعة الاولى تموز ۲۰۰۳/ بیسان للنشر و التوزيع والاعام.

تییینی: پۆژی ۲۰۱۹/۳/۱۵ له سلیمانی، گه‌په‌کی چوارچرای نوێ له پاچه‌ی ئهم به‌ره‌مه‌ بوومه‌وه‌و به‌شیوه‌یه‌کی به‌راوردکاریانه‌ له‌و دوو سەرچاوه‌یه‌ی سهری را کراوه به کوردی. جا ئه‌گهر ئه‌مه که‌مدابیزیک بووبیتته هوی ئه‌وه‌ی که هه‌ندیک ده‌سته‌واژه و پرسته و په‌ره‌گرافی ده‌قه کوردییه‌که، له‌ رواله‌ت وشيوه‌دا ته‌واو ده‌گه‌ل سەرچاوه‌ی یه‌که‌مدا تیکنه‌کاته‌وه، ئه‌وه ده‌گه‌ل ده‌قی دووه‌مدا ته‌واو تیکنه‌کاته‌وه. پيچه‌وانه‌ش پيچه‌وانه‌یه‌و به‌ دلناییه‌وه ده‌لیم ده‌قه کوردییه‌که ئه‌گهر له‌ هه‌ر دوو ده‌قه فارسی و عه‌ره‌بییه‌که پوخته‌تر و ئه‌مێن تر نه‌بی ئه‌وا هه‌یچی له‌وان که‌متر نییه و بی چهند و چوون پرووی مه‌جلیسی ده‌قانی هه‌یه.

حه‌مه که‌ریم عارف

* که‌رکووکییه و له‌ سالی ۱۹۵۱ دا له‌دایک بووه.

• له‌ سالی ۱۹۷۵ کۆلیژی ئه‌ده‌بیاتی به‌غدا ته‌واو کردووه.

• یه‌که‌م به‌ره‌مه‌ی شیعریکه به‌ناوی (هه‌لبه‌ستیکی هه‌تیو که‌وتوو) که له ژماره (۱۷۰) رۆژنامه‌ی هاوکاری له ۱۹۷۳/۶/۸ ب‌لا‌بووه‌ته‌وه.

• له‌ سالی ۱۹۷۵ ه‌وه به‌ به‌رده‌وامی نووسین و به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه.

- سەرنووسەر يان بەرپۈۋەبەرى نووسىن يان سكرتېرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم گۆقار و بلاوكرائانە بوو: گۆقارى گزنگى نووسەرانى كەركووك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، نووسەرى كورد، گولانى عەرەبى، ئالاي ئازادى تا ژمارە ۲۲۲، گۆقارى نەوشەفەق.

* جگە لە ناوى خۆى، بە تاييەتى لە گۆقارى گزنگى نووسەرانى كەركووك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، رۇژنامەى ئالاي ئازادى تا ژ: ۲۲۲ بەناوى گۆقەند، زىنار، سىپان، پاكزاد، محەمەدى حاجى، سىروان عەلى، دىدار ھەمەوھەندى، ھىژا، ح. ع، ھامون زىبارى، با زەوان عەبدولكەرىم بەرھەمى بلاو كوردوۋەتەو.

* لە سالى ۱۹۷۴ – ۱۹۷۵ د پېشمەرگەى شۆرشى كوردستان بوو، لە ھەشتاكاندا بۆ ماوھى نۆ سال، بى وابەستەگى حىزبى پېشمەرگە بوو و ھەكو بەشدارىيەكى مەيدانى و ويزدانى لە خەباتى رەواى نەتەوھى كوردا شانازى پېۋە دەكات و منەت بەسەر كەسدا ناكات، چونكە باوھرى وايە كە رۆلەى مىللەتى مەزلۇم مەحكومە بە پېشمەرگايەتى.

- لە ھەشتاكانەوھە تا ۲۰/۸/۲۰۱۰ راستەوخۆ سەرپەرشتى و سەرۆكايەتى لقى كەركووكى يەكئيتىي نووسەرانى كوردى كوردوۋە.

- زۆر بەرھەم و كئىبى چاپ و بلاو كوردوۋەتەو، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تاييەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھىندە كەم بلاو بوونەتەو، لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوھەندەيە كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىك لە وانە:

۱- تىرپۆژ، كۆچىرۆك، چاپى يەكەم ۱۹۷۹

۲- كۆچى سوور، رۇمان، چاپى يەكەم، ۱۹۸۸، چاپى سىيەم ۲۰۰۷

۳- بەيداخ، چىرۆك، چاپى يەكەم ۱۹۸۸

۴- داوھتى كۆچەرييان، كۆچىرۆك، چاپى دووھم ۲۰۰۵

- ۵- له خو بېگانه بوون، کومله چيرۆك، چاپى يه كه م (۱۹۹۹) ده زگای گولان
- ۶- كوچ سرخ، كو چيرۆك، به فارسى، وه رگيران چاپى يه كه م ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نينا، رومان، سابت ره حمان، چاپى يه كه م، شاخ، ۱۹۸۵ چاپى سييه م ۲۰۰۵
- ۸- نامو، رومان، ئهلبير كامو، چاپى يه كه م، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارهم ۲۰۰۹ وه شانخانهى سايه، سليمانى
- ۹- رييه ر، رومان، مه هدى حسين، چاپى يه كه م (شاخ) ۱۹۸۳، چاپى دووهم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شكست، رومان، ئه لكسانده ر فه دا يه ف، چاپى شاخ (راه كارگر)، چاپى دووهم، ۲۰۰۹ خانهى وه رگيران.
- ۱۱- هاوماله كان، رومان، ئه حمه د مه حمود، چاپى دووهم ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۲- بيناسنامه كان، رومان، عه زيز نه سين، چاپى سييه م ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانى، رومان، هيرب ميدو، چاپى يه كه م ۲۰۰۴ ده زگای شه فه ق
- ۱۴- دووره ولا ت، رومان ع. قاسموف، چاپى يه كه م ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۵- ئازادى يا مه رگ، رومان، كازانتزاكيس، چاپى يه كه م ۲۰۰۳ كتيپخانهى سوران، چاپى دووهم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چيرۆكه كانى سه مه دى بيهره نكى، چاپى دووهم، ۲۰۰۴ كتيپخانهى سوران هه ولير
- ۱۷- ئامانجى ئه ده بيات. م. گو ركى، چاپى شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئه و روژه ي كه ونبووم (كومله چيرۆكى بيانى) چاپى يه كه م، ۲۰۰۶

۱۹- جى پى (كۆمەلە چىرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانى كەركوك

۲۰- زندە خەون، كۆمەلە چىرۆك، چىخوف، چ ۱، دەزگای موكريانى

۲۱- چىرۆكستان، كۆمەلەك دەقورەخنە جىهانى چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانى كەركوك

۲۲- دىدارو دەقو رەخنە، چ ۲۰۰۵، ۱

۲۳- دىدارى چىرۆكفانى، چ ۲۰۰۵، ۱

۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، نووسەرانى كەركوك

۲۵- ميوان، چىرۆك، ئەلبىر كامو

۲۶- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووهم ۲۰۰۵

۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ ۱۹۹۸، ۱

۲۸- كورد گەلى لە خستەبراوى غەدر لىكراو، د. كوینتەر دىشنەر، چاپى سىيەم ۲۰۰۴

۲۹- لە مەهابادى خویناوییهو بۆ كەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پسییان، چاپى يەكەم ۲۰۰۶

۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەوبیستەمدا، كرىس كۆچرا، چاپى شەشەم ۲۰۱۱

۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىاى ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸

۳۲- چىنى كۆن، چ ۱) (دەزگای موكريانى

۳۳- دلیریى خۆراگرتن، ئەشرەفى دەهقانى

۳۴- خەباتى چەكدارى هەم تاكتیکە هەم ستراتیژ، مەسعودى ئەحمەد زاده

۳۵- قنسنت قان گوگ، شانۆنامە، باول ئايز لەر

۳۶- بە دوعا شاعيره كان، شانۆنامە، جەلیل قەيسی (گزنگ ژ: ۱۲)

۳۷- جوله كه كهی مالتا، شانۆنامە، کریستوفەر مالرو.

۳۸- دادپەر وەرەن، شانۆنامە، ئەلبیر کامو

۳۹- بەد حالی بوون، شانۆنامە، ئەلبیر کامو.

۴۰- چاو بە چاو، شانۆنامە، گەوهر مراد (غولام حسەینی ساعیدی)

۴۱- ریچاردی سییەم، شانۆنامە، شەکسپیر چاپی یەكەم ۲۰۰۹، بلاقەخانە
سایە، سلیمانی

۴۲- گەمە ی پاشا و وەزیر، شانۆنامە، عەبدوللەلبوسیری..

۴۳- مندالە دارینە، چیرۆکی درێژ بو مندالان.

۴۴- فاشیزم چیه؟ کۆمەلە چیرۆک بو مندالان، یەلماز گونای

۴۵- شوانە بچکۆلەكە، چیرۆکی درێژی چینی یە بو مندالان

۴۶- زارۆکستان (چوار شانۆنامە بو منالان)

۴۷- چەند چیرۆکیك لە ئەفسانە ی یونانی کۆنەو (۲۳ ئەفسانە)

۴۸- لە گەنجینە ی حیکایەتی تورکمانییەو (ئەفسانە ی ئەسپی ئاشق) چاپی
یەكەم ۲۰۰۸

۴۹- ئەفسانە ی گریکی و رۆمانی، چاپی یەكەم (۲۰۰۴) کتیبخانە ی سۆران،
هەولیر

۵۰- ئیلیادە، هۆمیرۆس، چ ۱، دەزگای سەردەم ۲۰۰۹

۵۱- گوڤه‌ند و زناڤ (فه‌ره‌نگی فارسی - کوردی) حه‌مه که‌ریم عارف،
چ ۱ (۲۰۰۶-۲۰۰۸) ده‌زگای موکریانی

۵۲- چۆنیه‌تی فی‌ربوونی زمانی فارسی، چ ۱، ۲۰۰۱

۵۳- چرنیشفسکی، فه‌یله‌سوف و زانای گه‌وره‌ی میلیه‌تی روس

۵۴- چایکۆ فسکی، ژیان و به‌ره‌می.

۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و به‌ره‌می.

۵۶- جاک له‌نده‌ن، ژیان و به‌ره‌می

۵۷- گوگول، نووسه‌ری ریالیست

۵۸- یه‌لماز گونای، ژیان و به‌ره‌می

۵۹- سادقی هیدایه‌ت، ژیان و به‌ره‌می

۶۰- خافروغ له‌ شیعر ده‌دۆ، ژیان و به‌ره‌می

۶۱- راگه‌یاندن له‌ په‌راویزی ده‌سه‌لاتدا (به‌ شه‌ریکی) چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۱)
ده‌زگای گولان

۶۲- راگه‌یاندن له‌ نیوان حه‌قیقه‌ت بیژی و عه‌وام خه‌له‌تینی دا، حه‌مه
که‌ریم عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵

۶۳- میژووی ئه‌ده‌بیاتی جیهان (له‌ کۆنه‌وه تا سه‌ده‌کانی ناڤین). چاپی
یه‌که‌م ۲۰۰۸

٦٤- مېژووی ئەدەبیاتی جیهان (له سەردەمی رینیسانسەوه تا ئیستا) چاپی
یەكەم ٢٠٠٨

٦٥- مېژووی ئەدەبیاتی جیهان (ئەدەبیاتی ئینگلیزی زمان- ئەمریکاو
ئینگلیستان له سەرەتاوه تا ئیستا) چاپی یەكەم ٢٠٠٨

٦٦- ریالیزم و دژە ریالیزم له ئەدەبیاتدا، سیروس پرھام، چ ٢٠٠٤، ١، دەزگای
سپیریئ

٦٧- قوتابخانە ئەدەبیەکان، رەزا سەید حسەینی، چ ٢٠٠٦، ١، دەزگای
موکریانی

٦٨- مېژووی ئەدەبیاتی روسی، سەعیدی نەفییسی

٦٩- لیکدانەو هیەك لەمەر نامۆ، لوئیس ری، چ ٢، ٢٠٠٦

٧٠- هونەر و ژیانی کۆمەڵایەتی، بلیخانوف، چ ١ (٢٠٠٥) دەزگای موکریانی

٧١- گوزارشتی مۆسیقا، د. فوئاد زکریا، چ ١، یانە قەلەم ٢٠٠٦

٧٢- ریبازە هونەر ییەکانی جیهان

٧٣- پیکهاتە بەدەنی و چارەنووسی ئافرەت، (چ ١) ٢٠٠٦

٧٤- شیعەر کوژی. حەمە کەریم عارف، چ ١ / ٢٠١٠ / کۆمەڵە روناکبیری و
کۆمەڵایەتی کەرکوک، ژمارە (٧٠)

٧٥- دەربارە رۆمان و چیرۆک، حەمە کەریم عارف، چ ١، ٢٠٠٨

٧٦- مەرگی نووسەر و چەند باسیکی دیکە ئەدبی رۆشنییری، حەمە کەریم
عارف، چ ١، ٢٠٠٥ نووسەرانی کەرکوک

٧٧- ناوداران ئەدەب، حەمە کەریم عارف، (چ ١) دەزگای موکریانی، ٢٠٠٩

٧٨- پەیفستانی من، حەمە کەریم عارف، چاپی یەكەم (١)

٧٩- پەلکە رەنگینە، حەمە کەریم عارف، چ ١، ٢٠٠٤

- ۸۰- خیانەتی ھەڵل، ھەمە کەریم عارف
- ۸۱- بووکی ھەزار زاوا، (جاننا) کوچیرۆک، بزورگی ەلەوی
- ۸۲- ەبوزەر، د. ەلی شەریعەتی
- ۸۳- ریوایەت، پۆمان، بزورگی ەلەوی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافە الکوردیە، ھەمە کەریم عارف
- ۸۵- ھەژاران، پۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- دەیفد کوپەر فیلد، (رۆمانی کورتکراوە بۆ نەوجەوانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسە، داستان، ھۆمیرۆس
- ۸۸- قیل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمە جلال زنگابادی
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارك توين
- ۹۰- توحفەنمای ئەدەبیاتی جیھانی
- ۹۱- سفرەى فەقیران ھەمە کەریم عارف
- ۹۲- پالندەکەى من رۆمان، فریبا وفی
- ۹۳- نامەکانی تولستۆی
- ۹۴- جەمیلە، رۆمان جەنگیز ئایتماتوف
- ۹۵- ھەفتا چیرۆکی چینی بۆ منالانی کورد
- ۹۶- الرحیل الدامی... تقدیم و ترجمە: جلال زنگابادی
- ۹۷- کۆلوانە سوور... کوچیرۆک بۆ منداڵان
- ۹۸- ئەو پیاوہی کە سیبەری خۆی فروشت .. رۆمان.. شامیسۆ
- ۹۹- دکتۆر... شانۆنامە.. برانسیلاف
- ۱۰۰- با خەییام باش بناسین / جەلال زەنگابادی

- ۱۰۱- دۆزەخى پېرۇز، رۇمان، برھان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكىم و ئىلارىيون و ئىلىكىو / رۇمان / نودار دومبازە
- ۱۰۳- يادگار يىپەكانى خانەى مردووان / دۆستويىفسكى
- ۱۰۴- مېژووى رۇمانى توركى
- ۱۰۵- دىوار... كۆچىرۇك..... كۆمەللىك نووسەر
- ۱۰۶- كۆكۆرۇ..... رومان..... ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانىيە قارەمان.... كۆچىرۇك بۇ مېرمندالان / لەمەكەرىم عارف
- ۱۰۸- ئەودىوى مەرگ..... لەمەكەرىم عارف / ۱۲۰۱ / موكريانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش / چىخۇف / پېشەكى و پاچقەى: لەمەكەرىم

عارف

- ۱۱۰- گەمژە، رۇمان، دوو بەرگ، دۆستويىفسكى
- ۱۱۱- دەر بارەى ھۇزان و ھۇزانقانى...
- ۱۱۲- سالنماى ژيان و بەرھەمى...
- ۱۱۳- تاراس بۇلبا / رۇمان / گۇگۇل
- ۱۱۴- لە زمانى چىرۇكنووسانەوہ
- ۱۱۵- جىھانى چىرۇك (كۆمەللىك دەق ورەخنە)
- ۱۱۶- رۇبىنسۇن كرۇزۇ / رۇمان / دانىل دىفۇ
- ۱۱۷- ھەزار پېشە..... لەمەكەرىم عارف
- ۱۱۸- چىخۇف... ھەنرى ترۇيا
- ۱۱۹- دۇنى ئارام / ۱
- ۱۲۰- دۇنى ئارام / ۲

۱۲۱- دۆنى ئارام/۳

۱۲۲- دۆنى ئارام/۴

۱۲۳- دەر بارەى ئۆدیسە

۱۲۴- دەر بارەى نامۆكەى ئەلبىر كامۆ

۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دوستۆيفسكى

۱۲۶- گەنجىنەى ئەدەبىياتى كلاسكى جىهان

۱۲۷- بىنگىشكىكى عەودالى بەھەشت "رۆمان"

۱۲۸- سىو و سىمرغ "كۆ حىكايەت"

۱۲۹- بىرەو ەرىيەكانى ئانا گرىگورىقنا دوستۆيفسكى

۱۳۰- پوشكىن سەرقاقلەى ئەدەبى پروسى

۱۳۱- گۆگۆل، دامەزىنەرى رىالىزىمى رەخنەى

۱۳۲- رەبەنىكى رەشپۆش، چىخوف

۱۳۳- كەنىزو، كۆمەلىك چىرۆكى ەلېزاردەى فارسى

۱۳۴- داستانى بەرخودان ، ن: ئەشرەفى دىھقانى .

۱۳۵- جىرۆكى شارىك ، رۆمان ، ئەحمەد مەحمود.

۱۳۶- مردووى زندو ، رۆمان ، ەنرى ترؤيا

۱۳۷- كۆلانى مېدەق، رۆمان، نەجىب مەحفوز

۱۳۸- چۆن پۆلامان ئاودا، رۆمان، ئۆستروفسكى

۱۳۹- بىست وسى چىرۆك، ن: تۆلىستوى